

09.708

rw

Mag

THORVALDSENS MUSEUM.

TREDIE AFDELING.

OLDSAGER.

BESKREVNE

AF

LIC. L. MÜLLER,

Museets Inspecteur.

FIERDE AFSNIT.

KIÖBENHAVN.

TRYKT I DET BERLINGSKE BOGTRYKKERI.

1850.

FORTEGNELSE

OVER

DE ANTIKE MYNTER

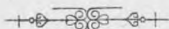
I

THORVALDSENS MUSEUM.

AF

LIC. L. MÜLLER,

Museets Inspecteur.

KIÖBENHAVN.

TRYKT I DET BERLINGSKE BOGTRYKKERI.

1850.

09.708

Th 82
mil

Bd. III, 4-V

3534

ANTIKE MYNTER.

Den ved nærværende Myntsamling fulgte Orden afviger fra den geographiske, som efter Eckhel, Sestini og Mionnet er bleven den almindeligt vedtagne for de antike, ikke af Romerstaten prægede Mynter (de saakaldte Numi populorum, urbium et regum). Dette Ordningssystem, ifølge hvilket alle de af de enkelte Lande og Stæder eller Fyrster slagne Mynter danne en geographisk Række, saaledes at der gaaes ud fra Spanien som det vestligste Land, imod Öst, gennem de övrige europæiske Lande til Asien og Africa, og i Landene igjen Stæderne ere ordnede alphabetisk, kan ved en meget stor Samling være beqvem i Henseende til Afbenyttelsen; men ved en mindre Samling som den af Thorvaldsen efterladte, der udgjör en Deel af et Kunstmuseum, vil det formeentligen findes hensigtsvarende, at dette System, hvis Mangler ere iöinefaldende og oftere have været paaviste¹⁾, er bleven forladt, og at der ved Ordningen er taget mere Hensyn til Historie, Chronologi og Kunst.

Hoved-Inddelingen er foretaget med Hensyn til Nationaliteten, hvorefter Mynterne ere henførte til 3 Klasser: Grækernes, Romernes, og de övrige gamle Folks, som kunne sammenfattes i eet under Benævnelsen fremmede (barbariske, efter den græske og romerske Talebrug). De romerske Mynter, som i denne Samling staae meget tilbage for de övrige i Antal og Værdi, er det imidlertid bleven anseet for unödvendigt at udgive en detailleret Fortegnelse over; de udgiøre derfor her ikkun et Anhang. I deres Sted er til de græske og fremmede Folk föiet en 3die Hovedafdeling under

¹⁾ Saaledes af Stieglitz i Versuch einer Einrichtung antiker Münzsammlungen, og af Grote Ueber numismatische Systeme i Blätter f. Münzkunde 1 B. (1835), Nr 26 og Nr 35.

Navn af de romerske Colonier, som indbefatter alle de Mynter med latinske Indskrifter, der ere slagne i de forskiellige Lande under Roms Herredømme uden at have det eiendommelige romerske Præg.

De græske Mynter, som udgiøre den væsentligste Deel af Samlingen, ere henførte til 3 Perioder. Til Grændse imellem de 2 første Perioder er Midten af det 5te Aarh. f. Chr. taget, som i den antike Kunsthistorie. Idet paa denne Tid den græske Kunst naaede sin fuldstændige Uddannelse og tillige Bogstavskriften undergik en betydelig Forandring, frembyde der sig for de til det foregaaende Tidsrum hørende Mynter tvende Kiendetegn i Kunststilen og Skriften, hvormed andre Særegenheder enten ved Prægemaaden, Typen eller Myntfoden sædvanligt staae i Forbindelse; ogsaa blev der endnu ikkun anvendt Sølv og Guld til Myntning. I den paafølgende Periode prægedes tillige Kobber, og Mynterne stemme i Henseende til Kunst, Teknik og Skrift med den udviklede Culturs Tilstand. Det romerske Kaiserdømme danner i det græske Myntvæsen, ligesom i Historien, en ny Periode. Prægningen var da sædvanligt indskrænket til Kobber, og Kaiserens Hoved og Navn anbragtes paa Myntens Forside; hvor dette ikke var Tilfældet, afgive Præget eller Indskriften Skielnemærker for denne Periode, der blive sikkrere ved Sammenligning med de Mynter, der indeholde Kaisernes Betegnelse. I hver af disse Perioder findes en geographisk Orden. Til Udgangspunkt er det sydlige Grækenland valgt, som den græske Culturs tidligste Sæde og Midtpunkt, navnlig *Ægina* og *Argos*, hvor Myntprægningen begyndte. Derfra er Retningen først taget imod Nord og Vest, nemlig over *Hellas* til de nordgræske Lande og derpaa giennem det ægæiske og det joniske Havs Öer til Colonierne i *Nedre-italien* og paa *Sicilien*, paa *Galliens* og *Spaniens Kyster*; herefter er der gaaet imod Öst og Syd igiennem de græsk-asiatiske Lande til *Africa*. Ved Stædernes Ordning i de enkelte Lande er Hensynet til deres geographiske Beliggenhed, deres Vigtighed og indbyrdes Forbindelse foretrukket for den alphabetiske Følge, hvorved de Mynter, der ere nærmest beslægtede, ere holdte meest sammen i Beskrivelsen.

Guld- og Sølv-Mynterne ere efter deres Vægt betegnede med deres græske og romerske Navne, og ved de græske er Myntfoden tilføiet, forsaavidt den lod sig angive; Vægten er tillige anført, hvor den afviger fra den sædvanlige eller lader Tvivl om Rigtigheden af

den antagne Myntsort eller Myntfod. Kobber-Mynterne ere derimod betegnede efter Størrelsen. Idet nemlig disses Vægt er betydeligt ringere, end den ifølge Kobberets Handelsværdi skulde være i Forhold til Sölvmynterne, og meget forskiellig efter Tider og Steder, ere de overhovedet mere at betragte som et Slags Tegn, hvis Vægt ved Udprægningen ikke kom saameget i Betragtning (jvfr Side 47-48), og de gamle Benævnelser lade sig sieldent med nogen Sikkerhed anvende. Ikkun ved de Kobbermynter, der efter den oprindelige italienske Skik indeholde Værdibetegnelsen i Kugler eller tilsvarende Mærker, er det romerske Navn anført; ved de ældste stöbte er dog ikke Størrelsen angivet, men Vægten, da Tidsbestemmelsen afhænger af denne.

Hvad denne Myntsamlings Tilbliven angaaer, er det at bemærke, at den bestaaer af to Hoved-Bestanddele. Den ene, som indbefatter de værdifuldeste Mynter, især fra Stor-Grækenland og Sicilien, er erhvervet af Thorvaldsen under hans mangeaarige Ophold i Rom. Den anden Deel, der er rigest paa Mynter fra det egentlige Grækenland og Asien, er samlet af Archæologen Bröndsted paa hans Reiser. Denne sidste Samling var, endnu medens Bröndsted levede, kommen i Thorvaldsens Besiddelse, men blev först efter begges Död bestemt til at optages i Museet, hvorpaa den af Forfatteren til nærværende Katalog blev sammensmeltet med Thorvaldsens egen, saaledes at det store Antal Dubletter, som derved fremkom, udelukkedes. De Mynter, der have tilhört Bröndsted, ere betegnede med et efter Beskrivelsen tilföiet B.

Metallet er efter Beskrivelsen af enhver Mynt betegnet ved: *A.* (∅: AVrum) Guld, *El.* (∅: Electrum) Guld blandet med Sölv, *A.* (∅: ARgentum) Sölv, *Pot.* (∅: Potin) Sölv blandet med Kobber, *Æ.* (∅: Æs) Kobber (Bronze).

Myntsorten er efter Metallet betegnet ved: *Dekadr.* ∅: Dekadrachme, *Tetradr.* ∅: Tetradrachme, *Didr.* ∅: Didrachme, *Dr.* ∅: Drachme, *Tetrob.* ∅: Tetrobol, *Triob.* ∅: Triobol, *Ob.* ∅: Obol, *Hemiob.* ∅: Hemiobol. (Jvfr Side 7.) *Den.* ∅: Denar.

Myntfoden er ved de græske Sölvmynter tilföiet med fölg. For-

kortelser: *Æg.* ∅: æginæisk, *Kor.* ∅: korinthisk, *Eub.* ∅: eubæisk, *Att.* ∅: attisk. (Jvfr Side 8.) Hvor Myntfoden ikke er angivet, maa den underforstaaes fra de foreg. Nr.

Vægten, der undertiden findes tilsat i Parenthes, er efter nuværende *Pariser-Grammer*. 1 Par. Gram = 18.⁸²⁷ Gran gl. fransk Vægt = 15.⁴³⁸ eng. Troy. Gran = 1.⁰⁹⁶ Ort dansk Sölvvægt.

Störrelsen er ved Kobbermynterne anført ved et til *Æ.* föiet Tal efter den Mionnetske Maalestok.

Adv., *R.* ∅: Advers, Revers.

En Streg over græske eller romerske Bogstaver i Mynternes Indskrifter betegner, at de ere sammentrukne i eet eller danne et Monogram.

S. betyder i Texten: Samme; i Noterne ved Henviisning til andre Steder i Fortegnelsen: Side; ved Citater af Mionnets Værk: Supplement.

Udg., i Noterne, er saaledes at forstaae, at det samme Exemplar, som er beskrevet i Texten, er udgivet i det Værk, der citeres.

Indhold.

I. GRESKE FOLK.

A. FÖR MIDTEN AF DET FEMTE AARH. F. CHR.

	Side.
Indledning	1.
Peloponnes. Nr 1-31	10.
Hellas. Nr 32-75	13.
Nord-Grækenland. Nr 76-100	16.
Öer om Grækenland. Nr 101-106.	20.
Nedre-Italien. Nr 107-170	20.
Sicilien. Nr 171-256	27.
Lilleasien med omliggende Öer. Nr 257-261	37.
Africa. Nr 262	38.

B. FRA MIDTEN AF DET FEMTE AARH. F. CHR. INDTIL DET ROMERSKE KAISERDÖMME.

Indledning	39.
Peloponnes. Nr 1-233	48.
Ægina S. 48. Argolis S. 49. Achaia S. 51. Elis S. 57. Messenien S. 58. Lakonien S. 59. Arkadien S. 60. Det achæiske Forbund S. 62.	
Hellas. Nr 234-411	65.
Attika S. 65. Salamis S. 70. Bœotien S. 71. Phocis S. 74. Lokris S. 74. Ætolien S. 77. Akarnanien S. 78.	
Nord-Grækenland. Nr 412-753	81.

	Side.
Thessalien S. 81. Epiros S. 85. Korcyra S. 88. Illyrien S. 91. Pharos og Issa S. 94. Macedonien S. 95. Pæonien S. 110. Thasos S. 111. Thracien S. 111.	
Öer om Grækenland. Nr 754-844	116.
Eubœa S. 116. Peparethos, Andros, Ceos, Tenos, Delos, Paros, Naxos, Melos S. 118. Kreta S. 121. Zacynthos, Cephalenia, Ithaka S. 123.	
Nedre-Italien. Nr 845-1247	125.
Kalabrien S. 125. Apulien S. 136. Kampanien S. 137. Lukanien S. 142. Bruttien S. 152.	
Sicilien med nærliggende Öer. Nr 1248-1441	163.
Galliens og Spaniens Kyster. Nr 1442-1452	183.
Lilleasien med omliggende Öer. Nr 1453-1668	184.
Jonien S. 184. Chios og Samos S. 190. Æolis S. 191. Lesbos S. 193. Mysien S. 194. Bithynien S. 199. Paphlagonien S. 201. Pontus S. 201. Karien S. 202. Kos, Nisyros og Rhodos S. 204. Lycien S. 207. Pamphylien S. 207. Pisidien S. 208. Citicien S. 208. Lydien S. 209. Phrygien S. 211.	
Det sorte Havs nordlige Kyster. Nr 1669-1673	213.
Syrien. Nr 1674-1719	214.
Ptolemæerne i Ægypten. Nr 1720-1774	224.
Cyrene. Nr 1775-1783	229.
Barce. Nr 1784	231.

C. UNDER DET ROMERSKE KAISERDÖMME.

Indledning	232.
Peloponnes og Hellas. Nr 1-32	237.
Nord-Grækenland. Nr 33-85	241.
Galliens Kyst. Nr 86-101	249.
Lilleasien med omliggende Öer. Nr 102-193	250.
Mesopotamien. Nr 194-201	269.
Syrien og tilgrændsende Lande. Nr 202-253	271.
Ægypten. Nr 254-353	281.

II. FREMMEDE FOLK.

1. PERSISKE FOLK.

Achæmenidiske Konger. Nr 1-4	293.
--	------

	Side.
Arsacidiske Konger. Nr 5-12	294.
Sassanidiske Konger. Nr 13-14	297.

2. PUNISKE FOLK.

Phœnicien. Nr 1-8.	298.
Africa. Nr 9-65	300.
Sicilien. Nr 66-86.	304.
Spanien. Nr 87-95	307.

3. ITALISKE FOLK.

Etrurere. Nr 1-11	309.
Umbre. Nr 12-19	311.
Latinere. Nr 20-29	312.
Oskere. Nr 30-55.	314.

4. SPANSKE FOLK.

Baetica. Nr. 1-3	321.
Tarraconensis. Nr 4-18	321.

5. GALLISKE OG PANNONISKE FOLK.

Galliske Mynter uden Skrift, fra den ældre Tid. Nr 1-13 .	324.
Galliske Mynter med Skrift, fra den romerske Periode. Nr 14-24	327.
Barbariske Efterligninger af græske og romerske Mynter. Nr 25-39	330.

III. ROMERSKE COLONIER.

Indledning	333.
----------------------	------

A. UNDER REPUBLIKEN.

Italien. Nr. 1-74	336.
Gallien. Nr 75-76	345.
Spanien. Nr. 77-83	346.
Grækenland. Nr 84-100	348.
Asien. Nr 101-102	350.

B. UNDER KAISERDÖMMET.

Gallien. Nr 103-108	351.
Spanien. Nr 109-120	352.
Grækenland. Nr 121-142	355.
Moesien. Nr 143-147	359.
Asien. Nr 148-173	360.

Anhang.

Rom. Under Republiken. Nr 1-150	365.
— Under Kaiserdømmet. Nr 151-641	367.
Det byzantinske Kaiserdømme. Nr 642-673	370.

Alphabetisk Register

over Folk, Stæder og Fyrster.

	Side.		Side.
Abacænon	181.	Alexander II i Epiros	88.
Abonoteichos.....	262.	Alexander d. Store	102.
Abydos.....	197.	Alexander IV i Macedonien	106.
Achæiske Forbund.....	62.	Alexander I i Syrien.....	218.
Achæmenidiske Konger....	293.	Alexander II —	220.
Adramytion.....	196.	Alexandria Troas....	197. 361.
Ægæ.....	192.	Alexandria i Ægypten	281.
Ægina	10. 48. 64.	Alinda.....	203.
Ægion.....	56. 62.	Alliba	138.
Æolion	113.	Amantia	91.
Æsernia.....	336.	Amasia	263.
Ætna	166.	Amastris	262.
Ætolien	77.	Ambracia....	86.
Æzanis	268.	Amisos	201.
Agathokles	175.	Amorion	268.
Agrippa II.....	280.	Amphipolis	98. 246.
Akanthos	98.	Amyntas II i Macedonien	101.
Akarnanien	78.	Amyntas i Galatien	213.
Akmonia.....	212.	Anaktorion.	80.
Akragas.....	33. 177.	Anchialos.....	248.
Alabanda	203.	Andros	118.
Alba	336.	Anemurion.....	265.
Alexander I i Epiros	87.	Antigonea	63.

	Side.
Antigonos I i Macedonien	107.
Antigonos i Asien.....	212.
Antiochia	220. 271. 363.
Antiochos I-IX i Syrien	215-20.
Antiochos IV i Kommagene	275.
Antipolis	184.
Apamea i Phrygien	212.
Apamea i Syrien ..	222. 362.
Apollonia.....	91.
Arados	223. 299.
Archelaos I i Macedonien	100.
Archelaos i Judæa.....	280.
Argos... ..	11. 49. 64.
Argos Amphilochikon	81.
Ariminium.....	345.
Ariobarzanes II & III... ..	213.
Arkadien	12. 60.
Arpi.	137.
Arsacidiske Konger	294.
Askalon.	280.
Aspendos	207.
Astapa	321.
Atarneæ.....	196.
Ateula ..	328.
Athen.....	13. 65. 238.
Attalea	210.
Ausklon	137.
Axia	157.
Azeton	135.
B allæos.....	94.
Barce	38. 231.
Barion	136.
Beroea	277.
Berytus	363.
Bithynien	260.
Bizya	247.
Blaundos	211.

	Side.
Bœotien.....	14. 71.
Bostra.....	281.
Bottiæa.....	96.
Brundusium	342.
Bruttien	152.
Bursaba	321.
Bytonton.....	136.
Byzantion	19. 113. 247.
C abellio	346.
Caelia	136.
Caena	179.
Caesaraugusta	352.
Caesarea.....	268.
Cales	338.
Capua	314. 339.
Carteia.....	347. 354.
Carthago	301.
Carthago Nova.....	354.
Cascantum	353.
Celsa.....	324. 353.
Centoripa.....	167.
Ceos	20. 118.
Cephalenia	20. 124.
Ceraïtæ.....	122.
Chalcis i Macedonien	97.
Chalcis paa Eubœa.....	116.
Chalcis i Asien	277.
Charisia	62.
Cherronesos.....	112.
Chios.....	37. 190. 254.
Cissa	323.
Clunia.	353.
Compulteria.....	315.
Copia.....	342.
Cydonia	122.
Cyme i Kampanien ...	24. 137.
Cyme i Æolis.....	191.

	Side.
Cypern.....	269.
Cyrene.....	229.
Cyrrhos.....	276.
Cyzikos.....	37. 198.
D ardanos.....	259.
Delos.....	120.
Delphi.....	74.
Demetrios I i Macedonien	107.
Demetrios II —	108.
Demetrios I i Syrien	217.
Demetrios II —	218.
Deultum.....	358.
Dioshieron.....	267.
Docirix.....	328.
Durnacos.....	329.
Dyrrhachion.....	17. 93.
E busus.....	308.
Eccaius.....	330.
Edessa i Macedonien.....	245.
Edessa i Mesopotamien	269. 270
Elæa.....	193. 256.
Elæusa.....	209.
Eleon.....	73.
Eleusis.....	69.
Eleuthernæ.....	122.
Elis.....	12. 57. 63. 237.
Emerita.....	355.
Emporion.....	184. 346.
Enna.....	181.
Ephesos.....	186. 251.
Epidaurus.....	50.
Epiknemidiske Lokrere....	76.
Epiros.....	85.
Epizephyriske Lokrere....	156.
Erbessos.....	177.
Erchomenos.....	15. 73.

	Side.
Eresos.....	256.
Eretria.....	20. 117.
Erythræ.....	187.
Eryx.....	35.
Etenna.....	264.
Eubœa.....	20. 116.
Eumenia.....	211.
G ades.....	307.
Gargara.....	259.
Gela.....	32. 177.
Gerasa.....	280.
Gergithos.....	197.
Germanicopolis.....	263.
Germanus Indutilii.....	330.
Germe.....	196.
Gomphi.....	85.
Gortyna.....	123.
Graia.....	135.
H alikarnassos.....	203.
Helmantica.....	322.
Heraklea.....	147.
Hermokapelia.....	267.
Hermopolis.....	211.
Hicetas II.....	175.
Hierapolis.....	211.
Hiero II.....	175.
Hieronymos.....	177.
Hieropolis.....	277.
Himera.....	36.
Hipponion.....	160.
Histiæa.....	117.
Hybla.....	167.
Hypæpa.....	210.
Hyria.....	316.
M ercavonia.....	354.

	Side.
Ilergetes	324.
Ilion	259.
Irippe	347.
Isindos	207.
Issa	94.
Istros	214.
Ithaka	125.
Juba I	303.
Judæa	279.
Julis	119.
K alchedon	199.
Kamarina	32. 177.
Karthæa	119.
Kassander	105.
Katana	28. 165.
Kaulonia	22.
Kavaros	115.
Kleopatra	226. 227.
Knidos	202.
Knossos	121.
Kolophon	252.
Koreyra	16. 88. 242.
Koressos	20. 119.
Korinth	11. 51. 348. 355.
Korykos	208.
Kos	37. 204. 264.
Kragos	207.
Kranion	20. 124.
Kreta	121. 240.
Kroton	21. 155.
L acedæmon	59. 63. 237.
Lamia	84.
Lampsakos	198.
Laodicea i Phrygien	211. 267.
Laodicea i Syrien	222.
Laos	24.

	Side.
Larinum	318.
Larissa	16. 83.
Leontion	29. 167.
Lete	19.
Leuci	329.
Leukas	16. 79.
Lilybæon	179.
Lipara	182.
Lokris	74.
Luceria	318. 341.
Lycien	264.
Lysimachia	112.
Lysimachos	114.
M acedonien	17. 95. 244.
Magnesia i Jonien .	185. 251.
Magnesia i Lydien	266.
Malaca	308.
Mamertinere	163.
Marathos	223. 298.
Marcianopolis	249.
Maronea	111.
Masicytos	207.
Massilia	183. 249.
Maussollos II	203.
Megalopolis	64.
Megara	64. 69.
Melita	182.
Melos	121.
Menænon	168.
Mende	98.
Mesembria	114.
Messana	27. 163.
Messenien	58. 237.
Metapont	22. 145.
Methana	50.
Methymna	194.
Metropolis	186. 252.

	Side.
Milet	184. 250.
Mostene	266.
Mylasa.....	203.
Myrina	192.
Mystia.....	158.
Mytilene	193.
Naxos, Ö	121.
Naxos paa Sicilien.....	28.
Neapolis i Macedonien 18.	100.
Neapolis i Kampanien....	138.
Nemausus.....	345. 351.
Nerii.....	324.
Nicæa	260.
Nikomedes II.....	200.
Nikomedia.....	261.
Nikopolis	241.
Nisibis	271.
Nisyros.....	205.
Nola	142.
Nuceria Alfaterna.....	316.
Nukria	160.
Obulco	346.
Oëa	302.
Oeniadæ	78.
Olbiopolis	214.
Oningis.....	321.
Opuntiske Lokrere.....	75.
Orchomenos	15. 73.
Orisia	322.
Orra	342.
Osca	346.
Ozanton.....	135.
Pæstum	343.
Pale	125.
Panormos.....	180. 344.

	Side.
Pantikapæon.....	213.
Parion.....	198. 361.
Paros.....	121.
Patræ.....	56. 357.
Patraos.....	110.
Pautalia	248.
Pella.....	96. 358.
Pellene.....	56. 63.
Peparethos	118.
Pergamos.....	194. 256.
Perinthos	113. 247.
Perrhæbia	83.
Perseus.....	108.
Petelia	154.
Phaestos.....	123.
Phalanna	85.
Pharos.....	94.
Pharsalos.	16.
Pheneos	61.
Pheræ	84.
Phigalea, Phialea .. .	64. 238.
Philadelphia	210. 267.
Philip II-V i Macedonien	101-8.
Philippi	358.
Philippopolis	248.
Phintias..	179.
Phistelia.....	317.
Phlius.....	55.
Phocæa	189. 254.
Phocis	15. 74.
Pitane	196.
Pogla.....	264.
Populonia	309.
Posidonia	24. 142.
Potidæa.....	18.
Priene.....	185.
Prusa	260.
Prusias ved Havet	199.

	Side.		Side.
Prusias II.....	200.	Stobi.....	358.
Ptolemæos i Epiros.....	88.	Suessa.....	337.
Ptolemæos I-XII i Ægypten	224-27.	Sybaris.....	20. 150.
Ptolemæos I i Mauretaniën	303.	Syrakus	30. 168.
Pyrrhos	87.	T abæ.....	263.
R hegion.....	26. 161.	Tanagra	15. 73. 240.
Rhesæna.....	270.	Tarent	24. 125.
Rhodos	205.	Tarsos.....	265.
Rhyps	136.	Tauromenion	165.
S agalassos	208.	Teanum.....	315. 338.
Salamis.....	70.	Teate	136.
Salapia.....	137.	Tegea.....	62.
Same	124.	Temnos	192. 256.
Samos	37. 191. 255.	Tenos.....	120.
Samosata	276.	Teos	187.
Sardes.....	209. 265.	Terina	158.
Sassanidiske Konger	297.	Thasos	19. 111.
Savia	323.	Theben.....	14. 72.
Segesta.....	35. 179.	Thelpusa.....	62.
Segisama	322.	Thermæ	181.
Segobriga.....	322. 354.	Thespiæ	15. 72.
Segovia.....	323.	Thessalien	81. 241.
Seleucia.....	221. 275.	Thessalonike	97. 245.
Seleukos I	214.	Thuria	59.
— IV	216.	Thurion.....	150.
Selinus.....	34. 179.	Thyatira	210. 266.
Sestos.....	113.	Thyrea.....	50.
Sexti	308.	Thyreon	81.
Sicyon	53.	Tingis.....	303.
Side	208.	Tirida.....	18.
Sidon	278.	Topiros.....	247.
Sigeon	197.	Trælion	100.
Sinope	201.	Tripolis i Phœniciën. 223.	277.
Skotussa	84.	Tripolis i Karien	263.
Smyrna	188. 252.	Træzene.....	50.
		Tryphon.....	219.
		Tuder.....	311.

	Side.
Turuptiana.....	322.
Tyros.....	279.
U ranopolis.....	98.
Urso.....	321.
V alentia.....	344.
Vascones.....	323.
Vele.....	26. 142.
Venusia.....	341.

	Side.
Vergasillaunus.....	328.
Vibo.....	317.
Vienna.....	352.
Viminacium.....	359.
Volaterra.....	310.
Volcæ Arecomici.....	328.
Z acynthos.....	123. 350.
Zeugma.....	276.

Forklaring af fremmede Benævnelser.

- Egide.* Brystpanser for Jupiter og Minerva.
Agonothet. Kampdommer ved de offentlige Lege.
Akrostolion. Zirat paa Bagstavnen af Skibe.
Amphora. Et tohanket Kar til at opbevare Viin eller Olie.
Archaisk. Som tilhører den ældste Tid; om Perioden før Midten af det 5te Aarh. f. Chr.
Astragal. En Tærning (med Formen af en Dyreknokkel).
Bucranium. Pandeskal af en Tyr, som Offertegn.
Bustrophedon. Om Skrift, af hvilken den ene Linie løber i modsat Retning af den anden.
Candelaber. Opsats med en Lampe eller et Ildbækken (til Rögelseoffer).
Chiton. Græsk Underklædning.
Chlamys. En kort græsk Kappe.
Cista. En rund eller cylindrisk Kiste eller Kurv, især til bacchisk Brug.
Demos. Folk, Personification af et Steds Beboere.
Diadem. Hovedbaand, som Udmærkelsestegn for Konger, ogsaa for Guder og Heroer.
Himation. Et græsk vidt Overgevandt eller Kappe.
Kalathos. Kurv, Frugtmaal; Hovedprydelse for Jordguddomme (Modius).
Kantharos. Et bacchisk Bæger med to store Hanke.
Kausia. En flad (macedonisk og thessalisk) Hat.
Kekryphalos. En græsk Hue eller et Net, som omhyllede hele Haaret.
Krater. Et større Kar til Vinens Blanding med Vand.
Omphalos. Den coniske Marmorsteen i den apollinske Helligdom (oprindeligen i Delphi), der betegned Jordens Midtpunkt (Navle).
Polos. En Hovedet omgivende Skive som Prydelse for Gudinder.
Retrograd. Om Skrift, som løber fra høire til venstre.
Sphendone. En græsk qvindelig Hovedpynt af Slyngeform.
Stephane. En græsk qvindelig Hovedprydelse af buet Form, anbragt over Panden.

Stephanos. En høi lige, rundt om Hovedet løbende Krone.

Stylus. Et spidst Redskab til at skrive med.

Subærat. Om Mynter, der, ifølge det i Oldtiden drevne Falskneri, ere af Kobber overdraget med en tynd Guld- eller Sølv-Plade.

Tænia. Et helligt Bind, Offerbind.

Triquetra. Et Symbol, dannet af 3 i et Midtpunkt forenede Menneskebeen, især for Sicilien (jvfr S. 180 Anm. 4).

Forklaringen af andre fremmede Navne er at søge under de efter Forordet anførte Forkortelser og i Indledningerne til de enkelte Afsnit.

Trykfeil.

- Side 10, Note 4, Linie 2 læs..... Pollux IX, 6, 74.
— 13, — 3, — 8 — Pollux IX, 6, 75.
— 16, — 3, — 1 — itoniske.
— 46, — 3, — 1 — og (istfor p.)
— 56, — 5, — 2 — ἄγαλμα.
— 64, Nr 230, — 2 tilföi..... Æ. 4.
— 78, — 362, — 2 læs..... ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.
— 91, — 512, — 2 — ΑΡΙΣΤΕΑΣ.
— 97, — 567, 576 og 577 læs..... ^{1) 2) 3)} (istfor ^{2) 3) 4)}).
— 111. Foran Nr 728 indsættes Thracien som Overskrift (istfor
foran Nr 739).
— 118, Note 3, Linie 9 læs..... divin.
— 143, Nr 1027, — 1 — Hielm (istfor Hoved).
— 156, Note 1, — 4 — Lustration.
— 157, Nr 1189, — 1 — Hare.
— 173, — 1348, — 3 — M.
— 182, — 1441, — 3 — ægyptisk.
— 192, Linie 1, læs..... Myrina.
— 206. De 2 sidste Linier franeden læs ⁵ ⁶ ῥόδον.
— 234, Note 4, Linie 1 udslet Parenthesen efter Cos.
— 285, Linie 5 franeden tilföi Notetallet ¹.
— 310, Nr 4, Linie 2 læs..... ∩ (istfor D).

I.

GRÆSKE FOLK.

A. För Midten af det 5te Aarhundrede f. Chr.

De græske Mynter fra dette Tidsrum ere næsten alle af Sölv. Guld benyttedes sieldent til Mynt, Kobber endnu ikke. De vise ved deres Form og Maaden, hvorpaa de ere prægede, hen til Myntningens Begyndelse, eller ere kiendelige ved Kunststilen og Skriften, som ere de for den græske Cultur i denne Periode eiendommelige.

Den ældste Prægemaade, som var den giældende for Grækenland indtil dets nordlige Provindser og for Colonistæderne i Asien og paa Sicilien, bestod, som bekiendt, deri, at der ved Hammerslag bibragtes en støbt Sölv- (eller Guld-) Klump af en vis Vægt et Billede eller en Indskrift, der var indgraveret i et hærdet Stempel; det meer eller mindre fladt slaaede Pengestykke erholdt derved kun paa den ene Side et Præg, idet den anden Side modtog Indtrykket af Ambolten, som i Almindelighed havde en Forhöining eller opstaaende Kanter til at fastholde Metallet, for at det ikke under de gientagne Hammerslag skulde forrykkes. Senere anbragtes ogsaa i Ambolten en fordybet Forestilling, Indskrift eller Zirat, og Mynterne udgik efterhaanden med et ophævet Præg paa begge Sider, fladere og rundere.

Hiin tidligste Prægemaade findes anvendt ved en stor Deel af de følgende Mynter, idet de paa Bagsiden ikkun have en eller flere Fordybninger, som oftest danne en Fiirkant (*Quadratum incusum*); sieldent ere de paa denne Side glatte¹⁾. Paa andre sees Overgangen til den senere Brug, idet de i Midten af Fordybningen have et Bogstav eller et Hoved.²⁾ Ofte befinder paa den ene Side Forestillingen eller Indskriften sig i en fladere fiirkantet eller rund Fordybning, foraarsaget ved, at det ene Stempel har været af mindre Omfang end det andet eller af convex Overflade. De af denne Periodes Mynter, som ere prægede paa begge Sider, ere for en Deel endnu tykke og uregelmæssige. En herfra forskiellig Prægemaade anvendtes i den ældste Tid i det græske Nedreitalien. De tidligste Mynter, der ere os opbevarede herfra, ere nemlig tynde og have den ophævede Typ paa Adversen, gientaget fordybet paa Reversen³⁾. Derefter anbragtes undertiden paa R. en fordybet Figur forskiellig fra den paa Adv.⁴⁾, indtil omsider ogsaa R. forsynedes med en ophævet Typ og Mynten giordes tykkere. Betegnende for endeel af de græske Mynter fra dette Tidsrum er desuden en Bord om Randen, oftest en kornet eller Perle-Rand. Sølv var meget reent; Guldet blev undertiden blandet med Sølv (*Electrum*).

Forestillingerne, Typerne, paa de græske Mynter fra denne Periode ere overhovedet simple og lidet sammensatte; hver Stad eller Egn synes at have havt sit Hovedsymbol, som med ringe Afvexling gientoges paa Mynterne. De fleste Typer ere hieratiske og angaae Guderne eller deres Dyrkelse. Idet enhver Stad

¹ Saaledes Nr 104 og 261 fra Öerne Ceos og Kos. — Nogle af de ældste Guldmynter fra Lilleasien giøre en Undtagelse, idet de paa R. have en fordybet Typ, see Nr 257 fra Cyzikos.

² F. Ex. Nr 16-17 fra Argos, Nr 62-65 fra Theben, Nr 191 fra Syrakus.

³ Saaledes i det følgende Mynterne fra Sybaris, Metapont, Kroton, Kaulonia. En Undtagelse fra denne Prægemethode danne alene de ældste Mynter fra Vele (see Nr 164-65), der slutte sig til det egentlige Grækenlands.

⁴ See Nr 111-12 fra Sybaris, Nr 125 fra Kroton, Nr 138 fra Metapont.

sædvanligt havde en Hovedguddom eller en Skytsgud, under hvis Styrelse den troedes at være anlagt, efter hvem den havde Navn, fra hvem Stadens Stifter eller Heros sagdes at nedstamme, var det især denne Guddom, hvis Billede sattes paa Mynterne. I denne Periode ere Guderne sieldnere fremstillede i heel Figur, oftest sees kun Hovedet; hyppigt ere i deres Sted de dem helligede Dyr, de til Tempeltienesten hørende Gienstande, eller deres Symboler og Attributioner anbragte. Fremdeles forefindes ofte den locale (*ἐπιχώριος*) Heros¹⁾ eller Nymphé²⁾, til hvem Stadens Oprindelse henførtes, og som ikke sieldent æredes ved Festligheder og Offeringer; de synes efterhaanden at være blevne til Personificationer af Staden eller dens Indvaanere og saaledes i Betydning at nærme sig til Demos, det personificerede Folk, der afbildedes som en siddende mandlig Figur³⁾. De Begivenheder, der sagdes at have ledsaget en Stads Anlæggelse, eller de til dens ældste Historie knyttede Myther gave oftere Anledning til Valget af Typer⁴⁾. Ogsaa Folkets Næringsdrift og Beskiæftigelser bleve betegnede: Qvægavl, Jagt, Fiskeri, Agerdyrkning⁵⁾, offentlige Lege⁶⁾. Vaaben af særegen Form anbragtes som nationalt Særkiende⁷⁾. Sandsynligt er en sym-

¹ See Tarent Nr 157 f. Jvfr i følg. Periode Lokrerne Nr 340 f. og fl.

² Det kvindelige Hoved uden Attributioner paa de følg. Mynter fra Korinth, Arkadien, Potidæa, Vele, Syrakus, Segesta og fl. er formodentlig at opfatte saaledes. I senere Tider findes oftere Navnet ulföiet, f. Ex. Peorias B. Nr 1253, Korcyra C. Nr 45.

³ Paa Mynterne fra Tarent og Rhegion, see Nr 160 og 169 Anm. Om personificerede Byer og Localiteter hos Grækerne, see Raoul Rochette Numism. Tarentine p. 178 f. Jvfr C. Nr 165 fra Tabæ.

⁴ Saaledes til Ulven paa de argiviske, Gieden paa de macedoniske, Hunden paa Segestas Mynter.

⁵ Huusdyr, vilde Dyr, Fiske og Planter (f. Ex. Silphion) kunne have denne Betydning, skiöndt de fleste Afbildninger af Dyr og Jordens Frembringelser nærmest, som allerede bemærket, ere at ansee for religiöse Symboler.

⁶ Saaledes Tyrekampe paa de thessaliske Mynter, Veddekiörselsvogne og Veddelöbsryttere, især paa Mynterne fra Storgrækenland og fra Sicilien.

⁷ F. Ex. det böotiske Skiöld, den macedoniske Hielm.

bolsk Betydning oftere at tillægge de afbildede Dyrs Stilling og Bevægelse; saaledes kan det rolige Hornqvæg tyde paa Fredens Velsignelse ¹⁾, medens den stangende Tyr har en modsat Betydning ²⁾; den utøilede eller med lösreven Tøile løbende Hest er formodentlig et Sindbillede paa Frihed ³⁾. Ogsaa historiske Begivenheder vides at have givet Anledning til Indførelse af Mynttyper. ⁴⁾ Endeel Typer indeholde en Allusion til Stadens eller Landets Navn; disse ere enten at betragte som et Slags Billedskrift, idet først senere til større Tydelighed Bogstaver tilføiedes, eller maae antages nærmest at sigte til de locale Forholde eller historiske Omstændigheder, der ved Stadens Anlæggelse foranledigede dens Navn. ⁵⁾

Eet af de væsentligste Særkiender for de græske Mynter fra denne Periode er Kunststilen i Typerne, især hvor disse bestaae i menneskelige Figurer og Hoveder. Det er den saakaldte hieratiske eller archaiske Stil, der bestod i en vedtagen fra det Naturlige afvigende Maneer, som helliget ved sin Ælde og sin Anvendelse paa Cultusbilleder holdt Kunstnerne bundne. Det menneskelige Legeme er muskuløst og af skarpt fremhævede Hovedformer; i Stillingerne bemærkes en overdreven Bevægelse eller en tvungen Holdning; Ansigtet er karakteristisk ved Dannelsen af Øiet, der er langtrukket og, hvor Hovedet er viist fra Siden, sædvanligt fremstilt forfra, ved den spidse Næse, de smalle Læber og den kantede Hage, ved det ziirligt ordnede Haar og det tilspidsede Skiæg. Dyrene ere meest afbildede med svære Former, i stive eller fordreiede Stillinger,

¹⁾ Jvfr Pausanias's Yttringer (X, 26) om de af Karystierne og af Plataenserne til Apollo viede Öxne af Bronze.

²⁾ See Mynterne fra Thurion i fölg. Periode Nr 1121 f.

³⁾ En lign. Betydning kan tillægges den flyvende Pegasus, skiöndt denne paa de talrige Mynter af korinthisk Præg nærmest er at henføre til Perseus-Mythen, see Nr 18 Anm.

⁴⁾ See Rhegion Nr 168 Anm. Jvfr Selinus Nr 246-47.

⁵⁾ See Leontion, Himera, Selinus og fl. Stæder Jvfr i fölg. Periode Melos.

og Vingerne have ofte kunstigt tilbageböiede Ender.¹⁾ Den archaiske Stil er mindre fremtrædende paa de Mynter, der nærme sig til Midten af det 5te Aarh., da den græske Kunst erholdt sit Opsving²⁾. Myntstemplerne bleve i Almindelighed udarbejdede med Omhu; ofte var Udførelsen ziirlig.

Paa de ældste Mynter anbragtes enten ingen Indskrift eller ikkun Begyndelsesbogstaverne af Folkets eller Stadens Navn, hvilket først efterhaanden blev fuldstændigere udtrykt. Hvor Navnet er heelt anført, er det Navnet paa Staden i Nominativ³⁾ eller i Genitiv⁴⁾, oftest paa Indbyggerne i Genitiv, undertiden et Adjectiv⁵⁾. Bogstaverne have overhovedet de ældre i de græske Indskrifter fra dette Tidsrum brugelige Former, som hyppigt vare afvigende fra de senere; saaledes: Α Α Α, Β, Γ, Δ, Ε, Θ, Σ, Ξ, Λ, Μ, Ν, Ο, Ρ, Σ, Τ, Υ, Φ, Ψ. Imedens nogle, som F og ϕ, ogsaa forekomme paa Mynter i den følgende Periode, ere andre eiendommelige for denne og udgiøre et vigtigt Særkiende for de Mynter, der ere henførte til nærværende Afdeling, saaledes: C for Γ, M, Σ og S for Σ, Θ for Θ, ξ og ς for Ι; af disse tilhøre C og S alene Nedreitalien og Sicilien. Istedetfor Ξ findes χ. Η og Ω, som først i Slutningen af denne Periode kom i Brug, findes ikke paa nogen af de følgende Mynter; hvor de senere anvendtes, sattes E og O. Ogsaa Skrivemaaden bærer i de fleste Tilfælde den ældste Tids Præg, idet enten Navnet findes skrevet fra høire til venstre (*retrogradt*), eller brudt i to Dele, af hvilke den sidste løber i modsat Ret-

¹ Dog findes undertiden Dyr, der udmærke sig ved Natursandhed, f. Ex. Ørne paa Agrigents Mynter Nr 229 f., Hunde paa Segestas Mynter Nr 249 f.

² Jvfr Indledn. til den følg. Periode.

³ F. Ex. Tarent Nr 158-60.

⁴ F. Ex. Gela Nr 217 f., Akragas Nr 229 f.

⁵ See Kaulonia Nr 149 Anm., Laos Nr 155 Anm., jvfr B Nr 949. Kongers Navne (i Genitiv og uden Tilføielse af Titlen) findes sieldent paa denne Periodes Mynter; de macedoniske Kongemynter nedenf. Nr 87-88 bære intet Navn.

ning af den første (*bustrophedon*), eller Bogstaverne vilkaarligt ere fordeelte i Rummet.

Foruden den Forestilling og Indskrift, som er den væsentlige paa Mynterne og den betegnende for Staden eller Folket, findes tillige oftere accessoriske Symboler, bestaaende af en Figur, et Hoved, et Ornament eller en anden hvilkenksomhelst Gienstand, og Bogstaver, eet eller flere, som afvekle paa de sammested henhørende Mynter, medens hine gientage sig. Disse Mærker ere paa Mynterne fra denne Periode oftest meget fremtrædende og staae undertiden i Størrelse ikke tilbage for Hoved-Typen eller -Skriften. Af og til sigte de til Stadens Navn ¹⁾, eller til den Guddom, der især var Gienstand for dens Dyrkelse og fremstilt paa dens Mynter ²⁾; men hyppigst synes de ikke at staae i nogen saadan Forbindelse, og kunne da antages at være tilsatte for at betegne Myntofficinet ³⁾, eller snarest den Övrighedsperson, der forestod Myntningen, saa at de enten indeholde hans Seglmærke eller Begyndelsen af hans Navn ⁴⁾.

Skiöndt der gives flere uovereensstemmende Sagn angaaende Myntprægningens Opfindelse, hvilken forskiellige Folkeslag tilregnede sig Æren for, synes den dog med meest Föie at maatte henføres til Grækerne; de paalideligste historiske Beretninger tale for, at de første Mynter, af Sölv, ere prægede paa Öen Ægina under den argiviske Konge Pheidon, der levede i Midten af det 8de Aarh. ⁵⁾, formodentlig ganske af samme Form og Præg som endeel af dem, der ere komne til os ⁶⁾. At Brugen

¹ F. Ex. Storcken paa Nr 116 f. fra Kroton, Löven paa Nr 184 f. fra Leontion, Selinonbladet paa Nr 246-47 fra Selinus.

² Saaledes de apollinske Symboler paa Nr 124 R fra Kroton, Nr 144-46 og 149 fra Kaulonia, Nr 168 fra Rhegion, Nr 171-74 fra Messana.

³ F. Ex. A og B paa Veles og Messanas Mynter Nr 166, 172 og 173.

⁴ Saaledes Symbolerne paa Nr 136-37 fra Metapont, Nr 233, 240-41 fra Agrigent, Bogstaverne paa Nr 16 og 17 fra Argos, Nr 238 og 242 fra Agrigent.

⁵ See Eckhel Doctr. n. v. I Introd. p. VI-VIII. Boeckhs Metrolog. Untersuchungen p. 76. Borrell i Numism. Chron. VI p. 42 f.

⁶ See Nr 1-11 og 15.

af myntede Penge i Begyndelsen af det 6te Aarh. var almindelig i de græske Stater, kan slttes af den af Solon imod Falskmyntnere givne Lov ¹⁾. Guld blev først udpræget i Asien, hos Lyderne, rimeligt under Kroesus, og hos Perserne ²⁾. Til de ældste af de følg. Mynter ere efter de angivne Kiendetegn at henhøre: fra Ægina Nr 1-11, Argos Nr 15, Korinth Nr 18-19, Athen Nr 32-35, Bøotien Nr 55-59, Theben Nr 62-65, Korcyra Nr 78-81, Sybaris Nr 107-10, Kroton Nr 114-15, Metapont Nr 131-34, Kaulonia Nr 140-42, Syrakus Nr 191, Selinus Nr 244-45, Himera Nr 253. Fra Begyndelsen af det 5te Aarh. f. Chr. ere, ifølge historiske Beretninger, Nr 168 og 171 f. fra Rhegion og Messana. Til Periodens Slutning kunne følg. Mynter henføres: fra Argos Nr 16-17, Sybaris Nr 113, Kaulonia Nr 144 f.; Cyme Nr 163, Rhegion Nr 170, Messana Nr 175 f., Naxos Nr 180, Katana Nr 183, Syrakus Nr 208-12, Selinus Nr 246-47. Disse slutte sig altsaa til de Mynter i den næste Periode, der i Indledningen til samme ere betegnede som de ældste, og give i Forening med dem et Billede af den græske Myntprægning i Midten af det 5te Aarh. ³⁾

De gangbare græske Sølvmünter, efter hvilke der regnedes, vare, som bekiendt, Drachme og Obol ($\frac{1}{6}$ Drachme). Foruden disse prægedes almindeligen af Drachmen dobbelte og fiirdobbelte Stykker (Didrachmer eller Statere, og Tetradrachmer), af Obolen dobbelte og tredobbelte (Dioboler og Trioboler), ogsaa halve (Hemioboler) og mindre Dele ⁴⁾. Værdien af de forskellige Myntsorтер blev ofte betegnet ved forskellige Typer, snart

¹ Demosthenes adv. Timocr. p. 805.

² See nedenfor II, 1.

³ Hvorvidt nogle af de til denne Periode henførte Mynter ere prægede i den følg. Tid som Efterligninger af de ældre, er vanskeligt at afgjøre, især hvor Typen ikke frembyder menneskelige Figurer eller Hoveder, i hvilke den archaiske Stil er meest kiendelig.

⁴ Siældent bleve andre Afdelinger udprægede: Dekadrachme, Tridrachme, Pentobol, Tetrobol, Trihemiobol ($1\frac{1}{2}$ Obol).

ved en aldeles forandret Forestilling, snart for den ringere Myntsort ved en, i Myntens mindre Fladerum begrundet, Indskrænkning af eller blot Hentydning til Hovedtypen, saaledes ved et Hiul istedetfor Veddekiørselsvognen¹⁾, en Guddoms Attribut eller Symbol istedetfor Gudebilledet, Hovedet eller Benet af et Dyr istedetfor Dyret²⁾, undertiden ved en simpel Halvering af Forestillingen³⁾. De smaae Kugler, der af og til⁴⁾ findes anbragte, betegne muligt ogsaa Værdien. Men oftest foretoges aldeles ingen Forandring ved Præget, saa at Værdien af de til hinanden nærgrændsende Myntsorter alene ved Övelse kunde kiendes og hyppigt maatte prøves ved Veining.

I Henseende til Myntfoden⁵⁾ herskede der i de forskiellige Lande og Stæder stor Uliighed. Der fandtes i Grækenland en fiirdobbelt Myntfod: den æginæiske, korinthiske, eubæiske og attiske. Den æginæiske, opstaaet af den babylonske Vægt-Inddeling og ældre end de andre, blev fra Ægina udbredt over Peloponnes, Bøotien og det øvrige vestlige Hellas til det nordlige Grækenland og endeel af Öerne, desuden ved Colonisation til nogle Stæder paa Siciliens, Asiens og Africas-Kyster⁶⁾, og var overhovedet i den tidligere Tid den sædvanlige i de doriske Stater. Efter denne Fod var Drachmen sværere end efter de andre, oprindeligen 7.²⁵ Gr.⁷⁾, og den almindeligste Myntsort Didrachmen eller Stateren. Vægten af de æginæiske Myn-

¹ F. Ex. Gela Nr 228.

² F. Ex. Eretria Nr 103, Kranion Nr 106.

³ See Korinth Nr 20 og 24, Larissa Nr 76. Jvfr i fölg. Periode Perrhæbia Nr 431, Korcyra Nr 472.

⁴ Paa Mynter fra Argos Nr 16-17, Ægæ Nr 87, Lete Nr 93, Kranion Nr 105.

⁵ Det fortrinlige Værk af A. Bœckh: *Metrologische Untersuchungen über Gewichte, Münzfüsse und Masse des Alterthums* (Berlin 1838) er i det fölgende lagt til Grund.

⁶ See Selinus Nr 244-45, Cyzikos Nr 258, Barce Nr 262.

⁷ o: Grammer, efter nuværende Pariser-Vægt (see foran efter Indholdet).

ter blev tidligt formindsket¹⁾, saaledes navnlig i Korinth, hvorved efterhaanden en egen, den korinthiske Myntfod opstod, efter hvilken Didrachmen kun var 9 æginæiske Oboler; denne blev forplantet til flere af de korinthiske Colonier²⁾, men vedligeholdt sig ikke i Korinth selv. Den eubæiske Myntfod, ogsaa af asiatisk Oprindelse og den giældende i Athen før Solons Tid, forholdt sig til den æginæiske som 5 til 6, saa at altsaa den eubæiske Drachme udgjorde 5 æginæiske Oboler. Denne Myntfod udbredtes fra Eubœa til de chalcidiske Colonier paa Sicilien, men maatte snart vige for den attiske³⁾. Den attiske Myntfod blev indført af Solon ved en Reduction af den eubæiske, hvorved den kom til at forholde sig til den æginæiske som 3 til 5, saa at altsaa 10 attiske Oboler svarede til den æginæiske Drachme. Denne Myntfod blev ved Athens Overvægt allerede i denne Periode optaget i Korinth⁴⁾, men blev især ved Udvandring og Handel almindeligt udbredt paa Sicilien⁵⁾. I Stor-Grækenland herskede en eiendommelig, fra de foregaaende forskiellig Myntforfatning, efter hvilken det sædvanlige Pengestykke var en svær Drachme, der oversteg den æginæiske i Vægt og nærmede sig til den attiske Didrachme.⁶⁾ I de asiatiske Colonistæder findes stor Usikkerhed i Henseende til Myntfoden, idet snart den persiske (af Liighed med den æginæiske og af samme babylonske Oprindelse som denne) ved Persernes der udbredte Herredømme synes at have været den

¹ Mynterne af den æginæiske Fod, især de større Stykker, ere i Almindelighed ikke ubetydeligt under den normale Vægt; undertiden synes de at være beskaarne for mere at ligne den eubæiske eller korinthiske Stater, f. Ex. nogle af Skildpadde-Mynterne Nr 1 f.

² Saaledes Koreyra og Dyrhachion, Nr 82-86.

³ Jvfr Himera Nr 256 Anm.

⁴ Hvorfra den igjen gik over i nogle af dens Colonier, f. Ex. Leukas Nr 75.

⁵ Ogsaa til enkelte Stæder i Storgrækenland, f. Ex. Rhegion Nr 168 f.

⁶ En δραχμή παχέα, dog forskielligt udmyntet i de forskiellige Stæder, see Bœckh a. St. XX.

giældende, snart een af de oven anførte græske, medbragt af de indvandrede Colonister.¹⁾ De persiske Guldmynter vare i denne Periode de gængse i de græske Stater²⁾; de Guldstykker, som hist og her prægedes af Grækerne i Lilleasien, synes at svare til de persiske³⁾.

PELOPONNES.

Öen ÆGINA.⁴⁾

- 1-5. En Sø-Skildpadde. R. 4 eller flere indslaaede Trekanter, forenede i et Midtpunkt. R. Æg. Didr. Nr 4-5 B.
6. Samme Typ. Samme R. R. Ob.
- 7-8. S. Typ. R. En indslaaet Fiirkant, med 5 uregelmæssige Afdelinger. R. Didr. B.
- 9-11. S. Typ. S. R. R. Triob. Ob. Hemiob. B.
- 12-13. En Land-Skildpadde. R. En indslaaet Fiirkant, med uregelmæssige Afdelinger. R. Didr.
14. S. Typ. S. R. R. Ob.

¹ Der herskede overhovedet, især udenfor det egentlige Grækenland, megen Ünöiagtighed i Prægningen og foretoges oftere Forandring i Myntfoden, saa at denne forringedes under den normale Vægt og derpaa hævedes igjen.

² See nedenfor Darikerne, II, 1.

³ See Nr 257 og Indledn. til næste Periode.

⁴ Den fölg. Myntsort var under Navn af *Χελώνη*, *Skildpadde*, den gængse paa Peloponnes (Pollux IX, 6, 76). Nr 1-11 vise upaatvivleligt Beskaffenheden af de allerældste prægede Mynter; jvfr. Indledn. p. 6 og p. 11 Anm. 1. Nr 12-14 med Land-Skildpadden ere senere og efterlignedes i den fölg. Periode, see B. Nr 1-4. Skildpadden er at ansee som Symbol paa Hermes (Lyrens Opfinder), der fortrinsviis maatte være Gienstand for Dyrkelse hos de industrielle og handelsdrivende Ægineter, jvft B. Nr 8 Anm.

ARGOS.

15. To Delphiner, vendte hver til sin Side. R. 5 indslaaede Trekanter, som tilsammen danne $\frac{5}{8}$ af en Quadrat. R. Æg. Didr. B. ¹⁾
- 16-17. Fordelen af en angribende Ulv.²⁾ Foran paa Nr 16 EM , paa Nr 17 EO . R. Et stort A og . i en indslaaet tredeelt Quadrat. R. Triob. B.

KORINTH.

18. \varnothing Pegasus med Tøile, gaaende.³⁾ R. En indslaaet Quadrat, deelt i 4 Afdelinger med ombøiede Kanter. R. Att. Didr.
19. \varnothing Pegasus flyvende. S. R. R. Didr.
20. (\varnothing) Fordelen af den flyvende Pegasus. S. R. R. Hemio. B.
- 21-22. Athenas Hoved, med korinthisk Hielm, Halsbaand og det langt nedhængende Baghaar ombundet ved Enden; i en

¹ Udg. af Brøndsted Voy. en Grece I Pl. 28 pag. 84. Denne Didrachme hører formodentlig til dem, som Kong Pheidon lod præge for Argos paa den ham underlagte Ægina, idet den bærer alle Kiendemærker paa høit Ælde, ligner de foreg. æginæiske Mynter i Vægt og Præg og har Typen de to Delphiner tilfælles saavel med de senere Tetradrachmer fra Argos som med de tidligste paa Ægina prægede Kobbermynter. See den yderligere Begrundelse heraf hos Borrell i Num. Chron. VI p. 42 f.

² Argos's Symbol, Ulven, havde sin Oprindelse af Stadens ældste Historie og stod i Forbindelse med den der herskende Apollo-Dyrkelse. Rigets Stifter Danaos havde nemlig til Tak for et af Apollo sendt Varsel, en Ulvs Seir over en Tyr, der havde forskaffet ham Herredømmet over Argos, bygget et Tempel for denne Gud under Navn af *Λύκος*, det prægtigste i Argos; ogsaa var der paa Torvet i Staden opreist en Bronze-gruppe, som forestillede Ulvens Kamp med Tyren. Paus. II, 19. Plut. Pyrrh. c. 33. Ifølge andre Beretninger skulde den lyciske Apollo have sit Navn deraf, at han i den ældre Tid havde befriet Landet fra Ulve og var Hiordernes Beskytter, og Aarsagen til Ulvens Fremstilling paa de argiviske Mynter være at søge heri. Paus. II, 9. Skol. til Sophokles's Elektra v. 6.

³ Pegasus, Hovedtypen paa Korinths Mynter, sigter til den korinthiske

fordybet Quadrat. R. ♀ Pegasus flyvende.¹⁾ R. Didr.
Nr 22 B.

23. En lignende; bag Athenas Hoved ♀. R. Didr.
24. Et qvindeligt Hoved med opheftet Baghaar, i en fordybet
Quadrat. R. ♀ Fordelen af den flyvende Pegasus. R. Diob.

ELIS.

25. Zeus's Örn flyvende. R. F A²⁾ Lynilden. I en rund For-
dybning. R. Æg. Triob. B.
26. En lignende med A ∇ paa R. B.
27. En Örn sönderrivende en Hare.³⁾ R. F A Lynilden. I
en firkantet Fordybning. R. Ob. B.

ARKADIEN.

28. A P K A (uregelmæssigt fordeelte). Et qvindeligt Hoved med
et Baand, om hvilket Forhaaret er slynget, idet Baghaaret er
langt nedhængende og ombundet ved Enden, samt med Hals-
smykke; i en fordybet Quadrat. R. Den lycæiske Zeus⁴⁾
thronende; han lader Öرنen flyve ud fra den udstrakte h.
Haand, den venstre er støttet paa et Scepter. R. Æg. Triob.
29-30. Lignende, med Indskriften forskielligt anbragt. B.
31. S. Indskrift og Typer. R. Ob.

Heros Bellerophon, som ved dens Hielp beseirede Chimæra; jvfr Typerne
paa Korinths senere Mynter, III Nr 96 og 98. De korinthiske Mynter
med dens Billede kaldtes *Πῶλοι*, *Föl*, *Heste* (Pollux IX, 6, 76). Jvfr
Indledn. p. 4 om Betydningen af den frie Hest.

¹ Athena havde under Navnet *Chalinitis*, som *paalægger Tøile*, et
Tempel i Korinth, fordi hun havde hiulpet Bellerophon paa hans Tog
mod Chimæra ved at overgive ham Pegasus tæmnet. (Paus. II, 4 Beg.)

² Elis blev i Landets doriske Dialekt skrevet *FAIIS*, med foransat Bau
(Digamma).

³ Et af Zeus sendt gunstigt Varsel. Typerne paa Elis's Mynter have deres
Grund i den berømte Zeus-Dyrkelse i Staden Olympia.

⁴ Saakaldet af Bierget Lycæos, der var Hovedsædet for Zeus's Dyrkelse i
Arkadien (jvfr B Nr 203 Anm).

HELLAS.

ATHEN.

32. Et Hiul (eller Laaget af den apollinske Trefod¹⁾). R. En uregelmæssig Fordybning. R. Att. Dr. B. ²⁾
33. S. Typ. R. 4 indslaaede Trekanter. R. Ob. B.
34. S. Typ. R. En fiirkantet Fordybning. R. Ob. B.
35. Athenas Hoved, bedækt med en rund Hielm, der er forsynet med en høi Kam. R. A O E. En Ugle med en Olivenqvist bagved. I en fiirkantet Fordybning. Af meget raat Arbeide. R. Tetradr. B. ³⁾
- 36-41. S. Hoved, med en lign. Hielm, der paa Forsiden er prydet med Olivenblade, paa Bagstykket med en Blomsterzirat (eller en Akrostolion). R. A O E. En staaende Ugle, bag hvilken en Olivenstængel med 2 Blade og et Bær, samt en Halvmaane ⁴⁾. I en fiirkantet Fordybning. R. Tetradr.

¹ *Κύκλος μαντικός*. Jvfr Brøndsted Voy. en Grece I p. 118. Raoul Rochette Mon. ined. Oresteide p. 210 Anm. 3. Et Hiul som Symbol paa Veddekiørsel, see Gela Nr 228.

² Nr 32-34 henføres til forskellige Steder, af Brøndsted (Voy. en Grece I p. 118) til Bœotien, af P. Knigh (Mus. p. 13) til Phlius paa Peloponnes, af Cousinery (Voy. dans la Maced. II p. 125) med meest Grund til Athen, idet Vægten stemmer hermed. Nr 32 veier nemlig 4.¹⁵ Grammer, hvilket omtrent passer til den attiske Myntfod, men ikke til den i nærværende Periode i det øvrige Hellas og paa Peloponnes herskende æginæiske. Nr 33 og 34, hvis Vægt er 0.⁰ og 0.⁵⁵ Gr., blive da at ansee for Oboler deraf.

³ Nr 35 følg., af hvilke især Nr 35 er af et meget oldtidsagtigt Præg, kunne ikke være ældre end det 6te Aarh., da ifølge flere Forf.s samstemmende Beretninger de gængse attiske Sølmynter før Solons Tid vare Didrachmer af en høiere Myntfod med en Tyr til Typ og istedetfor disse under Solon Tetradrachmer med en Ugles Billede indførtes. See Bæckhs Metrol. Unters. p. 121-22. Den atheniensiske Mynt kaldtes paa Grund af Jomfruen Athenas Billede *κόρη*, paa Grund af Uglen *γλαύξ*. Pollur IX, 6, 74. Bøckh a. St.

⁴ Ang. Athena som Maane-Gudinde, jvfr Creuzers Symbolik II p. 717 og 731; O. Müller Minervæ Poliadis sacra p. 75.

- 42-45. S. Typer og Indskr., uden Maanens Tegn paa R. R.
Dr. Nr 44-45 B.
46. S. Typer og Indskr., men paa R. eet Olivenblad med et
Bær. R. Ob.
- 47-48. S. Typer og Indskr. R. Hemiob.
49. S. Adv. R. $\overset{A}{\odot} \exists$ En Ugle forfra seet, imellem to nedhæn-
gende Olivenqviste. R. Triob.
50. En lign., men paa R. $\exists \overset{A}{\odot}$, i en rund Fordybning. B.
- 51-52. Lign., men paa R. $\overset{A}{\odot} E$.
53. S. Adv. R. $\exists \overset{A}{\odot}$ En Ugle forfra seet, med udbredte Vin-
ger; over den to Olivenblade. R. Ob. B.
54. S. Adv. R. AOE over en Halvmaane; i en firkantet For-
dybning. R. $\frac{1}{4}$ Ob. B.

BÆOTIEN.

- 55-57. Et bæotisk Skiold.¹⁾ R. Flere i en Quadrat indslaaede
Trekanter. R. Æg. Dr. Nr 57 B.
58. S. Typ. S. R. Triob. B.
59. S. Typ. S. R. R. Ob. B.
60. S. Typ. R. En Amphora, i en indslaaet Quadrat. R.
Dr. B.
61. S. Typer. R. Triob.

THEBEN.

62. Et bæotisk Skiold. R. \oplus i Midten af 4 i en Quadrat ind-
slaaede Trekanter. R. Æg. Didr.

¹ Dette Skiold, der som bæotisk Emblem hyppigt forekommer paa Mynter, synes oprindeligt at have været forfærdiget af Oxhuder, saa at det som Mynttyp tillige indeholdt en Allusion til Bæotiens Navn. See Cavedoni Spicil. num. p. 82.

63. S. Typ. S. \mathcal{R} . \mathcal{A} . Triob.
 64-65. S. Typ. \mathcal{R} . \oplus i en indslaaet Quadrat. \mathcal{A} . Ob. B.

TANAGRA.

66. Et bæotisk Skiold. \mathcal{R} . $\tau \alpha \nu$ Et Hestehoved med Hals.
 I en indslaaet Quadrat. \mathcal{A} . \mathcal{A} g. Ob. B.

THESPIÆ.

67. Et bæotisk Skiold. \mathcal{R} . $\odot \epsilon \leq \Gamma \iota$ (bustrophedon) omkring
 to sammenføjede Halvmaaner. \mathcal{A} . \mathcal{A} g. Ob. B.

ORCHOMENOS.

- 68-69. Et aflangt Kar, nedentil spidst og med en Hank for-
 oven. (?) \mathcal{R} . En indslaaet Quadrat, firdeelt. \mathcal{A} . \mathcal{A} g. Ob.
 Nr 69 B. ¹⁾

PHOCIS.

70. $(\odot \odot) \kappa \iota$ Et qvindeligt Hoved med ophæftet Baghaar, i
 en fordybet Quadrat. \mathcal{R} . Et Tyrehoved, forfra seet. \mathcal{A} . \mathcal{A} g.
 Triob.
 71-72. $\odot \odot$ Et Tyrehoved forfra seet. \mathcal{R} . Fordeel af et
 Vildsviin, i en fordybet Quadrat. \mathcal{A} . Ob. Nr 72 B.
 73. Et Tyrehoved med Hals, fra Siden.²⁾ S. \mathcal{R} . \mathcal{A} . Ob. B.
 74. En Stjerne-Zirat. \mathcal{R} . En korinthisk Hielm, i en fordybet
 Quadrat. \mathcal{A} . Hemiob. (0.5 Gr.) ³⁾ B.

¹ Disse Oboler, paa hvilke oftere findes Indskr. EP , henføres i Sestinis Lettere di contin. II p. 24-26 og Mionn. S. III p. 512, Nr 58 f. til Erythræ. Da imidlertid en til disse henhørende Obol (i britt. Mus., ikke udg.) paa \mathcal{R} . ved Siden af et Ax har Indskr. OP , synes de at maatte henføres til Orchomenos, som i den ældre Tid udtaltes Erchomenos, see B. Nr 315 Anm. Typen paa Adv. ansees sædvanligt for et Korn.

² Paa en lign. Obol i det britt. Museum er ΦO tilføiet over Tyrens Hals.

³ Synes at maatte henføres til Phocis ifølge en Hemiobol i det britt. Museum med s. \mathcal{R} , paa hvis Adv. er et Tyrehoved til højre med ΦO bagved (jvfr Mus. Payne Knigh p. 45 F, 3). Den veier det halve af de foreg. phocæiske Oboler.

LEUKAS.

75. \wedge Pegasus flyvende. R. \wedge Samme, fremstilt halvt forfra.¹⁾ R. Att. Ob. B.

NORD-GRÆKENLAND.

LARISSA.

76. En Tyrekæmper, som bagfra har grebet fat i Hornene af eu løbende Tyr, af hvilken kun Fordelen er fremstilt. Omgivet af en Perlerand. R. \wedge \blacktriangle R. I (bustrophedon). Fordelen af en galopperende Hest med slæbende Tøile. I en fordybet Quadrat.²⁾ R. Æg. Triob. B.

PHARSALOS.

77. Athenas Hoved, bedækt af en rund Hielm med Fierbusk ($\lambda\acute{o}\phi\omicron\varsigma$) og opslaaede Kindklapper ($\acute{o}\chi\eta\epsilon\varsigma$).³⁾ $\text{R. } \Phi\text{AR}$ Et Hestehoved med Hals, i en fordybet Quadrat. R. Æg. Triob. B.

Öen KORCYRA.

78. Et Kohoved med Hals. R. En aflang Stjerne-Zirat, i en indslaaet Fiirkant af tilsvarende Form. $\text{R. Æg. Dr.}^4)$ (Tavle I.) B.

¹ Jvfr Korinths Mynter (ovenfor Nr 18 f.), hvis Typer optoges af dens Coloni Leukas (Strabo X, 3, 1. p. 451). See B. Nr 329 Anm.

² Ang. Betydningen af disse Typer, see de thessaliske Mynter B. Nr 425 f. Anm.

³ Den ithoniske Athena, en af Thessaliens Hovedguddomme, jvfr B. Nr 412 f. Anm.

⁴ Vægten 5.⁴⁵ Gr. passer vel bedre til den korinthiske Myntfod, til hvilken de senere Didrachmer Nr 82-84 henhøre, men Mynten synes ved Forvitring at være forringet. Af Nr 79-80, som veie 3.³ Gr., sees, at i den ældste Periode, hvilken Nr 78-81 tilhøre, den æginæiske Myntfod har været den gjældende i Korcyra, igesom uden Tvivl i Moderstaden Korinth (Bœckh Metrol. Untersuch. VII p. 93 f.). Den ringe Vægt Nr 81 har, nemlig 2.⁶ Gr., er formodentlig en Følge af, at Kanten er meget afslidt.

79. En Amphora. R . En Stjerne-Zirat, i en indslaaet Quadrat. A . Æg . Triob. B .
- 80-81. Lign. med forskellige Stjerne-Zirater i en fordybet Runddeel. B .
82. En Ko, der vender Hovedet om til sin diende Kalv. R . K
En todeelt Quadrat med to Stjerne-Zirater ¹⁾. A . Kor. Didr. B .
83. En lign. med Indskr. $\text{K}^{\text{q}} \text{O}$ paa R .
84. En lign. med Indskr. $\text{O}^{\text{X}} \text{P}$ paa R .

DYRRHACHION.

85. S. Typer som paa de 3 foreg. Nr. ²⁾ Paa R . $\text{Y}^{\text{q}} \Delta$ og en Külle omkring Quadraten. A . Kor. Didr.
86. En lign. med Indskr. $\text{Y}^{\text{q}} \Delta \text{P}$. B .

MACEDONIEN

87. En Gied, som knælende vender Hovedet om. I Grunden
• • • R . En indslaaet Quadrat, firdeelt. A . Æg . Ob. ³⁾

¹ Sædvanligt forklaret om de i Iliaden priste Alcinoos's Haver, see Eckhel Doctr. n. v. II p. 178-79, og ad en endnu mere søgt Vei af Borrell i Numism. Chron. VII p. 126 f. Typen har naturligt sin Oprindelse af den indslaaede Quadrat, der er bleven deelt i to Felter med en Stjernezirat i hvert, for at betegne Didrachmen, idet paa de archaiske Drachmer (see Nr 78) een større aflang Zirats og paa de halve Drachmer (Nr 79-81) en mindre firkantet eller rund var anbragt i Fordybningen paa R . Senere anvendtes Halvering af begge Typer til at betegne Drachmen, see B. Nr 472. En regelmæssig Stjerne udgiør Typen paa R . af andre af Corcyras ældre og senere Mynter (see B. Nr 473).

² Optagne af Corcyras Mynter, fra hvilken Ö Dyrhachion var en Coloni.

³ Formodentlig præget i Staden Ægæ, til hvis Navn Gieden indeholder Allusion, af en af de ældre macedoniske Konger, hvilke residerede der og hvis Emblem dette Dyr var. Kongedømmets Stifter Herakliden Karanos fra Argos, der efter det delphiske Orakels Opfordring var draget ud for at søge sig nye Boliger, overrumplede nemlig Edessa ved at følge en

88. En macedonisk Hielm med Kindklapper, foran hvilke Overdelen af et Ansigt er synligt. R. En indslaaet Quadrat, firdeelt og fyldt med smaae Kugler. A. Æg. Diob.¹⁾
89. En tilbageseende Svane med et Fiirbeen over.²⁾ Nedenunder H. Perlerand. R. En indslaaet Quadrat. A. Æg. Ob.³⁾

POTIDÆA.

90. (ΓΟ) Poseidon tilhest (Ἰππιος) med en Trefork i Haanden. R. Et qvindeligt Hoved med en bagtil i en Spids opstaaende Hue samt Halsbaand. I en fordybet Quadrat. A. Æg. Triob.⁴⁾

NEAPOLIS.

91. Et Gorgone-Ansigt. R. En indslaaet Quadrat. A. Æg. Hemiob.

TIRIDA.

92. $\begin{matrix} \text{H T} \\ \text{I (9)} \end{matrix}$ Et Gorgone-Ansigt. I en fordybet Quadrat. R. φ Pegasus flyvende. Ovenfor en Trefork. A. (Æg.) Hemiob.⁵⁾

Flok Gieder, der i en stærk Taage vendte tilbage til Byen, og gav den derefter Navnet Ægæ. Justin. VII, 1.

¹⁾ Ogsaa denne Diobol hidrører formodentligt fra en af de ældre macedoniske Konger, paa hvis Mynter s. Hielm findes, jvfr. B. Nr 596-97.

²⁾ Rimeligt apollinske Symboler. Ang. Fiirbenet jvfr Thorvaldsens Mus. Gemmesamling Nr 211, Anm.

³⁾ De Oboler, til hvilke denne hører, henførtes tidligere til Kamarina paa Sicilien, men ere senere erkjendte for at være fra det sydøstlige Macedonien. De antages af nogle Numismatikere (Pellerin og Eckhel) at være prægede i Heraklea Sintike, af andre (Cousinery Voy. en Maced. p. 166 f., Borrell Numism. Chron. III p. 138) i Eion (Ἐίων) ved den strymoniske Havbugt. De ere betegnede med forskellige Bogstaver.

⁴⁾ Poseidon var Potidæas Hovedguddom, til hvem Befrielsen fra Perserne henførtes, da disse efter Slaget ved Salamis beleiredede Staden. Hovedet forestiller muligt Nymphen Pallene, efter hvem den Halvö, hvorpaa Staden laae, havde Navn. Millingen Sylloge of anc. uned. coins (1837) p. 47-48.

⁵⁾ De smaae Sølvmynter med denne Indskrift, som er bleven meget forskielligt læst og forklaret, høre utvivlsomt til Macedonien eller Thracien; ifölg. Streber (Num. ex. mus. reg. Bavar. p. 124 f., jvfr Millingen Sylloge p. 40-41) til Trieres, ifölg. Borrell (Numism. Chron. III p. 112 f.) med

LETE.

93. En ithyphallisk Satyr, som forfølger en undflyende Qvinde. Han har grebet hende ved den ene Arm og gör med v. Haand en opfordrende Bevægelse. I Grunden . . . R . En indslaaet Quadrat, firdeelt. A . Didr. ¹⁾

Öen THASOS.

- 94-95. En langhalet ithyphallisk Satyr, som knælende gör en lysten Bevægelse med Armene. R . En indslaaet Quadrat, firdeelt. A . Ob.
- 96-99. En lign. Satyr, som knælende holder en rövet Qvinde i Armene. S . R . ²⁾ A . Didr. ³⁾

BYZANTION.

100. $(\text{N})\text{Y}$ En gaende Ko, under hvis Födder en Fisk. ⁴⁾ R . En indslaaet firdeelt Quadrat, fyldt med smaae Kugler. A . Æg . Diob.

mere Sandsynlighed til Tirida i Maroneas Distrikt. Af R . sees, at denne Stad har staaet i nöie Forbindelse med Korinth, jvfr Nr 18 f.; om Myntfoden ogsaa er den korinthiske, kan paa Grund af den ringe Vægt (0.⁵⁹) ikke afgjøres.

¹ S . Typ med Navn see Mionn. S. III, p. 81, Nr 495—96. Ang. Myntfoden, hvortil denne Didrachme er at henhøre, see Nr 96 Anm. 3; dens ringe Vægt 7.⁸ Gr. synes at hidrøre fra, at Kanten er afslidt.

² Med Indskr. OA see Mionn. S. II p. 545 pl. fig. 2. En lign. Mynt med Letes Navn (?) i den fordybde Quadrat findes i Sestinis Med. ant. gr. di piu musei (1828). p. 42, Tab. 7, 11.

³ Imellem disse Mynters Vægt hersker megen Uoverensstemmelse, idet Nr 94 og 95 veie 1.¹ og 0.⁹ Gr., Nr 96—99 fra 10.²⁻⁸.⁴ Gr. De vægtigste ere formodentlig de ældste og prægede efter den i Macedonien i dette Tidsrum gængse æginæiske Myntfod, som synes at være bleven indført af det macedoniske Kongedømmes Stifter Karanos, en Broder til Pheidon i Argos, de mindre vægtige senere, af korinthisk og attisk Myntfod. Nr 94-95 høre muligen til den foreg. Stad Lete.

⁴ Denne Typ indeholder en Hentydning til Navnet Bosporos og til Mythen om Io. (Ammian XXII, 8.) Byzants's Navn udtaltes i den ældre thraciske Dialekt med det haardere H istedetfor B . Jvfr Pinder i *Annali dell' inst.* 1834, p. 310.

ÖER OM GRÆKENLAND.

ERETRIA paa EUBOEA.

101. E En staaende Oxe, som med det v. Bagbeen kløer Hovedet. R. En Polyp. I en fordybet Quadrat. A. Eub. Dr. B. ¹⁾
102. S. Typer. A. Diob.
103. Et Oxehoved, forfra seet. R. S. som foreg. R. A. Hemiob. B.

KORESSOS paa CEOS.

104. ♀ O En Delphin. R. Glat. Æg. Hemiob. B. ²⁾

KRANION paa CEPHALENIA.

105. (Indskr. ukiendelig.) En gaaende Vædder. R. En Bue, ved Siden •, i en indslaaet Fiirkant. ³⁾ A. Æg. Triob. B.
106. Et Vædderhoved. R. $\begin{matrix} K & D \\ & \wedge \end{matrix}$ Foden af en Vædder. A. Ob. B.

NEDRE-ITALIEN. ⁴⁾

SYBARIS.

- 107-9. VM En staaende Oxe, som vender Hovedet om. Med en snoet Rand. R. S. Oxe og Rand, fordybede. A. Dr.

¹ At disse Sølvmynter, som tidligere have været henførte til Gortyna og til Athen, ere fra Eretria, sees af et Exemplar med Indskr. *EB*; af det sidste Bogstavs archaiske Form kan tillige Myntens Ælde skiønnes. Oxen indeholder en Allusion baade til Navnet Eubœa og til Eretria (oprindeligt *Ἀρόρεια*, af Plöining) og var Emblem saavel for hele Öen som for denne Stad i Særdeleshed; der fandtes i Zeus's Tempel i Olympia en af Eretrias Indbyggere viet Oxe af Bronze. See Caldavene Rec. de med. gr. p. 216-18. Pl. 3, 14-15.

² Jvfr Bröndsted Voy. en Grece I Pl. 27, Nr 9

³ Disse Typer have Hentydning til Öens Heros Cephalos, en Sön af Hermes, see B. Nr 830 f. Anm.

⁴ Af de fölg. græske Colonistæder ere de 6 förste af achæisk Oprindelse og

110. S. Indskr. og Typer. \AA . Diob.
 111-12. S. Oxe. \AA . En Amphora, fordybet. \AA . Ob.
 113. $\text{\AA}\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}$ En Oxe staaende med opreist Hoved. \AA . Samme med sænket Hoved. \AA . Dr. (Tyk.)¹⁾

KROTON.

114. $\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}$ En Trefod²⁾. Med snoet Rand. \AA . En Trefod, med riflet Rand, fordybet. \AA . Dr. (Tynd.)
 115. En lign. med Indskr. $\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}$.
 116. $\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}$ En Trefod, med en Stork ved Siden.³⁾ \AA . S. som foreg. \AA . \AA . Dr. (Tyk.)
 117-19. Lign. med Indskr. $\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}$.
 120. En lign. med Indskr. $\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}$.
 121. En lign. med Indskr. $\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}$ og et Ornament paa \AA . ved Siden af Trefoden.
 122. En lign. med Indskr. $\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}\text{\textbackslash}$ paa \AA ., uden Ornament. (Subærat.)

høre til de ældste; Sybaris og Kroton bleve formodentlig allerede anlagte i det 8de Aarh. f. Chr., fra Sybaris igien Posidonia og Laos. Tarent var en gammel dorisk Coloni, stiftet af Lacedæmoniere. De 3 sidste Stæder vare joniske Colonier, Vele grundet af Phocæere, Cyme og Rhegion af Chalcidensere.

¹ Nr 107-10, der bære Præget af høi Ælde, hidrøre rimeligt fra Perioden for Sybaris's første Ødelæggelse ved Krotonierterne Aar 510 f. Chr., Nr. 111-13 fra Tidsrummet 453-446, da de til Nabostæderne udvandrede Sybariter havde gienopbygget Byen, men snart igien forjoges af Krotons Indvaanere. Jvfr Millingen Num. de l'anc. Italie p. 7 f. Nedenfor B. Nr 1120 og 1121 f. Anm. Ang. den i Typen indeholdte Allusion til Navnet Sybaris, see Cavedoni Spicil. p. 19.

² Dette Krotons Emblem var laant af dens Hovedguddoms, den pythiske Apollos Dyrkelse. Det var ifølge et af Apollo i Delphi givet Orakelsvar at Myscellos, der i Spidsen for Achæere drog ud fra Lacedæmon for at anlægge Kroton, udvalgte Stedet til Byens Grund. (Strabo VI, 2, 3, p. 262. Suidas: *Ἀρχίας*.)

³ Storken er muligt paa Grund af dens klaprende Lyd (*κρότος*) tilføiet med Allusion til Stadens Navn; jvfr Cavedoni Spicil. p. 21. Den var ogsaa et apollinsk Symbol.

123. $\varphi\rho\rho$ En Trefod. \mathcal{R} . En Trefod, fordybet. \mathcal{A} . Diob.
 124. $\varphi\rho\rho$ En Trefod med en Krabbe ved Siden. \mathcal{R} . $\text{O}\varphi\rho$
 En Trefod, med en Lyre ved Siden, fordybet. \mathcal{A} . Ob. (Tavle I.)
 125. $\text{O}\varphi\rho$ En Trefod. \mathcal{R} . En flyvende Örn, med riflet Rand,
 fordybet.¹⁾ \mathcal{A} . Dr.
 126. $\varphi\rho\rho$ En Trefod. \mathcal{R} . En Trefod, ophævet. \mathcal{A} . Dr.
 (Tyk.)
 127. S. Adv. \mathcal{R} . Pegasus flyvende.²⁾ \mathcal{A} . Ob.
 128. En lign. med φ paa \mathcal{R} .
 129. En lign. med $\text{O}\varphi\rho$ paa Adv. og φ paa \mathcal{R} .
 130. $\text{O}\varphi\rho$ En Trefod med et Ax ved Siden. \mathcal{R} . En Polyp.
 \mathcal{A} . Ob.

METAPONT.

- 131-33. $\text{M}\text{E}\text{T}\text{A}$ Et Ax.³⁾ Med snoet Rand. \mathcal{R} . Et Ax,
 med riflet Rand; fordybet. \mathcal{A} . Dr. (Tynde.)
 134. S. Typer, uden Indskr. \mathcal{A} . Hemiob.
 135. S. Typer med Indskr. $\text{A}\text{T}\text{E}\text{M}$. \mathcal{A} . Dr. (Tyk.)
 136. En lign. med et Vædderhoved paa Adv.
 137. $\text{M}\text{E}\text{T}\text{A}$ S. Typer, med en Græshoppe paa Adv. \mathcal{A} .
 Diob.
 138. $\text{M}\text{E}\text{T}\text{A}$ Et Ax. \mathcal{R} . Et Oxehoved, fordybet. \mathcal{A} . Ob.
 139. Et Ax, paa hver Side O . \mathcal{R} . Et Korn, fordybet, mellem
 de to samme Kredse. \mathcal{A} . Hemiob.

KAULONIA.

- 140-41. $\text{K}\text{A}\text{V}\text{A}$ Apollo, som i fremskridende Stilling løfter

¹ Öرنen er her enten et apollinsk Symból, idet Trefoden i den delphiske Helligdom var stillet imellem to store gyldne Örne, eller et Emblem paa Krotons Storhed og Magt. See Millingen Num. de l'anc. Italie p. 17.

² Pegasus, Korinths Typ, saavelsom Brugen af Koppa istedetfor \mathcal{K} paa Krotons Mynter antyde en Forbindelse med Korinth, hvis Indbyggere under Archias havde havt Deel i Krotons Anlæggelse. (Suidas $\text{A}\rho\chi\iota\alpha\varsigma$.)

³ Ang. dette Metaponts Emblem, see B. Nr 1050 f. Anm.

- den rensende Laurbærgreen i den h. Haand og bærer paa den udstrakte v. Arm en lille løbende Figur, der har Vinger paa Fødderne og holder en Green i hver Haand.¹⁾ Foran Guden staaer den ham helligede Hjort med Hovedet vendt imod ham, mindre og stillet paa en høiere Plan. Med snoet Rand. \mathfrak{K} . S. Typ, med riflet Rand, fordybet. \mathfrak{A} . Dr. (Tynde.)
142. En lign.; paa Adv. \circ under Apollos v. Arm.
143. $\circ\Lambda\text{V}\Lambda\mathfrak{X}$ S. Typer. \mathfrak{A} . Dr. (Tyk.)
- 144-45. $\Lambda\text{V}\Lambda\mathfrak{X}$. S. Typ. \mathfrak{K} . $\text{V}\Lambda\mathfrak{X}$. En staaende Hiort med en Laurbærgreen foran. Perlerand. \mathfrak{A} . Dr.
146. KAV S. Typ. \mathfrak{K} . S. som foreg. \mathfrak{K} . \mathfrak{A} . Diob.
147. $\Lambda\Lambda\mathfrak{X}$ (sic) S. Typ. \mathfrak{K} . En staaende Hiort. \mathfrak{A} . Dr.
148. S. Typ. Figuren paa Apollos Arm er ikke synlig; Hiorten vender Hovedet bort fra ham. \mathfrak{K} . $\text{KAV}\wedge\text{ON}\xi\dots\dots$ En staaende Hiort. \mathfrak{A} . Dr.
149. S. Typ. Hiorten, med tilbagevendt Hoved, er stillet paa en dorisk Capital; bag Guden sees et Bucranium imellem de sammenslyngede Grene af et Laurbærtræ. \mathfrak{K} . $\text{KAY}\wedge\text{ON}\zeta\text{A(T)A}$ -²⁾ En staaende Hiort. \mathfrak{A} . Dr.

¹ Medens den store Figur utvivlsomt er at ansee for Apollo som den lægende (*Παιών*) og rensende (*Καθαρτής*) Gud, er den lille Figur, han bærer paa Armen, vanskeligere at betegne. Idet Vingerne paa dens Fødder ikke bleve bemærkede, stod Veien aaben for de forskielligste Forklæringsmaader, af hvilke en Sammenstilling findes i Gerhards Archæol. Zeitung 1843 Nr 10 p. 165-75. Efterat Opmærksomheden er bleven henvendt paa de vingede Fødder (hvilke ere aldeles tydelige paa Nr 140 og 142), er Figuren bleven forklaret om Hermes efter det paa Admets Qvæg begaaede Tyveri (af Birch i Num. Chron. VIII p. 163 f.), med mere Grund om en Luften rensende Vindgud med Allusion til Stadens oprindelige Navn Aulonia (af Lloyd i Num. Chron. IX p. 1 f.), eller om Aulon, Stadens Stifter, fremstilt tillige som en local Vind- og Bierg-Dæmon (af Gerhard i Archæol. Zeit. 1847 Nr 8 p. 120 f.). See endelig Archæol. Zeit. 1848 Nr 13 p. 208.

² Den doriske Indskrift paa denne og den følg. Dræchme er at supplere enten med $N \circ$: Kauloniernes, eller med $\Sigma \circ$: det kauloniske Folk (scil. *δῆμος*) eller den kauloniske Mynt (scil. *ροῦμιμος*), jvfr Nr 155 Anm. I . . .

150. Apollo i samme Stilling, med den løftede Lustrationsgreen, men uden den lille Figur paa den udstrakte Arm; under denne er et Laurbærtræ istedetfor Hiorten. R. S. Indskr. En springende Hiort. R. Dr.

POSIDONIA.

151. ΖΕΜΟΓ Poseidon, fremskridende, med Treforken hævet i den h. Haand og den v. Arm udstrakt; en Chlamys hænger over Armene. R. ΖΕΜΟΓ En gaaende Tyr. I en rund Fordybning. R. Dr.
152. En lign. med Indskr. ΓΟΜΕΣΔ paa Adv.
153. En lign. med Indskr. ΓΟΜΕΣ paa R.
154. S. Typer, med Indskr. ΜΟΓ paa begge Sider. R. $\frac{1}{6}$ Ob. (0.²⁵ Gr.)

LAOS.

155. ΛΑΣ¹⁾ Dionysos som Tyr med Menneskehoved, staaende med tilbagevendt Ansigt.²⁾ Perlerand. R. ΣΑΙ Samme staaende uden at vende Hovedet. R. Dr.
156. S. Typ. R. ΛΑΣ Et Agern. R. Ob.

TARENT.

157. Taras, ridende paa en Delphin³⁾; den h. Arm er løftet,

¹⁾ ο: ΛΑΙ, at supplere ΛΑΙΝΟΣ som Adjectiv (jvfr Nr 149 Anm.), hvilket findes paa en anden Mynt fra Laos (Magnan Miscell. num. IV Tab. 28).

²⁾ Ang. Betydningen af denne paa Nedre-Italiens og Siciliens Mynter ofte forekommende Typ, see Streber Ueber den Stier mit dem Menschengesichte i Abhandl. der bayr. Acad. der Wissensch. II Th. 2 Abth.

³⁾ Taras, Søn af Poseidon og Localnymphen Satyra, var ifølge det mythiske Sagn Stadens oprindelige Stifter og Heros. At Taras her er fremstilt og ikke Tarents anden Anlægger Phalanthos fra Sparta, som paa sit Tog til Italien sagdes at have lidt Skibbrud og være bleven reddet i Land paa en Delphin, sees af Aristoteles's Meddelelse om de tarentinske Mynter hos Pollux IX, 6,80. Det tilföiede ΤΑΡΑΣ synes ogsaa

den v. Haand støttet paa Fiskens Ryg. Nedenunder en Muslingskal. R. Et Hiul¹⁾. A. Dr.²⁾

158. TA(RA)Σ Taras paa Delphinen, med en Polyp i den h. Haand, den v. Arm udstrakt. En snoet Rand. R. ΖΑΡΑΤ En vinget Havhest med en Muslingskal under. En riflet fordybet Rand. A. Dr.

159. En lign. Paa Adv. læses - A ---, paa R. TA ----.

160. ΣΑΡΑΤ Taras paa Delphinen, med udstrakte Arme. Nedenunder en Muslingskal. Perlerand. R. ΣΑΡΑΤ Den tarentinske Demos, som en Yngling med blottet Overdeel, siddende paa en Stol; han holder en Stok i v. Haand og en omvunden Teen fremrakt i den høire.³⁾ A. Dr.

CYME.

161. Et qvindeligt Hoved med opbundet Haar⁴⁾, Örenringe og Halsbaand. R. ΙΑΜΥΧ En Muslingskal. Ovenover en Muus. Paa begge Sider en Perlerand. A. Dr.

162. En lign. med Indskr. ΚΥΜΑΙ.

163. Et qvindeligt Hoved med opstrøget Baghaar. Bagved en Heire. R. (ΚΥ)ΜΑΙΟΝ. En Muslingskal. Ovenover et skiæget Hoved. Paa begge Sider en Perlerand. A. Dr.

oftere at betegne Personen paa Delphinen, saaledes paa Adv. af Nr 158 og 160, idet samme Navn paa R. betegner Staden eller Folket.

¹ Af Andre forklaret om det apollinske Trefod-Laag, see Nr 32 Anm.

² *Nummos*, den sædvanligste tarentinske Mynt, jvfr Pollux IX, 6, 80.

³ Figuren er betegnet som en Personification af det tarentinske Folk (*Δήμος*) saavel ved Stokken (*συντάλη*) som ved Stolen (*δίφρος ὀκλαδίας*), hvilke antyde Deeltagelse i det offentlige Liv og Sæde i Folkeforsamlingen i de græske Fristater. Tenen sigter til Indbyggernes Industri; tarentinske Tøier nævnes hos Athenæus (XIV, 16) og Pollux (VII, 77). See Raoul Rochette Num. Tarent. p. 218 f. og p. 248 f.

⁴ Det om et Baand slyngede Sidehaar er urigtigen antaget for Epheu i Mionn. S. I p. 238, Nr 270, efter Avellino Suppl. ad Ital. vet. num. p. 10 Nr 24. Jvfr nedenfor B. Nr 944 og 949 f. Anm.

VELE. ¹⁾

- 164-65. Fordelen af en Löve, som fortærer et Bytte (et Hiortehoved?). R. En indslaaet Quadrat, firdeelt. A. Triob. ²⁾
166. VEAH Et qvindeligt Hoved med opbundet Baghaar. R. En angribende Löve. ³⁾ Ovenover B. Med Perlerand. A. Dr.
167. Et qvindeligt Hoved med omsnoet Baghaar og Halsbaand. Bagved H. KAEY En Ugle, staaende med en Oliegreen i Kløerne. A. Triob.

RHEGION.

168. En med to Muldyr forspændt Biga, som kiøres af en siddende Vognstyrer. I Exergen et Laurbærblad. R. NONIPEP En løbende Hare. Paa begge Sider en Perlerand. A. Att. Tetradr. ⁴⁾

¹⁾ Oprindeligt Ἐλέα , anlagt af Phocæere, med foransat æolisk Digamma eller Y ; af Romerne kaldt Velia.

²⁾ Disse Mynter, som sædvanligt antages at være fra Akanthos i Macedonien, maae ifølge Stedet, hvor de hyppigst findes, henføres til Vele (see Millingen Num. de Panc. Italie p. 91 f.), hvis senere Mynttyper de ogsaa svare til (jvfr B. Nr 1032 f.). Hermed stemmer deres Vægt 3.⁹⁵ og 3.⁹ Gr., som udgiør det halve af de følg. Drachmer, men ikke passer til Akanthos's Mynter.

³⁾ Löven indeholder formodentlig en Allusion til Stadens oprindelige Navn og sumpige Beliggenhed, idet ἐλεήτης (efter Forf. til Etymolog. magn.) betegnede en Löve, af ἔλος , en Sump, og ifølge Strabo og Herodotus Staden havde faaet sit Navn af de Sumpe, der omgave den. See De Witte i Revue numism. fr. 1838 p. 8-9.

⁴⁾ Denne Tetradrachme er præget i Begyndelsen af det 5te Aarh. f. Chr. af Rhegions Tyran Anaxilaos. Det berettes nemlig (Pollux V, 12, 75), at denne, da han havde seiret i de olympiske Lege ved et Muldyrspannd og til samme Tid havde indført Hærer paa Sicilien, hvilket Dyr forhen var ukendt der, til Erindring herom lod en saadan Vogn og en Hare afbilde paa Rhegions Mynter. Veddekiørsel med en af to Muldyr trukken Vogn (καπήνη, συνορίς) blev indført i de olympiske Lege i den 70de Olympiade, men igjen afskaffet i den 84de (444-440 f. Chr.). Paus. V, 9. Laurbærbladet ligesom Laurbærkrandsen paa det følg. Nr sigter til Apollo, de chalcidiske Coloni-Stæders Skytsgud, jvfr B. Nr 1224 Anm.

169. Skindet af et Lövehoved, forfra seet.¹⁾ R. ΡΕCΙΜΟΝ (bustroph.) Rhegions Demos som en skiægget Mand med blottet Overdeel, siddende paa en Stol med en lang Stok i den ene Haand.²⁾ Omgivet af en Laurbærkrands. R. Dr.
170. En løbende Hare. R. ΔΕΡ. Paa begge Sider en Perlerand. R. Ob.

SICILIEN.³⁾

MESSANA.

171. En Veddekiørsels-Biga, forspændt med Muldyr, hvilke den paa Vognen siddende Styrer lader gaae i Skridt. I Exergen et Laurbærblad. R. ΜΕΣΣΕΝΙΟΝ En løbende Hare. Paa begge Sider en Perlerand. R. Att. Tetradr.⁴⁾
172. Samme Biga, hvis Muldyr bekrandses af en ovenover svævende Seirsgudinde. I Exergen et Laurbærblad. R. ΜΕΣΣΕΝΙΟΝ. En løbende Hare. Ovenover A. Perlerand paa begge Sider. R. Tetradr.

¹ Denne Typ er sandsynligt optaget fra Messanas Mynter, paa hvilke den var indført af de Samiere, der efter Anaxilaos's Opfordring bemægtigede sig Messana, saa at altsaa Mynten er præget efter at Anaxilaos havde underkastet sig denne Stad, 490 f. Chr. Jvfr Anm. 4.

² Jvfr Tarent Nr 160 Anm.

³ Af de græske Colonier paa Sicilien var Naxos den ældste, anlagt af Chalcidensere fra Eubœa 736 f. Chr.; fra den grundedes Leontion, Katana og Zankle (senere Messana), fra den sidste igjen Himera. Af de doriske Colonier var Syrakus den ældste og mægtigste, anlagt fra Korinth 1 Aar efter Naxos; Kamarina stiftedes 135 Aar efter af Syrakusanerne. Af dorisk Oprindelse vare fremdeles: Gela, anlagt af Udvandrere fra Rhodos og Kreta 45 Aar efter Syrakus, Akragas, der igjen anlagdes af Gelas Indbyggere 108 Aar senere, og Selinus, anlagt af Megarensere. Segesta antoges at være af troiansk Oprindelse. Af disse Stæder vare Himera, Selinus og Naxos ødelagte inden Udgangen af det 5te Aarh. f. Chr., de to første ved Carthagerne, den sidste ved den ældre Dionysius. Thucyd. VI, 3-4. Strabo VI, 3.

⁴ Denne og de følg. Mynter ere prægede efter Aar 494 f. Chr., da Zankle

173. En lign. med Indskr. MEZZANION og B over Haren.
174. En lign. med Indskr. MESSAVION og en Laurbærqvist under Haren istedetfor Bogstavet.
175. S. Adv. R. MEΞΞAVION (bustroph.) En løbende Hare. Med en Laurbærkrands omkring. R. Dr.
176. En løbende Hare. R. MEZ. Paa begge Sider en Perlerand. R. Ob.
177. En løbende Hare; nedenunder en Muslingskal. Perlerand. R. MEΞ i en Laurbærkrands. R. Ob.

NAXOS.

178. Hoved af Dionysos, skiægget, med Haaret opbundet bagtil og omgivet af en Epheukrands. R. N A X I En Viindrueklase. Med en Epheukrands omkring. R. Att. Ob.
179. S. Hoved. R. NAXION En Drueklase. R. Ob.
180. S. Hoved. Med en Perlerand R. NAXION. En langhalet Silen, som siddende paa Jorden i h. Haand hæver en Skaal med Viin; Figuren forfra seet. R. Tetradr.

KATANA.¹⁾

181. Dionysos i Skikkelse af en Tyr med Menneskehoved²⁾, knælende med det ene Forbeen. Ovenover en Fugl, nedenunder en Fisk. Perlerand. R. KATANAION Nike, som rækker en Krands frem i h. Haand, idet hun gaaende løfter sin Diplois med den venstre. R. Att. Tetradr.

erobredes af de forenede Samiere og Messeniere og efter de sidste fik Navnet Messana, formodentlig under Rhegions Tyran Anaxilaos, der havde indkaldt disse Folk og benyttede sig af den imellem dem opstaaende Uenighed til at opkaste sig til Hersker i Staden (490 f. Chr.). Jvfr Nr 168 Anm.

¹⁾ Dionysos og Apollo, hvis Billeder findes paa de følg. Mynter, vare Skyts-guder for Öen Naxos og Chalcis paa Euböa, hvorfra Colonister i Forening havde grundet Katana.

²⁾ Jvfr Nr 155 Anm. 2.

182. **KATANAION** Apollos Hoved med Laurbærkrands og opbundet Baghaar. **Æ.** En Veddekiørsels-Quadriga, hvis langkiortlede Styrrer lader Hestene gaae i Skridt. Perlerand. **Æ.** Tetradr.

183. En lign. uden Indskr. Apollos Ansigtstræk og Haarsætning i mindre archaisk Stil.

LEONTION.

184. **ÆONTINON** Apollos Hoved med Laurbærkrands og opflettet Baghaar. Omkring det 3 Laurbærblade, forneden en løbende Löve.¹⁾ **Æ.** En Veddekiørsels-Quadriga med standse Heste; en Seirsgudinde svæver med en Krands imod den langkiortlede Vognstyrer. I Exergen en løbende Löve. Perlerand. **Æ.** Att. Tetradr.

185. **ΛOMITNOEA** S. Hoved med opheftet Baghaar. Omkring det 4 Hvedekorn.²⁾ **Æ.** En Veddekiørsels-Quadriga med langsomt gaaende Heste, over hvilke Nike svæver med en Krands i Hænderne. I Exergen en løbende Löve. Perlerand. **Æ.** Tetradr.

186. S. Hoved. Perlerand. **Æ.** **NONITNOEA** Et Lövehoved med opspærret Gab, omgivet af 4 Hvedekorn. **Æ.** Tetradr.

187. En Quadriga i Veddekiørsel; Nike svæver med en Krands over de galopperende Heste. **Æ.** S. som foregaaende **Æ.** **Æ.** Tetradr.

188. En lign., men Hestene for Quadrigaen gaae i Skridt, og paa **Æ.** **ÆONTINON**.

¹ Apollo var de fra Chalcis udvandrede Leontineres Skytsgud. Löven, hvis Hoved ogsaa findes paa Nr 186 f., indeholder en Allusion til Leontinernes Navn og er formodentlig tillige anbragt som astronomisk Tegn (see Eckhel Doctr. n. v. I p. 216).

² Kornene sigte til Frugtbarheden i det leontinske Distrikt, som af Cicero kaldes „caput rei frumentariæ“ (Or. in Verrem Act. II Lib. 3, c. 18).

- 189-90. En Veddelöbs-Rytter i Galop. Perlerand. $\text{R. } \Lambda\text{OVI}\text{T}\text{M}\text{O}\text{E}\text{\Lambda}$ S. Typ som paa foreg. $\text{R. } \text{A.}$ Didr.

SYRAKUS.

191. ΣVRA En Veddekiørsels-Quadriga, hvis langkiortlede Styrer lader Hestene gaae i Skridt.¹⁾ Perlerand. R. En fiirdeelt indslaaet Quadrat, i hvis Midte et qvindeligt Hoved med nedhængende Baghaar, i en rund Fordybning. A. Att. Tetradr.
192. $\Sigma\text{VRA}\text{P}\text{O}\Sigma\text{I}\text{O}\text{N}$ Et qvindeligt Hoved med nedhængende Baghaar, omgivet af 3 Delphiner.²⁾ R. En Veddelöbs-Rytter, som fører endnu en Hest ved Töilen, i Skridt. Perlerand. A. Didr.
193. $\Sigma\text{P}\text{RA}\text{K}\text{O}\Sigma\text{I}\text{O}\text{N}$ Et qvindeligt Hoved med Baghaaret opbundet af et Perlebaand, og prydet med Halsbaand. R. En Veddelöbs-Rytter, langsomt ridende. Perlerand. A. Dr.

¹ De paa Siciliens Mynter hyppigt fremstillede Veddekiørselsvogne kunne sigte til offentlige i de sicilianske Stæder afholdte Kamplege, men ogsaa til de store i Grækenland feirede Lege, i hvilke de sicilianske Grækere, især Syrakusanerne, toge ivrigen Deel og ofte vandt Prisen (see Krause Gymn. u. Agonistik der Hellenen II p. 755 f.). Det ansaaes som bekiendt for en stor Hæder for en Stad, at en af dens Borgere seirede i disse Lege, og det vides, at de af Anaxilaos i Rhegion og Messina, saavel som af Philip II i Macedonien, med en Biga prægede Mynter havde til Hensigt at bevare Mindet om saadanne Seire, see Nr 168 Anm. og B. Nr 603 Anm.

² Det qvindelige Hoved, omgivet af Fiske eller Delphiner, eller med Siv indflettet i Haaret, er snart at ansee for Artemis, der dyrkedes af Syrakusanerne som Vandgudinde (Potamia eller Alpheæa) og havde et prægtigt Tempel i den paa Öen Ortygia liggende Deel af Staden (Cicero Or. in Verrem IV, 53; jvfr O. Müller Dorier II, 9, 4; Elis's Mynter B. Nr 164 Anm.), snart for Arethusa, den af Digterne besungne, for sit Vands Fortrinlighed og sin Fiske-Rigdom priste Kildes Nymfhe (Diod. V. 3; Cicero a St.), hvis Navn findes tilföiet paa en Tetradrachme ved et saadant Hoved (Mionn. Pl. 67, 4). Det qvindelige Hoved uden de nævnte Attributer kan ansees for Demeters eller Kora-Persephones, begge sicilianske Hovedguddomme, som havde et prægtigt Tempel i Syrakus med aarligen gientagne Festligheder (Cicero Or. in Verrem IV, 48 og 53), jvfr B. Nr 1305 etc. og 1375 f.

194. $\Xi\Lambda\text{P}\text{A}\text{K}\text{O}\Xi\text{I}\text{O}\text{N}$ Et qvindeligt Hoved med Laurbærkrands, opheftet Baghaar, Örenringe og Halsbaand; omgivet af en Ring. Yderst 4 store Delphiner. R . En Veddekiörsels-Quadriga, hvis Styrer med en Stok i Haanden böier sig ud over de i Skridt gaaende Heste; ovenover svæver en Seirsgudinde med en oprakt Krands. I Exergen en löbende Löve. Perlerand. A . Tetradr. ¹⁾
- 195-96. $\text{V}\text{O}\text{I}\Xi\text{O}\text{K}\text{A}\text{Q}\text{V}\Xi$ Et qvindeligt Hoved med Baghaaret opbundet af et Perlebaand, prydet med Örenringe og Halsbaand. Omkring det 4 Delphiner. R . S. langsomt kiörende Quadriga, over hvilken Nike svæver med en endnu ikke sammenbunden Krands i de udstrakte Hænder. Perlerand. A . Tetradr.
197. En lign. med Indskr. $\text{V}\text{O}\text{I}\Xi\text{O}\text{K}\text{A}\text{Q}\text{A}\Xi$.
198. En lign. med Indskr. $\Xi\text{V}\text{R}\text{A}\text{K}\text{O}\Xi\text{I}\text{O}\text{N}$. Den svævende Nike holder en sammenbunden Krands.
- 199-202. Lign. med Indskr. $\Xi\text{V}\text{R}\text{A}\text{K}\text{O}\Xi\text{I}\text{O}\text{N}$. Hovedet er uden Örensmykke.
- 203-6. Lign. Nike bekrandser Hestene.
207. En lign. Hovedet har Baghaaret nedhængende.
208. En lign. Hovedet har Baghaaret opbundet med et Perlebaand og bærer Örensmykke; Ansigtet er af mindre archaisk Præg. Paa R . en Söslange i Exergen.
- 209-10. Lign., men Ansigtstrækkene ere forskellige fra de foreg. og Sidehaaret tilligemed Baghaaret er slynget om et smalt Baand. Nike paa R . holder en ubunden Krands.
211. En lign., men Hovedet er af forskiellig Stil og bærer

¹ Denne Tetradrachme er muligt præget under Kong Gelo I efter dennes Seir over Carthagerne 480 f. Chr., idet Krandsen kan antages at sigte til den Guldkrands, som af Carthagerne til Tak for Fredsslutningen skienkedes Dronningen Damareta, og Löven at være tilføiet som Libyens Symbol. Jvfr Luyes Annali II p. 81-88, Bøckh Metrolog. Unters. XIX, 2 og XXII, 2.

et bredt Pandebaand, om hvilket ogsaa Baghaaret er slynget. Nike bekrandser Hestene.

212. En lign., med andre Ansigtstræk og Baghaaret opbundet i en Knude med et to Gange krydsviis om Hovedet slynget Baand.

213. $\Xi V \rho A$ Det samme qvindelige Hoved som paa Nr 195 f. Perlerand. \mathcal{R} . En Polyp. \mathcal{R} . Ob.

214. S. Hoved. \mathcal{R} . Et Hiul. \mathcal{R} . Ob.

KAMARINA.

215. En korinthisk Hielm paa Midten af et rundt hvælvet Skiold. \mathcal{R} . (KAMA ρ I) En lav tregrenet Palme ¹⁾, mellem to Beenskinner, i en rund Fordybning. \mathcal{R} . Att. Didr.

216. KAMARI ν AION Athena, med frit hængende Ægide, staaende med den h. Haand støttet til Landsen og Skioldet foran sig ved Foden. ²⁾ \mathcal{R} . Nemesis med Vinger, svævende; nedenunder en Svane. ³⁾ Omgivet af en Krands. \mathcal{R} . Ob.

GELA.

217-18. $\Xi A \lambda E \theta$ Fordeel af den skiæggede Dionysos med tyredannet Krop ⁴⁾, knælende. \mathcal{R} . En Veddekiørsels-Quadriga. Den langkiortlede Vognstyrer bøier sig ud over de langsomt gaaende Heste, som bekrandses af en ovenover svævende Nike. Perlerand. \mathcal{R} . Att. Tetradr.

¹ En i denne Deel af Sicilien rigeligt voxende og for Indbyggerne vigtig Palme (*Chamærops humilis* Linn.), af hvilken muligt Kamarina havde sit Navn. See Sestini Lett. di contin. I. Lett. 1.

² Ang. Athenas Dyrkelse i Kamarina, jvfr Pindar Ol. V, 22-25.

³ Ved de forskellige Fremstillinger paa Kamarinas Mynter af den vingede qvindelige Figur og Svanen synes den Mythe at være tilsigtet, ifølge hvilken Leda sammenblandedes med Nemesis, idet denne sagdes at være bleven besnæret af Zeus i en Svanes Skikkelse og derpaa at have født et Æg, som bragtes til Leda og af hvilket Helena kom til Verden. See Eckhel Doctr. num. vet. I p. 200.

⁴ Jvfr Nr 155 Anm.

219. En lign. med Indskr. $\text{CE}\Lambda\text{A}\Xi$.
220. En lign. Dionysos's Hoved er i mindre archaisk Stiiil. Nike holder i den h. Haand en Krands over Hestene, i den venstre et Seirsbind; i Exergen en Palmette-Zirat.
221. S. Indskr. og Typ. R . En Veddekiörsels-Quadriga, som holder ved Maalet, hvilket har Form af en jonisk Söile, paa hvis Capitäl en Krands ligger. I Exergen en Fisk. Perlerand. R . Tetradr.
- 222-23. $\text{A}\Lambda\text{E}\text{O}$ S. Typ. R . En galopperende Rytter, ubeklædt, med en spids Hue eller Hielm, svingende et Spyd. R . Didr.
224. En lign. med Indskr. $\text{CE}\Lambda\text{A}\Xi$.
225. S. Adv. R . En galopperende Rytter, væbnet med Hielm, Skiold og Landse. R . Ob.
226. $\text{\text{X}}\text{A}\Lambda\text{E}\text{O}$ S. Typ. R . En Veddelöbshest, som staaer bunden; ovenover en Krands. ¹⁾ Perlerand. R . Ob.
227. En lign. med Indskr. $\text{CE}\Lambda\text{A}$.
228. S. Typ. R . Et Hiul. R . Ob.

AKRAGAS.

- 229-31. AKRAC
 $\text{\text{X}}\text{O}\text{T}\text{A}\Lambda$ En staaende Örn. R . En Krabbe. I en rund Fordybning. R . Att. Tetradr. ²⁾
232. En lign.; under Krabben en Zirat dannet af en i to Spiraler slynget Linie.
233. En lign.; under Krabben en Zirat dannet af et Granatæble.

¹ Den seirende Veddelöbshest ($\text{x}\acute{\epsilon}\lambda\eta\varsigma$) blev som bekiendt holdt höit i Ære, og saavel i Olympia som i andre græske Stæder vare ved Rendebanen Bronze-Statuer opreiste af Hestene ligesom af Seirherrerne selv. See Krause Gymn. u. Agonistik der Hellenen I p. 594-98.

² Örnen er anbragt som Symbol paa Zeus Olympios, Stadens Hovedguddom, af hvis gigantiske Tempel (Diod. XIII, 82) endnu Ruiner ere levnede. Krabben, af Slægten xραγγών , indeholder en Allusion til Akragas, oprindeligt Navnet paa den Flod, ved hvilken Staden laa, af Romerne forvansket til Agrigentum.

- 234-35. S. Indskr. og Typer, uden Zirat paa R. Paa Nr 235
R. uden Fordybning. R. Didr.
236. En lign. med Indskr. AKRA
NV
237. En lign. med Indskr. AKRA.
238. En lign., med EV paa R. under Krabben.
239. En lign. med Indskr. AK
RA, uden Bogst. paa R.
240. En lign. med et Korn under Krabben.
241. En lign.; paa R. under Krabben Slutningen af Indskr.
CAΞ og et qvindeligt Hoved.
242. AK
A9 S. Typer. Paa Adv. en Perlerand; paa R. nedenunder
ΛI. R. Ob.
243. En lign. Örnen staaer paa det överste af en jonisk Ca-
pitæl.

SELINUS.

244. Et Selinon-Blad.¹⁾ R. En indslaaet Qvadrat deelt i 12
Afsnit, af hvilke de 6 ophævede. R. Æg. Dr. (6.⁸ Gr.)
245. En lign. med den fordybede Qvadrat anderledes afdeelt.
(6.⁹ Gr.)
246. (ΛΟΙ)Τ(Λ)ΟΜΙΑΞ Apollo og Artemis paa en Quadriga;
hiin afskyder en Piil, medens Sösteren fører Hestenes Töiler.
R. Selinosflodens Gud, i Skikkelse af en nøgen Yngling med
Horn, staaer med en Offerskaal i den höire og en Laurbær-
green i den v. Haand foran et Altar, ved hvis Fod en Hane

¹ Planten *σέλινον* (*apium*, en Art Persille), som voxede i Mængde i Omegnen af Staden, havde givet den tilligemed dens Flod Navn og ansaaes for dens Emblem; saaledes viede Selinuntierne et Selinon-Blad af Guld i Delphi (Plutarch Pyth. Or. § 12). Selinonplanten brugtes iövrigt til Seirskrandse i de isthmiske og nemeiske Lege, og havde desuden Gravbetydning som helliget til de underjordiske Guder.

sees. Paa en Basis bagved staaer en Tyr. I Grunden et Selinonblad. Ovenover $\Xi\text{E}\Lambda\text{I}\text{N}\text{O}(\Xi)$. R. Att. Tetradr.

247. $\Xi\text{E}\dots\dots\text{O}\text{V}\Lambda$ Herakles, som betvinger en Tyr. Perlerand. R. Hypsasflodens Gud fremstilt offrende paa samme Maade som Selinos. Om Altret slynger en Slange sig. Bag Guden er en Heire anbragt, i Grunden Selinonbladet. Ovenover $(\text{H})\text{Y}\text{V}\text{A}\Xi$. R. Att. Didr. ¹⁾

ERYX.

248. Nymphen Egestas Hoved, forfra seet. Perlerand. R. $\dots\dots\text{R}\text{E}$ En Hund (Flodguden Krimisos), som staaende seer tilbage. ²⁾ R. Att. Ob.

SEGESTA.

249. $\text{R}\text{I}\text{I}\text{A}\text{T}\text{R}\text{E}\text{C}\text{E}$ Hovedet af Egesta, med Baghaaret ophef-

¹ Disse Mynter ere prægede i Anledning af Befrielsen fra en ved Sum-pene omkring Staden foraarsaget smitsom Syge, som afvendtes derved, at Indbyggerne paa Empedokles's Raad ledede Floderne Selinos's og Hypsas's Vande derigennem. (Diog. Laert. VIII, 70). Paa Adv. er Apollo fremstilt som den, der paafører Smitsoten, paa R. de to Flodguder, som Staden velvillige Væsener (*δαίμονες*), i Begreb med paa dens Vegne at bringe Asklepios et Takoffer for Befrielsen. Grenen sigter til den Renselses-Ceremoni, som fandt Sted ved Sygdommens Ophør; Altaret er betegnet som Asklepios's ved Hanen og ved Slangen. Tyren som det almindelige Billede paa en Flod og Heiren som Sumpfugl ere Emblemer, som have Hentydning til Begivenheden, og ere formodentligt at opfatte som Votivgaver til Asklepios (af Bronze eller kostbarere Stof). Jvfr O. Müller i Annali VII p. 265-69; W. Lloyd i Num. Chron. IX p. 108 f. Tyren paa Adv. af Nr 247 er paa Grund af Sammenhængen med Fremstillingen paa R. vel snarere at ansee for Flodguden Acheloos end for den kretensiske Tyr, jvfr W. Lloyd a. St. p. 112 f. Den archaiserende Stil i disse Mynter viser, at de maae være prægede omtrent samtidigt med Begivenheden, nemlig i Midten af det 5te Aarh., Empedokles's Levetid, længe før Mynten med s. Fremstilling B. Nr 1420, der røber den udviklede Kunsts Periode.

² Staden Eryx meentes at være anlagt af Egestos, en Søn af Egesta og Krimisos, jvfr fölg. Anm.

- tet ved et Baand og med Halssmykke. R. En paa Spor gaaende Hund (Flodguden Krimisos). Perlerand. A. Att. Didr. ¹⁾
250. S. Indskr. S. Hoved med en stor Örenring og Haaret indhyllet i en Sphendone. R. En staaende Hund; ovenover et Korn. Perlerand. A. Didr.
251. En lign. uden Kornet paa R.
252. S. Hoved med opbundet Baghaar. R. En staaende Hund; ovenover et Hiul. A. Ob.

HIMERA.

253. En Hane. ²⁾ Perlerand. R. En indslaaet Quadrat, deelt i 8 Trekanter, af hvilke de 4 ophævede, med riflet Rand. A. Eub. Dr.
254. En Hane. R. En Hane, i en indslaaet Quadrat med dobbelt Rand. A. Eub. Dr.
- 255-56. HIMERA En Hane. R. En Krabbe. A. Att. Didr. ³⁾

¹ Typerne henvise til Sagnet om Segestas Oprindelse, at nemlig en flygtet Troianerinde Egesta avlede med Flodguden Krimisos, forvandlet til en Hund, Egestos, som blev Stadens Anlægger og gav den Navn efter Moderen; det berettes, at der til Minde herom prægedes Mynter med en Hunds Billede. See Eckhel Doctr. n. v. I p. 234-35. Den til Stadnavnet föiede Endelse er af uvis Betydning, jvfr Millingen Sylloge of anc. gr. coins p. 29.

² Hanen var Himeras Symbol, enten som Dagens Forkynder med Allusion til Stadens Navn (idet *ἡμίρα* i den ældre Tid blev skrevet *ἡμίρα*), eller som Asklepios's Fugl paa Grund af de helbredende varme Bade, her fandtes (jvfr B. Nr 1431). See Eckhel Doctr. n. v. I p. 211-12.

³ Nr 253 og 254, af eubæisk Myntfod, ere formodentlig prægede för den agrigentinske Tyran Theros Tid (476 f. Chr.), Nr 255 og 256, af attisk Myntfod, medens Himera var under dennes Herredømme eller ikke længe efter, idet denne Myntfod var den i Agrigent gjældende og Krabben denne Stads eiendommelige Symbol. See Bunbury i Num. Chron. VII p. 179 f. Af denne Forf. angives den ældre Myntfod urigtigt som æginæisk; Himera var en chalcidisk Coloni, og Vægten af ovennævnte Mynter: 5.⁸⁵ og 4.⁶ Gr. (hvilken sidste ringere Vægt dog synes at hidrøre fra Metallets Forvitring), passer bedre til den lavere eubæiske Myntfod.

LILLEASIEN

med omliggende Öer.

CYZIKOS.

257. Et Lövehoved med opspærret Gab. R̄. Hovedet af en Kalv, fordybet. El. $\frac{1}{3}$ Stater.¹⁾
258. Et lign. Lövehoved; nedenunder Dyrets Forbeen (eller en Külle). R̄. En Stiernezirat i en indslaaet Quadrat. R̄. Æg. Ob. (1.¹ Gr.)²⁾

CHIOS.

259. En Sphinx siddende, med det h. Forbeen løftet. Perlerand. R̄. Et Lövehoved med opspærret Gab. Omgivet af Perle-Linier i en fordybet Quadrat. R̄. Triob.(?) (1.⁹ Gr.)³⁾

SAMOS.

260. Heras Hoved med Slør.⁴⁾ R̄. Et Tyrehoved med Hals. I en fordybet Runddeel. Att. Triob. (2.¹ Gr.)

KOS.

261. En Krabbe. R̄. Glat. R̄. Ob. (0.⁹ Gr.) B.

¹⁾ Jvfr Sestini Stateri antichi p. 51, Nr 9-10. Ang. Myntfoden see nedenfor B. Nr 1485 Anm.

²⁾ Denne Mynt henføres af Sestini (Med. gr. del mus. Fontana III p. 60, Tab. 5, 10) til Milet, af P. Knigh (Museum p. 112) til Kabalis i Phrygien.

³⁾ Jvfr B. Nr 1489 Anm.

⁴⁾ Hera var, som bekiendt, fortrinsviis dyrket paa Samos, hvor hun havde et ældgammelt og prægtigt Tempel (Heraeon) med et besløret Billede som Ægteskabs-Gudinde og store aarlige Feste feiredes til hendes Ære. Jvfr Panofka Res Samiorum p. 58-62.

AFRICA.

BARCE.

262. (BAPKAI(O)M Zeus Ammons Hoved. R. Planten Silphion. ¹⁾ R. Æg. Didr.

¹ Ang. disse Typer jvfr Cyrene B. Nr 1775.

B. Fra Midten af det 5te Aarhundrede f. Chr. indtil det romerske Kaiserdømme.

De græske Mynter fra dette Tidsrum bære Præget af den udviklede græske Kunst og indeholde den Skrift, som da var bleven den almindelige.

Ved Siden af Sølv blev Kobber (med en Tilsætning af Tin, *Bronze*) anvendt til Prægning af ringere Myntsorter. Dette skete, efter det af de italiske Folk givne Exempel¹⁾, i Begyndelsen af Perioden, som det synes, omtrent samtidigt i Grækenland og paa Sicilien.²⁾ I Midten af det 4de Aarh. var Kobberpenge almindeligen indført i de græske Stater. Guldet blev i denne Periode hyppigere udmyntet hos Grækerne, hvorved de persiske Guld-Dariker³⁾ kom af Brug. Guldmynter prægedes især af Philip II og Alexander den Store, som en Følge af det rige Bytte, disse Fyrster gjorde ved deres Erobring, og af de

¹ See nedenf. II, 3.

² Det vides, at paa denne Tid Kobbermynt blev indført i Athen (see Eckhel Doctr. n. v. II p. 213-14, nedenfor Nr 248-49); her var den vel igien nogen Tid afskaffet, men der haves Kobbermynter med Navne paa macedoniske Konger fra samme Tid (enkelt fra Archelaos I, Aeropos III og Pausanias, der regierede fra 413-398 f. Chr., mange fra Amyntas II, 394-369), og ikke faae Kobbermynter fra forskellige græske Lande vise ved deres archaiserende Præg hen til den sidste Hølvdeel af det 5te Aarh., saaledes i det følg.: Nr 5-7 fra Ægina, Nr 181-82 fra Lakonien, Nr 832 fra Cephalenia, Nr 1424 fra Segesta.

³ See A. Indl. S. 10 og nedenfor II, 1.

Guldminer, som under dem bleve drevne ¹⁾, fremdeles af de Konger, der fulgte efter dem i de af det macedoniske Monarchi opstaaede Riger, og af de rige Handelsstæder, i Vesten især af Tarent og Syrakus, i Östen især af Cyzikos, Phocæa og andre joniske Byer. Guldet blev paa flere Steder blandet med Sölv (*Flectrum*); Sölvet derimod vedblev at bevare sin Reenhed ²⁾.

Mynterne fra denne Periode ere overhovedet runde og flade, og have en ophævet Typ paa begge Sider. Men den ældre Prægemaade var dog ikke ganske forladt, og der findes endnu i dette Tidsrum hist og her Mynter, som ere af uregelmæssig Form eller have en indslaaet Quadrant paa R. Dette er ikke blot Tilfældet med dem, der kunne antages at være prægede paa Overgangen til Perioden, f. Ex. fra Ægina, Athen, Pblus, Thasos, men ogsaa med saadanne, som ifølge Kunststilen paa Adversen maae henføres til en senere Tid, saaledes fra Argos, Sicyon, Cherronesos, Syrakus, Phocæa. ³⁾

Hvad Typerne angaaer, vedbleve ved Valget af dem omtrent de samme Hensyn at giøre sig gjældende i denne Periode som i foregaaende. Der indførtes efterhaanden stedse flere nye Typer ved Siden af de ældre, saa at den samme Stads Mynter i denne Henseende ofte frembyde en stor Mangfoldighed, hvilket især er Tilfældet med Kobbermynterne. Forestillingerne bleve rigere og mere sammensatte. Guderne fremstilledes hyppigere i heel Figur efter de meest ansete Cultusbilleder, istedetfor at forhen helst deres Hoveder eller Symboler vare anbragte. Fra

¹ I hvilken overordentlig Mængde de macedoniske Guldstykker bleve prægede i Grækenland og Asien, sees af Beretningerne om det af Romerne ved disse Landes Undertvingelse giorte Bytte, Eckhel Doctr. n. v. II p. 89-90.

² Ikkun de senere syriske Kongers Sölvmynter findes af ringere Gehalt.

³ See nedenfor Nr 9-11, 117-19, 734-35, 1294-95, 1359, 1485-86. — En egen Prægemaade frembyde endeel seleucidiske Kobber-Mynter med takket Rand, *numi serrati* (jvfr Eckhel Doctr. n. v. V. p. 94). Fra andre Steder ere Kobbermynterne skraat udslaaede med et lille rundt Hul i Midten, saaledes fra Patræ, Lacedæmon, Ægypten.

Alexander den Stores Tid bleve Gudernes Hoveder ofte afløste af Fyrsternes, hvilke afbildedes med Kongemagtens Særkiende Diademet, men ofte ogsaa som Guder, med disses Attributer, idet de foregave at nedstamme fra Guder og ikke sieldent vare Gienstande for Dyrkelse. I Slutningen af Perioden begyndte man, især i de asiatiske Stæder, at anbringe Hovedet af den personificerede Stad som en Gudinde med Taarnkrone istedetfor den locale Nymfhe¹⁾, ogsaa Hovedet af det personificerede Raad²⁾ eller Folk³⁾, fremdeles, som en Følge af det romerske Herredømme, Roma⁴⁾ og andre romerske Guddomme⁵⁾. Undertiden er Typen ikkun lidet fremtrædende i Forhold til Indskriften, undertiden viger den aldeles Pladsen for denne⁶⁾.

Det er især den græske Kunsts Frigiørelse fra de Baand, af hvilke den hidtil var fastholdt, der er lagt til Grund for Adskillelsen mellem denne og den 1ste Afdeling. Efter at Kunsten i Begyndelsen af denne Periode havde naaet sit Høidepunkt, vedblev den endnu længe at udfolde sin Rigdom i forskellige Retninger og frembringe fortrinlige Værker. Et betydeligt Antal af de os opbevarede græske Mynter vidne ved deres skiønne Præg om denne Kunstens blomstrende Tid; de findes nedenfor især fra følgende Stæder og Fyrster. I Grækenland: fra Korinth, Elis, Phocis, de opuntiske Lokrere, Alexander den Store, Philip III, Chalcis og Mende i Macedonien. I Nedreitalien: fra Tarent, Neapel, Vele, Metapont, Heraklea, Thurion, Kroton, Terina, Rhegion og Bruttierne. Paa Sicilien: fra Messana, Syrakus og Selinus. I Asien: fra Ephesos, Phocæa, Mytilene, Abydos og Rho-

¹ F. Ex. Nr 1643-44 og 1719, der ikke kunne være prægede under Kaiserne.

² Gerusia, see Nr 1658.

³ Demos, see Nr 740; jvfr ovenf. A. Nr 160 Anm., og nedenf. C. Nr 165.

⁴ See Nr 1576 og 1591.

⁵ F. Ex. Janus Nr 576, Æquitas Nr 1273, Concordia Nr 1427.

⁶ F. Ex. Coreyra Nr 497 og 505, Erythræ Nr 1473-79.

dos. I Africa: fra de første Ptolomæere og fra Cyrene. Hist og her forekomme dog endnu Spor af den archaiske Stil¹⁾, som man overhovedet langt ned i Tiden vedblev at fremstille adskillige gamle Cultusbilleder og Symboler paa Mynter.²⁾ I det 2det Aarh. f. Chr. daledede Kunsten efterhaanden som den frie og høie græske Aand under Roms Fremtrængen tabte sig; denne Kunstens Tilbageskriden maatte ogsaa virke paa Stempelskiærningen og viser sig i et stort Antal af denne Periodes Mynter.³⁾ Ligeledes maatte i de græske Stater, hvor Kunsten stod paa et lavere Udviklingstrin, ogsaa Myntpræget blive slettere; saaledes ere Mynterne fra de til fremmede Folkeslag grændsende Lande og fra Stæder, hvor Befolkningen var blandet af Grækere og Barbarer, ofte af maadeligt, undertiden af halvt barbarisk Præg. Til disse høre endeel Mynter fra Thracien (saaledes fra Thasos, Maronea og med Lysimachos's Præg), fra Corcyra og det nordlige Illyrien (med Ballæos's Navn og fra Öen Pharos), fra Stæder i det nordlige Kalabrien, Apulien og Brüttien (hvor Romerne, Oskerne og andre italiske Folk udövede Indflydelse), fra Galatien i Lilleasien. Men iøvrigt kan den Forskiellighed i den kunstneriske Udförelse, der bemærkes imellem de græske Mynter fra denne Periode, ogsaa ofte tilskrives den større og mindre Vægt, der i forskiellige Stater lagdes paa Myntprägningen, den større og mindre Dygtighed, der fandtes hos Stempelskiærerne, og andre særegne Aarsager⁴⁾.

¹⁾ Mynter, som paa Grund heraf kunne henføres til Periodens Begyndelse, see nedenfor S. 45.

²⁾ Saaledes: Athena Promachos, den skiæggede Dionysos, Artemis (see f. Ex. Leukas Nr 371 f.), Gorgonehovedet o. s. v. Pegasus med den tilbageböiede Vinge findes endnu paa Mynter af det skiönneste Præg, see Korinth Nr 27 f.

³⁾ Mynter, som paa Grund af deres maadelige Udförelse ere at henføre til Slutningen af Perioden, findes blandt de Side 45 anførte.

⁴⁾ Saaledes kunde en forsættelig Stræben efter at bevare meget udbredte Mynters Curs foranledige Bibeholdelsen af et ældre eller slettere Præg, f. Ex.

Indskrifterne bleve i denne Periode meget forøgede. Folkets, Stadens eller Fyrstens Navn blev hyppigere heelt skrevet. Paa Stædernes Mynter, især i Asien, findes ofte de Tilnavne vedföiede, som de antoge paa Grund af deres geographiske Beliggenhed til Adskillelse fra andre af samme Navn, eller for at kundgiøre deres Helligdommes Anseelse, deres Rettigheder, eller den Forrang, de tilegnede sig.¹⁾ Paa Kóngernes Mynter föiedes fra Philip II's Tid *Βασιλεύς* til, og senere flere Titler eller Tilnavne. De Övrighedspersoner, som forestode Prægningen, lode ofte deres Navne anföre, undertiden med Angivelse af det Embede, de beklædte. Tjillige opkom den Skik, at sammensætte Begyndelses - Bogstaverne af et Navn i Monogram og anbringe dette paa Mynten istedetfor Navnet. Gudernes og Heroernes Billeder bleve ikke sieldent betegnede ved deres Navne. Paa Mynter fra Asien og Ægypten findes undertiden Aarstal, efter forskellige Tidsregninger, som paa Stædernes Mynter tage deres Begyndelse fra vigtige Begivenheder, paa Kóngernes fra deres Regierings Tiltrædelse.²⁾ Alphabetet er det med lange Vocaler og sammensatte Consonanter forøgede, som fra Enden af det 5te Aarhundrede f. Chr. var det almindelige i de græske Stater. E og O findes dog længere paa Mynter istedetfor H og Ω, end det var Tilfældet i Marmor-Indskrifterne i dette Tidsrum; ogsaa bleve enkelte af de archaiske Bogstaver fremdeles beholdte, saaledes Ϙ paa Korinths og Krotous Mynter og F paa Elis's Mynter. Forældede Bogstavformer forekomme af og til i Begyndelsen af Perioden, f. Ex. paa Mynter

i Athen, jvfr Nr 234 Anm. Naar tvingende Omstændigheder gjorde en hastig Myntning nödvendig, kunde dette let have Indflydelse paa Præget, jvfr Nr 564 Anm.

¹ Saaledes: *ἱερά*, *ἄστυς*, *ἑαυτόνομος*, *μητρόπολις*, især paa Mynter under Seleuciderne, see Nr 1702, 1708, 1712-15.

² Tallene ere udtrykte ved de som Talziffre brugte Bogstaver, paa de ptolomæiske Mynter med et foransat L Ϙ: *Λυκάβαντος* (Aar), idet den archaiske Form af A blev optaget til Adskillelse fra Taltegnet 30.

fra Messana og Leontion¹⁾. I Slutningen af Perioden findes hist og her: A istedetfor Α, Z for Ζ, Θ, Θ eller Θ for Θ, og Cursivbogstaverne C, E og Ω, hvis Brug i Enden af det 2det Aarh. f. Chr. synes at være bleven forplantet fra Ægypten til Asien, Grækenland og Italien. Den sædvanlige Skrivemaade var fra venstre til høire²⁾. Skriften blev regelmæssigere anbragt end tidligere var Tilfældet, enten i lige Linier eller som Om-skrift.

De til Hoved - Typen og - Indskriften fœiede Myntmærker (accessoriske Typer og Bogstaver) forekomme i denne Periode i større Mangfoldighed end i den foregaaende, men ere oftest mere underordnede; de bestaae hyppigt i Monogrammer. I de fleste Tilfælde maae de antages at angaae den eller de Övrigheds-personer, til hvilke Myntningen var overdraget, saa at de ere disses Seglmærker eller udtrykke deres Navne, som ikke siel-dent ere heelt tilfœiede; men paa Mynter prægede af Konger over større Riger, som paa Philip II's, Alexander den Stores og hans Efterfølgeres Mynter, eller hvor de ere fœiede til Ty-per, som vare fælles for flere nøie forbundne Stæder, f. Ex. paa de korinthiske Coloniers og det achæiske Forbunds Mynter, ere de at opfatte som særegne Mærker for de Stæder, fra hvilke Mynterne udgik. Undertiden kan ogsaa Stempelskiæreren være betegnet saaledes; dette er især Tilfældet, hvor Navnet eller Bog-stavet er meget fiint³⁾, eller er anbragt, ikke i Grunden ved Siden af den ophævede Typ, men paa et eller andet underordnet Sted af denne selv⁴⁾.

¹ See Nr 1248 og Nr 1284-86.

² Exempler paa retrograd Skrift paa Mynter, som ikke høre til Begyndelsen af Perioden, ere Nr 121 fra Sicyon og Nr 478-79 fra Korcyra.

³ Saaledes under det qvindelige Hoved paa Syrakus's Dekadrachmer Nr 1307-9.

⁴ F. Ex. paa Halsen af et Hoved, see Metapont Nr 1069, paa Hielmen, see Vele Nr 1024-25 og Thurion Nr 1128-30.

Den nærmere Tidsbestemmelse med Hensyn til de under denne Afdeling forenede Mynter, der omfatte et Tidsrum af over 400 Aar, er oftest vanskelig. Til Begyndelsen af Perioden henhøre følgende Mynter, idet de enten ere slagne af Fyrster, der vides at have hersket paa den Tid, eller i Stæder, som ifølge historiske Beretninger i en senere Tid vare ødelagte, eller i Henseende til Prægemaade, Kunststil og Indskrifter slutte sig til den foreg. Periodes Mynter: fra Ægina Nr 1 f, Sicyon Nr 103 f., Phlius Nr 152, Athen Nr 234 f., flere thessaliske Stæder Nr 425-27, 431, 433, macedoniske Konger Nr 596-602, Thasos 720, Cyme Nr 944, Vele Nr 1014, Sybaris Nr 1120, Messana Nr 1248, Leontion Nr 1284-86, Akragas Nr 1403-4, Selinus Nr 1420.¹⁾ Til Slutningen af Perioden ere deels ifølge tilsvarende Grunde, deels ifølge Kiendetegn paa det romerske Herredømme, deels ifølge Aarstal, følgende at henføre: fra Sicyon Nr 138, Patræ Nr 156 f., Lakonien Nr 186 f., det achæiske Forbund Nr 215 f., Macedonien Nr 557-64, 576 og 591, Perinth Nr 740, Zacynthos Nr 826 og 828, Ozanton og Barion i Storgrækenland Nr 928 og 935-36²⁾, Katana Nr 1273, Syrakus Nr 1367 f., Akragas Nr 1414, Panormos Nr 1427 f. og fl. sicilianske Stæder Nr 1274-77, Milet Nr 1456, Smyrna Nr 1480 f., Nikomedia Nr 1576, Amisos Nr 1591, Kos 1617 f., flere lydiske og phrygiske Stæder Nr 1651-52, 1655, 1658, kappadociske og galatiske Konger Nr 1665-68, Antiochia og fl. syriske Stæder Nr 1710, 1715-16, de sidste Ptolomæere.

Hvad Vægtforholdet angaaer, foregik i denne Periode paa mange Steder en betydelig Forandring med Sølvmynten. I Grækenland blev den ældre æginæiske Myntfod hist og her

¹ Hertil maae endnu føies de S. 39 Anm. 2 anførte Kobbermynter

² At ikkun faae af de græske Mynter fra Nedreitalien høre til den sidste Deel af Perioden, bekræftes ved Strabos Ytring (VI, p. 253), at paa hans Tid, med Undtagelse af Tarent, Rhegion og Neapel, alle de øvrige Stæder vare blevne barbariserede (*ἐκβαρβαρωσθαι*) : fremmede for det græske.

forrynget eller gik over til den korinthiske; denne sidste findes i endeel af Sicyons og Elis's Mynter, i det achæiske Forbunds Mynter, i nogle af de bæotiske og andre Mynter fra det vestlige Hellas. Men den æginæiske Myntfod blev især tilbagetrængt af den attiske, der allerede i Slutningen af foreg. Periode var optaget i Korinth og almindelig paa Sicilien, og i denne Periode efterhaanden fik større Udbredelse. Saaledes bleve Didrachmerne med korinthisk Præg, men af attisk Fod, ved Korinths Indflydelse efterlignede paa mange Steder baade i og udenfor Grækenland ¹⁾. Alexander den Store lod sine Mynter slaae efter den attiske istedetfor den under hans Forgængere brugte æginæiske Fod, og dette optoges af de efterfølgende Konger ²⁾ og af mange Stæder ³⁾. I Stor-Grækenland forandredes vel ikke den engang indførte eiendommelige Myntfod, men der findes i denne Periode en større Vaklen i Udmyntningen, som viser sig ikke blot i Uoverensstemmelsen mellem de paa forskellige Steder prægede Mynter ⁴⁾, men ogsaa oftere i Mynterne fra den samme Stad ⁵⁾. I Asien vedblev den samme Forskiellighed i Myntfod at finde Sted. Ved nogle asiatiske Stæders Mynter viser Vægten hen til den ældre babylonisk-persiske eller den meget lignende æginæiske Fod ⁶⁾, ved andre til en Forringelse

¹ De saakaldte korinthiske Colonimynter, der ogsaa haves fra Lokrerne i Nedreitalien og fra Syrakus, Nr 1196-97 og 1326-27. Jvfr nedenfor Nr 27 f.

² See nedenfor de macedoniske Konger og Lysimachos.

³ Den attiske Myntfod findes i det følg. i enkelte Mynter fra Sicyon p. Thessalien, i de thræciske Mynter fra Thasos og Maronea, muligt ogsaa i de eubæiske. — Det romerske Myntvæsen synes i Slutningen af Perioden at have faaet Indflydelse paa Myntfoden i de Kyststæder, der stode i nær Forbindelse med Romerne, saaledes i Apollonia, Dyrrhachion og Massilia, see Nr 519 Anm. og Nr 1442 Anm.

⁴ Saaledes afvige de med Brettierne Navn betegnede Mynter i Vægt meget fra dem, der bære de i deres Land beliggende Stæders Navne.

⁵ F. Ex. i Tarent (see Nr 872 Anm.), i Terina og Heraklea.

⁶ Nedenfor: Mynter fra joniske Stæder, som Milet og Ephesos, fra det doriske Karien og Rhodos, Cistophorerne (jvfr Pergamos Nr 1537 Anm.).

af denne, som kan være den korinthiske, ved Handelen udbredt til Kysterne ¹⁾; andre ere utvivlsomt af attisk Fod ²⁾. Desuden synes i Østen en egen Myntfod at have været i Brug, som enten er en lidet forhøiet æginæisk og saaledes ligner den i Størgrækenland indførte, af hvilken de almindelige Stykker ere Di-drachmer og Trioboler, eller snarere en forringet attisk, hvorefter de samme Stykker blive Tetradrachmer og Drachmer ³⁾. I Ægypten blev af Ptolomæerne, istedetfor den af Alexander indførte attiske, den ældre babyloniske eller æginæiske Myntfod optaget, formodentlig fordi den var den herskende i de tilgrændsende doriske Stater Cyrene og Barce, og fordi den babyloniske Vægt-Inddeling overhovedet var den giældende i Ægypten. Guldet blev udpræget efter de i de græske Stater gangbare persiske Dariker, hvis Vægt stemmede med den attiske Myntfod; de veiede nemlig omtrent 2 attiske Drachmer og galdt i Almindelighed 20 Sølvdrachmer, idet Guldet havde den 10dobbelte Værdi af Sølvet, undertiden ogsaa en høiere. Den babyloniske eller æginæiske Myntfod anvendtes i Ptolomæernes Guldmynter ⁴⁾ ligesom i deres Sølvmünter. ⁵⁾ Kobbermynten var af langt større Værdi end den, Kobberet i Handelen havde ⁶⁾, men afvejlende paa forskiellige Steder til forskiellige Tider. Uagtet der formodentlig til enhver Tid gaves en lovbestemt Mynt-

¹ See nedenf. Mytilene, Stæderne ved det sorte Hav: Sinope, Amisos, Pantikapæon, Istros, og paa Lilleasiens Sydkyst: Masicytos og Aspendos.

² Saaledes i det fölg. Myrrhinas, Antigonos's, Seleucidernes og de bithyniske Kongers Mynter.

³ See nedenf. Chios, Erythræ, de kappadociske Konger, Arados.

⁴ See Nr 1720 og 1735.

⁵ Falske Sølvmünter, som i foreg. Periode kun sieldent forekomme, ere hyppigere i nærværende, sædvanligt af Kobber med en overtrukket Sølvsplade: *subærate*, f. Ex. Nr 75, 958, 966, 1030, 1039, 1042 o. s. v. Subærate Guldmynter, som Nr 608, ere meget sieldne.

⁶ Den var altsaa et Slags Tegn, der kun skulde giælde for Omsætningen i Indlandet (*νόμισμα ἐπιχώριον*, ifølge Platos Benævnelse). See overhovedet om de græske Kobberpenge Bæckh a. St. XXIV-XXVI.

fod for Udprægningen af Kobber, synes der dog, da intetsteds et fast System kan udfindes, at have hersket megen Vilkaarlighed og Skiødesløshed i denne Henseende, især vel paa Grund af den ringe indre Værdi. I Nedreitalien og paa Sicilien blev der, ved de oskiske Folks og Romernes Indflydelse, ofte givet Kobbermynterne en Værdibetegnelse, bestaaende i Stierner, Kugler, Streger eller romerske Taltegn, i hvilke undertiden den romerske Mynt-Inddeling i Unzer er at finde. Paa nogle Steder blev i den daglige Omsæning ogsaa regnet efter Kobber-Talenter og -Drachmer, saaledes i Byzants, paa Rhodos og i Ægypten, i hvilket sidste Land Kobberets Værdi omtrent var $\frac{1}{60}$ af Sølvets ¹⁾.

PELOPONNES.

Öen Ægina.

1. En Land-Skildpadde. R. En indslaaet Quadrat, femdeelt, med Indskr. A IΓI og en Delphin. R. Æg. Dr.
2. A I S. Typ. R. S. Quadrat med Indskr. A I. R. Dr. B.
3. I A S. Typ. R. S. Quadrat, med en Stjerne (?) til Mærke. R. Ob. B.
4. En lign. med A I paa Adv. og en Kugle (?) paa R. ²⁾
- 5-6. A mellem to Delphiner. R. En indslaaet Quadrat, femdeelt. Æ. 3 og 2.

¹ See Bøeck a. St. p. 142-43.

² Disse æginæiske Sölvmynter adskille sig fra dem, der ere henførte til foreg. Periode (A. Nr 1-14) derved, at de ere mindre vægtige (jvfr Indl. S. 46), at de have ringere Tykkelse, at Quadraten og dens 5 Afdelinger ere regelmæssigere og forsynede med Indskrifter eller Mærker. Indskriften paa Nr 1 henviser til nærværende Tidsrum, især ifølge Formen af Bogstavet Γ. Quadraten paa Nr 2-4 har samme Inddeling som den paa Kobbermynterne, der ikke kunne have høiere Ælde.

7. S. Adv. R. S. Quadrat, i hvis to øverste Afdelinger:
 Δ 1. Æ. 3.
8. (ΑΓΓ) En Forstav. R. Et Vædderhoved.¹⁾ Nedenunder
 ΑΓΛΑ, ovenover en Stjerne. Æ. 3. B.²⁾

Argolis.

ARGOS.

- 9-11. Fordelen af en angribende Ulv.³⁾ R. Et stort A i en
 fordybet Quadrat. Med følg. Mærker: paa Nr 9 AP og en
 Kølle, paa Nr 10 AP og en Halvmaane, paa Nr 11 ΤΡΥ(Π)IC
 og Dioskurernes Huer. R. Æg. Triob. Nr 11 B.⁴⁾
- 12-15. Et Ulvehoved. R. Et stort A. Nedenunder: paa Nr
 13 Lynilden, paa Nr 14 Δ, paa Nr 15 Ε. Æ. 2¹/₂-1¹/₂.
 Nr 13-14 B.
16. Heras Hoved med en høi udziret Stephanos.⁵⁾ R. A P
 Athena Promachos.⁶⁾ R. Ob. B.⁷⁾
17. S. Hoved med Indskr. ΑΡΓΕ paa Hovedsmykket. R. S.
 Typ. Æ. 3.

¹ Vædderhovedet er ligesom Skildpadden et Hermes-Symbol; paa senere Mynter fra Ægina findes Hermes afbildet med en Vædder paa Skuldrene (jvfr O. Müller Æginet. p. 94).

² Nr 1620 fra Nisyros er oftere henført til Ægina.

³ Ang. Betydningen af denne Typ, see A. Nr 16 Anm.

⁴ Nr 11 er udg. i Brøndstedes Voy. en Gr. II p. 273 og 313 (jvfr Mionn. S. IV, p. 237, Nr 3), hvor Navnet er urigtigt læst, jvfr Mionn. II, p. 232, Nr 27.

⁵ Hera var Argivernes Hovedguddom, til hvis Ære store Feste (Ἡραία, Ἐκατόμβαια) feiredes. I Staden Argos dyrkedes hun i to Templer under Tilnavnene Akræa og Anthæa, hvilket sidste Navn formodentlig hidrørte fra et med Blomster udziret Hovedsmykke paa Gudindens Billedstøtte, det samme Smykke, som Hovedet er afbildet med paa disse Mynter. Et Heræon i Nærheden af Mycene med Gudindens af Polyklet udførte Statue var berømt i Grækenland. Paus. II, 17, 22, 24.

⁶ Athena havde to Templer i Staden Argos, et i Staden selv, hvor hun dyrkedes under Navnet Oxyderkes, og et paa Borgen. Paus. II, 24.

⁷ Udg. af Brøndsted Voy. en Gr. II p. 273, Nr 2.

EPIDAUROS.

18. Et Lövehoved. R. Et stort E. Æ. 3. (See Tavle I.) B. ¹⁾
 19. Apollos Hoved med Laurbærkrands (P). R. E i en Laurbærkrands. Æ. 2. B.
 20-21. Asklepios's Hoved med Laurbærkrands. ²⁾ R. S. som foreg. R. Æ. 2 og 1¹/₂. B.
 22. S. Hoved. R. □ Hygiea, som giver Slangen Føde af en Skaal. Ved Siden □. Æ. 3.

METHANA.

23. Hephaistos's Hoved med den spidse Hue. ³⁾ R. ME med et mindre ⊙ under, i en Axekrands. Æ. 2¹/₂.

TROEZENE.

24. Et ungdommeligt Hoved, med nedhængende Baghaar. R. (TPO) En Trefork; ved Siden en Delphin. ⁴⁾ Æ. 2.

THYREA.

25. Den argiviske Heras Hoved, med Stephanos. R. ☉ En

¹ Udg. af Brøndsted's Samling i Mionn. S. IX. Méd. incert. p. 242, Nr 111 (den her omtalte Fisk er ikke kiendelig paa Mynten). Paa en utvivlsom epidaurisk Mynt, udg. af Streber Numism. græca Tab. 2, 4 (i Bair. Vidsk. Selsk. Skr. I, 1835) findes ogsaa Stadens Navn antydet ved Bogstavet E alene. Andre Stæder, hvis Navn begynde med E, have ikke paa Mynter fra denne Periode Stadnavnet saaledes forkortet; den i Mionn. S. VI, p. 52, Nr 17 under Eresos paa Lesbos beskrevne Mynt hører rimeligt ikke derhen.

² Epidauros var fra ældgammel Tid bekiendt ved Asklepios's Dyrkelse, om hvilken de fleste Typer paa denne Stads Mynter vidne.

³ I Nærheden af Methana fandtes en Vulkan og varme Kilder. See Mil-lingen Recueil de méd. gr. p. 51.

⁴ Ifølge Pausanias (II, 30, 6) var Treforken sat paa Trøzenes Mynter som Symbol for Poseidon, der dyrkedes under Navnet Βασιλεύς i Trøzene, over hvilken Stad Herredømmet troedes at være af Zeus overdraget ham tilligemed Athena Polias.

- Støtte, som foroven har Form af en Kugle med en Spids og paa Midten er prydet med Fordelene af to fremspringende Dyr (Heste). I Grunden: A | ΣX | Σ og en Palmegreen. Æ. 3. B.
26. S. Hoved. R. En lign. Støtte uden den paa Midten anbragte Prydelse. Paa Siderne: en Krands og ♀. Æ. 3.

Achaia.

KORINTH.¹⁾

- 27-28. Et kvindeligt Hoved med opbundet Baghaar. R. ♀ Fordelen af den flyvende Pegasus, med Vinge i archaisk Stil. Paa Adv. af Nr 27 A foran Hovedet, paa Nr 28 M bagved R. Att. Diob.
29. Et kvindeligt Hoved med nedfaldende Baghaar. S. R. R. Diob.
- 30-33. Pegasus gaaende, med Vinge i archaisk Stil. R. ♀ Pegasus flyvende. Med følg. Mærker paa Adv.: af Nr 30 Δ og O (eller ♀), Nr 31 ΙΛ, Nr 32 T (eller Γ), Nr 33 AP. R. Ob.
- 34-66. Athenas Hoved med frit nedfaldende Baghaar. R. ♀ Pegasus flyvende. Med følg. Mærker paa Adv. Bag Hovedet: paa Nr 34 et Tyrehoved; Nr 35 et Hiortehoved; Nr 36-37 en Dobbeltugle; Nr 38 en Fisk; Nr 39 en Öxe; Nr 40 en Drueklase; Nr 41 en Snirkel-Zirat; Nr 42 en Palmette; Nr 43 et Hiul; Nr 44 Λ og et Hiul; Nr 45 A og en Bi; Nr 46 Δ og en Krater; Nr 47 Δ i en Krands; Nr 48 Δ og Figuren af den skiæggede Dionysos staaende med Thyrsus og Drue-

¹ Ang. Typerne paa de følg. Mynter, see A. Nr 18 Anm. De Sölvmynter med korinthisk Præg, paa hvilke der istedetfor Koph findes et andet Bogstav eller Mærke, ere anførte under de forskellige korinthiske Coloni-stæder, fra hvilke de maae antages at være udgaaede. Jvfr Cousinery Les monnaies de la ligue Ach. et de Corinthe p. 108 f. og Raoul Rochette i Annali dell' inst. arch. di Roma I p. 334 f.

- klase; Nr 49 E og en Balaustionblomst; Nr 50 O og en Balaustionblomst; Nr 51 N i Axekrands; Nr 52 N og en Forstavn; Nr 53 N og en Priapsherme; Nr 54 Φ og Nike svævende med et Seirsbind i de fremrakte Hænder. Nr 55 foran Halsen I, bagved samme Nike-Figur. Nr 56 foran Δ, bagved I og Artemis Phosphoros holdende en Fakkell med begge Hænder. Nr 57 foran Δ, bagved I og Aphrodite, som lader Eros med en Krands flyve ud fra sin udstrakte Haand. Nr 58 foran Δ, bagved I og Statuen af en skiægget Landgud i lang Klædning med et Overflödighedshorn og en Green (?). Nr 59 foran Γ, bagved en Thyrsus. Nr 60 foran A, bagved en Hielm (?). Nr 61 under Halsen A, bagved en Grankrands. Nr 62 nedenunder Δ, bagved Solgudens Ansigt. Nr 63 foran Hielmen A, bagved K og en Trefork. Nr 64 foran en Delphin, bagved en Hane (?). Nr 65 foran en kegleformet Stötte behængt med en Tænia (Agyieus), bagved A. Nr 66 foran Θ, bagved Y og en Ugle, nedenunder ΛY. R. Didr. Nr 45 og 57 B. ¹⁾
- 67-73. Lign. Om Athenas Hielm en Olivenkrands; ved Halsen AP. ²⁾ Bag Hovedet fölg. Mærker: paa Nr 67 Athena Promachos, Nr 68 Gorgonehovedet, i en Slange-Kreds, Nr 69 Ægiden med Gorgonehovedet; Nr 70 en staaende Örn, Nr 71 et Overflödighedshorn, Nr 72 en Ploug; Nr 73 en utydelig Gienstand.
- 74-75. Lign., uden Olivenkrands om Hielmen, uden Mærke paa Adv. og uden φ paa R. (Nr 75 subær.)
- 76-80. Et qvindeligt Hoved, med Örensmykker og Halsbaand. Haaret er indhyllet i en Kekryphalos, som ender i en Spids med en bagtil nedhængende Qvast. R. φ Pegasus flyvende.

¹ Stötten paa Adv. af Nr 65 betegner muligt Ambracia (jvfr Nr 450 f.), ΘY paa Nr 66 Thyreon (jvfr 410-11) og flere Bogstaver paa Adv. af de foreg. Nr andre korinthiske Colonistæder, med hvilke Moderstaden stod i nöie Forbindelse.

² AP betegner muligt Forbindelse med Argos i Akarnanien, jvfr Nr 407 f.

- Paa Adv. følg. Mærker: paa Nr 77 en Stierne og et utydeligt Monogram, Nr 78 I, Nr 79 Δ , Nr 80 ∇ . \mathbb{A} . Triob. Nr 76, 77 og 80 B.
81. En lign. Hovedet har Haaret omgivet af en Sphendone; foran det en Stierne, bagved Σ .
- 82-83. Lign. Haaret er opbundet i en Dusk og to Gange omslynget med et Baand. Bag Hovedet paa Nr 82 Δ , paa Nr 83 \circ .
84. En lign. Haaret er omslynget med et Baand og hænger bagtil ned i Fletninger.
85. En lign. Haaret falder bagtil frit ned; bagved Δ i en Krands.
86. En lign. Haaret er opheftet, uden Baand; bagved et utydeligt Monogram.
87. En lign. Haaret er omgivet af en Laurbærkrands og opheftet; bagved ∇ .
88. En lign. Hovedet er omgivet af en Laurbærkrands og har Baghaaret frit nedfaldende. B.
89. Poseidons Hoved.¹⁾ \mathbb{K} . φ Fordelen af Pegasus. \mathbb{A} . 2.
- 90-102. Den flyvende Pegasus. \mathbb{K} . En Trefork. Med følg. Mærker: paa Nr 90 \mathbb{A} \mathbb{P} og Athenas \mathbb{A} egide; Nr 91 (\mathbb{A} \mathbb{Y} og) en af Dioskurernes Huer; Nr 92 (\mathbb{A}) \mathbb{Y} ; Nr 93 \mathbb{K} og en Kantharus med en Drueklase over; Nr 94 I og en Stierne; Nr 95 Σ og en Krands; Nr 96 \mathbb{H} og en Delphin; Nr 97 Σ \mathbb{O} (og en Trefod); Nr 98 \circ og en Amphora; Nr 99 (\mathbb{A} og) Lynilden; Nr 100 et Vædderhoved; Nr 101 Poseidon (?) i angribende Stilling; Nr 102 en Veddelöbs-Fakk. \mathbb{A} . 2. Nr 96-102 B.

SICYON.

- 103-6. \mathbb{A} \mathbb{E} Chimæra i angribende Stilling. \mathbb{K} . En flyvende

¹ Poseidon, til hvem ogsaa Treforken paa de følg. Mynter sigter, var en af den mægtige Söstads Hovedguddomme, til hvis \mathbb{A} ere, som bekiendt, de isthmiske Lege paa Landtungen ved Staden feiredes.

- Due, i en Laurbærkrands.¹⁾ Paa Adv. af Nr 106 en Krands foroven. \mathcal{R} . \mathcal{A} g. (Kor.) Didr.
107. S. Indskr. og Typer. \mathcal{R} . Dr. B.
108. S. Adv. \mathcal{R} . En flyvende Due. Bagved NO. \mathcal{R} . Triob. B.
109. \mathcal{M} S. Typer. Paa \mathcal{R} . I. \mathcal{R} . Att. Dr. (4.²⁵ Gr.).
- 110-14. S. Indskr og Typer. Paa \mathcal{R} . Mærkerne: NO, I, een og tre smaae Kugler. \mathcal{R} . \mathcal{A} g. (Kor.) Triob.
115. \mathcal{M} En Due med udbredte Vinger, i Begreb med at sætte sig. \mathcal{R} . En flyvende Due, i en Laurbærkrands. \mathcal{R} . Dr.
116. En lign. Due. \mathcal{R} . Σ En flyvende Due. \mathcal{R} . Ob.
- 117-19. En flyvende Due. \mathcal{R} . Et stort Σ i en fordybet Quadrat.²⁾ Med følg. Mærker og Navne: paa Nr 117 \mathcal{K} og en Caduceus med en Kugle ved Siden; paa Nr 118 AMEINI($\mathcal{A}\Sigma$); paa Nr 119 (Ξ ENO) \mathcal{T} (I)MO Σ . \mathcal{R} . Diob. Nr 117 B.
120. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. \mathcal{R} . Et stort \mathcal{M} . Perlerand. \mathcal{R} . Ob. (See Tavle I.)
121. Apollos Hoved med Laurbærkrands.³⁾ \mathcal{R} . I \mathcal{M} En flyvende Due. \mathcal{R} . Ob.
122. En lign. med Indskr. (Σ)I.
123. En flyvende Due. \mathcal{R} . \mathcal{M} med en Zirat paa Midten. \mathcal{A} . 2. B.
124. S. Adv. \mathcal{R} . Σ i en Laurbærkrands. \mathcal{A} . 2. B.

¹ Staden kaldtes af Indbyggerne oprindeligt $\Sigma\epsilon\upsilon\omega\acute{\nu}$, af Fremmede $\Sigma\iota\upsilon\omega\acute{\nu}$, som siden blev det almindelige Navn. (Jvfr Becker Anecd. gr. p. 555.) Chimæra tyder paa, at den korinthiske Heros Bellerophon ogsaa har været feiret i Sicyon. Duen er enten et Tegn paa Aphrodites Dyrkelse, overført fra Korinth, eller sigter til den achæiske Mythe om Zeus, der i en Dues Skikkelse nød Phthias Kiærlighed (\mathcal{A} elian V. H. I, 15), hvoraf Typen paa Staden \mathcal{A} egions Mynter er laant.

² Bogstavet Σ var Sicyonernes Skioldmærke i Krigen. Xenoph. Hist. IV p. 523 A (1625 Fol.).

³ Apollo, om hvis Dyrkelse i Sicyon ogsaa de paa Mynterne hyppigt anbragte Symboler, Trefoden og Laurbærkrandsen, vidne, havde under Tilnavnet den Lyciske et Tempel paa Stadens Torv. Paus. II, 9, 7; jvfr 7, 7 og 11, 2.

- 125-30. S. Adv. $\text{R. } \Sigma$ i en Laurbærkrands. (Af forskiellig Tykkelse.) $\text{Æ. } 3-1\frac{1}{2}$. B.
- 131-32. S. Typer og Indskr. Paa R. af Nr 131 AAEΞION , af Nr 132 OAYMΠ-- . $\text{Æ. } 2\frac{1}{2}$. B.
- 133-34. S. Typer og Indskr. Paa Adv. af Nr 133 O , af Nr 134 Σ . $\text{Æ. } 2$. B.
- 135-36. Apollos Hoved med Laurbærkrands. $\text{R. } \Sigma$ i en Laurbærkrands. Ved Siden paa Nr 135 ME , Nr 136 Ξ . $\text{Æ. } 4$. B.
- 137-40. S. Hoved. $\text{R. } \Sigma$ En Due flyvende med en Tænia i Næbet. Med følg. Navne: paa Nr 137 AINEΑΣ , Nr 138 ΚΛΕΑΝΔΡΟΥ , Nr 139 API , Nr 140 OΞ . $\text{Æ. } 4$. B.
- 141-45. En flyvende Due. R. En Laurbærkrands. Med følg. Mærker i Midten af Krandsen: paa Nr. 141-42 O , Nr 143 EY , Nr 144 Ξ , Nr 145 ΔH^1 . $\text{Æ. } 4-2\frac{1}{2}$. Nr 143-44 B.
146. En flyvende Due. Med Mærket O . R. En Trefod omgivet af en Laurbærkrands. $\text{Æ. } 4$. B.
- 147-50. Σ En siddende Due. R. En Trefod i en Laurbærkrands. Med følg. Mærker: paa Nr 147 Adv. AO ; Nr 148 Adv. API ; Nr 149 R. EY . $\text{Æ. } 3-2$. 147-48 B.

151. Et qvindeligt Hoved med opheftet Haar. $\text{R. } \Sigma$ Pegasus flyvende. R. Kor. Triob. (eller att. Tetrob.)²⁾

PHLIUS.

152. En stangende Tyr. R. Et stort O , indsluttet af en Quadrat med en lille Kugle i hvert Hiørne. I en Fordybning. $\text{R. } \text{Æg. Diob. B.}$

¹ Ifølge Borrell (i Num. Chron. VI p. 131) betegner ΔH ikke en Övrighedspersons Navn som de foreg. Indskrifter, men *Demetrias*, hvilket Navn Sicyon antog til Ære for Demetrios Poliorcetes, paa hvis Tid alt-saa Mynten skulde være præget. Af andre Numismatikere henføres denne Mynt til Öen Delos, see Mionn S. IV, p. 390, Nr 198; Cavedoni Spicil. p. 117.

² See ang. de korinthiske Coloni-Mynter S. 51 Anm.

153. S. Typ. R. Et stort Φ , omgivet af 4 smaae Kugler.
Æ. 2. B.

PELENE

154. Hoved af Apollo med Laurbærkrands.¹⁾ R. $\overline{\text{ΠΕ}}$ Et
Vædderhoved. Omgivet af en Laurbærkrands. Æ. 3.

ÆGION.

155. ΑΙΓΙΕΩΝ Brystbillede af Artemis, med Bue og Kogger
bag Skuldren.²⁾ R. En Gudinde i lang Klædning staaende
med en Skrift-Rulle (?) fremrakt i den h. Haand (Demeter
Thesmophoros). $\Theta\text{ΕΟΞ}(ΙΟ\text{Σ ΚΛΗΤΑΙ}(Ο\text{Σ}).$ Æ. 4.

PATRÆ.³⁾

156. Herakles's skiæggede Hoved med et Baand om Haaret.
 R. $\text{ΜΗΤΡΟΔΩΡΟ\text{C ΜΕΝΕΚΛΕΟ\text{C ΠΑΤΡΕΩΝ.}}$ Athena i an-
gribende Stilling med Landse og Skiold; foran Uglen, bag-
ved ΠΑΤΡ (α: ΠΑΤΡ).⁴⁾ Æ. 5.
157. Athenas Brystbillede. R. $\text{ΛΥΚΩΝ ΔΑΜ(ΟΤ)ΙΜΟΥ ΠΑ-$
 ΤΡΕΩΝ Poseidon fremskridende, med Treforken løftet i den
h. Haand og den v. Arm udstrakt.⁵⁾ Bagved ΠΑΤΡ . Æ. 4.

¹⁾ Apollo havde under Tilnavnet Theoxenios i Pellene et Tempel med en Billedstøtte af Bronze, og Lege benævnedes efter ham bleve der helligholdte til hans Ære. Paus. VII, 27.

²⁾ Artemis havde i Forening med Apollo paa Torvet i Ægion et Tempel med en Billedstøtte, der fremstillede Gudinden med Bue og Pil. Paus. VII, 23.

³⁾ De fölg. Mynter kunne ifölge Cursivbogstaverne i Navnene ikke være prægede för Slutningen af Perioden. Jvfr Patraos Nr 719 Anm.

⁴⁾ Blandt Patræ's Helligdomme omtales et Tempel for Athena Panachais foruden Billedstøtter af Gudinden paa forskjellige Steder i Byen. Paus. VII, 20.

⁵⁾ Muligt en Afbildning af den Marmor-Statue af Poseidon i opreist Stilling ($\text{αγαλμά ορθόν λίθου}$), som fandtes i Gudens Tempel ved Havnen. Paus. VII, 21.

158. En lign., paa hvis R. Navnet **APICTAPXOC ΔΑΜΩΝΟC** og et Mærke dannet af Caduceus og en Kølle. Æ. 4.
159. **ΠΑΤΡΕΩΝ** Et Skriin eller en bacchisk Cista med hvælvet Laag. Om Randen en Epheukrands. R. **A ΔΑΜΩΝΟC** Dionysos staaende med den h. Haand udstrakt og en Thyrsus i v. Arm. ¹⁾ Med s. Mærke som foreg. Nr. Æ. 4. ²⁾

Elis ³⁾

- 160-61. Heras Hoved med en udziret Stephanos ⁴⁾. R. **F A** Lynilden. Omgivet af en Kotinos-Krands ⁵⁾. R. Æg. ⁶⁾ Didr. Nr 160 B.
- 162 **F A S**. Hoved, med Navnet **HPA** paa den med Palmetter prydede Stephanos, Örensmykke og Halsbaand. R. Zeus's Örn med udbredte Vinger og tilbagevendt Hoved, inden i en Kotinos-Krands. R. Æg. Didr. B.
163. En lign., uden Indskrift paa Hovedsmykket, og Örnen staaende med sammenslagne Vinger.
164. Artemis Alpheæas Hoved med Siv i Haaret. ⁷⁾ R. **F A** Zeus's Örn med udbredte Vinger. R. Kor. Triob.

¹ Dionysos havde flere Helligdomme og Billedstötter i Patræ. Störst Ære vistes Dionysos Æsymnetes, i hvis Tempel et Billede af Gudens opbevarede i et Skriin, hvilket Eurypylos sagdes at have gjort til Bytte ved Troias Erobring. Dette Skriin (*λάφραξ*), som formodentlig er det paa R. fremstillede, blev paa Gudens Fest i natlig Procession baaret til Flooden Mellichos, hvor flere Ceremonier fandt Sted. Paus. VII, 19-21.

² Jvfr Mionn. II p. 191 Nr 318. S. IV p. 134 Nr 906.

³ Jvfr A. Nr 25 f.

⁴ Hera havde i Olympia et gammelt meget anseet Tempel og særegne Lege (*Ἡραία*).

⁵ Seirskrandsen i de olympiske Lege flettedes af Bladene af det vilde Olive-træ (*κότινος*).

⁶ Nr 160-63, som veie 12.²-11.⁹ Gr., synes at være af den ældre paa Peloponnes herskende æginæiske Myntfod, idet mange af Didrachmerne fra Ægina ikke have større Vægt; men Triobolerne Nr 164-66, som veie 2.⁶-2.⁹ Gr., maae snarere hénføres til den korinthiske Myntfod.

⁷ Artemis som Vandgudinde havde under dette Navn (Alpheonia, Al-

165. Zeus's Hoved med Laurbærkrands R. F A Den roligt staaende Örn. Foran A. R. Kor. Triob.
166. S. Hoved. R. F A Lynilden. Omgivet af en Laurbærkrands, under hvilken $\text{API. R. Kor. Triob. B.}$
167. S. Hoved. R. F A A E I Q N i en Kotinoskrands. Nedenunder A. Æ. 4.

Messenien.

168. Demeters Hoved med Ax i Haaret.¹⁾ Perlerand. R. Den ithomatiske Zeus, som fremskridende hæver Lynilden i den h. Haand, idet han lader den paa sin udstrakte v. Arm siddende Örn flyve ud; bagved en Trefod og $\overline{\text{ME.}}^2)$ Foran er en Krands som Mærke. Æ. 4.
169. En lign., med Tilføielse af Navnet $\Delta \text{I Q N}$ under Zeus's v. Arm.
170. En lign. med Trefoden anbragt foran Zeus; bag Guden $\overline{\text{ME}}$ indsluttet i en Krands og $\Delta \text{I Q N.}$ Æ. 4. B.
171. En lign. med $\overline{\text{ME}}$ uden Krandsen. Bagved ΔI i en Krands.
172. En lign. Bagved $\Xi \text{E.}$
173. En lign. med $\overline{\text{ME}}$ foran Zeus. Bagved $\Delta \text{A M I Q (N)}$ og et utydeligt Mærke. Paa Adv. et indslaaet Stempel.

pheusa) et Tempel med en hellig Lund ved Alpheos-Flodens Udløb og en aarlig Fest i Staden Olympia. Strabo VIII p. 343. Paus. VI, 22. Jvfr Syrakus's Mynter A. Nr 192 Anm.

¹ Paa Nr 168-69 synes Hovedet prydet med en Stephane istedetfor Axet, som er kiendeligt paa de følgende. Demeter havde i Messene et Tempel, der holdtes meget helligt; de for hende og Kora tilsammen feirede Mysterier i den karnasiske Lund ansaaes for de vigtigste næst efter de eleusinske Paus. IV, 31 og 33.

² Paa en Tetradrachme er Navnet $\text{I} \Theta \Omega \text{M}$ føiet til dette Zeus-Billede, see Millingen Anc. coins Pl. 4, 20. Zeus var Messeniens vigtigste Guddom med Tilnavn efter Hovedstedet for hans Dyrkelse, Bierget Ithome, hvor et prægtigt Tempel med en af Ageladas udført Billedstøtte var opreist for ham og aarlige Feste ($\text{I} \Theta \omega \mu \alpha \iota \alpha$) feiredes til hans Ære; ogsaa henlagdes af Messeniernes til dette Sted Mythen om Zeus's Födsel og Opdragelse. Paus. IV, 33.

174. S. Typer. \overline{ME} foran Zeus. Bagved en Stierne. Æ. 3. B.
175. En lign., med M E skrevne hvert paa sin Side af Zeus.
176. S. Hoved. R. Zeus staaende med en Landse eller et høit Scepter i den h. Arm og den v. Arm udstrakt; foran Trefoden og \overline{ME} . Bagved Navnet ΝΙΚΑΡΧΟΣ. Æ. 4.
177. S. Hoved. R. \overline{ME} En Dru eklase med Stængel. Æ. 4.
- 178-79. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. Perlerand. R. M E En Trefod. Æ. 2^{1/2} og 2. B.

THURIA.

180. Zeus's Hoved med Diadem. Perlerand. R. ΘΟΥ(P) Athena staaende med den h. Haand støttet paa Landsen, den venstre hvilende paa Skioldet ved Foden. Foran Navnet ΝΙΚΩΝΥΜΟΣ, bagved en Axekrands. Æ. 5. B.

Lakonien.

- 181-82. Et stort \wedge paa Adv. og R. Æ. 4 og 3.
183. Apollos Hoved med Laurbærkrands. ¹⁾ R. (\wedge AKE)ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ Dioskurernes Huer, bekrandsede. ²⁾ ΔΑΡ og ΤΥ i Monogr. Æ. 3. (See Tavle I.) B.
184. S. Hoved. R. \wedge A Artemis i Jagtdragt staaende med den v. Arm støttet til et Spyd og den h. Haand fremrakt; ved Si-

¹ Apollo var Lacedæmoniernes som overhovedet den doriske Folke-Stammes vigtigste Guddom. Hovedsædet for hans Dyrkelse var Amyklæ, hvor aarligten to store Feste, Hyacinthierne og Karneerne, helligholdtes til hans Ære.

² Dioskurerne, hvis Billeder og Symboler oftere forekomme paa de følg. Mynter, vare Lacedæmons Heroer ifølge deres Herkomst, som Sønner af Leda; den spartanske Konge Tyndareus's Datter. De kaldtes Σιω, ved hvilket Navn man svor, og i Staden Therapnæ offredes til dem som Guder. (Isokr. Enc. Helena c. 27, o. A.)

- den en Hund.¹⁾ Med to Monogrammer (EI og TM). Om Randen en Laurbærkrands. Æ. 6¹/₂. B.²⁾
185. S. Hoved. R. Λ A Artemis, som staaende holder en Fakkell med begge Hænder. (Ved hendes Side Hunden.) I Grunden Dioskurernes Huer. Om Randen en Laurbærkrands. Æ. 6¹/₂. B.
- 186-91. Apollos Brystbillede. R. Λ A En staaende Örn. Med fölg. Mærker: paa Nr 186 Φ I; Nr 187 \overline{AP} og Φ I; Nr 188 \overline{AP} og \overline{KA} ; Nr 189 Φ og \overline{EYTH} ; Nr 190 N I; Nr 191 T I. Æ. 4.
- 192-93. Dioskurernes Hoveder. R. Λ A To Amphoraer. Om Randen en Laurbærkrands. Paa Nr 192 N I, paa Nr 193 T I, Æ. 3. B.
- 194-95. Lovgiveren Lykurg's Hoved, med et Baand om Haaret. ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ. R. En Kölle, som ender i en Caduceus. Omgivet af en Laurbærkrands.³⁾ Paa Nr 194 N I. Æ. 5.

Arkadien.

- 196-97. Den uskiæggede Pans Hoved. Bagved paa Nr 197 I. R. \overline{A} med en Rörflöite under. Ved Siden I. R. Æg. Ob. B.

¹⁾ Artemis havde under forkiellige Tilnavne paa mange Steder i Lakonien Helligdomme med dertil knyttede Feste, de vigtigste i Sparta og Karya. See Paus. III, 10, 14, 24-25.

²⁾ Nr 184-95 henhøre, ifølge Liigheden med de under Augustus prægede lacedæmoniske Mynter, til Slutningen af den romerske Republiks Herredømme, muligt til Kaisernes Periode; jvfr C. Nr 2-3.

³⁾ Lykurg havde i Sparta en Helligdom, hvor der bragtes ham Offeringer; paa denne hans Forgudelse er Hovedbaandet et Emblem. Den med Köllen forbundne Caduceus paa R. betegner enten de to Guder, der troedes at forestaae Gymnasierne, Herakles og Hermes, eller er at opfatte symbolsk om den Statens Magt og Velværen, som skyldtes Lykurgs Lovgivning. Jvfr Visconti Iconogr. gr. I p. 101; Cavedoni Spicil. p. 98-99.

- 198-200. S. Typer og Monogr. Paa \mathcal{R} . af Nr 200 Mærket OE . \mathcal{A} . 4, 3 og 2.
- 201-2. Den lycæiske Zeus's Hoved med Laurbærkrands. \mathcal{R} . S. Monogram. Pan siddende paa en Klippe med den h. Haand opløftet og en Krumstav i v. Arm. Bagved paa Nr 201 M, paa Nr 202 I. \mathcal{R} . \mathcal{A} g. Triob. Nr 202 B.
- 203-5. S. Typer. Under Pans udstrakte Arm flyver Zeus's Örn ud. Paa \mathcal{R} . af Nr 204 A -, af Nr 205 K A I. \mathcal{R} . \mathcal{A} g. Triob. Nr 205 B. ¹⁾
206. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. \mathcal{R} . S. Typ og Monogram som paa Nr 196 f., med Lynilden under. \mathcal{A} . 4. B.

PHENEOS.

207. Hermes's Hoved, med Petasos hængende bag Nakken. \mathcal{R} . Φ E En staaende Vædder. ²⁾ \mathcal{A} . 2. B.
- 208-9. Hoved af Artemis Heurippa, med Koggeret bag Skulderen. \mathcal{R} . Φ ENEON En græssende Hest, mellem hvis Been det arkadiske Monogram. ³⁾ Paa Nr 209 i Exergen $\overline{\text{HP}}$. \mathcal{A} . 4 og 3. Nr 209 B.

¹ Zeus og Pan dyrkedes i Arkadien især i to Templer paa Bierget Lycæos, see Pausanias (VIII, 38) ang. dette Biergs Helligdomme, Offeringer, Feste og de til det knyttede Zeus-Sagn. Det er formentlig betegnet ved den Klippe, paa hvilken Pan sidder og hvorfra tillige Zeus's Sendebud Öرنen flyver ud. Ifølge O. Müller (i Annali VII p. 167 f.) ere disse Mynter prægede af den olympiske Zeus's Tempelskat, som det arkadiske Forbund i Krigen med Elis havde bemægtiget sig (Aar 365 f. Chr.), saa at paa \mathcal{R} . Arkadiens Gud er fremstilt siddende paa Höiden af Kronion i Olympia.

² Hermes var Stadens Hovedguddom, til hvis Ære egne Kampege, Hermaea, feiredes. Cicero De nat. deor. III, 22. Paus. VIII, 14. I Olympia fandtes en af Pheneaterne viet Billedstøtte af Hermes med en Vædder under Armen. Paus. V, 27.

³ Disse Typer sigte til Sagnet om Artemis Heurippas Tempel, hvilket Odysseus skulde have opbygget i Pheneaternes Egn, fordi han her efter lang Sögen fandt sine bortløbne Heste. Paus. VIII, 14.

THELPUSA.

210. Solgudens Hoved med Straaler. R. ΘΕΑ i en Laurbærkrands. Æ. 4. B.

TEGEA.

211. Athena Aleas Hoved med attisk Hielm¹⁾. R. ΤΕΓΕ En staaende Ugle. Æ. 3.
 212. S. Typer med Indskr. ΤΕ. Æ. 2.
 213. Medusas Hoved forfra seet. S. R.²⁾ Æ. 3. B.

CHARISIA.

214. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. ΧΑΡ i Monogram. En staaende Ulv.³⁾ Æ. 3.

Det achæiske Forbund.⁴⁾

ÆGION.

215. ΑΙΓΙΕΩΝ Hoved af Zeus Homagyrios med Laurbær-

¹ Athena, Tegeas Skytsgudinde, havde Tilnavnet Alea, som findes tilføiet paa andre tegeatiske Mynter, af hendes ældste i Staden af Kong Aleos opførte Tempel; senere (efter den 96de Olympiade) erholdt hun et andet Tempel, som paa Pausanias's Tid var det største og prægtigste paa Peloponnes, og æredes ved egne Kampege, Aleæa. Paus. VIII, 45-47.

² See Wiczay Mus. Hederv. I p. 171, Nr 4184. Medusahovedet hentyder til det Sagn, af hvilket Fremstillingen er taget paa andre af Tegeas Mynter: at Aleos's Søn Cepheus (eller dennes Datter Sterope) havde modtaget som Gave af Athena (eller af Herakles) Medusas afskaarne Haar, hvis Besiddelse skulde gjøre Staden uindtagelig. Apollod. Bibl. II, 7, 3. Paus. VIII, 47.

³ Ulven sigter enten til den lyciske Apollo, hvis Hoved findes paa Adv. (jvfr A. Nr 16 Anm.), eller til den arkadiske Stamheros Lykaon, der af Zeus forvandlede til en Ulv, og blandt hvis Sønner Charisios, Stadens Anlægger, nævnes. See Millingen Recueil de méd. gr. p. 52-53.

⁴ Dette Forbund, hvis Maal var at danne Peloponnes til een fri og uafhængig Stat, blev oprindeligt indgaaet mod Macedoniens Overmagt af 4 Stæder i Achaia Aar 280 f. Chr., men fik først Betydenhed, da Sicyon 251 og Korinth 243 havde tiltraadt det. Fra denne Tid begyndte vel

krands.¹⁾ R̄. X, det achæiske Forbunds Monogram, indeni en Laurbærkrands. Omkring Monogr. Navnet ΑΠΙCΤΟΔΑ-ΜΟC²⁾. R̄. Kor. Triob.

PELENE.

216. En lign. Paa R̄. ΠΑΛ i de 3 Hiørner af Monogr., nederst en Trefork og ΕΥ.

ELIS.

217. En lign. Paa R̄. F A paa Siderne. B.

218. En lign. Bag Hovedet ΘΡΑCΥΛΕΩΝ.³⁾ Paa R̄. til venstre FΑ, ovenover R̄, til høire X, nederst Lynilden. B.

LAKONIEN.

219. En lign. Paa R̄. Dioskurernes Huer paa Siderne, ΛΑ ovenover, M̄E nederst. B.

220-22. Lign. Paa R̄. Dioskurernes Huer paa Siderne, foroven A. Nederst paa Nr 220 ΠΥ, paa Nr 221 Π, paa Nr 222 X.

ANTIGONEA.

223. En lign. Paa R̄. A N paa Siderne, nederst R̄. B.

224. En lign. Paa R̄. A N paa Siderne, nederst ΕΥ.

225. En lign. Paa R̄. E Y paa Siderne, nederst AN.⁴⁾

Penge med Forbundets Præg at myntes i de forskjellige til samme hørende Stæder, som ifølge Polybius (II, 37) havde eens Love, Maal, Vægt og Mynt; til de af Forbundet optagne Typer fœiede den enkelte Stad sit særskilte Symbol, Monogram eller Navn. Forbundet ophørte ved Grækenlands Undertvingelse. Jvfr Cousinery Sur les monnaies d'argent de la ligue Achéenne, p. 15 f.

¹ I Ægion, Forbundets Samlingsted, var et Tempel for Zeus under dette Tilnavn. Paus. VIII, 24. Jvfr Nr 229-31.

² Ang. denne Övrighedsperson, see Cousinery a. St. p. 58-59.

³ See Mionn. II, p. 158, Nr 83.

⁴ Denne og den foregaaende Mynt ere muligt at henføre til Staden Eva i Arkadien.

MEGALOPOLIS.

226. En lign. Paa R. forneden M, foroven $\overline{\text{XAP}}$.
 227. En lign. Paa R. forneden M, paa Siderne O og N, foroven OP.

ÆGINA (?).

228. En lign. Paa R. nederst en Fisk, til venstre $\overline{\text{EY}}$, øverst ΔY, til højre ΑΛ.

PHIGALEA.

- 229 Zeus Homagyrios, staaende med den v. Haand støttet til et høit Scepter eller en Landse, og Nikes Billede paa den udstrakte h. Haand. ¹⁾ Med Navnet ΚΛΕΑΡΧΟΣ. R. ΑΧΑΙΩΝ ΦΙΓΑΛΕΩΝ. En Gudinde thronende, med en Laurbærkrands i den udstrakte h. Haand, den v. Haand støttet til et høit Scepter. ²⁾ Æ. 4. B. ³⁾

ARGOS.

230. S. Typer. Paa R. ΑΧΑΙΩΝ ΑΡΓΕΙΩΝ og Navnet ΦΑΗΝΟΣ. B. ⁴⁾

MEGARA.

231. S. Typer. Paa Adv. Navnet ΗΜΙΚΙΑ(Σ). Paa R. ΑΧΑΙΩΝ ΜΕΓΑΡΕΩΝ. Æ. 4. B. ⁵⁾

- 232-33. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. R. Det achæiske Monogram i en Laurbærkrands. Æ. 3.

¹⁾ Jvfr Nr 215 Anm.

²⁾ Enten Demeter Panachæa, som havde et Tempel ved Ægion (Paus. VIII, 24), eller Gudinden for Forbund, *Θυόνοια*, hvis Symbol Laurbærkrandsen var (jvfr Cavedoni Spicil. p. 88-89).

³⁾ Udg. i Mionn. S. IV, p. 14, Nr 83.

⁴⁾ Udg. i Mionn. S. IV, p. 5, Nr 20. Jvfr samme Övrighedspersons Navn paa en af Argos's egne Trioboler i Mionn. II p. 233, Nr 29.

⁵⁾ Udg. af Brøndsteds Samling i Mionn. S. IV, p. 11, Nr 59, hvor Navnet er urigtigen læst ΗΜΙΠΛΑ.

HELLAS.

Attika.

ATHEN.

- 234-36. Athenas Hoved bedækt af den runde med Olivenblade prydede Hielm. R. AΘE. En Ugle, bag hvilken en Olivenstængel og en Halvmaane. R. Att. Tetradr. Nr 236 B. ¹⁾
237. S. Typer og Indskr. R. Dr.
- 238-39. S. Hoved. R. $\begin{matrix} A \\ E \odot \end{matrix}$ En Ugle, forfra seet, mellem 2 nedhængende Olivengrene. R. Triob.
240. $\begin{matrix} A \\ \odot E \end{matrix}$ S. Typer. (Foroven to Olivenblade.) R. Hemiob.
241. S. Hoved. R. $\begin{matrix} A \\ E \odot \end{matrix}$ To Ugler med eet Hoved. Foroven to Olivenblade. R. Diob. B.
242. En lign. med Indskr. $\begin{matrix} A \\ \odot \exists \end{matrix}$. B.
243. S. Hoved. R. $\begin{matrix} A \\ E \odot \end{matrix}$ med tre Halvmaaner omkring. R. Hemiob.
244. Athenas Hoved, bedækt af en rund med tre Buske besat (*πίλοφος*) Hielm, hvis Forstykke er prydet med fremspringende Heste, Siden med en Gryph. ²⁾ R. AΘE En Ugle

¹ Nr 234-36 ere vel endnu i Form og Præg archaiske (*νόμισμα ἄρχαῖον* Aristoph. Frøerne v. 732), men ere formodentlig dog ifølge Stilen i Athenas Hoved slagne i Begyndelsen af denne Periode. De Tetradrachmer, som i Tiden følge efter disse, Nr 244-47, ere skiødesløst og plumpt prægede (*εἰκὴ καὶ σολοικῶς κεκομμένα* Diog. Laert. VII, 1, 18), som man ikke skulde vente det i Athen, Kunstens Hovedsæde; Aarsagen maa vel søges i Bestræbelsen for sikkrere at vedligeholde disse overalt ved Handelen udbredte Mynters Curs, hvorfor ogsaa den ældre Indskrift med E istedetfor H forblev uforandret.

² Dette Hoved indeholder formodentlig en Efterligning af Phidias's colossale Statue i Parthenon, hvis Hielm ifølge Pausanias (I, 24, 5) var pry-

paa en liggende Olie-Amphora. Med Navnene ΛΥΣΑΝ, ΓΛΑΥΚΟΣ, ΑΘΗΝΟΔΩ, og som Mærker: en Bi ved Siden og ME under Amphoraen. Om Randen en Olivenkrands. \mathfrak{R} . Tetradr. B.

245. En lign., paa hvilken ΠΑ, ΛΥΣΙΑ, ΔΩ, ΑΡ og For- delen af en Hest.

246. En lign., paa hvilken ΣΩΤΑΔΗΣ, ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ, og en Green (?). (Paa Amphoraen Ε og nederst ΑΕ.)

247. En lign. uden ΑΘΕ, med Monogr. \mathfrak{M} og \mathfrak{N}

248. Athenas Hoved, med den attiske med Olivenblade pry- dede Hielm. \mathfrak{R} . $\overset{A}{\odot} E$ En Ugle med udbredte Vinger, staaende ved Siden af en Olie-Amphora. \mathfrak{A} . 5.¹⁾

249. S. Hoved. \mathfrak{R} . ΑΘΕ En Ugle staaende med Lynilden i Kløerne. \mathfrak{A} . 2.

250. Athenas Hoved med korinthisk Hielm.²⁾ \mathfrak{R} . $\overset{A}{\odot} E$ En staaende Ugle. Ved Siden en Krands. \mathfrak{A} . 2^{1/2}.

251-52. Athenas Hoved med den attiske med Olivenblade prydede Hielm. \mathfrak{R} . $\overset{A}{\odot} \Xi$ To Ugler med eet Hoved³⁾. \mathfrak{A} . 2.

253. S. Hoved. \mathfrak{R} . $\overset{A}{\odot} E$ To staaende Ugler. Omgivet af en Olivenkrands. \mathfrak{A} . 2.

det med Grypher paa Siderne og, at slutte efter flere os opbevarede Mon- numenter, rimeligt ogsaa havde fremspringende Heste paa Forstykket.

¹ Nr 248-49, paa hvilke Athenas Hoved er i archaiserende Stil og har Hielmen prydet med Olivenblade som paa de ældste Sölymynter, henhøre muligt til det Tidsrum i Slutningen af det 5te og Begyndelsen af det 4de Aarh., da Kobbermynt var indført i Athen, men igien afskaffedes; jvfr Eckhel Doctr. n. v. p. 213-14.

² De Mynter, paa hvilke Athena er afbildet med korinthisk Hielm, synes at høre til Slutningen af Perioden, jvfr Athen C. Nr 8 f.

³ Med Hensyn til Fremstillingen af de to Ugler, jvfr E. Gerhards 8de Program til Winckelmannsfesten: Zwei Minerven, Berlin 1848.

254. En lign. med en Snirkel-Zirat paa Siden af Hielmen, AΘ og en lille Vase med Laag mellem Uglerne.
255. Athenas Hoved med Hielm som paa 244 f. R. AΘ(E) En Trefod. Paa Siderne: et Granatæble¹⁾ og Lynilden.²⁾ Æ. 5.
- 256 S. Hoved. R. AΘE En Sphinx³⁾ med Hovedsmykke, siddende. Om Randen en Olivenkrands. Æ. 4.
257. S. Hoved. R. AΘE Athena angribende, med Landsen i h. Haand og den venstre Arm udstrakt; ved Fødderne reiser Akropolis-Slangen sig. Æ. 4.
258. Medusas Hoved. R. AΘE Athena angribende, med Landsen i h. Haand og Ægiden over den hævede v. Arm. Æ. 4^{1/2}. B.
259. Poseidons Hoved med et snoet Baand om Haaret. R. AΘE Athena angribende, med Lynilden hævet i h. Haand og Skioldet paa Armen. Foran sees Overdelen af en Hest, bagved et Ax. Æ. 5. B.
260. En lign. med Akropolis-Slangen ved Athenas Fødder istedetfor Hesten. B.
261. S. Hoved. R. AΘ(E) Athena staaende med Uglen paa den hævede v. Haand og en Offerskaal (?) fremrakt i den høire. Æ. 5. B.
262. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. R. A(ΘE) Dionysos's skiæggede Hoved med Epheu om Haaret. Æ. 4. ⁴⁾
- 263-67. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. R. AΘE Zeus

¹⁾ Paa Akropolis var et Billede af *Nike Athena*, som holdt et Granatæble i Haanden. (Suidas.)

²⁾ Jvfr Mus. Hunter. Tab. 11, 12.

³⁾ Som Athenas Symbol, idet en Sphinx var anbragt paa Hielmen af Athenas Billedstøtte i Parthenon (Paus. I, 24, 5), muligt ogsaa ved Gudindens Fod (Plin. H. N. XXXVI, 5).

⁴⁾ Jvfr Mus. Hunter. Tab. 12, 21. Viinguden havde i Athen flere Helligdomme og Feste, blandt hvilke sidste to vigtige: *Διόνυσια* og *Ἰοσχογόρια*.

- i truende Stilling, med Lynilden i den løftede h. Haand, den v. Arm udstrakt.¹⁾ Med følg. Mærker: paa Nr 263 en Stjerne mellem to Halvmaaner; Nr 264 en Thyrsus, Nr 265-66 Dioskurernes Huer, Nr 267 en staaende Örn. Æ. 4.
268. S. Hoved. R. S. Indskr. Zeus staaende i rolig Stilling, med Lynilden sænket i h. Haand, den v. Arm udstrakt. Æ. 4.²⁾
269. S. Hoved. R. S. Indskr. Artemis Phosphoros, som fremskridende holder en Fakkell med begge Hænder.³⁾ Æ. 3.
270. S. Hoved. R. S. Indskr. En brændende Veddelöbs-Fakkell, prydet med et Seirsbaand.⁴⁾ Æ. 2.
271. Athenas Hoved med attisk Hiell, som paa Nr 244 f. R. S. Indskr. Den deliske Apollo, staaende med Chariterne paa den h. Haand, en Bue i v. Haand.⁵⁾ Ved Siden en stor Bi (P). Æ. 4. B.
272. Demeters Hoved bekrandslet med Ax. R. S. Indskr. Et staaende Sviin.⁶⁾ Æ. 4. B.
273. S. Hoved med Ax og Slör. R. S. Indskr. En Valmue-stængel og to Ax, krydsslagle. Æ. 2. B.

¹ Zeus havde endeel Helligdomme og Billedstötter i Athen under forskellige Tilnavne, blandt disse *Μαιμάκτης*, den Stormende, Voldsomme, for hvem en Fest med tilsvarende Navn feiredes (Harpokrat. u. O. *Μαιμακτηριών*), og *Μελιχίος*, den Milde, Naadige (Thucyd. I, 126 o. A.), til hvis Ære Festen Diasia helligholdtes. Til det første Navn passer Zeus-Billedet paa Nr 263-67, til det sidste det paa Nr 268.

² Jvfr Harwood Sel. num. gr. Tab. 2, 1.

³ Artemis som Maanegudinde havde en Helligdom ved Havnen med Tilnavnet Munychia, efter hvilket Aarets 10de Maaned, med en hende viet Fest, kaldtes.

⁴ Veddelöb med Fakler, Lampadophorier, fandt i Athen Sted ved Panathænerne, ved Hephæstos's og Prometheus's Feste.

⁵ En saadan meget gammel Billedstötte af Apollo fandtes paa Öen Delos. Plut. De musica c. 14.

⁶ Nr 272 fölg. have Hensyn til Demeters Helligdom Eleusinion og den dertil knyttede store aarlige Fest, som omfattede baade Athen og Eleusis, jvfr Nr 281-83.

274. Triptolemos paa en vinget, af Slinger trukket Vogn, med Ax i den h. Haand og et Scepter i v. Arm.¹⁾ R. S. Indskr. En Palmegreen og et Ax, krydslagte. Omgivet af en Olivenkrands. Æ. 3. B.
275. S. Typ. R. S. Indskr. Et staaende Sviin. Æ. 2 $\frac{1}{2}$.
276. AOE S. Typ. R. Nike med Krands og Palmegreen, fremskridende. Æ. 3.
277. Athenas Hoved med attisk Hielm. R. AOE To sammenbundne Ax. Æ. 1 $\frac{1}{2}$. B.
278. Apollos Hoved med Laurbærkrands.²⁾ R. AOE En Amphora. Æ. 2. B.
- 279-80. AOE En Amphora. R. En Bi.³⁾ Æ. 1 $\frac{1}{2}$ og 1.

ELEUSIS.

281. Triptolemos paa den vingede Slangevogn. R. EAEYΣ Et staaende Sviin.⁴⁾ Æ. 3.
- 282-83. S. Typ. R. EAEY Et staaende Sviin. Omgivet af to sammenslyngede Ax. Æ. 2 $\frac{1}{2}$ og 2. B.

MEGARA.

284. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. ΜΕΓΑΡΕΩΝ En Cithar.⁵⁾ Æ. 4.

¹⁾ Triptolemos, ved hvem Demeter havde indført Jordfrugternes Dyrkelse, havde i Athen et eget Tempel med en Billedstøtte. Paus. I, 14, 1.

²⁾ Apollo hørte til de i Athen meest dyrkede Guddomme. To af de store aarlige Høitider *Αελφίνα* og *Θαργήλια* vare ham helligede, og to af Aarets Maaneder *Μεταγείτινος* og *Ιβανεσιών* havde Navn af de til hans Ære anstillede Festligheder og Oftringer.

³⁾ Bien sigter enten til Hymettos-Biergets Honning, eller til en Mythe om Atheniensernes tidligste Udvandring, jvf. Nr 1463 Anm.

⁴⁾ Triptolemos havde et Tempel i Eleusis, og hans Dyrkelse var indflettet i de store eleusinske Mysterier. Svinet offredes, ifølge de gamle Forf.s Beretninger, til Demeter som det for Sæden skadelige Dyr.

⁵⁾ Apollo blev fortrinsviis dyrket i Megara, hvis Mure han troedes at have hjulpet Alkathoos til at opføre; der vistes en Steen, paa hvilken han

285. S. Hoved. R. ΜΕΓ i en Laurbærkrands. Æ. 2½.
- 286-87. ΜΕΓΑ En Forstavn. R. En Trefod mellem to Delphiner.¹⁾ Æ. 3 og 2.
288. S. Adv. R. En kegleformet Støtte²⁾ imellem to Delphiner. Æ. 2.
289. S. Typ. R. ΜΕΓΑ imellem to Delphiner. Æ. 2. B.
290. En Forstavn, paa hvilken en Trefod er stillet; ovenover en Trefork. R. ΜΕΓ imellem to Delphiner. Æ. 2. B.

Öen Salamis.

- 291-92. Et qvindeligt Hoved med ziirlig Haarsætning, Stephane og Örensmykke. R. Σ A Et Skiold af bæotisk Form, paa hvilket et Sværd i Skede ligger.³⁾ Æ. 3½ og 3.
Nr 292 B. 4)

under dette Arbeide skulde have lagt sin Cithar, og som, naar der blev slaaet paa den, gav Klang som dette Instrument. Paus. I, 42, 1, 5. 44, 2. Ovid Metam. VIII, 14 f. Pythiske Lege feiredes i Megara. Krause. Gymn. u. Agonistik der Hellenen II p. 742.

- ¹ Muligt Symbol paa den i Attika dyrkede Apollo Delphinios. Jvfr Pannofka i Annali dell' inst. IV p. 334. Ovenf. Nr 278 Anm. See overhovedet ang. Delphinens apollinske Betydning O. Müllers Dorier I p. 317. Ogsaa den apollinske Trefod var af særegen Betydning i de megariske Sagn, see Paus. I, 43, 7.
- ² Formodentlig Apollon Karinos, hvilket Navn tillagdes en saadan Støtte i Megara. Paus. I, 44, 3. Jvfr Agyieus Nr 450 Anm.
- ³ Paa Adv. er rimeligt Localnymphen Salamis fremstilt, Asopos's Datter, som blev rövet af Poseidon og bragt til Öen, hvilken hun gav Navn, paa R. de af den telamoniske Ajax, Salamis's Heros, baarne Vaaben; af disse var især Skioldet navnkundigt, hvilket af Homer omtales som forfærdiget i Bøotien af 7 Oxehuder med en Kobberplade over. Jvfr Bröndsted Voy. en Grece II p. 308-10.
- ⁴ Udg. af Bröndsted a. St. p. 247.

Bœotien. ¹⁾

293. Et bœotisk Skiold. ²⁾ R. En Viin-Amphora. Paa Siderne ANTI (bustroph.). R. Æg. Didr.
294. S. Typ. R. BOIQ En Kantharos med en Kølle over. ³⁾ R. Kor. (Æg.) Triob. B.
295. En lign.; paa R. BOI og en Halvmaane. B.
296. Demeters Hoved med Ax i Haaret og Halsbaand, fremstilt forfra. ⁴⁾ R. BOIQTON Poseidon, staaende med den h. Haand støttet til Treforken og en Delphin paa den udstrakte v. Haand. ⁵⁾ Foran EP og et bœotisk Skiold (?). R. Dr.
297. S. Hoved. R. S. Indskr. Poseidon, staaende med den v. Haand støttet til Treforken; den h. Arm hviler paa Benet, som er sat op paa et Klippestykke. Æ. 4.
298. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. R. S. Indskr. En opreist Trophæ. Æ. 5. B.
299. Herakles's Hoved, uskiægget, bedækt med Lövehuden. R. S. Indskr. Athena fremskridende, med Lynilden løftet i i den h. Haand og den v. Arm dækket af Ægiden som et Skiold ⁶⁾. Foran en Krands og et rundt Skiold. Æ. 4. B.

¹⁾ De fölg. Mynter ere formodentlig prægede af det bœotiske Forbund, som havde Theben til Hovedstad og den pambœotiske Fest ved Koronea til religiöst Foreningspunkt; det vedblev at bestaae, ogsaa efter at Grækenland havde mistet sin Frihed.

²⁾ See A. Nr. 55 f. Anm.

³⁾ Symboler paa de to bœotiske Hovedguddomme, Dionysos og Herakles jvfr Theben Nr 304-5 Anm.

⁴⁾ Demeter havde under Tilnavnet Thesmophoros et Tempel i Theben og dyrkedes overhovedet i de fleste bœotiske Stæder. Paus. IX, 4, 8, 16, 19, 22, 24.

⁵⁾ Poseidon, hvis Symboler ogsaa findes paa de fölg. Mynter, ansaaes for Fæder til Bœotos, efter hvem Folket havde Navn (Diod. IV, 67, Hygin Fab. 186), og dyrkedes især i et Tempel ved den kopaiske Sø under Tilnavnet Onchestios (Strabo IX p. 412, Paus. IX, 37).

⁶⁾ Athena havde i Nærheden af Koronea, det bœotiske Forbunds Samlingssted, under det thessaliske Navn Itonia et Tempel, hvilket en fra Thes-

300. Et bæotisk Skiold. R. (S. Indskr.) Nike staaende med den v. Haand støttet til en Trefork og en Krands fremrakt i den høire. Æ. 2.
- 301-3. S. Typ. R. S. Indskr. En Trefork med en Delphin ved Siden. Under Treforken paa Nr 302 et Epheublad, paa Nr 303 K. Æ. 2. B.

THEBEN.

304. Et bæotisk Skiold. R. (⊙E) Herakles som Barn, qvælende Slangerne.¹⁾ Ved Siden en Bue. R. Æg. Didr. B.
305. S. Typ. R. ⊙E En Viin-Amphora.²⁾ R. Didr.
306. En lign. med et Epheublad til Mærke paa R. B.
307. S. Typ. R. ⊙EBH En Kantharos med en Kølle over. I en fordybet Quadrat. R. Kor. (Æg.) Triob. B.
308. Herakles's Hoved med Lövehuden. R. ⊙HBAIQN En Kølle og en Thyrsus. Æ. 2. B.
309. S. Hoved. R. en Kølle. Nedenunder et bæotisk Skiold. ΠΥΡΡΙ. Æ. 2. B

THESPIÆ.

310. Demeters Hoved med Kalathos og Slør. R. ⊙ESΠIEQN En Lyre.³⁾ Omgivet af en Laurbærkrands. Æ. 3.

salien hjemvendende Skare Bæotiere havde opført. Jvfr Klütz De foed. Bæot. p. 91-92. Nedenf. Nr 412 Anm. I Theben dyrkedes hun under Navnet Zosteria og i andre bæotiske Stæder under flere forskellige Tilnavne. Paus. IX, 4, 17, 19, 33.

¹ Herakles sagdes at være født og opdraget i Theben. Han havde her et med mange Sculpturer prydet Tempel, et dermed forbundet Gymnasium og Stadium, mange Statuer og særegne Kamplege (*Ἰολάχεια*). Paus. IX, 11 etc.

² Dionysos, om hvis Dyrkelse i Theben dette og de følg. bacchiske Symboler vidne, troedes at være født der af Kadmos's Datter Semele; han havde Tilnavnet Lysios og flere Templer og Statuer i Staden. Paus. IX, 8 og 16.

³ Thespierne boede ved Helikon og helligholdt en Fest samt Lege til Musernes Ære, *Μουσεια*, hvortil Lyren formodentlig har Hensyn. Paus. IX, 31. Bæckh C. I. Nr 1585-86.

TANAGRA.

- 311-12. Et bæotisk Skiold. \mathcal{R} . TA Fordelen af en galopperende Hest. \mathcal{A} . \mathcal{A} g. (Kor.) Ob.
 313. Et qvindeligt Hoved (?). \mathcal{R} . TANA Artemis Phosphoros, fremskridende, med en Fakkell i hver Haand. ¹⁾ \mathcal{A} . 2.

ELEON.

314. Demeters (eller Koras) Hoved, prydet med Ax, forfra seet. (Mispræget.) \mathcal{R} . EAEA- Cerberus. Nedenunder A. \mathcal{A} . 4. B. ²⁾

ORCHOMENOS.

- 315-16. Demeters Hoved med Ax i Haaret. \mathcal{R} . EP ³⁾ En brændende Fakkell. Omgivet af to i hinanden slyngede Ax. \mathcal{A} . 2¹/₂ og 2. B.

¹ I Artemis's Tempel i Aulis i Tanagras Distrikt fandtes to Statuer af Gudinden af hvidt Marmor, af hvilke den ene ($\tau\omicron \mu\acute{\epsilon}\nu \delta\alpha\delta\zeta\varsigma \varphi\acute{\epsilon}\rho\omicron\nu$) formodentlig her er afbildet. Paus. IX, 19.

² Udg. af Brøndsteds Samling i Mionn S. IX Méd. incert. p. 242, Nr 110 (men urigtigt beskrevet). Lign. Mynter ere blevne henførte til Pisaurum i Umbrien (Wiczai Mus. Hederv. I, p. 17, Nr 344-45) og til Celtae Aidonites i Thesprotien (Mionn. S. III, p. 418, Nr 400; Sestini Mus. Fontana III Tab. 3, 16*), men synes ifølge et af Cadalvene udg. Exemplar med den sikke Indskr. EAEΩ at være fra Staden Eleon i det tanagriske Distrikt, hvortil Typerne godt passe (Rec. de méd. gr. Titelbladet og p. 154-57). Da paa nærværende Exemplar det 4de Bogstav tydeligt er A og det fölg. synes at være T, er Indskriften formodentlig at supplere EAEATΩN, eensbetydende med EAEΩN, ligesom begge Former findes paa den arkadiske Stad Pheneos's Mynter. Iövrigt kaldtes ogsaa Indbyggerne af den lacedæmoniske Stad Helos $\mathcal{E}\lambda\acute{\iota}\acute{\alpha}\tau\alpha\iota$, see Athen. Deipnos. VI, 102.

³ Staden kaldtes i Indbyggernes ældre æoliske Dialekt Erchomenos, hvilket Navn endnu findes efter Alexander den Stores Tid, i den fælles græske Dialekt Orchomenos. Da denne sidste Dialekt var den giældende hos Orchomenierne ved Udgangen af det 3die Aarh. f. Chr., ere Mynterne med Indskr. EP formodentlig prægede för denne Tid. Jvfr Bæckh C. I. I, pag. 722 og 765.

Phocis.

317. ΦΩ Apollos Hoved med Laurbærkrands; bagved en Lyre.
R. Et Tyrehoved. A. Æg. Triob.
318. En lign., med en Laurbærgreen (?) bag Hovedet. B.
319. ΦΩΚΕΩΝ S. Hoved. R. Et Tyrehoved med en Tænia
om Hornene. Æ. 2¹/₂. B.
320. En lign.; paa R. ΕΛ foroven¹⁾. Æ. 3. B.
321. Heras Hoved med Stephanos (?). R. S. Typ. Foroven
et Granatæble. Æ. 3. B.
322. Et Tyrehoved med en Tænia om Hornene. R. ΦΩ i en
Laurbærkrands Æ. 2. B.
323. S. Typ. R. Φ i en Laurbærkrands. Æ. 3. B.
324. (ΦΩΚΕΩΝ) Tre med Tænier behængte Tyrehoveder, for-
enede i Midten. R. Τ i en Laurbærkrands. Æ. 5.
325. Athenas Hoved med trebusket Hielm og Halsbaand, forfra
seet.²⁾ R. ΦΩ i en Laurbærkrands. Æ. 2. B.
- 326-27. S. Hoved. R. Φ i en Laurbærkrands. Æ. 3 og 2.

DELPHI.

328. (ΔΕΛ)ΦΩΝ Apollo i Citharædedragt rører Strængene
paa en stor Cithar, fremskridende, med opadvendt Aasyn.
R. (ΠΥ)ΘΙΑ Den delphiske Trefod. Æ. 4. B.³⁾

Lokris.

329. Et kvindeligt Hoved med opheftet Haar. R. Λ Pegasus
flyvende. A. Att. Tetrob.⁴⁾

¹ Muligt præget i Staden Elatea.

² Athena Pronoea, som efter Apollo var Phocis's vigtigste Guddom og havde et anseet Tempel i Delphi. Hendes Dyrkelse bragtes ved de fra Phocis udvandrede Colonister til Phocæa (jvfr Nr 1488) og derfra til Massilia, hvis Indbyggere siden viede en stor Bronzestatue i hendes Helldom i Delphi. Paus. X, 8.

³ Udg. af Brøndsted Voy. en Gr. I, pag. XX, Pl. 2.

⁴ De korinthiske Colonimynter, der have Λ ikkun paa den ene Side, hen-

330. Λ Pegasus løbende; med Vinge i archaisk Stil. \mathcal{R} . Pegasus flyvende. \mathcal{A} . Ob. \mathcal{B} .
331. En lign. med Λ paa \mathcal{R} . istedetfor paa Adv. \mathcal{B} .
- 332-35. Den korinthiske Athenas Hoved. \mathcal{R} . Λ Den flyvende Pegasus. Med følg. Mærker bag Athenas Hoved: paa Nr 332 Fordelen af en Gryph, Nr 333 \mathcal{A} og en Amphora under en Viinstok, Nr 334 en Mand, som siddende ombinder en Sandal, Nr 335 en Caduceus. \mathcal{A} . Didr.
336. En lign. Bag Hovedet Λ og en Caduceus, uden Λ paa \mathcal{R} .
337. S. Hoved. \mathcal{R} . Λ OKPQN En Drueklase. \mathcal{A} . 2.
338. S. Hoved. \mathcal{R} . Λ (O) En Drueklase. Ved Siden et Epheublade. \mathcal{A} . 3. \mathcal{B} .
339. Apollos Hoved med Laurbærkrands. \mathcal{R} . Λ O En Drueklase. \mathcal{A} . 2. \mathcal{B} .

DE OPUNTISKE LOKRERE.

340. Et qvindeligt Hoved med Siv i det ziirligt ordnede Haar, Örensmykke og Halsbaand. \mathcal{R} . (OΓO)NTIQN En Heros i angribende Stilling, væbnet med Sværd, Hielm og et Skiold, hvis indvendige Side er prydet med en Slange. Imellem Benene en Hielm.¹⁾ \mathcal{A} . Kor. (\mathcal{A} Eg.) Didr. \mathcal{B} .
- 341-44. S. Typer og Indskr. Paa \mathcal{R} . følg. Mærker imellem Heroens Been: paa Nr 341 en Kantharos, Nr 342 en Hielm og en Landse, Nr 343-44 en Landse. \mathcal{A} . Kor. Triob. \mathcal{B} .

föres med meest Grund til Lokris, de med \mathcal{A} paa begge Sider til Leukas, jvfr Cousinéry Monnaies de la ligue Ach. et de Corinthe p. 128-29 og p. 145.

¹ Denne Heros er formodentlig Opuns, der fulgte Landets første Konge Lokros i Regieringen og sagdes at være en Sön af Zeus og Nymphen Protogeneia, den elæiske Flodgud Opuns's Datter, hvis Hoved sees paa Adv. Dög kan den her afbildede Heros ogsaa være Ajax, Oileus's Sön, Konge i Opus, hvis Aand troedes at anföre Lokrerne i Krigen (i hvilket Tilfælde Hovedet paa Adv. vel forestiller hans Moder, Nymphen Rhene), eller Patroklos, som ogsaa stod i stor Anseelse hos Lokrerne. See Cavedoni Spicil. num. p. 78.

345. En lign.; paa R. Mærket ΛΥ; det indvendige af Heroens Skiold er prydet med en Gryph. B.
346. ΟΓΟΝ En Amphora, af hvis Munding to Stængler med Epheublade hænge ud. R. En Stierne.¹⁾ R. Ob. B.
347. S. Typer som Nr 340 f. med Indskr. ΟΠΟΥΝΤΙΩΝ paa R. Æ. 3. B.
348. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. S. Indskr. En Heros, som staaende holder en ubestemt Gienstand foran sig i h. Haand; han er ubeklædt, har et Sværd hængende ved sin Side og en Landse hvilende i v. Arm. Ved Födderne reiser en Slange sig. Med et indslæet Stempel. Æ. 4 $\frac{1}{2}$. (Tavle I.) B.
349. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. R. S. Indskr. En Drueklase. Æ. 3.

DE EPIKNEMIDISKE LOKRERE.

350. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. R. ΛΟΚΡ -- ΕΓΙΚΝΑ²⁾ En Drueklase. Æ. 2 $\frac{1}{2}$. B.
351. Apollos Hoved med et Baand om det regelmæssigt ordnede Haar. R. - Ο -- (ΩΝ) En Cithar. Ved Siden en Trefod. Æ. 4. B.³⁾

¹ Ifølge Strabo (IX p. 416) havde de ozoliske (hesperiske) Lokrer en Stierne til offentlig Seglmærke.

² Disse Lokrer havde Navn af deres Bolig ved Bierget Knemis (dorisk *Κναμίς*).

³ Denne af Brøndsteds Samling i Mionn. S. IX, p. 244 Nr 124 blandt Méd. incert. udgivne Mynt er rimeligt at henhøre enten til Phocis, hvis Navn ogsaa findes skrevet med Ο (ikke blot paa de ældste Mynter, see f. Ex. Mionn. S. III p. 495, Nr 13), eller til Lokris, paa hvis Mynter ogsaa Apollos Hoved forekommer (see Nr 348).

Ætolien.¹⁾

352. Et kvindeligt Hoved, bedækt med en flad Hat (Kausia).²⁾
 R. ΑΙΤΩΛΩΝ Det kalydoniske Vildsviin i angribende Stil-
 ling. Imellem dets Been ΔΙΩ og ΕΥ, i Exergien en Bue.
 A. Kor. Triob. B.
353. S. Typer (og Indskr.). Paa Adv. Λ Υ; paa R. en Land-
 spids i Exergien; i Vildsvinets Ryg sidder en Puil. A.
 Triob. B.
354. S. Hoved. R. S. Indskr. En Landsespids. Æ. 4. B.
355. Apollos Hoved med Laurbærkrands.³⁾ R. S. Indskr.
 En Landsespids og Kiæbebenet af det kalydoniske Vildsviin.⁴⁾
 Ved Siden en Dru eklase. Æ. 4¹/₂.
- 356-58. S. Typer og Indskr. Paa R. paa Nr 356 en Dru-
 eklase, en Stjerne og X; paa Nr 357 de to samme Mærker og
 et andet utydeligt Monogram; paa Nr 358 en Dru eklase og
 ΦΙ. Æ. 3.
359. S. Typer og Indskr. Æ. 2.

¹ De følg. Mynter ere formodentligt prægede af det ætoliske Forbund, som dannede sig under Alexander den Stores Efterfølgere, efterhaanden opnaaede stor Indflydelse i Grækenland og endnu eksisterede under Roms Herredømme.

² Uden Tvivl det ætoliske Forbunds Skytsgudinde eller den personificerede Ætolia, som er afbildet paa de store ætoliske Sølv- og Guld-Mynter med samme Hat og i Amazonedragt, siddende paa erobrede Skiolde med Landse og Sværd. Ætolerne viede til Tak for Gallernes Nederlag 279 f. Chr. i Delphi en Billedstøtte af Ætolia som en væbnet Kvinde (Paus. X, 18). Sædvanligt er dette Hoved anset for Heroinen Atalantas, jvfr Anm. 4.

³ Apollo havde et Tempel ved det ætoliske Forbunds Samlingssted i Thermos. Polyb. V, 6.

⁴ Ligesom det kalydoniske Vildsviins Hud og Tænder som Seirstegn og Votivgaver af Atalanta nedlagdes i Artemis's Tempel i Tegea og senere af Augustus førtes herfra til et Bacchus-Tempel i Rom, saaledes blev Dyrets Kiæbebeen optaget som ætolisk Emblem, hvilket ogsaa andre Stæder, Amphissa i Lokris og Oeta i Thessalien, anbragte paa deres Mynter, for at vise deres ætoliske Oprindelse.

- 360-61. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. R. S. Indskr. Herakles, staaende med den h. Haand støttet til Köllen og Lövehuden om v. Arm. Ved Siden et utydeligt Monogram. Æ. 2. B.

Akarnanien.

362. Hovedet af den som Tyr med Menneske-Ansigt afbildede Flodgud Acheloos, uskiægget.¹⁾ Bagved $\Lambda\text{YKOV}\rho\text{ΓO}\Sigma$. $\text{R. AKAPNAN}\Omega\text{N}$ Apollo siddende paa et af Steen udhugget Sæde med den spændte Bue i h. Haand.²⁾ Foran $\overline{\text{AP}}$. R. Kor. Didr. B.
363. S. Indskr. og Typer, med s. Monogram paa R. R. Dr.
364. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. $\text{R. Acheloos's Hoved, skiægget. Bagved } \text{A} (\text{ } \text{: AKAP}), \text{ ovenover en Trefork. } \text{Æ. 5. } ^{3)}$
365. Acheloos's skiæggede Hoved. $\text{R. En Trefork. (Uden Indskr. ?) } \text{Æ. } 3\frac{1}{2}$.

OENIADÆ.

366. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. $\text{R. OINIA}\Delta\text{AN}$ foroven. Flodguden Acheloos's Hoved, skiægget; bagved A . Æ. 5.
367. En lign. med Indskriften bag Acheloos's Hoved, uden Monogram.
- 368-69. Athenas Hoved med attisk Hielm og Halsbaand. $\text{R. Acheloos's Hoved. } \text{Æ. 5 og 4.}$
370. Herakles's Hoved med Lövehuden. $\text{R. Acheloos's Hoved. } ^{4)} \text{Æ. } 4\frac{1}{2}$.

¹⁾ Blandt alle græske Flodguder holdtes Acheloos høiest i Ære; han anraabtes ved Bønner og Offeringer og var ogsaa udenfor Grækenland Gienstand for Dykkelse.

²⁾ De apollinske Helligdomme og Feste ved Lenkas og Aktion dannede et Foreningspunkt for Akarnanerne.

³⁾ Nr 364—65 høre muligt til Oeniaderne.

⁴⁾ Denne Mynts Typer minde om den bekendte Mythe om Herakles's Kamp med Acheloos (Apollod. II, 7, 5; Ovid Metam. IX, Beg.); Oeniadernes Stad laae ved Acheloosflodens Udløb.

LEUKAS. ¹⁾

371. Billedstøtte af Artemis som Havne-Gudinde ²⁾, staaende paa en Basis. Hun er iført en Diplois, bærer Halvmaanen paa Hovedet og holder en Akrostolion foran sig; ved Siden er en Hiort, bagved et opreist Scepter med en Fugl paa Toppen. Omgivet af en Laurbærkrands. R̄. (Λ)ΕΥΚΑΔΙΩΝ Fordelen af et Skib, prydet med et Dyrehoved paa Forstavnen og en Laurbærkrands paa Siden. Ovenover ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ, nederunder ΔΑΦ i Monogr., foran en lille Statue af en Gudinde, støttet til en Söile med den v. Haand oprakt. R̄. Att. Didr. (P) (Tavle I.) B.
372. S. Indskr og Typer, uden Sceptret og Krandsen paa Adv. Æ. 4. B.
- 373-74. S. Indskr. og Typer, med Sceptret, men uden Krandsen paa Adv. Paa R̄. af Nr 373 (ΔΑ)ΜΟΚΡΑΤΗΣ, af Nr 374 (ΜΕ)ΝΑΝΔΡΟΣ og K. Æ. 3. B.
375. S. Indskr. og Typer. Artemis holder Akrostolion i den h. Haand og har den venstre sænket; om Randen en Laurbærkrands. Æ. 3.
- 376-77. Apollos Hoved med Laurbærkrands. ³⁾ R̄. ΛΕΥ En Forstavn. Æ. 2.
- 378-80. S. Hoved. R̄. ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ En Cithar. Med følg. Navne: paa Nr 378 ΔΑΜΟΚ(ΡΑΤΗΣ), paa Nr 379 (Μ)ΕΝΑΝΔ(ΡΟΣ), paa Nr 380 ΝΙΚΑΝ(ΩΡ). Æ. 3. B.

¹⁾ Leukas's Befolkning var sammensat af Korcyrenere og Korinthierne, om hvilken dobbelte Herkomst Stadens Mynter vidne, idet Skibsstavnen og Herakles's Hoved ere de almindelige Typer paa Korcyras Mynter og Præget paa Nr 389-99 er korinthisk.

²⁾ *Λιμενόσχοπος*. Kallim. Hymne til Artemis v. 39 og 259. Saavel Fuglen paa Sceptret som Krandsen paa denne og de følg. Mynter indeholde muligt en Allusion til Navnet Leukas, see Cavedoni Spicil. p. 73.

³⁾ Apollo havde et berömt Tempel med en dertil knyttet aarlig Fest paa det leukadiske Forbjerg. Strabo X p. 452.

- 381-82. Herakles's Hoved med Lövehuden. R. S. Indskr. En Cithar. ¹⁾ Paa Nr 381 (ΑΡ)ΤΕΜΑ(Σ) ²⁾, paa Nr 382 ΔΙΩΝ. Æ. 5. Nr 382 B.
- 383-87. S. Hoved. R. S. Indskr. En Kölle og et Navn, omgivne af en Egekrands. Paa Nr 383 ΔΑΜΟΚΡΑΤΗΣ, Nr 384 ΔΑΜΥΛ(ΟΣ), Nr 385 ΔΗΜΑΡΕΤΟΣ, Nr 386 ΕΥΚΡΑΤ og ⌘ , Nr 387 ΜΕΝΑΝΔ(ΡΟ)Σ. Æ. 3. B.
388. Et bekrandset Altar, brændende. R. S. Indskr. En staaende Due, forneden ΛΑΚΡΑΤΗ(Σ). Med en Laurbærkrands omkring. ³⁾ Æ. 3. B.
389. ΑΕΥ Den korinthiske Athenas Hoved. Bagved en Kantharos. R. Α Pegasus flyvende. R. Att. Didr.
- 390-92. Α S. Hoved. S. R. Bag Athenas Hoved følg. Mærker: paa Nr 390 Fordelen af en liggende Löve, Nr 391 en brændende Fakkell, Nr 392 et ubestemt (Cultus-)Redskab. R. Didr. ⁴⁾
- 393-95. Α S. Hoved. R. Chimæra. Æ. 4 og 3.
- 396-97. Bellerophon paa Pegasus. R. ΑΕΥΚΑ Chimæra. Æ. 3.
398. S. Typer. Paa R. ΑΕΥ og en Muus i Exergen. Æ. 3. B.
399. Pegasus flyvende R. ΑΕΥΚΑΔΙΩΝ En Trefork. Æ. 2. B.

ΑΝΑΚΤΟΡΙΟΝ. ⁵⁾

- 400-6. ΑΝ Den korinthiske Athenas Hoved. R. ΑΝ Den fly-

¹⁾ Herakles er muligt ved Citharen paa R. betegnet som Musagetes, idet Herakles i denne Deel af Grækenland synes at være bleven dyrket i Forbindelse med Muserne. Jvfr Eckhel Doctr. n. vet. V. p. 283-84.

²⁾ Jvfr Mionn. S. III p. 469, Nr 115.

³⁾ I Mionn. S. III, p. 465, Nr 78 efter Sestini Descr. num. vet. p. 167 Nr 5 er Typen paa Adv. urigtigt forklaret om en mystisk Cista og Navnet læst ΛΟΚΡΑΤΗΣ.

⁴⁾ Jvfr de af Lokrerne prægede korinthiske Coloni-Mynter ovenf. Nr 329 f. Anm.

⁵⁾ Didrachmerne fra denne og de to følg. Stæder høre til Rækken af de korinthiske Coloniemynter, jvfr S. 51 Korinth Anm.

vende Pegasus. Paa Adv. følg. Symboler og Navne: paa Nr 400-1 en Trefod bag Hovedet; paa Nr 402 ΛΥΣΙ foran Hielmen, en Røgelse-Candelaber bagved; paa Nr 403 ΕΠΙ foran, et ubestemt Redskab bagved, (Δ)Ω og ΑΓ under Hovedet; paa Nr 404-5 ΑΠΙ foran, ΔΩ og et brændende Altar bagved Hovedet; paa Nr 406 et Bucranium bag Hovedet. **Æ.** Att. Didr

ARGOS AMPHILOCHIKON.

407-8 ΑΡΓΕΙ Den korinthiske Athenas Hoved. Bagved som Mærke en korinthisk Hielm. **Æ.** Pegasus flyvende. Nedenunder paa Nr 407 et Ulvehoved ¹⁾, Nr 408 **A.** **Æ.** Att. Didr.
409. S. Typer, med A paa begge Sider. ²⁾ **Æ.** Didr.

THYRREON.

410-11. ΘΥ Den korinthiske Athenas Hoved. **Æ.** ☉ Den flyvende Pegasus. Paa Adv. bag Hovedet: et bæotisk Skiold paa Nr 410, et ubestemt (Cultus-)Redskab paa Nr 411. **Æ.** Att. Didr.

NORD-GRÆKENLAND.

Thessalien. ³⁾

412-16. Zeus's Hoved med Egekrands. **Æ.** ΘΕΣΣΑΛΩΝ

¹ Til at betegne Stadens Anlæggelse ved Amphiaros's Søn Amphilochos fra det peloponnesiske Argos, hvis Emblem Ulven var.

² Jvfr Cousinéry Les monnaies de la ligue Ach. et de Corinthe p. 140 f. og p. 157 f., hvorefter de korinthiske Coloni-Mynter med A paa begge Sider ere at henføre til Argos Amphil., med A paa den ene Side til Ambracia (see Nr 457 f.).

³ Af de følg. Mynter ere Nr 412-16 af æginæisk Myntfod, formodentlig prægede af det Forbund, som var bleven oprettet mellem de thessaliske Stæder under Jason af Pheræ 376 f. Chr., men ophørte, da Philip II un-

- Athena Promachos, i archaisk Stil.¹⁾ Med følg. Navne og Mærker. Paa Nr 412 bag Hovedet ΣΙΜΙΟΥ, paa Ὶ. ΠΟΛΕ. Nr 413 bag Hovedet ΠΡ, paa Ὶ. ΚΟΤΤ(Ο)Υ. Nr 414 paa Ὶ. foroven (Κ)ΛΕΙΠΠΟΣ, forneden (Γ)ΟΡΓΩΠ(ΑΣ)²⁾. Nr. 415 paa Ὶ. foroven ...ΩΝ og en Stjerne, forneden (ΙΠ)ΠΟΛΟΧΟΣ. Nr 416 paa Ὶ foroven ΠΟΛΥΞΕΝΟΥ (forneden ΕΥΚΟΛΟΣ³⁾). Ὶ. Æg. Dr. Nr 412-13. B.
417. Apollos Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. S. Indskr. og Typ. ΠΟ(ΛΥ)⁴⁾. Ὶ. Att. Dr.
- 418-20. S. Typer og Indskr. Paa Ὶ. af Nr 419 foroven ΦΙΛΟΥ, Nr 420 foroven (ΙΠ)ΠΟΛΟΧΟ(Υ), paa Midten ΑΡΙ. Æ. 4.
421. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. ΦΙΛΟΚΡΑ(ΤΟΥΣ)⁵⁾. Med et indslaaet Stempel, hvori ΣΕΙ. Ὶ. Θ(ΕΣΣΑ)ΛΩΝ Athena staaende med et Nikebillede paa den udstrakte h. Haand, den venstre støttet paa Skioldet ved Foden; Landsen bagved. Foroven ΙΤΑΛ., forneden ...ΝΕΤΟ... (?) Æ. 4. B.
422. S. Hoved. Ὶ. S. Indskr. En fri Hest, løbende. Æ. 3.
423. S. Typer og Indskr. Med Navnet ΝΥΣΣΑΝΔΡ(ΟΥ) paa Adv. Æ. 4. B.
424. Et macedonisk Skiold. Ὶ. S. Indskr. En usikker Forestilling. Æ. 3. (See Tavle I.)⁶⁾

derkastede sig Thessalien. (Til Tiden för Alexander d. Store ere ligeledes de følg. thessaliske Stæders Sölvmynter af samme Fod at henføre.) Nr 417 er slaaet, efter at det attiske Myntsystem under Alexander den Store havde faaet Overvægt i det macedoniske Monarchi. Kobbermynten Nr 424 er ifølge Typen paa Ὶ. præget under det macedoniske Herredømme.

¹⁾ *Athena Itonia*, der havde et gammelt berømt Tempel i Staden Iton og dyrkedes ogsaa af Epirus's og Macedoniens Konger, i Bœotien og paa flere Steder. Strabo IX p. 411 og 435. Paus. I, 13, 2. III, 9 Slutn. IX, 34 Beg. Jvfr Nr 299 og 466.

²⁾ Jvfr Mionn. II, p. 2, Nr 2.

³⁾ Jvfr Mionn. II, p. 3, Nr 19.

⁴⁾ Jvfr Mionn. II, p. 4, Nr 31 f.

⁵⁾ Jvfr Mionn. II, p. 5, Nr 45.

⁶⁾ Formodentlig den samme Mynt, hvis Typ paa Ὶ. i Mionn. II, p. 5 Nr 49 er beskrevet som en Lyre. At Forestillingen paa Ὶ. ikke er en Lyre, vil sees af den nøiagtige Afbildning paa Tavle I af det vel conserverte Exemplar.

LARISSA.

425. En Tyrekæmper, som har grebet en løbende Tyr ved Hornene; den om Halsen bundne Kausia og Chlamysen flagre bag ham. Perlerand. $\text{R. } \begin{matrix} \wedge & \text{A} \\ \cong & | \\ & \text{P} \end{matrix}$ En galopperende Hest med Tøilen slæbende efter sig. I en firkantet Fordybning. R. Æg. Dr. ¹⁾
426. En lign. med Indskr. $\begin{matrix} \wedge & \text{A} & \text{P} \\ \vee & \cong & | \end{matrix}$ B.
427. En lign. med Indskr. $\begin{matrix} \wedge & \text{A} & \text{P} \\ | & \cong & \text{A} \end{matrix}$ B.
428. Et kvindeligt Hoved med langt bølgende Haar, en Ring eller et bredt Baand synligt over Panden, samt Halsbaand; forfra seet. ²⁾ Perlerand. $\text{R. } \Lambda \text{P} \text{I} \Sigma \text{A} \text{I} \Omega \text{N}$ En græssende Hest. R. Dr. B.
429. S. Typer og Indskr. R. Diob. B.
430. Et kvindeligt Hoved med opheftet Haar. $\text{R. S. Typ (og Indskr.). } \text{Æ. 3.}$

PERRHÆBIA.

431. En Tyrekæmper, der bagfra ved Hornene har grebet en flygtende Tyr, af hvilken ikkun Fordelen er fremstilt. Perle-

¹ Thessalerne vare i Oldtiden berømte for deres Tyrekampe og Ridekunst. Ifølge Sagnet havde den thessaliske Ungdom allerede i den ældste Tid, da Landet under Ixions Herredømme ødelagdes af vilde Tyre, indlagt sig Berømmelse ved tilhæst at jage og tæmme disse (hvoraf Navnet *Κένταυροι*), og siden vedbleve Thessalerne at udmærke sig ved de Tyrefægtninger (*ταυροκαθάψια*), der vare forbundne med de græske Feste, især Thesmophoriene. Den thessaliske Stamme Lapitherne sagdes at være de første, der tæmmede Hesten, og det var især for det thessaliske Rytteries Skyld, at Philip II underkastede sig Landet. Jvfr Eckhel Doctr. n. v. II, p. 132-33. Böttiger Kl. Schr. von Sillig III, p. 325 f.

² Dette Hoved, som almindeligt ansees for Medusas, forestiller formodentlig Larissas Kildenymphe Messeis (jvfr Eckhel Doctr. n. v. II p. 148-49), i Overensstemmelse med de lign. Hoveder paa Syrakus's og andre Mynter (jvfr Mionn. Pl. 67, 4).

rand. $\text{R. } \begin{matrix} \Gamma & \text{E} \\ \text{A} & \text{Q} \end{matrix}$ Fordelen af en løbende Hest. I en firkan-
tet Fordybning. $\text{R. } \text{Æg. Triob.}$

432. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. $\text{R. } \text{ΠΕΡΡΑΙΒΩΝ}$ En
Gudinde, thronende, med den opløftede h. Arm støttet til et
Scepter, den v. Haand hvilende paa Knæet. Foran $\Sigma\Omega$. Æ.
 $4\frac{1}{2}$. B. ¹⁾

SKOTUSSA.

433. Fordelen af en løbende Hest. $\text{R. } \text{ΞΚ}$ Et Hvedekorn i sin
Bælg (?). I en firkantet Fordybning. $\text{R. } \text{Æg. Dr. B. } ^{2)}$

PHERÆ.

434. Et qvindeligt Hoved med opheftet Haar. $\text{R. } \text{ΦΕΡΑΙΟ(N)}$
Kilden Hyperea, udstrømmende af et Lövehoved. $\text{Æ. } 3$ B. ³⁾
435. Hoved af Kildenyumphen Hyperea med Siv i Haaret, fremstilt
forfra. $\text{R. } (\text{Φ})\text{ΕΡΑΙΩ(N)}$ Artemis, som med begge Hænder
holder en Fakkell, ført paa en galopperende Hest. ⁴⁾ $\text{Æ. } 4\frac{1}{2}$ B.

LAMIA.

436. Hoved af den ungdommelige Dionysos, bekrandset med
Epheu. $\text{R. } \text{ΛΑΜΙΕΩΝ}$ En Amphora, med et Epheublad over
Mundingen. Som Mærke: en Skiænkekande. $\text{R. } \text{Kor. (Æg.)}$
Triob.

¹ Udg. af Brøndsted Voy. en Gr. II, p. 206, Nr 6; jvfr Mionn. S. IX.
Méd. incert. p. 244 Nr 122.

² Udg. af Brøndsted a. St. p. 213. Denne Mynt er præget før 371 f. Chr.,
hvilket Aar Staden aldeles ødelagdes af Alexandér, Tyran i Pheræ.

³ Udg. af Brøndsted a. St. p. 206 Nr 5. Den i Staden Pheræ flydende
Kilde Hyperea omtales oftere hos de gl. Forf., jvfr Eckhel N. vet, p. 86,
Doctr. n v. II, p. 148.

⁴ Den pheræiske Artemis dyrkedes paa forskellige Steder i Grækenland;
Hesten betegner hende tillige som en Vandgudinde (*Λιμναία*), der her-
skede over den bæhæiske Sø eller Sump, ved hvilken Pheræ laae, see
Streber Numism. gr. (i Bair. Vidsk. Selsk. Skr. I, 1835) p. 134-36.

437. S. Hoved. $\text{R. } \Lambda\text{AM} \dots$ i en Epheukrands. Paa Adv. et rundt indslaaet Stempel med en Figur (Priap?). $\text{Æ. } 3\frac{1}{2}$. B.¹⁾
438. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. R. (Indskr. for-tæret.) En Heros, som afskyder en Piil.²⁾ $\text{Æ. } 2\frac{1}{2}$.

PHALANNA.

439. Hoved af en ungdommelig Heros. Bagved T. $\text{R. } \Phi\text{ΑΛΑΝ-NAIΩN}$ Et qvindeligt Hoved med Haaret indhyllet i en pyntelig Kekryphalos, Örensmykke og Halsbaand.³⁾ $\text{Æ. } 4$. B.

GOMPHI.

440. Et qvindeligt Hoved med bølgende Haar, fremstilt forfra.⁴⁾ $\text{R. } \Gamma\text{ΟΜΦΕΩN}$ Zeus, thronende, med Lynilden i den udstrakte h. Haand og den v. Arm støttet til et Scepter. $\text{Æ. } 4$.

Epiros.

441. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. $\text{R. } \text{ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ}$ Lynilden. Omgivet af en Egekrands. $\text{Æ. } 5$.
442. S. Typer, med Indskr. A Γ paa R. $\text{Æ. } 4$.
443. Hovederne af Zeus og Dione⁵⁾ ved Siden af hinanden, hiint med Egekrands. Bagved et ikke fuldstændigt udpræget Monogram. R. S. som paa Nr 441. $\text{Æ. } 4$.
- 444-45. Diones Hoved med Slör, Stephanos og Laurbærkrands. R. S. Indskr. En Trefod. Om Randen en Laurbærkrands.

¹ Udg. af Bröndsted Voy. en Gr. II, p. 206 Nr 7, p. 305; jvfr Mionn. S. IX, p. 243, Nr 121.

² Herakles eller Philoktet. See Cavedoni Spicil. p. 59 60.

³ Formodentlig Heroinen Phalanna, efter hvem Staden havde Navn. Steph. Byz.

⁴ Formodentligt en Kildenymphe, jvfr Nr 428 Anm.

⁵ Dione var Navnet for den Gudinde (Hera eller Aphrodite), som dyrkedes i Dodona tilligemed Zeus.

- Paa Nr 444 bag Hovedet $\overline{\text{AY}}$, foran B(O) ¹⁾; paa Nr 445 foran Hovedet Σ . Æ. 4.
446. S. Indskr. En stangende Tyr.²⁾ R . Lynilden i en Laurbærkrands. Æ. 3.
- 447-48. Artemis's Brystbillede med Bue og Kogger bag Skulderen. R . S. Indskr. En Landsespids. Om Randen en Laurbærkrands. Æ. 4 og 3. B.
-
449. Zeus's Hoved med Egekrands (?). APΓEΑΔΗΣ . R . Artemis's Brystbillede, med en Stephane over Panden, Kogger og Bue bag Skulderen. ΜΕΝΕΔΗΜΟΣ ΙΕΡΕΥΣ . Æ. 7.³⁾

AMBRACIA.

450. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R . A M Apollon Agyieus som en kegleformet Støtte.⁴⁾ Omgivet af en Laurbærkrands. Æ. 4.
451. ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΑΝ Athenas Hoved med korinthisk Hielm. R . S. Apollo-Støtte i en Laurbærkrands. Æ. 4.
452. Zeus's Hoved, bekrandset. R . A M B P En gaaende Gryph. I Exergem ΚΛΕΑΡΧΟ(Σ) . Æ. 4. B.
- 453-54. Herakles's Hoved med Lövehuden. R . A M B P Apollo siddende med en Bue fremrakt i h. Haand, den v. Arm lænet til Sædet. Paa Nr 453 A(PIΣ) foroven, paa Nr 454 M paa Sædet. Æ. 4. B.

¹ Jvfr Mionn. II, p. 49, Nr. 23.

² De epirotiske Tyre ansaaes i Oldtiden for de fortrinligste. Plin. H. N. VIII, 70 Beg. Ovid Metam. VIII, 282.

³ Ang. denne Mynts Henførelse til Epiros, jvfr Eckhel Doctr. n. v. II, p. 161.

⁴ Apollo som Gadernes Beskytter, Ἄγνιεύς , dyrkedes i flere doriske Stæder under Form af en saadan Støtte (λίον ζωροειδής). Jvfr O. Müller Dorier I, p. 299-300.

455. Flodguden Acheloos's Hoved, uskiægget.¹⁾ R. AMBPA
En stangende Tyr. Æ. 2. B.
456. S. Hoved. $\text{R. S. Indskr. En Krabbe. Æ. 2. (Tavle I.)}$
-
457. AM Den korinthiske Athenas Hoved. Ovenover en Græshoppe, bagved et utydeligt Symbol. $\text{R. AM Pegasus flyvende. R. Att. Didr. 2)}$
- 458-59. S. Typer, med AM paa Adv. over Hovedet. Paa Nr 459 bag Hovedet en Thyrsus (?). R. Didr.
460. S. Typer. Paa Adv. A over Hovedet, bagved en Palmette.³⁾ R. Didr.
461. S. Typer. Paa Adv. A bag Hovedet (ovenover ANTI?). R. Didr.
462. S. Typer. Bag Hovedet \Lambda og et ubekendt Redskab, under Hovedet \Upsilon . Paa R. A under Pegasus. R. Didr.

$\text{ALEXANDER I., Konge 342-326.}$

- 463-64. En staaende Örn. Foran en Laurbærqvist, bagved en Trefod. $\text{R. A\Lambda E\Xi A TOY NE 4)}$ Lynilden. Omgivet af en Laurbærkrands. Æ. 3.

$\text{PYRRHOS, Konge 294-271. 5)}$

465. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. R. B ΠΥΡ. Lynilden. Omgivet af en Egekrands. Æ. 5. B.

¹ Ambracia henføres af flere gamle Forf. til Akarnanien, for hvis Mynter denne Typ var eiendommelig, see Nr 362 f.

² Ambracia var Coloni fra Korinth, i Liighed med hvis Didrachmer Nr 457 f. ere prægede. Jvfr S. 51 Anm. 1.

³ Jvfr Argos i Akarnanien Nr 409 Anm.

⁴ σ : Νεοπτολέμου , Navnet paa Alexander I's Fader, hvilket findes heelt skrevet paa Guld- og Sølv-Mynterne.

⁵ Af de fölg. 5 Mynter er ifölge Typerne ikkun Nr 465 præget i Epiros, men 466-69 paa Sicilien, da Pyrrhos paa sit Krigstog til Italien havde fordrevet Karthagerne fra denne Ö (jvfr Koras Hoved paa de syrakusanske Mynter Nr 1342-43 og 1375 f.).

466. Koras Hoved med Ax i Haaret. Bagved en brændende Fakkell og A. R. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΥΡΡΟΥ Athena Promachos med Landsen løftet i h. Haand, den v. Arm dækket med Skioldet.¹⁾ R. Kor. Dr.
- 467-69. S. Hoved. R. S. Indskr. Demeter thronende med Ax i v. Haand og et Scepter i den h. Arm. Med følg. Mærker bag Hovedet: paa Nr 467 ☉, Nr 468 Lynilden, Nr 469 Maanens Tegn. Æ. 5. Nr 469 B.

ALEXANDER II., Søn af Pyrrhos.

470. Herakles's Hoved med Løvehuden. R. (ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ) To Örne staaende ligefor hinanden. R. Kor. Ob. B.

PTOLOMÆOS, Søn af Alexander II.

471. Heras²⁾ Hoved med høi Stephanos. R. ΠΤΟΛΕΜΑΙ(ΟΥ) Zeus's Örn med Lynilden i Kløerne. Foran en Stierne. Æ. 4. B.

Öen Korcyra.³⁾

472. ΚΟΡΚΥΡ Fordelen af en staaende Ko. R. Det halve af en Quadrat, deelt i to Felter med en Stierne-Zirat i hvert.⁴⁾

¹ Den itoniske Athena. Paus. I, 13, 2. Diod. Exc. c. 22. Jvfr Nr 412 f.

² Muligt den dodonæiske Dione, jvfr Nr 443 Anm.

³ De korcyræiske Mynttyper fra denne Periode sigte især til Öens Viinavl og Sömagt eller Dionysos's og Poseidons deri begrundede Dyrkelse; til den første (jvfr Bœckh C. I. Nr 1845) henhøre Fremstillingerne af Satyrer og af de forskellige bacchiske Kar, Amphora, Krater, Kantharos, til den sidste Skibsstavn og Skibsziraten (Nr 478-81, 504-17). Andre Typer ere at udlede fra Stadens ældste Mynter: Koen og Stierneziraten (jvfr A. Nr 78 f.), eller ere laante fra Korinth, hvorfra Colonister vare optagne paa Korcyra, som Pegasus (Nr 475-77). See overhovedet ang. Korcyras Mynter Prokesch Osten i Annali dell' inst. XVIII (1846) p. 165-77, Monum. IV tav. 31.

⁴ Sammenligning med Didrachmerne A. Nr 82 viser, at Typernes Halvering er anvendt til at betegne den halve Værdi.

- Paa Siderne: en Dru eklase, en Kantharos og K I. R. Kor.
Dr. B.
473. En Amphora. R. En Stjerne-Zirat. R. Triob. B.
474. En Amphora. R. En Kantharos, over hvilken Maanens
Tegn. R. Diob.
475. Et kvindeligt Hoved med opheftet Haar; bagved R. Foran
ΣΙ. R. Pegasus, flyvende. R. Triob.
476. Hoved af en Gudinde med Laurbærkrands, Stephanos og
Slør. Bagved ΕΛ. R. Pegasus flyvende. Nedenunder ΗΡΑ (?)
i Monogram. Omgivet af en Laurbærkrands. R. Tetrob.
(Tavle I.)¹⁾
477. Dionysos's Hoved med Diadem og Epheukrands. R. Det
korcyræiske Monogram R. Pegasus opadflyvende, med en
Palmegreen paa Hovedet. Under dens Bagbeen Forstavnen af
et Skib. Ovenover Α R. R. Dr. B.
- 478-79. Forstavnen af et Skib. Ovenover ΙΕΛΛΥΕ. R. Κ Ο
En Kantharos med en Dru eklase over. Æ. 4. B.
480. En lign. med Navnet skrevet ΕΥΚΛΕΙΔ. B.
481. En lign. med Navnet ... ΑΛΑΣ paa Adv. B.
482. Dionysos's Hoved med Epheukrands. R. R. En Kantha-
ros med en Dru eklase over. Ved Siden Ε (?). Æ. 4. B.
483. S. Hoved. R. Κ Ο Ρ En Krater. Æ. 6.
484. S. Hoved. R. Κ Ο En Amphora. Paa hver Side en
Viinstok. Æ. 3. B.

¹ Denne Mynt maa henføres til Koreyra ifølge Typerne, jvfr Gudindens Hoved paa Nr 501 og Pegasus paa Nr 475 og 477, ifølge Kunststilen, der er den samme som de Drachmers, der have Dionysos's Hoved paa Adv., og ifølge Monogrammerne, der begge findes paa disse sidstnævnte. Hovedet paa Adv. er formodentlig den dodonæiske Diones, da dets Prydelse bestaaer i den samme oventil takkede Stephanos med en Laurbærkrands under, halvt dækket af et Slør, hvormed Dione ved Siden af Zeus er afbildet paa de epirotiske Tetradrachmer. Mynten, hvis Vægt er 3.²⁵ Gr., er formodentlig en Tetrobol af korinthisk Fod.

- 485-86. S. Hoved. R. R En Amphora med en Dru eklase over. Paa Nr 486 ved Siden en Krumkniv ¹⁾. Æ. 4. B.
- 487-88. S. Hoved. R. R En Amphora. Æ. 2 og 1. B.
- 489-91. K O En Amphora. R. En Dru eklase. Æ. 3-1 $\frac{1}{2}$.
492. KOP Fordelen af en staaende Ko. R. En Dru eklase. Æ. 4. B.
- 493-94. Den unge Dionysos, ridende paa en Panther i hurtigt Løb, svinger en Thyrsus i Haanden. R. KOP En Satyr tømmer en Amphora med Viin, som han holder paa Skulderen, i en stor Krater. Æ. 4 og 3.
495. Et Tyrehoved med en Tænia om Hornene, forfra seet. Ovenover en Stierne. R. R i en Epheukrands. Æ. 4.
496. S. Typ, uden Stierne. R. R i en Epheukrands. Æ. 2. B.
497. S. Typ. R. ΦΑΛΛΑΚΡΟΥ i en Laurbærkrands. Æ. 3. (Tavle I.) B. ²⁾
- 498-500. Hoved af Poseidon ³⁾ med en Krands om Haaret. (Bag Skulderen en Trefork.) R. R O Et Tyrehoved. Ovenover paa Nr 499 M, paa Nr 500 et andet utydeligt Monogram. Omgivet af en Laurbærkrands. Æ. 3. B.
501. En Gudindes Hoved med Slør (samt Stephanos og Laurbærkrands, jvfr Nr 476). R. K O Et Tyrehoved. Om Randen en Laurbærkrands. Æ. 4. B.
- 502-3. S. Hoved. R. R En Forstavn. Æ. 3 og 2.
504. S. Hoved. R. R En Akrostolion. Ved Siden Φ. Æ. 3.

¹ Til Vinstokkens Beskiæring, som det synes.

² Paa Grund af Navnet *Φαλακρος*, som ikkun findes paa Mynter fra Korceyra (see Nr 514) og Apollonia i Illyrien, og de paa samme Maade som i det koreyræiske Monogram sammmentrukne Bogstaver *KP*, maa denne Mynt henføres hertil og ikke til Phocis eller andre Steder, som de almindeligt forekommende Typer, Oxehovedet og Krandsen, kunde tillade. Phalakron var desuden Navnet paa Korceyras nordligste Forbjerg.

³ Stamfader for Phæacerne, Korceyras ældste Indvaanere, jvfr C. Nr 45 Anm.

505. ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ En Akrostolion. R̄. ΝΙΚΑΝΩΡ Perlerand. Æ. 3. B.
- 506-7. ΚΟΡ Nike staaende med en Akrostolion opløftet i h. Haand og en Krands i den sænkede venstre. R̄. En Örn staaende med tilbagevendt Hoved. Bag Öرنen paa Nr 506 en Dru eklase, paa Nr 507 en Krands. Æ. 4.
508. Hoved af Nymphen Korcyra med Laurbærkrands.¹⁾ R̄. ΚΟΡ En Trefork. Æ. 4.
509. Poseidons Hoved med Krands. R̄. R̄ En Trefork. Æ. 3.
510. S. Hoved med en Trefork bag Skulderen. R̄. ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ Fordelen af et Skib. Ovenover ΦΙΛΩΝΙΔΑΣ. Æ. 5. B.
511. Herakles's Hoved med Lövehuden. R̄. S. Indskr. og Typ. Foran Skibet Δ. Æ. 4. B.
- 512-14. S. Typer og Indskr. Under Skibet paa Nr 512 ΑΡΙΣΤΑΣΕ, Nr 513 ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ, Nr 514 ΦΑΛΑΚΡΟΣ. Æ. 4-3. Nr 514 B.
- 515-17. S. Typer og Indskr. med Navnet ΝΙΚΑΝΩΡ over Skibet. Paa Adv. af Nr 516 er et stort firkantet Stempel indslaaet, hvori , paa R̄. af Nr 517 et andet, hvori . Æ. 5. Nr 516 B.

Illyrien.

ΑΜΑΝΤΙΑ.

518. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. R̄. ΑΜΑΝΤΩΝ Lynilden. Omgivet af en Laurbærkrands. Æ. 4. B.

ΑΡΟΛΛΟΝΙΑ.

519. En Ko, diende en Kalv, til hvilken den bøier Hovedet ned. Ovenover ΔΟΝΑΞ. R̄. ΑΠΟΛ og Navnet ΜΟΣΧΟΥ

¹ Jvfr nedenfor C. Nr 45-46.

- omkring en Quadrat, deelt i to Felter med en Stjerne-Zirat i hvert. ¹⁾ Λ . Dr. ²⁾
520. En lign. Paa Adv. foroven ΚΑΛΛΗΝ , i Exergen $\overline{\text{ΕΥ}}$; paa \mathcal{R} . ΠΕΛΛΙΟΣ . B.
521. En lign. Paa Adv. foroven ΜΑΑΡΚΟΣ , i Exergen et ufuldstændigt Monogram.; paa \mathcal{R} . ΛΥΣΑΝΙΑ .
522. En lign. Paa Adv. foroven ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ , i Exergen $\Delta\mathcal{P}$; paa \mathcal{R} . ΑΝΔΡΙΣΚΟΥ .
523. En lign. Paa Adv. $\Sigma\Omega\text{ΤΙ}$; paa \mathcal{R} . ΠΑΡΜΕΝΙΣΚΟΥ .
524. S. Typ. Ovenover ΛΙΒΑΤΙΟΣ , i Exergen et Δx (?). \mathcal{R} . ΑΠΟΛ og Navnet ΧΑΙΡΗΝΟΣ omkring en Fiirkant med indad buede Sider, i hvis Midte er en Ild og en Hyrdestav. ³⁾ Λ . Dr.
525. Apollos Hoved med Laurbærkrands. Bagved \mathbb{H} og $\overline{\Lambda}$. \mathcal{R} . ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ Apollon Agyieus. ⁴⁾ Omgivet af en Laurbærkrands. $\mathcal{Æ}$. $4\frac{1}{2}$.
526. S. Typer og Indskr. $\mathcal{Æ}$. 3. B.
527. Artemis's (?) Hoved med Haarsmykke. \mathcal{R} . S. Indskr. En Trefod. Omgivet af en Laurbærkrands. $\mathcal{Æ}$. $4\frac{1}{2}$.

¹⁾ Typerne paa disse Sølvmynter ere optagne fra Korcyra (Jvfr A. Nr 82 f.), hvis Coloni Apollonia var. Foran det i Genitiv satte Navn paa \mathcal{R} . er at underforstaae ΕΠΙ , som undertiden findes tilføiet (see Mionn. II, p. 29 Nr 4); den derved betegnede Övrighedsperson maa ansees for Stadens Prytan og overordnet over den, hvis Navn findes i Nominativ paa Adv. Jvfr Cavedoni Spicil. p. 66.

²⁾ Denne Apollonias Sølvmynt, saavel som den tilsvarende fra Dyrhachion, nærmer sig i Vægt til den æginæiske Triobol, men synes snarere at maatte ansees som en for disse illyriske Stæder særegen lav Drachme, opstaaet af den romerske Denar ved Romernes Indflydelse og Handel. Jvfr Bœckhs Metrol. Unters. p. 99.

³⁾ En Ild (το ἀθάνατον πῦρ Elian Var. Hist. XIII, 13) opsteg i Nærheden af Staden fra en vulkansk Høi, kaldet νύμφαιον , der ansaaes for hellig og benyttedes til Orakelspørgen. Hyrdestaven sigter muligt til Apollon Nomios, Hiordernes Beskytter, idet Faar, som vare helligede til ham, underholdtes paa offentlig Bekostning i Apollonia. Jvfr Eckhel N. vet. anecd. I p. 92-93.

⁴⁾ Jvfr Nr 450 Anm.

528. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. R. S. Indskr. Lynilden. Om Randen en Laurbærkrands. Æ. 2. "

529. ΑΓΟΛ Den korinthiske Athenas Hoved. Bagved en Lyre. R. Den flyvende Pegasus. R. Att. Didr. ¹⁾

DYRRHACHION.

530. En Ko diende en Kalv, til hvilken den böier Hovedet ned. Ovenover ΑΛΚΑΙΟΣ. R. ΔΥΡ og Navnet ΛΥΣΙΠΠΟΥ omkring en Quadrat, deelt i to Felter med en Stiernezirat i hvert. R. Dr. ²⁾ B.

531. En lign. Paa Adv. ΜΑΧΑΤΑ(Σ); paa R. ΝΕΒΡΙΣΚΟΥ.

532. En lign. med barbarisk Indskr. paa R. (Subærat.)

533. En lign. Paa Adv. ΜΕΝΙΣΚΟΣ; paa R. ΔΙΟΝΥ(ΣΙΟΥ).

534. En lign. Paa Adv. ΞΕΝΩΝ og en Örn foroven; paa R. ΜΙ-ΩΝΟΣ. B.

535. En lign. Paa Adv. ΞΕΝΩΝ (og en Örn foroven), i Exerggen en løbende Hund; paa R. ΦΙΛΟΔΑ(ΜΟΥ).

536. En lign. Paa Adv. ΞΕΝΩΝ og Dioskurernes Huer foroven, paa Siderne et Ax og en Fakkelt; paa R. ΦΙ(ΛΛΙ)ΔΑ.

537-39. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. R. ΔΥΡ En Trefod. Om Randen en Laurbærkrands. Med følg. Navne paa R.: Nr 537 ΦΙΛΩΤΑ, Nr 538 ΧΑΙΡΙΛΟΥ, Nr 539 ΑΓΑ-Θ(ΟΚΛΕ)Ο(Σ). Æ. 3. B.

540. Herakles's Hoved med Lövehuden. R. Bue, Külle og Pilekogger. Indeni Buen ΔΥΡ. Æ. 1¹/₂.

541. Den korinthiske Athenas Hoved. Bagved Δ og en Külle; foran en Delphin. R. Δ Den flyvende Pegasus. R. Att. Didr. ³⁾

¹ Jvfr R. Rochette i Annali dell' inst. arch. I. p. 338. Monum. I, Tav. 14, 12.

² Ang. disse Mynter jvfr Nr 519 Anm. og A. Nr 82 Anm.

³ Ang. denne for de korinthiske Colonier egne Mynt, jvfr S. 51 Anm. I.

- 542-43. Herakles's Hoved med Lövehuden. R. ΔΥ Pegasus flyvende. R. Att. Tetrob. (eller kor. Triob.).

BALLÆOS, illyrisk Konge. ¹⁾

544. Et uskiægget mandligt Hoved med kort tykt Haar. ²⁾ R.

ΒΑΛΛΑΙ
ΟΥ Artemis gaaende med en Fakkell i den h. Haand.

Æ. 2.

- 545-46. Lign. med Indskr. ΒΑΛΛΑ
ΥΟΙ og ΒΑΛΛ
ΥΟΙΑ.

- 547-48. S. Typer med Indskr. ΛΛΑΒ
ΥΟΙΑ paa R. Æ. 3.

Öen Pharos.

549. Et uskiægget mandligt Hoved med Krands om Haaret.

R. Φ Α En Kantharos. Æ. 4. B.

Öen Issa.

550. Et uskiægget Hoved med korinthisk Hielm. R. ΙΣ En staaende Gied. ³⁾ Æ. 6.

551. S. Hoved. R. (ΣΙ) En løbende Hiort. Foran den, en flyvende Fugl. ⁴⁾ Æ. 4.

¹⁾ Ang. denne Fyrste har Historien intet opbevaret. De i Mængde fundne Mynters Herkomst og Præg henvise til Illyrien, navnlig til Öen Pharos. Titlen Βασιλεύς, der paa nogle er föiet til Ballæos's Navn, lader slutte, at han har levet efter Alexander den Store. Jvfr Annali dell' inst. arch. XIV p. 122-28.

²⁾ Det er uvist, om dette raat udförte Hoved forestiller Fyrsten eller en local Heros; det ligner det med en Krands prydede Hoved paa Nr 549 fra Pharos.

³⁾ Ifölge Plinius var der paa Issa og de omliggende Öer Rigdom paa Giedder; saavel paa Grund heraf som ifölge en Navne-Allusion synes dette Dyr at have været Öens Symbol. See Eckhel Doctr. n. v. II p. 159. Cavedoni Spicil. p. 67.

⁴⁾ Jvfr Neumann N. vet. ined. I. Tab. 5, 11.

552. Herakles's Hoved med Lövehuden. \mathcal{R} . Σ En Kantharos.
Æ. 4.

Macedonien.

553-54. Et qvindeligt (Ariadnes) Hoved med Viinløv og Druer
i Haaret, Örensmykke og Halsbaand. \mathcal{R} . MAKEΔONΩN For-
delen af et Skib. Paa Nr 554 Mærket M . \mathcal{R} . Att. Triob.

555. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. \mathcal{R} . S. Indskr. Den
vingede Lynild. Nedenunder $\overline{\text{TB}}$. Æ. 5.

556. Hoved af en Flodgud, uskiægget, med Horn over Panden
og Siv om Haaret.¹⁾ \mathcal{R} . S. Indskr. En Trefork. Med Mær-
kerne $\overline{\text{m}}$, $\overline{\text{ME}}$ og $\overline{\text{HP}}$. Æ. 5.

557-58. Brystbillede af Artemis med Haarsmykke, bag Ryggen
Bue og Kogger. Paa Midten af et macedonisk Skiold. \mathcal{R} .
 MAKEΔONΩN ΠΡΩΤΗΣ En Külle. Omgivet af en Egekrands.
Til venstre Lynilden. Paa 557 foroven $\overline{\text{ΣPP}}$, fornedet $\overline{\text{K}}$ og
 $\overline{\text{TE}}$; paa Nr 558 foroven $\overline{\text{AP}}$ \mathcal{R} . Att. Tetradr.²⁾

559-61. MAKEΔONΩN Et uskiægget Hoved med langt frit
bølgende Haar.³⁾ Bagved \odot . \mathcal{R} . En Külle; ved Siderne
en Cista med hvælvet Laag og Tverhank, og en Quæstor-

¹ Axios eller Strymon (jvfr Amphipolis Nr 585). Dette Hoved har været antaget snart for Pans (Mionn. I, p. 454 Nr 30 f.), snart for Ceres's med Ax i Haaret (Mionn. S. III, p. 4, Nr 23 f.).

² Disse Mynter ere ifølge Indskrifterne prægede under Roms Herredømme, Nr 557-58 i den 1ste af de 4 Regioner, i hvilke Macedonien efter Perseus's Nederlag ved Pydna blev indeelt af Æmilius Paulus 167 f. Chr. (Liv. XLV, 29), Nr 559-61 under en Quæstor Aesillas, Nr 562 under en Quæstor C. Publilius, formodentlig den samme, som paa Nr 563 er benævnt Caius uden Tilføielse af Familienavnet. Nr 557-58 ere rimeligt prægede i Amphipolis, Hovedstaden i 1ste Region og Sædet for Artemis Tauropolos's Dyrkelse, hvis Hoved er afbildet paa Adv.

³ Dette Hoved har været anset for Alexander den Stores med Ammons-horn, idet en stor om Öret slynges Lok, der er umiskjendelig paa Nr 559 saavel som paa andre Exemplarer, er bleven antaget for et Vædderhorn. Ansigtstrækkene have ikkun ringe Liighed med Alexander, men kunne passe til Apollo.

- Stol ¹⁾; ovenover **AESILLAS Q.** Omgivet af en Laurbærkrands. **R.** Tetradr. Nr 561 subærat.
562. Heroen Perseus's Hoved med Hades's vingede Hielm. **R.** **ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΤΑΜΙΟΥ ΓΑΙΟΥ ΠΟΠΛΙΛΙΟΥ.** Omgivet af en Egekrands. **Æ.** 5. v.
563. Et uskiægget Hoved med attisk Hielm. **R.** En græssende Hest. **ΓΑΙΟΥ ΤΑΜΙΟΥ.** To utydelige Monogr. **Æ.** 4.
-
564. En romersk Consul, som gaaer i Optog med en Lictor foran og bagefter sig (*processus consularis*). Foran **LB**, i Exergen **ΚΟΣΩΝ.** **R.** En Örn staaende paa et Scepter med en Krands i den ene opløftede Klo. **A.** Stater. ²⁾

BOTTIÆA.

565. Athenas Hoved med attisk Hielm. **R.** **BOTTE(ΑΤΩΝ)** En græssende Ko. **Æ.** 5.

PELLA. ³⁾

566. Zeus's Hoved med Baand om Haaret. **R.** **ΠΕΛΛΗΣ** En staaende Ko; under denne **Ϝ.** **Æ.** 4.

¹ *Subsellium*, Emblem paa den romerske Quæstor-Værdighed, hvilken ogsaa er betegnet ved det til Navnet föiede **Q.**

² Denne Stater, der paa Adv. har samme Præg som den romerske Frihedskæmper **M. Junius Brutus's** Denarer, er rimeligt præget efter dennes Befaling i Macedoniën eller et af de tilgrændsende Lande, da han under Borgerkrigen beredede sig til Forsvar imod Antonius og Octavian. Det berettes nemlig, at Brutus under sit Ophold der lod præge Guldmynter, navnlig af de Skatte, som bragtes ham af Polemokratia, Enke efter en thracisk Fyrste, der med sin unge Søn gav sig under hans Beskyttelse (Appian Bell. civ. IV, 75. V, 6.); Mynten findes i Mængde i Donaulandene, og det maadelige Præg passer vel, baade til disse Provindser, og til en i Hast foretaget Myntning. **LB** skal formodentlig betegne den Consul, hvis Procession er fremstilt, som **L. Brutus**, den første i Rom, fra hvem **M. Brutus** udledte sin Herkomst. See Eckhel Doctr. n. v. VI, p. 23. **ΚΟΣΩΝ** kan antages for Navnet paa den Övrighedsperson, der forestod Prægningen, eller forstaaes om den thraciske Stad Kossea (Steph. Byz.) som Myntstedet.

³ Pella, beliggende i Provindsen Bottiæa og de macedoniske Kongers Re-

- 567-68. Athenas Hoved med attisk Hielm. R. S. Indskr. En græssende Ko. Paa Nr 567 to utydelige Monogr.²⁾, paa Nr 568 og AB. Æ. 4.

THESSALONIKE.

569. Dionysos's Hoved, bekrandset med Epheu. R. (Θ)ΕΣΣΑ-
(ΛΟ)ΝΙΚΗΣ Pegasus. Æ. 4.
- 570-71. S. Hoved. R. S. Indskr. En staaende Buk. Paa Nr. 571 foroven , foran et utydeligt Symbol. Æ. 4.
572. En lign. med Indskr. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ. Paa R. foroven , bagved . B.
573. Artemis's Hoved. R. S. Indskr. Bue og Pilekogger. Æ. 3.
574. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. R. ΘΕΣΣΑΛΟ-
ΝΙΚΗΣ. En fri Hest løbende; under den en Slange. Æ. 4. B.
575. S. Hoved. R. S. Indskr. En græssende Ko. Æ. 3. B.
576. Et skiægget Dobbeltoved³⁾. R. S. Indskr. To Centaurer, som galoppere hver til sin Side. Æ. 4.

CHALCIS.

577. Apollos Hoved med Laurbærkrands.⁴⁾ R. ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

gieringssæde, var Hovedstedet for den *bottiæiske* Zeus's Dyrkelse og havde et meget anseet Tempel for Athena med Tilnavnet den *Alcidiske* (Liv. XLII, 51), hvorfor disse to Guddommes Hoveder især findes fremstillede paa Pellas Mynter. Koen paa R. indeholder en Allusion til Stadens Navn, see Eckhel Doctr. n. v. II, p. 74.

¹ Jvfr Mionn. S. III, p. 90, Nr 557.

² Muligt Janus's Hoved, saa at altsaa denne Mynt er fra det romerske Herredømmes Periode.

³ Apollo ansaaes som Stifter af (*Ἀρχηγέτης*) og Skytsgud for de fra Chalcis paa Eubœa anlagte Colonier, til hvilke den macedoniske Stad af af dette Navn henhørte. Ang. Henførelsen af disse Mynter til Macedo-

- En Cithar. Nedenunder ΕΠΙ ΛΕΑΔΕΟΣ med smaae Bogstaver. \mathcal{R} . Æg. Didr.
578. S. Hoved. \mathcal{R} . ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ S. Typer. I en fordybet Quadrat. \mathcal{A} . Diob.
579. S. Typer. \mathcal{A} . Ob.¹⁾

MENDE.

580. Silen, som trækker sit stædige Æsel tilbage ved Örene.²⁾
 \mathcal{R} . ΜΕ(N)ΔΑΙΟΝ En staaende Krage (eller Ravn). I en fordybet Quadrat. \mathcal{A} . Kor. Triob. (2.⁶ Gr.) B.

URANOPOLIS.

581. ΟΥΡΑΝΙΔΩ(N) ΠΟΛΕΩΣ Aphrodite Urania med et høit Hovedsmykke, siddende paa Himmelkuglen, med den opløftede h. Haand støttet til et Scepter.³⁾ \mathcal{R} . En Stierne. \mathcal{A} . 3.

AKANTHOS.

582. Athenas Hoved med attisk Hielm. \mathcal{R} . $\begin{matrix} \mathcal{A} & \mathcal{K} \\ \mathcal{N} & \mathcal{A} \end{matrix}$ i en fiirdeelt Quadrat. \mathcal{A} . 2. B.
- 583-84. S. Hoved \mathcal{R} . $\begin{matrix} \mathcal{A} & \mathcal{K} \\ \mathcal{A} & \mathcal{N} \end{matrix}$ i et Hiul. \mathcal{A} . 3 og 2.

AMPHIPOLIS.

585. Et uskiægget Hoved med Haarbaand og et Horn over Pan-

nien istedetfor til Eubœa, hvor de tidligere antoges at være prægede see Millingen Sylloge p. 45, Cadalvene Méd. gr. Pl. 1 Nr 28.

¹⁾ Denne Obol uden Indskrift kan ogsaa henhøre til Megara, Delos eller Mytilene.

²⁾ De bacchiske Typer paa denne Stads Mynter lade sig forklare af dens i Oldtiden berømte Viinavl, see Eckhel Doctr. n. v. II, p. 72.

³⁾ Ang. denne Himmelgudinde, der synes at være den i Grækenland optagne syriske Astarte, see Eckhel N. vet. anecd. p. 69-70. Hendes Dyrkelse i Uranopolis stod i Forbindelse med Stadens Navn (ifølge Indskriften *Himmelboernes By*) og med dens Beliggenhed paa Toppen af

- den.¹⁾ R. $\begin{matrix} A M \\ I \Phi \end{matrix}$ En brændende Veddelöbs - Fakk. Æ.
 $1\frac{1}{2}$. B.
586. Poseidons (?) Hoved med Baand om Haaret. R. AM-
 ΦΙΠΟΛΙΤΩΝ En Kölle. Omgivet af en Egekrands. For-
 neden ΓΗ i Monogr. Æ. 4. B.
587. S. Hoved R. S. Indskr. En fri Hest löbende. Foran
 et utydeligt Monogram. Æ. 3.
588. Artemis's²⁾ Hoved med Haarsmykke (Bue og Kogger bag
 Skuldren). R. S. Indskr. To stangendes Bukke.³⁾ Ved Si-
 den \square . Æ. 5.
589. S. Hoved. R. S. Indskr. En löbende Tyr. Bagved en
 Stjerne (?), under den ΠΟ i Monogram. Æ. 4.
590. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. S. Indskr. Et
 Ax. Æ. 2. B.
591. Brystbillede af Athena med korinthisk Hielm. R. AM-
 ΦΙΠΟΛΕΙΤΩΝ En Örn staaende med udbredte Vinger.
 Æ. 3. B.

Athosbierget. Mynten er præget efter Kong Kassanders Tid, da Staden først blev anlagt af dennes Broder Alexander.

¹ Paa Grund af Hornet, som forhen er bleven ubemærket, forestiller Ho-
 vedet formodentlig Flodguden Strymon, der var Gienstand for Dyrkelse i
 den ved Strymonflodens Udløb liggende Stad Amphipolis. See Bæckh
 C. I. Nr 2008. Jvfr ovenf. Nr 556, nedenf. Nr 718. Paa smaae Söly-
 mynter fra denne Stad findes det samme Hoved med en Fisk paa R.,
 og paa en senere Mynt sees Flodguden med tilföiet Navn siddende paa
 en Klippe med et Rör og en Trefork i Hænderne (Sestini Descr. n vet.
 p. 90 Nr 41). Flodguderne paa de sicilianske Mynter ere fremstillede paa
 samme Maade, saaledes Selinos (A. Nr 246), Gelas (Nr 1402), Akra-
 gas (Nr 1411), hvilken sidste navnlig har et Baand saaledes draget
 om Hovedet, at Hornene synes befæstede paa det, ligesom Tilfældet er
 med Hovedet paa denne og andre macedoniske Mynter.

² Artemis Tauropolos, jvfr C. Nr 68.

³ Denne Bukkekamp, *κρηβασία*, kan henføres til den i Macedonien ud-
 bredte Pän-Dyrkelse; jvfr dog Nr 702.

TRÆLION.¹⁾

592. Hermes's Hoved med en flad Hat (Kausia). R. TPAI-
AION En Granatæble-Blomst (Balaustion). Æ. 3.

NEAPOLIS.

593-95. $\begin{matrix} N & E \\ \Gamma & O \end{matrix}$ Et qvindeligt Hoved med opheftet Haar. R.
Et Gorgone-Ansiget i archaisk Stil. R. Att. Triob.

Macedoniske Konger.

596. En fri Hest, gaaende. R. En Hielm med Kindklapper,
i en fordybet Quadrat. R. Æg. Diob.²⁾

597. En lign., med Hesten galopperende. B.

598. En Rytter med Chlamys og Kausia, førende to Landser i
den h. Haand, i langsomt Ridt. Perlerand. R. Fordelen af en
angribende Löve, i en fordybet Quadrat. R. Æg. Diob.

ARCHELAOS I. (413-399 f. Chr.)

599. Et uskiægget Hoved med Baand om Haaret³⁾. R. APX(E)-
AAO⁴⁾ En Hest med løst hængende Tøile, i Skridt. R. Æg.
Didr.

¹ En ikkun af Mynter bekiendt Stad i Macedonien, muligt den samme som Triallum i Nærheden af Amphipolis, hvor denne Mynt især findes.

² Denne og de to fölg. Mynter ere formodentligt prægede af Perdikkas II eller Archelaos I, jvfr Mionn. I, p. 506, Nr 6; p. 507, Nr 13-14; S. III, p. 178, Nr 25.

³ Enten af Hermes, hvis Hoved forekommer paa hans Efterfølger Aero-
pos's Mynter, eller af Rigets Stifter Karanos som Heros. At Kongens Ho-
ved med Diadem her er fremstilt, kan neppe antages, efterdi ifølge de
gl. Forf.s Beretninger Alexander den Store var den første, der indførte
Diademet som Tegn paa Kongeværdigheden, og de fölg. macedoniske
Konge-Mynter paa Adv. have Gudehoveder, istedetfor hvilke først senere
Alexander d. Stores og hans Efterfølgeres Portraiter synes at være blevne
anbragte (jvfr Nr 622 f. og 743 f.).

⁴ En dorisk Genitiv, ligesom i Kongens Navn paa Nr 601 og Nr 1600.

AMYNTAS II. (394-369.)

600. Herakles's skiæggede Hoved, med Lövehuden.¹⁾ K. (Indskriften bortslidt.) En fri Hest, gaaende. A. Kor. Didr. B.
- 601-2. Herakles's Hoved, uskiægget, med Lövehuden. K.
- AMYNTA En Örn, som sönderriver en Slange.²⁾ A. 3.

PHILIP II. (359-336.)

- 603-7. Apollos Hoved med Laurbærkrands.³⁾ K. ΦΙΛΙΠΠΟΥ
En veddekiörende Biga, hvis langkiortlede Styrer med löftet Svöbe böier sig ud over de galopperende Heste.⁴⁾ Med fölg. Mærker⁵⁾: paa Nr 603-4 en Trefork, Nr 605 en Akrostolion, Nr 606 en Bi, Nr 607 Lynilden. A. Stater.⁶⁾
Nr 604. B.
608. S. Typer og Indskr. A. Dobbelt Stater, subærat.⁷⁾
(Tavle I.)

¹ Herakles ansaaes for de macedoniske Kongers Stamfader, da Rigets Stifter Karanos var en Heraklide.

² Et gunstigt Varsel, jvfr Ellis A. Nr 27.

³ Philip II hævdede, som bekiendt, Apollos Dyrkelse ved at före den hellige Krig imod Phocierne, der havde plyndret det delphiske Tempels Skatte.

⁴ Ifölge Plutarch (Alex. c. 4, jvfr Justin XII, 16) anbragte Philip II Veddekiörselsvognen (*συνωρίς ὀλυμπίακη*) paa sine Mynter i Anledning af den Seir, hans Vogne havde vundet i de olympiske Lege, hvorom han modtog Budskab samme Dag Alexander den Store födtes. Disse Statere ere altsaa ikke prægede för Aaret 356 f. Chr. Hestene, der udgiöre den væsentligste Deel af Typen, baade paa Philip IIs Guld- og Sölv-Mynter, synes tillige at have skullet indeholde en Allusion til Navnet *Φίλιππος*.

⁵ See ang. disse Indledn. S. 44, og fölg. Side Anm. 2.

⁶ Disse meget udbredte Mynter kaldtes Philippeer, hvilket Navn gik over ogsaa paa de af Philips Efterfølgere prægede Guld-Statere.

⁷ Denne utvivlsomt antike, skiöndt af Falsknere prægede Mynt har ifölge Typens Störrelse, samt Myntens Tykkelse og Omkreds öiensynligt skullet gaae for en dobbelt Guld-Stater, hvoraf det altsaa kan sluttes, at saadanne, som hidtil ikke have været fundne med Philip II's Typer, have været prægede under denne ligesom under Alexander d. Store, fra hvem enkelte Dobbelt-Statere haves.

609-12. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. ¹⁾ $\text{R. } \Phi\Lambda\Gamma\Gamma\text{OY}$
 En gaaende Veddeløbshest, reden af en Dreng, der som Seir-
 herre har et Baand om Hovedet og holder en Palmegreen i
 Haanden. Med følg. Mærker under Hesten: paa Nr 609 en
 Kantharos, Nr 610 en Forstavn, Nr 611 en Akrostolion og
 Π , Nr 612 M . $\text{R. } \text{Æg. Didr. Nr 612 B.}$

ALEXANDER III, DEN STORE. (336-323.) ²⁾

613-18. Athenas Hoved med en korinthisk Hielm, hvis Overdeel
 er prydet med en Slange. $\text{R. } \text{A}\Lambda\text{E}\text{E}\text{A}\text{N}\Delta\text{P}\text{OY}$ Nike, som
 staaende rækker en Krands med h. Haand og holder en Tro-
 phæstang i v. Arm. ³⁾ Med følg. Mærker foran Figuren: paa
 Nr 613 en Kantharos, Nr 614 X , Nr 615 Fordelene af to
 galopperende Heste, sammenföiede bagtil, og L , Nr 616 en

¹⁾ Ang. Valget af Zeus's Billede til Mynttyp, jvfr Pella Anm. og Alexander d. Store Anm.

²⁾ De følg. Guld- og Sølv-Mynter ere slaaede i forskellige til Alexander d. Stores vidtløftige Rige hørende Stæder, hvis Mærker ere at finde iblandt de tilföiede Symboler og Monogrammer. Saaledes maa Nr 615 være fra Perinthos i Thracien ifølge det ualmindelige Symbol, som findes paa denne Stads Mynter; ΣI og Palmegreenen paa Nr 616 synes at betegne Sidon, Fakkelen paa Nr 625-26 Amphipolis, Bien paa Nr 639 Ephesos, Lövehovedet paa Nr 641 Cyzikos, Fordelen af Pegasus paa Nr 642 Lampsakos, o. s. v. De Mynter, paa hvilke Kongetitlen er tilföiet, antages af nogle Numismatikere at være prægede efter Alexanders Död, af Andre i Macedonien eller hans Riges europæiske Lande (Cavedoni Spicil. p. 55).

³⁾ Alexander ansaae Athena for sin Skytsgudinde, ligesom hun fordem havde været det for den macedoniske Kongeslægts Stamheroer Perseus og Herakles (jvfr S. 96 Anm. 3). Han offrede i Anledning af Seiren ved Granikos rige Gaver i Athenas Helligdom i Ilion' og havde besluttet at opføre hende to prægtige Templer, et der og et i Cyrrhos i Macedonien. Tilligemed Athena var Nike fortrinsviis Gienstand for Alexanders Dyrkelse. See Eckhel Doctr. n. v. II p. 97. (Den oftere paa antike Monumenter afbildede tregrenede Trophæstang, som Nike holder, er af Eckhel forklaret om en Trefork som Symbol paa Seire hiinsides Havet.)

Palmegreen, ΣΙ og Α, Nr 617 en Halvmaane, ☉ og -I, Nr 618 ☽ og bag Figuren ☉. A. Stater.¹⁾

619-20. Lign. med Indskr. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. Paa Nr 619 bag Athenas Hoved M, paa R. foran Figuren ΛΥ. Nr 620 paa R. foran Figuren ΜΙ, bagved ΜΡ i en Krands.

621. En lign. Paa Athenas Hielm en Gryph. Paa R. de to s. Mærker som paa foreg. Nr, men foran Figuren.

622-31. Herakles's Hoved med Lövehuden, uskiægget. R. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Zeus Aëtophoros, thronende; Örnen sidder paa den udstrakte h. Haand, den venstre er støttet til Sceptret.²⁾ Med fölg. Mærker: paa Nr 622 foran Figuren et Overflödighedshorn; Nr 623 foran en Forstav; Nr 624 foran en Bue; Nr 625 foran Λ og en Veddelöbsfakkel, under Thronstolen en Bi; Nr 626 de s. Mærker foran, under Stolen en Trefod; Nr 627 foran Λ og et Bucranium, under Stolen E; Nr 628 foran en Delphin, under Stolen TP; Nr 629 foran en Krands, under Stolen PO; Nr 630 foran Γ, under Stolen AT; Nr 631 foran TP, under Stolen MR i en Kreds. R. Att. Tetradr. Nr 627-28 B.

632-36. Lign. med Indskriften ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. Med fölg. Mærker paa R. Paa Nr 632 foran AX, under Stolen MR i en Krands; Nr 633 foran ΜΙ og en Külle, under Stolen s. Mærke som paa foreg.; Nr 634 foran s. Mærke som

¹ Almindeligen kaldte alexandrinske Statere, af Romerne ogsaa Victoriater af Typen paa R.

² Paa Alexanders Sölvmynter findes de Guddomme fremstillede, til hvilke han henførte sin Slægts Oprindelse, nemlig Herakles (jvfr Nr 600 Anm.) og Zeus selv som Fader baade til Herakles og Perseus, fra hvem Alkmene nedstammede (jvfr Pella S. 96 Anm.). Alexander anstillede oftere Offringer til begge i Forening. See Eckhel Doctr. n. v. II, p. 100. Herakles's Hoved synes ikke sieldent at være fremstillet med Alexanders Træk, ifölge Smigreri af de Stæder, der lode Mynterne præge, eller af de Kunstnere, der udførte dem, idet ogsaa Ammons Orakel havde anerkjendt Alexander for Zeus's Søn. Jvfr Visconti Icon. gr. II, p. 45-48.

- under Stolen paa Nr 632, under Stolen **MI**; Nr 635 foran en Purpursnekke, under Stolen **A**; Nr 636 foran $\overline{\Pi A}$. Nr 633 B.
- 637-47. S. Hoved. **R**. **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ** S Typ. Med følg. Mærker. Paa Nr 637 foran Figuren en Akrostolion. Nr 638 foran **Ρ** i en Kreds og en Dru eklase. Nr 639 foran en Bi, bagved en Landsespids. Nr 640 foran en Stjerne, bagved en Landsespids. Nr 641 foran et Lövehoved og et utydeligt Mærke, under Stolen en Pentagon. Nr 642 foran Førdelen af Pegasus i archaisk Stil, under Stolen **Ν**. Nr 643 foran Maanens Tegn, under Stolen **Γ**. Nr 644 foran $\overline{\Lambda EI}$, under Stolen **†**. Nr 645 foran **Μ**, under Stolen **A**. Nr 646 foran **Π**, under Stolen **Ι**. Nr 647 foran og under Stolen et utydeligt Monogram. **A**. Dr. Nr 638, 640-41 B.
648. Herakles's Hoved med Lövehuden. **R**. **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ** Foroven et Kogger af ældre Form, med Bue og Pile, forneden en Külle. Nederst et Blad (P) som Mærke. **Æ**. 4 $\frac{1}{2}$. B.
649. S. Typer og Indskr. Paa **R**. nederst et Ax. **Æ**. 3 $\frac{1}{2}$.
650. S. Typer og Indskr. **Æ**. 2. B.
651. S. Hoved. **R**. S. Indskr. Foroven et Pilekogger forbundet med en Bue, forneden en Külle. Nederst **Π**. **Æ**. 4. B.
- 652-54. S. Hoved. **R**. S. Indskr. Foroven en Külle, forneden et Pilekogger sammenføiet med en Bue. Överst paa Nr 653 **Δ**, paa Nr 654 Lynilden. **Æ**. 4. Nr 654 B.
655. S. Typer og Indskr. **Æ**. 2. B. ¹⁾

PHILIP III ARRHIDÆOS. (323-317.)

656. Athenas Hoved med en korinthisk Hielm, hvis Overdeel er prydet med en Slange. **R**. **ΦΙΛΙΠΠΟΥ** Nike staaende med en Krands fremrakt i h. Haand og en Trophæstang i v. Arm. Foran **Μ** og en Slange som reiser sig. **A**. Stater.

¹⁾ De med Indskr. **BA** til Alexander d. Store henførte Kobbermynter, see Nr 708-11. De med Alexanders Navn i en sildigere Periode prægede Mynter ere anførte under C. Nr 59 f.

657. S. Hoved, med en Gryph paa Siden af Hielmen. R̄. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ S. Typ. Foran Figuren Ϡ (og en Bue), bagved N. A. Stater. B.
658. Herakles's Hoved med Lövehuden. R̄. ΦΙΛΙΠΠΟΥ En Külle og en Bue. Foroven Lynilden (?). A. Triob.
659. S. Hoved. R̄. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Zeus Aëtrophoros thronende. Foran $\Delta \text{Ϡ}$, under Stolen I . A. Tetradr.
- 660-61. S. Hoved. R̄. ΦΙΛΙΠΠΟΥ S. Typ. Paa Nr 660 foran Figuren $\overline{\Gamma A}$, paa Nr 661 under Stolen A . A. Dr. Nr 660 B.
662. S. Hoved. R̄. ΦΙΛΙΠΠΟΥ En Külle. Foran en Flue (?) som Mærke. Æ. 2. B. ¹⁾

KASSANDER. (319-297.) ²⁾

- 663-69. Herakles's Hoved med Lövehuden. R̄. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΟΥ En Dreng som Veddellöbs-Rytter. I langsomt Ridt hæver han den h. Haand over Hestens Hoved. Med fölg. Mærker. Paa Nr 663 under Hestens Bug Λ , under dens Forbeen T , foran en Stierne. Nr 664 under Hestens Bug Λ , over dens Ryg T , foran en Stierne. Nr 665 under Hestens Bug Φ , under dens Forbeen T (foran den en Stierne). Nr 666 under Hesten Φ , foran den en Stierne. Nr 667 under Hesten Θ , foran den Ϡ . Nr 668 under Hesten Lynilden, foran den A. Nr 669 under Hesten en Druckklase. Æ. 4. Nr 663 og 669 B.
670. S. Hoved. R̄. Indskr. utydelig. En liggende Löve. Æ. 3.
- 671-72. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R̄. ΚΑΣΣΑΝΔΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ En Trefod. Paa Siderne: paa Nr 671 N og M , paa Nr 672 K (og s. Monogr.) ³⁾. Æ. 4. Nr 671 B.

¹ De Mynter med Navnet *Φιλίππου*, hvis Typer afvige fra Alexander d. Stores, ere formodentlig at henføre til Philip IV, see S. 106 Anm. 1.

² Da Kassander først efter Seiren ved Cyperu 306 ifölge det af Antigonos givne Exempel antog Kongetitlen, ere de fölg. Mynter, paa hvilke alle *Βασιλεύς* findes tilföiet, prægede efter den Tid.

³ Jvfr Mionn. S. III, p. 240, Nr 555.

PHILIP IV. (297-296.)¹⁾

673. Apollos's Hoved med Laurbærkrands. R. ΦΙΛΙΠΠΟΥ
En Dreng som Veddeløbs-Rytter, galopperende. Under Hesten: en Trefod. R. Att. Triob.
674. S. Typer og Indskr. Under Hesten en Cista (?). Æ. 3. B.
- 675-77. Et uskiægget Hoved med et Baand om Haaret og et lille Horn over Panden.²⁾ R. S. Indskr. og Typ som foreg. Nr. Med følg. Mærker under Hesten: paa 675 en Green, Nr 676 A i en Krands, Nr 677 Λ i en Kreds. R. Triob. Nr 677 B.
- 678-84. S. Typer og Indskr. Med følg. Mærker under Hesten: paa Nr 678 en Stierne; Nr 679 en Landsespids; Nr 680 et Bucranium; Nr 681 Lynilden; Nr 682 AP; Nr 683 ΔΙ; Nr 684 Λ med en Prik indeni. Æ. 3.
685. Herakles's Hoved med Lövehuden. R. S. Indskr. En Trefod. Ved Siden et Ax (?). Æ. 4. B.³⁾

ALEXANDER IV. (295-294.)

686. S. Hoved som paa Nr 675 f. R. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ En galopperende Hest. Nedenunder A, foran O. Æ. 3.

¹ De følg. Mynter henføres sædvanligt til Philip III. Men Typerne ere forskiellige fra de af Alexander d. Store indførte og slutte sig til Kassanders og Alexander d. IV's, og det er sandsynligere, at Afgangen fra Alexander d. Stores Mynttyper er begyndt af den mægtige Fyrste Kassander, der bragte en ny (Antipaters) Familie paa Macedoniens Throne, end af Philip III, der kun bar Kongenavnet, ligesom der paa den anden Side haves Mynter baade af Guld, Sölv og Kobber, der ere Efterligninger af Alexander d. Stores Mynter og ifølge Indskriften utvivlsomt ere at henføre til hans Efterfølgers Regiering. Jvfr Visconti Icon. gr. II, p. 59-63.

² Formodentlig Flodguden Strymon, see Amphipolis (Nr 585 Anm.), i hvilken Stad disse Mynter vel ere prægede. Visconti a. St. antager, at dette Hoved forestiller Philip IV med Bukkehorn paa Diademet; men et lign. Hoved findes paa Mynter fra Kong Patraos (Nr 718), hvis Portrait det ikke kan antages at være, da det af flere Grunde er sandsynligt, at ikke nogen græsk Fyrste før Alexander d. Store er bleven afbildet paa Mynter (jvfr Nr 599 Anm. 3).

³ Denne Mynt, der sædvanligt henføres til Philip V, synes ifølge Liigheden med de af Kassander prægede, Nr 671-72, at burde optages her.

DEMETRIOS I. (306-283)

687. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (ΒΑΣΙ)ΛΕΩΣ Poseidon i angribende Stilling, med hævet Trefork; den v. med Chlamysen omviklede Arm holder han som et Skiold foran. R. Forstavnen af et Krigsskib, paa hvilket Seirsgudinden sees med en Palmegreen i v. Haand, blæsende i en Trompet. Foran A, bagved AN i en Kreds. ¹⁾ R. Att. Dr. B.

ANTIGONOS I, GONATAS. (283-239.)

688. Pans Hoved, uskiægget, med en Krumstav bagved, paa Midten af et macedonisk Skiold. R. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ Athena i angribende Stilling med Lynilden hævet i den h. Haand og Skioldet holdt foran; i archaisk Stiil. Foran en macedonisk Hielm, bagved W. R. Att. Tetradr.

689-93. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. R. ΒΑ ΑΝΤ Pan, som opreiser en Trophæ. ²⁾ Som Mærker: paa Nr 690 Φ, paa Nr 691 en Krands, paa Nr 692-93 en macedonisk Hielm. Æ. 4-3¹/₂.

694. Herakles's Hoved med Lövehuden. R. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤ

¹ Typerne paa denne Mynt sigte til den berømte Söseir, hylken Demetrius som Hersker i Asien tilligemed sin Fader Antigonus (jvfr Nr 1664) vandt ved Cypern over Ptolemæus 306 f. Chr., hvorefter han antog Kongetitel. Demetrius kaldtes af Athenienserne Poseidons Søn og blev i Statuer afbildet i samme Stilling som denne Gud. Den vingede Gudinde paa Skibet er muligt Fama, der ogsaa hos Grækerne var Gienstand for Dyrkelse, see Eckhel Doctr. n. v. II, p. 120-21.

² Fremstillingen af Pan paa Antigonus I's Mynter havde sin Grund i Befrielsen fra Gallerne, der under hans Regiering hærgede Grækenland. Det fortælles nemlig (Paus. X. 23), at disse paa deres Plyndringstog under Brennus's Anførsel til Apollos Helligdom i Delphi en Nat bleve overfaldne af en uforklarlig Skræk, som Pan troedes at have paaført dem, saa at de kæmpede mod hinanden indbyrdes og iilsomt grebe Flugten, hvorpaa de nedhuggedes af Grækerne. Jvfr Eckhel Doctr. n. v. II, p. 124-26.

En Dreng som Veddelöbsrytter, med den h. Haand udstrakt over den i Skridt gaaende Hests Hoved. Æ. 4.¹⁾
 695-96. Lign., med Indskr. BA ANT paa R. Paa Nr 695 O foran Hesten. Æ. 3^{1/2} og 3.

DEMETRIOS II. (239-229.)

697-98. Et macedonisk Skiold med en Stierne i Midten. R. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ En macedonisk Hielm. Med utydelige Mærker. Æ. 3.
 699-700. ΔΗΜΗΤΡ i Monogram, i Midten af et macedonisk Skiold. R. ΒΑΣΙ En macedonisk Hielm. Som Mærke paa Nr 699 en Dobbeltöxe, paa Nr 700 en Külle. Æ. 3. B.

PHILIP V. (220-179.)

701. Herakles's Hoved med Lövehuden. R. ΒΑ ΦΙ En Dreng som Veddelöbs-Rytter, i langsomt Ridt, den höire Haand op-rakt. Æ. 4.
 702. S. Hoved. R. ΒΑ Φ To ved Siden af hinanden knælende Bukke.²⁾ Æ. 6. B.
 703. Perseus's Hoved med Hades's Hielm, der foroven springer frem i et Örnehoved og paa Siden er prydet med Vinger. R. ΒΑ Φ Perseus's Sværd (Harpe). Om Randen en Egekrands. Æ. 3.

PERSEUS. (179-167.)

704. Heroen Perseus's Hoved; bag Skulderen hans Sværd (Harpe).³⁾ R. Β Α ΠΕΡ. En Örn staaende paa en Ploug. Ved Siden af den H, mellem dens Been E. Æ. 5.

¹ Nr 694-96 ere muligt prægede af Antigonus II.

² Bukken var den macedoniske Kongeslægts Emblem. See Eckhel Doctr. n. v. II p. 124-25 Ovenfor A. Nr 87 Anm.

³ Perseus er anbragt paa denne Konges Mynter baade som den Heros,

705. S. Hoved, uden Sværdet. R. S. Indskr. En Örn staaende med Lynilden i Kløerne. Forneden Z. Æ. 4.
706. S. Hoved, med Sværdet. R. BA ΓΕ S. Typ. Forneden en Stjerne. Æ. 4. B.
-
707. S. Hoved. R. ΒΑΣΙ Foroven en Kølle, forneden et med en Bue forbundet Pilekogger. Överst XE. Æ. 4.¹⁾
- 708-9. S. Hoved. R. BA Foroven et med en Bue forbundet Pilekogger, forneden en Kølle. Nederst paa Nr 709 et Horn (?). Æ. 3^{1/2}.
- 710-11. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. R. BA En Forstavn. Til Mærker paa Nr 710 foran en Dobbeltöxe, nederst AP, paa Nr 711 nederst M. Æ. 3. B.
712. Et macedonisk Skiold med et Elephanthoved i Midten. R. En macedonisk Hielm. Forneden W og en Caduceus, som Mærker. Æ. 3.

efter hvem han bar Navnet, og som Stamheros (jvfr det foreg. Nr), idet ogsaa Antigonos's Familie, til hvilken de senere macedoniske Konger hørte, foregav at nedstamme igiennem Temenos fra Herakles, hvis Moder var en Sönnedatter af Perseus. Jvfr Eckhel Doctr. n. v. II, p. 129-30.

- ¹ De fölg. Kobbermynter, paa hvilke intet Navn findes, men ikkun Begyndelsen af Kongetitlen, og som ikke have Typer særegne for nogen enkelt Konge, kunne være prægede af forskellige Konger af Antigonos's Familie og lade sig saaledes bedst classificere som ubestemte macedoniske Kongemynter fra denne Periode. Nr 707-11 henføres almindeligt til Alexander den Store, men Forkortelsen af ΒΑΣΙΛΕΥΣ til ΒΑΣΙ og ΒΑ forekommer først paa Demetrios I's Mynter, og der haves ikke nogen Mynt med Typer som Nr 710-11, hvorpaa Alexanders Navn findes. Nr 712-16 antages sædvanligt at være prægede af Antigonos I eller II, til hvis Periode de vistnok henhøre; men ogsaa Demetrios II og Philip V prægede Mynter med samme Typer. At ΒΑ ikke ere at opfatte som Begyndelses-Bogstaverne af Βασιλεῶς Ἀλεξάνδρου eller Ἀντιγόνου, kan slutes deraf, at paa mange andre af de macedoniske Kongers Mynter Navnet er betegnet ved et til ΒΑ föiet Monogram eller Begyndelsesbogstav, og at paa nogle fuldstændigere læses ΒΑΣ eller ΒΑΣΙ (see Nr 707), og at paa Philip V's Mynter ofte findes ΒΑ Φ (see Nr 702-3), aldrig Β Φ. Jvfr den lille ptolemæiske Kobbermynt med Indskr. ΒΑ Nr 1774.

713. S. Typer. Paa \mathfrak{R} . B A og et Ax (?). \mathfrak{A} . 3.
714. Et macedonisk Skiold med et Gorgonehoved i Midten. \mathfrak{R} . B A En macedonisk Hielm. Forneden en Caduceus. \mathfrak{A} . 3.
- 715-16. Et macedonisk Skiold med Lynilden i Midten. S. \mathfrak{R} . Paa Nr 715 forneden en Halvmaane, foroven \mathfrak{E} . Paa Nr 716 forneden en Slange. \mathfrak{A} . 3.

Pæonien.

Kong PATRAOS.¹⁾

717. Apollos Hoved med Laurbærkrands. \mathfrak{R} . (ΠΑΤΡ)ΑΟΥ En med Landse, Hielm og Pantser rustet Kriger tilhest galopperer hen over en til Jorden styrtet Fiende, der dækker sig med sit Skiold.²⁾ \mathfrak{A} . \mathfrak{A} g. Didr.
718. Et uskiægget Hoved med et Baand om Haaret og et Horn over Panden.³⁾ \mathfrak{R} . (Π)ΑΤΡΑΟΥ Fordelen af et løbende Vildsviin. Nedenunder \mathfrak{M} . \mathfrak{A} . Triob. B.
719. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. \mathfrak{R} . ΠΑΤΡ i Monogram. Örnen med Lynilden i Kløerne, staaende med tilbagevendt Hoved. Med Mærket \odot . \mathfrak{A} . 5. B.⁴⁾

¹ Denne i Historien ikke omtalte Konge synes at have været Philip II's Samtidige, see *Bullet. dell' inst.* 1833 p. 153 f. Jvfr dog Rathgeber i *Leitzmanns Numism. Zeit.* 1839 Nr 13 og 14.

² Formodentlig Antydning af en Seir over Macedonierne, da den faldne Krigers Skiold paa flere af disse Mynter tydeligt sees at være macedonisk.

³ Rimeligt Flodguden Strymon, idet denne Flod havde sit Udspring i Pæonien. jvfr det samme Hoved paa Nr 585, 675 f. og 686.

⁴ De Kobbermynter, hvortil denne hører, have paa Grund af Monogrammet almindeligt været henførte til Patrae i Achaia, men maae ifølge Fundstederne snarere antages at være prægede af Patraos. *Cousinéry Monn. de la ligue Ach.* p. 53-54. *Cadalvene Méd. gr.* p. 46. Örnen forekommer ogsaa paa Patraos's Sölvmynter og er formodentlig ligesom Zeus's Typ laant fra Amphipolis og andre macedoniske Stæder eller fra de tilgrændsende Epiroter.

Öen **Thasos**.

720. En langhalet Silen, som knælende holder en rövet Qvinde i Armene.¹⁾ R. En indslaaet firdeelt Quadrat. A. Att. Didr.
721. En lign. Silen, som knælende holder en Kantharos i h. Haand. R. ΘΑΣ(Ι)ΩΝ En Viin-Amphora. A. Ob.
- 722-26. Den uskiæggede Dionysos's Hoved, med Epheukrands, et bredt over Panden draget Diadem og omsnoet Baghaar. R. ΘΑΣΙΩΝ Herakles, staaende med den h. Haand støttet paa Köllen og den om Halsen bundne Lövehud kastet om den v. Arm. Paa Siderne: ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΣΩΤΗΡΟΣ.²⁾ Paa Nr 722-24 Mærket Μ, paa Nr 725-26 M. Nr 724-26 ere af meget raat Arbeide. A. Tetradr.
727. Den uskiæggede Herakles's Hoved med Lövehuden. R. ΘΑΣΙΩΝ Bue og Kölle. Indeni Buen et Overflödighedshorn som Mærke. A. 4.

MARONEA.³⁾

728. En fri Hest, galopperende. Nedenunder Π. R. ΜΑΡΩΝΙ-

¹⁾ Kunststilen i Figurerne, der er meget forskiellig fra den i de ovenfor (A. Nr 96-99) anførte Mynter med s. Typer, viser, at denne Didrachme hörer til nærværende Periode. — De bacchiske Typer paa Thasos's Mynter vidne om Öens i Oldtiden anpriste Viindyrkelse.

²⁾ Herakles, ifølge Indskriften Thasiernes Skytsgud, havde paa Thasos et meget anseet Tempel, ifølge Sagnet opført af de Phoeniciere, der vare dragne ud for at opsöge Europa. Herod. II, 44. I Olympia fandtes en af Thasierne viet colossal Bronzestatue af Herakles. Paus. V, 25. Nr 724-26 ere muligt barbariske Esterligninger.

³⁾ De fölg. Mynter vise, at Dionysos var Hovedguddommen i Maronea, hvis Stifter Maron sagdes at være en Sön af Dionysos eller at have været hans Ledsager paa hans Reise igiennem Thracien; denne Egns Viin findes ogsaa lovpriist hos de gl. Forf. See Eckhel Doctr. n. v. II p. 34. Nr 730 er muligt præget hos de barbariske til Thracien grændsende Pannoniere.

ΤΩΝ. En Viinstok indeni en Quadrat. Nedenunder $\overline{\text{EY}}$.
Æ. 3.

729-30. Dionysos's Hoved, som paa Thasos's Mynter Nr 722 f.
R. ΜΑΡΩΝΙΤΩΝ Den ungdommelige Dionysos staaende med
en Druetrase i h. Haand og to Kastespyd i den v. Arm, om
hvilken hans Chlamys er slynget. Paa Siderne ΔΙΟΝΥΣΟΥ
ΣΩΤΗΡΟΣ. Paa Nr 729 $\overline{\text{M}}$ (to Gange gientaget?) og $\overline{\text{M}}$;
paa Nr 730 $\overline{\text{PF}}$ og $\overline{\text{TP}}$. Nr 730 er af raat Arbeide. R. Att.
Tetradr. Nr 730 B.

731-32. S. Typer og Indskr. Paa R af Nr 731 $\overline{\Delta\Upsilon}$, af Nr 732
 $\overline{\text{M}}$. Æ. 8. B.

733. S. Typer. Paa R ΜΑΡΩΝΙΤ(ΩΝ), og et utydeligt Mono-
gram. Æ. 4.

CHERRONESOS.¹⁾

734-35. Fordelen af en løbende Löve, som seer tilbage. R.
En indslaaet firdeelt Quadrat. I de to mere fordybede Af-
delinger ere anbragte som Mærker: paa Nr 734 en Kugle i
hver, paa Nr 735 E med en Kugle ved Siden og et Ax (?).
R. Kor. Triob.

LYSIMACHIA.²⁾

736. Athenas Hoved med attisk Hielm. R. $\overline{\Lambda\Upsilon}$ En løbende
Löve. Æ. 3. B.

¹ Ang. de fölg. Mynters Henförelse til denne Stad, see Dumersan Cab. Allier p. 26 Pl. 4, 3-5.

² Anlagt af Kong Lysimachus paa Ruinerne af den ödelagte Stad Kardia; Typerne ere de samme som paa de med hans Navn prægede Kobbermynter, see Nr 751-52.

ÆOLION.

737. Et qvindeligt Hoved med Haarsmykke. $\text{R. } \Lambda\text{IO}\Lambda$ Lyn-
ilden. Ved Siden en Caduceus. Æ. 1. (See Tavle II.)¹⁾

SESTOS.

738. Et qvindeligt Hoved med Haaret indhyllet i en Kekryphalos.
 $\text{R. } (\Sigma\text{H}\Sigma\text{T}\text{I})$ En qvindelig Figur (Localnymphen) siddende med
Ax fremrakte i den h. Haand; foran hende en Priap-Herme.
 Æ. 5. B.

Thracien.

BYZANTION.²⁾

739. Poseidons Hoved med Baand om Haaret.³⁾ $\text{R. } \overline{\text{ΠΥ}}$ ⁴⁾
En Trefork. $\text{ΕΠΙ ΔΙΟΣΚΟΥΡ. } \text{Æ. 5.}$

PERINTHOS.

740. Herakles's Hoved, skiægget. $\text{ΗΡΑΚΛΗ (ΚΤΙΣΤΗ).}^5)$ $\text{R. } \overline{\text{ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ}}$ Et ungdommeligt Hoved med lokket Haar. (Pe-
rinths Demos⁶⁾.) Æ. 6.

¹⁾ En større Kobbermynt med samme Hovedtyper er udg. i Cab. Allier Pl. 13, 21, p. 80, hvor den henføres til Æolis. Staden Æolion paa den thraciske Chersonesos nævnes hos Stephan Byz.; jvfr Plin. H. N. IV, 18.

²⁾ Jvfr Kalchedon Nr 1573 og C. Nr 75-76.

³⁾ Poseidon maatte fortrinsviis være Gienstand for Dyrkelse i Byzants, hvis Riigdomskilder vare Thunfiskeri og Skibsfart; han sagdes at være Fader til Stadens Grundlægger Byzas.

⁴⁾ Jvfr A. Nr 100 Anm.

⁵⁾ Herakles, der her er betegnet som Stadens Stifter, antoges at have givet den Navn efter sin Ledsager Perinthos; den kaldtes ogsaa Heraklea paa Grund af Herakles's der overveiende Dyrkelse. Eckhel Doctr. n. v. II p. 39.

⁶⁾ Jvfr Indl. S. 3 Anm. 3.

MESEMBRIA.

741. Et kvindeligt Hoved med Haaret omgivet af et Baand og bagtil omslynget. R. ΜΕΣΑΜΒΡΙΑΝΩΝ Athena Promachos, i archaisk Stil. Æ. 6.

Thraciske Konger.

LYSIMACHOS. (323-281.)¹⁾

742. S. Typer og Indskr. som de følg., af raat, halvt barbarisk Arbeide. Paa Athenas Sæde: TO, nedenunder en Trefork, som Mærker. A. Stater.
- 743-48. Lysimachos's Hoved med Diadem og Vædderhorn.²⁾ R. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ. Athena Nikephoros, siddende. Nike paa den udstrakte h. Haand svæver fremad med en Krands i Hænderne; Athenas v. Arm hviler paa det ved Sædet opstillede Skiold; paa hendes anden Side sees Landsen. Med

¹⁾ De følg. Mynter ere ikke blot prægede i Thracien, men tillige i de Lysimachos underkastede Kyststæder i Lilleasien eller i Macedonien, som ogsaa en Tid hørte til hans Rige, idet Myntstedet er antydet ved de tilføjede Mærker. Saaledes synes Nr. 742 at være slaet i Topiros, Nr. 749 i Byzants, Nr. 743 paa Tenedos o. s. v. Jvfr Alexander d. Stores Mynter S. 102, Anm. 2.

²⁾ Af Nogle (saaledes af Stieglitz, Cousinéry og O. Müller) antages dette Hoved at fremstille Alexander den Store, der som bekendt kaldtes Zeus Ammons Søn og med hvem Hovedet paa endeel af disse Mynter har megen Liighed. Men det ligger nærmere, med Eckhel, Visconti (Icon. gr. II p. 101 f.) og Fl., at ansee Hovedet for et Portrait af Lysimachus selv, der foregav at nedstamme fra Dionysos (see denne Guds Hoved med Vædderhorn paa Cyrenes Mynter Nr. 1776 f.). Da Lysimachus allerede var aldrende, da han tiltraadte Regjeringen, og de fleste af Mynterne frembyde et ungdommeligt Hoved, maa en Statue af Lysimachus i hans yngre Alder eller et idealiseret Billede være lagt til Grund ved Stempel-skiæringen. Jvfr Rathgeber i Leitzmanns Numism. Zeitung 1839 Nr. 4-5, og Duchalais Descr. des méd. gauloises de la bibl. roy. à Paris (1846) p. 361-63.

følg. Mærker: paa Nr 743 nedenunder HP og en Dobbeltøxe; Nr 744 nedenunder et Ax , foran W ; Nr 745 nedenunder $\overline{\text{AP}}$, foran et utydeligt Monogram; Nr 746 foran et utydeligt Monogram i en Krands og Σ ; Nr 747 foran en brændende Fakkell, paa Sædet en Stjerne; Nr 748 foran MP , i Exer- gen en brændende Fakkell. A . Tetradr. (Nr 748 subærat.)
Nr 748 B.

749. S. Typer og Indskr., af meget raat Arbeide. Paa B foran Figuren A , paa Sædet BY , nedenunder en Trefork. A . Tetradr.

750. S. Typer og Indskr. Paa B foran Figuren en Fakkell (?). A . Dr.

751-52. Athenas Hoved med attisk Hielm. B . S. Indskr. En løbende Löve.¹⁾ Paa Nr 751 under Löven: en Hammer, A og en Landsespids. Paa Nr 752 over Löven ΔI , bag den en Fakkell, under den $\overline{\text{ME}}$ og en Landsespids. Æ . 4. B.

KAVAROS (omtr. 219-200).²⁾

753. Apollos Hoved med Laurbærkrands. B . BΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΥΑΡΟΥ Nike, som staaende holder en Krands op i høire Haand. Foran E . Æ . 4.

¹⁾ Optagelsen af denne for Lysimachus særegne Mynttyp havde sin Grund i en af ham med en Löve bestaaet Kamp, hvis nærmere Omstændigheder fortælles forskielligt hos de gl. Forf. See Eckhel Doctr. n. v. II p. 57.

²⁾ Den sidste af de Konger af gallisk Herkomst, hvilke en Deel af Thracien siden Brennus's Indfald i Grækenland havde været underkastet.

ÖER OM GRÆKENLAND.

Eubœa.

754-55. En gaende Ox.¹⁾ R̄. EYBO En Drueklase. Paa Adv. af Nr 754 foroven en Kølle (?), af Nr 755 foroven et Overflödighedshorn, foran en Kølle (?). Æ. 2.

CHALCIS.²⁾

756-58. Et qvindeligt Hoved med opheftet Haar, Örensmykke og Halsbaand.³⁾ R̄. ΛΑΧ En flyvende Rovfugl⁴⁾, som med Kløerne og Næbbet holder en Slange, der omsnoer den. Paa Nr 756 en Trefork nedenunder; paa Nr 757 en Krands, af hvilken kun det halve er synligt, bagved; paa Nr 758 II (?) ovenover. R̄. Eub. Tetrob. (?)⁵⁾. Nr 756-57 B.

759. En lign. med Indskr. $\begin{matrix} X & \Lambda \\ A & \end{matrix}$ paa R̄

760-62. Lign.; paa R̄. Indskr. XAA og nedenunder fölg. Mærker: paa Nr 760 en Trophæ, paa Nr 761 en Axekrands, paa Nr. 762 en Caduceus.

763. S. Hoved. R̄. XA En flyvende Rovfugl med en Hare i Kløerne. Ovenover Maanens Tegn. R̄. Eub. Diob. (?) B.

764. S. Hoved. R̄. XAΛKIΔEΩN Den flyvende Rovfugl med Slangen i Kløerne. Æ. 3. B.

¹ Oxen var Eubœas Symbol med Allusion til Navnet og er den paa de eubœiske Stadmynter oftest forekommende Typ. Jvfr A. Nr 101 Anm.

² Jvfr Chalcis i Macedonien Nr 577 Anm.

³ Muligt Hera, jvfr den chalcidiske Mynt fra L. Verus, udg. af Eckhel N. vet. anecd. p. 162 Tab. 10, 20.

⁴ Formodentlig Fuglen *χαλκίς* (Iliad. XIV, 291) med Hentydning til Staddens Navn. See Cavedoni Spicil. p. 113. Jvfr Nr 601.

⁵ Disse Mynter ere muligt lavt udprægede attiske Drachmer og ligeledes de fölg. Dioboler fra Chalcis og Trioboler fra Histia Trioboler og Tetroboler af attisk Fod. Ang. Usikkerheden i de eubœiske Sölvmynters Fod i denne Periode, see Bæckh Metrol. Unters. p. 111.

765-67. Et qvindeligt Hoved fremstilt forfra, omgivet af et fremstaaende Smykke med et paa hver Side nedhængende Perlebaand (eller Tænia). $\text{R. XAA S. Typ. som foreg. Nr. \text{Æ. } 2-1\frac{1}{2}.$

768. S. Typer og Indskr.; paa $\text{R. foroven } \Phi\Lambda\text{I}\Sigma. \text{Æ. } 3\frac{1}{2}. \text{ B.}$

ERETRIA.

769. En liggende Oxé med en Stierne over.¹⁾ $\text{R. } (\text{EPETPIE}) \text{ON}$ En Stængel med to Drueklaser; foroven en Stierne. $\text{Æ. } 4. \text{ B.}$

HISTIAEA.²⁾

770-74. Ariadnes (?) Hoved med Viinløv og Druer i Haaret, Örensmykke og Halsbaand. $\text{R. } \text{I}\Sigma\text{TIAIEON}$ Histiaea, siddende paa et Skib, hvis Side er prydet med en Vinge, holder en Mast med et af Vinden udspændt Seil i den v. Haand.³⁾ Med fölg. Mærker nedenunder: paa Nr 771 en Dobbeltöxe, Nr 772 M , Nr 773 et utydeligt Monogram, Nr 774 en Fugl siddende bagved paa Skibet. $\text{R. Eub. Triob. (?) Nr 772-73 B.}$

775-76. Lign. af meget raat Præg.

777. S. Hoved. $\text{R. } \text{I}\Sigma\text{T}$ Fordelen af en staaende Oxé; ovenover en Stængel med to Drueklaser. $\text{Æ. } 3. \text{ B.}$

¹ Jvfr A. Nr 101 Anm.

² De fölg. Mynter henføres af Borrell (Num. Chron. II p. 232 f.) til Histiaotis i Thessalien, fordi Histiaea ödelagdes af Athenienserne paa Pericles's Tid og den paany opbyggede Stad kaldtes Oreos. Men Navnet Histiaea sees af de gl. Forf. endnu at være bleven beholdt i den fölg. Tid, jvfr Cadalvene Méd. gr. p. 219-20

³ Staden antoges at have sit Navn af en Heroine Histiaea; Seilet (ἐζτον) indeholder Allusion til det. Eustath. til Iliad. II, 537. Det bacchiske Hoved paa Adv. og Drueklaserne paa Nr 777 f. vidne om Histiaeas Viinavl, paa Grund af hvilken Staden allerede hos Homer (a. St.) förer Tilnavnet πολυζάφυλος .

778. S. Typer og Indskr.; paa R. foroven en Drueklase.
 Æ. 2. B.
779. S. Hoved. R. (Indskr. utydelig.) Et Oxehoved med Hals;
 bagved en Drueklase. Æ. 2.

Peparethos.¹⁾

780. Dionysos's uskiæggede Hoved med Viinløv i Haaret og
 nedhængende Diadem. R. ΠΕΠΑ En Kantharos og en
 Palmegreen. Æ. 3.

Andros.

781. Den skiæggede Dionysos's Hoved, bekrandset med Epheu.
 R. ANΔ- En Kantharos med et Epheublad over.²⁾ $\text{Æ. 1}\frac{1}{2}. \text{ B.}$

Ceos.

- 782-83. Aristæos's Hoved, skiægget, med Krands om Haaret.
 R. Κ Ε Ι Sirius's Stjernebillede, som Fordelen af en Hund,
 omgivet af Straaler.³⁾ Æ. 3. B.

¹ Denne Ö havde tidligere paa Grund af sin Viindyrkelse Navnet Æuænos (Plin. H. N. IV, 23) og kaldes af Sophokles (Philokt. v. 548) εὐβορέως .
 Jvfr Plin. H. N. XIV, 9.

² Der fandtes paa Andros et Dionysos-Tempel med en Kilde, hvis Vand
 paa bestemte Tider sagdes af faae Smag af Viin. Plin. H. N. II, 106.
 XXXI, 13.

³ Aristæos, Apollos og Cyrenes Søn, der blev æret paa mange Steder i
 Grækenland som Velsignelse-bringende Heros, som Qvægavlens og Jag-
 tens Beskytter (Nomios og Agreus), var især paa Ceos Gienstand for
 Dyrkelse, fordi han her troedes ved en Oftring til Zeus og Sirius paa
 en Tid, da en brændende Solhede ødelagde Cykladerne, at have skaffet
 Friskhed og Regn. Der fandt siden aarligen paa Ceos ved Hundestier-
 nens Opgang Iagttagelser og Ceremonier Sted for at udforske, om Aaret
 blev heldbringende for Sundheden (ifølge Heraklides Pont., see Cicero de
 devin. I. 53). Iblandt de Goder, der tilskreves Aristæos, var ogsaa Ind-
 førelse af Biavl, hvortil Bien paa Nr 786 f. sigter. See Brøndsted Voy.
 en Gr. I p. 41 f.

JULIS.

784. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. IOY Sirius's Stiernebillede. Æ. 2. B.
785. En lign. tyndere, uden Indskr. B.
786. Aristæos's Hoved med Krands. R. (IOYΛ)Ε.. En Bi.¹⁾ Æ. 3. B.
787. En lign. med Indskr. (I)O... paa R. B.
788. Et qvindeligt Hoved.²⁾ R. I O En Bi. Omgivet af en Krands. Æ. 1 $\frac{1}{2}$. B.
789. En lign. med Indskr. IOY.
- 790-91. Lign. uden Indskr. Æ. 2 og 1.
- 792-93. En Bi. R. en Stierne. Æ. 2 $\frac{1}{2}$ og 3 $\frac{1}{4}$.

KARTHÆA.

794. Dionysos's Hoved, uskiægget, med Epheu i Haaret. R. KAP En Drueklase og en Stierne. Æ. 4. B.³⁾
795. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. (Indskr. utydelig.) Sirius's Stiernebillede. Nedenunder en Bi. Æ. 4. B.⁴⁾

KORESSOS.

796. Apollos Hoved med Laurbærkrands.⁵⁾ R. KO - - En Bi. Æ. 4. B.⁶⁾

¹⁾ Jvfr Brøndsted a. St. Pl. 27, Iulis Nr 9.

²⁾ Enten Aristæos's Moder Nymphen Cyrene, eller Aphrodite, der under Navnet Ktesylla havde et Tempel i Iulis (Jvfr Brøndsted a. St. p. 95).

³⁾ Udg. af Brøndsted a. St. Pl. 4, Nr. 2, jvfr p. 50 ang. Dionysos's Dyrkelse paa Ceos.

⁴⁾ Jvfr Brøndsted a. St. Pl. 27, Karthæa Nr 3. Der var et Apollo-Tempel og feiredes apollinske Lege i Karthæa, see Bœckh C, I. Nr 2353, 2357 og 2363.

⁵⁾ Apollo Smintheus havde et Tempel i Koreossos. Strabo X p. 486.

⁶⁾ Jvfr Brøndsted a. St. Pl. 13, Nr 1.

Tenos.

797. Den uskiæggede Dionysos's Hoved med Vædderhorn¹⁾ og Krands om Haaret. R. THNI En Dru eklase med en Trefork ved Siden. $\text{Æ. } 3\frac{1}{2}$. B.
798. S. Hoved. R. THNIQN Poseidon staaende med den v. Haand støttet til Treforken og en Delphin paa den udstrakte høire.²⁾ Foran er en Granatæbleblomst anbragt som Mærke. Æ. 4 .
799. Poseidons Hoved med Krands om Haaret. R. THNI En Trefork med en Delphin paa hver Side. $\text{Æ. } 3\frac{1}{2}$.
800. S. Typer, med Indskr. T H paa R. Æ. 3 .

Delos.³⁾

801. Apollos Hoved med Laurbærkrands. $\text{R. } (\Delta)\text{H}$ En Cithar. I en fordybet Qvadrat. R. Æg. Ob.
802. S. Hoved. $\text{R. } \Delta \text{ H}$ En Cithar. Æ. 3 .
803. S. Typer og Indskr. $\text{Æ. } 1\frac{1}{2}$.⁴⁾
804. Δ - S. Hoved. R. Et Palmetræ⁵⁾; paa Siderne en Lyre og en Dru eklase. Æ. 3 . (See Tavle II.)

¹ Ang. denne Dionysos's Dyrkelse, see Cyrene Nr 1776 Anm. Ifølge Marmor-Indskrifter feiredes paa Tenos Lege til Dionysos's Ære, *Διονύσια*, see Bœckh C. I. 2330-2333.

² Poseidon havde paa Tenos et stort og meget anseet Tempel, med dertil hørende Feste, *Ποσειδέια*. Strabo X p. 487. Bœckh C. I. Nr 2329-2334.

³ Typerne paa de fölg. Mynter vidne om den beröimte cynthiske Apollos Dyrkelse, af hvilken Delos bar Navnet *den hellige Ö*.

⁴ Jfvr Sicyon Nr 145 Anm

⁵ Leto sagdes paa Delos at have födt Apollo og Artemis under et Palmetræ, der havde været hende til Hielp ved Födslen. *Ælian Var. H. V, 4*.

Paros.

805. Demeters Hoved med en Krands af Ax.¹⁾ R. ΠΑΡΙ En gaaende Gied. Æ. 3.

Naxos.²⁾

806. Den ungdommelige Dionysos's Hoved, bekrandset med Epheu. R. Indskr. utydelig. En Kantharos med en Drueklase (eller et Viinblad) over. Æ. 3.
807. S. Hoved (P). R. (N A) En Kantharos. Æ. 1½.

Melos.

808. Et Granatæble.³⁾ R. M A En Vase (P). I en fordybet Quadrat. Æ. 4.
809. S. Typ. R. (M)A En Kantharos. Æ. 2½.

Kreta.

KNOSSOS.

810. Europa, som føres paa Tyren over Havet, der er betegnet ved 2 Delphiner. R. ΚΝΩΣ(ΙΩΝ) Labyrinthen, af firkantet Form, med en Stjerne over Indgangen.⁴⁾ Æ. 4.

¹ Ang. Demeters Dyrkelse hos Paros's Indvaanere, jvfr Bœckh C. I. Nr. 2557.

² Paa denne for sin Viinavl i Oldtiden ansete Ö var Dionysos's Dyrkelse den herskende, hvoraf den ogsaa førte Navnet *Dionysias*. Gudens Opdragelse og Forening med Ariadne henførtes som bekiendt hertil.

³ Denne Frugt, *μηλον*, der snart ligner et Granatæble, snart en Melon, indeholder en Betegnelse af Navnet Melos, hvilket oprindeligt synes at være givet Öen paa Grund af dens rundagtige Form (Plin. H. N. IV, 33).

⁴ Knossos var Herskersæde for Minos, Søn af den kretensiske Konge Asterion eller Zeus selv og Europa; i Nærheden af Staden fandtes den be-

811. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. R. S. Indskr. og Typ. Æ. 6. B.
812. S. Hoved med Lynilden foran. R. Örnen staaende paa Lynilden med udbredte Vinger. Ved Siden Navnet Κ(Y)Δ(AΣ). Æ. 7. B.
813. S. Hoved. R. S. Typ. Foran Örnen en Akrostolion, ovenover - ΥΛΛ... (?). Æ. 6.¹⁾

CERAITÆ.

814. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. ΚΕ En Landse-spids og en Pilespids. Æ. 3.²⁾

CYDONIA.

- 815-16. En staaende Ugle. Paa Siderne Α Π. R. ΚΥΔΩ
En Halvmaane med en Stierne. Æ. 3^{1/2} og 2^{1/2}.³⁾

ELEUTHERNÆ.

- 817-18. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. ΕΛΕΥΘΕΡ-
ΝΑΙΩΝ Apollo, siddende paa Omphalos, til hvilken hans Cithar
er støttet, holder et Æble frem i den h. Haand. Paa R. af
Nr 817 ΠΥ i Monogram; paa Adv. af Nr 818 et indslaaet
runt Stempel, i hvilket ΠΑ i Monogram. Æ. 4. Nr 818 B.

rømte efter Minos's Befaling af Dædalos byggede Labyrinth. Europa blev dyrket paa Kreta som Himmel- eller Maane-Gudinde, til hvis Ære Festen Hellotia helligholdtes.

¹ Typerne paa disse Mynter, som ifølge andre aldeles lign. med Knossos's Navn maae henføres hertil, vidne om Zeus's fremherskende Dyrkelse paa Kreta, til hvilken Ö som bekiendt hans Födsel og Kiærligheds-Forbindelse med Europa henlagdes. Jvfr Nr 819 og C. Nr 32.

² Jvfr Revue numism. 1843, p. 428-9; Miönn. II, p. 264, Nr 44.

³ Disse Typer sigte formodentlig til Athena som Maanegudinde, jvfr Athen A. Nr 36 f. Anm. Saavel fra denne som fra andre kretensiske Stæder haves Mynter med atheniensisk Præg, see Eckhel Doctr. n. v. II, p. 221.

GORTYNA.

819. Europa siddende med Haanden under Kinden paa Bullen af et Platantræ.¹⁾ R. ON. En staaende Tyr (den forvandlede Zeus), som seer tilbage. R. Æg. Didr. B.
820. Artemis's Hoved med opheftet Haar, Kogger og Bue bag Skulderen. R. ΓΟΥΤΥΝΙΩΝ En lign. Tyr. Om Randen en Krands. Æ. 6.

PHÆSTOS.

821. Herakles, staaende med den h. Haand støttet paa Kollen og Buen i v. Haand; ved Födderne en Laurbærgreen. Foroven sees paa den ene Side den ophængte Lövehud, paa den anden Side en Slange, som reiser sig. R. En gaaende Tyr, omgivet af en Laurbærkrands.²⁾ R. Æg. Didr. B.

Zacynthos.

- 822-23. Athenas Hoved med attisk Hielm. R. Et stort Υ . Paa Nr 823: 4 smaae Kugler omkring. Æ. 2. B.
824. Apollos Hoved med Laurbærkrands.³⁾ R. Γ A En Trefod. R. Kor. Diob. B.
825. S. Typer og Indskr. R. Ob. B.
826. S. Hoved. R. Z A En Trefod. Omgivet af en Laurbærkrands. Æ. 4. B.

¹ I Nærheden af Gortyna fandtes en stedse grøn Platan, til hvilken det Sagn knyttede sig: *Jovem sub ea cum Europa concubuisse*. Plin. H. N. XII, 5. Theophr. Hist. plant. I, 9 (15).

² Phæstos, Byens Anlægger, sagdes at være en Søn eller Sønnesøn af Herakles; Laurbærgreenen sigter formodentlig til de ved Stadens Anlæggelse brugelige Renselses-Ceremonier. Ved Tyren paa R. kan den af Herakles fangede kretensiske Tyr være fremstilt, med mindre den her som paa de foreg. Mynter er at forklare om Zeus's Forvandling eller som Symbol paa Qvægavl.

³ Ang. Apollos Dyrkelse paa denne Ö, see Plutarch Dion. c. 22-23.

827. Artemis's Hoved med Bue og Kogger bag Skulderen. $\text{R. } \Gamma \text{ A}$ Et Pilekogger. Ved Siden en Stierne. Om Randen en Laurbærkrands. Æ. 3.
828. S. Hoved. $\text{R. } \text{Z A}$ Et Pilekogger. Om Randen en Laurbærkrands. Æ. 3.
829. Herakles's Hoved, bedækt med Lövehuden. $\text{R. } \Gamma \text{ A}$ i Monogram.¹⁾ Den flyvende Pegasus. R. Kor. Diob. (Tavle II.)

Cephalenia.²⁾

SAME.

830. Cephalos's Hoved, uskiægget. $\text{R. } \Sigma \text{AM(A)I}\Omega \text{N}$ En Jagthund (Lælaps), som gaaer paa Spor. Æ. 3. B.
831. S. Hoved. $\text{R. } \Sigma \text{AM} \dots$ Samme Hund siddende med det ene Forbeen løftet. Æ. 3. B.

KRANION.

832. En gaaende Vædder. R. En Bue, ved Siden \bullet , i en indslaaet Kvadrat. Æ. 3. B.
833. S. Typ. R. En Bue. $\text{Æ. } 2\frac{1}{2}.$
834. Et Tyrehoved, forfra seet. R. Et stort K. Foroven H. Æ. 3. B.
835. KPA i et stort Mo ogram. R. Cephalos, ubeklædt,

¹ Jvfr de zacyntiske Kobbermynter med forskellige Hoveder paa Adv. og paa R. Pegasus, heef eller halv, med de samme Bogstaver (Sestini Med. gr. del. mus. Fontana III, Tab. 4, 11, Combe Tab. 7, 25, og Mus. Hunter Tab. 62, 30), og det paa lign. Maade af ZA dannede Monogram nedenfor III, Nr 99.

² De fleste af Cephalenias Mynter indeholde en Fremstilling af eller Hentydning til Heroen Cephalos, der troedes at have taget Öen i Besiddelse og givet den Navn efter at være udvandret fra Attika. Saaledes sees paa Hovedstaden Same's Mynter Nr 830-31 Hunden Lælaps, som Cephalos erholdt til Gave af Prokris, og paa Kranions Mynter Nr 832-33 Buen, hvormed han dræbte sin Elskede, ligesom Vædderen paa Adv. kan antages for et Symbol paa Hermes, hvis Søn han sagdes at være.

staaende med den v. Haand støttet til sit Spyd, den høire i Siden. Æ 3.

836. Foden af en Vædder. R En Stierne. Æ. $\frac{3}{4}$. B.

PALE.

837. Π A Demeters Hoved med Ax i Haaret. R. Cephalos, siddende paa en Klippe med sit Jagtspyd i Haanden. Foran ΚΕΦΑΛΟΣ. R. Kor. Tetrob. (?) B.

838. S. Hoved. R. ΓA i et stort Monogram. Æ. 3.

839-40. S. Hoved. R. ΓA i et stort Monogram. Paa Nr 840 nedenunder Σ. Æ. 3.

841. Et stort Γ med et Korn indeni. R. En Delphin over en Bølgerand. Æ. $2\frac{1}{2}$. B.

842. En lign. med Π paa Adv. B.

Ithaka.

843. Odysseus's Hoved, med Skibshue. R. ΙΘΑΚΩΝ En staaende Hane. Ved dens Fod A. Æ. 3. B.

844. (S. Indskr.) Athenas Hoved med korinthisk Hielm. R. Odysseus's Hoved. Æ. 3.¹⁾ B.

NEDRE-ITALIEN.

Kalabrien.

TARENT.

845. ΤΑΡΑΝΤΙΝΩΝ. Taras ridende paa en Delphin. Den v. Arm (af hvilken Haanden ikke er udpræget) er udstrakt, den

¹ Athena er formodentlig afbildet paa Ithakas Mynter som Odysseus's Skytsgudinde (Σωρείρα, jvfr Paus. VIII, 44) og Hanen som det Dyr, der paa Grund af sin Kamplyst var hende helliget (jvfr Paus. VI, 26).

- höire er støttet paa Fiskens Ryg; nedenunder en Muslingskal. R. Den tarentinske Demos som en Yngling med blottet Overdeed, siddende paa en Stol med en Kantharos fremrakt i den h. Haand og en lang Teen i den sænkede venstre Arm.¹⁾ R. Dr. (eller Nummos²⁾).
846. En lign., med en Krebs til Mærke paa Adv. (Indskriften og Hovedet samt den h. Haand paa begge Figurerne ere ikke udprægede.³⁾).
847. (Indskriften ikke kiendelig.) Taras paa Delphinen med et bæotisk Skiold paa venstre Arm, den höire Arm (af hvilken Haanden fattes) udstrakt. Nedenunder en Muslingskal. R. Den tarentinske Demos, blottet, siddende med den venstre Arm udstrakt⁴⁾ og en Teen i den sænkede höire Haand. R. Dr.
848. ΤΑΡΑΣ Taras ridende paa en Delphin. Han strækker den h. Arm ud og holder en Trefork i v. Arm. Bagved $\overline{\text{AP}}$. R. Dioskurerne tilhest, begge med Hue og Chlamys, galopperende ved hinandens Side.⁵⁾ R. Dr.
849. S. Indskr. og Typ. Taras holder paa den udstrakte h. Haand Billedet af Nike, der svæver mod ham med en Krands, i den venstre Arm to Landser og et med en Havhest (?) prydet Skiold. Nedenunder en Bølgerand, foran E(Y). R. Dioskurerne tilhest, uden Huer, den ene med en Chlamys om Skuldrene og en Kölle (?) i den venstre Arm. Ovenover $\overline{\Phi\Upsilon}$. R. Dr.
850. S. Indskr. og Typ. Taras holder en Havhest paa den h. Haand, en Trefork i v. Arm. Ved Siden $\overline{\text{IQN}}$. R. En med

¹ Jvfr ang. disse Typer A. Nr 157 og 160.

² Jvfr A. Nr 157, Anm. 2.

³ Jvfr Mus. Hunter Tab. 55, 9.

⁴ Den flade Haand har formodentlig spilt med Astragaler.

⁵ Paa Guldmynter fra Tarent ere de dem betegnende Stierner tilføiede (Mionn. S. I, p. 275, Nr 524-25).

Hjelm og Skiold væbnet Rytter i langsomt Ridt. (Foran Hesten ΠΥΘ, nedenunder ΑΡΙΣΤΩΝ.¹⁾) Α. Dr.²⁾

851-52. S. Indskr. og Typ. Taras, med en Trefork paa den h. Skulder og den v. Arm med en omslynget Chlamys støttet paa Delphinen, bekrandses af en imod ham svævende Nike. Nedenunder en Bølgerand. Β. En Rytter med Hjelm, Skiold og en Landse i h. Arm, galopperende. Bagved ΔΙ, under Hesten ΑΓΟΛΛΩΝ(ΟΣ). Α. Dr.

853. S. Indskr. og Typ. Taras, med den v. Haand støttet paa Delphinen, holder en Kantharos frem i h. Haand.³⁾ Nedenunder en Bølgerand, og Π. Β. En lign. Kriger tilhest med Landsen i v. Arm. Under Hesten Γ. Α. Dr.

854. S. Indskr. og Typ. Taras holder en Kantharos frem i h. Haand, en Trefork i v. Arm. Bagved ΤΙ. Β. En lign. Rytter, som i v. Haand fører to Landser og svinger en tredie

¹ Jvfr Magnan Misc. num. III, Tab. 44, 13.

² Nr 850-89 med Taras paa Adv. og en Rytter paa Β. ere ordnede efter Fremstillingen paa Β. Paa Nr 850-63 sees Ryttere væbnede til Krigen og deres Övelser, ved hvilke Tarent indlagde sig Berømmelse. Denne Stad kunde ifølge Strabo (VI, p. 280) stille 3000 Ryttere og 1000 Hipparcher i Krige; tarentinske Ryttere omtales oftere i de i Grækenland og Asien førte Krige; Ordet *ταραντιωζειν* betegnede Indövelse af væbnet Hestfolk. See Eckhel Doctr. n. v. I, p. 146-47. Paa Nr 864-89 er Vedderiden af forskiellig Slags fremstilt, paa Nr 864 (muligt ogsaa paa Nr 862-63, jvfr S. 129 Anm. 2) af Bevæbnede, paa Nr 865-75 af Ynglinge, med Pidsk eller uden nogen Gienstand i Hænderne, paa Nr 876-89 af Dreng, hvilken Typ ogsaa findes paa Β. af de fölg. Nr 890-95. Formodentlig ere paa disse Mynter Veddeløb fremstillede, som ere blevene afholdte ved de tarentinske Feste (der ifølge Strabo a. St. overgik Aarets Dage i Antal) til Ære for de i denne Stad især dyrkede *Θεοι θαλασσιοι και ἑππιοι* (jvfr den tarentinske Indskr. hos Muratori I, p. 125, 5), hvis Billede findes paa Adv: Taras, Poseidons Søn (paa Nr 845-89), Nymphen Satyra, Taras's Moder (Nr 891-95), Amphitrite (Nr 890) og Dioskurerne (Nr 848-49). Men muligt sigte ogsaa disse Typer til Grækenlands store Lege, i hvilke Tarents Borgere ofte tilkæmpede sig Prisen (Krause Gymn. u. Agonistik der Hell. II, p. 753); jvfr de af Anaxilaos og Philip II i Anledning af olympiske Seire prægede Mynter, A. Nr 168 Anm. og B. Nr 603 f. Anm.

³ Da man ophørte at anbringe den siddende Demos paa Β. af de taren-

- med den høire; Nike svæver imod ham med en Krands. (Bagved ΣI , nedenunder $\Lambda YKAN$.¹⁾) \mathcal{R} . Dr.
855. S. Indskr. og Typ. Taras holder en Dru eklase frem i den h. Haand, en Teen i den v. Arm. Bagved $AN\Theta$. \mathcal{R} . En galopperende Rytter væbnet med Hielm, Landse og et rundt med en Stierne prydet Skiold. Bagved $\Gamma\Omega$, nedenunder ($\Lambda\PPO\Lambda$) $\Lambda\Omega$ ²⁾. \mathcal{R} . Dr.
- 856-59. S. Indskr. og Typer. Taras holder en Kantharos fremrakt i den h. Haand, en Trefork i v. Arm; nedenunder en lille Delphin. \mathcal{R} . En galopperende Rytter, som svinger en Landse i h. Haand og fører et Skiold samt to Landser med v. Arm. Med følg. Mærker. Paa Nr 856 bag Taras et qvindeligt Hoved, bag Rytteren ΔI , under Hesten $\Lambda P I \Sigma T O K A H (\Sigma)$. Paa Nr 857 under Taras's h. Arm \overline{AP} , under Hesten ΣA . Paa Nr 858 over Taras's h. Arm $(\Sigma)\Omega$, under Hesten ΣA . \mathcal{R} . Dr. (Nr 859 subærat.)
860. S. (Indskr. og) Typ. Taras holder en Teen i v. Arm. Foran $\Phi I \Lambda I \Sigma$, bagved en staaende Örn, nedenunder en Bølge- rand. \mathcal{R} . S. Rytter. Under Hesten ΦI . \mathcal{R} . Dr.
861. S. Indskr. og Typ. Taras holder en Kantharos fremrakt med h. Haand, et Overflödighedshorn i v. Arm. Bagved en Trefod. \mathcal{R} . En galopperende Rytter med et Spyd (?) i

tinske Drachmer, synes Taras efterhaanden at være traadt i Stedet og ikke saameget at fremstille Tarents heroiske Anlægger som dens Befolkning personificeret. Medens nemlig paa de ældre Mynter Taras ikkun findes afbildet med Södyr eller en Trefork i Hænderne som Poseidons Sön, eller med Vaaben som krigersk Heros, er han paa de senere fremstilt med en Teen, en Kantharos (hvilke ogsaa holdes af den siddende Demos, see A. Nr 160 og ovenfor Nr 845 og 847), en Viinkande, en Dru eklase, et Overflödighedshorn m. m., Attributer, som ikke passe til Heroen, men vel til Folkets Industri, Viinavl og övrige Riigdomskilder. Jvfr A. Nr 160 Anm.

¹ Jvfr Mus. Hunter Tab. 56, 6.

² Jvfr Mus. Hunter Tab. 56, 3.

- den hævede h. Haand. Under Hesten ΟΛΥΜΠΟΣ, bagved en Krands. R. Dr.
862. S. (Indskr. og) Typ. Taras holder en Hielm løftet i h. Haand. Nedenunder en Bølgerand og I. R. En Rytter med et kort Spyd i h. Haand og et Skiold paa Armen, i Begreb med at svinge sig ned af sin galopperende Hest. Under Hesten I. R. Dr.
863. S. Indskr. og Typ. Taras holder en Piil løftet i den h. Haand og en Trefork paa v. Skulder. Nedenunder en vinget Havhest, bagved ΙΟΡ. R. S. Rytter. Ovenover ΕΥ, under Hesten (Ι)ΝΙΚΟΤΤ(ΑΣ)¹⁾. R. Dr.
864. S. (Indskr. og) Typ. Taras, med den v. Arm udstrakt, svinger et Spyd i h. Hænd. R. En galopperende Veddelöbsrytter med Skiold paa Armen.²⁾ R. Dr.
865. S. Indskr. og Typ. Taras holder i den h. Haand en Trefork, hvilken han støder nedad, idet han halvt vender sig om. Nedenunder en Tavle med en utydelig Indskr. R. En vedderidende Yngling med en Pidsk (?) i h. Haand. Under Hesten en Tavle med en utydelig Indskr. R. Dr.
866. S. Indskr. og Typ. Taras holder en Krands frem i den h. Haand. R. En lign. Veddelöbsrytter. Nedenunder A. R. Dr.
867. S. Indskr. og Typ. Taras holder en Kantharos frem i den h. Haand, i v. Arm en Teen. Bag ham ΔΙ og en Am-

¹ Jvfr Magnan Misc. num. I, Tab. 41, 6.

² At Veddelöb og ikke Rytter-Övelse her er fremstilt, kan sluttes af en anden Mynt, paa hvilken Rytteren med Skioldet bekrandser sin Hest; ogsaa synes Hesten at være et Föel, jvfr Nr 873 Anm. Muligt ere endnu paa flere af de foreg. Mynter Veddelöbs-Ryttere fremstille, idet Vedderiden af Bevæbnede med Krigsheste (ἔπιω πολεμίζῃ διαυλον ἐνόπλιον) brugtes ved græske Lege, see Krause Gymn. u. Agonistik der Hell. I, p. 571. Rytteren paa Nr 862-63 kan saaledes ansees for en Apobat i det Löb, som kaldtes κάλλη, ved hvilket den Ridende under sidste Omgang sprang af Hesten og fuldendte Löbet tilfods, idet han vedblev at holde den ved Töilen. Paus. V, 9, 1-2. Krause a. St. I, p. 585-86.

- phora. R . En lign. Veddellöbs-Rytter. Nedenunder $\text{HIPP} \Gamma \text{I} \Lambda \Sigma$. R . Dr.
- 868-70. S. Indskr. og Typ. Taras holder en Akrostolion frem i den h. Haand, den venstre hviler paa Delphinens Ryg. R . En galopperende Veddellöbs-Rytter, uden Pidsk. Paa Nr 869 H paa Delphinen. Paa Nr 870 Λ under Rytteren. R . Dr.
871. S. Indskr. og Typ. Nedenunder Λ . R . S. Rytter, som efter endt Löb bekrandses sin Hest. Nedenunder Λ . R . Dr.
872. S. Indskr. og Typ. Taras holder en Kantharös foran sig i h. Haand, en Trefork i den v. Arm; bagved en Örn.¹⁾ R . En Yngling som Seirherre i Vedderiden, med en Palmegreen i den v. Arm, paa en gaaende Hest. Nedenunder $\Sigma \Omega \text{K} \text{A} \text{N} \text{N} \text{A}$ - . R . Triob.²⁾
873. $\text{N} \Omega \text{N}$ S. Typer. Taras strækker den v. Arm ud, den höire hviler paa Delphinens Ryg. Nedenunder en Muslingskal. R . En Yngling som Veddellöbsrytter, langsomt ridende paa et Föl.³⁾ R . Dr.
874. $\text{T} \text{A} \text{P} \text{A} \Sigma$ S. Typ. Taras har den h. Arm udstrakt, den venstre paa Delphinens Ryg. R . En Veddellöbsrytter næsten i Drengalderen, holdende stille paa sin Hest. Under ham \odot . R . Dr.
875. S. Indskr. og Typ. Taras holder en Viinkande foran sig i den h. Haand. R . En lign. Rytter, foran en Herme. Under Hesten $\text{I} \text{E}$ ⁴⁾. R . Dr.
876. S. (Indskr. og) Typ. Taras holder en Piil i den höire, en Bue i den v. Haand. Nedenunder en Elephant.⁵⁾ R . En

¹ Jvfr Mus. Hunter Tab. 56, 8.

² Da denne Mynt ikkun veier 3 Grammer, maa den antages for en halv Drachme. Drachmernes Vægt varierer meget, fra 7.º til 5.º Gr.

³ Veddellöb med Föl (*ζελητι πώλω*) indførtes i Olympia i den 131te Olympiade, jvfr Krause a. St. I, p. 585.

⁴ Jvfr Avellino Ital. vet. num. I, p. 66 Nr 155.

⁵ Da Tarents Bundsforvandre Pyrrhus paa sit Krigstog til Italien førte Elephanter med sig og de i Italien boende Grækere ikke forhen havde kiendt

- Dreng, der efter endt Vedderiden holder stille paa sin Hest, om hvis Hals en foran staaende Mand (Agonotheten) hænger en Krands. Ovenover ΓΥ, nedenunder ΑΡΙΣΤΙΓ.¹⁾ R. Dr.
877. S. Indskr. og Typ. Taras holder et Overflødighedshorn i den h. Haand, en Trefork i v. Arm. Bagved et utydeligt Monogram. R. En Dreng tilhest, som efter endt Vedderiden bekrandses af en bag ham svævende Nike. Foran Hesten EY(Θ), under den ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΣ²⁾. R. Dr.
- 878-79. S. Indskr. og Typ. Taras holder en Akrostolion i h. Haand, en Teen i v. Arm. Bagved ΑΝΘ. R. S. Dreng som Seirherre i Vedderiden, selv bekrandsende sit Hoved. Bag Drengen ΙΩ, under Hesten ΣΑΛΟ og Overdelen af en jonisk Söile. R. Dr.
880. S. Indskr. og Typ. Taras holder en Trefod foran sig i den h. Haand. Nedenfor ΙΑΣ. R. S. Dreng, bekrandsende sin Hests Hoved. Bagved ΣΑ, nedenunder ΑΡΕΘΩΝ. R. Dr.
881. S. Indskr. og Typ. Taras hæver i h. Haand en Trefork til Angreb, og har en Chlamys viklet om v. Arm til Værn. Bagved en Ugle. R. S. Fremstilling. Ovenover ΣΥ, nedenunder ΑΥΚΙΝ(ΟΣ). R. Dr.
882. S. Indskr. og Typ. Taras holder en Hielm i h. Haand. Paa hver Side en Stjerne, ovenover ΠΟΛΥ³⁾. R. S. Fremstilling. Ovenover ΣΩ, nedenunder ΝΕΥΜΗ. R. Dr.
- 883-84. S. Indskr. og Typ. Taras holder en Kantharos frem i h. Haand, i v. Arm en Trefork. ΑΠΟΛ. R. S. Fremstilling. Ovenover ΝΚ, nedenunder ΦΙΛΟΚΡΑ⁴⁾. R. Dr.

dette Dyr (Florus I, 18), er det sandsynligt, at denne, og fölgelig ogsaa de andre Drachmer af samme Kunststiil, ere prægede efter den Tid (281 f. Chr.).

¹ Jvfr Combe Mus. Brit. p. 34, Nr 18. Ang. de Æresbeviisninger, som ydedes den seirende Veddellöbshest, jvfr A. Nr 226, Anm.

² Jvfr Mus. Hunter Tab. 56, 5.

³ Jvfr Mioun. I, p. 142, Nr 413.

⁴ Jvfr. Mioun. S. I, p. 192, Nr 619.

885. S. (Indskr. og) Typ. Taras holder en Dru eklase i den fremrakte h. Haand. Nedenunder ΑΓΑ (?). R. S. Fremstilling. Nedenunder et utydeligt Navn. R. Dr.
886. S. Indskr. og Typ. Taras rækker en Kantharos frem med h. Haand. R. S. Fremstilling. Over Hesten \overline{AP} , imellem dens Been en skiægget Maske, under dens løftede Forbeen Κ -- ¹⁾. R. Dr.
- 887-88. S. Indskr. og Typ. Taras strækker den h. Arm ud. Nedenunder Ρ. R. S. Fremstilling. Imellem Hestens Been Athena Promachos's Billede, under dens løftede Forbeen Α. R. Dr.
889. S. Indskr. og Typ. Taras rækker en Kantharos frem i h. Haand; den v. Arm er væbnet med en Trefork og et rundt Skiold. Nedenunder en Bølgerand og Ε. R. S. Fremstilling. En under Hesten knælende Dreng synes at tage en Gienstand ud af Hestens Hov ²⁾. (Foran Φ.) R. Dr.
890. ΤΑΡΑ Hoved af en Havgudinde (Amphitrite) med Slør, Haarsmykke, Halsbaand og Örenringe, omgivet af 3 Delphiner. R. ΤΑΡΑΣ En Dreng tilhest, bekrandset som Seirherre i Vedderiden af en bagved svævende Nike. Under Hestens Bug ΣΑ, under dens løftede Forbeen en Stierne, foran den en Delphin. A. Dr.
- 891-95. Et qvindeligt Hoved med et Bind om det opheftede Haar, Örensmykke og Halsbaand. ³⁾ R. ΤΑ S. Dreng, der bekrandser Hovedet af sin Hest. Paa Nr 891 en Delphin og en Trefod mellem Hestens Been; paa Nr 892 en Delphin imellem Hestens Been; paa Nr 893 desuden en Halvmaane bag Rytteren; paa Nr 894 en Stierne istedetfor Halvmaanen;

¹ Jvfr Magnan Misc. num. I, Tab. 40, 7.

² Ifølge Raoul Rochette (Annali dell' inst. I, p. 322) Tarents Nympe, der vasker den seirende Hest's Födder.

³ Formodentlig Taras's Moder, Nymphen Satyra.

- paa Nr 895 en Delphin bag Rytteren og en Löve mellem Hestens Been. \mathbb{A} . Dr.
896. Athenas Hoved med attisk Hielm, prydet med Scyllas Figur. \mathbb{K} . TAPANTIN(Ω) En Ugle staaende med udbredte Vinger. Ved Siden $\Sigma\Omega$. \mathbb{A} . Triob.
897. En lign. med Indskr. TAP og $\dots\Lambda E\dots$
898. S. Hoved. \mathbb{K} . TAP En Ugle staaende med sammen-sluttede Vinger. Ved Siden: en Oliegreen og I(OP). \mathbb{A} . Triob.
899. S. Hoved med en vinget Havhest paa Hielen. \mathbb{K} . TAPANT Herakles kæmpende med Löven, i opreist Stilling; bagved Köllen. Imellem Herakles's Been Λ .¹⁾ \mathbb{A} . Ob.
900. En lign., med Δ paa Adv. og TA paa \mathbb{K} .
901. S. Hoved; foran A. \mathbb{K} . TA Samme Kamp, men Herakles's Stilling forskiellig. \mathbb{A} . Ob.
902. S. Hoved med korinthisk Hielm. \mathbb{K} . (TAPAN) Samme Kamp. Herakles holder den flygtende Löve fast ved Halen og hæver Köllen til Slag, idet han sætter det ene Knæ paa Dyrets Ryg. Under Löven en Ugle²⁾. \mathbb{A} . Ob.
903. S. Hoved med attisk Hielm, prydet med Scyllas Figur. \mathbb{K} . S. Fremstilling. (H)O foran Herakles, et Overflödigheds-horn bag ham. \mathbb{A} . Ob.
904. S. Hoved med en trebusket attisk Hielm, forfra seet. \mathbb{K} . (TAPANTIN) Herakles i opreist Stilling kæmpende med Löven. Under Herakles's Been \overline{AP} (ved Siden hans Kölle og en Fisk³⁾). \mathbb{A} . Ob.
905. S. Hoved, med en attisk, med Scyllas Figur prydet Hielm;

¹ Tarent kaldes af Virgil (*Æn.* III, 551) *Tarentum Herculeum* paa Grund af Herakles's Dyrkelse, som derfra forplantedes til dens Coloni Heraklea, jvfr Nr 1078 f.

² Jvfr Avellino Ital. vet. num. p. 80, Nr 361.

³ Jvfr Combe Mus. Brit. Tab. 3, 10.

- fra Siden. **Æ.** TA Herakles som Barn qvælende Slangerne.
 Ved Siden **M.** (I Exergen Lynstraalen.) **Æ.** Ob.
906. Et ungdommeligt Hoved. **Æ.** En Muslingskal. **Æ.** Hemiob.
907. Et qvindeligt Hoved. **Æ.** S. som foreg. **Æ.** Hemiob.
- 908-9. En Delphin. Nedenunder paa Nr 908 **A.**, paa Nr 909 en Ugle. **Æ.** S. som foreg. **Æ.** Hemiob.
- 910-12. En Delphin. Nedenunder paa Nr 911 **ΔI**, paa Nr 912 et Hoved. **Æ.** S. som foreg. **Æ.** $\frac{1}{4}$ Ob.
- 913-14. Hoved og Hals af en Hest, med Tøile. **Æ.** S. Typ som paa Adv. Paa Nr 914 et løbende Dyr som Mærke. **Æ.** Hemiob.
- 915-16. En Kantharos. **Æ.** En Kantharos. Paa Nr 915 paa den ene Side **ΑΓΑ**, paa den anden 3 Kugler. Paa Nr 916: 5 Kugler paa hver Side.¹⁾ **Æ.** Hemiob.
917. En Kantharos. Omkring: 4 Kugler og **K.** **Æ.** Et Tyrehoved, forfra seet. Ovenover en Kugle, ved Siden **κ.** **Æ.** Hemiob.
918. To sammenföiede Halvmaaner og 2 Kugler. **Æ.** S. Typ som paa Adv.; ved Siden **Σ.** **Α.** Hemiob.
919. To Halvmaaner, omgivne af 4 Kugler. **Æ.** S. Typ som paa Adv. **Æ.** $\frac{1}{4}$ Ob. **B.**
920. To Halvmaaner mellem 2 Kugler og 2 Stjerner. **Æ.** S. Typ som paa Adv. **Æ.** $\frac{1}{4}$ Ob. **B.**
921. Et Bæger med Hank. **A.** **Æ.** En Krands. I Midten **Γ.**²⁾ **Æ.** $\frac{1}{4}$ Ob. **B.**
922. **TAPAN** Taras paa Delphinen med en Kantharos fremrakt

¹ Kuglerne paa disse og de fölg. smaae Mynter ere vel snarere Mærker, som angaae Stempelskiæreren eller Myntofficinet, end Værdibetegnelse som paa andre af Stor-Grækenlands Mynter, idet deres Antal ikke kan bringes i Overensstemmelse med Vægten, med mindre man vil forklare dette Misforhold af en til forskellige Tider foretagen forskiellig Udprägning.

² Jvfr Avellino Ital. vet. num. I, p. 83, Nr 498-500.

i h. Haand, et Overflødighedshorn i v. Arm. R. En Muslingskal. $\text{Æ. } 2\frac{1}{2}$.

GRAIA. (?)¹⁾

- 923-24. ΓPA Zeus's Örn med Lynilden i Kløerne. Foran en en Stierne. R. En Muslingskal. $\text{Æ. } 2\frac{1}{2}$ og 2.
925. ΓPA Lynilden. R. S. som foreg. $\text{Æ. } 2$.

OZANTON.²⁾

926. Athenas Hoved med korinthisk Hielm.³⁾ R. $\text{AO}^4)$ Herakles staaende med et Overflødighedshorn og Lövehuden i v. Arm, den h. Haand støttet til Köllen. $\text{Æ. } 2$.
927. S. Hoved; foran en Landse. R. OIAN S. Typ. (En Seirsgudinde svæver imod Herakles med en Krands). Foran en Green. Paa begge Sider S. $\text{Æ. } 4$ (Semis).
928. Et dobbelt Athenahoved. R. (OZAN) S. Typ. som paa foreg. R. $\text{Æ. } 5$.

AZETION.⁵⁾

929. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. R. ($\text{A}\text{I}\text{E}\text{T}\text{I}\text{N}\text{O}\text{N}$)
En Ugle med en Oliegreen i Kløerne paa en jonisk Capitæl.
 $\text{Æ. } 4$.

¹ De fölg. Mynter antages at henhøre til en Stad af dette Navn, hvis Beliggenhed ifølge Typerne ikke kan have været fiern fra Tarent, men som ikke omtales hos de gamle Forf.

² Sildigere $\text{O}\nu\tilde{\xi}\epsilon\nu\tau\omicron\nu$ (Ptolom.), Uzintum (Uhintum, Tab. Peut.).

³ Ang. Athenas Dyrkelse i denne Deel af Kalabrien, jvfr Virgil $\text{Æn. III. } 531$ f.

⁴ Begyndelsen af Stadens Navn efter den ældste Udtale, see Millingen Num. de l'anc. Italie p. 120-21. De to fölg. Mynter ere at henhøre til en sildigere Tid, idet paa Nr 927 S som Semis-Mærke tyder paa Roms Herredømme, og paa Nr 928 Z findes i Stadens Navn.

⁵ Senere Ehetium (Tab. Peuting.), Ægetini (Plin.).

CÆLIA.

930. S. Hoved; bagved K. • • R̄. KAIAI Nike, fremskridende, med en Krands i høire Haand og en Trophæ i venstre Arm. Æ. 4.
931. S. Hoved. R̄. (S. Indskr.). En Örn med udbredte Vinger. (Ovenover to Stierner). Æ. 2.

BUTONTON.

932. S. Hoved. R̄. BYTONTINON Et Ax. Æ. 4.

Apulien.

RHYPS.¹⁾

933. Athenas Hoved med korinthisk Hielm, prydet med en Stierne. R̄. PY Et Ax. Paa dets Blad et Overflödigheds-horn. R̄. Ob.

TEATE.²⁾

934. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. R̄. (TIATI) En Ugle. Ved Siden en Krands. • • • Æ. 5. B.

BARION.

935. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. * * R̄. BAPINON Forstavnen af et Skib³⁾, paa hvilket en bueskydende Eros. Nedenunder en Delphin. Æ. 4.
936. (S. Indskr.) S. Typer. Paa Adv. * . Æ. 2¹/₂.

¹ Rybastini, Rubi, Rubustini (Plin.).

² Jvfr Millingen Num. de l'anc. Italie p. 156. Af J. Friedlaender (Osk. Münzen p. VI, VIII og 47-48) antages den fölg. Mynt at være oskisk, idet Indskriften kan være en oskisk Genitiv Plur. af Gentilnavnet, afkortet og skrevet med latinske Bogstaver.

³ Rimeligt med Allusion til Stadens Navn (af βᾶρις).

SALAPIA.

937. ΣΑΛΑΠΙΝΩ(N) Apollos Hoved med Laurbærkrands. Ὶ.
En fri Hest, løbende. Nedenunder ΠΥΛΛΟΥ, ovenover en
Trefork. Æ. 5.
938. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. Indskr. ukiendelig.
En fri Hest, gaaende. Æ. 5.
939. En fri Hest, gaaende. Ὶ. ΣΑΛΑ(ΠΙΝ)ΩΝ En Delphin.
Æ. 4.

ARPI.¹⁾

940. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. Bagved Lynilden.
Ὶ. ΑΡΠΑΝΩΝ Det kalydonske Vildsviin. Æ. 5.
941. ΑΡΠΑΝΟΥ En fri Hest, løbende. Ὶ. En stangende Tyr.
Nedenunder ΠΟΥΛΛΙ. Æ. 5.
942. S. Adv. Ὶ. S. Typ, med Navnet ΠΥΛΛ(ΟΥ). Æ. 4.

AUSKLON.²⁾

943. Herakles's Hoved med Lövehuden. Ὶ. ΑΥΣΚΛΑ (P) Nike,
som staaende knytter en Krands til Enden af en Palmegreen.
Æ. 4.

Kampanien.

CYME.³⁾

944. Et qvindeligt Hoved med et bredt Baand om det opheftede

¹ Oprindeligt Argos Hippiion, som forvanskedes til Argyrippa og omsider til Arpi, en ætolisk Coloni, ifølge Sagnet anlagt af Diomedes (Strabo VII, p. 283). Hesten paa de fölg. Mynter hentyder til Navnet Hippiion, det kalydonske Vildsviin til Stadens ætoliske Oprindelse, jvfr Ætoliens Nr 352 f.

² Ἀσκλον, Asculum, Ausculum (Front.), Auseculani (Plin.). Jvfr Millingen Num. de l'anc. Italie p. 154-55, Friedlaender Osk. Münzen p. 55-56.

³ De fölg. Mynter ere formodentligt prægede för 416 f. Chr., da Staden

Haar.¹⁾ Ὶ. ΝΟΙΑΜΥΝ En Muslingskal og et Hvedekorn.
Ὶ. Dr.

945 En lign. med Indskriften retløbende.

ALLIBA.²⁾

946. Apollos Hoved med Laurbærkrands, omgivet af Delphiner.
Ὶ. (Indskr. utydelig). Scylla væbnet med en Aare. Neden-
under en Muslingskal. Ὶ. Hemiob.

947-48. Lign., uden Delphinerne paa Adv.

NEAPOLIS.

949-50. Et qvindeligt Hoved, med et bredt Baand om det op-
heftede Haar, Ören- og Hals-Smykke; til höire.³⁾ Ὶ. ΝΕΟ-
ΠΟΛΙΤΗΣ (i Exergen). Dionysos i Tyreskikkelse med Men-
neskehoved⁴⁾, bekrandset af en ovenover svævende Seirs-
gudinde; gaaende til höire. Med fölg. Mærker. Nr 949 E
bag Hovedet, N under Tyren. Nr 950 en Örn bag Hovedet
(nedenunder ΔΙ, foran en Krands), paa Ὶ. en Delphin under
Tyren, foran den ΛΟ. Ὶ. Dr.

næsten ödelagdes af de oskiske Capuaner og den störste Deel af Ind-
byggerne blev fordeven, til hvilken Tid ogsaa Skrift og Kunstsiil passe.

¹ Jvfr Neapolis Nr 949 Anm.

² En Stad af dette Navn, hvilket læses paa tydeligere Exemplarer af de fölg.
Mynter, maa ifölge disses Typer og Fundsteder have ligget paa den kam-
paniske Kyst i Nærheden af Cyme og Neapel. Jvfr Millingen a. St. p.
141-42. Friedlaender Osk. Münzen p. 25-28.

³ Dette Hoved, ligesom det tilsvarende paa Cymes og Nolas Mynter, frem-
stiller formodentligt den locale Nymphe eller Staden personificeret ved
denne. Af Eckhel (Doctr. n. v. I, p. 112-13) henføres disse Hoveder
til Sirenen Parthenope, som skulde have givet Neapel sit ældste Navn
og som æredes med guddommelig Dyrkelse ikke blot i Neapel, men paa
hele denne Kyststrækning af Kampanien.

⁴ Ang. den meget omtvistede Betydning af denne saakaldte kampaniske
Menneske-Oxe, see Streber Ueber den Stier mit dem Menschengesichte
i Abh. der bayr. Acad. der Wissensch., II Th., 2 Abth.

951-67. Lign. med Indskr. ΝΕΟΠΟΛΙΤΩΝ.¹⁾ Med følgende Mærker. Nr 951 bag Hovedet en Kantharos, nedenunder Δ. Nr. 952 bag Hov. en Kantharos, nedenunder ΧΑΡΙ. Nr 953 de s. Mærker paa Adv., Ν paa Ρ. Nr 954 bag Hov.: Figuren af Artemis Phosphoros, holdende en Fakkell med begge Hænder, nedenunder ΧΑΡΙ, paa Ρ. ΜΥ. Nr 955 bag Hov. s. Figur, nedenunder ΠΑΡΜ, paa Ρ. en Βι. Nr 956 bag Hov. s. Figur, foran Α, paa Ρ. Γ. Nr 957-58 bag Hov.: Figuren af Artemis Phosphoros, holdende en Fakkell i hver Haand, nedenunder ΑΡΤΕΜΙ²⁾, paa Ρ. Ν. Nr 959 bag Hov. en Astragal, nedenunder ΑΡΤΕΜΙ, paa Ρ. ΟΕ. Nr 960 bag Hov. en Astragal, foran ΕΚ, paa Ρ. ΝΥ. Nr 961 bag Hov. en Astragal. Nr 962 bag Hov. en Dru eklase, paa Ρ. Γ. Nr 963 bag Hov. en Dru eklase, nedenunder ΣΥΜ, foran Χ, paa Ρ. Κ. Nr 964 bag Hov. en Hue, paa Ρ. ΤΜΟ. Nr 965 bag Hov. en Hue (?), paa Ρ. Γ. Nr 966 bag Hov. Athena Promachos's Billede. Nr 967 bag Hov. en Kølle, paa Ρ. Ο. (Nr 958 og 966 subærate.)

968. En lign. med Indskriften anbragt paa Tyrens Fodstykke. Paa Adv. Χ, paa Ρ. Ο.

969-78. Lign.; Hovedet til venstre, Tyren til høire, Indskr. i Exergen. Med følg. Mærker. Nr 969 bag Hovedet en Am-

¹ Denne Indskr. er ikke udpræget paa alle de følg. Mynter, men maa ifølge Sammenligning med fuldstændigere Exemplarer tillægges dem.

² Raoul Rochette (i *Lettre sur les graveurs des monn. gr.* p. 33) antager den lille Artemis-Figur at være et til Navnet ΑΡΤΕΜΙ: *Artemisios* hørende Mærke paa Grund af den deri indeholdte Alliteration. Men paa det følg. Nr med s. Navn findes en Astragal istedetfor Artemis, og at overhovedet paa Neapels Mynter det bag Hovedet anbragte Symbol ikke staaer i Forbindelse med det Navn eller de Bogstaver, der findes under Halsen, sees af Nr 951 og 952. paa hvilke en Kantharos er føiet baade til ΑΙ og til ΧΑΡΙ, af Nr 954-56, paa hvilke Artemis's Figur er føiet til ΧΑΡΙ, ΠΑΡΜ og Α, og af Nr 959 og 960, paa hvilke en Astragal er føiet til ΑΡΤΕΜΙ og ΕΚ. Dersom Indskriften under Halsen indeholder Kunstnerens Navn (see Raoul Rochette a. St.), maa Symbolet bag Hovedet være en Övrighedspersons Mærke.

- phora, paa R. A. Nr 970 paa $\text{R. I}\Sigma$. Nr 971 bag Hov. en Örn, paa $\text{R. I}\Sigma$. Nr 972 bag Hov. en Öxe, paa $\text{R. I}\Sigma$. Nr 973 bag Hov. et Pilekogger og en Bue, paa R. E. Nr 974 bag Hov. B, nedenunder M, paa R. E. Nr 975 bag Hov. en Ugle, paa R. E. Nr 976 bag Hov. en Trefork. Nr 977 bag Hov. $\text{EY}\Xi$, nedenunder TAP , paa $\text{R. E}\Gamma$. Nr 978 bag Hov. TAP (nedenunder $\text{EY}\Xi$), paa $\text{R. E}\Pi$.
- 979-80. Lign., med Hovedet til høire og omgivet af 4 Delphiner.
- 981-82. Lign.; uden Delphiner; Tyren til venstre. Paa R. af Nr 982 en Muslingskal.
983. En lign. af mere raat Arbeide og med den forvanskede Indskr. $\text{NEO}\Gamma\text{O}\Lambda\text{P}\text{H}$. Tyren til høire.
- 984-85. Athenas Hoved med en Olivenkrands om Hielmen.¹⁾ $\text{R. NEO}\Pi\text{O}$ Fordelen af den tyredannede Dionysos med det ene Been løftet. R. Hemiob.
986. N.... Apollos Hoved med Laurbærkrands og frit nedfaldende Baghaar.²⁾ R. En galende Hane. (Bagved en Stierne.)³⁾ R. Ob.
987. S. Hoved. R. En Biga i Veddekiørsel.⁴⁾ R. Ob.
- 988-89. Apollos Hoved med Laurbærkrands; det lange Baghaar stivt omkæmmet. $\text{R. NEO}\Pi\text{O}\Lambda\text{I}\text{T}\text{H}\Sigma$ Fordelen af den tyredannede Dionysos. Æ. 4 og 3.
990. S. Typer og Indskr. Bag Hovedet paa Adv. O. Æ. 2.

¹ Athena havde et meget anseet Tempel paa et Forbjerg ved Neapels Havbugt, hvis Opførelse Sagnet tilskrev Odysseus. Strabo V, p. 247.

² Apollos Dyrkelse i Neapel skyldtes formodentlig den (Aar 416, jvfr Cyme, S. 137 Anm. 3) indvandrede Befolkning fra Cyme, hvilken Stød som chalcidisk Coloni havde Apollo til Skytsgud.

³ Som den opstaaende Sols Forkynder (med Morgenens Stierne), helliget til Solguden (Paus. V, 25), med hvem Apollo ofte blev identificeret. Jvfr Avellino Giorn. num. I, p. 49-50, Tab 4, 2. S.Typ paa de nærliggende kampaniske Stæders Mynter, see III, Nr 13, Anm.

⁴ See Avellino Suppl. ad Ital. vet. num. p. 16, Nr 389-90.

- 991-92. S. Typer og Indskr. Paa Dionysos-Tyrens Side en Stierne¹. Æ. 4.
- 993-96. ΝΕΟΠΟΛΙΤΩΝ S. Hoved, med frit nedfaldende Baghaar. R̄. Den tyredannede Dionysos, bekrandset af en ovenover svævende Seirsgudinde. Med følg. Mærker. Nr 993 bag Hovedet O, paa R̄. mellem Tyrens Been ΙΣ. Nr 994 bag Hov. Λ, paa R̄. ΙΣ. Nr 995 bag Hov. Ι (?), paa R̄. ΙΣ, i Exergem X̄. Nr 996 bag Hov. Σ (?), paa R̄. ΟΣ, i Exergem ΙΣ. Æ. 4. Nr 944 B.
- 997-99. S. Adv. R̄. Den tyredannede Dionysos. Med følg. Mærker. Nr 997 bag Hovedet EI, paa R̄. over Tyren en Örn, mellem Benene K. Nr 998 bag Hov. E, paa R̄. Perseus's Hielm, mellem Benene Q̄M̄. Nr 999 bag Hov. AP̄, paa R̄. et Gorgonehoved i en Krands. Æ. 3.
1000. S. Hoved, omgivet af Delphiner. R̄. ΝΕΟΠΟΛΙΤΩΝ Den tyredannede Dionysos. Ovenover en Trefork. Æ. 4.
1001. ΝΕΟΠΟΛΙΤΩΝ S. Hoved, uden Delphiner. R̄. Fordelen af den tyredannede Dionysos. Ovenover en Delphin. Æ. 3.
1002. S. Indskrift og Typer. Paa Adversen Λ, paa R̄. M̄. Æ. 2.
1003. S. Indskr. og Typer. Paa R̄. ΛΟ (Σ)Ι. Æ. 1.
- 1004-5. S. Hoved; med en Deel af Baghaaret omsnoet. Om Randen en Laurbærkrands. R̄. ΝΕΟΠΟΛΙΤΩΝ. Apollos med Tænier omvundne Omphalos og Cithar. I Exergem paa Nr 1004 ΕΠΙ, paa Nr 1005 .. ΟΡΟ .. Æ. 4.
1006. S. Hoved med afskaaret Baghaar. R̄. ΝΕΟΠΟΛΙΤΩΝ En Trefod. Æ. 3.
1007. S. Typer og Indskr. Bag Hovedet et Overflødigheds-horn. Æ. 2. B.

¹ Formodentlig Solens Tegn, idet Dionysos paa flere Steder tillige dyrkedes som Solgud.

1008. Hoved af en uskiægget Heros; bagved en Stjerne. R.
(S. Indskr.). En galopperende Rytter med flagrende Chlamys.
 Æ. 3.

NOLA.

1009. Et qvindeligt Hoved, med et bredt Baand om det op-
heftede Haar, Ören- og Hals-Smykke.¹⁾ R. (N)ΩΛΛΙΩ(N)
Den tyredannede Dionysos, bekrandet af en ovenover svæ-
vende Nike. R. Dr. 2)

Lukanien.

POSIDONIA.³⁾

1010. ΠΟΣΕΙ Poseidon fremskridende, med Treforken hævet
i den h. Haand, den v. Arm udstrakt. Bagved en Delphin.
 R. En gaaende Tyr. Ovenover OO. R. Hemiob.
1011. Poseidon i s. Stilling, med en Chlamys hængende over
Armen. R. En gaaende Tyr. Æ. 2.
1012. S. Adv. R. En stangende Tyr. Ovenover Triquetra⁴⁾.
 Æ. 3.
1013. S. Adv. R. ΠΟΣΕΙ S. Typ. Nedenunder en Polyp.
 Æ. 2.

VELE.⁵⁾

1014. Et qvindeligt Hoved med opbundet Baghaar. R. YEΛH-

¹ Jvfr Nr 949, Anm. 3.

² Mynterne fra Hyria (Uria), der muligt var det ældre Navn for Nola, med oskicerende græske Indskrifter, see II, 3, Nr 39 f.

³ De fölg. Mynter ere prægede för Midten af det 4de Aarh., da Staden erobredes af de oskiske Lukanere, eller i det mindste för Aar 273, da den blev romersk Coloni, jvfr Pæstum III, Nr 59 f.

⁴ Jvfr Nr 1428 Anm.

⁵ Jvfr A. Nr 164 f. Anm.

- TEON** En Löve i angribende Stilling; ovenover en flyvende Ugle. **Α. Dr.**
1015. Athenas Hoved med attisk Hielm, prydet med en løbende Gryph paa Siden. Bagved \odot . **Β. YEΛHTON** En gaaende Löve. Under den \odot , foran en Palmegreen i Krumningen af en Ring, som løber udenom. **Α. Didr.** (See Tavle II.)¹⁾
- 1016-26. S. Typer og Indskr. Med følg. Mærker. Nr 1016 bag Hovedet \odot , under Löven \odot . Nr 1017 bag Hov. \odot , over Löven Φ . Nr 1018 bag Hov. Ψ med en Prik i, over Löven Φ . Nr 1019 s. Mærker, desuden under Löven Ψ med en Prik i. Nr 1020 over Hov. Δ , over Löven en Pentagon imellem Φ l. Nr 1021 s. Mærker, desuden Φ foran Hovedet. Nr 1022 bag Hov. Υ , over Löven en flyvende Ugle, under den et Ephenblad. Nr 1023 over Löven en flyvende Ugle. Nr 1024 bag Hov. \overline{AP} , paa Hielmens Bagstykke Φ , over Löven en Caduceus. Nr 1025 s. Mærker; Caduceus er forbundet med en Tænia. Nr 1026 bag Hov. χ , over Löven \exists . **Α. Dr.**
1027. En lign. Athenas Hoved er prydet med en Gryph paa Siden, en Olivenkrands foran; bag Hovedet **A**, foran Φ . Over Löven en Delphin imellem l Φ .
1028. En lign. Athenas Hielm er omgivet med en Olivenkrands. Löven hæver det ene Forbeen i truende Stilling.
1029. En lign. Athenas Hielm er prydet med en Vinge paa Siden. Bag Hovedet **K**, foran Φ , over Löven Triquetra imellem Φ l.
1030. En lign. Athenas Hielm er prydet med en Vinge paa Siden, en Olivenkrands foran. Bag Hovedet **A-1**, foran Φ ; over Löven et Ax mellem Φ l, under den Γ . (Subærat.)
1031. En lign. Athenas Hielm er prydet med en Delphin.

¹ Den eneste, saavidt vides, bekjendte Didrachme fra Vele, af Vægt 14.² Gr.; Drachmerne veie fra 7.⁶ til 7.¹ Gr.

- Paa Bagstykket af Hielmen Φ ; over Löven en Trefork mellem Φ I.
- 1032-37. Athenas Hoved, hvis Hielm paa Siden har en løbende Centaur med et flagrende Dyreskind om Armen. Bagved $\overline{\text{X}}\text{E}$. R . S. Indskr. En Löve, fortærende et Bytte, hvilket den holder med begge Forbenene. Med følg. Mærker. Nr 1032 $\overline{\text{X}}\text{E}$ under Löven. Nr 1033 $\overline{\text{X}}\text{K}$ under, A over Löven. Nr. 1034 A over Löven. Nr 1035 A under Löven. Nr 1036 Φ under Löven. Nr 1037 Φ under og over Löven. R . Dr.
- 1038-39. Athenas Hoved med Vinger og Olivenkrands paa Hielmen, fremstilt forfra. R . S. som foreg. Under Löven $\overline{\text{X}}\text{E}$. R . Dr. (Nr 1039 subærat.)
1040. Athenas Hoved med Olivenkrands om Hielmen. R . S. Indskr. En Löve sønderrivende en Hiort. Nedenunder \wedge . R . Dr.
- 1041-42. Lign. Athenas Hielm har en Gryph paa Siden af Hielmen og en Zirat paa Bagstykket. Bag Hovedet IE paa en firkantet Tavle, foran Panden A; paa Nr 1042 desuden Φ foran Halsen. (Nr 1042 subærat.)
1043. Et qvindeligt Hoved med et Baand om det opheftede Haar. R . YEAH Athenas Ugle staaende med en Oliven-green ved Siden. Ved Födterne Δ . R . Triob.
1044. Et qvindeligt Hoved med en Sphendone om Haaret. Bagved O. R . YEAH En Ugle staaende med udbredte Vinger. R . Ob.
1045. Et qvindeligt Hoved med Haaret indhyllet i en Kekryphalos. R . S. Typ. Nedenunder I . R . Ob.
1046. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. R . YEAHTON Athenas Ugle med udbredte Vinger. Ved Siden et Overflödigheds-horn som Mærke. Æ . 3.
1047. S. Typer med Indskr. YEAH . Æ . 2.
1048. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R . (S. Indskr.) En Ugle med sammensluttede Vinger. Æ . 3.

1049. Herakles's Hoved med Lövehuden. R. (S. Indskr.). S. Ugle. Om Randen en Laurbærkrands. Æ. 3.

METAPONT.

- 1050-52. Demeters Hoved med en Axekrands, Slør over Baghovedet, Örensmykke og Halsbaand. R. META Et Ax.¹ Med fölg. Märker. Nr 1050 paa Axets Blad en Muus, under det Φ . Nr 1051 paa Bladet en Kantharos (under det ΠA). Nr 1052 paa Bladet en Trefod. R. Dr. Nr 1052 B.
- 1053-57. S. Hoved uden Slør.²⁾ S. R. Med fölg. Märker. Nr 1055 over Axets Blad en Ploug, under det MA- . Nr 1056 over Bladet en Tang, under det $\text{A}\odot\text{A}$. Nr 1057 paa Bladet en Gryph (under det AY). R. Dr.
1058. Demeters Hoved med Sphendone om Haaret og et over Panden nedhængende Ax. Bagved et utydeligt Symbol. S. R. Paa Axets Blad: et Laurbærblad. R. Dr.
1059. Demeters Hoved med Axekrands, fremstilt forfra. S. R. Paa Axets Blad et Oxehoved, under det AO . R. Dr.
1060. Et qvindeligt Hoved med en pyntelig Sphendone om Haaret, Ören- og Hals-Smykke. S. R. Med et Korn som Mærke. R. Dr.
1061. Et qvindeligt Hoved, med Haaret opheftet og fire Gange omslynget af Baand. $\text{R. META}\Gamma$ Et Ax. Over Bladet AY . R. Dr.
- 1062-66. Et qvindeligt Hoved med opheftet Haar. R. META

¹ Det ved Agerdyrkning rige Metapont havde Demeter til Skytsgudinde (undertiden benævnt $\Sigma\omega\tau\acute{\eta}\rho\iota\alpha$ paa Stadens Mynter) og et Ax til Emblem; en Gave, som Metapontinerne viede til den delphiske Apollo, bestod i gyldne Ax ($\Theta\acute{\epsilon}\rho\omicron\varsigma \chi\rho\upsilon\sigma\omicron\upsilon\nu$, Strabo VI, p. 264).

² At ogsaa dette Hoved forestiller Demeter, ikke Kora, sees af en lign. Drachme, paa hvilken Navnet ΛAMATHP er tilföiet (Mionn. S. I, p. 302, Nr 692).

- Et Ax. Med følg. Mærker. Nr 1064 et Insekt ved Siden. Nr 1065 en Kantharos, Nr 1066 Φ paa Axets Blad. \mathcal{A} . Dr. 1067. Et lign. Hoved. \mathcal{R} . META paa en Tavle. Et Ax. Ved Siden \vdash HP.¹⁾ \mathcal{A} . Dr. (Overslaaet.)
1068. Et qvindelig Hoved med et Baand om det frit faldende Haar, Ören- og Hals-Smykke; bagved en Viinstok, foran et Epheublad.²⁾ Under Halsen en Dobbeltöxe, under Hagen B (?). \mathcal{R} . MET - Et Ax. \mathcal{A} . Dr.
1069. Apollos Hoved med Laurbærkrands. Paa Giennemsnittet af Halsen: ΑΠΟΛ. ³⁾ \mathcal{R} . META Et Ax. \mathcal{A} . Dr.
1070. Leucippos's Hoved, skiægget, med korinthisk Hielm. Foran ΛΕΥΚΙΠΠΟΣ. ⁴⁾ S. \mathcal{R} . Paa Axets Blad en Fugl, under det ΑΜΙ. \mathcal{A} . Dr.
1071. S. Hoved. Bagved en siddende Hund. S. \mathcal{R} . \mathcal{A} . Dr.
1072. S. Hoved. Bagved et Lövehoved. S. \mathcal{R} . Paa Axets Blad en Kölle, under det (A)MI. \mathcal{A} . Dr.
1073. Athenas Hoved med attisk Hielm, paa hvis Side en Vinge.⁵⁾ \mathcal{R} . Et Ax med to Blade, over det venstre en Kölle, paa den anden Side κ . \mathcal{A} . Diob.
- 1074-75. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. \mathcal{R} . META Et Ax. Paa dets Blad et Overflödighedshorn. \mathcal{A} . Hemiob. (Nr 1075 subærat.)

¹ Rimeligt Navnet ΗΡΑΚΛΕΙΑΩΝ , som oftere forekommer paa Metaponts Mynter (Magnan Luc. num. Tab. 35, 40 og 37, 5).

² Ifølge Hovedets Charakter, Haaret og de tilföiede Attributer formodentlig Ariadne.

³ Formodentlig Kunstnerens Navn Apollonios, jvfr Raoul Rochette Lettre sur les graveurs des monn. gr. p. 36-38 (Hovedet antages her for Dionysos's, bekrandset med Epheu, men Bladene ere tydeligt Laurbærblade). Ang. Apollos Dyrkelse i Metapont, see Herod. IV, 15.

⁴ Anförer for den achæiske Coloni, der i det 7de Aarh. paa Sybariternes Opfordring bemægtigede sig Metapont og æredes som Stadens 2den Anlægger. Jvfr Millingen num. de l'anc. Italie p. 21-22.

⁵ Athena havde i Metapont et Tempel, hvor de Redskaber opbevaredes, med hvilke Epeos, der af Nogle ansaaes for Stadens Iste Anlægger, havde forfærdiget den troianske Hest. Justin. XX, 2,

1076. Nikes Hoved, med opbundet Baghaar.¹⁾ R. M E Et Ax. Ved Siden en Priap-Herme. Æ. 4¹/₂.
1077. Herakles's Hoved med Lövehuden. R. (ME)TA Et Ax. Æ. 2.

HERAKLEA.²⁾

1078. Herakles's Hoved med Lövehuden. R. Ξ H Den nemeiske Löve, i angribende Stilling. R. Ob.
- 1079-80. Lign. med Indskriften retløbende.
- 1081-83. S. Hoved, fremstilt forfra. R. S. Löve. I Exergen en Slange. R. Hemiob.
1084. En lign. med en Stierne paa R. foroven.
1085. ΗΡΑΚΛΗΙΩΝ Athenas Hoved med en korinthisk Hielm, hvis Side er prydet med en løbende Gryph, bagved I Φ. R. Herakles staaende med den h. Haand støttet til Köllen, Buen i v. Haand og Lövehuden over Armen. Ved Siden Lynilden. R. Dr. (6.⁶ Gr.)
1086. S. Indskr. og Hoved. Hielmen er paa Siden prydet med Figuren af Scylla eller Triton³⁾. Bagved K. R. ΗΡΑΚΛΗΙΩΝ Herakles omtrent som paa foreg. Nr. Ved Siden et Drikkekar og ΑΘΑ. R. Dr.
1087. S. Hoved. R. Herakles som paa foreg. Nr, bekrandset af en lille ved Siden svævende Nike. R. Hemiob.
1088. Athenas Hoved med attisk Hielm, prydet med Figuren af Scylla med udstrakte Arme. R. (S. Indskr.) Herakles kæm-

¹ Paa et godt conservert Exemplar i det kongl. danske Myntcabinet læses under Hovedet Navnet ΝΙΚΑ, see Ramus Mus. reg. Dan. I, p. 46, Nr 12.

² Anlagt fra Tarent i Nærheden af den ødelagte By Siris. Aar 433 f. Chr. Typerne paa Herakleas Mynter angaae forstørstedelen den Heros, efter hvem Staden havde Navn, og hans Skytsgudinde Athena.

³ Ang. Betydningen af denne paa Athenas Hielm anbragte Figur paa Mynterne fra Heraklea og Thurion, see de Nr 1118 Anm. af Millingen og de Witte anf. Afhandlinger.

- pende med den nemeiske Löve, i opreist Stilling; ved Siden hans Kölle, imellem Benene hans Drikkekar. **R. Dr.**
1089. En lign. Paa **R.** Athenas Ugle istedetfor Drikkekarret.
1090. En lign. Den paa Athenas Hielm anbragte Scylla holder en Aare paa Skulderen. Paa **R.** **HPAK**; bag Herakles's Ryg **E(Y)** og et utydeligt Symbol; mellem Benene intet Mærke.
1091. En lign. Athenas Hielm er prydet med en vinget Havhest. Paa **R.** ere Herakles's Bue og Kölle anbragte ved Siden af ham, imellem hans Been **Φ**.
- 1092-96. S. Typer. Paa Siden af Athenas Hielm er Scyllas Figur med udstrakte Arme. Herakles kæmper knælende med Löven, hvilken han knuger mellem sine Arme. Med fölg. Mærker. Paa Nr 1092-93 over Löven en Ugle, Nr 1094 en Örn (?), Nr 1095 **A**. Paa Nr. 1096 bag Herakles en Herme (?). **R. Ob.** (Nr 1094 subærat.)
- 1097-99. Lign. Athenas Hielm er prydet med en vinget Hest. Paa **R.** af Nr 1097 **HE** foroven.
1100. En lign. Om Athenas Hielm en Olivenkrands.
1101. En lign. Herakles holder Köllen sænket i h. Haand, den venstre Arm om Lövens Hals.
1102. En lign. Athenas Hielm er prydet med en vinget Havhest. Paa **R.** **HPA** og Mærket **EY**.
1103. En lign. Athenas Hielm er prydet med Scyllas Figur. Paa **R.** **K**.
1104. En lign. Athenas Hielm er prydet med Vinger. Herakles holder halvt bortvendt fra Löven Köllen løftet i h. Haand.
1105. S. Typer. Athenas Hielm har et Ornament paa Siden. Herakles kæmper i opreist Stilling med Löven; bagved hans Kölle. **R. Ob.**
1106. En lign. Athenas Hielm er prydet med Scyllas Figur. Imellem Herakles's Been **ΦI**, bagved hans Kölle og en Drueklase.

- 1107-8. Lign. Herakles's Stilling er varieret; ved Siden hans Bue og Kølle. Paa Nr 1107 A foran Athenas Hoved. Paa Nr 1108 Y mellem Herakles's Been.
1109. En lign. Athena bærer en attisk Hielm uden Prydelse. Paa R̄ | Φ mellem Herakles's Been, ved Siden hans Kølle.
1110. En lign. Athena bærer en korinthisk Hielm uden Prydelse. Bag Herakles Köllen.
1111. Athenas Hoved, forfra seet, med en attisk trebusket Hielm omgivet af en Olivenkrands. R̄. Herakles's Kamp med Antæos. Ved Siden Φ |. A. Ob.
1112. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R̄. Herakles, som knælende kæmper med Löven. A. Hemiob.
1113. Herakles's Hoved med Lövehuden. R̄. . . . ΛΗΡΑΗ S. Fremstilling. A. Ob.
- 1114-15. Athenas Hoved med korinthisk Hielm omgivet af en Olivenkrands. R̄. ΗΗΡΑΚΛΕΙΩΝ Herakles staaende med Kølle og Lövehud i v. Arm, et Drikkekar i den fremrakte h. Haand. Æ. 3 og 2.
1116. S. Hoved, uden Olivenkrands, med en Delphin under. R̄. Herakles siddende med sit Drikkekar fremrakt i h. Haand, den v. Arm støttet til Köllen. Æ. 4.
1117. S. Hoved. R̄. (Indskr. utydelig.) Herakles kæmpende med Löven, i opreist Stilling; bagved hans Kølle. Æ. 3.
1118. S. Hoved. R̄. ΗΗΡΑΚΛΕΙΩΝ En Havgud med fiskedannet Underkrop, væbnet med Skiold og Spyd.¹⁾ Æ. 2¹/₂. B.
1119. Brystbillede af Athena, forfra seet, med en attisk trebusket Hielm; over den v. Skulder sees Uglen. R̄. S. Indskr. En opreist Trophæ. Æ. 2¹/₂.

¹ Glaukos eller Triton. Jvfr Millingen Anc. coins p. 15-16; Numism. de l'anc. Italie p. 14-16; De Witte i Revue num. 1847, p. 5-16.

SYBARIS.

1120. Athenas Hoved med attisk Hielm, prydet med en Olivenkrands. $\text{R.} \ \Xi\text{YBA}$ En staaende Tyr, som seer sig tilbage. A. Ob.¹⁾

THURION.²⁾

1121-22. Athenas Hoved med attisk Hielm, paa hvis Side Scylla, som truende hæver den h. Haand. $\text{R.} \ \Theta\text{ΟΥΠΙΩΝ}$ En Tyr fremstyrtende med sænket Hoved og det ene Forbeen løftet. I Exergen en Fisk. A. Didr.

1123. En lign. Scylla holder en Aare i h. Arm. Paa R. i Exergen to Fiske.

1124. En lign. Hielmen er endnu prydet med en Gryph paa Bagstykket; paa R. er over Tyren en tændt Veddellöbsfakkel, under den EY .

1125-30. S. Hoved. R. S. Indskr. og Typ. I Exergen en Fisk. Med følg. Særkiender. Nr 1125 Den paa Hielmen anbragte Scylla, med en Aare i h. Arm, hæver den v. Haand truende. Nr 1126 Scylla uden Aare hæver den v. Arm. Nr

¹ Denne Obol, paa hvis Adv. det s. Athenahoved findes som paa de efterfølgende thuriske Mynter, medens den ældre sybaritiske Typ er bevaret paa R. , er rimeligt præget kort efter Aar 444 f. Chr., da den fra Athen efter Perikles's Raad sendte Coloni paany havde opbygget Staden, der var bleven ødelagt af Crotoniaterne (see A. Nr 113 Anm.), i Forening med de tilbagevendende Sybariter; disse bleve nemlig ikke længe efter udjagne af de atheniensiske Colonister. See Millingen Num. de l'anc. Italie p. 9-12.

² Denne Stad blev grundet i Nærheden af det forstyrrede Sybaris af den atheniensiske Coloni, som var kaldt til Hielp af Sybariterne, men efter at have undertvunget eller fordrevet disse forandrede Stadens Beliggenhed og gav den Navn efter en Kilde Thuria. Strabo VI, p. 263. Til Mynttyper valgtes Hovedet af Møderstadens Skyts-Gudinde og den gamle sybaritiske Tyr, hvis Stilling forandredes med Allusion til Stadens Navn ($\theta\upsilon\upsilon\pi\omega\varsigma$, fiendtligt fremstyrtende).

- 1127 Scylla holder en Landse løftet i h. Haand, den v. Arm udstrakt. Nr 1128 Scylla holder en Trefork i h. Arm, den venstre udstrakt; paa Bagstykket af Hielmen $\Sigma\Omega$; under Tyren $\Sigma\Omega\Gamma$. Nr 1129 Scylla hæver den h. Arm med en Steen i Haanden (?), den v. Arm udstrakt; paa Hielmen $\Sigma\Omega$. Nr 1130 Scylla som paa foreg. Nr; paa Hielmen Φ ; over Tyren en Veddeløbsfakkell. \mathcal{R} . Dr.
- 1131-33. S. Hoved, paa hvis Hielm Scylla med udstrakte Arme. \mathcal{R} . S. Indskr. og Typ. Med følg. Mærker. Paa Nr 1131 over Tyren $\Sigma\Omega(\Gamma)$, i Exergen en løbende Löve. Nr 1132 i Exergen Lynilden. Nr 1133 over Tyren ΘE , i Exergen en Stierne. \mathcal{R} . Dr.
- 1134-37. S. Typer og Indskr. Paa \mathcal{R} . følg. Mærker. Nr 1134 en Fisk i Exergen. Nr 1135 desuden NIK under Tyren. Nr 1136 desuden HPA over Tyren. Nr 1137 Nike svævende med en Krands over Tyren, Indskriften anbragt i Exergen. \mathcal{R} . Ob.
1138. S. Typer og Indskr; med en Gryph paa Athenas Hielm. Paa \mathcal{R} . over Tyren $EY\Phi A$, i Exergen en Thyrsus. \mathcal{R} . Dr.
1139. S. Typer og Indskr. Paa \mathcal{R} . i Exergen utydelige Bogst. \mathcal{R} . Hemiob.
1140. S. Typer og Indskr.; med en Olivenkrands om Athenas Hielm. Paa \mathcal{R} . under Tyren en Fugl, i Exergen en Fisk. \mathcal{R} . Dr.
1141. S. Typer og Indskr. Athenas Hielm er glat, bagved Δ . Paa \mathcal{R} . Nike svævende med en Krands over Tyren, under denne ΣI . \mathcal{R} . Ob.
1142. S. Typer og Indskr. Athenas Hielm er prydet med en vinget Havhest. \mathcal{R} . Ob.
1143. Athenas Hoved, med en Gryph paa Hielmen. \mathcal{R} . S. Indskr. En Tyr gaaende med Hovedet truende sænket. (I Exergen en Fisk.) \mathcal{R} . Dr.

1144. S. Hoved, med en Olivenkrands om Hielmen. S. R.
Under Tyren I. R. Dr.
1145. En lign.; et Epheublad er föiet til det bageste af Olivenkrandsen om Hielmen. Uden I paa R.
- 1146-47. S. Hoved med Olivenkrands om Hielmen. R. ΘΟΥΠΙ
S. Tyr. I Exergen en Fisk. Paa Nr 1147 under Tyren Γ.
R. Ob.
1148. S. Hoved. R. S. Indskr. En fremstormende Tyr som
paa Nr 1121 f. Under den en Kölle. Æ. 2.
1149. S. Hoved. R. ΘΟΥ Et Tyrehoved forfra seet. Paa
Siderne ΕΡ. Æ. 1.
1150. S. Hoved med en Olivenkrands om Hielmen. R. ΘΟΥ
Et Overflödighedshorn.¹⁾ Paa Siderne ΣΩ og ΦΙ. Æ. 2.
(See Tavle II.)

Bruttien.²⁾

- 1151-52. Heras Hoved med Stephanos og Slör; bag Skulderen
et Scepter. R. ΒΡΕΤΤΙΩΝ Poseidon staaende med den ene
Fod paa en jonisk Capitæl, den v. Haand støttet til et höit
Scepter. Paa Nr 1151 bag Hovedet en Bi, paa R. en Örn

¹ Denne hidtil ikke bekjendte Mynt er ifölge Stilen i Hovedet sildigere end de foreg., formodentlig fra den romerske Periode, idet Overflödighedshornet antyder Paavirkning af den romerske Coloni Copia, der anlagdes i det thuriske Distrikt kort efter den 2den puniske Krig (see III, Nr 57). At denne Coloni ikke blev grundet i Staden Thurion selv, eller at idetmindste Thuriernes Navn ikke ophörte derved, er viist af Millingen i Num. de l'anc. Italie p. 228-29.

² De fölg. Mynter ere ifölge Indskriften prægede af *Brettierne* eller, som de senere kaldtes, Bruttierne, der i Midten af det 4de Aarh. adskilte sig fra den oskiske Folkestamme Lukanerne, til hvilken de hörte, og erobrede Sydspidsen af den italske Halvö, der fik Navn efter dem. Deres Mynter, som have reent græske Indskrifter, Billeder af græske Guddomme og ere af skiön Kunststil, vise, at dette af Oprindelse barbariske Folk i kort Tid aldeles tilegnede sig det Sprog, den Gudsdyrkelse og Kultur, som fandtes i Syditaliens græske Stæder.

- flyvende med en Krands i Kløerne. Paa Nr 1152 bag Hovedet et utydeligt Symbol, paa \mathfrak{K} . en Krabbe. \mathfrak{A} . Tetrob. (Kor. Dr.)¹⁾
- 1153-60. Brystbillede af Nike. \mathfrak{K} . S. Indskr. En mandlig Figur med Horn, staaende med en Landse i v. Haand og en Chlamys om Armen, sætter sig en Seirskrands paa Hovedet.²⁾ Med følg. Mærker. Nr 1153 bag Hovedet en Havhest, paa \mathfrak{K} . en Slange, Σ . Nr 1154 en Stjerne, paa \mathfrak{K} . et Røgelse-Altar af Candelaberform. Nr 1155 en Pentagon, paa \mathfrak{K} . s. Røgelse-Altar, Γ . Nr 1156 et utydeligt Symbol, paa \mathfrak{K} . s. Røgelse-Altar, Γ . Nr 1157 et utydeligt Symbol, paa \mathfrak{K} . s. Røgelse-Altar, Γ . Nr 1158 et Oxehoved (?), paa \mathfrak{K} . \square . Nr 1159 en Offerkande, paa \mathfrak{K} . s. Monogram. Nr 1160 et utydeligt Symbol, paa \mathfrak{K} . s. Monogram. \mathfrak{A} . Tetrob. (Kor. Dr.)
1161. Herakles's Hoved med Lövehuden. Bagved et Sværd (?). \mathfrak{K} . $\text{BPETI}\Omega\text{N}$ En Krigsgudinde (Athena eller Enyo³⁾), som med den hævede h. Haand opmuntrer til Kamp.; den v. Arm er væbnet med Skioldet; bagved en Landse. Ved Siden et Oxehoved. \mathfrak{A} . 7.
1162. Ares's skiæggede Hoved, med en løbende Gryph paa Siden af Hielmen. Nedenunder Lynilden. S. \mathfrak{K} . \mathfrak{A} . 7.
1163. S. Hoved. Nedenunder et Ax. Bagved • • • \mathfrak{K} . S. Indskr. Nike, staaende med en Palmegreen i v. Arm, bekrandses en Trophæ. Foran hende et Overflødigshorn, bagved Γ . \mathfrak{A} . 7.
- 1164-66. Zeus's Hoved med Laurbærkrands; bagved Lynilden.

¹ Disse Mynter, som veie fra 5 til 4.⁶ Gr., kunne efter den i Nedreitalien gjældende Myntfod være Tetroboler, men ere vel snarere at ansee for Drachmer af en noget forringet korinthisk Myntfod.

² Enten Dionysos, der paa Grund af sit Tog til Indien ogsaa fremstilles med Vaaben (jvfr Nr 729 f.), eller Pan som den Skræk indjagende krigerske Gud (jvfr Nr 689 f. Diod. I, 18).

³ Jvfr Millingen Num. de l'anc. Italie p. 99-100.

- Æ. S. Indskr. Ares i angribende Stilling, med Landse og Skiold. Paa Nr 1164-65 en flyvende Ugle, paa Nr 1166 en Dru eklase. Æ. 4.
1167. S. Hoved; bagved en Delphin (?). Æ. S. Indskr. Örnen staaende med Lynilden i Kløerne. Æ. 6.
- 1168-69. S. Hoved; bagved et Ax. Æ. S. Indskr. og Typ; foran Örnen et Overflødighedshorn. Desuden over Örnen paa Nr 1168 en Stierne, paa Nr 1169 T. Æ. 5. Nr 1169 B.
1170. S. Hoved; bagved et Spyd. Æ. S. Indskr. og Typ. Örnen vender Hovedet tilbage; ved Siden en Ploug. Æ. 5.
- 1171-72. Nikes Hoved med et Smykke over Panden og Baghaaret omsnoet med et nedhængende Baand. Foran NIKA, bagved et Ax. Æ. S. Indskr. Zeus som staaende udslynger Lynilden; Sceptret er i v. Haand. Foran et Overflødighedshorn. Desuden paa Nr 1171 en Stierne, paa Nr 1172 T (?). Æ. 4.
1173. S. Typer og Indskr. Æ. 5.
1174. S. Hoved. Æ. S. Indskr. Zeus hurtigt kiørende paa en Biga, med Lynilden hævet i h. Haand, Sceptret i v. Haand. Under Hestene en Veddelöbsfakkel. Æ. 3.
1175. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. Æ. S. Indskr. En Ugle. Æ. 2.

PETELIA.¹⁾

1176. Apollos Hoved med en Laurbærkrands. • • Æ. (ΠΕ)-
THAINQN Artemis gaaende med en Fakkel i h. Haand.
Foran et Ax. Æ. 2¹/₂

¹ Denne Stad heed, som det synes, oprindeligt Chone og fik først Navnet Petelia af Bruttierne, der ved Landets Erobring (jvfr Side 152 Anm. 2) gjorde den til deres vigtigste Fæstning. Nr 1176 hidrører dog formodentlig fra det romerske Herredømmes Periode, under hvilket Petelia vedblev at være en anseelig og blomstrende Stad. Jvfr Millingen Num. de l'anc. Italie p. 83-84.

KROTON.

1177. φ POT Den apollinske Trefod. Ved Siden et Hvedekorn. R. En Örn siddende paa en jonisk Capitæl; foran den en Laurbærgreen.¹⁾ A. Dr.
1178. S. Adv. (I Exergen E.) R. φ PO En Örn paa en jonisk Capitæl. A. Dr.
1179. φ PO Trefoden. Ved Siden et Epheublad. R. En Örn, som sidder paa et Hiortehoved, seende tilbage. A. Dr.
1180. φ PO Trefoden, prydet med en Tænia, som ender i en Qvast ($\zeta\acute{\epsilon}\mu\mu\alpha$ $\delta\epsilon\lambda\phi\iota\kappa\acute{\iota}\nu$); bagved en Laurbærkrands. R. En Örn staaende med udbredte Vinger og løftet Hoved; bag den BOI.²⁾ A. Dr.
1181. KPO Trefoden. Ved Siden Δ . R. En Örn, som holder en Laurbærgreen i Kløerne, med udbredte Vinter og løftet Hoved. A. Dr.
1182. En lign. Paa Adv. desuden en Heire.
1183. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. KPO Trefoden Ved Siden en med Tænier prydet Laurbærgreen. A. Dr.
1184. KPOTON... Den med Tænier prydede Trefod, ved Siden af hvilken Apollo afskyder en Piil mod Slangen Python, der truende reiser sig imod ham.³⁾ R. Herakles, siddende med en med Tænier prydet Green i dén h. Haand, foran et brændende Altar; den v. Haand er støttet til Köllen, Löve-

¹ Ang. Apollos Dyrkelse i Kroton og Örnén som hans Symbol, jvfr A. Nr 114 og 125 Anm.

² Jvfr Raoul Rochette Lettre sur les graveurs des monnaies gr. Pl. 1, 10; Duc de Luynes Choix de méd. gr. Pl. 3, 23, hvor en Krabbe ligger foran Örnén og Navnet BOIΣKOY er tilføiet.

³ Denne Fremstilling hentyder til Krotons apollinske Helligdom, Python muligt er ogsaa Apollo her afbildet som Befrier fra en pestagtig Syge, Epikurios.

- huden bedækker Sædet, Bue og Kogger ligge ved Siden. Bagved (ΟΙΚΙΣΤΑΣ.¹) I Exergen to Fiske. \mathcal{R} . Dr.
1185. Den iaciniske Heras²) Hoved med en høi udziret Stephanos, flagrende Haar og Halssmykke, fremstilt forfra. \mathcal{R} . ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΑΣ Herakles, som siddende paa Lövehuden rækker sit Drikkekar frem med h. Haand; den v. Haand holder Köllen, Buen ligger ved Siden. \mathcal{R} . Dr.
1186. En lign. Herakles's v. Arm hviler paa Sædet, idet Köllen samt Buen ere anbragte ovenover; ved hans Födder sees Tre-foden. Med Mærket Δ . \mathcal{R} . Dr.
1187. ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΑΣ Apollos Hoved med Laurbærkrands. \mathcal{R} . Herakles, som Barn, qvælende Slangerne. \mathcal{R} . Dr.
1188. S. Hoved. \mathcal{R} . ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΑΝ Lynilden. Ovenover en Stierne. $\mathcal{Æ}$. 3.

DE EPIZEPHYRISKE LOKRERE.

1189. ΛΟΚΡΩΝ Zeus's Hoved med Laurbærkrands. \mathcal{R} . En

¹ Da Herakles ifølge Indskriften her er fremstilt som Stadens Stifter, kan der ved Grenen (som rensende Laurbærgreen) og ved Altret enten være sigtet til de ved de græske Stæders Anlæggelse brugelige Ceremonier og Offeringer til Folkets Lustration, eller være hentydet til Herakles's egen Renselse for det Drab, han af Vanvare begik paa Kroton, en Søn af Sisyphos, der som Gæstevært havde optaget ham paa hans Vandring igiennem Oenotrien; han forudsagde nemlig ved denne Leilighed Anlæggelsen af en mægtig Stad, der skulde bære den dræbte Krotons Navn, og blev derfor betragtet af Krotoniaterne som deres Stads Stifter. Diod. IV, 24. Jvfr dog Ovid. Metam. XV, 12 f. Men Herakles kan ogsaa her være fremstilt som de olympiske Leges Stifter med Oliegrenen i Haanden foran det Altar, han ved deres Indstiftelse reiste til sin Fader Zeus; Krotoniaterne havde nemlig stor Forkiærlighed for Gymnasiets Kampøvelser og vandt ofte Prisen i de olympiske Lege, jvfr Krause Gymn. u. Agonistik der Hellenen II, p. 751-52.

² Under dette Navn havde Hera i Nærheden af Kroton et riigt Tempel, hvis Grundlæggelse henførtes til Herakles og som var Hovedsædet for Heras Dyrkelse i Storgrækenland. See Pauly Real-Encykl. der class. Alterthums-Wissenschaft IV, p. 571.

- Örn sönderrivende en Have; ovenover Lynilden. Bagved ☉.
 R. Dr.
1190. S. Hoved; bagved Lynilden. R. ΛOKP(ΩN) En paa et
 Klippeestykke siddende Örn.¹⁾ R. Dr. (See Tavle II.)
1191. Artemis's (?) Hoved med Haarsmykke; bagved en Fakkell.
 R. S. Indskr. Öرنen staaende med Lynilden i Klöerne; bag-
 ved en Palmegreen med paaheftet Seirsbind. Foran ΑΓ.
 Æ. 7.
1192. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. R. S. Indskr.
 Demeter siddende paa et med Lövebeen prydet Sæde, med en
 Offerskaal fremrakt i den h. Haand, en Valmuestængel i den
 v. Arm. Ovenover to Stierne. Æ. 7.
1193. En lign. med Indskr. ΑΕΥ bag Athenas Hoved.
1194. S. Hoved. R. S. Indskr. Öرنen staaende med Lynilden
 i Klöerne; foran en Stierne. Æ. 4.
- 1195 S. Hoved. R. S. Indskr. Den vingede Lynild. Æ. 3.
- 1196-97. ΛOKPΩN Den korinthiske Athenas Hoved. R. Pe-
 gasus flyvende. Nedenunder paa Nr 1196 Lynilden, paa Nr
 1197 en Caduceus. R. Att. Didr.²⁾
- 1198-99. S. Hoved. R. ΛOKPΩN Pegasus flyvende. Æ. 5
 og 2.

AXIA.³⁾

1200. Zeus's Hoved. R. Α Ξ Den vingede Lynild. Æ. 3.

¹ Öرنen paa de lokriske Mynter erindrer om det lykkelige Varsel, som indtraf i det beröimte Slag mod Krotoniaterne ved Sagra, idet en Örn svævede over Lokrernes Hær, indtil de havde tilkæmpet sig Seiren. Justin XX, 3.

² De korinthiske Typer paa disse Mynter vise de epizephyriske Lokreres nöie Forbindelse med Korinth, idet Korinthiere fra Syrakus i Forbindelse med Lokrere fra Hellas havde anlagt deres Stad, der sædvanligt gialdt for dorisk. Jvfr O. Muller Dorier III, 11, 6. Ang. Hensførelsen af disse Didrachmer hertil istedetfor til Lokris i Grækenland, jvfr Millingen Num. de l'anc. Italie p 69.

³ En By af dette Navn i Italien forekommer hos Steph. Byz. og Cicero

MYSTIA.¹⁾

1201. Apollos Hoved med Laurbærkrands. $\text{R. } \Sigma\text{YM } \text{P}\Omega\text{T}\Upsilon\text{Y}$
En Trefod. Æ. 4. (See Tavle II.)

TERINA.²⁾

- 1202-3. TEPINAION Et qvindeligt Hoved³⁾, med det opstrøgne Haar samlet i en Dusk foroven og omgivet af et bredt Baand forneden, Örensmykke og Halsbaand. R. En vinget Gudinde⁴⁾, som siddende holder den h. Haand paa en Heroldstav, der er stillet paa Jorden foran hende; den v. Haand hviler

(Or. pro A. Cæcina), uden at dens Beliggenhed bestemmes; men da der ifølge Steph. Byz. fandtes en By Axia i de ozoliske Lokrerers Land og Typerne passe til de foreg. epizephyriske Lokrerers Mynter, maa den antages at have ligget i den af disse befolkede Landstrækning. Af Eckhel (Doctr. n. v. II, p. 191) henføres denne Mynt til Axia i Hellas, af Sestini (Med. gr. del mus. Hederv. II, p. 149) til Axos paa Kreta; men Kunststilen strider herimod og med Hensyn til den sidste Stad ogsaa Indskriften.

- ¹ Denne ikke forhen i den græske Numismatik optagne By omtales af de gl. Geographer som samnitisk α : oskisk (Steph. Byz.), beliggende imellem Forbjergene Lacinion og Zephyrion (P. Mela II, 4, jvfr Plin. H. N. III, 15). Typerne ere de samme som paa det ikke fierne Rhegions Mynter; den uskiønne Kunst, der viser sig i Hovedets Udførelse, passer til den oskiske Cultur; den retrograde Skrift og den særegne Form af Bogstavet *H* med en Tverstreg kunne forklares af det oskiske Sprogs Indflydelse. Jvfr nedenfor under II, 3 de oskiske Mynter. $\text{YII}\Omega\text{P}$, der indtager en med MYS sideordnet Plads langs Trefoden, er muligt ogsaa Navnet paa en Stad *Hyporon* (Hyporum, Hipporum, Itiner. Anton. XXX) i Nærheden af Forbierget Zephyrion, saa at Mynten er præget af disse to Byer i Forening, som ikke sieldent var Tilfældet i Nedreitalien; med mindre det er at opfatte som et Tilmavn til Mystia: Υπώρεια , den ved Foden af Bierge liggende Stad.
- ² De terinæiske Mynter ere ældre end den 2den puniske Krig, under hvilken Staden blev aldeles ødelagt af Hannibal.
- ³ Dette Hoved, som formodentlig forestiller den locale Nympe eller personificerede Stad, er ifølge Eckhel (Doctr. n. v. I, p. 113) Sirenen Ligeas, hvis Grav vistis i Terina.
- ⁴ Sædvanligt forklaret om Nike, hvis Navn findes tilføiet en uvipget qvindelig

- paa det af Steen huggede Sæde. Paa Nr 1203 Π paa Sædet. **Æ. Dr.** (6.⁶ Gr.)
1204. **S. Adv. Æ. TEPINAION** S. Gudinde, staaende med den ene Fod paa en Steen, holder en Heroldstav i den h. Haand; den venstre, med Overgevandtet omviklet, hviler paa Ryggen. **Æ. Dr.**
1205. En lign. uden Indskr. paa Adv.
1206. **S. Indskr.** Et qvindeligt Hoved med en Sphendone om Haaret. **Æ. S.** Gudinde siddende med en Seirskrands i h. Haand, den venstre paa Steensædet. Bagved Γ. **Æ. Dr.**
1207. En lign. Gudindens h. Haand hviler paa Sædet; Haanden af den foran holdte v. Arm er ikke udpræget.
1208. Et qvindeligt Hoved; det opstrøgne ziirligen ordnede Haar er omgivet af et ikkun over Panden synligt Bind. Om Randen en Laurbærkrands. **Æ. (S. Indskr.) S.** Gudinde, siddende paa en omkastet Hydria med en Krands i den høire Haand, en Heroldstav (?) i den venstre. **Æ. Dr.** (5.⁸ Gr.)
- 1209-10. **TEPINAIQN** Et qvindeligt Hoved med opheftet Haar. **Æ. S.** Gudinde siddende med en Fugl¹⁾ paa den udstrakte h. Haand. Paa Nr 1209 bag Hovedet Triquetra, paa **Æ.** en Stjerne. Nr 1210 paa **Æ. Δ.** **Æ. Diob.**

Figur paa en af Terinas ældste Mynter (Millingen Anc. coins Pl. 2, 2), af Birch (i Num. Chron. VII, p. 242 f.) om Iris, paa hvem Heroldstaven og Vandkrukken (jvfr Bronzespeilet i Thorvaldsens Museum III Afd., 2det Afsn., p. 165, Nr 156) passe, idet tillige en Flod i Nærheden af Staden bar Navnet Eris eller Iris. Men denne Figur synes snarere at maatte opfattes som Stadens Skytsgudinde (*Σωσίπολις*, som den vingede Gudinde er benævnt paa en Mynt fra Gela, see Toremuzza Sic. vet. num. Tab. 32, 1) eller som dens Personification, fremstilt med forskellige til Indbyggernes offentlige Liv og Bedrifter sigtende Symboler, som Demos paa Tarents og Rhegions Mynter (jvfr A. Nr 160 og B. Nr 845 f.), Taras (jvfr B. Nr 853 Anm.), og Ynglingen paa Delphinen paa Pæstum's og Brundusium's Mynter, ogsaa afbildet med Vinger (jvfr III, Nr 54 og 60 Anm.).

¹ Som Symbol paa Ephebiet eller de offentlige Lege, see Raoul Rochette Num. Tarent p. 234-35.

1211. (S. Indskr.) S. Hoved. Bagved Triquetra. R. S. Gudinde, siddende med en Heroldstav i den udstrakte h. Haand. A. Diob.
1212. ΤΕΡΙ Et lign. Hoved. R. S. Gudinde. Gienstanden, som den h. Haand har holdt, er ikke udpræget. A. Diob.
- 1213 14. Et kvindeligt Hoved med en Sphendone om Haaret. R. S. Gudinde siddende med en Krands i h. Haand. A. Ob.
1215. S. Typer. Æ. 2.
1216. Et kvindeligt Hoved med opheftet Haar. R. S. Gudinde. Gienstanden, som den h. Haand holder, er utydelig. Æ. 3.
1217. Et lign. Hoved. R. TE En Krabbe. Ovenover Maanens Tegn. Æ. 3 $\frac{1}{2}$.
1218. En lign. med Indskr. ΤΕΡΙ.

NUKRIA.¹⁾

- 1219-20. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. ΝΟΥΚΡΙ-
ΝΩΝ En fri Hest staaende; imellem dens Been en Pentagon. Æ. 5.

HIPPONION.²⁾

- 1221-22. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. (Foran ΔΙΟΣ.)
R. (ΕΙΠΩΝΙΕΩΝ) En Amphora. Ved Siden paa Nr 1221 en Fakkell, paa Nr 1222 en Caduceus med Tænier. Æ. 4.
1223. Athenas Hoved med korinthisk Hielm, prydet med en

¹ Nuceria, nu Nocera, i Nærheden af Terina, formodentlig af oskisk Oprindelse; det uskiønne Præg paa dens Mynter viser, at den helleniske Cultur der ikke var trængt igiennem. Jvfr Millingen Num. de l'anc. Italie p. 58-59.

² Denne Stads Mynter med græciserende oskisk Indskrift findes under Afd. II, 3, Nr 49-50. De fölg. græske Mynter ere prægede för Aar 194 f. Chr., da Staden blev gjort til romersk Coloni uuder Navn af Valentia, see III, Nr 67 f.

Gryph. $\text{R. --}\Pi\Omega\text{NIE}\Omega\text{N}$ Nike staaende med en Krands fremrakt i den h. Haand, et langt Scepter i v. Arm. Æ. 5.

RHEGION.

1224. $\text{PH}\Gamma\text{INON}$ Apollos Hoved med Laurbærkrands og opheftet Baghaar.¹⁾ Bagved en Laurbærqvist med to Blade. R. Hovedet af en Lövehud, forfra seet.²⁾ R. Att. Dr. B.
1225. PH En Laurbærqvist med to Blade. $\text{S. R. R. Att. Triob.}$
1226. (Indskr. ukiendelig.) Apollos Hoved med Laurbærkrands og nedfaldende Baghaar. Bagved en Dru eklase (?). S. R. Æ. 5.
- 1227-28. $\text{PH}\Gamma\text{INON}$ S. Hoved. Bagved paa Nr 1227 †, paa Nr 1228 en Hielm. S. R. Æ. 4.
1229. (Indskr. fattes.) S. Hoved, med opheftet Baghaar. S. R. Æ. 3.
1230. $\text{PH}\Gamma\text{INON}$ Den apollinske Trefod. S. R. Æ. 3.
1231. S. Indskr. Den apollinske Cithar. S. R. Æ. 2.
1232. Artemis's Hoved med Haarsmykke, Bue og Kogger bag Skulderen. $\text{R. PH}\Gamma\text{INON}$ En gaaende Löve. Æ. 5.
1233. S. Adv. R. S. Indskr. Apollo staaende med en Renselsesgreen i den udstrakte h. Haand og Ravnene paa Armen; den v. Haand er støttet til en lang Laurbærgreen som Scepter. Foran et Overflödighedshorn. Æ. 5.
1234. S. Adv. R. S. Indskr. Den apollinske Cithar med et Overflödighorn som Mærke. Æ. 6. B.

¹ Apollo, til hvis Dyrkelse de fleste af Rhegions Mynttyper have Hensyn ansaaes som Förer og Skytsgud for de chalcidiske Colonister, der havde anlagt Staden. Han havde her et anseet Tempel, som sagdes at være opført af den fra Modermordet rensede Orestes. See Eckhel Doctr. n. y p. 181-82.

² Ang. Oprindelsen til denne Typ, see A. Nr 169.

1235. S. Typer og Indskr. Paa R. Maanens Tegn og en med en Tænia prydet Palmegreen. Æ. 3.
1236. Hovederne af Apollo og Artemis ved Siden af hinanden. R. S. Indskr. En Trefod. Æ. 3.
1237. Apollos Hoved med Laurbærkrands. (Bagved XII.) R. S. Indskr. Dioskurerne tilhest. Æ. 3.
- 1238-39. Dioskurernes Brystbilleder ved Siden af hinanden, med Laurbærkrandse om Huerne og Stierner ovenover. Paa Nr 1239 en Landespids bagved. S. R. som paa Nr 1233. Med Værdibetegnelsen IIII. Æ. 3.
- 1240-42. S. Brystbilleder. R. Hermes staaende med en Oliegreen fremrakt i den h. Haand, Caduceus og Chlamys i v. Arm. Med s. Værdi-Betegnelser. Paa Nr 1241 paa Adv. to Landser bagved, paa R. en Halvmaane; paa Nr 1242 R. et Overflødigedshorn. Æ. 3.
1243. S. Brystbilleder. R. S. Indskr. Demeter staaende med Ax fremrakte i den h. Haand, et høit Scepter i v. Arm. Foran IIII og en Halvmaane. Æ. 3.
1244. Athenas Hoved med attisk Hielm, prydet med en Gryph. R. S. Indskr. Athena staaende med Billedet af Nike, som bærer et Palladium, paa den udstrakte h. Haand; den v. Arm holder Landse og Skiold ved Foden. Foran Lynilden og Π. Æ. 5.
1245. Et qvindeligt Dobbelt hoved med Stephanos (eller Kalathos). R. S. Indskr. Zeus thronende, med et Scepter i h. Haand. Foran en Trefod og Π, i Exergen en Slange. Æ. 6.
1246. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. R. S. Indskr. Hygiea, som staaende giver Slangen Føde af en Skael. Ved Siden III. Æ. 2.
1247. Zeus's og Heras Hoveder ved Siden af hinanden, hiint med Laurbærkrands. R. S. Indskr. Artemis i Jagtdragt.

staaende med en Bue i v. Haand, den høire støttet til en høi Fakkell; ved Fødderne en Hund. (Ved Siden et Ax og III.) Æ. 3.

SICILIEN

og nærliggende Öer.

MESSANA. MAMERTINI.¹⁾

1248. En Gudinde²⁾, iført en Diplois og med en styrende Stok i Haanden, kiører langsomt en med to Muldyr forspændt Veddekiørselsvogn; en Seirsgudinde svæver imod hende med en Krands. I Exergen to Delphiner. $\text{R. } \text{NOI} \text{MA} \text{ΞΞΞEM}$ En løbende Hare. Nedenunder Hovedet af den uskiæggede Pan. $\text{R. Att. Tetradr. (Tyk.)}$
1249. S. Typ. Gudinden bærer en flagrende Peplos over sin Chiton. $\text{R. ME} \text{ΞΞANION}$ S. Typ. Nedenunder en Delphin over Bølger. R. Tetradr.
1250. (S. Indskr.) En løbende Hare. (Under den en Græshoppe). $\text{R. En Polyp. } \text{Æ. 3.}$
1251. Et ungdommeligt Hoved. $\text{R. En løbende Hare. } \bullet \bullet$
Om Randen en Laurbærkrands. $\text{Æ. } 1\frac{1}{2}.$
1252. Poseidons Hoved med en Krands om Haaret. Foran ΠΟΣΕΙΔΑΝ. Bagved en Trefork. $\text{R. ME} \text{ΣΣANION}$ En Trefork mellem to Delphiner. $\text{Æ. } 4\frac{1}{2}.$
1253. Et kvindeligt Hoved med Siv i Haaret, der er omhyllet

¹ Nr 1248-54 ere prægede før Aar 278 f. Chr., da det oskisk-kampaniske Folk Mamertinerne bemægtigede sig Messina, som derpaa fik Navn efter dem.

² Formodentlig den locale Nymfhe som en Personification af Staden. Ang. Veddekiørselsvognen og Haren jvfr A. Nr 168 Anm.

- af en Sphendone. Foran 2 Delphiner; bagved ΠΕΛΩΡΙΑΣ.¹⁾
S. R. Æ. 4 $\frac{1}{2}$. B.
1254. S. Adv. Haaret er uden Sphendone. R. S. Indskr.
Pheræmon²⁾ med Hielm, Landse og Skiold, en Chlamys hæn-
gende over Armen, i angribende Stilling. Æ. 4 $\frac{1}{2}$.
-
1255. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. R. MAMEPTINΩΝ
Pheræmon, som paa foreg. Nr, dog uden Chlamys. Foran Π.
Æ. 7.
1256. Ares's Hoved, uskiægget, med Laurbærkrands. Foran
ΑΡΕΟΣ.³⁾ Bagved en Landsespids. R. S. Indskr. Zeus's
Ørn med Lynilden i Kløerne. Æ. 7.
1257. S. Hoved. R. (S. Indskr.) En stangende Tyr. Æ. 4.
1258. S. Hoved. Bagved et Sværd i Skede. R. S. Indskr.
En Heros, som staaende, med en Chlamys om Skuldrene og
en Landse i Armen, holder en Hest ved Manken.⁴⁾ Foran Π.
Æ. 7.
1259. Apollos Hoved med Laurbærkrands; bagved en Cithar.
R. S. Indskr. Ares med Chlamys om Skuldrene, siddende
paa en Klippe, understøtter Hovedet med den paa Skioldet
hvilende v. Arm; i den h. Arm er Landsen. Foran Γ.
Æ. 7.

¹⁾ *Pelōrias*, der var Navnet paa Forbierget ved Messanas Bugt, betegner formodentlig, ifølge den paa de sicilianske Mynter stedfindende Skik at tilføie Gudenavnet, det Hoved, bøg hvilket det er sat, som Biergets Nymphe, med mindre den samme Artemis Potamia som paa de syrakusanske Mynter (see A. Nr 192 Anm.) kan antages her at være fremstilt med Tilnavnet Pelorias, som ogsaa Børgen i Messina kaldtes.

²⁾ En af Æolos's Sønner, som ifølge Sagnet havde hersket i denne Deel af Sicilien. Diod. V, 8. Jvfr Torremuzza Sic. vet. num. Tab. 50, 6, hvor Navnet findes tilføiet.

³⁾ *Ares* var det mamertinske Folks Stavgud, hvis Navn det bar, idet Marmers (den romerske Mars) var den oskiske Benævnelse paa Ares.

⁴⁾ Muligt Kastor, med mindre ogsaa her Ares er fremstilt. Jvfr Nuceria II, 3, Nr 37.

1260. S. Adv. R. S. Indskr. Ares med en Chlamys om Skuldrene, staaende med Sværdet i Skede i h. Haand, den v. Arm støttet til Landsen, og Skioldet ved Fødderne. Π. Æ. 7.

1261. Herakles's Hoved. R. (Indskr. ikke udpræget.¹⁾) Artemis i Jagtdragt, med Bue og Kogger paa Ryggen og en Hund ved Siden, skrider hurtigt fremad, holdende en Fakkelt med begge Hænder. Foran XII. Æ. 6.

TAUROMENION.²⁾

1262. Apollos Hoved med Laurbærkrands. Foran ΑΡΧΑΓ(Ε)-ΤΑΣ.³⁾ R. ΤΑΥΡΟΜΕΝΙΤΑΝ En Trefod. Æ. 4.

1263. ΤΑΥΡΟΜΕΝΙΤΑΝ Dionysos's Hoved, bekrandset med Epheu. R. En Trefod. ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ. Æ. 4.

1264. S. Hoved. R. ΤΑΥΡΟΜΕΝΙΤΑΝ Artemis, i Jagtdragt og med Koggeret paa Ryggen, staaende med en Offerskaal (?) i h. Haand, den venstre støttet til et Spyd. Æ. 5.

1265. Herakles's Hoved, skiægget, med Diadem. Bagved $\overline{\text{XΕ}}$. R. S. Indskr. En stangende Tyr. Æ. 5.

1266. Athenas Hoved med attisk Hielm. R. (Indskr. afslidt.⁴⁾) En staaende Ugle. Æ. 3.

KATANA.

1267. Et Silenhoved bekrandset med Epheu. R. ΚΑΤΑΝΑΙΩΝ

¹ Jvfr Mus. Hunter Tab. 35, 16.

² Denne Stad var anlagt paa Ruinerne af den af Dionysios den Ældre 403 f. Chr. ødelagte By Naxos af dennes tiloversblevne Indbyggere; den fik Navn af en nærliggende Høide Tauros, hvortil Tyren paa Nr 1265 sigter.

³ Apollo havde været dyrket i Naxos under dette Navn, som Fører af og Stifter for den der grundede chalcidiske Coloni, og optoges derefter som Skytsgud for den nye Stad Tauromenion. Jvfr Eckhel Doctr. n. v. I, p. 248-49.

⁴ Jvfr Mionn. I, p. 327, Nr 1084.

- Lynstraalen forsynet med Vinger. Paa hver Side en med en Rosette udziret Kugle¹⁾. R. Att. Ob.
1268. S. Indskr. De kataniske Brødre, som redde deres Forældre, den ene fremstilt paa Adv., den anden paa R.²⁾ Æ. 2.
1269. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. S. Indskr. En Qvinde i lang Klædning, som staaende holder en Skaal foran sig, paa hvilken en Fugl sidder. Foran II. Æ. 3.
1270. Zeus's og Isis's Hoveder ved Siden af hinanden, hiint med en Laurbærkrands, dette med en ægyptisk Hovedpyrdelse. Foran X. (Bagved et Ax.) R. (S. Indskr.) Apollo lænet til en Pille, med en Renselsesgreen i høire, en Bue i v. Haand; foran Omphalos. Æ. 4.
1271. S. Hoveder. R. S. Indskr. To Ax. Æ. 2.
1272. KΑΤΑΝΑΙΩΝ Hermes's Hoved med vinget Hat. R. Nike med Krands og Palmegreen, fremskridende. Paa Siderne ⚔, ⚡ og ⚡. Æ. 5.
1273. S. Indskr. Ammons Hoved med Krands om Haaret. R. Gudinden for Ret (Dikaiosyne), staaende med en Vægtskaal i h. Haand, et Overflødighedshorn i v. Arm.³⁾ Paa Siderne s. Monogr. som de to første paa foreg. Nr; istedetfor det 3die et forskielligt, ikke heelt udpræget. Æ. 5.

ÆTNA.

- 1274-75. Solgudens Hoved med Straaler. R. ΑΙΤΝΑΙΩΝ

¹⁾ Som Værdi-Betegnelse, jvfr Indl. S. 48.

²⁾ Den Opoftrelse, Brødrene Amphinomos og Anapias havde viist ved at frelse deres Forældre fra Ætnas Flammer, belønnede Katanenserne ved at opreise deres Statuer paa et offentligt Sted; deres Daad tiende senere til et Billede paa Pietas. Jvfr Eckhel Doctr. n. v. I, p. 203-4.

³⁾ Formodentlig en Efterligning af den romerske Æquitas, jvfr de alexandrinske Mynter C. Nr 308.

Ares staaende med den h. Haand støttet til Landsen og Skiol-
det paa Armen. Æ. 4¹/₂ og 4.¹⁾

HYBLA.²⁾

1276-77. Demeters Hoved med Kalathos og Slør. Bagved en
Bi. R. (Indskr. bortslidt.) Dionysos staaende med den v.
Haand støttet til en Thyrsus og en Kantharus i h. Haand;
foran en opad springende Panther. Æ. 4 og 3.

CENTORIPA.

1278-79. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. R. KENTOPI-
ΠΙΝΩΝ Den vingede Lynild. Paa Nr 1279 Δ. Æ. 7.

1280. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. S. Indskr. En
Cithar. Æ. 6.

1281. Artemis's Brystbillede, med Bue og Kogger bag Skulderen.
R. S. Indskr. En Trefod. . . . Æ. 4.

1282. Demeters Brystbillede med Ax i Haaret. Bagved et Ax.
R. S. Indskr. En Ploug³⁾, paa hvilken en lille Fugl sidder.
. . . Æ. 3.

1283. Herakles's skiæggede Hoved. R. S. Indskr. En Kølle.
Nederst XI. Æ. 2.

LEONTION.⁴⁾

1284-85. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. LEONTI-

¹ Disse Mynter ere prægede efter Hiero II's Død (215 f. Chr.), da de fra
Katana fordrevne Indbyggere toge Byen Ennesia ved Ætnabiergets Fod i
Besiddelse og gavede den Navnet Ætna. See Eckhel Doctr. n. vet. I,
p. 190-91.

² Ifølge Eckhel (Doctr. n. v. I, p. 216 og 218) den af de 3 sicilianske Stæder
af Navnet Hybla, som havde Tilnavnet *Μεγάλη*, skiöndt Bien paa Adv.
snarere tyder paa det lille Hybla, som af indvandrede Dorere kaldtes Me-
gara og var berömt for sin Honning, see Strabo VI, p. 267.

³ Centuripinerne kaldes oftere af Cicero (Or. Verr.) *summi aratores*.

⁴ Ang. de fölg. Mynter, see A. Nr 184 f.

- NON Et Lövehoved med opspærret Gab, omgivet af 4 Hvedekorn. R. Tetradr.
1286. S. Hoved. R. LEON S. Lövehoved, omgivet af 3 Hvedekorn. R. Dr.
1287. S. Hoved, med et Kogger bag Skuldrene. R. AEON-TINQN Demeter staaende med en Valmuestængel i h. Haand, den venstre støttet til en høi Fakkell; Hovedet er prydet med en Kalathos og omgivet af en Polos. Æ. 5.

MENÆNON.

1288. Zeus's Brystbillede, med ægyptisk Hovedprydelse. R. MENAINQN Nike paa en Biga, hurtigt kiørende. Nedenunder Π. Æ. 4.
- 1289-90. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. S. Indskr. En Cithar. Æ. 5 og 4.
- 1291-92. Demeters Hoved, med Ax og Slør. R. S. Indskr. To krydslagte Fakler. Paa Nr 1292 nedenunder IIII. Æ. 4 og 3.
1293. Den skiæggede Herakles's Hoved. R. S. Indskr. En Külle. Æ. 3.

SYRAKUS.

1294. Herakles's Hoved med Lövehuden. R. ΣΥΡΑ i en indslaaet firdeelt Quadrat, i hvis Midte et qvindeligt Hoved med en Sphendone om Haaret i en fordybet Runddeel.¹⁾ A. (Att.) Diob.
1295. En lign. med Indskr. ΣΥΡΑ foran Hovedet paa Adv.
1296. ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΝ Artemis Alpheæas Hoved omgivet af

¹ Demeter eller Kora, hvis Dyrkelse i Syrakus sagdes at være indstiftet af Herakles; jvfr Nr 1346, Anm.

- 4 Delphiner. Baghaaret er indhyllet i et Net, som fastholdes af et Pandebaand.¹⁾ \mathfrak{K} . En Veddekiørsels-Biga, hvis langsomt gaaende Heste bekrandses af en ovenover svævende Seirsgudinde. I Exergen en Græshoppe. \mathfrak{A} . Att. Tetradr.
- 1297-98. S. Adv. Hovedet har Haaret omhyllet, paa Nr 1297 af en Sphendone med flere Gange omslyngede Baand, paa Nr 1298 af en Kekryphalos. \mathfrak{K} . S Typ. Den over Hestene svævende Nike bekrandses Vognstyreren. \mathfrak{A} . Tetradr.
1299. S. Adv. Hovedet bærer en Sphendone. \mathfrak{K} . En Quadriga i Veddekiørsel. Nike svæver mod Vognens Styrer med en Krands. I Exergen et Ax. \mathfrak{A} . Tetradr.
1300. S. Indskr. og Typer. I Exergen paa \mathfrak{K} . intet Symbol. \mathfrak{A} . Triob.
1301. S. Indskr. og Typer. Hovedets Haar er uden Indhylling og Baand. Under Halsen $\mathfrak{EY}^2)$. Paa \mathfrak{K} . i Exergen et Hiul. \mathfrak{A} . Tetradr.
1302. S. Indskr. Arethusas Hoved med langt opad bölgende Haar, som forneden er to Gange omslynget med et Baand. S. \mathfrak{K} . I Exergen en Muslingskal. \mathfrak{A} . Tetradr.
- 1303-4. S. Indskr. og Typer. Arethusas opadbölgende Haar er omgivet af et bredt over Panden draget Bind. Paa \mathfrak{K} . i Exergen en Delphin. \mathfrak{A} . Tetradr.
1305. S. Indskr. Koras (eller Demeters) Hoved med Ax i Haaret, omgivet af 4 Delphiner. Under Halsen et utydeligt Navn. \mathfrak{K} . Nike paa en Veddekiørsels-Quadriga med galopperende Heste; en lille Seirsgudinde svæver imod hende med en Krands. I Exergen: Scylla med en Fisk i den ud-

¹ Det af Delphiner omgivne Hoved, med eller uden Siv og med forskiellig Haarsætning, betegner formodentlig Artemis Alpheæa (Potamia), det med frit ombölgende Haar Arethusa ifølge det paa Pandebaandet af et saadant Hoved anbragte Navn (Mionn. Pl. 67, 4). Jvfr A. Nr. 192 Anm.

² σ : Euklides som Stempelkiærerens Navn, jvfr Raoul Rochette Lettre sur les graveurs des monn. gr. p. 12 f. Pl. I, 3 f.

- strakte Haand, bag hende en Delphin, foran ΕΥΘ¹⁾. \mathcal{R} .
Tetradr.
1306. ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ Artemis Alpheæas Hoved omgivet af
4 Delphiner. Baghaaret er indhyllet i et Net, som fastholdes
af et bredt Pandebaand. \mathcal{R} . S. Typ. I Exergen: en Rust-
ning, Beenskiner, et Skiold, en Hielm, opstille med Ind-
skriften ΑΘΛΑ under. \mathcal{R} . Dekadr.²⁾
- 1307-9. S. Indskr. og Typer. Gudindens Haar er prydet med
Siv; under Halsen Navnet ΕΥΑΙΝΕ³⁾ ufuldstændigt udpræget.
Paa Nr 1309 er foran Halsen Mærket Δ. \mathcal{R} . Dekadr.
- 1310-14. S. Hoved, omgivet af 3 Delphiner. Under Halsen
paa Nr 1310 ΝΙ, paa Nr 1311 ΝΚ. \mathcal{R} . ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ En
veddekiørende Quadriga. Ovenover Triskelis; i Exergen ΑΙ.
 \mathcal{R} . Tetradr.
1315. Athenas Hoved forfra seet, omgivet af 3 Delphiner.⁴⁾
 \mathcal{R} . En Veddelsrytter i langsomt Ridt. Ovenover en Stierne.
 \mathcal{R} . Triob.
1316. ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ Et qvindeligt Dobbelt hoved med Laur-
bærkrands og Stephanos. Ved Siden en Delphin. \mathcal{R} . En
fri Hest, løbende. Ovenover en Stierne. \mathcal{R} . Diob.
1317. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. (ΖΕΥ)Σ (Ε)ΛΕΥ-

¹ Begyndelsen af Kunstnerens Navn, jvfr den af Raoul Rochette a. St. Pl. II, 16, p. 27. udgivne Mynt, hvilken dog ved Præget paa Adv. og det under Halsen anbragte Kunstnernavn er forskiellig fra ovenbeskrevne Nr.

² Vaabnene (*παιονπλία*) og Indskriften i Exergen vise, at disse Dekadrachmer oprindeligt ere prægede for at tiene til Kampbelønning enten for Seirvinding i de offentlige Lege eller for Tapperhed i Krigen. De have været ansete for den af Diodor omtalte Mynt Pentekontaliton eller for en Efterligning af den af Gelo i's Dronning prægede Damaretion, hvorimod see Boeckhs Metrol. Untersuch. XIX, 2; XXII, 2.

³ Dette med store, men lidet fremhævede Bogstaver anbragte Navn er at ansee for Kunstnerens, Eumænetos, jvfr Raoul Rochette a. St. p. 19 f. Pl. I, 7 f.

⁴ Formodentlig Billedet af den Athena, der havde et riigt med mange Kunstværker udstyret Tempel i den Deel af Syrakus, som var anlagt paa Æen Ortygia. Cicero Or. in Verrem IV, c. 55.

- (ΘΕΡΙΟΣ).¹⁾ R. (ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ) En fri Hest, løbende. Æ. 7. (Tyk.)
1318. S. Adv. R. (S. Indskr.) Lynilden. Æ. 6 $\frac{1}{2}$. (Tyk.)
1319. Den helleniske Zeus's Hoved, uskiægget, med Laurbærkrands. ΔΙΟΣ ΕΛΛΑΝΙΟΥ.²⁾ R. ΞΥΡΑΚ Örnens staaende med Lynilden i Kløverne. Ved Siden A. Æ. 5.
- 1320-21. S. Adv. R. ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ S. Typ. Æ. 5.
1322. ΞΥΡΑ Athenas Hoved med korinthisk Hielm, omgivet af en Olivenkrands. R. To Delphiner med en Stiernezirat i Midten. Æ. 8. (Tyk.)
1323. ΑΡΥΞ S. Hoved. Bagved Λ -. R. En vinget Havhest med flagrende Töile. Æ. 4.
1324. En lign. med Indskr. ΣΥΡΑ.
1325. S. Indskr. og Typer. Æ. 3.
1326. ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ S. Hoved. R. Pegasus flyvende. R. Didr.³⁾
1327. S. Hoved med en Gryph paa Hielmen. Bagved et Athenabillede. R. S. Indskr. Pegasus flyvende. Nedenunder et Λx. R. Didr.
1328. S. Hoved, uden Gryphen paa Hielmen. R. (S. Indskr.) Pegasus flyvende. Æ. 5.
1329. Koras Hoved med Pandesmykke. Bagved et Korn. R. ΣΥΡΑ Fordelen af Pegasus med Vinge i archaisk Stil. R. Diob.

¹ Efter Tyrannen Trasylulos's Fordrivelse 462 f. Chr. opreiste Syrakusanerne en colossal Statue af Zeus *Befrieren* og indstiftede höitidelige Lege og Offeringer *Eleutheria*, som aarligen gientoges paa Befrielsesdagen. Diodor. XI, 72.

² Ang. den hos Grækerne under Tilnavnet *den helleniske* dyrkede Zeus, see Eckhel Doctr. n. v. I, p. 244.

³ Nr 1326-27 ere, ligesom de fölgende, med Pegasus paa R., optagne fra Moderstaden Korinth og formodentlig prægede efter Tyrannen Dionysios's Forjagelse ved Timoleon Aar 343 f. Chr., jvfr Raoul Rochette om de korinthiske Colonimynter i *Annali dell' inst. I*, p. 334 f.

1330. Artemis Alpheæas Hoved med Siv i Haaret. R. S. Typ.
 R. Diob.
1331. ($\Sigma\text{ΥΡΑΚΟΣΙΩΝ}$) S. Hoved. $\text{R. Pegasus flyvende. Ne-}$
 $\text{denunder } \Sigma (?). \text{ } \text{Æ. 5.}$
1332. (S. Indskr.) Apollos Hoved med Laurbærkrands.¹⁾ R.
 $\text{Pegasus flyvende. Nedenunder } \Lambda. \text{ } \text{Æ. 4.}$
1333. S. Hoved. Bagved et Lövehoved (?). R. (S. Indskr.)
 $\text{Pegasus flyvende. Ovenover } \text{E}. \text{ } \text{Æ. 4.}$
- 1334-36. S. Hoved. $\text{R. } \Sigma\text{ΥΡΑΚΟΣΙΩΝ}$ En Trefod. Bag Ho-
 $\text{vedet følg. Mærker: paa Nr 1334 en Amphora, paa Nr 1335}$
 $\text{en Hielm, paa Nr 1336 en Lampe. } \text{A. Pentob.}$
1337. S. Hoved. $\text{R. S. Indskr. En Cithar. } \text{A. Triob.}$
1338. Artemis's Hoved med Koggeret bag Skuldrene. ($\Sigma\Omega-$
 TEIPA)²⁾ $\text{R. S. Indskr. Den vingede Lynild. } \text{Æ. 4.}$
- 1339-40. Herakles's Hoved med Lövehuden. R. S. Indskr.
 $\text{Athena Promachos (i archaisk Stil). } \text{Æ. 6.}^3)$
1341. Zeus's Hoved med Laurbærkrands.⁴⁾ R. (Indskr. bort-
 $\text{slidt.) Nike paa en Quadriga, langsomt kiørende. } \text{Æ.}$
 $6\frac{1}{2}. \text{ B. }^5)$
- 1342-43. S. Indskr. Koras Hoved med Ax i Haaret. Bagved
 $\text{paa Nr 1342 en Dobbeltöxe. } \text{R. En Biga i Veddekiørsel.}$
 $\text{Ovenover en Stierne. I Exergen paa Nr 1343 ... X.}$
 Æ. 5.

¹ Af Apollo med Tilnavnet Temenites fandtes en skiön colossal Billedstøtte i den nyeste Deel af Staden, Neapolis. Cicero Or. in Verr. IV, 53.

² Artemis var een af Syrakus's vigtigste Guddomme, til hvis Ære en aarlig Fest helligholdtes i 3 Dage. Livius XXV, 23. Denne Mynt maa hidrøre fra Agathokles's Periode ifølge Liigheden med de af denne Fyrste prægede Mynter, see Nr 1379-80.

³ Nr 1339-40 høre formodentlig til Pyrrhus's Tid, ifølge Typen paa R. , jvfr Nr 466.

⁴ Den olympiske Zeus havde et prægtigt Tempel i det Quarteer af Staden, som bar Navnet Aeradina. Cicero a. St. c. 53.

⁵ Denne og de 4 følg. Mynter høre formodentlig til Hiero II's Tid, jvfr Typerne paa R. med Nr 1384-89 og 1394-96.

- 1344-45. Poseidons Hoved med Baand om Haaret. \mathcal{R} . S. Indskr. En Trefork, paa Siderne 2 Delphiner. \mathcal{A} . 4 og 2.
1346. Et qvindeligt Hoved med Siv i Haaret.¹⁾ \mathcal{R} . $\Sigma\text{ΥPAK}\text{O}\Sigma\text{Υ}\text{Ω}\text{N}$ (sic) En Tyr gaaende med bøiet Hoved. \mathcal{A} . Diob.
- 1347-52. $\Sigma\text{ΥPAK}\text{O}\Sigma\text{Ι}\text{Ω}\text{N}$ Koras Hoved med Ax i Haaret. \mathcal{R} . En stangende Tyr. Ovenover en Kølle, i Exergen $\text{I}\mathcal{E}$. Over Tyren endnu følg. Mærker, paa Nr 1347 H , paa Nr 1348 W , paa Nr 1349 I , paa Nr 1350 T , paa Nr 1351 Φ , paa Nr 1352 Al . \mathcal{A} . 4.
- 1353-55. S. Adv. \mathcal{R} . S. Typ, med en Kølle foroven og $\text{I}\mathcal{E}$ i Exergen. Over Tyren endnu følg. Mærker: paa Nr 1353 Σ , paa Nr 1354 AY , paa Nr 1355 $\overline{\text{AN}}$ (?). \mathcal{A} . 3.
1356. S. Adv. \mathcal{R} . S. Typ, med en Delphin foroven. \mathcal{A} . 4.
- 1357-58. S. Indskr. Et qvindeligt Hoved med ziirlig Haarsætning. \mathcal{R} . S. Typ. Paa Nr 1357 en Delphin, i Exergen Σ i en Krands. Paa Nr 1358 foroven et Spyd (?), i Exergen $\Sigma\Omega$. \mathcal{A} . 3. B .
1359. (Indskr. fattes.) Et qvindeligt Hoved med Sphendone om Haaret. \mathcal{R} . En indslaaet firdeelt Quadrat, i hvis Midte en Stiernezirat. \mathcal{A} . 3.
1360. (Indskr. ukiendelig.) Artemis Alpheæas Hoved, med 2 Delphiner paa Siderne. \mathcal{R} . En Polyp, omkring hvilken \mathcal{A} . 3.
1361. S. Hoved. \mathcal{R} . En Polyp. \mathcal{A} . 2.
1362. S. Hoved med en Sphendone om Haaret. \mathcal{R} . $\Sigma\text{ΥPA}$ og en Delphin imellem Egerne af et Hiul. \mathcal{A} . 3.

¹ Muligt Kildenyumphen Cyane, der ved Koras Bortførelse havde ydet denne og Demeter Bistand. Der fandt nemlig ved den til Kora helligede Kilde af dette Navn en aarlig, som det sagdes, af Herakles indstiftet Offring Sted, bestaaende i en Tyr, hvortil Typen paa \mathcal{R} . kan antages at sigte. Ovid Metam. V, 409 f. Diod. IV, 23, V, 4.

- 1363-64. S. Hoved. Bagved paa Nr 1364 to Laurbærblade.
 Ὶ. ΣΥΡΑ En Delphin og en Muslingskal. Æ. 3.
- 1365-66. S. Indskr. Den ungdommelige Herakles's Hoved med
 et Baand om det korte krusede Haar; bagved en Bue.¹⁾
 Ὶ. En angribende Löve. Ovenøver en Kölle. Æ. $4\frac{1}{2}$ og $3\frac{1}{2}$.
-
1367. S. Hoved. Ὶ. ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ Dioskurerne tilhest med
 flagrende Chlamys og den h. Haand opløftet. Under Hestene
 ΟΦ. Æ. 6.²⁾
- 1368-69. Apollos Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. S. Indskr.
 En romersk Præstehue (apex). Æ. 2.
1370. Demeters Hoved med en Krands af opstaaende Ax. Ὶ.
 ΣΥΡΑΚΟ Demeter, staaende med en Fakkell i den udstrakte
 h. Haand, et Scepter i v. Arm. Æ. 5.
1371. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ
 Tyche (med Taarnkrone), staaende med et Roer i den h.
 Haand, den v. Haand støttet til et høit Scepter.³⁾ Æ. 5.
1372. Zeus's Hoved med et snoet Baand om Haaret og ægyptisk
 Hovedsmykke. Ὶ. ΣΥΡΑΚΟΚΙΩΝ Isis staaende med en
 Sistrum i den h. Haand, den venstre støttet til et høit Scepter.
 Æ. 4.
1373. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. (Indskr. utydelig.)
 Nike paa en Biga, med galopperende Heste. Ovenover
 Maanens Tegn. Æ. 5.
1374. Apollos Hoved med Laurbærkrands (?). Ὶ. ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ
 S. Typ. Æ. 4.

¹ I Almindelighed anseet for Kong Gelos Hoved; men dette har andre Træk, rigeligere Haar og Diademet bagtil nedhængende i lange Ender, see Nr 1389.

² Denne og de fölg. Mynter ere dels ifølge Forestillingen, dels ifølge Kunststilen, dels ifølge Bogstaverne at henføre til det romerske Herredømmes Periode.

³ Denne Gudinde havde i Syrakus et meget gammelt Tempel, efter hvilket en Afdeling af Staden kaldtes Tycha. Cicero a. St. c. 53.

Konger i Syrakus.

AGATHOKLES. (317-289 f. Chr.) ¹⁾

1375-78. Koras Hoved med Ax i Haaret. ΚΟΡΑΣ. Ὶ. ΑΓΑΘΟΚΛΕΙΟΣ. Nike opreisende en Trophæ; hun holder med v. Haand en Nagle til Toppen af den allerede behængte Trophæstang, i h. Haand en Hammer. I Grunden Triquetra²⁾. Ὶ. Att. Tetradr.

1379-80. Artemis's Brystbillede med Kogger bag Skulderen. ΣΩΤΕΙΡΑ. Ὶ. ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣ ΒΑΣΙΛΕΟΣ Den vingede Lynild. Æ. 5.

HICETAS II. ³⁾

1381. ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ Koras Hoved med Ax i Haaret; bagved et Overflödighedshorn. Ὶ. ΕΠΙ ΙΚΕΤ(Α) Nike paa en Biga, hurtigt kiørende. Under Hestene Θ, ovenover Maanens Teg. Ὶ. Att. Dr. ⁴⁾

HIERO II. (275-215)

1382. Athenas Hoved med korinthisk Hielm, bagved et Viinblad (?). Ὶ. ΙΕΡΩΝΟΣ Pegasus flyvende. Ὶ. Dr. (5.³ Gr.) ⁵⁾

1383-84. Poseidons Hoved, med et snoet Baand om Haaret. Ὶ. S. Indskr. En Trefork med Zirater og en Delphin paa

¹⁾ Nr 1375-78 ere prægede før, Nr 1379-80 efter 307 f. Chr., hvilket Aar Agathokles efter det af Alexander den Stores Feltherrer givne Exempel antog Kongetiteln (Diodor. XX, 54).

²⁾ Siciliens Symbol; jvfr nedenf. Nr 1428.

³⁾ Ang. denne Fyrste, see Eckhel Doctr. n. v. I, p. 262-63.

⁴⁾ De af den epirotiske Konge Pyrrhos i Syrakus prægede Mynter, see Nr 466-69.

⁵⁾ Denne og de følg. Sölvmynter ere prægede efter et eget Myntsystem, som ikke er det attiske, jvfr Luyne's Numism. de Syracuse i Revue numism. 1843, p. 13-14.

- hver Side. Nedenfor paa Nr 1383 Σ (O), paa Nr 1384 N. Æ. 5.
- 1385-88. S. Typer og Indskr. Med følg. Mærker paa \mathcal{R} . Nr 1385 ΑΠ . Nr 1386 ΣO . Nr 1387 $\Theta\ \Phi$. Nr 1388 et Epheublad og T. Æ. 4.
1389. Kong Gelos Hoved med Diadem. Bagved et Ax. \mathcal{R} . $\Sigma\text{ΥΡΑΚΟΣΙΟΙ ΓΕΛΩΝΟΣ}$ Nike paa en Biga med galopperende Heste. Over Hestene BA, foran KI, nederst en Palme-green. \mathcal{A} . Dr. (6.⁸ Gr.)¹⁾
- 1390-92. Kong Hiero I's Hoved med Diadem. \mathcal{R} . ΙΕΡΩΝΟΣ En Krieger til Hest, galopperende, med fældet Landse. Med følg. Mærker. Nr 1390 paa Adv. et Overflödighedshorn, paa \mathcal{R} : N. Nr 1391-92 paa \mathcal{R} . Φ . Æ. 7.
1393. S. Hoved med Laurbærkrands; bagved et Overflödighedshorn. \mathcal{R} . S. Indskr. og Typ. Φ . Æ. 7.
- 1394-95. Dronning Philistis's Hoved med et bredt Diadem og Slör. \mathcal{R} . $\text{ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ ΦΙΛΙΣΤΙΔΟΣ}$ Nike paa en Quadriga, langsomt kiörende. Paa Nr 1395 Maanens Tegn over Hestene. \mathcal{A} . Didr. (13.⁵ og 13 Gr.)²⁾
1396. Samme Hoved. \mathcal{R} . Samme Indskrift. Nike paa en Biga, med galopperende Heste. Foran disse E. \mathcal{A} . Tetrob. (4.³ Gr.)

¹ Grundene, ifölge hvilke denne og de følg. Mynter maae antages at være prægede under Hiero II til Erindring om hans Forfædre Gelo og Hiero I, der regierede i Syrakus 485-466 f. Chr., see Eckhel Doctr. n. v. I, p. 251 f., Visconti Iconogr. gr. II, p. 16 f.

² Det er sandsynligt, at denne ikkun af Mynter og af en syrakusansk Marmor-Indskrift bekiendte Dronning var Hiero II's Gemalinde (Polyb. I, 9), og at Mynterne ere prægede af denne Konge til Minde om hende i Liighed med de foregaaende. See Raoul Rochette Mém. de numismatique et d'antiqu. p. 63 f., hvor dog den Mening er fremsat, at Hovedet ikke forestiller Dronningen, men Demeter.

HIERONYMOS. (215-214.)

1397. Hieronymos's Hoved med Diadem. R. ΒΑΣΙΛΕΟΣ
 ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ Den vingede Lynild. Kl. R. Dr. (7.⁴ Gr.)

ERBESSOS.

1398. (Indskr. bortslidt.) Et ungdommeligt Hoved med Krands
 om Haaret. R. Hoved med Hals af den tyredannede Diony-
 sos. Æ. 7.

KAMARINA.

1399. (Indskr. fortæret.) Hoved af Flodguden Hipparis, ung-
 dommeligt, med Horn i Panden og Haarbaand. R. (Indskr.
 fortæret.)¹⁾ En Kvinde baaren af en over Bølger svævende
 Svane.²⁾ R. Att. Didr.

GELA.

1401. Fordelen af den tyredannede Dionysos med Menneske-
 hoved. Foran en Stork. R. ΓΕΛΩΙΟΝ Nike paa en Biga,
 langsomt kiørende. Ovenover en Krands. R. Att. Tetradr.
 1402. ΓΕΛΑ(Σ) Flodguden Gelas's Hoved, ungdommeligt, med
 Horn i Panden. R. En stangende Tyr. Nedenunder
 Æ. 4.

AKRAGAS.³⁾

- 1403-4. En Örn, som sønderriver en Hare. R. ΑΚΡΑ En
 Krabbe og en Fisk. R. Att. Triob.

¹ See Torremuzza Sicil. vet. num. Tab. XVIII, 1. Auctar. Tab. II, 2.

² Rimeligt Nemesis paa den høit flyvende Svane, som af Zeus blev sat
 blandt Stierne, jvfr A. Nr 216 Anm.

³ Ang. de følg. Mynttyper, jvfr A. Nr 229 f.

1405. En fri Hest, løbende. \mathfrak{R} . En Krabbe. Nedenunder \bullet .
 \mathfrak{A} . Diob.
1406. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. Bagved Φ . \mathfrak{R} .
 AKPAΓAN(TINΩ)N Örnen med Lynilden i Kløerne. Foran Γ .
 \mathfrak{A} . Tetrob.
1407. (Indskr. bortslidt.) En Örn, som holder en Fisk i
 Kløerne, staaende med løftet Hoved. \mathfrak{R} . En Krabbe. Imellem
 dens Kløer en lille Vandslange eller Sökrebs; under den en
 Polyp og en Purpursnekke (*murex*). $\bullet \bullet \bullet \bullet \bullet$ \mathfrak{A} . 8.
1408. En lign. overpræget. Paa Adv. er et rundt Stempel ind-
 slaaet, i hvilket Hermes's Hoved med en Caduceus foran. \mathfrak{B} .
1409. En Örn, som fortærer en Fisk. \mathfrak{R} . En Krabbe, under
 hvilken en Fisk. $\bullet \bullet$ \mathfrak{A} . 4.
1410. En Örn, som sönderriver en Hare. \mathfrak{R} . En Krabbe.
 Imellem dens Kløer et Viinblad. $\bullet \bullet \bullet \bullet \bullet$ \mathfrak{A} . 7.
1411. AKPAΓΑΣ Hoved af Flodguden Akragas, ungdommeligt,
 med Horn i Panden og Haarbaand.¹⁾ \mathfrak{R} . En Örn, siddende
 paa en jonisk Capitæl; foran den en Krabbe, bag den $\bullet \bullet \bullet$
 \mathfrak{A} . 7.
1412. Apollos Hoved med Laurbærkrands. \mathfrak{R} . To Örne, sid-
 dende over en Hare; den ene sönderriver Haren, den anden
 hæver Hovedet truende. \mathfrak{A} . 4.
1413. S. Hoved. \mathfrak{R} . En siddende Örn. \mathfrak{A} . $2\frac{1}{2}$.
1414. Koras eller Demeters Hoved med ΑΧ i Haaret. (Bagved
 Navnet CΩCΙOC , foran ΑΣΚΛΑΠΙΑ .²⁾ \mathfrak{R} . AKPAΓ(AN)TI-
 NΩN Asklepios staaende med den h. Arm udstrakt.³⁾ \mathfrak{A} . 5.

¹ Agrigents Indbyggere anstillede Offeringer til denne Flodgud og viede i Delphi en Elfenbeens Billedstøtte, der forestillede ham som en skjön Yngling. *Ælian Var. Hist. II, 33.*

² Disse Indskrifter, som ere urigtigt anførte i *Mionn. I, p. 214 Nr 53*, fremgaae af flere Exemplarer i det parisiske og brittiske Museum.

³ At Asklepios her er fremstilt, kan sluttes af Indskriften paa Adv. og Typerne paa andre agrigentinske Mynter. Et Asklepiostempel i Agrigent omtales af Polybius I, 18.

PHINTIAS, Konge i Akragas.¹⁾

1415. Artemis's Hoved, med Kogger bag Skulderen. R. BA-
 $\Sigma\text{I}\Lambda\text{E}\Omega\text{S}\ \Phi\text{I}\text{N}\text{T}\text{I}\text{A}$ Et angribende Vildsviin. Æ. 4.
1416. Koras Hoved med Ax i Haaret. S. R. Æ. 4.

CAENA.

- 1417-18. (KA)INO(N) En fri Hest, løbende, med flagrende
 Tøile. Over den en Stierne. R. En løbende Gryph. Ne-
 denunder en Græshoppe. Æ. 5.
1419. S. Indskr. og Typer, uden Stierne og Græshoppen.
 Æ. 4.

SELINUS.

1420. $\Sigma\text{E}\Lambda\text{I}\text{N}\text{O}\text{N}\text{T}\text{I}\text{O}\text{N}$ Flodguden Selinos, med en Renselses-
 green i v. Arm, udgyder en Offerskaal over et brændende
 Altar, paa hvis Fod Asklepios's Hane sidder. Bagved: en
 Tyr paa en Basis og et Selinonblad. R. Apollo og Artemis
 paa en Biga, hiin med spændt Bue, denne styrende Hestene.²⁾
 R. Att. Tetradr.

LILYBÆON.

- 1421-22. Apollos Hoved med Laurbærkrands; bag Skulderen
 Bue og Kogger. $\text{R. A}\Lambda\text{Y}\text{B}\Lambda\text{I}\text{T}\text{A}\text{N}$ En Cithar. Æ. 5.

SEGESTA.

1423. Nymphen Segestas Hoved. R. ΣΕΓΕΣΤΑΙ En Jagt-
 hund paa Spor. Bagved 3 Ax. R. Att. Didr.

¹ Samtidig med Hicetas II i Syrakus. Typerne paa Nr 1415 finde deres Forklaring i denne Fyrstes Jagtlyst, see Eckhel Doctr. n. v. I, p. 266.

² Ang. Typernes Betydning, see A. Nr 247 Anm. Denne Mynt er præget for 409 f. Chr., hvilket Aar Selinus blev ødelagt af Karthagerne.

1424. S. Hoved. R. En staaende Hund. Foran en Snirkel-Zirat. . . Æ. 4.¹⁾

PANORMOS.²⁾

1425. (ΠΑΝΟΡ)ΜΙΤΑΝ En Örn staaende med udbredte Vinger. R. En staaende Vædder. Nedenunder et skiægget Dobbelt-hoved. Æ. 4.

1426. Apollos (?) Brystbillede. R. Forstavnen af et Skib. Æ. 1.

1427. Ares's Hoved, uskiægget. R. ΠΑΝΟΡΜΙΤΑΝ En Gudinde, staaende med et Overflødighedshorn i v. Arm og en Offerskaal i den udstrakte h. Haand.³⁾ Æ. 7.

1428. (Indskr. bortslidt.) S. Hoved. R. Triquetra, dannet af 3 sammenföiede Menneskebeen⁴⁾, med 3 Ax imellem og et Gorgonehoved i Midten. Æ. 5.

1429-30. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. R. ΠΑΝΟΡΜΙΤΑΝ -- Ares staaende med v. Haand støttet til Landsen, den h. Haand udstrakt, og Skioldet ved Foden. Æ. 3.

¹ Ang. disse Typer, see A. Nr 249 Anm.

² De fölg. Mynter ere prægede efter 253 f. Chr., da Staden, efter i lang Tid at have været i Carthagernes Besiddelse (de af disse her prægede Mynter findes under II, 2), i den 1ste puniske Krig blev erobret af Romerne, under hvis Herredömmen den beholdt en fri Forfatning indtil Augustus. Dobbelt-hovedet paa Nr 1425 synes at være Janus's som Roms Symbol. Nr 1426-30 tilhøre ifölge deres slette Præg muligt Kaisernes Periode.

³ Muligt *Θμόνοια*, den romerske Concordia, der afbildes saaledes. Jvfr dog Nr 1431 Anm.

⁴ Symbol paa Sicilien som den i 3 Forbjergne fremspringende Ö, idet nemlig flere Benævnelser i det græske Sprog vare overførte fra Menneskets Been paa Bierge, og Ordet *τρίσκελος* (af *σκέλος*, Been) tillige indeholdt en Allusion til Navnet *Σικελία*. Jvfr Eckhel Addenda p. 18, Cavedoni Spicil. p. 23.

THERMÆ.¹⁾

1431. Herakles's Hoved, skiægget, bedækt med Lövehuden.²⁾
 R. ΘEPMITAN En Gudinde med Hovedsmykke og Slør,
 staaende med et Overflödighedshorn i v. Arm og en Offer-
 skaal i den udstrakte h. Haand.³⁾ Æ. 4.

ABACÆNON.

1432. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. (Indskr. for-
 tæret.) Fordelen af en knælende Tyr. Æ. 4.

ENNA.

1433. Koras Hoved med Ax i Haaret. R. ENN --- N Et
 Tyrehoved med en Tænia om Hornene. Ovenover et Korn.⁴⁾
 Æ. 5.

-
- 1434-35. Koras Hoved med Ax i Haaret. R. En fri Hest,
 løbende. Æ. 4 og 3.

1436. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. Fordelen af en
 Hest med en Delphin under. Æ. 2. B.⁵⁾

¹ Anlagt i Nærheden af Himera kort efter Aar 409 f. Chr. af de fra denne Stads Ödelæggelse tiloversblevne Indbyggere (jvfr A. Nr 253 f.) og benævnt efter de varme Bade, der fandtes.

² Herakles sagdes paa sin Vandring igiennem Sicilien at være bleven modtaget her af de varme Kilders Nympher og ved Vandets Kraft at være bleven befriet fra sin Udmattelse (Diodor. IV, 23; V, 3), hvortil ogsaa andre Typer paa Stadens Mynter have Hensyn.

³ Muligt Himera, Stadens og Flodens Gudinde, hvis skiönne Bronzestötte var bleven rövet af Carthagerne og efter Carthagos Ödelæggelse af P. Scipio blev givet Thermitanerne tilbage. Cicero in Verrem II, 35. Jvfr dog Nr 1427, Anm.

⁴ Enna, som antoges at ligge i Midtpunktet af Sicilien og at være Stedet, hvorfra Kora var bleven rövet, var Hovedsædet for dennes og Demeters Dyrkelse. Jvfr Cicero in Verr. IV, 48-49. Diodor. V, 3.

⁵ Jvfr Torremuzza Sic. vet. num. Tab. 82, 26; Mus. Hunter, p. 223 Nr

Lipara.

1437. En ubeklædt Mand, den lipariske Demos¹⁾, siddende paa en Stol med en Hammer og en Kantharos i Hænderne. R. ΛΙΓΑΡΑΙΟΝ I Midten .° . . Æ. 4.
1438. Æolos's skiæggede Hoved.²⁾ R. (Indskr. fortæret.) En Delphin. Ovenover . . . Æ. 4.
1439. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. ΛΙΓΑΡΑΙΟΝ En Trefork.³⁾ Æ. 4 $\frac{1}{2}$.

Melita.

1440. Heras Hoved med Stephane og Slør.⁴⁾ R. ΜΕΛΙΤΑΙΟΝ En Trefod. Æ. 5.
1441. ΜΕΛΙΤΑΙΟΝ Brystbillede af en ægyptisk Gudinde med et Hovedsmykke dannet af 3 opstaaende Fiedre mellem 2 Horn; foran et ubestemt Symbol. R. En ægyptisk Guddom med spids Hovedbedækning (Overdelen af Pschent), knælende med Krogseptret og Svöben i Hænderne; han er tillige forsynet med 4 Vinger. Æ. 7.⁵⁾

20. — Andre sicilianske Kobbermynter uden Indskr., af lign. Kunststil, men med afvigende Typer paa R., see under Carthago II, 2.

¹ Jvfr Tarents og Rhegions Mynter A. Nr 160 og 169, B. Nr 845 f. Af Eckhel (Doctr. n. v. I, p. 270) anseet for Hephæstos, den vulcanske Öes Guddom; men denne er paa andre lipariske Mynter afbildet med Hue og Tang.

² De æolske Öer, til hvilke Lipara hørte, havde Navn efter Æolos, der tillige sagdes at have opbygget Byen Lipara, hvor han var Gienstand for Dyrkelse. See Eckhel Doctr. n. v. I, p. 270.

³ Liparenserne viede efter en vunden Söseir over Tyrrhenerne i Delphi 5 Billedstötter af Apollo for 5 af dem erobrede Skibe. Pausan. X, 16. Strabo VI, p. 275.

⁴ Hera havde paa et Forbjerg i Nærheden af Staden Melita et gammelt Tempel, riigt begavet og prydet med Kunstværker, som holdtes helligt endog af Söröverne, af Poenerne og Numiderne. Cicero in Verr. IV, 46.

⁵ Disse 2 Gudebilleder vise, at ved Siden af den græske ogsaa en ægyptisk-

GALLIENS OG SPANIENS KYSTER.

MASSILIA.¹⁾

1442. En Gudindes Hoved med en Krands af Qviste om Haaret, Örensmykke og Halsbaand.²⁾ R. ΜΑΣΣΑ En gaaende Löve. R. Dr. (3.⁵ Gr.)³⁾
- 1443-44. Artemis's Brystbillede med Haarsmykke over Panden, Bue og Kogger bag Skulderen. R. S. Indskr. og Typ. Nr 1443 paa Adv. ΑΗ, paa R. foran Löven Μ, i Exergen ΡΠΔ. Nr 1444 paa Adv. Η, paa R. foran Löven Α, i Exergen ΠΔΑ. R. Dr. (2.⁹ og 2.⁸ Gr.)⁴⁾
1445. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. R. ΜΑ En Tre-fod. Æ. 5.
1446. Apollos Hoved med Laurbærkrands; bagved en Lyre. R. ΜΑΣ(ΣΑ) i Exergen. En stangende Tyr. Æ. 3.

asiatisk Cultus har hersket paa Melita, idet deres Attributer tyde paa Isis og Osiris,] men dennes 4 Vinger ere en Tilsætning af asiatisk Op-rindelse, som hyppigt paa forskiellig Maade forefindes paa ciliciske og andre i de persiske Satrapier prægede Mynter.

- ¹ Massilia var, som bekiendt, anlagt af udvandrede Phocæere, som fra Jonien medbragte de Guddommes Dyrkelse, hvis Billeder findes paa Mynterne. Den ephesiske Artemis, under hvis Beskyttelse Udvandringen var foretaget, dyrkedes i et Tempel, der kaldtes Ephesion, paa Byens Akropolis, hvor der ogsaa fandtes en Helligdom for Apollo med Tilnavnet Delphinios (Strabo VI, p. 179) og en Billedstøtte af Athena (Justin. XLIII, 5; jvfr Mynterne fra Phocis Nr 325 Anm. og fra Phocæa Nr 1485 f.).
- ² Formodentlig en til den romerske Flora svarende Gudinde, til hvis Ære i Massilia Festen Anthesteria helligholdtes. Justin. XLIII, 4.
- ³ Rimeligt en forringet attisk Drachme, enten medbragt fra Jonien (jvfr Mynterne fra Erythræ Nr 1469 f. og Chios Nr 1489), eller tillæmpet efter den romerske Denar ligesom i Apollonia (see Nr 519 f.); de ifölge Præget langt senere Mynter Nr 1443-44 vise, at dens Vægt efterhaanden aftog.
- ⁴ Nr 1443 f. tilhøre ifölge det skiödesløse Præg og Bogstavernes Form Slutningen af denne Periode, muligt Kaisertiden; jvfr C. Nr 86 f.

- 1447-48. S. Hoved. R. MASSA foroven. En stangende Tyr. Nr 1447 paa Adv. bagved Ξ , paa R. i Exergen ΞA . Nr 1448 paa Adv. Σ , paa R. ΣE . Æ. 3.
- 1449-50. S. Hoved. R. S. Indskr. En gaaende Tyr. Nr 1449 paa Adv. foran Δ . Nr 1450 paa R. foran Tyren Π , i Exergen $\text{T}\Sigma$. Æ. 2.

ANTIPOLIS.¹⁾

1451. Apollos Hoved med Laurbærkrands. Foran - - MA . R. ANTI Nike, som bekrandser en Trophæ. I Exergen Π - . Æ. 2.

EMPORION.²⁾

1452. Koras Hoved med Ax i Haaret, omgivet af 3 Delphiner. R. EMPORITON . Den flyvende Pegasus.³⁾ R. Att. Dr.

LILLEASIEN

med omliggende Öer.

Jonien.

MILET.

1453. Apollos Hoved med Laurbærkrands.⁴⁾ R. MI i Mono-

¹ Coloni fra Massilia, hvis Kobbermynter den efterlignede. De la Sausaye antager, at alle Antipolis's Mynter ere slagne under Lepidus's Statholderskab 44-42 f. Chr., til hvilken Tid Præget passer, see Numism. de la Gaule Narb. p. 113; blandt de i dette Værk udg. Mynter findes ingen med samme Indskrift som paa Nr 1451.

² Anlagt fra Massilia. Typerne paa denne Stads Mynter ere optagne fra Sicilien ved Handels-Forbindelser med denne Ö, see Syrakus og fl. St.

³ Pegasus's Hoved synes dannet af en siddende Eros, jvfr Revue numism. 1840 p. 85, Pl. 4-5.

⁴ Den milesiske Apollos Tempel (*Διδυμαῖον*) og Fest (*Μεγάλα Διδύμεια*) hørte til de berömteste hos Hellenerne.

- gram. En staaende Löve, som vender Hovedet tilbage mod en Stierne.¹⁾ I Exergen: ΑΕΙΤΟΜΑΧΟ(Σ). R. Æg. Dr. (6.² Gr.) B.²⁾
1454. S. Hoved. R. S. Monogram og Typ; i Exergen: (ΔΗΜ)-ΑΡΧΟ(Σ)³⁾. R. Triob. (3.⁴ Gr.) B.
1455. En lign. med Navnet ΑΗΝΑΙΟΣ. (3.⁵ Gr.)
1456. Apollo, staaende med en Hiortekalv paa den h. Haand og en Bue i den venstre.⁴⁾ R. ΜΙΑΗCI En liggende Löve, som seer tilbage mod en Stierne. Ved Siden N. Æ. 3.

PRIENE.

1457. Athenas Hoved med trebusket Hielm, seet forfra. R. ΠΡΙΗ, med Navnet ΒΙΑΣ under, omgivet af en Mænderslyngning. Æ. 2¹/₂.⁵⁾

MAGNESIA.

1458. Brystbillede af Artemis med Bue og Kogger bag Skulderen. R. (ΜΑ)ΓΝΗ... En Kriger tilhest, i Galop, med fældet Landse. Æ. 4. B.

¹ Denne Löve er formodentlig den i de milesiske Sagn forekommende Gigant Leon, der synes at være bleven sammenblandet med een af Stadens Stiftere Asterios og senere at have faaet astronomisk Betydning. See De Witte i Revue numism. franc. 1838 p. 417-21.

² Udg. af Brøndsted Voy. en Gr. II, p. 266.

³ Jvfr Mionn. S. VI, p. 264, Nr 1179.

⁴ Dette Apollobillede, som paa de under Kaiserne prægede Mynter findes betegnet med Navnet *Αιδυμειός*, fremstiller formodentlig den i Didymæon opreiste Statue af Apollon Philesios, udført af Kanachos i Begyndelsen af det 5te Aarh., som røvedes af Xerxes og siden tilbagegaves af Seleukos Nikator. Jvfr O. Müller Handb. der Archæol. § 86, 2-3.

⁵ Athena med Tilnavnet Polias havde i Priene et berømt Tempel, som Alexander den Store havde opført istedetfor et tidligere af Xerxes afbrændt (see Eckhel Doctr. n. v. II, p. 536). Paa R. er Stadens Beliggenhed ved Mæanderfloden antydet.

1459. S. Rytter som paa foreg. Nr. Ὶ ΜΑΓΝΗΤΩΝ En stangende Pukkeloxe. I Exergen (ΠΟ)ΛΛΙΣ.¹⁾ $\text{Æ. } 2\frac{1}{2}$. B.

EPHESOS.

1460-61. Brystbillede af Artemis med opbundet Haar og et Smykke over Panden; bag Skulderen Bue og Kogger. Ὶ . ΕΦ Fordelen af en knælende Hiort; ved Siden en Bi. Med Navnet ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ. $\text{Α. } \text{Æg. Dr. (6.}^6 \text{ og 6.}^5 \text{ Gr.) Nr 1461 B.}$

1462. S. Brystbillede. Ὶ . ΕΦ To staaende Hiorte med en høi Fakkell imellem. Med Navnene: (ΔΗ)ΜΗΤΡΙΟΣ, (Κ)ΩΚΟΣ og (ΣΩΠΑ)ΤΡΟΣ.²⁾ Æ. 4. B.

1463-65. ΕΦ En Bi. Ὶ . En knælende Hiort; ovenover en Astragal. Paa Nr 1463 ΑΜΥΝΤΑΣ, paa Nr 1464 ΠΗΛΕΦΟΣ, paa Nr 1465 ΦΕΡΑΙΟΣ. $\text{Æ. 2. Nr 1464-65 B. }^3)$

METROPOLIS.

1466. Athenas Hoved med attisk Hielm. Ὶ . ΜΗΤΡΟΠΟΛΙ-ΤΩΝ Den vingede Lynild. $\text{Æ. 3. }^4)$

¹ Jvfr Mionn. S. VI, p. 234, Nr 1016. Disse Mynter henhøre muligt til Magnesia i Lydien.

² Jvfr Mionn. III, p. 88, Nr 208.

³ Af disse Mynter sees, at Artemis, Ephesos's Hovedguddom, ikke blot er bleven dyrket der som den asiatiske Naturgudinde, *Πολύμαχος* (jvfr Kaisermynterne C. Nr 104), men ogsaa som den helleniske Jagtgudinde, *Ἄγροτέρα*, af det hende helligede Dyr Hiorten (der af Libanius Or. XXXII nævnes som Præg paa de ephesiske Mynter) ogsaa kaldt *Ἐλαφιαία*, og som Lysegudinde, *Φωσφόρος*, med en Fakkell til Attribut. Bien synes at have været den ephesiske Artemis's Symbol, idet hendes øverste Præst kaldtes *Ἐσθήν*, Bikonge (Pausan. VIII, 13). Muligt hentyder ogsaa Bien til Sagnene om Stadens Anlæggelse, idet Muser under Skikkelse af Bier sagdes at have vjst de atheniensiske Colonister, der drog til Jonien, Veien over Havet. Philostr. Imag. II, 8.

⁴ Muligt fra Staden af samme Navn i Phrygien.

TEOS.

1467. En løbende Gryph. Ὶ. ΤΗΙΩΝ En Lyre. Med Navnet ΒΙΩΝ. Æ. 4.
1468. En Gryph, siddende med det ene Forbeen løftet. Ὶ. ΤΗΙΩΝ i en Epheukrands. Æ. 3. ¹⁾

ERYTHRÆ.

- 1469-72. Herakles's uskiæggede Hoved med Lövehuden. Ὶ. ΕΡΥ. En Kölle og et Kogger med Pile og Bue. Ved Siden en Ugle.²⁾ Med følg. Navne: paa Nr 1469 ΑΡΙΣΤΕΑΣ; paa Nr 1470 ΑΣΚΛΗΓΙΑΔΗ(Σ) ΔΗΜΑΔΟΣ; paa Nr 1471 ΔΙΟΓΡΕΙΘΗΣ; paa Nr 1472 ΓΕΛΟΓΙΔΗΣ og et ufuldstændigt Monogram. Α. Dr. (?) (3.⁷-3.⁶ Gr.)
1473. S. Hoved. Ὶ. ΕΡΥ. Nedenunder Navnet ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Æ. 3. Β.
1474. En lign. med Navnet ΔΑΜΑΛΗ(Σ) ΑΡΧΕΑΝΑΚΤΟΣ.
1475. En lign. med Navnet ΠΟΛΥΚΡΙΤΟΣ ΠΟΛΥΚΡΙΤΟΥ ovenover.
1476. En lign., paa hvis Ὶ. ΕΓΙΚΟΥΡ(ΟΣ) ΘΕΡΣΙΩΝ(ΟΣ), samt en Bueholder, en Kölle og en Bi. Β.
1477. Herakles's skiæggede Hoved, bekrandset med Viinløv. Ὶ. ΕΡΥ, ΑΜΥΜΩ(Ν) ΕΡΜΟΤΡΕΦΟΥ. Æ. 3.
1478. En lign. med Navnet ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ.
1479. Dionysos's (eller Ariadnes) Hoved med Epheukrands og

¹ Gryphen er ligesom Lyren Symbol for Apollo, hvis Hoved findes paa de lignende Mynter fra den teiske Coloni Abdera. Epheukrandsen tyder paa Dionysos, der var Teos's vigtigste Guddom, jvfr Eckhel Doctr. n. v. II, p. 563.

² Herakles havde i Erythræ et meget gammelt og anseet Tempel med en phoenicisk Billedstøtte; Uglen er tilføiet som Symbol paa den ogsaa i Erythræ dyrkede Athena Polias. Pausan. VII, 5.

lange Lokker. R. EPY En Drueklase, hvorunder s. Navne som paa Nr 1474. $\text{Æ. } 2\frac{1}{2}$. B.

SMYRNA.

- 1480-81. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. (I)MYP-NAIΩN Homer siddende, med en Skriftrulle i den v. Haand paa Skiødet, den høire med en Stylus hævet mod Hovedet; ved hans Side en Landse.¹⁾ Paa Nr 1480 $\text{ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΦΑΝΑΓΟΡΟΥ}$. Paa Nr 1481 en Stjerne, $(Z)EYΞΙΣ$ og et utydeligt Monogram. Æ. 6. Nr 1480 B.
1482. Herakles's skiæggede Hoved. $\text{R. S. Indskr. Meles-Flodens Gud, liggende med den v. Arm støttet paa en Urne, af hvilken Vandet udstrømmer, og med et Rør i h. Haand.}$
 Æ. 4.
1483. S. Hoved med Lövehuden om Halsen. $(\text{ΟΠΛ})\text{ΟΦΥΛΛΙΣ}^2)$. $\text{R. S. Indskr. En Kølle og et Kogger med Pile og Bue.}$
 Æ. 3. B.
1484. Zeus's Hoved $(\text{ΖΕΥC}) \text{ΑΚΡΑΙΟC}^3)$. $\text{R. IΜΥΡ ΠΑΝ-ΙΩΝΙΟC}$ Amazonen Smyrna⁴⁾, staaende med en Oliegreen i den høire, Bue og Pii i den v. Haand; ved Fødderne en Skibsstavn. Æ. 5.

¹ Smyrna tilegnede sig, som bekendt, Æren af at være Homers Fødeby, og opreiste ham Støtter og Templer. Den af Smyrnerne til hans Minde prægede Kobbermynt kaldtes ifølge Strabo (XIV, p. 646): Θυμύρριον .

² *Vaabnenes Vogter*, et Tilnavn for Herakles, som ogsaa findes paa en Marmor-Indskrift (Marm. Oxon. XXX).

³ ω : Som har sit Sæde eller sin Helligdom paa Stadens Borg (Akropolis), et ikke usædvanligt Tilnavn for Zeus og andre Guddomme.

⁴ Til en Amazone af dette Navn henførtes ifølge Strabo, Plinius og fl. gamle Forf. Staden Smyrnas Anlæggelse. Ved Indskriften ΠΑΝΙΩΝΙΟC er Mynten betegnet som præget for det joniske Forbund, som havde Panjonien i Nærheden af Priene til Foreningspunkt, men ogsaa holdt Sammenkomster i Smyrna. Af Eckhel i Doctr. n. v. II, p. 508-9 antages Apollo med Tilnavnet Panjonios her at være fremstilt.

PHOCÆA.¹⁾

1485. Artemis's Hoved, med Haaret bagtil opbundet i en Dusk og Kogger bag Skulderen. Nedenunder en lille Phoka. \mathfrak{R} . En indslaaet firdeelt Quadrat. El. $\frac{1}{3}$ Stater.²⁾ B. (See Tavle II.³⁾)
1486. Omphales Hoved, bedækt af Lövehuden, med Köllen bag Skulderen. Nedenunder en lille Phoka. S. \mathfrak{R} . El. $\frac{1}{3}$ Stater.
1487. Athenas Hoved med attisk Hielm. \mathfrak{R} . Hoved af en Gudinde (Hera) med et over Panden anbragt høit Haarsmykke med ophævede Blomsterzirater.⁴⁾ I en fordybet Quadrat. El. $\frac{1}{3}$ Stater.

¹ At Guldmynterne Nr 1485-88 henhøre til Phocæa, er af følgende Grunde sandsynligt. Det med Sølv blendede Guld, Electrum, passer til Hesychius's Bemærkning om *Φωκαῖς*, den phocæiske Stater, at den var *τὸ κάριστον χρυσίον*. Phokaen, der er tilføiet paa Adv. af Nr 1485-86, udgiør Hovedtypen paa Stadens ældste Guldstatere, med Allusion til dens Navn; dette Dyr fandtes ifølge Aristoteles (Animal. VI) i Mængde ved Phocæa. Artemis, hvis Hoved sees paa Nr 1485, var Phocæernes Hovedguddom, der af dem forplantedes til Massilia (jvfr Nr 1443 f.) og andre Colonier. Athenas og Hermes's Hoveder paa Nr 1487 og 1488 ere ogsaa anbragte paa de med Navn betegnede phocæiske Kobbermynter. Athena havde i Phocæa et Tempel, der brændtes af Perserne (Pausan. VII, 5); hendes Dyrkelse var af Stadens Anlæggere medbragt fra Phocis (jvfr Athena-Hovedet paa Nr 1488 med Nr 325-27) og fra Athen (Pausan. VII, 3). Jvfr Sestini Stateri antichi p. 22 f.

² Denne og de fölg. lign. Electrum-Mynter, der alle veie 2.⁶-2.⁵ Gr., ere formodentlig let udprægede $\frac{1}{3}$ Statere (*τρίται*) af Iden i Asien gængse Darikfod. Jvfr Bœckh Metrol. Unters. p. 135-36.

³ Af denne Afbildning skionnes Urigtigheden af Sestini's Bemærkning i Stateri antichi p. 39: at Artemis's Hoved med hendes Vaaben bag Skulderen ikke findes paa de phocæiske Statere, og at paa den af Pellerin udgivne Mynt en Phoka skulde være bleven anseet for Bue og Kogger. Udg. i Mienn. S. IX Méd. incert. p. 230, Nr 19.

⁴ Dette Hovedsmykke med kantede Hiörner, der er antaget for en Taarnkrone, er rimeligen den for Hera eiendommelige Stephanos, som paa det fra Siden fremstillede Hoved viser sig halvt, men forfra seet maa have syntes at omgive hele Hovedet.

1488. S. Hoved fremstilt forfra med en attisk trebusket Hielm. R. Brystbillede af Hermes, med Chlamys om Skuldrene og Petasos hængende paa Nakken ved et om Halsen knyttet Baand. I en fordybet Quadrat. El. $\frac{1}{3}$ Stater.

Öen Chios.

1489. En siddende Sphinx, med Vingen i archaisk Stil; foran en Drueklase. R. ΧΙΟΣ. En Viin-Amphora; paa Siderne: ΔΕΡΚΥΛΟΣ og et Overflödighedshorn. Paa begge Sider en Perlerand. R. Dr. (?) (3.^s Gr.)¹
- 1490-1516. En siddende Sphinx. R. ΧΙΟΣ En Viin-Amphora. Med forskellige Mærker og Navne, paa Adv. foran Sphinxen, paa R. paa Siderne af Amphoraen. Nr. 1490 Adv. et Ax, R. ΑΡΓΕΙΟ(Σ) og en Drueklase. Nr. 1491 Adv. en Stjerne, R. (Α)ΡΙΣΤΟΣ og et Roer. Nr. 1492 Adv. en Drueklase, R. ΑΣΠΑΣΙΟ(Σ) og en Stjerne. Nr. 1493 R. ΔΗΜΗΤΡΙΟ(Σ) og et Ax (?). Nr. 1494 Adv. et Ax, R. ΗΓΕΜΩΝ og en Drueklase. Nr. 1495-96 Adv. et Ax, R. ΗΡΟΣΤΡΑ og en Drueklase. Nr. 1497 Adv. et Ax, R. ΘΕΡΣΗ(Σ) og en Drueklase. Nr. 1498 Adv. et Ax, R. ΙΚΕΣΙΟΣ og en Drueklase. Nr. 1499-1500 Adv. en Külle, R. ΚΑΥΚΑΣΙ og et Roer. Nr. 1501-2 Adv. en Drueklase, R. ΚΗΦΙΣΙΔΗ(Σ) og en Veddelöbs-Fakkell. Nr. 1503 Adv. en Drueklase, R. ΚΥΛΛΑΝ(ΟΣ) og en Veddelöbs-Fakkell. Nr. 1504 Adv. en Drueklase, R. ΛΑΜΠΡ(ΟΣ), en Vinge og en Veddelöbs-Fakkell. Nr. 1505 R. ΛΕΩΜΕΔΩ - og et Ax. Nr. 1506-7 Adv. et Ax, R. s. Navn. Nr. 1508 Adv. en Külle og mellem Sphinxens

¹ Ligesom Amphoraen (κάδος, κέραμος Χίος, Strabo VII, p. 317, Horats 19, 5) antyder den chiiske Viin, der ansaaes for den bedste blandt de græske Vine (Strabo XIV, p. 645), er rimeligt ogsaa Sphinxen at opfatte som et Symbol paa Dionysos (jvfr Creuzer's Symb. III, p. 159 Anm. 2), der var Öens Hovedguddom (see C. Nr 121 Anm.).

- Been Γ, Ὶ. ΜΕΝΕΣΘ og et Roer. Nr 1509 Adv. et Ax, Ὶ. ΠΟΛΙΑΝ(ΘΟΣ). Nr 1510 Adv. en Stjerne, Ὶ. (Σ)ΤΑΦΥΛ og en Forstavn. Nr 1511 Adv. en Kölle, Ὶ. ΣΩΣΤΡΑΤ og et Roer. Nr 1512 Adv. et Ax, Ὶ. s. Navn og en Drueklase. Nr. 1513 Adv. en Stjerne, Ὶ. ΤΗΛΕΜ(ΑΧ) og en Caduceus. Nr 1514 Adv. en Drueklase, Ὶ. ΤΙΜΑΝΔ(Ρ), en Stjerne og et Ax. Nr 1515 Adv. en Stjerne, Ὶ. ΤΙΜΟΚΛΗ(Σ). Nr 1516 Adv. et Ax, Ὶ. ΦΟΙΝΙΞ. Nr 1496, 1500, 1502, 1507 og 1509 ere mærkede med et rundt Dobbelt-Stempel, i hvilket en Trefork eller en Trefod, saaledes indslaaet, at det viser sig fordybet paa den ene Side og ophævet paa den anden Side af Mynten (især kiendeligt paa Nr 1502). Æ. 4-3. B. undt. Nr 1513.
- 1517-18. S. Typer og Indskr. Paa Adv. en Drueklase; paa Ὶ. ΑΣΠΑΣΙ og Dioskurernes Huer. Æ. 2¹/₂ og 2.

Öen Samos.

1519. Apollos Hoved med Laurbærkrands. Perlerand. Ὶ. ΣΑΜΙΩΝ. Heras Paafugl¹⁾ med et Scepter ved Siden, staaende paa en Caduceus. Foran ⊕, ovenover ☒. Æ. 3.
1520. En Forstavn. Ὶ. En Forstavn. Ovenover ☒. Æ. 1.

Æolis.

CYME.

1521. En staaende Örn. Ὶ. Κ Υ En bægerformet Kande med en Hank.²⁾ Æ. 1. B.

¹ I den samiske Heras berönte Tempel opfödtes Paafugle, som vare hende helligede, af hvilken Grund, som Athenæus (XIV, 70, p. 655) beretter, en Paafugl blev afbildet paa Samos's Mynter.

² Dette Kar, Cymes Emblem, indeholder formodentligen Allusion til Stadens Navn, see Cavedoni Spicil. p. 156, Birch i Numism. Chron. III, p. 93-94.

MYRHINA.

1522. Apollos Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ
 Apollo¹⁾ staaende med en Offerskaal fremrakt i den h. Haand
 og den rensende Laurbærgreen med en paaheftet Tænia op-
 løftet i den venstre; han er beklædt med en om Lænderne
 nedsunken Himation. Foran paa Jorden sees den med Tæ-
 nier omvundne Omphalos og en høi Amphora. Om Ran-
 den en Laurbærkrands. Med Mærket Κ. Α. Att. Tetradr.
 (16.⁸ Gr.)
1523. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. Ὶ. ΜΥΡΙ En
 staaende Ugle, forfra seet. Æ. 2. B.
1524. Athenas Hoved med attisk Hielm. Ὶ. Μ (Υ) En Am-
 phora. Æ. 1. B.

TEMNOS.

1525. Dionysos's Hoved med Epheukrands. Ὶ. Τ (Α) Athena
 staaende med et Nike-Billede paa den udstrakte h. Haand,
 den venstre støttet paa Skioldet ved Foden, Landsen i Ar-
 men. Ved Siden Δ (Η). Æ. 4. B.²⁾

ÆGÆ.

1526. Apollos Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. (ΑΙΓΑΕ) Hoved
 med Hals af en Gied.³⁾ Æ. 4 B.

¹ Formodentlig den gryneiske Apollo, saakaldet af hans berømte Tempel i det nærliggende Grynea (Gryneion). Strabo XIII, p. 618 og 622. Pausan. I, 21.

² Ang. denne Mynts Henførelse til Temnos, see Sestini i Descr. num. vet. p. 174 og 590, og Borrell i Numism. Chron. VI, p. 127. Af Eckhel antages den at være præget i Delion i det tanagriske Distrikt i Bœotien, see Doctr. n. vet. II, p. 198.

³ Gieden, der indeholder en Allusion til Stadens Navn, var ogsaa Mynttyp for andre Stæder af Navnet Ægæ, hvorved denne Mynts Henførelse bliver mindre sikker.

ELÆA.

1527. Demeters Hoved, bekrandset med Ax. (E)ΠΙ (Σ)Ω-
(K)PA(T)OY (i 4 Linier). R̄. EΛAIT(ΩN) En brændende
Veddeløbs-Fakkell Omgivet af en Axekrands.¹⁾ Æ. 3.
1528. EΛAI(TΩN) Brystbillede af Apollo med Laurbærkrands.
R̄. En Kury, i hvilken en Valmuestængel mellem to Ax. EΠΙ
--- AMΩNIO(Y). Æ. 3.

Öen Lesbos.

MYTILENE.

1529. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R̄. Artemis's Ho-
ved med Haaret bagtil opbundet i en Dusk. Indsluttet af
4 Linier i Quadrat. El. $\frac{1}{3}$ Stater.²⁾ B.
1530. S. Hoved. R̄. Artemis's Hoved med en Sphendone om
Haaret.³⁾ El. $\frac{1}{3}$ Stater. B.
1531. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R̄. MYTI En Ci-
thar. Omgivet af 4 Linier, som danne en Quadrat. A. Kor.
Triob.(?). (2.⁵ Gr.). B.
1532. S. Typer og Indskr., uden Quadraten. Æ. $1\frac{1}{2}$. B.
1533. S. Hoved. R̄. I T Y M Et Oxehoved med Hals.
Æ. 1. B.
1534. En lign. med Indskr. T (Y) M og Mærket \boxtimes paa R̄. B.
1535. Ammons skiæggede Hoved.⁴⁾ R̄. MYTIAHNAION. En

¹ Jvfr Sestini Med. ant. del mus. Hederv. II, p. 145 Nr 3.

² See ovenfor Phocæa Nr 1485 Anm. Jvfr Pollux IX, 93.

³ De paa disse Mynter afbildede Guddomme ere formodentlig Apollon Maloeis, for hvem Mytilenæerne feirede en stor Fest udenfor Staden (Thucyd. III, 3), og Artemis Thermæa (Thermia, for de varme Kilder), til hvis Ære der afholdtes en *πανήγυρις* (Bæckh C. I. II, p. 191 Nr 2184-88, Gruteri Inscr. p. MLXVI, 15).

⁴ Paa en anden Mynt fra Mytilene er Navnet *ΘΕΟΣ ΑΜΜΩΝ* föiet til samme Hoved (Mionn. III, p. 45, Nr 98).

Herme med et høit kalathosformet Hovedsmykke, Viinlöv (?) i Haaret og et omkastet Skind; paa den ene Side en Stængel med en Dru eklase. Den er stillet paa Forstavnen af et Skib.¹⁾
Æ. 4. B.

METHYMNA.

1536. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. Æ. M A O Y
En Kantharos.²⁾ Æ. 3.

Mysien.

PERGAMOS.

1537. ΠΕΡΓ i Monogr. En paa Siden udziret Buebeholder imellem to med Halerne sammenslyngede Slinger, som reise sig. Ovenover ΔΗ og ΠΡΥΤ; paa Siden en Thyrsus, omvunden af en Slange. Æ. Den bacchiske Cista, af hvis halvt aabnede Laag en stor Slange kryber ud, omgivet af en Epheukrands. Æ. Cistophor.³⁾ (Æg. Didr.)

1538. En lign., paa hvis Adv. foroven ΤΗ. B.

1539-40. Zeus's (eller Asklepios's) Hoved, med Laurbærkrands.

¹ Muligt den cephalleniske Dionysos, see Pausan. X, 19.

² Dette Viinbæger tyder paa den i Oldtiden meget søgte Viin, som avledes i Methymna, paa den her dyrkede Dionysos med Tilnavnet *Μεθυμναῖος* og paa Stadens Navn (af *μέθυ*, ublandet Viin).

³ Cistophoren, saa kaldt af den paa Æ. anbragte Typ, var den gængse Sølvmünt i Forasien, da Romernes Herredømme begyndte at udbredes hertil; det berettes (Livius XXXVII, 46), at Glabrio efter Feltoget mod Antiochus den Store (189 f. Chr.) førte i sit Triumf tog i Rom en Sum af 248,000 Cistophorer. Denne Münt, der vel oprindeligen blev præget efter den babylonisk-persiske Müntfod, svarer i Vægt til de i Tidens Löb forringede æginæiske Didrachmer; Nr 1537 og 1538 veie 12.⁵ og 12 Gr. Jvfr Bøckh Metrol. Unters. p. 100-101. Typerne sigte til den i Forasien fremherskende Dionysos-Dyrkelse; Övrighedspersonen, af hvis Navn Begyndelsen er anført, er betegnet som Prytan.

- Ῥ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ Örnen med Lynilden i Kløerne. Paa Adv. af Nr 1540 forneden Navnet ΣΕΛΕΥΚ(ΟΥ). Æ. 5. B.
1541. Brystbillede af Athena med korinthisk Hielm. Nedenunder (ΜΙΤΡΑ)ΔΑΤ(ΟΥ)¹⁾. Ῥ. S. Indskr. Asklepios støttet til Slangestaven.²⁾ Æ. 6.
- 1542-43. Athenas Hoved med attisk Hielm. Nedenunder paa Nr 1542 et ukiendeligt Navn, paa Nr 1543 ΔΙΟΔΩΡΟΥ. Ῥ. S. Indskr. Nike, som fremskridende rækker en Krands med h. Haand, i v. Arm en Palmegreen. Æ. 4. Nr 1543 B.
- 1544-45. S. Hoved med korinthisk Hielm. Ῥ. En Trophæ. ΑΘΗΝΑΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ.³⁾ Æ. 5 og 4.
1546. S. Hoved med en attisk Hielm, prydet med en Stierne. Ῥ. S. Indskr. En Ugle flyvende med en Palmegreen i Kløerne.⁴⁾ Æ. 3. B.
1547. S. Hoved med korinthisk Hielm. Ῥ. ΠΕΡΓΑ Et Oxehoved med Hals. Bagved en siddende Ugle; ovenover et Epheublad. Æ. 3. B.
1548. Et uskiægget Hoved med attisk Hielm.⁵⁾ Ῥ. S. Indskr. To mod hinanden vendte Oxehoveder. Æ. $\frac{3}{4}$. B.
1549. ΠΕΡΓΑ S. Hoved. Ῥ. Herakles's Hoved med Lövehuden. Æ. 1. B.

1550. Asklepios's Hoved med Laurbærkrands. Ῥ. ΦΙΛΕΤΑΙ-ΡΟΥ En Slange, som reiser sig; foran et ubekjendt Red-

¹ Jvfr Mionn. II, p. 590, Nr 501.

² Pergamus var, som bekjendt, et af Hovedstederne for Asklepios's Dyrkelse, som var bragt dertil fra Epidaurus. Jvfr Kos Nr 1606 f.

³ Der fandtes tætved Pergamus en Lund med mange Templer, som kaldtes Nikephorion, anlagt af Eumenes. Strabo XIII, 4 (p. 624). Diodor. Exc. p. 573, 25. Ang. Henførelsen af Mynterne Nr 1544-46 til Pergamus, see Sestini Lettere I, p. 135-37.

⁴ En flyvende Ugle ansaaes for et Seirsvarsel, jvfr Eckhel Doctr. n. v. II, p. 215.

⁵ Dette Hoved, der er forskielligt fra Athenas paa de foreg. Mynter, fore-

skab. Paa Adv. et indslaaet rundt Stempel, hvori en Stierne.
Æ. 3. B.¹⁾

1551. Athenas Hoved med attisk Hielm, paa Siden prydet med en Gryph. R. S. Indskr. En sammenrullet Slange, som reiser sig. Ved Siden ♀. Æ. 2. B.
1552. S. Hoved. R. S. Indskr. En Bue. Æ. 2. B.
1553. S. Hoved. R. S. Indskr. En Thyrsus. Æ. 3. B.
1554. S. Hoved. R. S. Indskr. Et Epheublad. Æ. 2. B.

GERME.

1555. Herakles's skiæggede Hoved, med Lövehuden om Halsen. R. ΓΕΡΜΗΝΩΝ En gaaende Löve. Æ. 2.

PITANE.

1556. Ammons Hoved. R. Π Ι Τ Α Et ægyptisk Symbol, dannet af Isis's Hovedsmykke: Maaneskiven mellem Kohorn med to opstaaende Fiedre. Æ. 2. (See Tavle II.)

ATARNEA.

1557. Artemis's Hoved med Baghaaret opbundet i en Dusk. R. Fordelen af en galopperende Hest. Æ. 1.²⁾

ADRAMYTION.

1558. Hovedet af Adramyτος³⁾, med langt Skiæg og Diadem. R. ΑΔΡΑΜΥΘΗΝ En galopperende Rytter. Æ. 2.

stiller formodentlig een af Stadens Anlæggere eller locale Heroer: Eurypylos, dennes Fader Telephos, Pergamos, dennes Fader Pyrrhos, eller Achilles. Eurypylos og Pergamos ere dog anderledes afbildede paa Mynter fra Kaisertiden. Jvfr Eckhel Doctr. n. v. II, p. 463.

¹ Nr 1550-54 ere ifølge Indskriften prægede af de Konger, der herskede i Pergamus fra 281-130 f. Chr. og alle efter Rigets Stifter førte Navnet Philetærus.

² Jvfr Mionn. S. V, p. 298, Nr 98-99.

³ Stadens Anlægger, Søn af Croesus's Broder Alyattes (Steph. Byz.)

ALEXANDRIA TROAS.¹⁾

1559. Apollos Hoved med Laurbærkrands. $\text{R. } \text{ΑΛΕΞΑ}$ En græssende Hest. Under Hesten Α ; i Exergem Lynilden. Æ. 3. B.

SIGEON.²⁾

1560. Den iliske Athenas Hoved med en attisk trebusket Hielm, seet forfra. $\text{R. } \text{ΣΙΓΕ}$ To staaende Ugler, forenede ved eet Hoved. Foran Maanens Tegn. Æ. 5.
1561. S. Hoved. R. (S. Indskr.) En staaende Ugle. Æ. 2.

GERGITHOS.

1562. Hoved af den gergithiske Sibylla³⁾, forfra seet, med Laurbærkrands og et bredt Halsbaand. $\text{R. } \text{ΓΕΡ}$ En siddende Sphinx, med Vinge i archaisk Stil; bagved E. Æ. 3. B.

ABYDOS.

1563. Hoved af den uskiæggede Dionysos med Vædderhorn, i

¹ Staden Sigia i Troas, af den asiatiske Konge Antigonus kaldt Antigonía, erholdt Navnet Alexandria af Lysimachus i Thrácién, efter hvis Tid altsaa den fölg. Mynt maa være præget.

² Denne af Troias Steen opbyggede Stad var paa Strabos Tid ödelagt (Strabo XIII, p. 595); den havde et Tempel og prægtige Feste for Athena Ilias. Liigheden med de atheniensiske Mynter lader sig forklare af, at denne Kyststrækning en Tid lang var under Athens Herredömmé. See Eckhel Doctr. n. v. II, p. 488.

³ Denne Sibylla, ogsaa kaldet den 8de eller den hellespontiske, sagdes at have levet paa Solons og Cyrus's Tid og at være födt i det troianske Distrikt, men jordet i Gergithos, hvor hendes Grav vistes i Apollos Tempel. Ifölge Stephanus Byz. vare hendes Billede og en Sphinx fremstillede paa Gergithernes Mynter. Sestini Lett. num. di contin. I, lett. 13. Annali dell' inst. p. 219-20, tav. P. Nr 11.

en Fordybning. \mathcal{R} . En staaende Örn, som seer tilbage. Indsluttet af 4 Linier i Quadrat. El. $\frac{1}{3}$ Stater.¹⁾ B.

1564. Apollos Hoved med Laurbærkrands. \mathcal{R} . Hoved af den svømmende Leander med langt ned ad Nakken bølgende Haar. I en lign. fordybet Quadrat. El. $\frac{1}{3}$ Stater.²⁾

LAMPsAKOS.

1565. Et qvindeligt Dobbelt hoved. \mathcal{R} . $\Lambda\Lambda$ Athenas Hoved med korinthisk Hielm. \mathcal{R} . Att. Diob. (?) (1.⁴ Gr.)

1566. Apollos Hoved med Laurbærkrands. Foran Σ . \mathcal{R} . Fordelen af den flyvende Pegasus, med Vinger i archaisk Stil.³⁾
 $\mathcal{Æ}$. 3.

PÁRION.

1567-68. Gorgone-Ansigt. \mathcal{R} . $\Gamma\Lambda\ \Pi$ En staaende Ko, som vender Hovedet tilbage. Paa Nr 1567 imellem Koens Bagbeen en Kugle, paa Nr 1568 under dens Bug en Stjerne. \mathcal{R} . $\mathcal{Æ}$ g. Diob. (?) (2.³ og 2.² Gr.) Nr 1567 B

CYZIKOS.

1569. Koras Hoved med Ax og Slör. \mathcal{R} . Den apollinske med Tænier behængte Trefod. Omgivet af 4 Linier i Quadrat. El. $\frac{1}{3}$ Stater.⁴⁾ B.⁵⁾

¹ See Phocæa Nr 1485 Anm.

² Den tilbageseende Örn og Apollos Hoved findes paa de med Abydos's Navn betegnede Sölv- og Kobber-Mynter; ligeledes er den til Hero svømmende Leander fremstilt paa sildigere Mynter fra Abydos, der var Leanders Födeby.

³ Sædvanligt anseet for en vinget Havhest, idet den bageste sænkede Vinge er bleven taget for en Fiskehale; paa flere Exemplarer sees tydeligt Gienemsnittet af den halve Krop.

⁴ See Phocæa Nr 1485 Anm.

⁵ Ifølge Liigheden med Cyzikus's Sölvmynter, paa hvilke Koras Hoved med lignende Haarprydelser og den apollinske Trefod forefindes, er denne

1570. S. Hoved, uden Slør, med Baghaaret frit nedfaldende. Omgivet af en Axekrands. R. KYI En Caduceus, hvis Stang er dannet af en Külle. (Ovenover Maanens Tegn.) Med Mærket K . Om Randen en Egekrands. Æ. 4 .
1571. S. Hoved med Baghaaret opbundet i en Knude. $\text{R. S. Indskr. i en Egekrands. I Midten Mærket } \text{K}$. $\text{Æ. } 3\frac{1}{2}$. B.
1572. Et Kohoved med Hals.¹⁾ $\text{R. S. som foreg. R., med Mærket } \text{K}$ i Midten. Æ. 2 .

Bithynien.

KALCHEDON.

1573. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. R. KΑΛΧΑ ΒΥΣΙΑ En Ko staaende paa et Ax.²⁾ Æ. 4 . (See Tavle II.) B.

PRUSIAS VED HAVET.³⁾

1574. Apollos Hoved med Laurbærkrands. $\text{R. ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΘΑΛΑΚΚ(Η)}$ En Trefod. $\text{Æ. } 4\frac{1}{2}$. B.

Guldmynt at henføre til de i Oldtiden meget udbredte cyzicenske Stater. Jvfr Sestini Stateri ant. p. 56-57, Nr 38. Kora sagdes at have erholdt Cyzikus, til hvilket Sted ogsaa hendes Bortførelse blev hensat (Properts III, 21, 4), i Medgift af Zeus, og dyrkedes som Stadens Skytsgudinde, til hvis Ære Festen *Φερεγάττια* blev feiret. (Appian B. Mithrid. c. 75, Plutarch V. Luculli c. 10, jvfr C. Nr 147.)

- ¹ En sort Ko offredes til Kora paa hendes store Fest, og en saadan sagdes under Stadens Beleiring af Mithridat den Store at være kommet svømmende paa en vidunderlig Maade, da et Offerdyr manglede. See Appian og Plutarch a. St.
- ² Indskriften paa denne Mynt antyder, at den er præget for begge de ved Bosporos ligeoverfor hinanden liggende Byer Kalchedon og Byzants i Forening. Koen var det for begge fælles Symbol, jvfr A. Nr 100 Anm. Da baade Athenas Hoved (jvfr Mienn. II, p. 422, Nr 69) og Axet som Tegn paa Demeters Dyrkelse ere Typer eiendommelige for Kalchedon, er Mynten formodentlig slaaet i denne By.
- ³ Navnet Prusias erholdt Staden Cios af den bithyniske Konge Prusias I (död omtr. 187 f. Chr.); Tilnavnet af dens Beliggenhed ved Propontis

1575. En bithynisk Konges Hoved med Diadem. (Nikomedes II-IV.) \mathfrak{R} . S. Indskr. En vinget Caduceus. \mathfrak{A} . 3.

NIKOMEDIA.

1576. (Ν)ΙΚΟΜΗΔΕΩΝ Zeus's Hoved med Laurbærkrands. \mathfrak{R} . ΕΠΙ ΓΑΙ(ΟΥ) ΠΑΠΙΡΙΟΥ ΚΑΡΒΩΝ(ΟΣ) Roma siddende paa Skiolde med Seirsgudindens Billede paa sin udstrakte h. Haand, den v. Arm støttet til en Landse. Foran \mathfrak{M} , paa Sædet Aars-tallet ΔΚΣ (224), i Exergen (Ρ)ΩΜ(Η).¹⁾ \mathfrak{A} . 6.

PRUSIAS II, Konge omtr. 187-149.

- 1577-79. Kongens Hoved med Diadem og Vinger.²⁾ \mathfrak{R} . ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΥΣΙΟΥ Herakles, staaende med den h. Haand støttet paa Köllen og Lövehuden om den v. Arm. Paa Nr 1577 \mathfrak{M} , Nr 1578-79 utydelige Monogr. \mathfrak{A} . 3.

1580. Dionysos's Hoved, bekrandset med Epheu. \mathfrak{R} . S. Indskrift. En lyrespillende Centaur med Dyreskind over Skuldrene. Foran M. \mathfrak{A} . 5.

NIKOMEDES II, Konge omtr. 149-93.

1581. Kongens Hoved med Diadem. \mathfrak{R} . ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΠΙ-

blev givet den til Skielnemærke fra Staden af samme Navn ved Floden Hypios. Apollos Dyrkelse, hvorm Typerne paa Nr 1574 vidne, var forplantet dertil fra Moderstaden Milet, jvfr 1453 f.

¹⁾ Denne Mynt er ifølge det tilføiede Aarstal af en bithynisk Æra, som regnedes omtr. fra Aar 283 f. Chr. (see Eckhel Doctr. n. v. II, p. 396-99), præget omtr. Aar 59 f. Chr. under C. Papirius Carbo, der, efterat Nikomedes IV (omtr. 74 f. Chr.) havde overladt det romerske Folk sit Rige til Arv, som Prætor forestod Bithynien tilligemed en Deel af Paphlagonien og Pontus.

²⁾ Denne Hovedprydelse optog Prusias formodentlig for at betegne sin Nedstammelse fra Heroen Perseus ifølge sit Slægtskab med de macedoniske Konger; han var en Søn af Philip V's Søster og gift med Kong Perseus's Søster.

ΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΟΜΗΔΟΥ Zeus, staaende med den v. Arm støttet til et høit Scepter eller Landse, holder med den h Haand en Seirskrands op; foran ham Örnen med Lynilden i Kløerne. Med Aarstallet ΓΠΡ (183)¹⁾ og Mærket ☉. R. Att. Tetradr.

Paphlagonien.

SINOPE.

1582. En Gudindes Hoved, prydet med en Stephanos. R. ΣΙΝΩ Forstavnen af et Skib med en Stjerne paa Siden; foran en Akrostolion. Med Mærket ΤΕ. R. Triob. (?) (2.⁴ Gr.) B.
1583. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. R. ΣΙΝΩΠΗΣ Örnen flyvende med Lynilden i Kløerne. Paa Siderne: en Stjerne og ☉. Æ. 5. B.

Pontus.

AMISOS.

1584. En Gudindes Hoved med Stephanos. R. En staaende Ugle med udbredte Vinger, forfra seet.²⁾ Ved Siden Λ, i Exergen Navnet ΑΣΚΛ... (?). R. Diob. (?) (1.⁸ Gr.) B.
1585. Athenas Hoved med attisk Hielm (som paa Nr 244 f.) R. ΑΜΙΣΟΥ Perseus staaende med Medusas afhuggede Hoved i den v. Haand og sit Sværd (Harpe) i den høire. Han bærer en asiatisk Hovedbedækning og en viid Kappe; ved Siden ligger Medusas Krop med Vinger. Med Mærkerne ΑΤΕ og ☉. Æ. 8.

¹ ο: omtr. Aar 100 f. Chr., efter den bithyniske Æra, see Nr 1576 Anm.

² Typerne paa R. af Nr 1584 og Adv. af Nr 1585 ere optagne fra Athen, Amisos's Moderstad.

1586. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. $\text{R. S. Indskr. Örenen med Lynilden i Klöerne. Ved Siden } \text{⌘. } \text{Æ. 4.}$
1587. Dionysos's Hoved med Epheu i Haaret og Diadem over Panden. $\text{R. S. Indskr. Dionysos's Cista, til hvilken en med Baand behængt Thyrsus er lænet. Ved Siden } \text{⌘⌘. } \text{Æ. 4.}$
1588. S. Hoved. $\text{R. S. Indskr. En med Baand prydet Thyrsus. } \text{Æ. 3. B.}$
- 1589-90. Ares's uskiæggede Hoved med Hielm. $\text{R. S. Indskr. Et Pilekoger (eller et Sværd i Skede) med Remmer. Paa Nr 1590 Maanens Tegn med en Stjerne og to ufuldstændige Monogr. } \text{Æ. 4. B.}$
1591. AMIZOY Brystbillede af Athena med korinthisk Hielm og $\text{Ægide. R. } \text{ΕΠΙ ΓΑΙΟΥ ΚΑΙΚΙΛΙΟΥ (Κ)ΟΡΝΟΥΤΟΥ.}$ Roma siddende paa Skiolde med Seirsgudindens Billede paa sin udstrakte h. Haand, den venstre hvilende paa Sædet. I Exergen $\text{ΡΩΜΗ.}^1) \text{ } \text{Æ. 4.}$

Karien.

KNIDOS.

- 1592-93. Aphrodites Hoved med Haaarsmykke og Örenringe.²⁾
 $\text{R. KNI Fordelen af en liggende Löve. } \text{ΑΥΤΟΚΡΑΤΗ(Σ).}$
 $\text{R. } \text{Æg. Triob. (3.}^2 \text{ Gr.) B.}$
1594. S. Typer og Indskr., med Navnet $\text{ΑΛΛ.}^3)$ paa R.
 $\text{R. Trihemioh. (1.}^6 \text{ Gr.) B.}$
1595. Stadgudindens Hoved med Taarnkrone. R. (ΚΝΙΔΙΩΝ)
 $\text{S. Typ. } \text{Æ. 3.}$

¹ Denne under en romersk Statholder C. Cæcilius Cornutus prægede Mynt maa være omtr. fra samme Tid som Nr 1576 ifølge Overeensstemmelsen mellem begge R.

² Formodentlig efter Praxiteles's beröimte Statue af denne Gudinde i hendes Tempel i Knidos. Plin. H. N. XXXVI, 4, 5.

³ Navnet Καλλιφρων, jvfr Mionn. S. VI, p. 482, Nr 222

HALIKARNASSOS.

1596. Poseidons Hoved. Ὶ. ΑΛΙΚΑΡ En Trefork. ΕCTI.¹⁾
Æ. 3.

MYLASA.

1597. En fri Hest, løbende. Ὶ. En Dobbeltøxe²⁾ og en Trefork, forbundne. Æ. 4.

ALINDA.

1598. Brystbillede af Herakles med Lövehuden over Hovedet. Ὶ. ΑΙΝΔΕΩΝ. Lövehuden hængende over Köllen. Om Randen en Krands. Æ. 4. B.

ALABANDA.

1599. Apollos Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. (Α)ΛΑΒΑΝΔ(ΕΩΝ) En Pukkel-Oxe, stangende. I Exergen ΙΑΣΩ(N). Æ. 4. B.

MAUSSOLLOS II, Konge omtr. 380-352.

- 1600-1. Solgudens Hoved med Laurbærkrands, fremstilt forfra.³⁾ Ὶ. ΜΑΥΣΣΟΛΛΟ⁴⁾ Den labrandiske Zeus, staaende med en Dobbeltøxe paa den h. Skulder og en Landse i den v. Haand.⁵⁾ Paa Nr 1601 en Krands som Mærke. Ὶ. Æg. Triob. (3.⁶⁾ og 3.⁵ Gr.)

¹ α: Ἐστιαῖος, et Magistrats-Navn Treforken er en fra Moderstaden Troezenes Mynter optaget Typ, see Nr 24.

² Den labrandiske Zeus's Symbol, see Nr 1600 Anm.

³ Denne Typ er vel optaget fra Rhodos (jvfr Nr 1621 f.), hvilken Ö Maus-sollos underkastede sig. Solguden dyrkedes ogsaa i Knidos, jvfr Bæckh C. I. Nr 2653.

⁴ En dorisk Genitiv-Endelse, jvfr Nr 599.

⁵ Karernes nationale Gud Ζεὺς Σιγάριος eller Ἀβραρδῆις, hvis gamle og

Öen KOS.

1602. Asklepios's Hoved med Laurbærkrands. R. ΚΩΙΩΝ
Asklepios's Stav med den omvundne Læge-Slange. Med
Navnet ΓΑΜΟΣ. Æ. 6.
- 1603-4. S. Typer og Indskr. Paa Nr 1603 ΑΓΛΑΟΣ, paa Nr
1604 ΚΛΕΥΜΑ. Af raat Præg. Æ. 5. Nr 1603 B.
605. S. Typer og Indskr. Paa R. ΝΙΚΑΡΧΟΣ og ΜΕ.
Æ. 3 $\frac{1}{2}$. B.
1606. S Typer, uden Indskr.; Slangestaven danner en Krum-
ning paa Midten. Æ. 3. ¹⁾
- 1607-9. S. Typer; paa R. ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ. Æ.
3-2. B.
1610. S. Hoved. R. S. Indskr. Den apollinske Omphalos,
omvunden af Asklepios's Slange; ovenpaa den sidder Athenas
Ugle. Æ. 4. B.
1611. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. S. Indskr. En
Trefod. Æ. 3.
1612. S. Hoved. R. Slangestaven. ΑΓΑΘΟΚΛΕΟ(Σ). Æ. 2 $\frac{1}{2}$.
- 1613-17. Herakles's Hoved med Lövehuden, fremstilt forfra.
R. ΚΩΙΩΝ En Kölle samt et Kogger med Bue og Pile.²⁾

höit ansäte Helligdom var i Flekken Labranda i Nærheden af Mylasa, Maussollos's Fædrenestad. Hans Attribut Dobbeltöxen sagdes at være den, som Herakles havde frataget Amazonedronningen Hippolyte og skiænket til Omphale, fra hvem den var gaaet i Arv hos de lydiske Konger, indtil Karerne i en Krig med Lyderne erobrede den og gave deres Zeusbillede den i Haanden. Det lydiske Ord *labra* betydede en Dobbeltöxe. Herod. V, 119. Strabo XIV, p. 659. Plutarch Quæst. gr. 45.

¹ At Nr 1606-12, der ikke bære Koernes Navn, men ikkun deres Skytsgud Asklepios's eller hans Symboler, ere at henføre til denne Ö og ikke til Pergamos, det andet Hovedpunkt for Asklepios's Dyrkelse hos de asiatiske Hellenerne, kan slutes baade af Overeensstemmelsen i Præget med de övrige og af de til Apollos Cultus sigtende Typer.

² Med Hensyn til Herakles's Dyrkelse paa Kos, jvf Eckhel Doctr. n. v. II, p. 599.

Med følg. Navne: paa Nr 1613 ΑΓΛΑΟΣ, Nr 1614 (Ε)ΥΚΡ(Α)¹⁾, Nr 1615 ΣΩΠΑΤ, Nr 1616 (Χ)ΑΡΙΔ(Α)²⁾, Nr 1617 ΔΙΟΜΕ.
Æ. 3. Nr 1613 og 1615 B.

1618. Stadgudindens Hoved med Taarnkrone. R̄. (Κ)ΩΙ(Ω)Ν
En Kurv med en Valmuestængel og to Ax; paa hver Side en
brændende Fakkell. Æ. 2. B.³⁾

1619. ΚΩΙΩΝ Asklepios's Hoved med Laurbærkrands. Bag-
ved ΕΥΚΑΡΠΟΣ. R̄. Tyrannen Nicias's Hoved, med kort
Skæg og Diadem. Bagved ΝΙΚΙΑΣ.⁴⁾ Æ. 9. B.

Öen Nisyros.

1620. Et Bucranium. R̄. En Delphin. Nedenunder Mærket
A. Æ. 2¹/₂.⁵⁾ B.

Öen Rhodos.

1621. Solgudens Hoved forfra seet, med langt flagrende Haar
og Straaler.⁶⁾ R̄. ΡΟΔΙΟΝ En Balaustion-Blomst med en
Knop.⁷⁾ Forneden Navnet ΑΜΕΙΝΙΑΣ, ved Siden en Forstavn.
Med Perlerand. R. Æg. Didr.

1622-23. S. Hoved, uden Straaler. R̄. S. Indskr. og Typ.

¹⁾ Jvfr Mionn. III, p. 406, Nr 60.

²⁾ Jvfr Mionn. S. VI, p. 576, Nr 97.

³⁾ Jvfr Gerhards Archæol. Zeit. II, Taf. 22, 31.

⁴⁾ Nicias, af hvem denne Mynt er præget, tilrev sig Tyranniet paa Kos under Krigen mellem Cæsar og Antonius. Strabo XIV, p. 657. Visconti Iconogr. gr. II, p. 217-18.

⁵⁾ Paa andre Mynter med s. Typer læses paa R̄. ΝΙ og ΝΙΣΥ (jvfr Se-
stini Descr. delle med. gr. del mus. Hederv. II, p. 242, Nr 3).

⁶⁾ Öen Rhodos var, som bekendt, helliget Solguden og Hovedsædet for hans Dyrkelse. Han havde i Staden et prægtigt Tempel (Ἄλειον) og mange Billedstøtter, blandt hvilke den berømte Colos ved Havnen; en aarlig Solfest (Ἄλεια, Ἀλεία) feiredes med Lege, store Processioner og Offeringer. Jvfr Hefter Götterdienste auf Rhodos III H. p. 1-11.

⁷⁾ Blomsten af Granatæbletræet, som af Rhodierne brugtes til Uldfarvning. Jvfr Eckhel Doctr. n. v. II, p. 602.

- Ved Siden en Drueklase og E. I en fiirkantet Fordybning paa Nr 1622. R. Dr. Nr 1623 B.
1624. S. Hoved. R. P (O) S. Typ. Ovenfor (ΑΓ)ΗΣΙ-Δ(ΑΣ)¹⁾, ved Siden: en Krieger angribende med en Landse. R. Dr.
1625. S. Hoved. R. P O S. Typ. Ovenfor ΑΡΙΣΤΟΒΙΟΣ. Ved Siden en Epheukrands. R. Triob.
1626. S. Hoved. R. P O S. Typ. Ovenover ΣΤΑ(ΣΙΩΝ)²⁾, ved Siden en Kølle og Bue. R. Triob.
1627. S. Hoved med Straaler. R. (P O) S. Typ. Foroven (Δ)ΑΜΑΣ³⁾. I en fiirkantet Fordybning. R. Ob.
1628. Solgudens Hoved med Straaler, seet fra Siden. R. P O S. Typ. Foroven (ΔΕ)ΞΙΚΡΑΤΗΣ, ved Siden en Caduceus. I en fordybet Quadrat. R. Triob. B.
- 1629-30. S. Typer og Indskr. Paa R. af Nr 1630 ΝΙΚΗΦΟΡ(ΟΣ). R. Diob.
1631. Et Gorgone-Ansigt, med Slinger i Haaret.⁴⁾ R. P O S. Typ. (Α)ΙΝΗΤΩ(P)⁵⁾. Paa Adv. et rundt indslaaet Stempel med et utydeligt Symbol. R. Diob.
1632. Solgudens Hoved med Straaler, fra Siden. R. (P O) S. Typ. I en fordybet Quadrat. Æ. 2. B.
1633. S. Hoved. R. (P O) S. Typ. (Med en Hielm til Mærke). Æ. 8. B.
1634. S. Hoved. R. Indskr. utydelig. S. Blomst (eller en Rose⁶⁾) seet fra oven. Æ. 4. B.

¹ Jvfr Mus. Hunter p. 248, Nr 19.

² Jvfr Mionn. III, p. 419, Nr 176.

³ Jvfr Mionn. S. VI, p. 592, Nr 206.

⁴ Rimeligt som Dagens Symbol, hvilket i en senere Tid pleiede at anbringes paa Soluhre; jvfr Cavedoni Spicil. p. 194.

Jvfr Mionn. S. VI, p. 597, Nr 252-55.

ῥόδον, med Allusion til Öens Navn.

Lycien.

KRAGOS.

1635. Apollos Hoved med Laurbærkrands; bag Skulderen Kogger og Bue.¹⁾ K. KP En Zithar. Omgivet af en Laurbærkrands. Æ. 6. B.

MASICYTOS.

1636. Apollos Hoved med et Baand om Haaret, som bagtil er omsnoet og paa Siderne hænger i regelmæssige Lokker. Bagved Bue og Kogger. K. (A)YKIQN MASI En Cithar. I en fordybet Fiirkant. $\text{Æ. Diob. (?) (1.5 Gr.) B.}$

Pamphylien.

ISINDOS.

1637. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. K. IΣIN En Kriger tilhest, i Galop, med fældet Landse. Under Hesten en Slange, foran en Green, ovenover I. Æ. 4.

ASPENDOS.²⁾

1638. EΤΦΕΔII(Y) En Slyngekaster, iført en kort ærmeløs Chiton, i Begreb med at kaste en Steen; foran Triquetra. Imellem Benene et utydeligt Mærke. Med en Perlerand, som

¹ Ang. Apollo som Lyciens Hovedguddom, see O. Müller Dorier. II, 2, 2.

² At de fölg. Mynter, hvis Indskrifter ere uforstaaelige og tyde paa et os ubekjendt Sprog, ere at henføre til denne Stad, kan baade sluttet af Pollux's Meddelelse (IX, 84), at Aspendierne havde Brydere (*παιλαιζαί*) prægede paa deres Mynt, og af de samme Typer paa den nærliggende pisdiske Stad Selges Mynter. Ifølge Arrians Beretning (Alex. I, 6) om de nærboende Sideter forglemte de til denne Kyst udvandrede Grækere efterhånden deres Sprog og dannede sig et eget, der ogsaa var forskjelligt fra de omboende Folks.

danner en Quadrat. R. To Athleter, som brydes. Imellem dem Mærket ξ K. Perlerand. A. Didr. (10.⁹ Gr.)

1639. S. Typer. Paa Adv. $\text{E}\Sigma\text{T}\text{F}\text{E}\Delta\text{I}\text{I}\text{Y}$, en Kølle som Mærke foran Figuren, og en rund Perlerand. Paa R. KO imellem Bryderne. A. Didr. (10.⁵⁵ Gr.) B.

SIDE.

1640. Hoved af Athena¹⁾ med korinthisk Hielm. R. $\Sigma\text{I}\Delta\text{H}\text{T}\Omega\text{N}$ Nike gaende med en Krands i den h. Haand. I Grunden et Granatæble²⁾. Æ. 3.

Pisidien.

SAGALASSOS.

1641-42. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. R. $\text{C}\text{A}\Gamma\text{A}$ To stangendes Bukke. Imellem dem paa Nr 1641 et Bucranium, paa Nr 1642 et Overflødighedshorn. Æ. 2. B.

Cilicien.

KORYKOS.

1643. Stadgudindens Hoved med Taarnkrone. Bagved Δ N. R. $(\text{K})\Omega\text{P}\text{Y}\text{K}\text{I}\Omega\text{T}\Omega(\text{N})$ Hermes staaende med en Offerskaal fremrakt i h. Haand og Caduceus i v. Arm.³⁾ Foran Δ I NI AN. Æ. 5.

¹ Formodentlig Athena Nike, idet Nike er fremstilt paa R. og paa andre Mynter fra Side bæres paa Håanden af Athena; Granatæblet var ogsaa et Symbol for Athena med dette Tilnavn (Suidas under *Νίκη Ἀθηνᾶ*).

² Denne Frugt, paa græsk *σίδη*, var Stadens eiendommelige, paa alle dens Mynter anbragte Emblem, jvfr Indl. S. 4.

³ Hermes var Stadens Hovedguddom og forekommer hos de gamle Forf. under Tilnavnet *Κωρυκιώτης*, Orpheus Hymn. 28, 8, jvfr Bruncks *Analecta* II, p. 97.

ELÆUSA.

1644. S. Typer som foreg. Nr. ¹⁾ Paa Adv. bag Hovedet K (?).
Paa R. ΕΛΛΙΟΥΣΙΩΝ, foran Figuren H(?)E. Æ. 4.

Lydien.

SARDES.

1645. ΣΑΡ (α: ΣΑΡΔ) En paa Siden udziret Bueholder imellem to med Halerne sammenslyngede Slanger, som reise sig i Veiret. Ovenover ΚΑΣ, paa Siden et Ax. R. Dionysos's Cista, af hvis halvt aabnede Laag en stor Slange kryber ud; omgivet af en Epheukrands. R. Cistophor. ²⁾ (11 Gr.) B.
1646. Dionysos's Hoved, uskiægget, med Epheukrands. ³⁾ R. ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ Fordelen af en løbende Löve. Bagved S. Æ. 4.
1647-48. Herakles's Hoved, uskiægget, med Krands om Haaret og Lövehuden sammenknyttet foran Halsen. ⁴⁾ R. S. Indskr. Apollo, ubeklædt, staaende med en Fugl (Ravnen) paa den udstrakte h. Haand og en Lustrationsgreen i den sænkede venstre. Omgivet af en Laurbærkrands. Paa Nr 1647 M, paa Nr 1648 N. Æ. 3.
1649. Et qvindeligt Hoved med Laurbærkrands og opbundet

¹ Disse Typer ere laante fra Korykos, da Elæusa var opført paa en tæt udenfor denne Stad beliggende Ö. Mynten er præget för Kaisernes Periode, da Elæusas Navn under Augustus forandredes til Sebaste.

² Jvfr Pergamos Nr 1537 Anm.

³ Viindyrkelsen paa Bierget Tmolos, ved hvilket Sardes laae, var berömt i Oldtiden. Plin. H. N. XIV, 9.

⁴ Sagnet om Herakles's Ophold hos den lydiske Dronning Omphale er bekendt; Sardes's ældre Konger udledte deres Nedstammelse fra denne Heros (Herod. I, 7), og hans Dyrkelse var overhovedet meget udbredt i Lydien (jvfr de fölg. Stæders Mynter).

Baghaar.¹⁾ Ὶ. S. Indskr. En Kölle. Omgivet af en Egekrands. Æ. 3.

1650. Stadgudindens Hoved, med Laurbærkrands, Taarnkrone og Slør over Baghovedet. Ὶ. S. Indskr. Den lydiske Zeus, med omkastet Himation, staaende med Örnen (?) paa den udstrakte höire Haand og en Landse (?) i den sænkede venstre. Foran . Æ. 5.²⁾ B.

THYATIRA.

1651. Herakles's skiæggede Hoved. Ὶ. ΘΥΑ..... En Örn med udbredte Vinger holdende en Krands i Næbet. Æ. 2¹/₂. B.

ATTALEA.

1652. Herakles's skiæggede Hoved med Lövehuden knyttet foran Halsen. Ὶ. (ΑΤΤΑΛ)ΕΑΤΩΝ En gaaende Löve. Æ. 2¹/₂. B.

HYPÆRA.

1653. Apollos Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ Herakles's Lövehud hængende over den opreiste Kölle. Ved Siden et Monogram. Æ. 2¹/₂. (See Tavle II.)

PHILADELPHIA.

1654. Dioskurernes laurbærkrandsede Hoveder ved Siden af hinanden. Ὶ. (ΦΙ)ΛΑΔΕΛΦΕΩΝ Dioskurernes Huer; imellem dem Mærket . Æ. 3. B.

¹ Muligt den paphiske Aphrodite, hvis Tempel findes afbildet paa de sardiske Mynter under Kaiserne, med mindre Hovedet af den personificerede Sardes her er fremstilt.

² Paa andre Mynter fra Sardes er Navnet ΣΑΡΔΙΣ eller ΣΑΡΔΗΣ tilføjet ved et lign. qvindeligt Hoved, og ΖΕΥΣ ΑΥΔΙΟΣ ved Zeus's Hoved.

HERMOPOLIS.

1655. Serapis's Hoved. R. (EP)MOΠOΛEITΩN Hermes staaende med Caduceus i v. Arm og en Pung i h. Haand. Æ. 4.

BLAUNDOS.

1656. Dionysos's Hoved bekrandset med Epheu. R. ΒΛΑΥΝ-ΔΕΩ(N) En med Baand prydet Thyrsus. Med Navnet ΘΕΟ(Ξ)ΙΜΙΔΗ(Σ)^1. Æ. 3.

Phrygien.

LAODICEA.²⁾

1657. Dionysos's Hoved med Epheukrands. Bagved: R. R. ΛΑΟΔΙΚΕΩN Den bacchiske Cista imellem Dioskurernes Huer med Stierner over. Æ. 3. B.

HIERAPOLIS.

1658. Brystbillede af en Kvinde, Stadens Raad personificeret, med Laurbærkrands og Slør. Omkring: $\text{R. ΓΕΡΟΥCΙΑ.}^3)$ R. ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩN En Amazone tilhest, væbnet med en Dobbeltøxe. Æ. 6.

EUMENIA.

1659. En Gudindes Hoved med Slør. R. ΕΥ(MEN)ΕΩN En stangende Tyr.⁴⁾ Æ. 4. B.

¹ Jvfr Mionn. IV, p. 21, Nr 102.

² Da denne Stad blev grundet af den syriske Konge Antiochus II, der kaldte den efter sin Gemalinde, maa den følgende Mynt være præget efter Midten af det 3die Aarh. f. Chr.

³ Jvfr Indledn. S. 41 Anm. 2.

⁴ S. Typ findes paa Eumenias Mynter under Augustus, see Akermans

AKMONIA.

1660. Zeus's Hoved med Laurbærkrands.¹⁾ Ὶ. AKMO Asklepios støttet til Slangestaven. Ved Siden TIMOO...²⁾ Æ. 3.

APAMEA.

1661-63. Brystbillede af Athena med korinthisk Hielm og Ægide. Ὶ. ΑΠΑΜΕΩΝ En flyvende Örn over en Mæander³⁾; paa Siderne Dioskurernes Huer med en Stjerne over hver; ovenover en Stjerne. Nederst fölg. Navne: paa Nr 1661 ΑΝΤΙΦΩΝ (ΜΕ)ΝΕΚΛΕ...; Nr 1662 ΚΩΚΟΥ; Nr 1663 ΦΑΙΝΙΠΠ(ΟΥ) (ΔΡΑ)ΚΟΝ...⁴⁾ Æ. 5. Nr 1661 B.

ANTIGONOS, Konge i Asien 323-301.

1664. Poseidous Hoved med en Krands af Söväxter. Ὶ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ skrevet paa Fordelen af et Krigsskib, paa hvilket Apollo sidder med en Bue fremrakt i den h. Haand.⁵⁾ Nedenunder . Ὶ. Att. Tetradr.

Num. Chron. VII, p. 8 og VIII, p. 26, Nr 3. Da Staden blev anlagt af Attalus II i Pergamus, der gav den Navn efter sin Broder Eumenes II, maa denne Mynt være slaaet efter Midten af det 2det Aarh. f. Chr.

¹ Stadens Anlægger Akmon sagdes at være en Sønnesön af Zeus, jvfr Cavedoni Spicil. p. 230.

² Jvfr Mionn. IV, p. 197, Nr 9-12.

³ Til Betegnelse af Floden Mæander, ved hvilken Apamea laae. Da Navnet Apamea blev givet Staden Cibotos af Antiochus I efter hans Moder, ere altsaa disse Mynter ikke ældre end samme Konges Tid.

⁴ Jvfr Mionn. S. VII, p. 508-9, Nr 133, 137 og 138.

⁵ Antigonos, som ved Alexander den Stores Död var Satrap i Phrygien, tilkæmpede sig efterhaanden Herredömmet over hele Forasien og antog Kongeværdigheden efter Söslaget ved Cypem, i hvilket Ptolemæos Soter blev overvundet, 306 f. Chr. Fremstillingen paa Mynten (der altsaa ifölge den tilföiede Kongetitel ikke er tidligere end dette Aar) sigter for-

ARIOBARZANES II & III, Konger i Kappadocien 68-42.

1665. Ariobarzanes II's Hoved med Diadem. **℞. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ** Athena Nikephoros staaende med Seirsgudindens Billede paa den udstrakte h. Haand, Skiold og Landse i den sænkede venstre. **℞. Dr. (?) (3.7 Gr.)**
1666. Ariobarzanes III's Hoved med Diadem. **℞. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ (ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥ)** S. Athena Nikephoros. Foran en Halvmaane med en Stjerne over, bagved **Μ**. **℞. Dr. (?) (4 Gr.)**

AMYNTAS, Konge i Galatien 36-25.¹⁾

1667. Herakles's skiæggede Hoved, med Köllen bag Halsen. Bagved **Μ (?)**. **℞. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΜΥΝΤΟΥ** En gaende Löve. **Æ. 6. B.**
1668. S. Typer. Paa Adv. **Ο (?)**; paa **℞.** foroven **Β**, i Esergen **ΧΟΤ**. **Æ. 6.**

DET SORTE HAVS NORDLIGE KYSTER.

PANTIKAPÆON.²⁾

1669. Den uskiæggede Pans Hoved, forfra seet; med en Epheukrands og et over Panden draget Bind med brede nedhæn-

modentlig til den nævnte Söseir, vundet ved Hielp af den paa Cypern dyrkede Apollo (jvfr Eckhel N. vet. anecd. p. 239-41).

¹ Den sidste Konge af gallisk Herkomst, efter hvis Död Galatien blev indlemmet i den romerske Provinds Pontus. Typerne ere laante fra den cibratiske Konge Moagetes's Mynter, men antyde tillige den celtiske Stamme, da Celtes sagdes at være en Sön af Herakles. Jvfr Revue numism. 1845 p. 260 f.

² Denne og de fölg. Stæder ved det sorte Hav vare joniske Colonier fra Milet. Fremstillingen af Pan indeholder en Allusion til Stadens Navn.

- gende Flige. $\text{R. } \Gamma\text{AN}$ Skindet af et Lövehoved forfra seet.
 $\text{R. Triob. (?) (2.}^{\text{9}} \text{ Gr.) B. }^{\text{1)}$
1670. Hoved af en uskiægget Heros (eller Apollo), med Baand om Haaret. $\text{R. } \Pi\text{AN}$ Et Kogger med Bue og Pile. $\text{Æ. } 2.$

ISTROS.

1671. Dioskurernes sammenföiede Hoveder, det ene omvendt.²⁾
 $\text{R. (I}\Sigma\text{TPIH)}$ En Rovfugl med en Fisk i Kløerne. A. R.
 $\text{Dr. (?) (4.}^{\text{9}} \text{ Gr.) B.}$

OLBIOPOLIS.

1672. Pans skiæggede Hoved. $\text{R. } \text{O}\Lambda\text{BIO}$ Et Kogger med Bue samt Pile, og en Stridsöxe. Ovenover $\text{M. } \text{Æ. } 5.$
1673. En lign. med API paa $\text{R. } \text{Æ. } 4.$

SYRIEN.

Konger.

SELEUKOS I NIKATOR. (312-282.)

1674. Kongens Hoved med et Diadem, til hvilket Tyrehorn ere föiede.³⁾ $\text{R. } \text{B}\Sigma\text{I}\Lambda\text{E}\Omega\text{S } \Sigma\text{E}\Lambda\text{EYK(OY)}$ Hoved samt Hals

¹ Udg. af Bröndsted Voy. en Gr. II, p. 266.

² Dioskurerne, hvis Stierne antoges at være lykkelige for de Söfarende, dyrkedes især i de pontiske Stæder.

³ Seleukos blev afbildet med Tyrehorn, som overhovedet vare Symbol paa Styrke og Magt; paa Grund af hans legemlige Kræfter (Appian Syr. Hist. X, 57), muligt ogsaa som en anden Dionysos, Orientens Erobrer, efter de samtidige Fyrsters Exempel. Paa R. sees formodentlig en Afbildning af det Monument, som Seleukos havde opreist i Antiochiens Forstad til Erindring om sin Hest, hvis Hurtighed havde reddet hans Liv paa Flugten for Antigonos; det bestod i Hestens Hoved af Marmor med en gylden

af en Hest, med Tyrehorn; det er forsynet med Bidsel og Tøile og har Haaret over Panden opheftet i en Dusk. Foran . A. Stater. (10 Gr.)

ANTIOCHOS I SOTER. (282-262.)

1675. Kongens Hoved med Diadem. R. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ Apollo med Laurbærkrands om Hovedet, siddende paa den med Tænier omvundne Omphalos, holder i den h. Haand en Piiel med Spidsen nedadventt foran sig, i v. Haand Buen.¹⁾ Foran , bagved . R. Att. Tetradr.

ANTIOCHOS HIERAX. (243-235.)

1676. Kongens Hoved med Diadem. R. S. Indskr. og Typ. Foran Figuren A og en Kølge; bagved NK. R. Att. Tetradr.²⁾

ANTIOCHOS III DEN STORE. (221-187.)

1677. Kongens Hoved med Diadem. R. S. Indskr. og Typ. Foran Figuren et Pilekogger (?). R. Att. Tetradr. B.

1678-80. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. S. Indskr.

Hjelm ved Siden. O. Müller Antiqu. Antioch. (1839) p. 41-42 Not. I. Jvfr Visconti Iconogr. gr. II, p. 283.

¹ Apollo betragtedes som den seleucidiske Kongeslægts Stamfader eller Stifter (*Ἀρχηγέτης τῆ γένους* Muratori Thes. inser. p. 2118, jvfr nedenf. Nr 1680 Anm.) og havde en berömt, af Seleukos I grundet Helligdom i Daphne ved Antiochien, hvor rimeligt denne og de fölg. seleucidiske Mynter ere slagne. Stillingen, i hvilken Pilen holdes af Guden, betegner formildet Vrede, men har muligt ogsaa en særegen Hentydning til et til Daphne knyttet Sagn, see O. Müller Antiqu. Antioch. p. 43. Antiochien synes ogsaa at have havt sin egen apollinske Omphalos, see O. Müller a. St. p. 57-58 og p. 60.

² Ang. Henförelsen af de 3 Tetradrachmer Nr 1675-77 med forskellige Portraithoveder til de 3 Konger af Navnet Antiochos, see Visconti Iconogr. gr. II, p. 286 f., Pl. 46.

- En Trefod. Paa Nr 1679 HP , paa Nr 1680 Y og et Anker¹⁾.
 Æ. 5-3.²⁾ B.
1681. S. Hoved. R . S. Indskr. Apollo staaende, med en
 Piil i den udstrakte h. Haand, den v. Haand støttet paa Buen.
 Med et ufuldstændigt Monogram. Æ. 2 $\frac{1}{2}$. B.

SELEUKOS IV PHILOPATOR. (187-176.)

1682. Kongens Hoved med Diadem. R . ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥ-
 ΚΟΥ S. Apollo-Billede som paa Nr 1675-77. Foran en
 Laurbærgreen med en ombunden Tænia; i Exergen Φ . R .
 Att. Tetradr.
1683. Artemis's Hoved med Bue og Kogger bag Skulderen.
 R . S. Indskr. og Typ. Æ. 3.³⁾ B.
1684. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R . S. Indskr.
 En staaende Pukkeloxe. Foran Α , mellem Benene ΕΥ .
 Æ. 3. B.
1685. Medusas Hoved med Vinger og Slinger i Haaret.⁴⁾ R .
 S. Indskr. En stangende Pukkeloxe. Nederst Ξ . Æ. 4.

ANTIOCHOS IV EPIPHANES. (176-164.)

1686. Zeus's Hoved med Laurbærkrands.⁵⁾ R . ΒΑΣΙΛΕΩΣ

¹ Ankeret var de første Seleuciders Symbol og Mynttyp som et Tegn paa deres guddommelige Oprindelse, idet Apollo sagdes at have aabenbaret sig for Seleukos I's Moder Laodice i Søvn og til et Beviis paa sit natlige Besøgs Virkelighed efterladt en Segtring med et indgraveret Anker, hvilket Mærke siden, da den ved ham undfangede Seleukos kom til Verden, fandtes paa det øverste af dennes Been og gik i Arv paa Sønnen og Sønnesønnerne. Justin. XV, 4.

² Det er uvist, til hvilken af de første syriske Konger med Navnet Antiochos Nr 1678-81 henhøre.

³ Nr 1683-85 kunne henføres til Seleukos I, II, III eller IV.

⁴ Sædvanligt anseet for Hovedet af Seleukos I eller Herakles-Perseus, bedækt med en Løvehud, see Eckhel Doctr. n. v. III, p, 212-13.

⁵ Zeus æredes som Skytsgud af Antiochos IV, der opførte ham et pragt-

ANTIOXΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ Örnen staaende paa Lyn-
ilden. Æ. 9.

1687. Isis's Hoved med en Krands om Haaret og det ægyptiske
Symbol over Panden. R. S. Indskr. og Typ. Æ. 6.¹⁾

1688. Kongens Hoved med Diadem og Straalekrone²⁾. R.
(ΒΑΣΙΛΕΩΣ) ANTIOX(OY) ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ Zeus's Örn med et
Scepter ved Siden. Æ. 4.

DEMETRIOS I SOTER. (162-151.)

1689. Kongens Hoved med Diadem. R. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗ-
ΤΡΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ Demeter siddende med et Overflödigheds-
horn i v. Arm og et kort Scepter³⁾ i den udstrakte h. Haand;
hun er ifört en lang Chiton med en över Underdelen kastet
Himation og bærer en Krands eller et lign. Smykke paa Ho-
vedet.⁴⁾ Paa Bagsiden af Thronsædet er afbildet en Dæmon
med Vinger, Slange- eller Fiske-dannede Been og Hænderne
paa Ryggen. Foran Figuren og et andet ufuldstændigt
Monogram; i Exergem AΞΡ (Aarstallet 161⁵⁾). R. Att.
Tetradr.

fuldt Tempel i Daphne ved Antiochien (jvfr Nr 1707-8), optog hans
Tilnavn Nikephoros og satte hans Billede paa sine Tetradrachmer.

¹⁾ Denne Mynt er ifølge Prægemaaden og Typen paa Adv. slaaet i Ægypten,
som en Tid lang var under Antiochos's Herredömmе.

²⁾ Dette Hovedsmykke blev antaget af Antiochos som et Symbol paa Gud-
dommelighed, svarende til det Tilnavn *Θεός*, han anmassede sig, hvilket
fandt Efterligning hos flere af Syriens og Ægyptens Konger og senere
hos de romerske Kaisere (see fölg. Periode).

³⁾ Dette har paa nogle Tetradrachmer mere Liighed med en Skriftrulle, paa
andre med en Stylus. Jvfr Visconti Icon. gr. II, p. 324.

⁴⁾ Formodentlig Demeter som Gudinde for Agerdyrkning og Lovgivning
(*Καρποφόρος* og *Θεσμοφόρος*), efter hvem Demetrios havde sit Navn.
Ifølge O. Müller (Antiqu. Antioch. p. 41-42) fremstiller dette Billede
enten Gudinden (Tyche) for Antigonía (den ældre Stad, som var bleven
fortrængt af Antiochia), af hvilken der havde en Bronzestatue med et
Overflödighedshorn, eller Landet Syriens Gudinde.

⁵⁾ 9: Aar 151 f. Chr. Den seleucidiske Æra, til hvilken Aarene paa de

1690. S. Hoved. $\text{R. } \text{ΒΑΣ(ΙΛΕΩΣ) ΔΗΜ(ΗΤΡΙΟΥ)}$ Bagdelen af et Skib; under dette ΤΥΡΙΩΝ , over det et ukiendeligt Aarstal.¹⁾ Æ. 4. B.
1691. Apollos Hoved med Laurbærkrands; bag Skulderen Bue og Kogger. $\text{R. } \text{ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ}$ En Trefod. $\text{Æ. 6. (Takket.)}^2)$
1692. Artemis's Hoved, med Bue og Kogger bag Skulderen. $\text{R. S. Indskr. Pilekogger og Bue. } \text{Æ. 5. (Takket.)}$

ALEXANDER I BALA. (151-146.)

1693. Kongens Hoved med Diadem. $\text{R. } \text{ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ (ΘΕΟ)ΠΑΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ}$ S. Apollo-Billede som paa Nr 1675 f. I Exergen (ΕΞΡ) (Aarstallet 165). R. Att. Dr.
1694. S. Hoved. $\text{R. S. Indskr. Athena Nikephoros, staaende, med en Landse i den v. Arm og Skioldet ved Foden. Foran et utydeligt Monogram, en Stjerne og } \Delta. \text{ } \text{Æ. 5. (Takket.)}$
- 1695-96. Kongens Hoved bedækt med en Lövehud.³⁾ $\text{R. } \text{ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ}$ Apollo staaende med en Püil i den udstrakte h. Haand, den venstre støttet paa Buen. Foran paa Nr 1695 Lynilden, paa Nr 1696 et Overflødighedshorn, som Mærker. Æ. 4

DEMETRIOS II NIKATOR. (146-127.)

1697. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. $\text{R. } \text{ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ}$ S.

syriske Kongemynter høre, regnedes fra Seleukos Nikators Seir over Antigonos 312 f. Chr.

¹⁾ Præget i Tyrus ligesom nedenfor Nr 1702.

²⁾ Nr 1691-92 kunne ogsaa henføres til Demetrios II, paa hvis Mynter apollinske Fremstillinger ere hyppige.

³⁾ Til Efterligning af hans Navne Alexander den Store, see Nr 622 f. Ann.

Apollo-Billede som paa Nr 1675 f. I Exergen en Stjerne og et utydeligt Monogram. Æ. 6.

ANTIOCHOS VI (145-143.)

1698. Kongens Hoved med Diadem og Straalekrone. R. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ En (Priis-) Amphora med en Palmegreen ved Siden. Æ. 5.
1699. S. Hoved. R. S. Indskr. En Elephant, som fører en Fakkell med Snabelen.¹⁾ Æ. 5. (Takket)

TRYPHON. (143-138.)

1700. Kongens Hoved med Diadem. R. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ En Hælm prydet med et Bukkehorn og med Kindklapper. Som Mærke, Dioskurernes Huer. Æ. 4.

ANTIOCHOS VII SIDETES. (138-131.)

1701. Kongens Hoved med Diadem. R. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ Athena Nikephoros, staaende med Seirsgudindens Billede paa den udstrakte h. Haand; den v. Haand, der holder Landsen, er støttet paa Skioldet. Foran Φ og Α. Om Randen en Laurbærkrands. R. Att. Tetradr.
1702. S. Hoved. R. ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ En Örn staaende paa en Forstavn med en Palmegreen ved Siden. Foran en Kölle, som ender i et af ΤΥΡ sammensat Monogr., over dette ΙΕΡΑ i Monogr. og bag Öرنen ΑΣΥ i Monogr.²⁾

¹ Antydning af et höitideligt Optog, idet ved saadanne fakkelbærende Elephanter bleve anvendte. (Suet. Cæsar c. 37. Dio XLIII, 22.)

² Mærke for Staden Tyrus, med Tilnavnene *den Hellige* og *Asylet*, givne den af Herakles's Dyrkelse. Jvfr Justin XXXIX, 1; nedenf. C. Nr 241 f. Ang. Betydningen af disse Navne, see Eckhel Doctr. n. v. IV. Cap. 8.

under dette Σ OP (Aarstallet 176). Imellem Örnens Been et utydeligt Monogr. \mathcal{R} . Æg. Didr.¹⁾

1703-4. Brystbillede af Eros, med Krands om Haaret. \mathcal{R} . ΒΑΣΙΛΕΩΣ ANTIOXΟΥ EYEPΓETOY Isis's Symbol sammensat af Maaneskiven imellem Kohorn med to opreiste Fiedre eller Palmegrene, hvortil forneden to Ax og en Halvmaane ere föiede.²⁾ Nedenunder Δ OP og ϵ OP (Aarstallene 174 og 175). Æ. 4. B.

ALEXANDER II ZEBINA. (129-123.)

1705. Kongens Hoved med Diadem. \mathcal{R} . (ΒΑΣΙΛΕΩΣ) ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Zeus Nikephoros thronende. Fra den fremrakte h. Haand flyver Seirsgudinden ud med en Krands i Hænderne; den hævede v. Arm er støttet til Sceptret.³⁾ Foran \mathcal{W} ; under Thronstolen \mathcal{W} ; i Exergen (H)ΠΡ (Aarstallet 188). \mathcal{R} . Att. Tetradr.

ANTIOCHOS IX CYZICENOS. (114-96.)

1706. Kongens Hoved med Diadem. \mathcal{R} . ΒΑΣΙΛΕΩΣ ANTIOXΟΥ (Φ)ΙΛΟΠΑΤΟ(ΡΟΣ) Lynilden. Æ. 4. B.

Stæder.⁴⁾

ANTIOCHIA.

1707. Antiochos Epiphanes's Hoved med Diadem og Straale-

¹ Ang. Myntfoden jvfr Bøekh Metrol. Unters. p. 66-67.

² Denne ægyptiske Forestilling lader sig forklare af den Indflydelse, Antiochos VII's Gemalinde, Cleopatra fra Ægypten, havde.

³ Formodentlig en Afbildning af den i Zeus's Tempel i Daphne ved Antiochien opstillede kostbare Billedstøtte, hvis Nikefigur, der var af Guld-Alexander II røvede for at betale sine Krigeres Sold. Justin. XXXIX, 2. Jvfr Nr 1708 Anm.

⁴ De følg. syriske Mynter ere alle fra Seleucidernes Regiering; de 4 første Stæder, i Seleucis Pieria, vare anlagte af Seleukos I.

krone. $\text{R. ANTIOXEON TON PROS DAΦNH I Zeus}$ staaende med en Seirskrands oprakt i den h. Haand; den venstre holder den halvt nedsunkne Himation samlet om Lænden. Med Mærkerne $\overline{\Gamma\Lambda}$ og \overline{NB} . $\text{Æ. 5.}^1)$

1708. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. $\text{R. ANTIOXEON THS MHTRONOΛEΩS. Zeus Nikephoros thronende, med den v. Arm støttet til et Scepter.}^2)$ Foran et Overflødhedshorn som Mærke. Om Randen en Krands. Æ. 6. B.

1709-10. S. Typer og Indskr. Paa Nr 1710 i Exergon $\text{C}\Lambda\text{S}$ (Aarstallet 236³⁾). Æ. 4.

SELEUCIA.

1711. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. $\text{R. ΣEΛEYKEON EMΠIEPHIA(Σ)}^4)$ Lynilden. Foroven Dioskurernes Huer og Π , forneden et utydeligt Monogram. Æ. 4.

1712. Stadgudindens Hoved med Taarnkrone og Slør; bag Skulderen en Palmegreen. Med utydelig Omskrift. R. (ΣE-

¹ Ifølge Indskriften er denne Mynt præget i det ved sine Helligdomme og Egnens Skiønhed berømte Daphne i Nærheden af Antiochien eller i Anledning af de Lege, som af Antiochus IV vare indstiftede her til Ære for Zeus Nikephoros (jvfr følg. Anm.), som paa R. er fremstilt indbydende Athleterne til Deeltagelse. Jvfr O. Müller *Antiqu. Antioch. I*, p. 64.

² Zeus var Antiochiens Hovedguddom, idet Seleukos I havde anlagt Staden ifølge et af Guden givet Varsel og derpaa viet ham et pragtfuldt Tempel. Senere opførtes af Antiochus IV et Tempel for den capitolinske Jupiter i Staden og i Forstaden Daphne til Zeus Nikephoros et andet, som i Riigdom og Størrelse overgik de øvrige, og hvis Billedstøtte var en Efterligning af Phidias's berømte Værk i Olympia; det er denne, som er fremstilt paa Mynterne. See O. Müller a. St. p. 24, 55, 62-63. Jvfr foreg. Anm.

³ Efter den seleucidike Æra (see Nr 1689 Anm.), altsaa Aar 76 f. Chr.

⁴ Dette Tilnavn havde Staden af Landstrækningen, som af Seleukos I var kaldt Pieria efter den macedoniske Provinds.

ΛΕΥΚΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ¹⁾) Lynilden liggende paa et lavt Bord. ²⁾ Æ. 4.

LAODICEA.

1713. Solgudens Hoved med Straaler. ³⁾ Ὶ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ Artemis i Jagtdragt, staaende med den h. Haand lænet til et Spyd. ⁴⁾ Foran ♀. Æ. 5. B.

1714. Stadgudindens Hoved med Taarnkrone og Slør. Ὶ. S. Indskr. Nike fremskridende med en Krands i den h. Haand. Æ. 3. B.

1714 a. Artemis's Brystbillede med Kogger bag Skulderen. Ὶ. ΙΟΥΛΙΕΩΝ ⁵⁾ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ Et Vildsvinehoved. Æ. 4.

APAMEA.

1715. Athenas Hoved med korinthisk Hielm. Ὶ. ΑΠΑΜΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ Nike fremskridende med en Krands opløftet i den h. Haand og en Palmegreen i den venstre. Foran ΕΟΣ (Aarstallet 275 ⁶⁾). I Exergen utydelige Bogstaver. Æ. 4.

¹ Disse Titrer, *den Hellige og Selvstændige*, som flere syriske Stæder antog (see de fölg. Mynter), tilegnede Seleucia sig under Antiochos VII, för hvis Tid altsaa denne Mynt ikke kan være præget. See Eckhel Doctr. n. v. III, p. 326-27.

² Lynilden var i Seleucia Gienstand for guddommelig Dyrkelse, fordi Seleukos I ifölge et ved Lynilden givet Varsel havde anlagt Staden. Appian Rom. syr. Hist. X, 58.

³ Synes at indeholde Portraitet af Antiochos VIII.

⁴ Den tauriske Artemis's Billede, som af Orestes var bragt til Brauron i Attika og blev bortfört herfra af Perserne til Susa, skænkedes af Seleukos I til Staden Laodicea. Pausan. III, 16.

⁵ Dette Tilnavn optog Laodicenserne efter J. Cæsar, der under et Ophold i Staden Aar 46 f. Chr. havde viist dem store Velgierninger. Mynten hörer muligt til fölg. Periode.

⁶ Efter den seleucidiske Æra, altsaa Aar 37 f. Chr.

MARATHOS.

1716. Herakles's Hoved med Lövehuden. R. M En Svane. Ovenover Symbolet af Form som et Kors med Hank, foran et Ax . $\text{R. Diob. (Tavle II.)}^1$

ARADOS.²⁾

1717. En Bi. Til venstre $\text{H}\Phi$ (Aarstallet 98), til höire N . $\text{R. APA}\Delta\text{IQN}$ En staaende Hiort; bag den et Palmetræ.³⁾
 $\text{R. Triob. (?) (3.}^{\text{s}}\text{ Gr.)}^4$
1718. Stadgudindens Hoved med Taarnkrone og Slör. $\text{R. APA}\Delta\text{IQN}$ Nike staaende med en Akrostolion oprakt i den h. Haand og en Palmegreen i den venstre. Foran $\text{Z}\Xi\text{P}$ (Aarstallet 167), det phoeniciske Bogstav P og IN . Omgivet af en Laurbærkrands. $\text{R. Didr. (?) (14.}^{\text{9}}\text{ Gr.)}$

TRIPOLIS.

1719. Stadgudindens Hoved med Taarnkrone og Slör. R.

¹ Denne ikke udgivne Mynt slutter sig ved R. til de større Sølvmynter, der tidligere henførtes til Kamarina paa Sicilien, men af Raoul Rochette ere erkendte at være fra Marathos. Denne Stads Navn synes nemlig at maatte læses paa flere af disse Mynter (see Mus. Hunter Tab. 66, 19-22), og Symbolet paa R. , der ligner Livets-Tegn i den ægyptiske Hieroglyphik og ogsaa forefindes i den asiatiske Cultus (formodentlig af samme Betydning), henviser til Lilleasiens Syd-kyst eller Phoenicien. Raoul Rochette *Mém. sur la croix ansée* (1846) p. 66-73 og fl. St. Jvfr Lajard i *Annali dell' instituto XVII* (1845), p. 13-37; H. de Luynes *Numism. des Satrapies et de la Phenicie Pl. 8, 1 og Pl. 13, 2-17.*

² Arados havde sin egen Tidsregning, som begyndte fra 259 f. Chr., formodentlig paa Grund af en dette Aar erhvervet selvstændig Forfatning (Autonomi), see Eckhel *Doctr. n. v. III*, p. 394-95. Nr 1717 er altsaa præget Aar 161, Nr 1718 Aar 92 f. Chr.

³ Bien og Hiorten vare Ephesos's Typer, formodentlig optagne ved Handelsforbindelse med denne Stad. Jvfr Cavedoni *Spicil.* p. 280. Palmen var Emblem for Phoenicien, som havde sit græske Navn af dette Træ, *qoivix*.

⁴ Ang. Arados's Myntfod, jvfr Bœckh *Metrol. Unters.* p. 66 og 69.

ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ En qvindelig Figur (Stadgudinden), klædt i en lang Dobbelt-Chiton, fremskridende, med en Krands (?), som hun hæver i begge Hænder. Foran ΛΑΣ ¹⁾. Om Randen en Laurbærkrands. Æ. 3.

PTOLEMÆERNE I ÆGYPTEN.

PTOLEMÆOS I SOTER. (300-285 f. Chr.)

1720. Kongens Hoved med Diadem og en foran Halsen knyttet Ægide. R̄. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. Zeus's Örn staaende med Lynilden i Kløerne. Foran ΜΙ i Monogram. A. Æg. Trihemioh. ²⁾
- 1721-23. S. Typer og Indskr. Foran Öرنen paa Nr 1721 ΣΤ, ΚΙ og ΑΧ i Monogram, paa Nr 1722 ΣΙ, paa Nr 1723 en Kølle, som ender i Monogr. ΤΥΡ ³⁾, og bag Öرنen ΚΑ i Monogram. A. Æg. Didr.
1724. S. Typer. Paa R̄. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ; imellem Öرنens Been Χ. A. Didr.
1725. S. Hoved. R̄. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ Dronning

¹⁾ ο: *Αννάβαντος* ΑΣ, Aar 201 efter den seleucidiske Æra ο: 111 f. Chr.

²⁾ Paa Adv. af Guld- og Sölv-Mynterne er Ptolemæos fremstilt som Gud med Zeus's Pantser. Rhodierne gave ham Aar 304 Zeus's Tilnavn Soter, opførte ham et Tempel og ydede ham guddommelig Dyrkelse (Diodor. XX, 100; Pausan. I, 8); Ægypterne fulgte dette Exempel og ærede ham og hans Efterfølgere paa lign. Maade. Typen paa R̄. erindr. om det Sagn, at en Örn skulde have draget Omsorg for Ptolemæos, da han var udsat som Barn (Suidas *Αίγος*). — Den ægyptiske Mynt havde efter Hovedet paa Adv. Navn af den *ptolemæiske* og *bereniciske* (Pollux IX, 6, 85).

³⁾ Mærke for Staden Tyros (jvfr Nr 1702), ligesom ΣΙ paa Nr 1722 kan betegne Sidon; Phoenicien var tilligemed Syrien en Tid lang under Ptolemæos's Herredømme. Ogsaa Nr 1725 maa ifölge det puniske Bogstav paa R̄. være præget i en phoenicisk Stad.

Berenices Hoved med et Baand om Haaret, som hænger ned i lange regelmæssige Krøller. Foran et Overflødighedshorn (?), bagved det phœniciske Bogstav γ . Æ. $6\frac{1}{2}$.

1726-28. S. Typer og Indskr. Foran Dronningens Hoved et Overflødighedshorn (?). Æ. 5 og 4. Nr 1726 B.

1729-30. S. Typer og Indskr. Æ. 3 og $1\frac{1}{2}$.

PTOLEMÆOS II PHILADELPHOS. (285-246.)

1731-33. Kongens Hoved med Diadem, og Ægide om Halsen. R. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Örnén staaende med Lynilden i Kløerne. Bagved ΠΑ. Foran paa Nr 1731 ΛΔ (Aar 4) og en Krands, paa Nr 1732 ΛΙΙ (Aar 17), paa Nr 1733 ΛΙΘ (Aar 19). R. Æg. Didr.¹⁾

1734. S. Hoved (?) med Diadem. R. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛ... Örnén staaende paa Lynilden. Foran et utydeligt Symbol. Æ. 3.

1735. Ptolemæos II's Gemalinde Arsinoes Hoved med Stephane og Slør. Bagved Θ. R. ΑΡΣΙΝΟΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ To sammenbundne Overflødighedshorn. A. Tetradr.

PTOLEMÆOS VII PHYSKON. (146-116.)

1736-37. Kongens Hoved med Diadem, og Ægide om Halsen. R. (ΠΤΟΛΕΜΑ)ΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Örnén staaende paa Lynilden med en Palmegreen ved Siden. Bagved ΠΑ, foran ΛΘ (Aar 9). R. Æg. Didr.

¹ Disse Didrachmer kunne ogsaa henføres til Ptolemæos III, VI eller VII, idet disse Kongers Portraithoveder have megen Liighed indbyrdes. De tilföiede Tal betegne Regjeringsaaret. ΠΑ betyder muligt Paphos, da Cypern længe var Ptolemæerne underlagt. Paa Nr 1732 findes Mærket ΠΑ, hvilket formodentlig ogsaa skal være ΠΑ, idet disse Mynter ere skiödesløst prægede.

KLEOPATRA. (116-89.)¹⁾

1738. Kleopatras Hoved bedækt med en Elephanthud.²⁾ R. S. Indskr. Örnen staaende paa Lynilden, med udbredte Vinger. Æ. 5.

PTOLEMÆOS VIII LATHYROS. (116-81.)

1739. Zeus Ammons Hoved med Diadem. R. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩ ΘΕ³⁾ To sammenbundne Overflödigheds-horn. Æ. 4.

PTOLEMÆOS IX ALEXANDER. (106-88.)

1740. Kongens Hoved bedækt med en Elephanthud.⁴⁾ R. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Örnen staaende paa Lynilden med udbredte Vinger og tilbagevendt Hoved; over dens Ryg to sammenbundne Overflödighedshorn, mellem dens Been A. Æ. 6.
1741. S. Hoved. R. S. Indskr. Örnen paa Lynilden, med udbredte Vinger. Æ. 5.

PTOLEMÆOS XII. (51-47.)

- 1742-43. Kongens Brystbillede med Krands om Haaret og et

¹ Ptolemæos VII's Gemalinde, som ifølge dennes Testament regierede Ægypten i Fællesskab med Sønnerne, først med Ptolemæos VIII, derefter med Ptolemæos IX (jvfr Nr 1756-58).

² Grundene hvorfor dette Hoved er at ansee for Kleopatras og ikke for Stadgudinden Alexandrias, som ofte er afbildet med en Elephanthud paa de under Kaiserne prægede Mynter, see Visconti Icon. gr. III, p. 242-43, Pl. 54, 14.

³ Tilnavnene *Soter* og *Theos*, af hvilke dog ikkun det første tillægges Ptolemæos VIII af de gamle Forf.

⁴ Ang. Opfattelsen af dette Hoved som Ptolemæos IX's, see Visconti Icon. gr. III, p. 252-53, Pl. 54, 18.

over Skulderen sammenheftet Pantser (Ægide).¹⁾ R. ΠΤΟΛΕ-
ΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Örnen staaende paa Lynilden. Ved Si-
den et Overflödighedshorn, paa Nr 1742 bagved, paa Nr 1743
foran Örnen. Æ. 5 $\frac{1}{2}$.

1744. S. Typer og Indskr.; paa R. et Overflödighedshorn bag
Örnen. Æ. 4 $\frac{1}{2}$.²⁾

KLEOPATRA. (51-30.)³⁾

1745-46. Dronningens Hoved med et bredt Baand om Haaret,
der i Nakken er omsnoet. R. ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ
Örnen staaende paa Lynilden. Foran et Overflödighedshorn,
bagved Π. Æ. 7. Nr 1745 B.

1747. Brystbillederne af Zeus-Osiris og Isis ved Siden af hinan-
den, med Hovedsmykker dannede af ægyptiske Symboler⁴⁾,
hiint desuden med en Laurbærkrands. R. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ Örnen staaende paa Lynilden, med tilbagevendt
Hoved. Over dens Ryg to med en Tænia sammenbundne

¹⁾ Ang. Krandsens Betydning, jvfr Visconti Icon. gr. III, p. 257-58.

²⁾ De 3 foreg. Mynter have tidligere været henførte til Ptolemæos XI Auletes, men synes snarere at bære Sønnen Ptolemæos XII's Billede, og at være prægede af denne Aar 48, da han efter Søsteren Kleopatras Fordrivelse regierede alene. See Letronne i Revue numismatique 1843 p. 163 f.

³⁾ Ptolemæos XI's Datter, som regierede Ægypten afvexlende i Forbindelse med sine Brødre Ptolemæos XII og Ptolemæos XIII, hvilke hun efter hinanden ægtede, med J. Cæsar og endelig med M. Antonius.

⁴⁾ Zeus's Hovedsmykke (sædvanligt anseet for en Lotosblomst) er dannet af Overdelen af Osiris's kongelige Hovedbedækning Pschent, Isis's af Maaneskiven mellem Kohorn. Denne Tetradrachme antages af Eckhel (N. vet. anecd. p. 294) at være præget af Ptolemæos XI, paa hvis Mynter *AI* og de sammenbundne Overflödighedshorn forekomme; men de samme Mærker findes ogsaa paa andre af Ptolemæernes Mynter. Heller ikke de fölg. Mynter lade sig med Sikkerhed henføre til nogen enkelt af Ptolemæerne.

Overflödighedshorn, der hvile paa den h. Vinge; mellem dens Been Δ I. \mathfrak{R} . \mathfrak{A} g. Didr.

1748-50. Zeus Ammons Hoved med Diadem. \mathfrak{R} . ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ Örnens staaende paa Lynilden; foran et Overflödighedshorn, prydet med Baand. Imellem Örnens Been paa Nr 1748 Δ I, paa Nr 1749 en Stjerne, paa Nr 1750 Λ . \mathfrak{A} . 12, 10, 8.

1751. S. Typer og Indskr. Foran Örnens en Kölle. \mathfrak{A} . 4.

1752. S. Typer og Indskr. \mathfrak{A} . 3.

1753. S. Hoved. \mathfrak{R} . S. Indskr. Örnens staaende paa Lynilden med udbredte Vinger og tilbagevendt Hoved. \mathfrak{A} . 13. B.

1754. S. Typer og Indskr. Over Örnens Ryg et med Baand prydet Overflödighedshorn; mellem dens Been E. \mathfrak{A} . 11.

1755. S. Typer og Indskr. Imellem Örnens Been Σ E (?). \mathfrak{A} . 10.

1756. S. Hoved. \mathfrak{R} . ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ To Örne staaende paa Lynilden.¹⁾ Imellem den forrestes Been Λ . \mathfrak{A} . 12.

1757-58. S. Indskr. og Typer; paa \mathfrak{R} . foran Örnene et Overflödighedshorn. \mathfrak{A} . 8 og 4.

1759. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. \mathfrak{R} . S. Indskr. Örnens staaende paa Lynilden, med udbredte Vinger. Foran et Skiold. \mathfrak{A} . 7.

1760. En lign. Foran Örnens et Skiold og N.

1761-63. Lign. Foran Örnens et Skiold og Σ . Imellem Benene paa Nr 1761 \mathfrak{A} , paa Nr 1762 I, paa Nr 1763 Γ .

1764. En lign. Foran Örnens \mathfrak{A}

1765. S. Typer og Indskr. Foran Örnens et Overflödighedshorn. \mathfrak{A} . 6.

¹⁾ De 2 Örne paa Nr 1756-58 sigte muligt til eet af de ptolemæiske Brödrepaar: Ptolemæos VIII og IX (jvfr Nr 1738-41) eller Ptolemæos XII og XIII (jvfr Nr 1742 f.), under hvilke altsaa disse Mynter kunne være prægede.

- 1766-68. Demeters Hoved med Ax om Haaret, der bagtil hænger ned i lange regelmæssige Krøller. R. S. Indskr. og Typ. Paa Nr 1767 foran Öرنen ΠΕ (?) i Monogr. Æ. 7 og 6.
1769. S. Hoved. R. S. Indskr. Öرنen staaende paa Lynilden med tilbagevendt Hoved; over dens Ryg et med Baand prydet Overflödighedshorn. Æ. 4.
- 1770-72. Den skiæggede Herakles's Hoved med Lövehuden. R. S. Indskr. Öرنen staaende paa Lynilden. Æ. 8, 6¹/₂, 6.
1773. Zeus Ammons Hoved. R. S. Indskr. Isis's Symbol: Maaneskiven med to opstaaende Fiedre imellem Kohorn og to Ax forneden. Æ. 2.
1774. S. Hoved. R. B A ¹⁾ Öرنen paa Lynilden. Æ. 2.

Cyrene. ²⁾

1775. Zeus Ammons Hoved, skiægget, med Vædderhorn. ³⁾ R.
 K (Y) Planten Silphion. ⁴⁾ R. Æg. Didr.
 A (P)

¹⁾ α: Βασιλέως, jvfr de macedoniske Kongemynter med samme Indskr. Nr 708-16.

²⁾ Dette Land, med dorisk Befolkning og udmærket ved sin ægte helleniske Cultur og Kunst, var i denne Periode først en Fristat (efter det battiadiske Dynasties Ophör i Midten af det 5te Aarh.), blev senere skatkyldigt til Alexander den Store, og af Ptolemæos Soter lagt under Ægypten, hvorefter det dels stod under Ægyptens Konger, dels regieredes af egne Fyrster af det ptolemæiske Dynasti, indtil det ved Ptolemæos Apions Död blev romersk Provinds 96 f. Chr., inden hvilket Aar de fölg. Mynter ere prægede.

³⁾ Den hos de omboende libyske Folk dyrkede Gud Ammon blev tidligt optaget af Cyrenæerne og sammenblandet med den olympiske Zeus; den libyske Ammons Tempel og Oräkel stöde i største Anseelse hos de europæiske og asiatiske Grækere, til hvilke hans Dyrkelse forplantedes. See Thirge Res Cyrenensium § 79. Ang. Oprindelsen til Vædderhornene, see C. Nr 297 Anm.

⁴⁾ Den i Cyrene i Mængde voxende Plante σιλφιον, laser, laserpitium, var

- 1776-79. Den libyske Dionysos's Hoved, uskiægget, med Vædderhorn og Djadem.¹⁾ R. KYPA Silphion. Med følg. Mærker: paa Nr 1777 et Overflødighedshorn, Nr 1778 ⚡ og en Stjerne, Nr 1779 ♀ (og en Slange). R. Dr.
1780. Apollos Hoved med Laurbærkrands.²⁾ R. S. Indskr. En Cithar. Æ. 3.
1781. En fri Hest, løbende; ovenover en Stjerne. R. Et Hiul, seet halvt fra Siden.³⁾ Med Navnet ΝΙΚΩΝ(ΟΣ). Perlerand. Æ. 4.
1782. Zeus Ammons Hoved, med Baand om Haaret. R. KYPA Et Palmetræ; ved Foden Silphion-Planten. (Ved Siden en Krabbe). Æ. 3.
1783. S. Hoved. R. ΚΟΙΝ(Ο)Ν Silphion. Æ. 6.⁴⁾

af den største Vigtighed som Fødemiddel for Mennesker og Qvæg og ved sin Anvendelse i Lægekunsten, hvorfor den ansaaes som Cyrenes Rigdomskilde og begjærligt søgtes af Grækerne og Romerne; under det romerske Herredømme blev den sieldnere og efterhaanden næsten udrøddet. Som Cyrenes Emblem omtales dens Anbringelse paa de cyrenæiske Mynter ogsaa af de gamle Forf. See Thrige a. St. § 82.

¹⁾ Dionysos ansaaes hos Libyerne for en Søn af Ammon og blev ligesom denne afbildet med Vædderhorn. Diodor. III, 72.

²⁾ Apollo, de doriske Staters Hovedguddom, æredes som Stifter (Αρρηγέρης) i Cyrene, der var anlagt ifølge det delphiske Orakels Anviisning af de fra Ælen Thera udvandrede Nybyggere; den af disse under Navnet den *Karneiske* dyrkede Apollo optoges i Cyrene. See Thrige a. St. § 76.

³⁾ Cyrenæerne vare lige bekiendte for deres Færdighed i Veddekiørsel, idet de ofte vandt Prisen ved de store græske Lege, og for den Anvendelse, de gjorde af Vogne i Krigen. See Thrige a. St. § 90, p. 344-47.

⁴⁾ Denne ifølge Indsriften af de cyrenæiske Stæder i Fællesskab slagne Mynt er fra Ptolemæernes Periode, da der ere fundne flere prægede over Ptolemæos's Mynter.

Barce.

1784. Zeus Ammons Hoved. R. (BA)PKAI Silphion, med et Skud paa hver Side af Roden. R. Æg. Didr.¹⁾

- ¹ Denne Mynt er formodentlig præget for Ptolemæerne, da Barce, der en Tid lang havde dannet en uafhængig Stat, under disses Herredømme tabte sin Betydning og dens Indbyggere flyttede til Havnestaden Ptolomais, der var een af Cyrenes (Pentapolis's) 5 Stæder og hvis Navn synes at have fortrængt Barces.
-

C. Under det romerske Kaiserdømme.

Denne Afdeling indbefatter de Mynter med græske Indskrifter, som ere prægede af Stæder og Fyrster under de romerske Kaisere.

Kaiserne tiltog sig næsten overalt Retten til at præge de ædle Metaller, saa at romerske Guld- og Sølv-Mynter i denne Periode synes at have været de gængse i de græske Stater. Sølvet blev i de enkelte Stæder, hvor det var den græske Övrighed tilladt at udpræge det, hyppigt blandet med meget Kobber (kaldt *Potin*), saaledes i Antiochien og Alexandrien¹⁾. Mynterne af Kobber, hvortil altsaa Prægningen næsten var indskrænket, bleve sædvanligt, til Efterligning af de romerske, giorte større eller fladere end i foregaaende Periode²⁾.

Ogsaa Typerne bleve i denne Periode væsentligen omformede efter de romerske Mynter, idet Hovedet af Kaiseren (ofte af Kaiserinden eller Andre af den kaiserlige Familie) blev sat paa Adv. med de engang indførte Tegn paa den kaiserlige Magt eller guddommelige Værdighed: det med en Laurbærkrands forbundne Diadem eller Straalekronen³⁾. Foruden disse, de meest almindelige, med Kaiserens Hoved eller Navn forsynede

¹ Exempler paa græske Kaisermynter af reent Sølv ere Nr 32 fra Kreta, Nr 38 fra Nikopolis og Nr 169 fra Lycien.

² Til Undtagelserne høre de alexandrinske Mynter.

³ Som Solens Emblem, idet ved en tilsvarende Symbolik en Halvmaane anbragtes ved Kaiserindens Brystbillede, især efter det 2det Aarh. (jvfr Nr 127.)

Mynter, der kaldes de *græsk-kaiserlige*, prægedes ogsaa Mynter uden Tegn paa det kaiserlige Herredømme, med Typer baade paa Adv. og R. svarende til dem, der havde været de brugelige i Uafhængighedens Periode, de saakaldte *autonome*. I nogle af de større Stæder, der bevarede deres ældre frie Forfatnings Former, prægedes der alene autonome Mynter, saaledes i Athen, Chios, Massilia; i andre blev der ved Siden af den kaiserlige Mynt slaæet mindre Kobbermynt med den eiendommelige Stadtyp ogsaa paa Adv.¹⁾ Fremstillinger, som dels alene, dels fortrinsviis forefindes paa denne Periodes Mynter og forstørstedelen ere at tilskrive det romerske Herredømmes Indflydelse, ere: Figuren af Kaiseren som Seirherre eller Gud; Senatets Genius²⁾; romerske Felttegn eller Seirs-Emblemer; Roma og romerske Personificationer, optagne som Guddomme³⁾; Tyche som individuel Skiebne-gudinde for Kaiseren⁴⁾, Folket eller Staden; Landet eller Staden som Gudinde med Taarnkrone; Flodguder liggende med en Vandurne; Helligdomme med Gude-

¹ Disse autonome Mynter fra Kaisertiden, der sædvanligt sammenblandes med dem fra den foreg. Periode, lade sig i Almindelighed, med større eller mindre Sikkerhed, skielne ved Prægemaaden, Kunststilen, Aarstal, Navne, Titler, Bogstavformer og a. desl. De findes nedenfor fra: Lacedæmon Nr 2-4, Athen Nr 8-30, Korcyra Nr 39-50, Thessalonika Nr 65-66, Byzants Nr 75-76, Massilia Nr 86-101, Phocæa Nr 119, Chios Nr 121-24, Temnos Nr 128, Cyzikos Nr 147-48, Amastris Nr 160, Tripolis Nr 164, Tabæ Nr 165, Kos Nr 168, Tarsus Nr 173, Sardes Nr 175, Thyatira Nr 177, Laodicea Nr 184-85, Antiochien Nr 203-4 og 207-9, phœniciske Stæder Nr 236-44. — Af de af de romerske Kaisere meer eller mindre afhængige Fyrster satte nogle Kaiserens Billede paa Adv., f. Ex. de edessenske (see Nr 194-97), andre ikke, f. Ex. Kommagenes og de jødiske Smaafyrster (see Nr 226 og 247-49).

² See Smyrna Nr 112-15, Sardes Nr 175.

³ Equitas, Concordia, Pax, Providentia, Pietas, Spes og fl., see Amastris Nr 160 og især de alexandrinske Mynter.

⁴ Σεβαστοῦ og Σεβαστή er oftere tilføiet, f. Ex. paa de alexandrinske Mynter, ligesom Augusta eller Augusti ved Fortuna paa de romerske.

billeder; Templer, Vaser, Krandse, Palmegrene og andre Kamp-prise, ofte paa Borde, til Antydning af offentlige Lege.¹⁾

Den Tilbagegang, i hvilken den græske Kunst giennem denne Periode befandt sig, er ogsaa kiendelig i Myntstemplernes Udførelse. Præget er i Almindelighed fladere, Behandlingen af Hoveder og Figurer aandløs eller flygtig, ofte uskiön og raa. Dog finder en betydelig Forskiel Sted efter de forskiellige Egne og Tider. De store Stæder i Asia Proconsularis, Ephesus, Smyrna og Pergamus, høre til dem, der lode anvende størst Omhu paa Stempelskiæringen.²⁾ Mynterne fra det 3die Aarhundrede vidne om Kunstens fuldkomne Forfald.

Indskrifterne bleve betydeligt forøgede og sædvanligt anbragte rundt om Myntens Rand, istedetfor at de tidligere hyppigt vare satte paa tvers. Kaiserne og de kaiserlige Personer anførtes med deres fra de romerske Mynter optagne Titler og Tilnavne³⁾; undertiden blev ogsaa Kaiserens Tribunat og Consulat angivet⁴⁾. Til Stædernes og Provindsernes Navne föiedes hyppigt de Tilnavne, som af Smigreri eller af Erkiendtlighed

¹ Naar i denne Periode Mynter prægedes af to Stæder i Forening, bleve i Almindelighed begges Hovedguddomme sammenstillede paa R., saaledes Nr 139 fra Pergamus og Ephesus, Nr 157 fra Nikomedien og Amasia, hvorimod i den ældre Tid Adv. fik den ene Stads Præg, R. den andens, see f. Ex. B. Nr 1573.

² See f. Ex. nedenfor Nr 105, 112-13, 132-35.

³ De almindelige, som findes i det følgende, meer eller mindre forkortede, ere: *Αὐγούστος*, *Σεβαστός*, *Αὐτοκράτωρ* (*Imperator*), *Καῖσαρ*, *Ἐὐσεβής* (*Pius*); de af Krigsbedrifter givne Æresnavne: *Γερμανικός* (nedenfor om Claudius, Nero, Traian og Domitian, paa Mynter fra Perinth, Pergamus, Lycien og Alexandrien), *Λαυικός* (om Traian paa de alexandrinske Mynter), *Βριτανικός* (om Geta paa Nr 56 fra Korcyra). Kaiserinden benævnes *Αὐγούστη* eller *Σεβαστή*. Ogsaa forekomme *Θεός* og *Θεά*, meest om de Afdøde.

⁴ *Ἀντιστοιχίζης Ἐξουσίας Ὑπατος* (*Trib. Potest. Cos.*) paa de romerske Mynter) med paafølgende Talziffer, see nedenfor Lycien, Cæsarea, Antiochien og Alexandrien.

for modtagne Velgierninger antoges efter Kaiserne ¹⁾, eller som betegne den guddommelige Dyrkelse, der vistest disse ²⁾, og de pralende Titler, der skulde forkynde Forrangen for andre Stæder ³⁾. Baade græske og romerske Övrighedspersoners Navne findes ofte anførte med Angivelse af deres Værdighed eller det Embede, de beklædte ⁴⁾. Indskrifter sigtende til de offentlige Lege og Feste forekomme meget ⁵⁾. Aarstal findes hyppigere i denne Periode end i foregaaende, deels efter Stædernes egen Æra, deels efter Kaiserens Regierings-Tiltrædelse, ogsaa uden-

¹ Saaledes kaldes paa de fölg. Mynter Thessalerne *Σεβαστῆροι* efter August, Anchialos og Pautalia *Οὐλπία* efter Traian, Bostra *Τραιανή* efter Samme, Samosata og Chalcis *Φλαβία* efter Vespasian, Rhesæna og Nisibis *Σεπτιμία* efter S. Severus; Amæsia anføres paa Nr 163 endog med 3 kaiserlige Tilnavne.

² Nemlig *Νεοζόροι*, *Tempeltienere*, en Ærestitel, der synes at sigte til de for de romerske Kaiserere opreiste Templer, see Eckhel Doctr. n. v. IV, cap. 7. Nedenf. paa Mynter fra Macedonien, Ephesus, Pergamus, Nikomedien og fl. St.

³ Saaledes *Μητρόπολις*, under Kaiserne en Ærestitel, der oftere tildeles flere Stæder i samme Provinds og paa de fölg. Mynter findes tillagt Nikomedien, Cæsarea, Samosata, Antiochien og Tyrus, og *Πρώτη* af lign. Betydning, en Titel, som Pergamus (see Nr 142) havde tilfælles med Smyrna og Ephesus.

⁴ Af saadanne Övrigheds-Navne forekomme nedenfor (meer og mindre forkortede): *Στρατηγός* og *Ἀρχων*, begge om de höieste borgerlige Övrigheds personer i de græske Stæder, som snart vare Grækere, snart Romere, og af hvilke der oftere fandtes flere sideordnede; *Ἀσιάρχης*, en Övrighed i Asia Proconsularis, der havde Overopsynet med Helligdomme, offentlige Lege og Feste (paa Nr 142); *Ἡγεμόν*, den romerske Styrrer (Proprietor) af Provindsen Thracia (paa Nr 77).

⁵ *Ἄκτια* paa Nr 38, *Νέμεια* paa Nr 78, jvfr Nr 154. Ogsaa Indskr. *Ὀμόνοια* ved flere forenede Stadnavne (jvfr S. 234, Anm. 1) og *Κοινόν* (see Nr 58-61, 149, 173, 193), föiet til et heelt Folks eller Lands Navn, angaae formodentlig den fælles Deeltagelse i Lege, Helligdomme og Feste, som overhovedet de Mynter under Kaiserne, der bære Provinds-Navne, synes at være prægede i en saadan Anledning. För det romerske Herredømme betegne de tilsvarende Navne, at Mynterne ere prægede af Forbund indgaaede til gjensidig Beskyttelse eller Lettelse af Handel og Samkvem. Jvfr Eckhel Doctr. n. v. IV, cap. 15 § 5 og cap. 21 § 1.

for Asien og Ægypten.¹⁾ Bogstaveringen er i den sildigere Deel af Perioden ikke sieldent forvansket. Cursivbogstaverne C, E og O ere almindelige, ligeledes Z for I og Θ for O; de runde Former ere ofte kantede, især findes C som E; Φ er undertiden betegnet ved † eller †²⁾; istedetfor Ξ forekomme I og Z³⁾.

Myntmærker vare i denne Periode næsten ikke mere i Brug. De, der bestaae i meget smaae Afbildninger af forskellige Gienstande (de saakaldte accessoriske Typer), forekomme aldeles ikke. Monogrammer⁴⁾ og Bogstaver⁵⁾ findes af og til, de første mere i Begyndelsen, de sidste mere i Slutningen af Perioden.

De faae græske Sølv-Mynter, der prægedes under Kaiserne, have i Almindelighed samme Myntfod, som tidligere var den herskende i de forskellige Lande.⁶⁾

De græsk-kaiserlige Mynter strække sig til ind i det 4de Aarhundrede; de fortrængtes efterhaanden, ligesom de autonome, af de romerske, som udgik fra de Myntsteder, der oprettedes rundt omkring i det store romerske Rige.

¹ See f. Ex. Nr 60 fra Macedonien. Tallene ere i denne Periode ofte skrevne med Ord istedetfor Bogstav-Ziffre, og med foransat Ἔτους for L (jvfr S. 43 Anm. 2).

² F. Ex. paa Nr 85 og 182.

³ F. Ex. Nr 59 f., og Nr 120.

⁴ See nedenf. Nr 6, 33, 176, 183.

⁵ Nedenf. Nr 89 f., 214 f., 217 f., 232 f.

⁶ Undt. de alexandrinske, see Nr 261 Anm.

PELOPONNES OG HELLAS.

ELIS.

1. Indskr. ukiendelig. Brystbillede af Caracalla, med Laurbærkrands og Krigsdragt. $\text{R. } \text{ΗΛΕΙΩΝ}$ i en Kotinoskrands.¹⁾
 Æ. 7. B.

LACEDÆMON.

- 2-3. Lykurgs Hoved. $\text{R. } \Lambda \Lambda$ En Kølle. ΕΠΙ ΕΥΡΥΚΛΕΟΣ
 Om Randen en Laurbærkrands.²⁾ Æ. 5. Nr 3 B.
4. Et uskiægget Hoved med et Baand om det lokkede Haar.
 (Bagved $\text{СПАРΤΗ.}^3)$ $\text{R. } \Lambda \Lambda$ Dioskurerne tilhest.⁴⁾ ΕΠΙ ΕΥΡΥΚΛΕΟΣ. Omgivet af en Laurbærkrands. Æ. 7.
5. ... ΑΥΡ ΚΟΜ... Brystbillede af Commodus, uskiægget, med Krigsdragt. $\text{R. } \Lambda \text{ΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ}$ i en Laurbærkrands. Æ. 5. B.

MESSENIEN.

6. $\text{ΑΥΤ Κ Λ ΣΕΠ ΣΕΒΗΡΟΣ}$ Brystbillede af Sept. Severus, med Laurbærkrands og Krigsdragt. $\text{R. } \text{ΜΕCCH - - - Ν Ζεϋς}$

¹ Jvfr B. Nr 160 Anm.

² Ang. Lykurg see B. Nr 194 Anm. Den ved Kølten betegnede Herakles ansaaes for Stamsfader til Spartas gamle Konger og dyrkedes som Stadens Anlægger. Eurykles erholdt ved August's Gunst Lacedæmons Styrelse, Ἐπιστοσία , hvilken Værdighed er betegnet ved ΕΠΙ paa de under ham prægede Mynter; paa andre af disse findes Kaiserrens Hoved paa Adv. See Strabo VIII, 5, 9 (p. 366), Bøckh C. I. Nr 1389.

³ Ifølge Navnet skulde dette Hoved fremstille Heroinen Sparta, Kong Eurrotas's Datter og Lacedæmons Gemalinde, efter hvem Staden havde Navn (Paus. III, 1); men det synes snarere at være en Ynglings og er da at opfatte som Spartas Demos eller Genius, jvfr Nr 165 og B. Nr 740.

⁴ Ang. Dioskurerens Betydning for Sparta, see B. Nr 183 Anm.

ubeklædt, staaende med Lynilden i den sænkede v. Haand, den h. Arm støttet til et Scepter eller en Landse.¹⁾ Ved Siden . Æ. 6. B.

PHIALEA i Arkadien.

7. ΕΠ CE(OYHP)OC Π Sept. Severus's Hoved med Laurbærkrands. R. ΦΙΑΛΕΩΝ Asklepios støttet til Slangestaven. Æ. 5.

ATHEN.²⁾

8. Athenas Brystbillede med korinthisk Hielm og Ægide. R. (Indskr. ukiendelig.) Athena i Strid med Poseidon om Herredømmet over Athen; imellem dem sees Olietræet³⁾ med Akropolis-Slangen og Uglen. Æ. 6.

¹ Jvfr B. Nr 168 Anm.

² At Athen ogsaa i denne Periode har præget Mynter (idetmindste af Kobber), er vel ikke Tvivl underkastet, da den vedblev at bevare sin Anseelse som Grækenlands første Stad, og næsten alle de vigtigere, foruden saa mange ubetydelige, græske Stæder under Kaiserne fortsatte deres Myntprægning. Men idet Athen beholdt sin ældre frie Forfatnings Former (jvfr Plin. epist. VIII, 24, 2), lod den ikke slaae Mynter med Kaisernes Billede og Navn, som de fleste andre græske Stæder, men ikkun autonome. De følg. Kobbermynter skille sig væsentligen fra dem, der ere henførte til foreg. Periode, og slutte sig til de græske Kaisermynter. De ere dels af større Omfang, dels tyndere udslaaede. I Indskr. findes *H* istedetfor *E* og sædvanligt den sildigere Form af *Θ*; Indbyggernes Navn er paa de større skrevet heelt ud, hyppigt med det cursive *ω*. Paa Adv. findes, istedetfor Hovedet af Athena, hendes Brystbillede, i Almindelighed med korinthisk Hielm, ofte tillige med Ægiden; Fremstillingerne paa R. ere mere sammensatte end i foreg. Periode og mere laante af de locale Myther. Kunststilen er i Overeensstemmelse med de forskellige Epokers under Kaiserne. Nogle af de under B. Nr 244-47 anførte Tetradrachmer henhøre muligt ogsaa til denne Periode; jvfr Prokesch-Osten i Abh. der Berl. Academie der Wissensch. 1848 p. 15.

³ Jvfr Paus. I, 27, 2.

9. S. Brystbillede uden Ægiden. R. AΘHN Theseus, som løfter Stenen.¹⁾ Æ. 5. B.
10. S. Brystbillede med Ægiden. R. AΘH Theseus, som driver den betvungne marathonske Tyr foran sig.²⁾ Æ. 6. B.
11. S. Brystbillede. R. (Indskr. ukiendelig.) Et Skib med Aarer, paa hvilket en Kriger staaer med en Seirskrands opløftet i h. Haand og en Trophæ i v. Arm. Paa Forstavnen sidder Athenas Ugle.³⁾ Æ. 6. B.
12. S. Brystbillede uden Ægiden. R. AΘHNAION Den i Kampen ilende Athena, som bærer Landsen og Skioldet med v. Arm, idet hun vender sig om og strækker den h. Arm opfordrende ud. Æ. 5.
13. S. Brystbillede. R. S. Indskr. Athena staaende med Skioldet paa Armen og Landsen i h. Haand, med tilbagevendt Ansigt; ved Foden Akropolis-Slangen. Æ. 5. B.
14. S. Brystbillede. R. S. Indskr. Athena Nikephoros. Hun holder staaende Nikebilledet paa den h. Haand, Landsen og Skioldet ved Foden med den v. Haand.⁴⁾ Æ. 5.
15. S. Brystbillede. R. (AΘ)HNAIΩN Den skiæggede Dionysos, siddende paa en Thronstol med den v. Haand støttet til en Thyrsus; foran ham et Røgelse-Candelaber paa et lavt Bord. Æ. 7.
16. S. Brystbillede med attisk Hielm og Ægide. R. S. Indskr. og Typ. Røgelse-Candelabret er stillet paa Jorden. Æ. 6.

¹ Af denne Theseus's Bedrift havdes paa Akropolis en Fremstilling i Bronze. Paus. I, 27, 8.

² Som et Offer til Athena paa Akropolis, hvor et Motivbillede heraf opbevaredes, skænket af den marathonske Demos. Paus. I, 27, 9.

³ Denne Typ sigter til Athens Seirvindinger tilsøes ved Athenas Bistand, eller navnlig til Slaget ved Salamis, saa at Themistokles eller Heroen Kychreus (Paus. I, 36, 1) her er fremstilt.

⁴ Denne Fremstilling svarer til Beskrivelsen af Phidias's berømte Statue i Parthenon hos Paus. I, 24, 7.

17. S. Brystbillede. R. AΘHNAION Et Bucranium med en Tænia om Hornene. Æ. 5.
18. S. Brystbillede med korinthisk Hielm og Ægide. R. AΘHNAI(Ω)N Et Bucranium. Æ. 6.
- 19-21. Theseus's Hoved med en Kølle bag Skulderen. R. AΘH Et Bucranium.¹⁾ Æ. 2-1. B.
- 22-26. Athenas Brystbillede med korinthisk Hielm. R. AΘH En staaende Ugle. Æ. 3-1¹/₂.
27. Athenas Hoved med attisk Hielm. R. AΘH En staaende Ugle, bagved en Olivenqvist. Æ. 2¹/₂.
- 28-29. Athenas Brystbillede med korinthisk Hielm. R. AΘH En Forstavn, paa hvilken Athenas Ugle sidder. Æ. 2 og 1¹/₂. B.
30. S. Brystbillede. R. AΘH Asklepios støttet til Slange-staven.²⁾ Æ. 1¹/₂.

TANAGRA i Bœotien.

- 31 ΓΕΡΜΑΝΙΚ(OC) Germanicus's Hoved. R. T A N A En archaisk Billedstøtte af den deliske Apollo, staaende med en Bue i den v. Haand, en Renselsesgreen i den høire.³⁾ Æ. 3.

Öen KRETA.

32. TIB ΚΛΑΥ... (KAI)... (ΣΕΒ) Claudius's Hoved med Laurbærkrands. R. Zeus Kretagenes⁴⁾, staaende med Lynilden i

¹ Attikas Heros Theseus havde, som bekiendt, et stort Tempel i Athen; paa R. er formodentlig Hovedet af den af ham til Atræna offrede marathonske Tyr fremstilt, jvfr Nr 10.

² Jvfr Paus. I, 21, 7.

³ Formodentlig den Billedstøtte i Apollos berømte Tempel i Delion i det tanagræiske Distrikt, som forud var bleven bortført af Perserne men af Datis igien tilbagegivet. Herod. VI, 118. Pausan. X, 28.

⁴ Dette Navn er paa andre kretensiske Mynter fra Kaisertiden föiet til et lign. af 7 Stierne omgivet Billede af Zeus, hvilken, som bekiendt, troe-

sin udstrakte h. Haand og den venstre støttet til et høit Scepter; omgivet af 7 Stierner. R. (Kor.) Didr. ¹⁾ (See Tavle III.) ²⁾

DET NORDLIGE GRÆKENLAND.

THESSALIEN.

33. ΘΕΣΣΑ(ΛΩΝ) ΣΕΒΑΣΤΗΩΝ Augustus's Hoved med Diadem og Straalekrone. R. Den aktiske Apollo i Citharæde-Dragt, staaende med Citharen i den v. Arm og Plektron (samt en Laurbærgreen?) i den h. Haand. ΑΥΚΟΥΤΟΥ (ΣΤ)ΡΑΘΟΥ. Med Mærket ☿ . Æ. 7. ³⁾

NIKOPOLIS i Epirus. ⁴⁾

34. (ΣΕΒΑ)ΣΤΟ(Υ) ΚΤΙΣ(ΤΟΥ) ⁵⁾ Augustus's Hoved. R. NI-

des at være født paa Kreta og der fortrinsviis blev dyrket. See Eckhel Doctr. n. vet. II, p. 301.

- ¹⁾ Mynten veier ikkun 9.4 Gr., men har formodentlig, da den er afslidt, tabt en Deel af sin Vægt.
- ²⁾ I Caroli Ducis Croyaci Imp. rom. num. ill. a Gevartio (1654), Tab. XIX, 21 er Reversen stukket blandt Claudius's fremmede Mynter; men Mynten er, saavidt vides, ikke optaget i noget nyere Værk.
- ³⁾ Denne Mynt, hvilken ifølge Indskr. paa R. Strategen Lykutos (jvfr Indl. S. 235 Anm. 4) har ladet slaae, er formodentlig præget under Tiberius til Ære for Augustus; denne er fremstilt som den forgudede Kaiser paa Adv., hans Skytsgud (jvfr Nikopolis Anm. 4) sees paa R., og til Thessalernes Navn er føiet den af ham laante Ærestitel.
- ⁴⁾ Denne Stad blev bygget af August efter Slaget ved Actium til Erindring om den vundne Seir, hvorfor Kaiseren paa Nr 34 kaldes *Anlæggeren* og Staden paa Nr 36 er betegnet alene ved Benævnelisen *Augustus's Værk*. Tilnavnet *den hellige* havde Nikopolis af de aktiske Lege, *ἱεῖρα* (paa Nr 38), feirede hvert 5te Aar med stor Pragt til Ære for Apollo, som havde sit berømte Tempel i det paa den anden Side af den ambraciske Bugt beliggende Actium, og hvis Bistand den her vundne Seir blev tilskreven.
- ⁵⁾ See Mionn. S. III, p. 374, Nr 101.

- ΚΟΠΟΛ(ΙΣ) ΙΕΡΑ Nike staaende med en Krands oprakt i den h. Haand.¹⁾ Æ. 5. B.
35. ΟΥ S. Hoved. R̄. ΝΕΙΚΟΠΟΛ... Et Vildsvinehoved.²⁾ Æ. 3.
36. (ΣΕ)ΒΑΣΤΟΥ ΚΤΙΣΜΑ S. Hoved. R̄. Isis staaende med den hævede h. Haand støttet til et Scepter, det hellige Kar med Nilvandet i den sænkede venstre. ΜΥΡΙΩΝΥΜΟΣ³⁾. Æ. 4. (See Tavle III.)
37. Omskr. utydelig. Antinous's Brystbillede. R̄. (ΝΕΙΚ)Ο-ΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΣ Indgangen til Staden med tre Porte og to Taarne. Æ. 4.⁴⁾
38. ΘΕΑ ΦΑΥΣΤΕΙΝΑ Brystbillede af Faustina, Ant. Pius's Gemalinde. R̄. ΑΚΤΙΑ i en Seirskrands. R̄. Diob. (1.³ Gr.) B.

Öen KORCYRA.⁵⁾

- 39-42. Herakles's Hoved med Lövehuden. R̄. Det korcyræiske

¹ I denne Typ indeholdes en Antydning af Stadens Navn og Oprindelse.

² Formodentlig af det kalydoniske Vildsvin, hvis Tænder August efter Slaget ved Actium lod bringe fra Tegea i Arkadien til Rom. Pausan. VIII, 46.

³ Som har utallige Navne, et Tilnavn for Isis, som ikke forefindes paa andre end denne hidtil ikke bekiendte Mynt. Jvfr Plut. De Iside & Os. c. 53 (p. 372 E). Gruteri Inscr. p. LXXXIII, 11.

⁴ Præget under Hadrian, hvis Yndling Antinous, som bekiendt, blev viist guddommelig Dyrkelse.

⁵ Nr 39-50 synes, uagtet de ikke bære de romerske Kaiseres Billede eller Navn, baade ifølge Prægets Beskaffenhed og de i Indskrifterne anvendte Cursivbogstaver at maatte henføres til denne Periode. Den kasiske Zeus, Agreus, Korcyras Hoved og Dionysos paa den gaaende Panther forekomme ofte under Kaiserne, men ikke paa Mynter, der kunne antages at høre til foregaaende Periode. Nr 39-42 bære vel samme Typer som de ældre Mynter (B. Nr 511-17), men have foruden de øvrige Kiendetegu paa den tidligere Tid, istedetfor Korcyræernes Navn, Korcyras Monogram dannet som et stort R.

- Monogram R. Fordelen af et Skib Paa Nr 39 og 40 ΔΑ-
ΜΟΤΡΑΤΟΣ, Nr 41 ΦΙΛΩΝ, Nr 42 ΦΙΛΩΝ. Æ. 5.
- 43-44. Herakles's Hoved med Laurbærkrands ved Siden af
Omphales (?) Hoved. R. ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ Fordelen af et Skib.
Ovenover ΦΙΛΩΤΑΣ. Paa Adv. af Nr 44 et indslaaet Stempel
med et Tyrehoved. Æ. 7. B.
- 45-46. Korcyras Hoved med Laurbærkrands. Bagved ΚΟΡ-
ΚΥΡΑ.¹⁾ R. Den kasiske Zeus, thronende, med den v.
Haand støttet til et høit Scepter, den høire hvilende paa Sæ-
det. Omkring: ΖΕΥΣ ΚΑCΙΟC.²⁾ Æ. 7 og 6.
47. S. Typ og Indskr. som paa R. af foreg. Nr. R. Ari-
stæos, skiægget, med omkastet Kappe, staaende med et Horn
i Haanden imellem to Söiler, der bære en Hvælving. Om-
kring: ΑΓΡΕ(ΥC).³⁾ Æ. 4.
48. En lign., men uden Söilerne paa R. og ΑΓΡΕΥC bag Fi-
guren.
49. S. Adv. R. ΚΟΡΚΥΡΑ En Amphora. Æ. 2¹/₂.
50. ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ Nymphen Korcyras Hoved med Laurbær-
krands. R. Den unge Dionysos langsomt ridende paa en
Panther, med en Thyrsus i den h. Arm.⁴⁾ Æ. 3. B.
51. (ΑΥ) Τ ΑΙ Κ ΑΝΤΩΝΙΝΟ Antoninus Pius's Hoved. R.

¹ Korcyra, Datter af den achæiske Flodgud Asopos, sagdes at være ble-
ven bortført af Poseidon til Öen Scheria, hvilken hun gav sit Navn og
hvor hun blev Moder til Phæax, de der boende Phæaceres Stamdader.
Paus. II, 5. Diod. IV, 72.

² Ved Staden Kassiope paa Öens nordvestlige Kyst fandtes et Tempel
for Zeus Kasios (*Jupiter Cassius*, see Suet. Nero c. 22 og Plin. H. N. IV,
13), under hvilket Tilnavn Zeus iövrigt dyrkedes ved Forbierget Kasios
i Nærheden af Pelusium i Ægypten og i den ved et Bierg af s. Navn
liggende Stad Seleucia i Syrien (jvfr-Nr 225).

³ Aristæos, Apollos Sön, blev dyrket under Navnet Agreus, som den der
til Agerbrugets og Hiordernes Beskyttelse forestod Jagten. See Eckhel
N. vet. anecd. I, p. 108-9. Jvfr Ceos B. Nr 782 Anm.

⁴ Jvfr Adv. af Nr 45-46 og R. af B. Nr 493-94. Formodentlig samme
Mynt, hvis Typer i Mionn. I, p. 72, Nr 42 ere beskrevne som Venus's
Hoved og Amor paa en Panther.

- Den kasiske Zeus, thronende, med den h. Haand støttet til et Scepter. ZEYC KACIOC. Æ. 6. B.
52. (A K M) AYP ANTΩNEIN(OC) M. Aurelius's Hoved med Laurbærkrands. R. (KOP)KYPAI(ΩN) En qvindelig Figur i Amazonedragt (Koreyra), som staaende med den v. Fod paa en Klippe støtter den h. Haand paa en Landse og holder et Sværd i Skede med den v. Haand. Æ. 6.
53. M AY ANTΩNEINOC EY.... Caracallas Hoved med Laurbærkrands. R. KOPKYPAIΩN Et bemanded Skib, ført over Havet ved Aarer og Seil. Æ. 7.
54. ΠΛΑΥΤΙΑΛΛΑ CEBACTH Brystbillede af Plautilla, Caracallas Gemalinde. R. KOPKYPAIΩN Pegasus løbende. Æ. 7. B.
55. S. Adv. R. S. Indskr. En staaende Ko. Æ. 4. B.
56. Π CΕΠΤΙΜΙΟC ΓΕΤΑC EYC AYΓ BPI Getas Hoved med Laurbærkrands. R. S. som Nr 53. Æ. 6¹/₂.
57. Λ CΕ ΓΕΤΑC (KAI) Brystbillede af Geta i Krigsdragt. R. KOPKYPAIΩN Den kasiske Zeus, thronende, med den h. Arm støttet til et høit Scepter. Æ. 5.

MACEDONIEN.

58. ΦΑΥCΤΕΙΝΑ CEBACTH Hoved af Faustina, M. Aurelius's Gemalinde. R. KOINON ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ Den vingede Lynild. Æ. 6. B.
59. Alexander den Stores Hoved med Diadem om det bølgende Haar. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. R. KOINON ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ Β ΝΕΟ Alexander tilhest, galopperende med fældet Landse og flagrende Chlamys. Æ. 7.¹⁾

¹⁾ Nr 59-62, hvis Præg og Indskr. tyde paa det 3die Aarh. efter Chr., ere formodentlig slagne af Smigreri for Caracalla. Denne Kaiser vilde nemlig ansees for den anden Alexander, erklærede, at dennes Siel var vandret i hans Legeme, efterlignede hans Ydre ved sin Holdning, forlangte at kal-

60. S. Hoved og Indskr.. $\text{R. KOINON MAKEΔONΩN B NEΩ}$
En bacchisk Cista med halvtaabnet Laag, under hvilket en
Slange kryber ud. Nedenunder EOC (Aarstallet 275). Æ. 7.
61. Brystbillede af Samme med Kappe om Skuldrene. S.
Indskr. $\text{R. KOINON MAKEΔONΩN B NEΩKOPΩN}$ To
Templer sete fra Forsiden. Æ. 7.
62. Alexander d. Stores Hoved med en Hielm, der paa Siden
er prydet med en Gryph. S. Indskr. $\text{R. Lign. Indskr. og}$
Typ som paa foreg. R. B er skrevet imellem de to Templer,
der sees halvt fra Siden, og over dem er en Priisvase an-
bragt. Æ. 7. B.

EDESSA i Macedonien.

63. $\text{CA·B·NI·A TPANKYΛΛEINA AY·Γ}$ (sic) Brystbillede af
Tranquillina, Gordian III's Gemalinde. R. ΔΕCCEΩN Roma,
siddende med Seirsgudindens Billede paa sin udstrakte h.
Haand og et Skiold ved Siden, bekrandses af en bagved
staaende qvindelig Figur, som holder et Scepter i den v.
Haand (Edessa eller Macedonien personificeret). $\text{Æ. 6.}^{1)}$

THESSALONIKA.

64. KAIΣAP (ΣΕΒΑ)ΣΤΟΣ Augustus's Hoved. $\text{R. ΘΕΣΣΑ-$
 ΛΟΝΙΚΕΩΝ med en Stjerne over, omgivet af en Laurbær-
krands. Æ. 3.

des med hans Navn, tildeelte for hans Skyld Macedonierne Velgierninger og lod paa en Reise i det nordlige Grækenland Billedstøtter opreise og hellige Lege (*Ἀλεξάνδρεια*) indvie til hans Ære. Til denne Alexander den Store ydede Dyrkelse sigte formodentlig Typerne paa R. af Nr 61 og 62. Aarstallet 275 (efter en os ubekjendt Tidsregning) betegner muligt det Aar, Caracalla foretog den nævnte Reise, nemlig 214 eft. Chr. See Eckhel Doctr. n. v. II, p. 110-112.

¹ Grundene, hvorfor denne Mynt ikke er at henføre til Edessa i Mesopotamien, see Eckhel Doctr. n. vet. II, p. 71.

65. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Stadgudindens Hoved med Taarnkrone og Slør. R. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ i en Laurbærkrands. Æ. 5.
66. En gaaende Hest. Ovenover et utydeligt Monogram. R. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ i en Laurbærkrands. Æ. 2.¹⁾
67. ΑΥ.....ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ Gordian III's Hoved med Laurbærkrands. R. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ Nike fremskridende, med Billedet af en Kabir²⁾ paa den udstrakte h. Haand og en Palmegreen i v. Arm. Æ. 6. B.

AMPHIPOLIS.

68.ΚΑΙΣΑΡ.... Augustus's Hoved. R.ΛΕΙΤΩΝ Artemis Tauropolos, som med begge Hænder holder et Slør, der hvælver sig over Hovedet, ført paa en hurtigt løbende Tyr.³⁾ Æ. 5.
69. Τ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΝΕ.... Claudius i Krigsdragt staaende med den h. Haand oprakt, i v. Arm et Scepter med den romerske Örn. R. ΑΝΦΙΠΟΛΙΤΩΝ (sic). S. Typ. Æ. 5¹/₂. B.
70. ΑΥΤ ΚΑΙ Μ ΑΥΡΗ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ Brystbillede af M. Aurelius med Kappe om Skuldrene. R. ΑΜΦΙΠΟΛΕΙΤΩΝ En Gudinde (Demeter, med Kalathos paa Hovedet), thronende med en Offerskaal i den udstrakte h. Haand. Æ. 6.
71. ΟΥΗΡΟΣ ΚΑΙΣΑΡ L. Verus's Hoved. R. S. Indskr. Demeter, med et kalathosformet Hovedsmykke, staaende med

¹ Nr 65 og 66 maae ifølge Fabrikationen og Typerne henhøre til denne Periode, idet ganske lign. Mynter med en gaaende Hest og Navnet i en Laurbærkrands findes blandt dem, der bære Kaisernes Hoved og Navn; Cursivbogstaverne og Stadgudindens Hoved passe ogsaa bedst til denne Tid.

² Ang. Kabirernes Dyrkelse i Thessalonika, see Eckhel Doctr. n. vet. II, p. 78-80; III, p. 374-375.

³ Artemis havde under Tilnavnet *Tauropolos* (den paa en Tyr førte Maanegudinde), hvilket findes tilføiet paa andre Mynter, et bekiendt Tempel i Amphipolis. Diod. XVIII, 4. Jvfr Sestini Lett. di cont. II, lett. I.

en Fakkell i den udstrakte h. Haand og Ax i den sænkede venstre. Æ. 4.

TOPIROS i Thracien.

72. ΟΥΗΡΟC ΚΑΙCΑΡ L. Verus's Hoved. Ῥ. ΤΟΠΕΙΡΕΙΤΩΝ Flodguden Nestos, liggende med et Overflödighedshorn i den h. Haand og et Siv i den v. Arm. Æ. 4.

PERINTHOS.

73. ΑΥ ΚΑΙ ΝΕ ΤΡΑΙΑΝΟC CΕΒΑ ΓΕ Traians Hoved med Laurbærkrands. Ῥ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ Stadens Tyche staaende med et Roer i h. Haand og et Overflödighedshorn i v. Arm. Æ. 6.
74. CΑΒΕΙΝΑ CΕΒΑCΤΗ Brystbillede af Sabina, Hadrians Gemalinde. Ῥ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ Demeter staaende med Ax i den sænkede h. Haand, den v. Arm støttet til en høi Fakkell. Æ. 5.

BYZANTION.

75. Dionysos's Hoved, uskiægget, med Epheu i Haaret. Ῥ. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ En Drueklase med Stængel. Æ. 5.
76. Artemis's Hoved, med Buen foran og Koggeret bag Skuldren. Ῥ. S. Indskr. En Halvmaane med en Stjerne i Krumningen. Æ. 4. ¹⁾

BIZYA.

77. ΑΥ Κ Α CΕΠ CΕΥΗΡΟC Brystbillede af S. Severus med Laurbærkrands og Kappe om Skuldrene. Ῥ. ΗΓΕ CΤΑ.....Υ ΒΑΡΒΑΡΟΥ ²⁾ ΒΙΖΥΗΝΩΝ Demeter thronende med Ax i

¹ Disse 2 Mynter maae være fra det 2det Aarh. ifølge Kaisermynterne af aldeles lign. Præg.

² Præget af Statilius Barbarus, Proprætor (Ἡγεμῶν) for Provindsen Thracia. Jvfr Miouss. S. II, p. 234, Nr 171.

den høire Haand, den venstre Arm støttet til et høit Scepter.
Æ. 9.

ANCHIALOS.

78. ...M AYP ANTΩNINOC Brystbillede af Caracalla med Laurbærkrands og Kappe. R̄. ΟΥΛΠΙΑΝΩΝ ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ En Priisvase med en Palmegreen, stillet paa et Bord, imellem hvis Been: NEMΕΙΑ.¹⁾ Æ. 7.

PHILIPPOPOLIS.

79. AY T AI AΔPNEINOC Antoninus Pius's Hoved med Laurbærkrands. R̄. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ Ares staaende med en Offerskaal i den h. Haand og Skiold paa Armen. Æ. 4.
80. ΦΑΥΣΤΕΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ Brystbillede af Faustina, M. Aurelius's Gemalinde. R̄. S. Indskr. Demeter staaende med Ax i den h. Haand, den v. Arm støttet til en høi Fakkell. (Foran et antændt Altar.) Æ. 6.
81. AY(T) K Λ (CE)Π C..... Sept. Severus's Hoved med Laurbærkrands. R̄. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙΤΩΝ Zeus's Örn med Lynilden i Kløerne og en Seirskrands i Næbet. Æ. 4. B.
82. (K) M AYPINOC Caracallas Hoved. R̄. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ Apollo staaende med en Offerskaal i den høire, en Green i v. Haand.²⁾ Æ. 4.

PAUTALIA.

83. ΦΑΥΣΤΕΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ Brystbillede af Faustina, M. Au-

¹ De nemeiske Lege bleve formodentlig feirede her til Ære for S. Severus, jvfr Mionn. II, p. 223, Nr 108. Ang. Stadens efter Traian optagne Tilnavn, jvfr Indl. S. 235 Anm.

² Der afholdtes i Philippopolis pythiske Lege, jvfr Mionn. S. II, p. 468, Nr 1575-76.

relius's Gemalinde. Æ. ΟΥΛΠΙΑΣ^1 ΠΑΥΤΑΛΙΑΣ Hygiea staaende med en stor Slange, hvilken hun giver Føde af en Skaal. Æ. 5.

84. $\text{ΑΥΤ Κ Μ ΑΥΡ ΣΕΥ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ}$ Brystbillede af Caracalla med Laurbærkrands og Krigsdragt. Æ. S. Indskr.
En Slange, som reiser sig i flere Bugter. Æ. 8. B.

MARCIANOPOLIS i Mæ sien.

85. $\text{ΑΥ Κ Λ ΣΕΠ ΣΕΥΗΡΟΣ}$ Brystbillede af S. Severus med Laurbærkrands og Krigsdragt. Æ. ΥΙ ΦΑΥΣΤΙΝΙΑ (sic)²⁾ ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤ Stadens Tyche med en Kalathos paa Hovedet, staaende med et Roer i den h. Haand og et Overflødighedshorn i v. Arm. Æ. 7.

GALLIENS KYST.

MASSILIA.³⁾

- 86-87. Artemis's Hoved med en Krands af Qviste. Æ. ΜΑΣΣΑ
En Löve i agribende Stilling. R. Dr.

¹ Jvfr In dl. S. 235, Anm. 1.

² α : Υπὸ Φαυστινιανοῦ , Provindsens romerske Sty rer, hvilken paa andre af Stadens Mynter fører Titlen Ἡγεμῶν eller Ἡγέμενος .

³ De fölg. Sölvmynter henføres til den föreg. Periode af Eckhel og andre Numismatikere, der antage, at det maadelige Præg skyldes Paavirkningen af de nærliggende galliske Folk, og at de sletteste ere prægede af disse. Men Kunststilen og Skriften tyde mere paa Culturens Forfald i Kaiser-tiden, hvoraf navnlig Kobbermynterne bære Præget, end paa Fabrikation af barbariske Galler, og ifölge de gl. Forf. bevarede Staden Massilia under det romerske Kaiserdømme sin frie Forfatnings Former og græske Sæder og Skikke, indtil den under Frankerne efterhaanden gik over fra at være græsk til at blive barbarisk. Det er heller ikke sandsynligt, at denne Galliens første Stad under Kaiserne ikke skulde have slaet Mynt; men der gives ikke Kaisermynter fra Massilia. Jvfr L. de la Saussaye

88. Brystbillede af Artemis med Haarsmykke over Panden, Kogger og Bue bag Skulderen. Foran B (?). R. S. Indskr. og Typ. Foran Löven A, i Exergen ZOE. R. Dr.
- 89-91. S. Brystbillede. R. ΜΑΣΣΑΛΙΗΤΩΝ S. Typ. Paa Nr 89 foran Löven en Green; paa Nr 90 mellem Lövens Been ΑΑΣ; paa Nr 91 mellem Lövens Been ΦΙΗ. R. Dr.
92. Et uskiægget Hoved.¹⁾ R. M A i et Hiul. R. Ob.
- 93-94. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. S. Indskr. En stangende Tyr. Paa Nr 93 foran Hovedet M, under Tyren EΔ; paa Nr 94 under Tyren NHY (?). Æ. 2.
95. S. Hoved. R. (S. Indskr.) En gaaende Löve. Æ. 1.
96. (MA)C S. Hoved. R. En Delphin med en Trefork. NM. Æ. 1¹/₂.
97. M(AΣ) S. Hoved. R. Et Roskib. W. Æ. 2. B.
- 98-99. ΜΑΣ Et Hoved med Hielm. R. Athena staaende med hævet Landse og et rundt Skiold paa Armen. Æ. 1¹/₃ og 2. B.
100. ΜΑΣ S. Hoved. R. En Caduceus. Δ B. Æ. 1.
101. MAC S. Hoved. R. En gaaende Löve. Nedenunder D. Æ. 1¹/₃.

LILLEASIEN

med omliggende Öer.

MILET.

102. A(YT) KAI M AYP ANTΩNEINOΣ AYT KAI A AYP

Numism. de la Gaule Narb. p. 78-82. Exempler paa Sölvmynter af massiliensisk Præg med forvansket Skrift, der kunne antages at være prægede blandt de barbariske Galler, forekomme nedenf. II, 5, Nr 12-13.

¹ En local Heros, eller Hermes, hvis Hoved er almindeligt paa Moderstaden Phocæas Mynter. Ang. de övrige paa disse Mynter fremstillede Guddomme, jvfr foreg. Periode Nr 1442 f.

KOMMOΔΟΣ Brystbillederne af M. Aurelius og Commodus, begge med Laurbærkrands og Kåppe, vendte imod hinanden. R. ΜΙΑΗΕΙΩΝ Leto flygtende med sine Børn paa Armene; Apollo holder en spændt Bue. Omskrift: ΕΠΙ . ΑΙΛ . ΠΡΩΤΟ-ΛΕΟΝΤΟΣ . ΤΟ . Β.¹⁾ Æ. 10. (See Tavle III.)

MAGNESIA i Jonien.

103. ΝΕΡΩΝ ΚΑΙCΑΡ Neros Hoved. R. ΜΑΓΝΗΤΩΝ Artemis Leukophryne som en mumieagtigt indhyllet Figur, staaende med de udstrakte Hænder støttede paa Stave, en Örn og en Due ved Födderne, i en paa 4 Söiler hvilende Tempelbygning. ΛΕΥΚΟΦ(ΡΥ)ΝΗΝ.²⁾ Æ. 7.

EPHESOS.

104. . . . ΝΙΑ Hovederne af den ældre Drusus og hans Gemalinde Antonia, vendte mod hinanden. R. ΕΦΕCΙΑ Billedet af den mangebrystede Artemis med höit Hovedsmykke og de udstrakte Hænder støttede paa Stave.³⁾ Æ. 7.

¹ Leto havde Tilnavnet *Λιδυματόχος* (Orph. Hymn. XXXV, 1) af hendes Børn, Tvillingparret, efter hvilket ogsaa den beröimte milesiske Helligdom synes at være bleven kaldt Didymæon, og var formodentlig i Milet Gienstand for Dyrkelse ligesom i Ephesos og i Tripolis i Karien, hvor hun blev hædret ved egne Lege (*Λητώεια*) og afbildet paa Mynter ligesom ovenfor. Ælius Protoleon, under hvem ifölge Indskriften paa R. Mynten sees at være præget, da han 2den Gang beklædte sin Övrighedspost, var, ifölge den paa de samtidige milesiske Mynter tilföiede Titel, formodentlig Archont.

² Denne med den ephesiske beslægtede Artemis havde et berömt Tempel i Magnesia i Jonien, som blandt de asiatiske i Störrelse og Pragt ikkun blev overgaaet af dem i Ephesos og Milet. Jvfr E. Guhl Ephesiaca (Berol. 1843) p. 103-4.

³ Ang. den asiatiske Artemis's Billede, hendes prægtige Tempel (oktostylos med joniske Söiler ifölge Vitruv. III, 1, IV, 1, som paa Nr 106) og Dyrkelse i Ephesos, see Guhl's Ephesiaca Cap. III, § 1-11, Cap. IV, 2, § 1-2; Akermans Num. Chron. IV, p. 80-81.

105. ΑΥΤΟ Ν.....ΑΝΟC Traians Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. ΕΦΕCΙΩΝ En gaaende Hiort. Æ. 4.
106. Μ ΑΥΡ (ΑΝ)ΤΩΝ..... Μ. Aurelius's Brystbillede med Laurbærkrands og Krigsdragt. Ὶ. ΕΦΕCΙΩΝ.....(ΝΕ)ΩΚΟΡ(ΩΝ) Den ephesiske Artemis's Billedstøtte i et Tempel med 8 Søiler. Æ. 10.
107. Μ ΑΥ.....ΚΟΜΟΔΟC Commodus's Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. ΕΦΕCΙΩΝ Stadens Tyche¹⁾ staaende med Roer og Overflødighedshorn. Æ. 5.

ΚΟΛΟΡΗΟΝ.

108. Μ ΙΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟC ΚΑΙ Brystbillede af Philip II som Cæsar, med Kappe om Skuldrene. Ὶ. ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ Stadens Tyche staaende med Roer og Överflødighedshorn. Æ. 5.

ΜΕΤΡΟΠΟΛΙC i Jonien.

109. ΑΥΤ Κ Μ ΑΝΤ ΓΟΡΔ(ΙΑΝ)ΟC Brystbillede af Gordian III med Laurbærkrands og Kappe. Ὶ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ Flodguden Kaystros, liggende med et Siv i den h. Haand, den v. Arm støttet paa en Urne med udrindende Vand. Æ. 5. Β.

SΜΥΡΝΑ.

110. ΣΕΒΑΣΤΟΥ Augustus's Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. En Rytter i Galop med flagrende Kappe og den h. Haand opløftet. Ovenover ΓΕCΣCΙΟΥ, nedenunder et utydeligt Monogram²⁾. Æ. 4.
111. ΑΥΤΟΚΡ..... ΠΑCΙΑΝΟC CΕΒΑCΤΟC Vespasians

¹ Navnet ΤΥΧΗ findes tilføjet paa en anden Mynt med samme Typ, Mionn. S. VI, p. 150, Nr 468.

² Muligt sammensat af ΣΜΥΡ, jvfr Mionn. III, p. 217, Nr 1211.

- Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. ΕΠΙ Β.....¹⁾ Den akræiske Zeus thronende med et Nike-Billede paa den h. Haand, den v. Arm støttet til et høit Scepter eller en Landse. Nedenunder ΑΚΡΑΙΟC. Æ. 7.
- 112-13. Brystbillede af det romerske Senats Genius som en Yngling med Baand om Haaret. ΘΕΟΝ CYNΚΑΗΤΟΝ. Ὶ. Brystbillede af Roma, med et Smykke af Muurtaarne over Panden. ΘΕΑΝ ΡΩΜΗΝ. Æ. 3.²⁾
114. S. Brystbillede. CYNΚΑΗΤΟΝ.... Ὶ. ΕΠΙ Τ ΙΕΡΩΝΥ(MOY C)ΩCΑΝΔΡΟC Et Tempel med 6 Söiler, seet forfra. Æ. 4.³⁾
115. S. Brystbillede. ΙΕΡΑ CYNΚΑΗΤΟC. Ὶ. CΜΥΡ Γ ΝΕ ΕΠ ΠΟΛΛΙΑΝΟΥ En Tempelbygning med fire Söiler, i hvis Midte Billedet af Stadens Tyche staaende med Roer og Overflödighedshorn i Hænderne og en Kalathos paa Hovedet. Æ. 6.⁴⁾
116. Zeus's Hoved. ΖΕΥC ΑΚΡΑΙΟC. Ὶ. CΜΥΡΝΑΙΩΝ En Forstavn. Æ. 4. Β.
117. CΜΥΡΝΑΙΩΝ Serapis's Hoved. Ὶ. S. Indskr. og Typ Æ. 3.

¹ ο: ΒΩΛΑΝΟΥ ΖΜΥΡΝΑΙΩΝ, jvfr Mionn. III, p. 223, Nr 1248. Med Hensyn til Typen see Β. Nr 1484.

² Mynterne, hvortil denne hörer, findes især i Smyrnas Omegn, og andre lignende bære Smyrnas Navn. Smyrnenserne vare de første i Asien, der opførte et Tempel til Gudinden Roma, allerede för Carthagos Fald (Taciti Ann. IV, 56); under Tiberius viede de et Tempel til det romerske Senat, der paa Myntens Adv. er fremstilt som en Guddom, saavelsom til Kaiseren og hans Moder (Taciti Ann. IV, 15 og 37). Jvfr Eckhel Doctr. n. v. II, p. 547-48.

³ Jvfr Mionn. III, p. 215, Nr 1200; S. VI, p. 323, Nr 1592.

⁴ Denne Mynt kan ikke være præget för Slutningen af det 2det Aarh. eft. Chr., da Smyrnensernes Titel af *Neokorer för 3die Gang* först forekommer under Sept. Severus; den hörer formodentlig til Gordian IIP's Regiering, under hvilken lign. Mynter med det samme Tyche-Billede bleve slagne.

118. Brystbillede af Amazonen Smyrna ¹⁾ med en Stridsøxe paa Skulderen og en Taarnkrone paa Hovedet, som Stadgudinde. CΜΥΡΝΑ. R. S. Indskr. og Typ. Æ. 4. ²⁾

PHOCÆA.

119. Stadgudindens Hoved med Taarnkrone. ΦΩΚΕΑ. ³⁾ R. ΦΩΚΑΙΩΝ Et Skib, med Dioskurernes Huer over. Æ. 4.
120. Α Κ Γ Ι ΟΥΗ ΜΑΖΙΜΕΙΝΟC Κ Γ Ι ΟΥΗΡ ΜΑΖΙΜΟC ΚΑΙ Brystbillederne af Maximinus I og hans Søn Maximus, begge med Laurbærkrands og i Krigsdragt, ligefor hinanden. R. ΦΩΚΑΙΩΝ Dioskurerne med et Kastespyd i den opløftede h. Haand og den v. Arm dækket af et Skiold, staaende ved hinandens Side. Paa hver Side en Stierne. Omskrift: ΕΠ· CΤΡΑ· ΑΥΡ· ΑΦΦΙΑΝΟΥ. Æ. 12.

Öen CHIOS. ⁴⁾

121. En siddende Sphinx, med det ene Forbeet paa Forstavnen af et Skib. R. ΧΙΩΝ Apollo og Dionysos, staaende ved

¹ Jvfr B. Nr 1484.

² Disse 3 Mynter ere ifølge Præget samtidige, fra det 3die Aarh. eft. Chr.

³ Stadgudinden Phocæa er paa andre Mynter fra Kaisertiden afbildet som Amazone, idet endeel Stæder i det vestlige Lilleasien sagdes at være anlagte af Amazoner, jvfr Smyrna B. Nr 1484. Dioskurerne som de Søfarendes Skytsguder maatte især dyrkes af Phocæerne, der fra den ældste Tid vare bekiendte for deres lange Søreiser. Nr 119 slutter sig ved sit Præg aldeles til de 3 foregaaende.

⁴ De fölg. Mynter afvige i Henseende til Typer og Størrelse meget fra den foreg. Afdelings; at de ere prægede under det romerske Herredømme, sees af den angivne Værdi i 3 Æsser og 1/2 As, og af Archontens romerske Navn Q. Valerius Primus paa Nr 122. Ifølge Præget synes Nr 121 at være fra det 1ste Aarh. eft. Chr., Nr 122-24 fra det 2det eller 3die Aarh. Chios, som under Sulla underkastedes Rom, beholdt sin frie Forfatning (see Bøckh C. I. Nr 2222); at der med denne har været forbundet Myntret, kan ogsaa sluttet deraf, at der ikke haves chiiske Mynter med de romerske Kaiseres Hoveder og Navne undtagen een med Augustus's Navn.

Siden af hinanden. Hiin, med Laurbærkrands om Hovedet, rækker en Offerskaal frem med den h. Haand og holder med den venstre sin om Hoften nedsunkne Himation; denne, med Epheukrands om Hovedet, holder en Thyrsus i den v. Arm og udgyder med den h. Haand Viin af en Kande. Imellem dem er et brændende Altar. ¹⁾ Æ. 9. B.

122. S. Typ. ACCARIA ΤΡΙΑ. Ὶ. ΧΙΩΝ En Viin-Amphora, imellem 2 Stierne og 4 Ax (eller Grene) forneden. Omskrift: ΕΠΙ ΑΡΧ ΚΟ ΟΥΑ ΠΡΕΙΜΟΥ. Æ. 8. B.

123. S. Typ. ACARIA (sic) ΤΡΙΑ. Ὶ. En Viin-Amphora imellem to Ax. Omskrift: ΕΠ ΑΥΡ ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΥ ΤΟΥ ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟΥ ΧΙΩΝ. Æ. 7.

124. ΧΙΩΝ En Sphinx siddende med Vingerne udbredte til forskellige Sider og begge Forbenene paa Forstavnen af et Skib. Ὶ. To krydslagte Thyrsusstave med en Dru eklase foroven. ACCAPIN ΗΜΥΣΥ (sic). Om Randen en Epheukrands. Æ. 5. B.

Öen SAMOS.

125. ΑΥΤ Κ Μ ΑΥΡ ΑΝΤΩ Brystbillede af Caracalla, med Laurbærkrands og Krigsdragt. Ὶ. CAM . . . Den samiske Heras Billede med et høit kalathosformet Hovedsmykke, langt nedhængende Brude-Slör og de udstrakte Hænder, som hver holde en Offerskaal, stöttede paa Stave. ²⁾ Æ. 7.

126. ΑΥΤ Κ Μ ΑΝ ΔΙΑΝΟC Brystbillede af Gordian III,

¹ Apollo dyrkedes paa Chios under Tilnavnet den Phanæiske, af det ved Havnen Phanæ liggende Tempel. Dionysos var Öens Hovedguddom med Tilnavnet *Φλεύς* eller *Φλεών*, og af ham sagdes den locale Heros Oenopion at være en Sön. Jvfr Whitte De rebus Chiorum publ. (Hafnia 1838) p. 64-65. Alle de övrige Mynters Typer sigte til hans Dyrkelse.

² Det af Lactantius (De falsa rel. c. 17) omtalte Billede af Juno som Ægteskabsgudinde, *simulacrum in habitu nubentis figuratum*, i hendes gamle beröimte Tempel paa Samos. Jvfr A. Nr 260, B. Nr 1519.

med Laurbærkrands og Krigsdragt. **Ῥ. CAMION** En skiægget Flodgud ¹⁾, liggende med et Siv i den h. Haand og et Overflødighedshorn i den v. Arm, der er støttet paa en Vandurne. **Æ. 5.**

127. **ΕΡΕΝ ΕΤΡΟΥΣΚΙΑΛΛΑ ΣΕΒ** Brystbillede af Her. Etruscilla, Traianus Decius's Gemalinde. Paa hver Side af det ragede Hornene af Maanens Tegn frem. **Ῥ. S.** Indskr. Den samiske Heras Billede som paa Nr 125, med to Paafugle ved Födderne. **Æ. 8.**

TEMNOS i Æolis.

128. Stadgudindens Brystbillede med Taarnkrone. **ΤΗΜΝΟC.** **Ῥ. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ** Stadens Tyche staaende med et Overflødighedshorn i den v. Arm og et Roer i den h. Haand. **Æ. 4.** ²⁾

ELÆA.

129. **ΑΥ ΚΟΜΟΔ** Brystbillede af Commodus, med Laurbærkrands og Kappe. **Ῥ. Ε(ΛΑΙ)ΤΩ(Ν)** En Kurv, af hvilken en Valmuestængel, Grene og Ax ragede frem. **Æ. 3. B.**

ERESOS paa Lesbos.

130. **ΝΕ(ΡΩΝ) (ΚΑΙΣ)ΑΡ** Neros Hoved med Laurbærkrands. **Ῥ. ΕΡΕΣΙ** Forstavnen af et Skib. ³⁾ **Æ. 3.**

PERGAMOS.

131. **ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙΣΑΡ** Augustus's Hoved med Laurbærkrands. **Ῥ. ΚΕΦΑΛΙΩΝΟC ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ** Atheua

¹⁾ Formodentlig Imbrasos, Öens Hovedflod, efter hvilken baade Öen og dens Skytsgudinde Hera benævnedes. (Steph. Byz. Apoll. Argon. I, 187.)

²⁾ Denne Mynt er ifølge Præget öiensynligt fra samme Tid som de lignende fra Smyrna og Phocæa Nr 116-19.

³⁾ Jvfr Cab. Allier Tab. 14, 1.

- staaende med den v. Haand støttet paa Skioldet (og en Offer-skaal i den h. Haand); ved Födderne Uglen. Æ. 4.¹⁾
132. Γ ΚΑΙΣ(ΑΡ) ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ Hoved af Augustus's Dattersøn Caius Cæsar. R. A ΑΣΙΑΡΧΩΝ²⁾ Apollo staaende med en Bue i den v. Haand og en Piiil (?) i den høire. Æ. 3. B. (See Tavle III.)
133. ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝ ΣΕΒΑΣΤ. . . Hovederne af Aggripina og Nero, vendte imod hinanden. R. (ΠΕΡ)ΓΑΜΗΝ(ΩΝ) Augustus's Billedstøtte i en paa 4 Søiler hvilende Tempelbygning. Ovenover (ΘΕ)ΟΝ ΣΕΒΑΣ(ΤΟΝ). Æ. 4^{1/2}.³⁾
134. ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ. ΔΟΜΙΤΙΑ ΣΕΒΑΣΤΗ Brystbillederne af Domitian, med Laurbærkrands og Krigsdragt, og hans Gemalinde Domitia, vendte mod hinanden. R. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΕΠΙ ΣΤΡΑ Κ Hygiea og Asklepios staaende ved Siden af hinanden. Æ. 4.
135. Pergamos's skiæggede Hoved med Diadem. ΠΕΡΓΑ(ΜΟΣ).⁴⁾ R. ΕΠΙ ΣΤΡΑ ΚΛ ΚΕΦΑΛΙΩΝΟΣ Asklepios's Slangestav. I Grunden en Dru eklase. Æ. 4.
136. . . . ΑΙ ΝΕΡ ΤΡΑΙ ΑΔΡΙΑ . . . Brystbillede af Hadrian, med Laurbærkrands og Kappe. R. (ΠΕΡΓ)ΑΜΗ ΕΠΙ ΚΛ ΚΕΦΑΛΙΩΝΟΣ ΤΟ Β Asklepios støttet til Slangestaven. Paa Adv. ere to runde Stempler indslagne, i det ene af hvilke Athenas, i det andet Solgudens Brystbillede. Æ. 6.

¹ Jvfr Mionn. II, p. 594, Nr 539.

² Rimellgt Α ΦΟΥΡΙΟΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΩΝ (Gymnasiums-Forstander). Jvfr Mionn. II, p. 594, Nr 538; S. IV, p. 427, Nr 921-22.

³ Jvfr Sestini Descr. n. v. p. 290, Nr 20. Der var allerede medens Augustus levede opført ham et Tempel i Pergamus. Tac. Ann. IV, 37.

⁴ Pergamos, en Søn af Æaciden Pyrrhos og Audromache, sagdes at være draget fra Epirus til Asien og at have givet Staden Navn. Pausan. I, 11. Mynten maa være omtrent fra Hadrians Tid paa Grund af Præ-toren Cl. Cephalions Navn, der ogsaa læses paa de fölg. ved æsculapiske Typer.

137. ΑΥ ΚΑΙ Ν ΑΔΡΙΑΝΟΣ S. Brystbillede. R̄. ΚΕΦΑΛΙΩ ΤΟ Β. Telesphoros staaende. Æ. 3.
138. - ΑΙΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ Hoved af Hadrians adopterede Søn Ælius. R̄. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ Asklepios støttet til Slangestaven. Æ. 4.
139. ΑΥΤΟ ΚΑΙ Μ ΑΥΡ Κ. Brystbillede af Commodus med Laurbærkrands og Kappe. R̄. ΚΟΙΝ(ΟΝ) ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ Κ ΕΦΕΣΙ Billederne af Asklepios og den ephesiske Artemis ved Siden af hinanden. I Exergem: ΕΠΙ ΣΤΡ Π ΑΙΠΙΟΥ. Æ. 10. ¹⁾
140. ΑΥΤ ΚΑΙ ΣΕΒΗΡ . . S. Severus's Hoved med Laurbærkrands. R̄. ΠΕΡΓΑΜΗΝ Β ΝΕΟΚΟ ΠΩΛΛΙ Asklepios støttet til Slangestaven. Æ. 6.
141. ΑΥΤΟΚ(ΡΑΤ) Κ Μ ΑΥΡ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ Brystbillede af Caracalla, med Laurbærkrands og Krigsdragt. R̄. ΕΠΙ ΣΤΡ Μ ΚΑΙΡΕΛ (ΑΤΤΑ)ΛΟΥ (ΠΕΡΓΑΜΗ)ΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ Γ ΝΕΩΚΟΡΩΝ Kaiseren langsomt ridende strækker den høire Haand ud over en Mand, der bagfra nærmer sig med oprakte Arme (den pergamenske Demos); foran Hesten sees en Søjle med Asklepios's Billede. Æ. 13. ²⁾
142. ΑΥΤ Κ Π ΛΙΚ ΓΑΛΛΙΗΝ . . Brystbillede af Gallienus med Laurbærkrands, Krigsdragt, Skiold og Landse. R̄. ΕΠΙ Σ ΑΥΡ (ΔΑΜ)Α ΑΣΙ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΤΡΙΣ ΝΕΩ . . . Herakles hvilende paa Lövehuden med et Drikkekar i Haanden. ³⁾ Æ. 8.

¹⁾ Denne Mynt er slaaet under Prætoren P. Æpius af Pergamus og Ephesus tilsammen, hvis Hovedguddomme ere fremstillede ved Siden af hinanden paa R̄.

²⁾ Ang. denne under Prætoren M. Cærellius Attalus prægede Mynt, jvfr Mionn. II, p. 611, Nr 631.

³⁾ Jvfr Sestini Med. ant. del mus. Hederv. Tab. III, 6 Addend. Indl. S. 235, Anm. 4.

GARGARA i Mysien.

143. Augustus's Hoved med Laurbærkrands. $\text{R. } \Gamma \text{A}\text{P}\text{T}$ En stangende Tyr. Paa Adv. et indslaaet Mærke. Æ. 4. B.
(See Tavle III.)

ILION.

144. Augustus's Hoved. $\text{R. } \text{I}\text{A}\text{I}$ Den iliske Athenas¹⁾ Hoved, med korinthisk Hielm. Nedenunder Navnet $\Delta\text{H}\text{M}\text{H}\text{T}$. Æ. 3.
145. $\text{A}\text{Y}\text{T K M A}\text{N } \Gamma\text{O}\text{P}\Delta\text{I}\text{A}\text{N}\text{O}$ Brystbillede af Gordian III, med Laurbærkrands og Kappe. $\text{R. } \text{I}\text{A}\text{I}\text{E}\text{Q}\text{N}$ Den iliske Athenas Billedstøtte med hermeagtig Underdeel, seet fra den h. Side. Den bærer et høit Hovedsmykke, Palladiet paa den udstrakte h. Haand og en Landse med nedadvendt Spids i v. Arm; ved Foden et rundt Skiold.²⁾ Æ. 4. B.

DARDANOS.

146. $\text{M A}\text{Y}\text{P}\text{H}\text{I}\text{O}\text{C K}\text{O}\text{M}\text{O}\Delta\text{O}\text{C K}\text{A}\text{I}\text{C}\text{A}\text{P}$ Brystbillede af Commodus som Cæsar, uskiægget, med Laurbærkrands og Kappe. $\text{R. } \Delta\text{A}\text{P}\Delta\text{A}\text{N}\text{I}\text{O}\text{N}$ Brystbillederne af M. Aurelius og hans Gemalinde Faustina, vendte imod hinanden; hiint med Laurbærkrands og Kappe. Æ. 9. (See Tavle III.)
147. Brystbillede af Kora med en Axekrands om Haaret. $\text{K}\text{O}\text{P}\text{H C}\text{O}\text{T}\text{I}\text{P}\text{A}$ (sic). $\text{R. } \text{K}\text{Y}\text{Z}\text{I}\text{K}\text{H}\text{N}\text{O}\text{N}$ En ubeklædt Yngling, som staaende holder et stort Overflødighedshorn med begge Hænder (Stadens Genius). Æ. 5.

¹ $\text{A}\theta\text{H}\text{N}\text{A } \text{I}\text{A}\text{I}\text{A}\text{S}$ findes tilskrevet paa andre Mynter. Ang. denne Gudiendes gamle berømte Helligdom og Dyrkelse i Ilion, see Eckhel Doctr. n. v. II, p. 484-85.

² Den af Sestini (Descr. num. vet. p. 307, Nr 13) udgivne Beskrivelse af denne Mynt er mindre rigtig, idet Billedstøtten er anført som fremstilt forfra og Skioldet ved Foden betegnet som en Kugle.

148. Cyzikos's Hoved med Diadem. KY(ZI)KOC. R. S.
Indskr. En gaaende Ko. Æ. 4. B. ¹⁾

BITHYNIEN.

149.ΤΡΑΙ..... Hadrians Hoved med Straaler paa
Diademmet (Straalekrone). R. (KONINON) ΒΕΙΘΥΝΙΑC For-
siden af et Tempel med 8 Söiler. Æ. 7. B.

PRUSA ved Olympos.

150. OPBIANA AYΓ Brystbillede af Alex. Severus's Gemalinde
Orbiana. R. ΠΡΟΥCΑΕΩΝ Telesphoros. Æ. 3.

NICÆA.

151. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟC ΚΑ..... Domitians
Hoved med Laurbærkrands. R.ΝΕΙ(ΚΑΙΕ)ΩΝ. En
Tempelbygning med 4 Söiler, i hvis Midte Kaiserens Billed-
støtte med en Landse (Scepter) i v. Arm og Verdenskuglen
paa den udstrakte h. Haand. Æ. 9.
152. ΑΥ ΚΑΙ Τ ΑΙ ΑΔΡ ΑΝΤΩΝΙΝΟC Antonins Hoved med
Laurbærkrands. R. CΩΤΗΡ ΑCΚΛΗ ΝΙΚΑΙΕΙC Asklepios
støttet til Slangestaven. Æ. 4.
153. Α·Κ·Μ·ΑΥ·ΚΟ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC Commodus's Brystbillede
med Kappe. R. ΝΙΚΑΙΕΩΝ Hipparchos siddende med den
h. Haand udstrakt imod en Kugle, som er stillet paa en

¹ At disse Mynter ikke henhøre til foreg. Periode, lader sig slutte af Typerne, idet de fleste Mynter, paa hvis Adv. Hovederne af Kōra og Cyzikos forefindes, paa R. have den for Kaiserperioden eiendommelige Titel *Νεοζόρων* tilføiet, og Figuren paa R. af Nr 147 forekommer paa en cyzicensk Mynt fra Ant. Pius (Mionn. S. V. p. 319, Nr 231). Det samme kan skiønnes af Kunststilen, af Skrivemaaden i *Σωτιρα*, af Bogstaverne *Z* og *C*, og af de lign. Mynter fra Byzants Nr 75-76. — Ang. Koras Dyrkelse i Cyzikos og hendes Offerdyr Koen, see B. Nr 1569 og 1572 Anm. Den af Argonauternes Tog bekiendte Heros, Cyzikos, ansaaes for Stadens ældste Konge, der havde givet den Navn.

- Søile; han bærer en om Lænden nedsunken Kappe og holder den v. Haand paa det støtteformede Steensæde. Foran Π-ΠΑΡΧΟΣ.¹⁾ Æ. 6. B. (See Tavle III.)
154. ... A KO ANTΩNIN... Commodus's Hoved med Laurbærkrands. R. ΙΕΡΟΣ (ΑΓΩΝ) ΝΙΚΑΙΕ(ΩΝ) En Athlet, staaende med en Palmegreen i v. Arm, paasætter sig en Seirskrands. Æ. 3.
155. Μ ΑΥΡ CΕΥ ΑΛΕΙΑΝΔΡΟΣ... Alex. Severus's Brystbillede med Laurbærkrands. R. ΝΙΚΑΙΕΩΝ Tre romerske Felttegn. Æ. 5.²⁾

NIKOMEDIA.

156. Σ ΚΑΙΣΑΡ ΒΡΕΤΑΝΙΝΚΟΣ (sic) Hoved af Claudius's Søn Britannicus. R. ΝΙΚΟ (i Exergen) ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΜΙΝΔΙΟΥ ΒΑΛΒ..... (i Omskrift). Forstavnen af et Skib, paa hvilket et rundt Skiold, en Hielm, et Sværd i Skede og to Landser ere stillede.³⁾ Æ. 7. (See Tavle IV.)
157. ΑΥ ΚΑΙ Λ ΑΥΡ ΔΟC. Commodus's Brystbillede, med Laurbærkrands. R. ΝΕΙΚΟ ΜΕΤΡ (sic) ΑΜ(ΑCΕΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ) Amasia, som en Amazone med Taarnkrone paa Hovedet og Stridsøxe paa Skulderen, rækker Haanden til Nikomedias Stadgudinde, der ligeledes har en Taarnkrone paa Hovedet og holder et Roer i den v. Arm. Æ. 7.⁴⁾

¹ Den bekjendte Astronom og Geograph Hipparch, der levede i Midten af det 2det Aarh. f. Chr., var født i Nicæa, paa hvilken Stads Mynter han ogsaa under Ant. Pius og Alex. Severus findes afbildet. Jvfr Visconti Icon. gr. Pl. LVII, 3; Sestini Lett. di contin. II, lett. 7; Mionn. S. V, p. 107, Nr 582.

² De hyppigt forekommende Mynter, hvortil denne hører, ere muligt at henføre til en Stad Nicæa (eller Nestus) i Thracien, da de især findes i Donaulandene. See Sestini Lett. e Dissert. num. I, lett. 5.

³ Jvfr Mionn. II, p. 467, Nr 308-9.

⁴ Jvfr Mionn. S. V, p. 192, Nr 1131.

158. $\overline{\text{AYT}} \text{ KAI } \overline{\text{TPAIAN}} \overline{\text{\Delta EKIOC}} \overline{\text{AYΓ}} \overline{\text{CE}}$ Brystbillede af Tr. Decius, med Straalekrone, Rustning, Skiold og Landse. $\overline{\text{R. NIKOMHΔEΩN}} \overline{\text{\Delta IC}} \overline{\text{NĒOKOPΩN}}$ Kaiseren i Krigsdragt paa en galopperende Hest, med Landsen vendt mod en Fiende, som knæler bedende ved Siden. Æ. 6.

AMASTRIS i Paphlagonien..

- 159 ... $(\text{TP})\text{AIANΩ}$ KAIC.... Traians Hoved med Laurbærkrands. $\overline{\text{R. AMAC TP}}$ Stadgudindens Hoved med Taarnkrone. Æ. 5.
160. Zeus's Hoved. $(\text{ZEΥΣ CT})\text{PATHΓOC.}^1$ $\overline{\text{R. AMACTPI}}$ Retfærdighedens Gudinde staaende med en Vægtskaal i den h. Haand og et Overflödighedshorn i v. Arm. Æ. 3.

ABONOTEICHOS.

161. $\overline{\text{AYT}} \overline{\text{KAICAP}} \overline{\text{ANTΩNEINOC}}$ Antonins Hoved. $\overline{\text{R. ABΩNOTEIXEITΩN}}$ Slangen Glykon med Menneske-Hoved, reisende sig i Veiret. Nedenunder: $\overline{\text{ΓΛΥΚΩN.}}^2$ Æ. 8.

¹ *Strategos, Imperator*, formodentlig som Vindenes Behersker, af samme Betydning som *Ὀΰριος*, under hvilket Tilnavn Zeus blev dyrket i Söstæder. See Abeken Giove Imperatore ossia Urio i Annali dell' inst. arch. XI, p. 62 f. Mynten er formodentlig præget i Antoninernes Tid, da baade Zeus med Tilnavnet Strategos og den samme Fremstilling af den romerske Æquitas findes paa Amastris's Mynter under Ant. Pius (Mionn. II, p. 392-93, Nr 31-32).

² Dette var Navnet for den tamme Slange med udstoppet Menneske-Hoved, hvilken Pseudomanten Alexander betiente sig af ved sine Giöglerier og udgav for en Affödning af Zeus. Denne Bedrager fremtraadte paa Antoninernes Tid i Abonoteichos som den anden Æsculap og gav Orakel-svar, til hvilke de omboende Folk strømmede sammen. See Lucians Pseudomantes, hvor det ogsaa berettes, at Slangens Billede anbragtes paa Mynter.

GERMANICOPOLIS.

162. IOYΛΙΑ AYΦOYCTA Brystbillede af Julia Domna, S. Severus's Gemalinde. Ὶ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ Hermes staaende med en Pung i den h. Haand og Caduceus i v. Arm. Æ. 6.

AMASIA i Pontus.

163. AY KAI M AYΠ A Brystbillede af Caracalla med Laurbærkrands og Krigsdragt. Ὶ. ΑΔΡ CΕ ANT AMAC¹⁾ Et brændende Baal ovenpaa en stor firkantet Bygning, ved Siden af hvilken to Træer med sammenslyngede Stammer. I Exergen ET CH (Aar 208)²⁾. Æ. 8.

TRIPOLIS i Karien.

164. Serapis's Brystbillede. Ὶ. ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ Isis staaende med en Sistrum oprakt i den h. Haand og et Offerkar i den sænkede venstre. Æ. 5.

TABÆ.

165. Brystbillede af Folkets Genius som en Yngling med Laurbærkrands om Haaret. ΙΕΡΟC ΔΗΜΟC. Med Mærket Β. Ὶ. ΤΑΒΗΝΩΝ Stadens Tyche med et kalathosformet Hovedsmykke, staaende med et Roer i den h. Haand og et Overflødighedshorn i den v. Arm. Æ. 6.³⁾

¹⁾ Amasia er anført med sine 3 af Kaiserne laante Tilnavne: Hadriana, Severiana, Antoniniana.

²⁾ ο: Aar 214, efter en for flere paphlagoniske Stæder fælles Tidsregning, der gaaer ud fra Aar 6 f. Chr., formodentlig det Aar, da Augustus af disse Landstrækninger dannede Provindsen Pontus. See Eckhel Doctr. n. v. II, p. 345-46.

³⁾ De kariske Mynter Nr 164-65 høre ifølge Kunststilen, den sidste ogsaa ifølge Typerne, til denne Periode.

Öen KOS.

166. ΣΕΒΑΣΤΟΣ Augustus's Hoved med Laurbærkrands. Ῥ.
ΚΩΙΩΝ Asklepios's Hoved med Laurbærkrands. Æ. 5.
167. S. Adv. Ῥ. S. Indskr. Herakles's Hoved, uskiægget,
bedækt med Lövehuden. Foran ΠΥΘΟΝΙΚΟΣ. Æ. 4. B.
168. Asklepios's Brystbillede med Slangestaven foran. ΑΣΚΛΑ-
ΠΙΟ(Σ). Ῥ. ΚΩΙΩΝ En besløret Qvinde siddende paa
en Stol, med den h. Haand hævet mod Munden.¹⁾ Paa Jor-
den bagved sees en Plante eller en Green. Æ. 4.

LYCIEN.

169. ΑΥΤ ΚΑΙC ΝΕΡ ΤΡΑΙΑΝΟC CΕΒ ΓΕΡΜ Traians Hoved
med Laurbærkrands. Ῥ. ΔΗΜ. Ε(Ξ) ΥΠΑΤ. Β. To Lyrei
med en Ugle over. Ῥ. Triob. (2.^s Gr.)²⁾

ETENNA i Pamphylien.

170. ΣΕΒΑΣ... Augustus's Hoved. Ῥ. ΕΤΕΝΝ...Ν Bryst-
billede af Stadgudinden med Taarnkrone. Æ. 4.

POGLA.

171. ΑΥ.....ΑΝΤΩΝΙΝ.. Brystbillede af Caracalla, med
Laurbærkrands og Krigsdragt. Ῥ. ΠΩΓΛΕΩΝ Et Gude-
billede med to Stier over, under en paa to Söiler hvilende
Hvælving.³⁾ Æ. 6. (See Tavle IV.)

¹ Formodentlig en Mysteriegudinde. Kunststilen og især Bogstavernes Form tyde paa en sildig Tid.

² Ang. denne Mynts Henførelse til Lycien, see Eckhel Doctr. n. v. III, p. 1.

³ Rimeligt den pergæiske Artemis's Helligdom, der er fremstilt paa lign. Maade paa samtidige Kaisermynter fra Perge med Tilføielse af Navnet. Det kan ikke tydeligt skielnes, om det imellem Söilerne Afbildede er en Stötte med ophævet Arbeide, eller Billedet af Gudinden med et høit kalathosformet Hovedsmykke og et vidt omkastet Slör, eller etslags Kapsel,

ANEMURION i Cilicien.

172. ΔΟΜΙΤΙΑ... ΚΑΙCΑΡ Domitians Hoved med Laurbærkrands. R. ΑΝΕΜΟΥΡΕΩΝ (sic) Artemis, staaende med Buen i v. Haand, tager en Piil ud af Koggeret; foran en Hiort. Æ. 7.

TARSOS.

173. ΤΑΡCΟΥ Μ(ΗΤΡΟΠΟΛΕΩC) Stadgudindens Hoved med Taarnkrone og Slør. R. Et Tempel med 10 Söiler, paa hvis Forside Indskr. ΚΟΙΝΟC ΚΙΛΙΚΙ. Æ. 4. ¹⁾

SARDES.

174. (ΣΕΒΑCΤΟC) Augustus's Hoved. R. ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ Zeus Aëtophoros staaende indhyllet i en Kappe, med en Stav (?) i v. Haand. ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΕΡΜΟΦΙΛΟΥ. Æ. 4.
175. Brystbillede af det romerske Senats Genius sem en Yngling med lokket Haar. ΘΕΟΝ CΥΝΚΛΗΤΟΝ. R. CΑΡΔΙΑΝΩ(N) ΝΑCΕΟΥ. ²⁾ Zeus Aëtophoros staaende med en Green i v. Haand(?). Æ. 4. B.

der indeslutter Billedet. Ang. den pergæiske Artemis's i det sydvestlige Lilleasien udbredte Dyrkelse, see Eckhel Doctr. n. v. III, p. 13.

¹⁾ At denne Mynt hörer til nærværende Periode, kan slutes af Tittlen Metropolis, der ikkun forekommer paa de tarsiske Mynter fra August til Commodus, og af Typen paa R., der er hyppig paa Mynterne fra samme Tidsrum. Templet med sin Indskrift (ved hvilken underforstaaes *ἁγών*) tilkiendegiver, i Forbindelse med tilsvarende Indskrifter paa andre Mynter, at den i Tarsus stedfindende Cultus med sine Lege og Feste var fælles for hele Cilicien.

²⁾ Formodentlig at supplere *ΕΠΙ ΤΥΜΝΑΣΕΟΥ* (Mionn. IV, p. 117, Nr 651) eller rigtigere *ΕΠΙ ΤΙ ΜΝΑΣΕΟΥ*, som findes paa de sardiske Mynter under Nero (Mionn. IV, p. 123, Nr 695; S. VII, p. 419, Nr 469-70), til hvis Tid altsaa denne Mynt kan antages at henhøre.

MAGNESIA i Lydien.

176. ΝΕ ΚΑΙ ΖΕΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Neros Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. ΕΠΙ·Γ·ΙΟΥ· ΠΟΛΥΔΑΙΝΟ En ubeklædt Hierodule i en rituel Dands, bevægende sig paa Taaspidsene med opløftede Arme; bag Ryggen slagre to Tænier. Foran CI¹⁾, bagved Δ. Æ. 4. B.

THYATIRA.

177. Athenas Brystbillede med Ægide og korinthisk Hielm. Ὶ. ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ Stadens Tyche med en Kalathos paa Hovedet, staaende med et Roer i h. Haand og et Overflødighedshorn i v. Arm. Æ. 4. B.
178. Κ Μ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ Brystbillede af Caracalla, med Laurbærkrands og Krigsdragt. Ὶ. ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ Athena thronende med Palladiet paa den h. Haand, den venstre støttet til en Landse; ved Siden Skioldet. Æ. 7. B.
179. ΑΥΤ·Κ·Μ·ΑΥΡ·ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ Brystbillede af Elagabal, med Laurbærkrands og Krigsdragt. Ὶ. ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ Kaiseren i Krigsdragt paa en galopperende Hest, med Landsen vendt mod en Fiende i barbarisk Dragt, der med bagbundne Hænder knæler under Hesten. Omskrift: ΕΠΙ·ΣΤΡ·ΑΥΡ·ΣΕΠΤ·ΑΥ(Ρ·Λ)ΟΥΚΙΟΥ. Æ. 10.

MOSTENE.

180. ΦΑΥΣΤΕΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ Brystbillede af M. Aurelius's Gemalinde Faustina. Ὶ. ΜΟΣΤΗΝΩΝ ΛΥΔΩΝ Hades bortførende Persephoe paa en med 4 Heste forspændt Vogn. Æ. 7.

¹ ο: det lydiske Bierg Sipylos, ved hvilket Byen laae. Jvfr Mionn. S. VII, p. 377, Nr 279.

HERMOKAPELIA.

181. ΑΥΤ Κ ΤΡΑΙ..... Hadrians Brystbillede, med Laurbærkrands. Ὶ. ΕΡΜΟΚΑΠΗΛΙΤΩ(Ν) Hermes staaende med en Pung i den h. Haand og Caduceus i v. Arm. Æ. 4. B.

PHILADELPHIA.

182. (Indskr. utydelig.) Titus's (?) Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. ΤΙΛΛΑΔΕΛΤΕΩΝ Dionysos staaende med en Viinkande i den h. Haand, den v. Arm støttet til en Thyrsus; ved Fødderne Pantheren opadseende. Æ. 4.

DIOSHIERON.

183. ΝΕΡ... Neros Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. ΔΙΟΣΙΕΡΙΤΩΝ Zeus staaende med en Offerskaal i den h. Haand; den venstre holder den om Lænden nedsunkne Kappe. Foran Ὶ. Æ. 2 $\frac{1}{2}$.¹⁾

LAODICEA i Phrygien.

184. Steenbukkens Himmeltegn (Augustus's Horoskop) med et Overflødigedshorn ved Siden. Ὶ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ Tre sammenbundne Ax. Æ. 2.
185. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ Brystbillede af Maaneguden²⁾ med phrygisk Hue og en over Skulderen sammenheftet Chiton. Paa begge Sider bag det rage Maanens Horn frem. Ὶ. En Örn staaende med udbredte Vinger. Omkring: Navnet ΔΙΟΝΥΣΙΟC. Æ. 4.³⁾

¹⁾ Jvfr Mionn. IV, p. 36, Nr 186. Typen antyder den Zeus-Dyrkelse, af hvilken Byen havde sit Navn.

²⁾ Μήν, en især i Phrygien dyrket Guddom.

³⁾ Denne Mynt, hvis Præg og Skrift passe bedst til nærværende Periode, er formodentlig præget under Hadrians Regiering, da den samme Övrig-

ÆZANIS.

186. ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝ (ΣΕΒ)ΑΧΤΗΝ Brystbillede af Agrippina, Claudius's Gemalinde. Ὶ. (ΑΙΖ)ΑΝΙΤΩΝ Et qvindeligt Brystbillede med Haarsmykke (og to Ax foran).¹⁾ Æ. 3.
187. ἈΝΤΩΝΕ Caracallas Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. ΑΙΖΑΝΕΙΤΩΝ Billede af en Gudinde lignende den ephesiske Artemis. Æ. 4.

AMORION.

188. ΟΥ ΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ Vespasians Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. ΑΜΟΡΙΑΝΩΝ (ΕΠΙ) ΜΟΥ(ΣΩ)ΝΙΟΥ Zeus thronende med Lynilden fremrakt i den h. Haand, den venstre støttet paa et Scepter. Æ. 4.

CÆSAREA i Kappadocien.

189. ΑΥΤΟΚΡ ΟΥΗΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ L. Verus's Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. ΥΠΑΤΟΣ Β Αργæos-Bierget, paa hvis Top dets Guddom staaer med en Offerskaal i den høire og en Landse (eller et Scepter) i den v. Haand.²⁾ Ὶ. Dr. (6.³⁵ Gr.)
190. Μ ΚΟΜΟ ΑΝ -- ΝΙ Brystbillede af Commodus, med Laurbærkrands og Krigsdragt. Ὶ. ΜΗΤΡΟΠΟ (ΚΑΙΣ)ΑΡΕΙΑ Αργæosbierget paa et Altar. Paa Forsiden af Altret ΕΤ -- (Ααρ --). Æ. 8.
191. Μ Α ΚΟ ΑΝΤΩΝΙ S. Brystbillede. Ὶ. ΜΗΤΡΟ ΚΑΙΣΑ

hedspersons Navn forekommer paa en under denne Kaiser i Laodicea slaaet Mynt, see Mionn. IV, p. 322, Nr 734.

¹⁾ Jvfr Sestini Lett. III, p. 49, Nr 21.

²⁾ Bierget Αργæος, ved hvis Fod Staden laae, blev dyrket som en Gud; midt paa det sees den Hule, af hvilken undertiden Flamme stige op. See Eckhel Doctr. n. v. III, p. 189.

- Kaisereren, som tilhøst giennemborer en Löve med sit Spyd. I Exergen ΕΤ ΓΙ (Aar 13).¹⁾ Æ. 6.
192. ΕΟΥΗ ΑΛ.... Brystbillede af Alex. Severus, med Laurbærkrands og Krigsdragt. R. (S. Indskr.) Argæosbierget paa et Altar, paa hvilket ΕΤ Α (Aar 1). Æ. 7.

Öen CYPERN.

193. Μ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ Caracallas Hoved med Laurbærkrands. R. ΚΟΙΝΟΝ ΚΥΠΡΙΟΝ Den paphiske Aphrodites Tempel med en kegleformet Støtte i Midten.²⁾ Æ. 9.

MESOPOTAMIEN.

EDESSENSKE KONGER.³⁾

194. ΑΥΤΟ..... ΟC Commodus's Hoved med Laurbærkrands; foran en Stierne. R. (ΑΒ)ΓΑΡΟC ΒΑC(ΙΛΕΥC) Kongens Brystbillede med den österlandske Tiara paa Hovedet, bagved en Stierne. Æ. 6.
195. ΚΑΙ.... CΕΟΥΗΡΟ Sept. Severus's Hoved med Laurbær-

¹ Aarstallene paa disse Mynter betegne Kaisernes Regjeringsaar.

² Ifølge de gl. Forf. var Aphrodite, hvis Dyrkelse paa Cypern var af assyrisk Oprindelse, i hendes prægtige Tempel i Paphos ikke afbildet i menneskelig Figur, men symbolsk ved en hvid pyramidalsk eller conisk Støtte; see Eckhel Doctr. n. v. III, p. 86. Jvfr Akermans Numism. Journ. II, p. 216 f. Stone worship of the ancients.

³ Flere af de osrhoeniske Konger i Edessa førte Navnet Abgarus. Formentlig er paa Nr 194 og 195-96 den samme Abgarus fremstilt, hvem Caracalla fratog Riget, og paa Nr 197 hans Søn, som ifølge de af ham prægede Mynter maa have erholdt Riget tilbage af Gordian, hvorefter Hi-storien intet beretter. See Eckhel Doctr. n. v. III, p. 514 og 516.

krands. R̄. S. Indskr. Kongens Brystbillede, med et Scepter foran. Æ. 5.

196. En lign. med Indskr. . . . AT CEOYH paa Adv.

197. . . . ΓΟΡΔ . . . Brystbillede af Gordianus Pius med Straalekrone og Kappe; foran en Stierne. R̄. S. Indskr. Kongens Brystbillede, med en Stierne bagved. Æ. 5.

EDESSA.

198. . . . (A)ΛΕΙΑΝΔΡΟΣ CEB Brystbillede af Sev. Alexander med Laurbærkrands, Skiold paa Armen og den h. Haand opløftet. R̄. . . . ΕΔΕCCHNΩΝ Stadgudinden med taarnkronet Hoved siddende paa en Klippe, ved hvis Fod Overdelen af en svømmende Flodgud. Foran et Altar, paa hver Side en Stierne. Æ. 6.

199. AYT ΔΕΚΙC (sic) CEB Brystbillede af Trai. Decius med Laurbærkrands. R̄. ΚΟΛ¹⁾ ΕΔΕC Brystbillede af Stadgudinden med Taarnkrone og Slør. Foran et lille brændende Altar. Æ. 4,

200. ΚΑΙCΑΡ . . . ΜΟΔΟC Commodus's Hoved med Laurbærkrands. R̄. Stadgudindens Hoved med Taarnkrone og Slør. ΥΠΕΡ ΝΙΚ ΡΩΜΕΩΝ. Æ. 3.²⁾

RHESÆNA.

201. Ε ΚΥ ΔΕΚΙΟC ΤΡΑΙΑΝΟC CEB Brystbillede af Trai. Decius med Straalekrone og Kappe. R̄. CΕΠ ΚΟΛ

1 En romersk Coloni oprettedes i Edessa under Caracalla, da denne havde berøvet Abgarus Thronen, og efter hans Tid sattes hyppigt ΚΟΛ foran Stadnavnet paa Mynterne.

2 Denne Mynt, der ikke bærer nogen Stads Navn, er formodentlig præget i Edessa eller Carrhæ til Minde om Romernes Seire over Partherne og andre tilgrændsende Barbarer. See Eckhel Doctr. n. v. III, p. 509 og 520-22.

PHCAINHCIΩN Stadgudinden med et Overflødigheds-
horn i Armen offerer over et Altar, ved hvilket en Palmegreen
er reist. Ovenover sees en flyvende Örn med en Krands i
Næbet og en Palmegreen (?) i Kløerne. Æ. 4. ¹⁾

NISIBIS.

201 a. . . . (ΛΑ) CEB Elagabals Gemalinde, Julia Paulas Ho-
ved. R̄. CΕΠ ΚΟΛΟ ²⁾ ΝΕCIBI Stadgudindens Hoved med
Taarnkrone og Slør. Ovenover Vædderens Tegn, foran en
Stierne. Æ. 7.

SYRIEN

og tilgrændsende Lande.

ANTIOCHIA.

202. KAI(ΣΑΡΙ ΣΕΒΑΣΤΩ ΑΡΧΙΕΡ)ΕΙ Augustus's Hoved med
Laurbærkrands. R̄. ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΣ I en
Krands. ³⁾ Med Aarstallet ZK (27). ⁴⁾ Æ. 5.

203-4. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. R̄. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ
ΕΠΙ ΣΙΛΑΝΟΥ En løbende Vædder, der seer tilbage mod

¹ Rhesæna førte efter Sept. Severus, under hvem den erholdt en romersk Coloni, ofte Titelen af Colonia Septimia. Öرنen, som bærer Seirens Symboler, er det romerske Legiontegn.

² Ogsaa Nisibis havde under Sept. Severus faaet en romersk Coloni.

³ Denne med Indskriften paa Adv. sammenhørende Typ og Indskrift tilkiendegive, at Mynten er præget til Erindring om den Guldkrands (*aurum coronarium*), med hvilken Antiochenerne hædrede Augustus i Anledning af hans Overtagelse af Pontificatet ved Lepidus's Død. See Eckhel Doctr. n. v. III, p. 274.

⁴ Af den i Antiochien under Augustus brugelige Tidsregning, efter Slaget ved Actium, altsaa Aar 3 f. Chr.

- en Stierne.¹⁾ Paa Nr 203 ΓΜ (43). Paa Nr 204 ΔΜ (44).
Æ. 4.²⁾
205. ΣΕΒ Tiberius's Hoved. Ὶ. ΕΠΙ ΣΙΛΑΝΟΥ
ANTIOXEΩΝ Nedenunder Aarstallet ΕΜ (45). Omgivet af
en Laurbærkrands. Æ. 6.
206. ΝΕΡΩΝΟΣ ΚΑΙΣ ΑΣΤΟΥ Neros Brystbillede
med Laurbærkrands og Ægide. Ὶ. Zeus's Örn med Lyn-
ilden i Klöerne. Til venstre: en Palmegreen; ovenover til
höire Aarstallet ΗΡ (108). Ὶ. (Æg.) Didr.
207. ANTIOXEΩΝ Stadgudindens Hoved med Taarnkrone.
Ὶ. Et brændende Altar.³⁾ I Exergen ΕΤ Η(Ρ) (108).⁴⁾
Æ. 3.
208. Apollös (?) Hoved med et Baand om Haaret, der i Nak-

¹ Formodentlig Himmeltegnet Vædderen, som Antydning af den første Foraarsmaaned, i hvilken Antiochia sagdes at være bleven anlagt, see O. Müller Antiqu. Antioch. I, p. 24-26. Ifølge De Witte er denne Vædder Giganten Krios, der i syriske Localmyther synes at have faaet astronomisk Betydning og at være bleven sammenblandet med det nævnte Zodiakaltegn, see Revue numism. 1844 p. 10-13; jvfr ovenfor Milet Nr 1453 Anm.

² Nr 203-5 ere ifølge de tilföiede Aarstal efter den actiske Æra prægede Aar 13, 14 og 15 eft. Chr. under Syriens Præfect Creticus Silanus, der tilbagekaldtes af Tiber Aar 17. (Tacit. Ann. II, cap. 43.)

³ Formodentlig for den böttæiske Zeus, Antiochiens vigtigste Guddom, til hvis Dyrkelse ogsaa Hovedet paa Nr 203-4 og Öرنen paa Nr 206 hentyde. Jvfr B. Nr 1707-8 Anm.

⁴ Aarstallene paa Nr 206-8 ere at beregne efter den egentlige antiochenske eller cæsarianske Æra, der begyndte fra Cæsars Seir ved Pharsalus og var den almindelige i Antiochien efter Tibers Tid. Nr 207-8 ere altsaa prægede under Nero 60 eft. Chr., s. Aar som Nr 206, der bærer Neros Billede og Navn. At overhovedet de her forekommende autonome Mynter ere at henhøre til Kaiserdømmet og at Aarene paa dem ikke tilhøre den ældre seleucidiske Æra, der vilde henvise dem til de syriske Kongers Periode (see B. Nr 1689 f.), skiönnes af deres Liighed med de Mynter, der i det 2det Aarh. eft. Chr. ere prægede i Hieropolis og andre Stæder i denne Deel af Asien; see Eckhel Doctr. n. v. III, p. 285-86, jvfr p. 262.

- ken er omsnoet. $\text{R. ANTIOXE. ET. HP (108). En Lyre. } \text{Æ. 3.}$
209. Apollos Hoved med Laurbærkrands. $\text{R. ANTIOX (ET) } \text{OIP (119). En Laurbærgreen. } \text{Æ. 3. } ^1$
210. $\text{AYT KAI SAP DOMITIANO S EB GERM}$ Domitians Hoved, med Laurbærkrands og Medusahovedet af Ægiden over Brystet. $\text{R. ETOYS NEOY IEPOY ENATOY } ^2$ Önnen med Lynilden i Kløerne; foran en Palmegreen. R. Didr.
211. $\text{AY TOKP KAIC NEP TRAIANOC EB GERM}$ Traians Hoved med Laurbærkrands. $\text{R. DHMAPX EΞ YPAT } ^3$ B, omgivet af en Laurbærkrands. Æ. 7. B.
212. S. Indskr. og Typer. Æ. 5.
213. $\text{AYT KAIS NEP TRAIAN EB GERM}$ S. Hoved. $\text{R. DHMAP(X EΞ) YPAT Γ}$ Zeus Ammons Hoved. R. Diob.
214. $\text{.....AIAN ADRIANOC.....}$ Hadrians Hoved med Laurbærkrands. $\text{R. ANTIOXEΩN THC MHTPPO}$ Stadgudindens Hoved med Taarnkrone og Slør. Foran $\text{B. } \text{Æ. 4.}$
- 214 a-b. $\text{AYT.....AIΛ ADP ANTΩNEINOC EB...}$ Hoved af Antoninus Pius med Laurbærkrands. R. S C i en Laurbærkrands. Forneden paa Nr 214 a Δ , foroven paa Nr 214 b $\text{O. } \text{Æ. 5. } ^4$

¹ Ang. Apollos Dyrkelse i Antiochien, see B. Nr 1675, 1680 og 1707 Anm., Eckhel Doctr. n. v. III, p. 284. Laurbærgreenen sigter navnlig til Apollos berømte Helligdom i Daphne, hvor det Træ forevistes, til hvilket Daphne var bleven forvandlet. Jvfr O. Müller a. St. p. 43. Nr 209 er ifølge Aarstallet af den cæsarianske Æra præget under Vespasian Aar 71.

² *Det 9de nye og hellige Aar* ο; det 9de Aar efter Kaiserens Regierings Tiltrædelse, see Eckhel Doctr. n. v. IV, p. 413 f.

³ Denne ogsaa paa de fölg. Mynter forekommende Indskrift, der angiver Kaiserens Tribunat og Consulat (jvfr Indledn. S. 234 Anm. 4), indførtes under Traians Regiering paa de antiochenske Mynter som Tidsbestemmelse istedetfor den, der findes paa de foreg. Nr.

⁴ Ang. disse Mynters Henførelse til Antiochien, see Eckhel Doctr. n. v. III, p. 301-2. *S. C.*, der ogsaa læses paa Nr 217 f., viser, at de ere

215. ΑΥΤΟΚΡ ΚΑΙC Μ ΑΥΡΗΛ ΑΝΤ CΕΒ M. Aurelius's Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. ΔΗΜΑΡΧΙΚ ΕΙΟΥC ΚC Zeus Ammons Hoved. Æ. 8.
216. ΑΥΤ. Κ. Μ. . . . ΩΝΕΙΝΟC CΕΒ Caracallas Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. ΔΗΜΑΡΧ ΕΙΥ ΠΑΤΟC ΤΟ Δ En Örn med udbredte Vinger, holdende en Krands i Næbet. Imellem Benene et utydeligt Symbol. Æ. 6. B.
217. ΑΥΤ Κ Μ ΑΥ ΑΝΤΩΝΙΝ Elagabals Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ Μ ΚΟΛ¹⁾ Stadgudinden siddende paa Bierget Silpios med Ax fremrakte i den h. Haand; ved hendes Födder Overdelen af Flodguden Orontes.²⁾ Ved Siden Δ Ε og S C. Æ. 6.
218. (ΑΥ)Τ ΚΑΙ ΜΑΡ ΑΥΡ CΕ ΑΛΕΙC Brystbillede af Sev. Alexander, med Laurbærkrands. Ὶ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟ ΚΟΛ Stadgudindens Brystbillede, med Taarnkrone og Slør. Paa Siderne Δ Ε og S C. Æ. 8.
219. ΑΥΤΟΚ Κ Μ ΑΝΤ ΓΟΡΔΙΑΝΟC CΕΒ Brystbillede af Gordian III, med Laurbærkrands. Ὶ. ΔΗΜΑΡΧ ΕΙΟΥCΙΑC En Örn med udbredte Vinger, holdende en Krands i Næbet. I Exergen S C. Æ. Didr.
220. ΑΥΤΟΚ Κ Μ ΙΟΥΛΙ ΦΙΛΙΠΠΟC CΕΒ Den ældre Philips Brystbillede med Laurbærkrands. Ὶ ΔΗΜΑΡΧ (ΕΙ)ΟΥCΙΑC ΥΠΑ ΤΟ Β En Örn staaende med en Krands i Næbet. Nedenunder ΑΝΤΙΟΧΙΑ. Æ. 6.
221. S. Indskr. og Brystbillede. Ὶ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΗΤΡΟ

prægede ifølge en romersk Senats-Beslutning. De tilføiede enkelte græske Bogstaver angaae formodentlig Myntofficinerne, jvfr Eckhel a. St. p. 298-99.

¹ Benævnelsen af Coloni findes paa Antiochiens Mynter fra Caracallas Tid, under hvem Staden optog en romersk Coloni.

² Denne ogsaa paa tidligere antiochenske Mynter hyppigt forekommende Typ er formodentlig en Giengivelse af den berømte Billedstøtte i Antiochien af Stadens Tyche, et Værk af Lysippos's Discipel Eutychides fra Sicyon, see O. Müller a. St. p. 36, jvfr nedenfor Nr 224 Anm.

- ΚΟΛΩΝ Stadgudindens Brystbillede med Taarnkrone og Slør. Ovenover Vædderens Tegn. Paa Siderne Δ Ε og S C. Æ. 8.
222. S. Indskr. Den yngre Philips Brystbillede med Laurbærkrands. S. R. Æ. 8.
223. ΑΥΤ Κ Γ ΜΕ ΚΥ ΤΡΑΙΑΝΟC ΔΕΚΙΟC CΕΒ Trai. Decius's Brystbillede med Straalekrone. R. ΔΗΜΑΡΧ ΕΙΟΥ- CIAC En Örn staaende med en Krands i Næbet. Nedenunder S C. Pot. 7.
224. ΑΥΤΟΚ Κ Γ ΟΥΙΒ ΤΡΕΒ ΓΑΛΛΟC CΕΒ Gallus's Brystbillede med Laurbærkrands. R. ANTIOXΕΩΝ..... En Tempelbygning med 4 joniske Söiler, i hvis Midte Antiochia siddende med Flodguden Orontes ved Födderne; over Tinden Vædderens Tegn.¹⁾ Paa Siderne ΔΕ, i Exergem S C. Æ. 8.

SELEUCIA

225. ΤΡΑΙΑΝΟC ΑΡΙCΤ..... Traians Hoved med Laurbærkrands. R. CΕΛΕΥΚΕΩΝ..... Den kasiske Zeus's Steen under en paa 4 Söiler hvilende Tempelbygning, paa hvis Tinde en Örn med udbredte Vinger. Nedenunder ΖΕΥC ΚΑCΙΟC.²⁾ Æ. 6. B.

ANTIOCHOS IV EPIPHANES,

Konge i Kommagene 37-72 eft. Chr.

226. ΑΝΤΙΟΧΟC ΕΠΙ ΒΑCΙΛΕΥC Kongens Hoved med Dia-

¹ Ang. det Tempel, i hvilket Antiochias Billedstötte var opstilt, jvfr O. Müller a. St. p. 38-40.

² Zeus havde dette Tilnavn af Bierget, ved hvilket Staden laae; jvfr Corycyras Mynter Nr 45 f. og Suidas Κασίος. Af Fremstillingen sees, at han i Seleucia ikke havde nogen Billedstötte, men dyrkedes under Skikkelse af en uformelig Steen, ifölge en gammel Cultus af asiatisk Oprindelse; jvfr Pogla Nr 171, Cypern Nr 193 og Ambracia B. Nr 450.

dem. R. KOMMAGHNON Himmeltegnet Skorpionen; imellem dens Tænger Λ . Omgivet af en Laurbærkrands. Æ. 7.^1

SAMOSATA.

227. AΔPIANOC CEBACTOC Hadrians Hoved med Laurbærkrands. $\text{R. ΦΛΑ CAMO MHTPO KOM}^2$ i en Egekrands. Æ. 4. B.

228. $\text{AYTOK K MA IOY ΦIΛIΠΠ CEB}$ Den ældre Philips Brystbillede, med Laurbærkrands. $\text{R. ΦΛ CAMOCATEΩN MH KOM.}$ Stadgudinden siddende paa en Klippe med en Örn paa den udstrakte h. Haand; ved hendes Födder Pegasus. Æ. 9.

ZEUGMA.

229. $\text{AYTOK K M IOYAI ΦIΛIΠΠOC CEB}$ Brystbillede af Philip I med Laurbærkrands og Krigsdragt. R. ZEYΓMA-TEΩN Et Tempel paa Toppen af et Bierg. Æ. 7.

CYRRHOS.

230. KOMOΔOC Commodus's Hoved med Laurbærkrands. R. KATEBATOY..... Zeus siddende paa en Klippe med Lynilden i den h. Haand, den venstre støttet til et Scepter; foran Födderne Öرنen.³ Æ. 5. B.

231. $\text{AYTOK K M IOYAI ΦIΛIΠΠOC CEB}$ Brystbillede af

¹ Ang. denne Konge, see Eckhel Doctr. n. v. III, p. 255. Skorpionen var ifølge Ptolemæus (L. II.) Kommagenes Zodiakaltegn.

² Da Kommagene ved Antiochus IV's Afsættelse under Vespasian Aar 72 var bleven gjort til romersk Provinds, erholdt Samosata, der havde været Kongesædet, Tilnavnene Metropolis og Flavia efter Kaiseren.

³ Zeus blev i forskellige græske Lande dyrket under Tilnavnet *den Nedstigende*, som den, der nedsendte Lynilden, eller den, der paa anden Maade aabenbarede sig for de Jordiske. See Eckhel Doctr. n. v. III, p. 260.

Philip II med Laurbærkrands. R. KYPHCTON Zeus Katabates's Billedstøtte i et Tempel med 6 Søiler, over hvis Tinde Vædderens Tegn. Omkring: $\text{ΔΙΟC KATEBATOY. } \text{Æ. 7.}$

HIEROPOLIS i Cyrrhastica.

232. $\text{TI AIA AΔPEI (sic) ANTΩNEIN ..}$ Antoninus Pius's Brystbillede, med Laurbærkrands. R. ΘEAC CYPIAC^1 ΙE-POΠO Nedenunder A. Æ. 6.

BEROEA.

233. (Indskr. mangler.) Antoninus Pius's Hoved med Laurbærkrands. R. BEPOIAIΩN Nedenunder A. Omgivet af en Laurbærkrands. Æ. 5. B.

CHALCIS.

234. CEB ΓEPM ΔAK ΠAPΘ Traians Brystbillede, med Laurbærkrands. R. ΦΛ KAKKIΔEΩN Nedenunder A. Omgivet af en Laurbærkrands. Æ. 7. B.

235. $\text{NEP TPAINOC APICT CEB ΓEP ...}$ S. Brystbillede. S. R. med $\text{Δ. } \text{Æ. 5.}$

TRIPOLIS i Phœnicien.

236. Kabirernes Hoveder med Laurbærkrandse, ved Siden af hinanden.²⁾ R. TPΠOAITΩN En Palmegreen. L CT (Aar 306)^3 . Om Randen en Laurbærkrands. Æ. 5.

¹ *Syria* er den i disse asiatiske Lande dyrkede Gudinde, som ogsaa kaldtes Atargatis eller Derceto, og som af Grækerne og Romerne sammenblandedes med den phrygiske Rhea og Cybele; efter Caracallas Tid findes hun afbildet paa Hieropolis's Mynter siddende paa en Løve. Jvfr Eckhel Doctr. n. v. III, p. 262.

² Kabirerne, der af Grækerne identificeredes med Dioskurerne, hørte som Skibsfartens Opfindere og Beskyttere til Phœniciens vigtigste Guddomme. Ang. deres Dyrkelse, see Eckhel Doctr. n. v. p. 374-75.

³ Aarstallet paa denne og den følg. Mynt er efter den seleucidiske Æra,

237. S. Hoveder. R. S. Indskr. Nike med Palmegreen og Krands, staaende paa Forstavnen af et Skib. Nedenunder L TN (Aar 350). Æ. 4.

SIDON.¹⁾

238. Stadgudindens Hoved med Taarnkrone og Slør. R. ΣΙ-
ΔΩΝΙΩΝ Stadgudinden staaende paa et Skib med en Trophæstang i v. Arm, den h. Haand støttet paa et kort Scepter.²⁾
Ved Siden L -- (Aar --). Æ. 4.
239. S. Hoved med en Akrostolion foran. R. ΣΙΔΩΝΟΣ
ΘΕΑC³⁾ Et Skib. Ovenover et Aarstal, nedenunder phœnisciske Bogstaver, utydeligt udprægede. Æ. 2¹/₂.
240. S. Hoved med en Akrostolion bagved og en Stjerne foran.
R. ΣΙΔΩΝΟΣ ΙΕΡΑΣ Astartes Kapel med hendes Billede, paa en Vogn.⁴⁾ Nedenunder ΖΚΣ (Aarstallet 227). Æ. 5.

der regnedes fra 312 f. Chr. (jvfr B. Nr 1689 Anm.). Nr 236 er altsaa præget under August 6 f. Chr. og Nr 237 under Claudius 48 eft. Chr.

¹⁾ De følg. Mynter, der ligesaa lidt som de øvrige her forekommende fra de phœnisciske Stæder, bære de romerske Kaiseres Hoveder eller Navne, høre ifølge Aarstallene, af hvilke dog ikkun det paa Nr 240 er læseligt, til nærværende Periode. Tidsregningen er en for Sidon eiendommelig, der maa have havt Aaret 111 f. Chr. til Udgang; ifølge samme er Nr 240 præget 117 under Traian eller Hadrian. See Eckhel Doctr. n. v. III, p. 366-68.

²⁾ Sædvanligt antaget for Astarte med et i et Kors endende Scepter i v. Arm, see Eckhel Doctr. n. v. III, p. 369 og Lajard i *Annali dell' inst.* XVII (1845) p. 36. Men at denne Gudinde, der bærer Taarnkrone og ogsaa findes fremstilt med en Krands eller en Akrostolion i h. Haand, er den personificerede Stad ΣΙΔΩΝ ΘΕΑ (paa Nr 239), kan slutes af Sammenligning med Brystbilledet paa Adv. af disse Mynter og med den paa lign. Maade paa de tripolitanske Tetradrachmer afbildede Gudinde. Stangen i v. Arm er ifølge tydelige Exemplarer den samme tregenede Trophæstang, som Nike holder paa Alexander den Stores Siatere. Astarte blev i Sidon tilbedt under en anden Form, see Nr 240.

³⁾ σ: Stadgudinden *Sidon*; see Eckhel Doctr. n. v. p. 370.

⁴⁾ Gudindens Billede er Vase-formet eller en tilhugget Steen med 2 Hanke, som Levning af den ældste især i Asien vedligeholdte Cultus. Jvfr

TYROS.¹⁾

- 241-42. Hoved af den tyriske Herakles, uskiægget, med Laurbærkrands. R. ΤΥΡΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ En Kölle. Nederst ΗΡ (Aarstallet 108) og 3 utydelige phœniciske Bogstaver. Om Randen en Laurbærkrands. Æ. 5¹/₂ og 4¹/₂. Nr 242 B.
243. Stadgudindens Hoved med Taarnkrone, Slør og en Palmegreen bag Skulderen. R. ΤΥΡΟΥ (i Monogr.) ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Et Skib. Överst ΘΙΣ (Aarstallet 219), nederst 3 utydelige phœniciske Bogstaver. Æ. 5.
244. S. Adv. R. ΤΥΡΟΥ (i Monogr.) ΙΕΡΑΣ Et Palmetræ. ΛΣ (Aarstallet 230). Æ. 2¹/₂.

JUDEA.

245. ΚΑΙΣΑΡΟΣ Et Ax. R. Et Palmetræ. Λ ΛΘ (Aar 39).²⁾ Æ. 3.

Akermans Numism. Journ. II, p. 216 f. Stone-worship of the ancients. Til Sammenligning tiene de ciliciske Mynter, paa hvilke en pyramidalsk Steen med Hanke til at bæres er afbildet (Mionn. S. VII, Pl. 8, Nr 4), fremdeles Mynterne fra Ambracia (B. Nr 450), Pogle (Nr 171), Cypern (Nr 193), Seleucia (Nr 225) og de alexandrinske Mynter med de saakaldte Kanoper. Ifølge Eckhel (Doctr. n. v. III, p. 367 og 369) skulde det være Astartes Brystbillede.

¹ De paa de følg. Mynter anførte Aarstal høre til den tyriske Æra, der begyndte fra 126 f. Chr., da Tyrus synes at have erholdt en selvstændig Forfatning af Alexander II; see Eckhel Doctr. n. v. III. p. 382-84. Nr 241-42 ere altsaa prægede under August Aar 18 f. Chr., Nr 243 under Domitian 93, Nr 244 under Traian 104 eft. Chr. Herakles's (Melkarth's) Dyrkelse var af stor Betydning og ældgammel Oprindelse i Tyrus, hvorfra den var bleven udbredt til de græske Stater; jvfr B. Nr 1702 Anm., de phœniciske Mynter II, 2, Nr 87 f., Eckhel a. St. p. 385. Palmen (jvfr B. Nr 1717 Anm.) og Skibet vare de gamle phœniciske Emblemer.

² Præget under August Aar 39 efter Slaget ved Actium.

246. ΙΟΥΛΙΑ i en Krands. Ὶ. Tre Liliestængler. (L) Γ
(Aar 3). Æ. 3. ¹⁾

ARCHELAOS, Ethnarch i Judæa 4 f. Chr.-6 eft. Chr.

247. ΗΡΩΔΟΥ En Dru eklase. Ὶ. ΕΘΝΑΡΧΟΥ En macedonisk Hielm. Ved Siden en lille Caduceus. Æ. 3. ²⁾

AGRIPPA II, Konge i Judæa 53-99 eft. Chr.

- 248-49. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΓΡΙΠΑ En Skiærm. Ὶ. Tre forbundne
ΑΧ. ³⁾ Paa Nr 248 Λ ζ. Æ. 3.

GERASA.

250. -Ι ΑΥ Κ ΤΡΑ Α..... Hadrians Hoved med Laurbærkrands. Ὶ. ΑΡ(ΤΕ)ΜΙC ΤΥΧ(Η) ΓΕΡΑCΩΝ Artemis's Brystbillede med Kogger og Bue. Æ. 4.

ASKALON.

251. CE Neros Hoved med Laurbærkrands. Foran en Trefork.
Ὶ. ΑC En Kriger staaende med et Sværd løftet i den h. Haand, i v. Arm en Palmegreen og et Skiold. ⁴⁾ Ved Siden Aarstallet ΑΟΡ (171). ⁵⁾ Æ. 3.

¹ Præget i Tibers 3die Regjeringsaar med hans Moder Julias Navn. Ang. disse Mynter, jvfr Eckhel Doctr. n. v. III, p. 497-98.

² Archelaos førte formodentlig, ligesom begge sine Brødre, tillige Navnet Herodes efter sin Fader; see Eckhel a. St. p. 484. Typen paa Adv. er optaget efter de maccabæiske Mynter, paa Ὶ. efter de macedoniske Kongemynter (see B. Nr 697 f.).

³ Disse Typer antages at sigte til den jødiske Tabernakelfest (Σκηνοπηγία) og Offret af Jordens Afgrøde. Nr 248 er ifølge det tilføiede Aarstal præget i Agrippas 6te Regjeringsaar.

⁴ Rimeligt Stadens Anlægger Askalos, efter hvem den havde Navn. Steph. Byzant.

⁵ α: 68 eft. Chr., efter Askalons Tidsregning, hvis Udgangs-Aar var 103 f. Chr. See Eckhel Doctr. n. v. III, p. 446-47.

BOSTRA i Arabien.

252. AY KOMMO ANTΩN.... Commodus's Hoved med Laurbærkrands. R̄. N TPA BOCTPA En gaaende Kamel.¹⁾ Æ. 3.

253. AY K (T) AI AΔP ANTΩNINOC CE E Antoninus Pius's Hoved med Laurbærkrands. R̄. M AYΦHAIIOC KAICAP YIOC CEB Brystbillede af M. Aurelius som Cæsar. Æ. 8.²⁾

ÆGYPTEN.³⁾

254. (CEB)ACT .. Augustus's Hoved. R̄. KAICAP Et rundt Tempel, i hvis Midte et Felttegn eller en Trophæ er opreist.⁴⁾ Æ. 7.

255. (KAI)ΣAP S. Hoved med Laurbærkrands. R̄. ΣEBA-ΣTOΣ En Halvmaane med en Stjerne over. Æ. 2.

256. En Krokodil. R̄ CEBACTOY I Midten I (Aarstallet 10). Æ. 2.

257. KAICAP Et Overflødighedshorn. R̄. (CEBA)CTOC Et Altar (med Paaskrift K Ϸ: Aarstallet 20). Æ. 3. B.

¹⁾ Bostra førte Tilnavnene *NEA TPALANH*. Kamelen var, som bekiendt, Arabiens Symbol.

²⁾ Prægestedet for denne Mynt lader sig ikke bestemme; det er at søge i Orienten.

³⁾ De følg. Mynter, der ikke bære nogen Stads Mærke eller Navn, kaldes sædvanligt alexandrinske, fordi de antages at være prægede i Alexandria. De ere i Almindelighed betegnede med Kaisernes Regjeringsaar. Typerne er dels reent romerske eller græske, dels tagne fra den ægyptiske med den græsk-romerske sammenblandede Cultus.

⁴⁾ Formodentlig det af Augustus for Mars Ultor opførte Tempel, i hvilket Triumphatorernes Insignier skulde opstilles. (Sueton. Aug. cap. 29).

258. (ΤΙ Κ)ΛΑΥ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣ... Claudius's Hoved med Laurbærkrands; foran en Stierne. Ὶ. ΑΥΤΟΚΡΑ En Nilhest. I Exergen L B (Aar 2). Æ. 6.
259. ΣΕΒΑΣ ΓΕΡΜΑ S. Hoved. Foran L IA. Ὶ. ΑΥΤΟΚΡΑ Fire sammenbundne Ax med en Caduceus i Midten. Æ. 6.
260. S. Indskr. og Hoved; foran en Stierne. Ὶ. S. Indskr. En stangende Tyr. (I Exergen L IA.) Æ. 6.
261. ΝΕΡΩ ΚΛΑΥ Κ.... Neros Hoved med Straalekrone. Ὶ. ΠΟΠ(ΠΑΙΑ) ΣΕΒΑΣΤΗ Poppæa Sabinas Hoved. Foran L I. Ὶ. Tetradr.¹⁾ (13.⁵ Gr.)
262. S. Adv. Ὶ. ΑΥΤΟΚΡΑ Serapis's Brystbillede.²⁾ Foran L IA. Pot. 6.
263. S. Adv. Ὶ, S. Indskr. En Örn med en Palmegreen. Foran L IA. Pot. 5. B.
264. ΝΕΡΩ ΚΛΑΥ ΚΑΙΣ ΣΕΒ ΓΕΡ Neros Brystbillede med Straalekrone og Ægide. Ὶ. S. Indskr. Brystbillede af Alexandria, bedækt med en Elephanthud.³⁾ Foran L IB. Æ. 6.
265. ΙΣ ΣΕΒ ΓΕΡ ΑΥ Neros Hoved med Straalekrone. Foran L ΙΓ. Ὶ. Augustus's Hoved med Straalekrone. ΘΕΟΣ ΣΕΒΑΣ(ΤΟΣ). Pot. 6.
266. S; Indskr. og Hoved. L ΙΔ. Ὶ. Brystbillede af Apollo med Laurbærkrands og Kogger paa Ryggen. Foran en Stierne. (ΠΥ)ΘΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ.⁴⁾ Pot. 6.

¹ De alexandrinske Sölvmynter synes at være Tetradrachmer af en ringere Myntfod end den under Ptolemæerne brugelige æginæiske, svarende til en Talent af mindre Værdi, som under Kaiserne kom i Brug i Ægypten. See Bœckhs Metrol. Unters. X, 6-8.

² See Nr 300 Anm.

³ Navnet findes paa andre Mynter föiet til dette Brystbillede. Alexandria havde som Gudinde et Tempel i Staden (Ammian XX).

⁴ Denne Typ synes foranlediget ved Neros i dette Aar foretagne berygtede

267. . . . ΣΟΥΛΠ Γ Galbas Hoved med Laurbærkrands.
 Λ Α (Aar 1). Ὶ. Alexandrias Brystbillede. ΑΛΕ(ΞΑΝ)ΔΡΕΑ.
 Pot. 6.
268. - - - ΟΚ ΚΑΙΣ ΣΕΒΑ Vespasians(?) Hoved med Laur-
 bærkrands. Ὶ. Den hellige Hög, med Overdelen af Pschent
 (Horus's Emblem) paa Hovedet. Λ ζ. -Æ. 4.
- 269-70. ΑΥΤΟΚ ΚΑΙΣ ΣΕΒΑ ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ S. Hoved.
 Ὶ. Brystbillede af Isis med Hovedsmykket dannet af Maane-
 skiven mellem to Kohorn.¹⁾ Paa Nr 269 Λ ζ. Paa Nr 270
 Λ Ζ. -Æ. 6.
271. S. Adv. Ὶ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ Alexandrias Brystbillede. Λ
 ΕΝΑΤ. -Æ. 6.
272. ΚΑΙΣ ΝΕΡ ΤΡΑΙΑΝ Traians Hoved med Laurbær-
 krands. Ὶ. Nilens Gud hvilende paa en Krokodil, med et
 Siv i v. Arm og holdende med den h. Haand et Overflödigheds-
 horn, af hvilket en lille Genius hæver sig op pegende paa
 Talzifferne Ι ζ.²⁾ Nedenunder (Λ) Β. -Æ. 10.
273. ΑΥΤ ΤΡΑΙΑΝ ΣΕΒ ΓΕΡΜ ΔΑΚΙΚ S. Hoved. Ὶ. Dios-
 kurerne staaende med Landsen i den ene og Sværdet i Skede
 i den anden Arm. Λ ζ. -Æ. 9.
274. (Omskr. bortslidt.) S. Hoved. Ὶ. Kaiseren med et
 Scepter og en Oliegreen i Hænderne paa en af 4 Heste
 trukken Vogn. Λ Ι Β. -Æ. 10.
275. (ΑΥΤ ΤΡ)ΑΙΑΝ ΣΕΒ ΓΕΡΜ ΔΑΚΙΚ S. Hoved. Ὶ. En
 skiægget Gud med en Himmelkugle paa Hovedet, siddende

Reise i Grækenland, hvor han selv optraadte i de pythiske og andre apollinske Lege.

¹ Isis var i den græsk-romerske Cultus i Ægypten den qvindelige Hovedguddom og Maanegudinde, sideordnet Serapis, der ogsaa var Solgud og fortrængte Isis's oprindelige Gemal Osiris (jvfr Nr 262 og 300).

² Ang. Nilgudens Betydning, see Eckhel Doctr. n. v. IV, p. 36-37. Tallet 16 betegner Nilens Stigen til 16 Alen, som var et lykkeligt Varsel om Aarets Frugtbarhed. Plin. H. N. V, 10.

- paa et lille Bierg, med den h. Haand under Hagen og et langt Scepter i den v. Arm; paa hver Side en Vædder paa en Stötte.¹⁾ ΛΙΓ (Aar 13). Æ. 10.
276. S. Adv. R. S. Typ s. Nr 274, med ΛΙΔ. Æ. 10.
277. S. Adv. R. Kaiseren med Scepter og Oliegreen paa en Vogn trukken af 4 Elephanter. ΛΙΕ. Æ. 10.
278. S. Adv. R. Isis paa en Throne med den diende Horus paa Skiödet. ΛΙΖ. Æ. 10.
279. S. Adv. R. ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΟΜΟΝΟΙΑ Fredens og Samdrægtighedens Gudinder, den ene staaende med Ax i den oploftede v. Haand, den anden med et Overflödighedshorn i den v. Arm, give hinanden den h. Haand. ΛΙΖ. Æ. 9.
280. ΑΥΤ ΚΑΙ ΤΡΑΙ ΑΔΡ Hadrians Brystbillede med Laurbærkrands. R. Tyche²⁾ staaende med et Overflödighedshorn i den v. Arm og et Roer i den h. Haand. ΛΔ. Æ. 6.
281. (ΑΥΤ Κ)ΑΙC ΤΡΑΙΑΝ ΑΔ Hadrians Hoved med Laurbærkrands. R. Nilguden liggende med den v. Arm, der holder et Overflödighedshorn, lænet paa en Nilhest, og med et Siv i den h. Haand. (L)Ι. Æ. 10.
282. ΑΥΤΟ ΤΡΑΙ ΑΔΡΙΑΝΟ S. Hoved. R. Demeter, med et ægyptisk Symbol paa det beslørede Hoved, staaende med den h. Arm slöttet til en höi Fakkell, og Ax i den v. Haand. (L)ΙΑ. Æ. 4.
283. (Omskr. utydelig.) S. Hoved. R. En gaaende Panther. ΛΙΑ. Æ. 4.
284. ΑΥΤ ΚΑΙ ΤΡΑΙ ΑΔΡΙΑ CΕΒ Hadrians Brystbillede med

¹ Ifölge Zoëga (Numi ægyptii imp. p. 72, Nr 89 Anm.) betegner denne Fremstilling den ammoniske Oase; i den af Mynten givne Beskrivelse anföres det, at en Kilde fremvælder ved Foden af Bierget. Jvfr Nr 297 Anm.

² Paa andre Mynter er denne Figur omskrevet ΤΥΧΗ ΣΕΒΑΣΤΟΥ, Kaiserens Skiebnegudinde.

- Laurbærkrands. R. Velstandens Gudinde (Euthenia¹⁾), med en Valmue samt Ax i den h. Haand og Hovedet smykket med Blomster, liggende med den v. Arm støttet paa en Sphinx. $\text{L } \Delta\Omega\Delta\text{EK}$ (Aar 12). Æ. 8.
285. S. Adv. R. Alexandria, med en Elephanthud over Hovedet og Ax i Haanden, kysser Haanden paa Kaiseren, som staaer med et Scepter i Armen. $(\text{L}) \text{IE.}^{2)}$ Æ. 10.
286. S. Adv. R. Alexandria, med de samme Attributer og holdende en Vexillum, giver Haanden til Kaiseren, der staaer med et Scepter i Armen. $(\text{L}) \text{IE.}$ Pot. 6.
287. $\text{AYT} \dots\dots \text{A}\Delta\text{PIANOC } \text{CEB.}$ S. Brystbillede. R. Et vaseformet Gudebillede med det ægyptiske Hovedsmykke Otf. (Saakaldet Canopus.³⁾) $(\text{L}) \text{IZ.}$ Æ. 6.
288. $\text{AYT K(AIC) TPAIAN} \dots$ S. Brystbillede. R. Sphinx holdende et Hiul med det ene Forbeen. L IH. Æ. 10.
289. (Omskr. afslidt.) S. Brystbillede. R. Kaiseren paa en Quadriga som paa Nr 274. $\text{L IH} (?)$. Æ. 9.
290. $\text{AYT KAIC TPAIAN A}\Delta\text{PIANOC } \text{CEB.}$ S. Brystbillede. R. En staaende Tyr (Apis); foran et lille Røgelsealtar. L IH. Æ. 6.
291. S. Adv. R. Tyche som paa Nr 280. L IH. Æ. 6.
292. S. Adv. R. Nilguden liggende paa en Krokodil med et Overflödighedshorn i v. Arm og et Siv i h. Haand. $(\text{L } \text{EN-N})\text{EA K } \Delta$ (Aar 19). Æ. 10.
293. S. Adv. R. Harpokrates, med den h. Pegefinger paa Munden og en Külle i den v. Arm, ridende paa en Vædder,

Det græske Navn findes oftere tilføjet.

² Forestillingen paa denne og den fölg. Mynt betegner den Hyldest, der vistes Hadrian ved hans Ankomst til Alexandrien dette Aar. Jvfr Eckhel Doctr. n. v. VI, p. 489-91.

³ Jvfr Zoëga Numi ægyptii imp. p. 34, Nr 16 Anm.

- hvis Hoved bærer en Himmelkugle.¹⁾ Aaret ukiendeligt. Æ. 10.
294. S. Adv. R. En Tempelbygning, i hvilken 2 vaseformede Gudebilleder, der bære Osiris's og Isis's Attributer paa Hovederne. (Saakaldte Canoper.) Aaret bortslidt. Æ. 10.
295. S. Adv. R. En Tempelbygning, i hvilken Billedet af Serapis staaende med et langt Scepter i den v. Haand og den h. Arm udstrakt mod Kaiseren, der holder et Scepter i den v. Arm og lægger den h. Haand paa en lille Naos med Indskriften ΑΔΡΙΑΝΟΝ.²⁾ Æ. 10.
296. (Omskr. ukiendelig.) Brystbillede af Cæsaren Ælius. R. (ΔΗΜ ΕΞ)ΟΥ ΥΠΑΤ Β Samdrægtighedens Gudinde, sidende med en Offerskaal i Haanden; ved Siden af Stolen et Overflödighedshorn. Nedenunder ΟΜΟΝΟΙΑ. Æ. 9.
297. ΑΥΤ ΑΝΤΩΝΙΝΟC CΕΒ ΕΥ Antoninus Pius's Brystbillede med Laurbærkrands. R. Ammons Hoved med en Himmelkugle over Issen.³⁾ (L) Z. Æ. 9.

¹ Den ægyptiske Horus, Osiris's og Isis's Søn, blev under Navnet *Ἄρρω-κράτης* (hvilket oftere findes tilføiet paa de alexandriske Mynter) dyrket af Grækerne og Romerne som Taushedens Gud (*Sigalion*), hvis Billede i Almindelighed fandtes i Templerne ved Siden af Serapis og Isis for at minde om Sülhed. Men han var tillige Symbol paa den stigende Foraarsol, og til Antydning af denne er han fremstilt paa Zodiakaltegnet Vædderen (jvfr Zoëga a. St. p. 156 Nr 495 Anm.); Köllen er formodentlig tilføiet for at vise Overeensstemmelsen med Herakles, hvis Dyrkelse ogsaa var af solar Betydning.

² Hadrian havde et Tempel i Alexandrien, hvilket af denne Mynt sees at have været reist endnu medens Kaiseren levede. Eckhel Doctr. n. v. IV, p. 64.

³ Den libyske og ægyptiske Gud *Amon(-Chnuphis)* var allerede tidligt optaget af de cyrenensiske Grækere (jvfr B. Nr 1775 f.) og blev afbildet med Vædderhorn, fordi Vædderen var hiin Guddoms Symbol; der havdes dog ogsaa græske Sagn om Oprindelsen til dette Attribut (see Hygini Astron. II, 20). Himmelkuglen synes at vise en Sammenblanding af Ammon med Kronos (Saturn), idet den findes paa andre ægyptiske Mynter over dennes Hoved og den ægyptiske Amon-Ra var den ældste

298. ΑΥΤ Κ Τ (ΑΙ)Λ ΑΔΡ ΑΝΤ(ΩΝ)ΙΝΟC CΕΒ ΕΥC S. Hoved.
 R. Nilguden som paa Nr 272; den lille Genius i Overflödigheds-
 hornet rækker en Krands op, over hvilken ΙC ΑΤΟΥ
 (Aar 9-12). Æ. 10.
299. (Omskr. afslidt.) S. Hoved. R. Zeus med Scepter og
 Offerskaal, baaren af Örnen. . . . ΤΟΥ (Aar 9-12). Æ. 9.
300. (Omskr. afslidt.) S. Hoved. R. En Tempelbygning, i
 hvilken Serapis thronende, med et höit Scepter i den v. Haand,
 den höire udstrakt over det trehovedede Dyr ved hans Side. ¹⁾
 ΔΩΔΕ --- (Aar 12). Æ. 9.
301. (Omskr. afslidt.) S. Brystbillede. R. En Tempelbyg-
 ning, i hvilken Isis throner med den diende Horus paa Skiö-
 det. ΔΩΔΕΚΑΤΟ. Æ. 9.
302. ΑΥΤ Κ Τ ΑΙΛ ΑΔΡ ΑΝ ΕΥCΕΒ S. Brystbillede.
 R. Isis Pharia, som med begge Hænder udfolder et Seil;
 den höire holder tillige Sistrum. Ved Siden et Fyrtaarn
 (Pharos) med en Billedstötte paa Toppen. ²⁾ -- ΔΕΚΑΤΟΥ
 (Aar 11 eller 12). Æ. 9.

og överste Guddom, af hvilken de andre Gude-Generationer udviklede sig; ifölge Eckhel (a. St. IV, p. 34) betegner Kuglen Ammon som Solgud.

¹ Serapis, hvis Dyrkelse synes at have sin Oprindelse fra Sinope ved Pontus, havde under Ptolemæerne efterhaanden faaet stor Anseelse i Ægypten og blev her under Kaiserne sammensmeltet med Zeus, Hades, Poseidon, Helios og flere Guder, hvilket bekræftes ved Attributerne og Tilnavnene paa de alexandrinske Mynter. Hans prægtigste Tempel fandtes i Alexandrien. Mynten viser formodentlig det her opstillede Billede af Guden med Kalathos paa Hovedet og Uhyret ved Siden (med de 3 Hoveder af en Löve, en Hund og en Ulv, samt Slangehale), paa hvilket han lægger sin höire Haand til Tegn paa sin Magt over det; see Beskrivelsen hos Macrobius Saturn. I, 20. Jvfr Eckhel Doctr. n. v. IV, p. 29-31.

² Isis havde af Öen med Fyrtaarnet ved Alexandrien Tilnavnet *Pharia* (forekommende paa senere romerske Mynter) og blev under dette dyrket som de Söfarendes Beskytterinde ogsaa af Grækerne og Romerne. I Ægypten troedes hun at have opfundet Seiladsen, idet hun drog om for

303.ANTΩNINOC CEB S. Brystbillede. R. Kaiseren paa en Quadriga, med Sceptret i v. Arm, den h. Haand udstrakt. L IH (Aar 18). Æ. 10.
- 304 AYT K TANT S. Brystbillede. R. En Gudinde (Tyche-Eirene) staaende med et Roer i den v. Arm og Ax opløftede i den h. Haand; paa hver Side Fordelen af et Skib (et Seilskib og en Nilbarke); ved Fødderne 2 liggende Figurer med ukiendelige Attributer (Oceanus og Nilguden).¹⁾ L IH. Æ. 9.
305.AI AΔ(P) ANT S. Brystbillede. R. Kaiseren tilhest med den h. Haand opløftet. Aaret bortslidt. Æ. 9.
306. (Omskr. utydelig.) S. Hoved. R. En Gryph, som holder et Hiul med det ene Forbeen. (Nemesis's Attributer.) Æ. 4.
307. M AYPHAIOC ANTΩNINOC - - - Hoved af M. Aurelius med Laurbærkrands. R. En Gudinde med Hielm og Vinger, siddende med en Palmegreen i den v. Arm og en Krands fremrakt i den h. Haand. (Athena-Nike.) L E. Æ. 9.
308. ΦAYCTINA CEBACTH Brystbillede af M. Aurel's Gemalinde Faustina. R. Dikaiosyne²⁾ (Æquitas), siddende med en Vægtskaal i den h. Haand og et Overflødighedshorn i v. Arm. L IF. R. Tetradr. (12.⁸ Gr.)
309. (Omskr. afslidt.) S. Brystbillede. R. Isis thronende med Horus paa Skiödet, i en Tempelbygning. (Aaret utydeligt.) Æ. 9.
310. M AYPH KOMMO ANTΩNINOC C Commodus's Hoved

at söge efter Osiris (senere efter Horus), til hvilken Eftersögning ogsaa Instrumentet Sistrum henhörer, see Zoëga a. St. p. 135, Nr 339 Anm.

¹ Jvfr Zoëga a. St. p. 203, Nr 367, Tab. XII. Fremstillingen antyder Alexandriens Beliggenhed.

² Det græske Navn er undertiden tilføjet.

- med Laurbærkrands. $\text{R. Kaiseren paa en Quadriga, med Scepter. L KA (Aar 21)¹. \text{Æ. (Pot.) 7.}$
311. $\text{CEB EYCB (sic) S. Hoved. R. Nike paa en Quadriga. L KE. \text{Æ. 6.}$
312. $\text{M A KO S. Hoved. R. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. L KZ. \text{Æ. 6.}$
313. $\text{\Lambda A\Lambda AYP KOM CE EYCE EYTY S. Hoved. R. Zeus thronende, med Scepter og Lynild. L \Lambda B. \text{Æ. 6.}$
314. (Omskr. utydelig.) Hoved af Severus Alexander med Laurbærkrands. $\text{R. Tyche liggende paa en Seng (lectisternium), med den h. Haand paa Roret. L \Delta. \text{Æ. 5.}$
315. $\text{A K M AN \Gamma O P \Delta I (AN) OC EYCEB}$ Brystbillede af Gordian den Yngre med Laurbærkrands. $\text{R. Ammons Hoved, med en Himmelkugle over Issen. L \Gamma. \text{Æ. 5.}$
316. $\text{A K M IOY \Phi I \Lambda I \Pi \Pi OC EYCEB}$ Brystbillede af Philip den Ældre med Laurbærkrands. $\text{R. Brystbillede af Nilguden med en Krands af Flodplanter om Hovedet; foran et Overflödighedshorn. L \Gamma. \text{Æ. 5.}$
317. S. Adv. $\text{R. En Örn staaende med en Krands i Næbet. L \Gamma. \text{Æ. 3.}$
318. S. Adv., med EYCEB forkortet til EYC . $\text{R. En Gudinde med Taarnkrone, staaende med Serapis's Hoved paa den udstrakte h. Haand og et Scepter i den v. Arm. L \Delta. \text{Æ. 5.}$
319. S. Adv., med EY istedetfor EYC . $\text{R. Nike fremskri- dende med Palmegreen og Krands. L S (6). \text{Æ. 5.}$
320. S. Adv., med E istedetfor EY . $\text{R. Tyche staaende med Overflödighedshorn og Roer. L S. \text{Æ. 5.}$
321. $\text{AYT K \Pi \Lambda IK \Gamma A \Lambda \Lambda I \eta \eta \text{NOC CEB}$ Brystbillede af Gallienus med Laurbærkrands. $\text{R. En Örn staaende med en Krands i Næbet. L \Lambda A. \text{Æ. 5.}$

¹ Aarstallene paa de her anförte Mynter fra Commodus ere en Fortsættelse af M. Aurelius's Regjeringsaar, jvfr Eckhel Doctr. n. v. IV, p. 78.

322. S. Adv. R. Nike staaende med Krands og Palmegreen, seet forfra. L IΓ (Aar 13). Æ. 5.
323. ΚΟΡΝΗΛΙΑ ΚΑΛΩΝΕΙΝΑ ΚΕΒ Brystbillede af Galliens Gemalinde Salonina. R. Haabets Gudinde (Elpis) fremskridende, med en Blomst i den h. Haand; foran en Palmegreen.¹⁾ L ΙΔ. Æ. 5.
324. S. Adv. R. En Örn staaende med en Krands i Næbet; bagved en Palmegreen. L ΙΔ. Æ. (Pot.) 5.
325. ΑΥΤ Κ ΚΛΑΥΔΙΟΚ ΚΕΒ Brystbillede af Claudius Gothicus. R. En Örn staaende med en Krands i Næbet. L Α. Æ. 5.
326. S. Adv. R. En Örn med en Krands i Næbet og en Palmegreen ved Siden. L Β. Æ. 5.
327. S. Adv. R. Dikaiosyne som paa Nr 308. L Β. Æ. 5.
328. Α Κ Λ ΔΟΜ ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΚ ΚΕΒ Aurelians Brystbillede med Laurbærkrands. R. En Örn staaende med en Krands i Næbet, imellem 2 Feltegn; ved Siden en Stjerne. L Δ. Æ. 5.
329. S. Adv. R. En Örn flyvende med en Krands i Kløerne; ved Siden en Stjerne. L Δ. Æ. 5.
330. ΑΥΤ Κ Λ Δ ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΚ ΚΕΒ S. Brystbillede. L Α. R. (ΑΥΤ ΡΩΙ)ΑΚ ΟΥΑΒΑΛΛΑΘΟΚ ΑΘΗΝ(ΟΥ) Brystbillede af Vaballathus med Diadem og Laurbærkrands. L Δ. Æ. 4.²⁾
331. ΟΥΛΠ ΚΕΥΗΡΙΝΑ ΚΕΒ Brystbillede af Aurelians Gemalinde Severina. R. Haabets Gudinde. ΕΤΟΥΚ Σ. Æ. 4.

¹ Palmegreenen paa denne og den fölg. Mynt sigter formodentlig til den romerske Kaisers 10 aars Fest (Vota decennalia), jvfr Eckhel Doctr. n. v. IV, p. 92.

² Denne Mynt er præget under den palmyreniske Dronning Zenobia, der i Slutningen af Claudius's Regiering bemægtigede sig Ægypten, hvilken hun derpaa synes at have regiert i den romerske Kaisers Navn, dog saaledes at hun under Aurelian, som Mynten viser, lod Vaballathus (hendes Søn eller Slægtning) indsætte til Kaiserens Medregent. Ang. Vaballathus's Person og den dunkle Indskrift paa R., see Eckhel a. St. VII, p. 492-96.

332. A K M AYP ΠΡΟΒΟΣ ΣΕΒ Probus's Brystbillede med Laurbærkrands. R. Haabets Gudinde. L B (Aar 2). Æ. 4.
333. S. Adv. R. En Örn med en Krands i Næbet og en Palmegreen ved Siden. L Γ. Æ. 4.
334. S. Adv. R. Tyche som paa Nr 320. L Γ. Æ. 4.
335. S. Adv. R. Pronoia ¹⁾ (Providentia) staaende med et dobbelt Overflödighedshorn i den v. Arm, den h. Haand hævet. L Ε. Æ. 4.
336. S. Adv. R. En Örn staaende med en Krands i Næbet. L Σ. Æ. 4.
337. A K M A ΚΑΡΟΣ ΣΕΒ Carus's Brystbillede med Laurbærkrands. R. En Örn med en Krands i Næbet og en Palmegreen ved Siden. L Α. Æ. 4.
338. A K M A ΚΑΡΙΝΟΣ Κ Brystbillede af Carinus med Laurbærkrands. R. Tyche staaende med Roer og Overflödighedshorn. L Α. Æ. 4.
339. A K Γ ΟΥΛΛ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ ΣΕΒ. Diocletians Brystbillede med Laurbærkrands. R. Haabets Gudinde. L Α. Æ. 4.
340. S. Adv. R. Roma ²⁾ siddende med Seirsgudinden paa den udstrakte h. Haand, den venstre støttet til en Landse; ved Siden et Skiold. L Β. Æ. 4.
341. S. Adv. R. S. Gudinde som paa Nr 318. L Β. Æ. 4.
342. S. Adv. R. Tyche som paa Nr 320. L Γ. Æ. 4.
343. En lign. Paa R. en Stierne og ΕΤΟΥΣ Γ.
344. S. Adv. R. Roma staaende med Nike paa den udstrakte h. Haand, den v. paa Skioldet. L Δ. Æ. 4.
345. S. Adv. R. Demeter (?) staaende med Ax (?) i den udstrakte h. Haand og et langt Scepter (eller en Fakkell) i v. Arm. L Σ. Æ. 4.

¹ Det græske Navn findes oftere föiet til denne Figur.

² Navnet ΡΩΜΗ er paa flere af disse Mynter tillöiet.

346. S. Adv. R. Fromhedens Gudinde (Pietas) som en besløret Qvinde offrende ved et Altar. L € (Aar 5). Æ. 4.
347. S. Adv. R. Dikaiosyne (see Nr 308) staaende. L S. Æ. 4.
348. A K M OYA MAIMIANOC CEB Brystbillede af Val. Maximianus med Laurbærkrands. R. Haabets Gudinde; bagved en Stjerne. L B. Æ. 4.
349. A K M A OYA MAIMIANOC CEB S. Brystbillede. R. Nike fremskridende med Krands og Palmegreen. Foran en Stjerne. L Γ. Æ. 4.
350. S. Adv. R. S. Gudinde som paa Nr 318. L Δ. Æ. 4.
351. MAIMIANOC CEB S. Brystbillede. R. Nike som paa Nr 349. L Z. Æ. 4.
-
352. Apis. L B. R. En Heire (Benno); foran en Green. Æ. 2.
353. En Krokodil; ovenover en Kugle. R. Ibis. Æ. 1.¹⁾
-

¹ Nr 352-53, der ikke bære den romerske Kaisers Navn eller Billede, henhøre til en tidligere Tid end de nærmest foregaaende.

II.

FREMMEDE FOLK.

1. Persiske Folk.

Achæmenidiske Konger.

De følgende Mynter høre til dem, som bleve prægede af de ældre Konger i Persien fra Cyrus indtil Rigets Omstyrtelse ved Alexander den Store. Formodentligt blev der allerede under Cyrus slaaet Guldmynt ¹⁾. De vise sig ved deres Præg, Form og Vægt ²⁾ at være af eiendommelig asiatisk Oprindelse. Af Grækerne kaldtes de *Dariker* ³⁾, formodentlig efter Darius Hystaspis, under hvem de udbredtes iblandt dem. Gulddariken var indtil det macedoniske Herredømmes Tid ⁴⁾ den gængse Guldmynt i de græske Stater.

1. Den persiske Konge, som med det ene Knæ böiet holder en Bue foran i v. Haand, i den høire et Kastespyd sænket mod

¹ Plut. De virt. mul. V (p. 246).

² Den persiske Myntfod synes at være opstaaet af den babyloniske Talent, der i Tidens Løb var bleven forringet, og havde meest Liighed med den eubøiske, jvfr Bæckh Metrolog. Unters. V.

³ *Δαρεικός*. Suidas. Plut. Cimon cap. 10. De benævnedes ogsaa efter Fremstillingen *τοξόται*, Bueskytter. Plut. Lacon. apophth. XL (p. 211).

⁴ See Indledn. til I, B., S. 39-40.

Jorden; i lang Kiortel og med Krone. ¹⁾ R̄. En aflang Fordybning. A. Darik. (Aflang.)

2-4. S. Typ. S. R̄. R̄. Dariker. (Aflange.) Nr 4 B.

Arsacidiske Konger.

I Midten af det 3die Aarh. f. Chr. bleve Perserne igien løsrevne fra Grækernes Herredømme ved den parthiske Konge Arsaces, af hvis Efterfølgere de her beskrevne Mynter ere slagne. Idet disse Konger efter det af Arsaces givne Exempel tilegnede sig græske Sæder og Skikke og antog Seleucidernes Titler og Tilnavne, bleve ogsaa deres Mynter dannede efter disses og forsynede med græske Indskrifter. De følgende Sølvmynter svare i Vægt omtrent til de senere seleucidiske Kongers Drachmer (oprindeligen af attisk Myntfod), og Typen paa R̄. er en Efterligning af Apollobilledet paa disses Mynter ²⁾. De senere Kongers Mynter ere af raat, ofte næsten barbarisk Præg, og Bogstaverne have den sildigere Tids kantede Former eller ere skiødesløst udførte, saaledes findes • for O, † for Φ; undertiden ere Indskrifterne aldeles forvildede; ogsaa er Sølvets af ringere Gehalt. ³⁾

ARSACES V. (Phraates I.) 190-165 f. Chr.

5. Brystbillede af Kongen med langt Skiæg, Diadem, Ring i

¹ Denne Bueskytte betegnes af Hertugen af Luynes i *Annali dell' inst.* XIII, p. 164-65 som en af den kongelige Livvagt, der af den gyldne æbledannede Kugle paa Enden af Landsen kaldtes Melophorer. Men af Maaden, hvorpaa Kongen er afbildet paa andre persiske Mynter, som overhovedet paa de persiske, assyriske og ægyptiske Monumenter, er det utvivlsomt, at denne Figur forestiller Kongen selv.

² See I B. Nr 1675 f. Ogsaa Sædet, hvorpaa den parthiske Konge throner, har paa de arsacidiske Mynter Liighed med den apollinske med Net omvundne Omphalos.

³ Ang. de arsacidiske Mynters Henførelse til de enkelte Konger, see Visconti *Icon. gr.* III, p. 43 f. Pl. 49-50.

Öret, en Halsring, som ender i en Dyrefigur, og en broderet Kappe. R. ΒΑΣΙΛΕΩΣ (til venstre) ΜΕΓΑΛΟΥ (överst) ΑΣΑΚΟΥ (sic, til höire) ΕΠΙΦΑΝ Det parthiske Riges Stifter med Tiara, en kort Kappe (Candys) og lange Beenklæder (Anaxyrides), siddende paa en Thronstol; han holder med den v. Haand en Bue foran sig og med den höire en Piil ved Siden af den.¹⁾ Bag Figuren 4. R. Dr.

ARSACES VI. (Mithridates I.) Omtr. 165-139.

6. Kongens Brystbillede, med langt Skiæg; Prydelsen og Dragten de samme som foreg. R. ΒΑΣΙΛΕΩΣ (överst) ΒΑΣΙΛΕΩΝ (til h.) ΜΕΓΑΛΟΥ (nederst) ΑΡΣΑΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ (til v.)²⁾ Den parthiske Konge i samme Dragt som paa foreg. R., paa en Thronstol, holdende med den h. Haand en Bue foran sig. R. Dr.

ARSACES VII. (Phraates II.) Omtr. 139-125.

7. Kongens Brystbillede med kortere Skiæg, en høi rund Tiara, der er prydet med en Stjerne og Perler og ombundet med Diademet, og med samme Kappe som de foreg. Konger. R. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ (överst) ΑΡΣΑΚΟΥ (til h.) ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΣ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ (nederst) ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΠΑΤΩΣ

¹ At den første Arsaces er fremstilt paa R. af de parthiske Drachmer, kan sluttes af Tiara'en, der har den samme Form som paa Arsaces I's Brystbillede paa de af ham prægede Mynter og stedse gientages uforandret, medens de enkelte Konger i Brystbilledet paa Adv. have forskiellig anden Hovedbedækning eller ikkun Diadem.

² Titelen *Kongernes Konge* passer paa denne Arsaces, der lod endeel af de Provindser, han havde underkastet sig, regiere af Konger; muligt er ogsaa den foregaaende Drachme slaaet af Arsaces VI, forinden han antog denne Titel, da Brystbilledet har megen Lighed med denne. Titelen *Epiphanes* optog han efter den samtidige Seleucide Antiochus IV, med hvem han rivaliserede.

ΑΗΝ•Σ¹⁾ (til v.) Den parthiske Kōnge som paa foreg. R.
R. Dr.

ARSACES XII. (Phraates III.) 70-60.

8. Kongens Brystbillede, med kort Skiæg, et bredt Diadem om Haaret, der hænger langt ned paa Siderne, Halsring og Kappe. Foran en Stjerne, bagved en Halvmaane. R. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ (överst) ΑΡΧΑΚ•Υ (til h.) ΕΥΕΡΓΕΤ•Υ ΔΙΚΑΙ•Υ (nederst) ΕΠΙΤΑΝ•ΥΣ ΤΙΛΕΛΛΗΝ•Σ (til v.). Den parthiske Konge som paa foreg. R. Foran . ²⁾ R. Dr.

ARSACES XV. (Phraates IV.) 37-1 f. Chr.

9. Kongens Brystbillede, med spidst Skiæg, en Vorte i Panden over det v. Öie³⁾, et bredt Diadem om Haaret, som hænger langt ned paa Siden, Halsring og Kappe. Bagved en Stork med en Krands i Næbet. R. S. Indskrift, forvansket. S. Typ. Foran Figuren og O, bagved O. R. Dr.

ARSACES XXI. (Gotarzes.) 47-50 eft. Chr.

- 10-11. Kongens Brystbillede, med langt spidst Skiæg og et bredt Diadem, der bagtil er knyttet i en stor Sløife. R. S. Indskr. forvansket. S. Typ. Foran Figuren paa Nr 10 , paa Nr 11 N. R. Dr.

-
12. Brystbillede af een af de sidste arsacidiske Konger med langt spidst Skiæg og en høi udsmykket Tiara, om hvilken

¹ Titelen *Philhellen* antog Arsaces VII for at smigre Grækerne, da han tragtede efter Herredømmet over Syrien, *Autokrator* efter sin Rival, den syriske Konge Tryphon.

² Dette Monogram betegner muligt Provindsen Aturia.

³ Saadanne Födselsmærker (*notæ genitivæ*) troedes at have astrologisk Betydning og sattes i Forbindelse med Menneskets Horoskop, jvfr Visconti Icon. gr. III, p. 89, Note 3.

Diademet er knyttet med en Sløife bagtil. R. Barbarisk Indskrift og Typ. A. Dr.

Sassanidiske Konger.

Det parthiske Dynasti blev, som bekendt, styrtet fra Persiens Throne af Ardeschir (Artaxerxes), der stiftede det sassanidiske Dynasti (226 eft. Chr.). Under dette gienoprettedes den gamle nationale, paa Zoroasters Lære grundede Gudsdyrkelse, der under Arsaciderne næsten var bleven fortrængt af den græske Polytheisme, og paa de persiske Mynter anbragtes nu, istedetfor de græske Typer og Indskrifter, Forestillinger, som antydede Ildtilbedelsen, og pehlvisk Skrift. Sølvmynterne svare i Vægt til de foregaaende efter Grækerne optagne Drachmer.

SAPOR I. 240-271 eft. Chr.

13. Pehlvisk Omskrift. (*Ormuzds Tilbeder, den fortræffelige Schahpuhr, Konge over Irans Konger, af Gudernes himmelske Slægt.*) Kongens Brystbillede med en Krone, over hvilken Himmelkuglen er anbragt; det i Nakken sammenbundne Baghaar falder ud i lange Lokker. R. Pehlvisk Indskr. (*Den guddommelige Schahpuhr.*) Den hellige Ilds Altar, med to Vogtere, der begge bære Krone og støtte den ene Haand paa et Scepter eller en Landse, den anden paa Heftet af Sværdet. ¹⁾ A. Dr. B.

COSROES II. 589-628.

14. Pehlvisk Indskrift. (*Chusruü. Han leve. To Mynttegn.* ²⁾)

¹⁾ Formodentlig Kongen og Ypperstepræsten. See overhovedet Longpérier Méd. des rois Sassanides. Pl. III, Nr 2, p. 12 f.

²⁾ See Olshausen Die Pehlewilegenden auf den Münzen der letzten Sassaniden (1843), p. 25-26.

Kongens Brystbillede med en Tiara, der er prydet med to Vinger, imellem hvilke en Halvmaane med en Stjerne over. Paa Siderne af Hovedet to Stierner. R. En utydelig pehlvisk Indskr. Ildens Altar mellem 2 Vogtere, der bære en Halvmaane paa Hovedet og støtte begge Hænder paa Sværdet, sete forfra. Paa Siderne af Ilden en Halvmaane og en Stjerne. Paa Adv. og R. udenom de Kredse, der indeslutte Forestillingen, ere 4 Halvmaaner med Stierner. A. Dr. ¹⁾ B.

2. Puniske Folk.

Phœnicien.

De følgende med punisk Skrift forsynede Mynter have græske Typer, der svare til de øvrige syriske Stæders under Seleucidernes Herredømme. De ere efter Aarstallene, der sædvanligt findes paa dem, fra Slutningen af det 3die og 1ste Halvdeel af det 2det Aarh. f. Chr. ²⁾

MARATHUS.

1. Hoved af en Gudinde med Slør. R. 𐤇𐤓𐤕 (מרתי) ³⁾ tilhøire. En Gud, med en omkastet Kappe, der lader Overdelen blottet, staaende med den venstre Arm lænet til en

¹ See Longpérier a. St. Pl. XI, 4, p. 79.

² Mynter fra Phœniciens Stæder med græske Indskrifter, see B. Nr 1716-19, C. Nr 236-44.

³ 𐤓: *Marat*, en Söstad, liggende ligeoverfor Öen Aradus, af hvis Indvaanere den blev ödelagt 146 f. Chr.

Söile og en Akrostolion opløftet i den h. Haand. Nederst paa begge Sider af Figuren og tilvenstre er en Tidsbestemmelse angivet med utydelige puniske Bogstaver og Taltegn.¹⁾
Æ. 5.

2-4. Brystbillede af Stadgudinden med Taarnkrone og en Palmegreen bag Skulderen. R. S. som foreg. R. Med afvigende, ikke ganske tydelige Aarstal.²⁾ Æ. 3.

Öen ARADUS.

5. Brystbillede af Stadgudinden med Taarnkrone og en Palmegreen bag Skulderen. R. En Gudinde, siddende paa For- delen af et Skib med en Krands opløftet i den h. Haand, den venstre støttet paa et Scepter; paa det forreste af Stav- nen et Athenabillede. I Exergem Aarstallet med puniske Tegn, ikke ganske tydelige. Æ. 5.³⁾

6-7. Zeus's Hoved med Laurbærkrands. R. Forstavnen af et Skib. Ovenover utydelige puniske Bogstaver; nedenunder for- skiellige Aarstal med puniske Tegn. Æ. 3.⁴⁾

8. Brystbillede af Stadgudinden med Taarnkrone. R. En Akrostolion. Tilvenstre et Aarstal med puniske Tegn. Æ. 2.⁵⁾

¹ Formodentlig Aarstallet for Myntens Prægning efter den seleucidiske Æra (jvfr I, B. Nr 1689 Anm.). See Lindberg *De inscr. Melitensi* p. 19 Note 47. Gesenius *Scripturæ linguæque phœn. monumenta* Tab. 35, V, A-C p. 271 f. Judas *Etude demonstr. de la langue phœnic.* p. 85, 89 og 113-14.

² See Gesenius a. St. Tab. 35, V, H-I. Lindberg og Judas a. St.

³ See Pellerin *Rec. de méd.* III, Pl. 119, 9; Gesenius a. St. Tab. 36, VI, B. At denne og de fölg. Mynter, der ikke indeholde Aradus's Navn, ere at henføre til denne Ö, kan slutes af andre med lign. Typer, der have Begyndelsen af Navnet AP i Monogram, see Pellerin a. St. Pl. 90, 11, 14-15, Pl. 119, 4-5. Ogsaa Aarstallene paa disse Mynter ere formodentlig efter den seleucidiske Tidsregning. Jvfr Lindberg a. St. p. 33 Note 69, Judas a. St. p. 85 og 109.

⁴ See Gesenius a. St. Tab. 36, VI, A.

⁵ See Pellerin a. St. Pl. 119, 23.

Africa.

De efterfølgende under Carthago anførte Mynter ere, paa Grund af den eiendommelige Kunststil og Myntfod¹⁾ i Forbindelse med enkelte puniske Bogstaver, upaatvivleligt prægede i denne Stad, uagtet de ikke bære dens Navn. De sædvanligste Typer: Hovedet af den med Ax bekrandsede Gudinde og Hesten, ere optagne fra de sicilianske Mynter, idet Carthagerne først efter at have gjort Erobringere paa Sicilien (formodentlig ikke før i det 4de Aarh.) begyndte at præge Mynt, men have tillige en særegen Betydning for Carthago²⁾. Typer mere eiendommelige for Carthago ere: Hestehovedet, der sigter til Stadens Anlæggelse³⁾, og det phœniciske Emblem Palmetræt.⁴⁾ Myntfoden nærmer sig meget til den æginæiske, der var den brugelige i de græsk-africanske Stater, Cyrene, Barce og Ægypten, men maa oprindeligen have været noget høiere, uagtet der ogsaa blev udpræget af mindre Vægt.⁵⁾

De øvrige her tilføiede Mynter fra det nordlige Africa,

¹⁾ Det er især ved disse to Kindedegn de lade sig skielne fra de paa Sicilien under Carthagos Herredømme prægede Mynter, see nedenf. Nr 66 f.

²⁾ Hovedet af den sicilianske Demeter (eller Kora) kunde forestille den phœniciske Astarte, der tillige var Jordens Gudinde. Den utøilede Hest, Frihedens Symbol hos Grækerne, passede vel til Nordafricas Beboere, der vare stolte af deres ædle Hesterace og udmærkede ved deres Ridekunst. Hestene paa de Mynter, der maae antages at være prægede i Carthago, adskille sig ogsaa i Almindelighed fra Hestene paa de Mynter, der ere udførte i skøn græsk Stil og nedenfor findes under Sicilien, ved deres særegne Stillinger og ved de ægyptiske Symboler, der ere tilføiede som Mærker.

³⁾ Hovedet af en Krigshest, der blev fundet af Carthagos Anlæggere, troedes ved et guddommeligt Varsel at betegne Stedet, hvor Staden skulde bygges, og dens tilkommende Bedrifter. St. hos de gl. Forf., see hos Eckhel Doctr. n. v. I, p. 229-30.

⁴⁾ See I, B. Nr 1717 Anm.

⁵⁾ Ang. den carthagiske Myntfod, see Bøckh Metrol. Unters. XXIII, 4, p. 336-39.

hvor phœnicisk Sprog og Cultur før Roms Overherredømme vare fremherskende, nærme sig snart de foregaaende carthagiske, snart de romerske og græske; paa nogle findes det ved Ansigtsdannelsen, Haaret og Skiæget eiendommelige mauriske Hoved. De puniske Skrifttegn afvige for en Deel fra dem, der findes paa Mynterne fra Phœniciens Stæder og Colonierne i de europæiske Lande. De af Kongerne prægede Mynter vise ved de latinske Indskrifter Romernes Indflydelse.

CARTHAGO.

- 9-13. Demeters (Astartes) Hoved med en Krands af Ax i det ziirligen ordnede Haar, Ören- og Hals-Smykke. R. En fri Hest, staaende. A. Dr.
14. S. Typer. A. Ob.
15. S. Typer. Hesten vender Hovedet tilbage. A. Ob.
16. Hoved og Hals af en Hest. R. Et Palmetræ. A. Ob.
17. Astartes Hoved som paa Nr 9 f. R. En gaaende Hest. Nedenunder det puniske Bogstav O. R. Didr. (Takket.)
18. S. Hoved. R. En staaende Hest. Under Bugen W, mellem Bagbenene 3 Kugler. R. Dr.
19. S. Hoved. R. En Hest staaende med tilbagevendt Hoved. R. Dr.
20. S. Hoved; med nedfaldende Baghaar, uden Ören- og Hals-smykke. R. En staaende Hest; ovenover et ægyptisk Symbol, dannet af Solskiven med 2 Uræusslanger. R. Triob.
- 21-23. S. Hoved som paa Nr 9 f. R. En staaende Hest. R. Ob.
24. S. Hoved. R. En staaende Hest; bagved et Palmetræ. R. Dr.
- 25-26. S. Typer. R. Triob.
27. S. Hoved. R. En gaaende Hest. Nedenunder et utydeligt punisk Bogstav. Æ. 8.

(מעקר בילה ויעת)¹⁾ Et rundt Skiold lagt over et Spyd (eller et Scepter). Æ. 5.

JUBA I, Konge i Numidien (til 46 f. Chr.)

- 53-54. REX IVBA Brystbillede af Juba I med langt spidst Skiæg, tykt lokket Haar²⁾, Diadem, Kappe og et Scepter over den h. Skulder. R. אַגא אג 20142 (יובעי רם מלכה)³⁾
Et Tempel med 8 Söiler. R. Dr.
55. Africas Hoved, bedækt med Elephanthuden. R. 20142ח
2אגא אג (שיובעי רם מלכה)⁴⁾ En gaaende Löve. Æ. 5.

TINGIS i Mauretanien.

56. Et Hoved med spidst Skiæg. R. אגז (תנגא)⁵⁾ To Ax. Æ. 4.
57. Et lign. Hoved. R. S. Indskr. Tre Ax. Æ. 4.

PTOLEMÆUS I, Konge i Mauretanien (fra 19 eft. Chr.)

58. (REX) PTOLEMAEVS Kongens Hoved, uskiægget, med Diadem. R. En løbende Löve; ovenover en Stjerne. Æ. 5.
- 59-60. S. Adv. R. En Halvmaane med en Stjerne over. Æ. 4.

-
61. Et Hoved med langt Skiæg og tykt krøllet Haar, seet for-

¹⁾ א: *Makara, Oëa's By*, en By liggende tæt ved Oëa og afhængig af denne. See Judas a. St. p. 138.

²⁾ Ifølge maurisk Skik, see Strabo XVII, p. 828 Beg.

³⁾ א: *Juba, Rigets Överste*. See Judas a. St. p. 34-35 og 158.

⁴⁾ Samme Indskrift, til hvilken foran er föiet װ af Genitiv-Betydning og bag- efter et Tegn formet som et omvendt S af ubestemt Betydning (muligt ikkun en calligraphisk Endelse). See Judas a. St. p. 158.

⁵⁾ א: *Tanga*. Læst og forklaret af Falbe & Lindberg.

- fra. R. Indskr. utydelig. En Stjerne mellem en Drueklase og et Ax. Æ. 4 $\frac{1}{2}$.¹⁾
- 62-63. Et Hoved med spidst Skiæg og Krands om Haaret. R. En fri Hest, galopperende. Nedenunder paa Nr 62 en Kugle, paa Nr 63 יף. Æ. 6 $\frac{1}{2}$.
64. Demeters (Astartes) Hoved med Ax i Haaret, som paa Nr 9 f. R. Tre Ax. Ovenover יף (מג)²⁾. Æ. 5.
65. S. Typer. Paa R. foroven en Halvmaane med en Kugle. Æ. 4.

Sicilien.

De fölgende Mynter, der dels bære puniske Navne eller Bogstaver, dels de carthagiske Typer Hestehovedet og Palmen, men ved Siden af disse have de samme Typer som de sicilianske Stæders Mynter og vise den samme skjönnne Kunst, som udmærker disse, maae antages at være prægede paa Sicilien under Carthagos Herredømme, i det 4de og 3die Aarh. Myntfoden er den attiske, som var den almindelige paa Sicilien.

66. פהנאא פהנא (קררת חדשה)³⁾ Fordelen af en galopperende Hest med Töile, bekrandset af en ovenover svævende Seirsgudinde. Foran et Korn. R. פהנאא (מחנת)⁴⁾ Et Palmetræ. R. Att. Tetradr.

¹⁾ Af Gesenius (a. St. Tab. 42, D bis - H, p. 317) anseet for at være præget under Juba II i en africansk By *Solens Stad*, af Falbe & Lindberg: i den numidiske By Simisthu (Simitha, Aïn Semit) för Juba II's Tid.

²⁾ Ifölge disse 2 Bogstaver er Mynten af Judas (a. St. p. 177 § 2) antaget at være fra Mago (Mahon) paa Minorca; men Typerne saavel som hele Præget henviser til Africa, og paa andre lign. Mynter findes andre Bogstaver.

³⁾ *Kart Chadischat* 3: den nye Stad, ifölge Nogle Navnet paa en Deel af Panormus, ifölge Andre Navnet paa Carthago. See Gesenius a. St. p. 291, Tab. 38, IX, L. Judas a. St. p. 195.

⁴⁾ *Machanat*, hvilket Ord ifölge De Saulcy (i Mém. de l'inst., Acad. des

67. Hoved af den sicilianske Artemis Potamia¹⁾ med Siv i Haaret, omgivet af 4 Delphiner. $\text{R. } \text{פּוֹתַמְיָא אֲרֵמִיִּס}$ (עַם מַחְנַת)²⁾ Hoved med Hals af en Hest; bagved et Palmetræ. R. Tetradr.
68. En lign. Hovedet paa Adv. er større; Stillingen af Hestehovedet paa R. forskiellig fra foreg.
69. S. Typer. Paa R. findes istedetfor foreg. Indskr. ikkun Bogstavet פ . R. Tetradr.
- 70-71. Herakles's Hoved, uskiægget, bedækt med Lövehuden. $\text{R. } \text{פּוֹתַמְיָא אֲרֵמִיִּס}$ (עַם מַחְנַת)³⁾ Hoved med Hals af en Hest; bagved et Palmetræ. R. Tetradr.
- 72-73. S. Typer. Paa R. Indskr. $\text{פּוֹתַמְיָא אֲרֵמִיִּס}$ (מַחְשַׁבִּים)⁴⁾ R. paa Nr 72 er overslaaet. R. Tetradr.
74. En lign. med utydelig Indskrift.
75. Artemis Potamia's Hoved med Siv i Haaret, omgivet af 3 Delphiner. R. En fri Hest, staaende med det ene Forbeen løftet; bagved et Palmetræ. R. Tetradr.
76. S. Adv. R. En fri Hest, i Skridt; bagved et Palmetræ. Under Hesten א° (ע)⁵⁾. R. Tetradr.
77. S. Hoved. Istedetfor Delphinerne: et Granatæble bagved. R. S. Typ som paa foreg. R. , uden Indskrift. R. Tetradr.
78. Den sicilianske Demeters (eller Koras) Hoved med Ax i Haaret, omgivet af 3 Delphiner. R. En Quadriga i Veddekiørsel.

inscr. XV, 2 P. 1845, p. 58-59) og Andre her betegner *Leir*, idet denne ligesom de fölg. Tetradrachmer skulde være prægede til Sold for den carthagiske Armee paa Sicilien, ifölge Judas (a. St. p. 194-96) Hovedkvarteret af Staden Carthago, hvis Navn af Grækerne og Romerne blev forvansket til *Megala*, *Magalia*.

¹⁾ See ovenfor I A. Nr 192 Anm., I B. Nr 1296 f.

²⁾ ו : *Folket i Machanath*, see Nr 66 Anm.

³⁾ Af samme Betydning som den foreg. Indskr., see Judas a. St. p. 194-96, Gesenius a. St. Tab. 38, IX, G.

⁴⁾ Af tvivlsom Betydning, læst og forklaret paa meget forskiellige Maader, see Judas a. St. p. 196 2me Classe. Gesenius a. St. Tab. 38, IX, K.

⁵⁾ *Ag*, muligt Begyndelsen af Navnet Agrigent.

Den langkiortlede Styrrer böier sig med Staven i Haanden ud over de galopperende Heste; en Seirsgudinde svæver imod ham med en Krands. Nedenunder en ufuldstændig punisk Indskrift.¹⁾ R. Tetradr.

79. Artemis Potamia's Hoved med Siv i Haaret, omgivet af 4 Delphiner. R. S. som foreg. R. R. Tetradr.
80. Et uskiægget heroisk Hoved; bagved et Korn.²⁾ R. (NS)³⁾ En fri Hest, galopperende. R. Didr.
81. Et lign. Hoved. R. S. Indskr. Dionysos som Tyr med Menneskehoved. R. Ob.
82. Et lign. Hoved, bekrandsset med Ax. (Triptolemus.) R. (NT)⁴⁾ En fri Hest, galopperende. R. Diob.
- 83-84. Hoved af en Gudinde (Demeter) med Slør og Pandekrone. R. (NS)⁵⁾ Et Vædderhoved. Æ. 3 og 3¹/₂.
85. S. Hoved. R. S. Indskr., to Gange gientaget. En Trefod. Æ. 3.

86. Et uskiægget Hoved med Laurbærkrands. R. En Ele-

¹ See Gesenius a. St. Tab. 38, X, A. Denne paa forskellige Maader læste Indskrift antages af Nogle at betegne *Cephalodium*, af Andre *Heraklea* paa Sicilien; see Judas a. St. p. 200, § VIII.

² Formodentlig *Triptolemus*, nöie forbundet med *Demeter*, hvis Dyrkelse især var udbredt paa Sicilien, jvfr nedenf. Nr 82.

³ *Aia* α: *Öen*, af *Fabricey* og *Judas* forklaret om den ved Sicilien nærliggende *Ö Aiea*, af *Gesenius* om den paa en *Ö* byggede Deel af *Syrakus*, der kaldtes *Nῆσος*; det er muligt at opfatte om hele *Öen Sicilien*. Af *De Sauley* henføres denne Mynt til *Panormus*. See *Judas* a. St. p. 180, Chap. XVI.

⁴ *Chat*, muligt *Begyndelsen* af Navnet *Catana*, jvfr *Judas* a. St. p. 197, § V.

⁵ *Enn*, formodentlig *Staden Enna* i *Siciliens Midte*, jvfr *Judas* a. St. p. 202-4, § X. Disse Mynter have sædvanligt været henførte til *Öen Gaulos*.

phant. Nedenunder det puniske Bogstav Ψ . R. Triob. (?).
(3.¹ Gr.)¹⁾

Spanien.

De af de phœniciske Colonier i Spanien prægede Mynter skille sig ved Typerne og hele Præget baade fra de indfødte Folkeslags og fra de der grundede græske og romerske Coloniers.²⁾ Paa Adv. ere Guddomme afbilde dedeels af græsk, deels af eiendommelig phœnicisk Dannelse; Typerne paa R. tyde i Almindelighed paa Fiskeri og Søfart.

GADES.

87. Hoved af Hercules (Melkarth), uskiægget, bedækt med Lövehuden; bagved Köllen.³⁾ R. גאדז קסו (מבעל אנדר) ⁴⁾
To Thunfiske.⁵⁾ Imellem dem Ψ og en Halvmaane med en Kugle. Æ. 7.
88. S. Hoved, med Köllen foran. S. R. Æ. 4.
89. S. Hoved, med Köllen bagved. R. S. Indskr. Een Thunfisk. Æ. 4¹/₂.

¹⁾ Denne Mynt er, ifølge Typen paa R., muligt præget i Atella i Campanien paa den Tid, da Stæderne i denne Provinds toge Carthagernes Parti mod Romerne. See Millingen Anc. greek coins p. 26, Pl. 2, 6; Num. de l'ancienne Italie p. 191. Jvfr nedenfor de etruske Mynter med africansk Præg, 3, Nr 10-11.

²⁾ See nedenfor 4, Nr I f., III, Nr 77 f. og Nr 109 f., ovenfor I, B. Nr 1452.

³⁾ Hercules's Dyrkelse var indført i Gades fra Moderstaden Tyrus. See Arrian Alex. II, 16. Eckhel Doctr. n. v. III, p. 385. Ifølge de græskromerske Sagn var Hercules paa sit Tog giennem Spanien trængt frem til det gaditanske Stræde.

⁴⁾ Ψ : Af *Gadirs Borgere*. See Gesenius a. St. p. 306, Tab. 40, XV, A.

⁵⁾ Ang. det for Phœnicierne vigtige Thunfiskeri, især i det gaditanske Stræde, jvfr Böttigers Amalthea II, p. 302 f.

90. S. Adv. R. 9943 / (5) (בעלת הגרר)¹⁾ En Delphin med en Trefork. Æ. 3.

SEXTI.

91. Hercules's Hoved, uskiægget, bedækt med Lövehuden; bagved Köllen. R. ...ΛΟΧΑ (מבעל צכץ)²⁾ imellem 2 Thunfiske. Ovenover en Stjerne, nedenunder en Halvmaane med en Kugle. Æ. 6¹/₂.

MALACA.

92. אצא (מלכת)³⁾ Hoved af en Cabir, skiægget, med en conisk Hue og en Tang bagved. Omgivet af en Krands. R. Et Brystbillede med Straaler om Hovedet, seet forfra. Æ. 6.
93. S. Indskr. Hoved af en Cabir, uskiægget, med en rund oventil flad Kaske og en Tang bagved. R. En Stjerne i Midten af en Krands. Æ. 5.

Öen EBUSUS.⁴⁾

94. En Cabir af Dvergsikkertelse, staaende med en Hammer opløftet i den h. Haand og en Slange i v. Arm. Ved Siden en Caduceus. R. S. som Adv. Æ. 2¹/₂.
95. Samme Cabir. R. En stangende Tyr. Æ. 3.

¹ 3: *Gadirs Stad*. See Gesenius a. St. p. 307, Tab. 40, XV, B.

² 3: *Af Sex's Borgere*. See Lindberg a. St. p. 55 Note 136. Gesenius a. St. p. 308, Tab. 40, XVI, A.

³ *Malachat*, det nuværende Malaga. See Lindberg De inscr. Melit. p. 21 Note 52. Gesenius a. St. p. 312, Tab. 41, XIX.

⁴ Ang. de fölg. Mynter, der tidligere henførtes til Öen Cossura, see: De Sauley i *Mém. de l'institut roy. de Fr. XV, P. II, p. 177 f.*; Judas a. St. p. 175 f.; Köhnes *Zeitschrift IV Jahrg.*, p. 129 & 257 f. — De til Gaulos henførte Mynter findes under Enna paa Sicilien Nr 83-85.

3. Italiske Folk.

Etrurere.

Etrurernes Mynter vidne baade om den græske Cultur, der ved Handelsforbindelse og Indvandring var udbredt hos dem, og om deres Slægtskab med de tilgrændsende italiske Folk. Sølvmynterne, der alle synes at være fra den ældre Tid, ere af eiendommeligt Præg, baade ved den glatte Revers og ved Kunststilen, der er beslægtet med den ældre græske; de synes oprindeligen at være slagne efter den attiske Myntfod, men derpaa at være tillæmpede efter den italiske As-Inddeling. De tidligste etruske Kobbermynter, til hvilke Nr 4 hører, vare stöbte og sluttede sig til det af Mellemitaliens Folk paa denne Side Apenninerne vedtagne Myntsystem, ifølge hvilket 12 Unzer udgjorde en As. I Midten af det 3die Aarh. f. Chr. bleve de aflöste af prægede ¹⁾; til disse høre Unzerne Nr 5-7, som ifølge deres forskiellige Vægt ere fra forskiellig Tid. Et etrusk Stadnavn findes paa Nr 4, de övrige ere ikkun mærkede med et enkelt etrusk Bogstav.

POPULONIA.

1. Et Gorgone-Ansigt, med langt Haar, udrakt Tunge og Huggetænder. Nedenunder 2 Stierner eller XX. R. glat. A. Dobb. Den. (8.³ Gr.) ²⁾

¹ Jvfr Bøckhs Metrol. Unters. XXVII, 1, 4; XXVIII, 3-8.

² Nr 1 er formodentlig ved de 2 Kryds betegnet som en dobbelt Denar, saa at de fölgende kunne ansees for Denarer, hvortil Vægten omtrent passer; Nr 3, hvis Rand er afslidt, har vel oprindeligen været sværere.

2. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. glat, ikkun med en Kölle svagt angivet. R. Den. (3.⁸ Gr.)
3. En lignende. Paa Adversen findes et indslaaet Mærke, i hvilket en Halvmaane eller et Bogstav af tilsvarende Form. (3.³ Gr.)¹⁾

VOLATERRA.

4. Et uskiægget Dobbelt hoved, bedækt med en spids Hat. R. IDOANNA (Felathri) En Kölle. • • Æ. Sextans. (32 Gr.) (Stöbt.)
-
5. Et Hiul med 6 Eger. R. Et Anker. Det etruske Bogstav A (F). Paa hver Side • • Æ. 5. Uncia.²⁾
 6. Et lign. Hiul. R. En Dobbeltöxe uden Skaft. S. Bogstav. Paa hver Side • • Æ. 5. Uncia.
 7. S. Typ. R. En Dobbeltöxe med Skaft. S. Bogstav. Æ. 2. Uncia.³⁾
 - 8-9. Et uskiægget Hoved, bedækt med en Ulvehud. R. En Hyrdehund, løbende. Nedenunder paa Nr 8 det etruske Bogstav M (M), paa Nr 9 M (S). Æ. 2½ og 3.
 - 10-11. Hoved af en Africaner. R. En Elephant. Imellem

¹ At disse Mynter ere prægede i Populonia, kan sluttes af en, paa hvilken Navnet *Pupluna* er tilføiet (Eckhel Num. vet. anecd. Tab. I, 9, p. 10), foruden flere andre med forkortet Indskrift.

² Formodentlig præget i Chamars (Clusium), idet paa nogle Mynter A er tilføiet og Ankeret kan være valgt med Allusion til Byens Navn paa Grund af sin Liighed med dens Begyndelses-Bogstav. Jvfr Æs grave del Mus. Kircher. Cl. III, Tab. 7-9, p. 99.

³ Nr 6-7 henføres i Mus. Kirch. Cl. III, Tab. IV. p. 96 til Perusia, hvis etruske Navn antages at have været Ferusia, til hvilket Bogstavet F og Öxen (af *ferire*) kunne passe.

Benene, paa Nr 10 det etruske Bogstav ζ (K), paa Nr. 11 \mathfrak{M} (S). Æ. 4.¹⁾

Umbriere.

Dette Folk, der henregnedes til Italiens ældste og oprindelige Indbyggere, prægede ikkun Kobbermynt, hvis Inddeling og Vægt rettede sig efter det italiske Duodecimalsystem (12 Unzer paa en As). De støbte Mynter Nr 12-17 høre paa Grund af deres ringe Vægt ikke til de ældste, men ere dog formodentlig tidligere end Midten af det 3die Aarh. f. Chr., paa hvilken Tid Prægning traadte istedetfor Støbning. De støbte have eendommelige italiske Typer; de prægede, hvortil Nr 18-19 høre, vise Paavirkningen af den græsk-romerske Kunst. De indeholde Navnet paa Umbriernes Hovedstad i umbrisk Sprog og Skrift, der vare beslægtede med etrusk og oskisk.

TUDER.

12. En Kölle.²⁾ \mathfrak{K} . . . Æ. Sextaus. (22. Gr.) Aflang.

13-14. $\mathfrak{D}\mathfrak{D}\mathfrak{R}\mathfrak{V}\mathfrak{R}$ (*Tutere*)³⁾ En liggende Hund.⁴⁾ \mathfrak{K} . En Cithar. Paa begge Sider Semis-Mærket ζ . Æ. Semis. (35.⁵⁾ og 30.⁵ Gr.)

¹ Disse 2 Mynter ere formodentlig, ifølge Typerne, prægede under den 2den puniske Krig i een af de etruske Stæder, der gjorde fælles Sag med Carthagerne (Liv. XXVIII, 10). Jvfr Mynterne fra Atella og Capua med Elefanten paa \mathfrak{K} .

² Köllen indeholder formodentlig en Allusion til Stadens Navn (*tudes*).

³ Ablativ Sing. med Betydning af Stedet hvor, see Mommsen Oskische Studien i Berl. Zeitschr. für gesch. Rechtswissenschaft XIII, p. 101. Ifølge Lepsius (Inscr. umbr. & oscæ p. 98) den umbriske Udtale af Stadens Navn.

⁴ Denne Typ sigter rimeligt til Stadens Anlæggelses Historie, ligesom paa andre Mynter den løbende Hund (jvfr Nr 8-9 og III, Nr 44-45) og Tyr (jvfr III, Nr 38). Ifølge Sagnene havde nemlig de ældste italiske Folk

- 15-16. Et tohanket Drikkekar. R. V† En Landsespids. Paa begge Sider . . Æ. Uncia. (9 og 6.⁷ Gr.)
17. S. Typer, uden Indskr. eller Unzemærke paa R. Æ. Uncia. (6.⁵ Gr.)
- 18-19. Et Silenhoved bekrandset med Epheu. R. ΕΘΕΙΥ†
En Örn med udbredte Vinger. Æ. 3.

Latinske Folk.

De følgende Mynter, der samtlige høre til de stöbte (*Æs grave*) med Unzemærker efter Duodecimalsystemet og ere uden Skrift, synes at maatte tilskrives forskiellige i Latium boende Folkestammer og at være myntede indtil Midten af det 3die Aarh. f. Chr. af Stæder, som under Roms Herredömme havde bevaret deres Myntret. De sværeste af samme Nominalværdi ere de ældste, da Assens Vægt efterhaanden forringedes.¹⁾

20. Mercur's Hoved med vinget Hat. Bagved en Krumkniv (falx). Et qvindeligt Dobbelt hoved. Æ. As. (284 Gr.)
21. Lynilden. R. En Delphin. Æ. Triens. (98.⁵ Gr.)
- 22-23. Den flade höire Haand. . . . R. To Hvedekorn.²⁾
. . . . Æ. Quadrans. (81.⁵ og 66 Gr.)
24. En Muslingskal. . . R. Caduceus. . . Æ. Sextans. (47 Gr.)³⁾
-
25. En løbende Hund. . . . R. Et Hiul. . . . Æ. Quadrans. (62 Gr.)

der droge ud for at söge nye Boliger, oftere fulgt Dyr som Vevisere og valgt det Sted, hvor de först lagde sig, til at anlægge en Stad; saaledes vare Hirpinerne blevene ledede af en Ulv (hirpus, irpus) og de til Opica uddragne Sabinere af en Tyr.

¹⁾ Jvfr Bæckh Metrol. Unters. XXVII og XXVIII.

²⁾ Antages for Væverspöler i Æs grave del mus. Kircher. p. 21, Tav. VI, 4.

³⁾ Nr 20-24 danne een sammenhængende Række og maae tilhøre en med

26. En Skildpadde. • • R. Et Hiul. • • Æ. Sextans.
(47 Gr.) ¹⁾
-
27. Den flyvende Pegasus. S Gientaget paa begge Sider.
Æ. Semis. (159 Gr.)
28. Et løbende Vildsviin. • • • Gientaget paa begge Sider.
Æ. Quadrans. (80.⁵ Gr.) ²⁾
-
29. En Skiænkekande. • R. En Hyrdestav (pedum). •
Æ. Uncia. (24 Gr.) ³⁾

Oskiske Folk.

Disse, der ogsaa kaldtes sabelliske Folk, vare italiske Aboriginer, som havde deres oprindelige Hiem i det biergige Mellemitalien, Sabinum og Samnium, og herfra havde udbredt sig til forskellige Sider, især imod Syd. Omtr. 440 f. Chr. erobredes af dem, navnlig af Samniterne, den frugtbare Landstrækning med Hovedstaden Elatria (Vulturnum), som fik Navnene Campanien og Capua. En Stamme af dette Folk, Lucanerne, bemægtigede sig omtr. 400 f. Chr. den Deel af Nedreitalien, som erholdt Navn efter dem, og fra dem udgik igjen Bruttierne, som henimod Midten af det 4de Aarh. erobrede den sydligste Deel af Italien, som siden kaldtes Bruttium.

Romerne nærforbundet Nabostamme, da de i flere Fund have været blandede med en Mængde romerske Asser. See Mus. Kircher. Cl. I, Tav. VI-VII, p. 47 f.

¹ Nr 25-26 kunne henføres til Rutulerne (med Hovedstaden Ardea), idet Hiulet (*rota*) indeholder en Allusion til Navnet. See Mus. Kircher. Cl. I, Tav. VIII, p. 56 f.; Raoul Rochette i Journ. des Savants 1840, p. 728-29.

² Nr 27-28 henføres til Volcerne i Mus. Kircher. Cl. I, Tav. IX, p. 61, og af Raoul Rochette a. St. p. 731.

³ Jvfr Mus. Kircher. Cl. I, Tav. XI, p. 65, hvor denne Mynt antages at være fra Tibur.

De vare i Besiddelse af et særegent Sprog og Alphabet; men idet de blandede sig med de tidligere i disse Lande bosatte Grækere, tilegnede de sig efterhaanden disses høiere Cultur og Kunst, og da de derpaa kom under Roms Herredømme, tabte den oskiske Nationalitet sig i den græske og romerske. Her ere de af disse Folks Mynter anførte, som indeholde Særkiender paa deres egen Nationalitet.¹⁾ Indskrifterne ere snart oskiske baade i Henseende til Sprogform og Bogstaver (saaledes paa Nr 30-38 og 46-47), snart oskiske med en Tilnærmelse til det græske (paa Nr 39-44) eller til det romerske (paa Nr 52-54). Med Hensyn til Præg og Kunststiil slutte de fleste sig til de græske Mynter; dette er især Tilfældet med de campaniske (Nr 30-48), af hvilke nogle ere ganske optagne fra de nærliggende græske Stæder og prægede efter disses Myntfod²⁾; dog vise Capuas Mynter ved Præget og Unzemærkerne (Kugler eller Stierner) en Tilnærmelse til de oprindelige italiske. Mynterne fra Stæderne øst for Apenninerne ere mere italiske end græske og rette sig efter den i disse Egne vedtagne Inddeling af Assen i 10 Unzer³⁾, saaledes de fra Luceria og Larinum, af hvilke Nr 51 fra Luceria er støbt og fra en ældre Periode end de fra Larinum, som ere prægede og hvis Typer vise den græske Kunsts Paavirkning.

CAPUA.⁴⁾

30. Hercules's Hoved, uskiægget, med Baand om Haaret og

¹⁾ De med rene græske Indskrifter prægede Mynter findes under I, B. Nr 1151 f. og fl. St., de med latinske Indskrifter under III, Nr 3-71.

²⁾ Ang. den i Stor-Grækenland giældende Drachme, see Indledn. S. 9, Anm. 6 og S. 46.

³⁾ Decimalsystemet, afvigende fra de cismontanske Folks, see ovenfor.

⁴⁾ De følg. Mynter ere formodentlig prægede imellem Aar 330, da Capua fik romersk Borgerret, og 211, da den i den 2den puniske Krig paa Grund af sin Overgang til Hannibal blev strængt behandlet af Romerne

- Köllen bag Skulderen. $\text{R. } \text{I} \Pi \text{N} \chi$ (*Kapv*) En Löve, som i Gabet sönderbryder Enden af en Landse, hvilken den holder med det v. Forbeen. Foroven • •. Æ. 6.
31. Jupiters Hoved med Laurbærkrands. Bagved * * *. R. S. Indskr. Diana paa en hurtigt kiørende Biga.¹⁾ Ovenover * * *. Æ. 6.
32. S. Hoved. Bagved * *. R. S. Indskr. Victoria, som opreiser en Trophæ. Ved Siden * *. $\text{Æ. } 4\frac{1}{2}.$

COMPUTLERIA.

33. $\text{I} \Pi \text{N} \chi \text{K} \text{A} \text{P} \text{V} \text{E} \text{D} \text{N} \text{I} \text{V} \text{M}$ (*Kupelternum*)²⁾ Apollos Hoved med Laurbærkrands. Bagved $\text{O} (?)$. R. Tyren med Menneskehoved³⁾, bekrandset af Victoria. Imellem dens Been $\text{I} \Sigma$. Æ. 4.
34. En lign. med Indskriften paa R.

TEANUM.

- 35-36. $\text{I} \Pi \text{N} \chi \text{K} \text{A} \text{P} \text{V} \text{E} \text{D} \text{N} \text{I} \text{V} \text{M}$ (*Tianud*)⁴⁾ Apollos Hoved med Laurbærkrands. Bagved paa Nr 35 O , paa Nr 36 Lynilden. R. Tyren med Menneskehoved, bekrandset af Victoria. Imellem Tyrens Been paa Nr 36 en Pentagon. Æ. 4.

og omskåbt til romersk Coloni. Til samme Periode synes ogsaa Mynterne fra de 3 fölg. Stæder i Campanien at henhøre. See Lepsius Inscr. Umbr. & Oscæ p. 133-35.

¹⁾ Jupiter og Diana dyrkedes af Capuanerne især paa det ved Staden liggende Bierg Tifata, af hvilket de havde Navn. See Eckhel Doctr. n. v. I, p. 110.

²⁾ Genitiv Plur.: Kupelternernes (Mynt), see Mommsen Oskische Studien i Zeitschrift für geschichtl. Rechtswissenschaft XIII, p. 99, jvfr Die unteritalischen Dialekte (1850) p. 204.

³⁾ Den tyredannede Bacchus, en almindelig Typ for de campaniske Stæder, jvfr I, A. Nr 155 Anm.

⁴⁾ Stadnavnet i Ablativ med locativ Betydning, see Mommsen a. St. p. 203.

NUCERIA ALFATERNA.¹⁾

37. ΜΥΝΗ ΚΙΝΗ (*Nuvkrinum Alafaternum*)²⁾
 Et ungdommeligt Hoved med Vædderhorn og Diadem.³⁾ Bagved en Delphin. Ὶ. En af Dioskurerne⁴⁾, som holder en Hest ved Tøilen, med et Scepter i v. Arm. Ὶ. Dr.
38. En lign., hvis Indskr. fattes, med en lille Figur (Diana Lucifera) bag Hovedet paa Adv.

HYRIA.⁵⁾

39. Heras Hoved med flagrende Haar og en høi Stephanos, der er prydet med 2 vingede Heste; fremstilt forfra.⁶⁾ Ὶ. Ὶ. ΤΥΡΗΝ ΤΥΡΗΝ Tyren med Menneskehoved. Ὶ. Dr.

¹ De fölg. Mynter kunne ikke være senere end den 2den puniske Krig, da Staden blev indtaget af Hannibal og Aar 210 f. Chr. var aldeles forladt, idet dens Indbyggere nedsatte sig dels i Atella, dels i de nærmeste græske Stæder. Jvfr Nukria I, B. Nr 1219.

² Ang. Endelsen *um*, see Nr 33 Anm.

³ Ifølge Eckhel (*Numi vet. anecd.* p. 22) Bacchus, ifølge Avellino (*Num. Italiae vet.* p. 100) en local Heros Epidius Nuncianus, hvem Nucerias Indbyggere viste guddommelig Dyrkelse, ifølge Millingen (*Num. de l'anc. Italie* p. 198) Sarnus, Folkets Stamheros, der havde givet Floden Navn.

⁴ Ifølge Cavedoni den samme Heros Epidius Nuncionus, hvis Hoved skulde være afbildet paa Adv. Bull. dell' inst. arch. 1839, p. 138; 1840, p. 142.

⁵ En Stad, som efter Indskr. paa de fölg. Mynter maa have hedt Hyria (Uria) eller Hyrina, omtales ikke af de gamle Forf.; af Mynternes Fundsteder og deres Liighed i Præg med Neapels og Nolas kan sluttes, at de maae have tilhört en campanisk Stad i Nærheden. Skriften, der dels er oskisk, dels græsk, viser, at Befolkningen har været blandet, jvfr Millingen a. St. p. 137 f., Mommsen i *Nachträge zu den osk. Studien* a. St. p. 381. Indskrifterne paa de oven anførte Ex. ere at supplere: *YPINAIOS* eller *YPINAIΩΝ*. Af *Friedlaender Osk. Münzen* p. 36-38 antages Uria at have været det ældre Navn for Nola eller Navnet paa den ældre Deel af denne Stad, der senere er vejet for den nyere Stads Navn.

⁶ Ved Silarosfloden i Nærheden af Posidonia var et Tempel for den argiviske Hera, hvilket Jason sagdes at have opført (*Strabo VI, cap. 1, p.*

40. En lign. med Indskr. ΑΠΙΡΥ.
- 41-42. Athenas Hoved med en rund Hielm, prydet med en Olivenkrands og en Ugle paa Siden. R. ΑΠΙΡΥ S. Typ. R. Dr.
43. En lign. med Indskr. ΥΡΙΝΑ.
44. En lign. med Indskr. ΥΡΙΝΑΙ.
-
45. Apollos Hoved med Laurbærkrands og stivt nedhængende Baghaar. R. IDNO S. Typ. Æ. 3. ¹⁾

PHISTELIA. ²⁾

- 46-47. Et mandligt Ansigt, uskiægget. R. ΖΙΥΤΖΙΣ (*Phist-luis*) ³⁾ En Delphin, et Korn og en Muslingskal. R. Hemiob.
48. ΦΙΣΤ(Ε)ΛΙΑ. S. Hoved. R. S. oskiske Indskr. og Typ. R. Hemiob.

VIBO. ⁴⁾

49. Hermes's Hoved med en flad Hat. R. VEI (*Vei*) En Örn med en Slange i Kløerne. Æ. 5. (Tyk.)
50. VEI S. Hoved. R. En spids Amphora. Æ. 4.

252). Jvfr Heras Hoved paa Argos's Mynter og den laciniske Heras Hoved paa Mynterne fra Kroton (I, B. 1185 f.).

- ¹⁾ Mynterne, til hvilke denne hører, antages almindeligen at være fra den foreg. Stad, prægede i en Forfalds-Periode ifølge de forvildede Indskrifter. Herimod see Friedlaender a. St. p. 38 nederst.
- ²⁾ En ellers ikke bekendt græsk-oskisk Söstad, som ifølge Mynternes Fundsted og Liighed med Cymes maa have ligget i Nærheden af denne, muligt det senere Puteoli. See Mommsen a. St. p. 377-78. Friedlaender a. St. p. 28 f. Jvfr Alliba I, B. Nr 946 f.
- ³⁾ Endelsen *uis* er Ablativ Plur. med locativ Betydning af *Phistlus*, see Mommsen a. St. p. 98 og 103, Friedlaender a. St. p. 29.
- ⁴⁾ Det latinske Navn for den græske Stad Eipon, Hipponion, som paa oskisk formodentlig har hedt *Veiipon*. De fölg. Mynter, der synes at være

LUCERIA. ¹⁾

51. Lynilden. R. ♀ En Kölle. Æ. (25.⁵ Gr.)
(Stöbt.)

LARINUM.

52. Minervas Hoved med korinthisk Hielm. R. ♀ LADINOD
(Ladinod) ²⁾ En frentanisk Krieger tilhest, med en spids
Hielm og et rundt Skiold, angribende med fældet Landse.
I Exergen Æ. 6. Quincunx.
53. Den skiæggede Hercules's Hoved, bedækt med Lövehuden.
R. LADINO(D) En Centaur galopperende, med et Træ paa
Skulderen. I Exergen Æ. 4.
54. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. S. Indskr. som paa
Nr 52. Et Overflödighedshorn. Nederst . . . Æ. 4. Uncia. ³⁾

-
55. Hoved af den personificerede Italia, med Krands om Haaret,
Örensmykke og Halsbaand. ITALIA. R. De bundsforvandrede
Folks Anförere aflægge Forbunds-Eden. Staaende 4 paa hver
-

oskiske, ere vel samtidige med de græske fra denne Stad (see I, B. Nr 1221 f.), overensstemmende med Yttringen hos Festus: *Bilingues Brutates, quod osce et græce loqui soliti sint.*

¹ Mynterne fra denne Stad, efter at den var bleven romersk 312 f. Chr., see III, Nr 49 f.

² Stadens oskiske Navn med latinsk Skrift i oskisk Ablativ Sing. (for *ud*); *D* og *R* vare ogsaa i det ældre latinske Sprog beslægtede. See Lepsius a. St. p. 110; Mommsen a. St. p. 368 og Friedlaender a. St. p. 42 f. Indskriften tyder vel ved de latinske Bogstaver paa Roms Indflydelse; men da den indeholder en oskisk Sprogform og Larinum intetsteds siges at have været romersk Coloni, ere Mynterne henførte til denne Afdeling og ikke til III.

³ Teate i Apulien, see I, B. Nr 934.

Side strække de Haanden ud over Offerdyret, en So, der holdes af en i Midten knælende Mand ved Siden af en opreist Landse. I Exergen Mærket M. R. Den. B. *(S. 28)*
 55. En lign. uden Indskr. paa Adv.; paa R. Mærket IIII. ¹⁾

4. Spanske Folk.

De af Spaniens oprindelige (celtiberiske) Folkestammer prægede Mynter bære Indskrifter, som tilhøre Sprog, der ere os ubekjendte, og indeholde Bogstaver, der ikke findes paa andre Monumenter. Det vides, at der i Spanien herskede forskellige Dialekter med indbyrdes afvigende Alphabeter, og at Skriftsproget var meest udviklet hos Turditanerne og Turdulerne, der boede i den sydlige Deel af Landet (Romernes Baetica) og vare i Besiddelse af den største Cultur. De celtiberiske Skrifttegn synes at have deres Oprindelse fra Phœnicierne i det sydlige Spanien, men efterhaanden at være omdannede efter de græske og italiske Alphabeter, som udbredte sig nordfra, og blendede med Bogstaver af disse. Mynterne indeholde Navnene paa Stæder og Folk, der förstørstedelen, med meer og mindre Sandsynlighed, lade sig gienfinde blandt det store Antal af Navne, der ere opbevarede hos de græske og romerske Geo-

¹ Disse Mynter ere prægede af de bundsforvandede Samnitere, Marsere og andre italiske Folk under Krigen mod Rom 91-88 f. Chr., rimeligt i Corfinium, der valgtes til Forbundets Hovedstad under Navnet *Italia*. Jvfr Millingen Num. de l'anc. Italie p 181 f. Friedlaender a. St. p. 68 f.

grapher, skiöndt disse ifölge deres Ringeagt for de barbariske Sprog ikke bestræbte sig for at giengive dem med Troskab, men forandrede dem efter deres Landsmænds Udtale og Sprogformer.¹⁾

De spanske Mynter synes oprindeligt at være dannede efter de romerske. Sölvmynterne²⁾ svare nemlig i Vægt sædvanligt til de romerske Denarer, og ligesom disses Præg i den ældre Tid bestod i Minervas Hoved og Dioskurerne tilhest, have de fleste spanske Mynter, baade de af Sölv og af Kobber, Hovedet af en Guddom eller Heros paa Adv. og en Rytter paa R. Denne Rytter er paa Mynterne fra den midterste og nordvestlige Deel af Spanien i Almindelighed en Krieger med fældet Landse (saaledes nedenfor Nr 5-11), men bærer paa Mynterne fra den nordöslige Deel af Landet en Palmegreen som Seirstegn (saaledes Nr 12-17). Da de förste romerske Denarer bleve slagne 5 Aar för den förste puniske Krig, have saaledes de spanske Mynter, idet de synes at forudsætte Bekiendtskab med disse, ikke nogen betydelig Ælde. Rimeligt ere de först begyndte at præges i Slutningen af det 3die Aarhundrede, da den romerske Republiks Mynter bleve udbredte ved dens Krige i Spanien, og overskride formodentlig ikke Spaniens Undertvingelse 140 f. Chr.³⁾

¹ Endeel bilingue Mynter, der have det samme Navn udtrykt paa celtiberisk og romersk, og de i Indskrifterne optagne latinske og græske Bogstaver have ledet til at forklare de celtiberiske Alphabeter. Saavel Udydningen af disse som Overførelsen af Mynt-Indskrifterne paa de os bekiendte Navne paa spanske Folk og Stæder er med störst Grundighed foretaget af F. de Sauley i *Essai de classification des monnaies autonomes de l'Espagne* (1840), hvilket Skrift her er fulgt.

² De spanske Sölvmynter kaldtes af Romerne med et fælles Navn *Argentum oscense* af Staden Osca i Tarraconensis (jvfr nedenfor III, Nr 78). See De Sauley a. St. p. 13-17 og Eckhel *Doctr. n. v.* I, p. 5.

³ See De Sauley a. St. p. 10-12.

Baetica.

ASTAPA.¹⁾

1. Et uskiægget mandligt Hoved med Baand om Haaret; foran en Haand. R. (Indskr. ikke udpræget.) En vinget Sphinx staaende med det ene Forbeen opløftet; paa Hovedet en Hue eller Hielm med en opstaaende Spids. Foran en Stierne. Æ. 7.
2. S. Hoved. R. (Indskr. utydelig.) En staaende Tyr. Ovenover en Halvmaane og L. Æ. 4. B.

ONINGIS & URSO.

3. XVXX (*Ongch*) Et skiægget Hoved med krøllet Haar.²⁾ R. IMOMFS (*Ysones*) En galopperende Rytter med et Sværd hævet i den h. Haand. R. Den. B.³⁾

Tarraconensis.

BURSABA.⁴⁾

4. Et skiægget Hoved med krøllet Haar. Foran en Fisk, bagved en Ploug. R. VRSVTHS (*Brsbes*) En galopperende Rytter, som svinger en Stridsøxe (eller et kort Spyd) i den h. Haand. R. Den.

¹ See De Saulcy a. St. pag. 204-6, legende 171.

² Det paa de spanske Mynter oftest forekommende Hoved, der har krøllet Haar (jvfr Martial X, ep. 65) og sædvanligt bærer den for de celtiske Folkeslag eiendommelige Ring (*torques*) om Halsen, maa antages at være nationalt og at forestille celtiberiske Guder og Heroer; det er snart yngre uden Skiæg, snart ældre med Skiæg, men med den samme overeensstemmende Ansigtsform.

³ De Saulcy a. St. p. 57-63, leg. 49 & 52.

⁴ Eller Bursada. De Saulcy a. St. p. 72-75, leg. 64.

ORISIA.

5. ♂ Et uskiægget Hoved med krøllet Haar. R. ♂ⅠⅡⅢⅣ
(*Olisie*) En galopperende Rytter med fældet Landse. Æ. 6. ¹⁾

SEGOBRIGA.

6. Samme Hoved; bagved en Halvmaane. R. MⅡⅢⅣⅤⅥⅦⅧⅨ
(*Segrbrics*) Samme Rytter. R. Den. ²⁾

HELMANTICA. ³⁾

7. Et skiægget Hoved med krøllet Haar. Bagved ✕Ⅰ. R.
✕ⅠⅡⅢⅣ (*Elman*) Samme Rytter. R. Den.

TURUPTIANA.

8. Ⓐ M Δ (*Asd*) Samme Hoved. R. ΔⅠⅡⅢⅣⅤⅥⅦⅧⅨ
Samme Rytter. R. Den. ⁴⁾

SEGISAMA.

9. Et uskiægget Hoved med krøllet Haar. Paa hver Side en
Fisk. R. MⅡⅢⅣⅤⅥⅦⅧⅨ (*Seaisb*) ⁵⁾ Samme Rytter. Æ. 6.

¹ De Saulcy a. St. p. 64-65, leg. 55.

² De Saulcy a. St. p. 36-37, leg. 26.

³ De Saulcy a. St. p. 143-44, leg. 115. Bogstaverne paa Adv. antages af Bæckh (Metrol. Unters. p. 340 överst) at betegne Værdien efter romersk Mönster: *Denarius Numus*.

⁴ Denne Mynt kan antages at være præget af Asturerne i Forbindelse med Indbyggerne af en nærliggende Stad Dripsa, formodentlig den samme som med en latinsk Adjectiv-Endelse af Romerne kaldtes Turuptiana, ved Minhoffoden. See De Saulcy a. St. p. 135-36, leg. 111.

⁵ Dette Navn kunde let ved Indskydelse af en Consonant, for at undgaae det for Grækerne og Romerne usædvanlige Sammenstød af Vocaler, og ved Sammenblanding af de beslægtede Bogstaver *b* og *m* blive til Segisama. De Saulcy a. St. p. 172-74, leg. 131.

SEGOVIA.

10. Et skiægget Hoved med krøllet Haar. Bagved en Fisk.
 R. $\zeta\psi\lambda\eta$ (*Segb*) Samme Rytter. Ovenover en Stierne.
 Æ. 6. ¹⁾

SAVIA.

11. Et uskiægget Hoved med Baand om Haaret. (Bagved en Green.)
 R. $\mathfrak{M}\mathfrak{D}\mathfrak{M}(\Psi)$ (*Sbie*) Samme Rytter. Æ. 7. ²⁾

VASCONES. ³⁾

12. Et uskiægget Hoved med krøllet Haar; bagved et Sviin.
 R. $\mathfrak{D}\mathfrak{A}\mathfrak{M}\mathfrak{E}\zeta\mathfrak{K}\mathfrak{M}$ (*Basesen*) En Rytter med en Palmegreen i
 den h. Haand, galopperende. Æ. 9.

CISSA. ⁴⁾

13. Samme Hoved. R. $\mathfrak{C}\zeta\mathfrak{V}$ (*Cse*) En Rytter med flagrende
 Kappe og en Palmegreen i den h. Haand, førende en anden
 Hest ved Tøilen, i Galop. Æ. Den.
14. Samme Hoved, med en Kølle bagved. R. $\mathfrak{C}\zeta\mathfrak{V}$ (*Cse*) En
 Rytter med Hielm og en Palmegreen i den h. Haand, galop-
 perende. Æ. 7.
15. Et uskiægget Hoved. Bagved $\Psi\mathfrak{H}$. R. Samme Indskrift
 og Rytter. Æ. 6.

¹ De Saulcy a. St. p. 159-60, leg. 121.

² De Saulcy a. St. p. 82-83, leg. 75.

³ Eller Bascones, see De Saulcy a. St. p. 121-22, leg. 101.

⁴ De Saulcy a. St. p. 93-96, leg. 85.

CELSA. ¹⁾

16. Et uskiægget Hoved med krøllet Haar, omgivet af 3 Fiske.
 R̄. <Λ>Ϸ (Clse) Samme Rytter. Æ. 7.

ILERGETES.

17. Samme Hoved, ligeledes omgivet af 3 Fiske. R̄. ϺΛΥϩ(X)
 (Ilerch) Samme Rytter. Æ. 7. ²⁾

NERII.

18. Et qvindeligt Hoved med Slör. R̄. ϺϷΔH..... (Neri...)
 En løbende Tyr; ovenover en Krands. Æ. 6. ³⁾

5. Galliske og pannoniske Folk.

Galliske Mynter uden Skrift, fra den ældre Tid.

Alle disse Mynter vise ved deres raae og barbariske Præg, at de ere udgaaede fra Folk paa et ringe Culturtrin. De kunne antages at være prægede af de Stammer, der beboede den nordvestlige Deel af Gallien, hvor de især findes, i det 3die og

¹ Ved Ebrofloden ligesom den foreg. Stad. De Sauley a. St. p. 27 f., leg. 23.

² Præget i Ilergeternes Hovedstad Herda ved Floden Sicoris, see De Sauley a. St. p. 38-39, leg. 28.

³ Formodentlig præget af det artabriske Folk ved Forbierget Nerium i det nordvestlige Spanien. De Sauley a. St. p. 128-29, leg. 105.

2det Aarh. f. Chr. Til de ældste høre vel de første, Nr 1-8, der have eiendommelige celtiske Typer, som: Gudebillede med galliske Attributer, det nationale Emblem Vildsvinet¹⁾, en Hest²⁾, foruden forskellige andre uformelige Dyr og Menneskehoveder. Disse ere meest af Potin, støbte, og med en ophævet Rand. Paa andre findes Typer dannede efter græske Mynter, der dels ved Togene til Grækenland, dels ved Handelsforbindelser, især fra Massilia, vare blevne udbredte blandt de galliske Folk, saaledes paa Nr 9 følg.: Apollohovedet, Hesten med dens Styrer, Bukken, Pegasus, og Massilias Typer. Disse ere i Almindelighed af reent Guld og Sølv, prægede, og slutte sig i Henseende til Vægten til de græske Myntsorter.³⁾

1. Et celtisk Gudebillede: en Figur med langt Hovedhaar (eller Hætte), fremskridende, med en Ring⁴⁾ i den h. Haand og en Kølle (Spyd eller Scepter) i den venstre. R. Et firfødde Dyr, der overvælder et andet (?). Ovenover et utydeligt Symbol. Pot. 4. (Stöbt.)⁵⁾
2. Samme Figur, som siddende holder Ringen og Köllen (?) i de opløftede Hænder, fremstilt forfra. R. Det galliske Vild-

¹ Vildsvinet var Gallernes Felttegn i Krigen og findes hyppigt paa deres Mynter fra forskellige Egne og Tider. Det synes at have været et Symbol paa Gallernes Kraft og Liv i Skovene, .og tillige af religiøs Betydning, da dette Dyr nærrede sig af Egen, der især var hellig i den druidiske Cultus. See *Revue de la Numism. fr.* 1840, p. 245 f. Lambert *Num. Gaul. du Nord-ouest de la France* p. 86 f.

² Hesten, uden Tøile, var vel hos Gallerne, ligesom hos Grækerne, et Symbol paa Frihed; Lambert a. St. p. 101-2 antager den for et Symbol paa Solens Løb.

³ De lade sig henføre til den attiske Myntfod, der fra Alexander den Stores Tid var den almindelige i Nordgrækenland og lignede den i Massilia gjældende, see I, B. *Indl. S.* 46, og Nr 1442 Anm.

⁴ Formodentlig svarende til den hellige Ring, ved hvilken der aflægdes Ed hos de germaniske og skandinaviske Folk.

⁵ See Lambert a. St. *Pl. I*, 17-18, pag. 19.

- sviin. Omkring: 2 Stierner og Symbolet S liggende ¹⁾. Pot. 4. (Stöbt.) ²⁾
3. Et Tyrehoved, seet forfra. Ovenover en Plante, paa hver Side S. R. En Biörn, som gnaver paa en aflang Gienstand (P). Pot. 4. (Stöbt.) ³⁾
4. To Vildsviin reiste paa Bagbenene og vendte mod hinanden; i Midten en Kreds. R. To Bukke i samme Stilling; imellem dem en Kreds med en Prik i Midten. Pot. 4. (Stöbt.) ⁴⁾
- 5-6. Et uskiægget Hoved med Baand om Haaret. R. Vildsvinet som Feltegn, med en Zirat (en Lilie) mellem Benene. Pot. og Æ. 3. (Stöbte.) ⁵⁾
7. Et uskiægget Hoved. R. En uformelig Hest, omgivet af 3 Kugler. Pot. 4. (Stöbt.) ⁶⁾
8. Et uskiægget Hoved. R. En fri Hest, gaaende; ovenover Vildsvinet, nedenunder en Stierne. R. Triob. ⁷⁾
9. Et uformeligt Hoved. R. En Hest med Menneskehoved, løbende; bagved sees Armen af en Styrrer. Nedenunder Vildsvinet med en Kreds imellem Benene; ovenover et stort rundt Symbol. (Af yderligt barbarisk Arbeide.) Pot. 5. ⁸⁾

¹ Ang. Betydningen af dette Symbol paa de galliske Mynter, see Lambert a. St. p. 61-62.

² See Revue numism. 1840 Pl. 18, 10, pag. 257.

³ See Lambert a. St. Pl. I, 21. Duchalais Descr. des méd. gaul. de la bibl. roy. à Paris, pag. 158-59, Pl. 2, 7. Ang. Tyrens Dyrkelse hos Gallerne, see Lambert a. St. p. 104-5.

⁴ See Lambert a. St. Pl. I, 15. Formodentlig præget af Senonerne i deres Hovedstad Agenticum, ifølge en lign. Mynt med Indskrift. Typen er muligt en Efterligning af de stængendes Bukke paa de macedoniske Mynter. See Revue Numism. 1840, Pl. XVIII, 9. Duchalais a. St. p. 150.

⁵ See Revue Numism. 1840, Pl. XVIII, 2, pag. 257. Lambert a. St. Pl. VII, 15.

⁶ See Lambert a. St. Pl. I, 20.

⁷ See Lambert a. St. Pl. XI bis, 16.

⁸ See Lambert a. St. Pl. XI bis, 10, pag. 130. Typerne synes opstaaede ved Efterligning af Apollohovedet og Bigaen paa de macedoniske Philippeer (see nedef. Nr 25 f.) dog med Tillæmpelse efter galliske Myther. Ang.

10. Et uskiægget Hoved med Laurbærkrands. (Apollo.) \mathcal{R} .
En Buk (eller Hiort). Nedenunder en Stjerne. \mathcal{A} . Triob.¹⁾
11. Et uskiægget Hoved med Baand om Haaret. (Apollo.) \mathcal{R} .
En vinget Hest. (Pegasus.) I Exergen: smaae sammenföiede
Kugler til Efterligning af en Indskrift. \mathcal{A} . ($\frac{1}{4}$ Stater.)²⁾
- 12-13. Et qvindeligt Hoved med Krands om Haaret. (Artemis.) \mathcal{R} . En gaaende Löve. Ovenover paa Nr 12 Efterligning af Bogstaver. (Efter Massilias Mynter.) \mathcal{A} . (Dr.)

Galliske Mynter med Skrift, fra den romerske Periode.

Disse Mynter vidne ikke blot ved den kunstneriske Udførelse, der er bedre end i de foregaaende, men ogsaa ved Forestillinger, Indskrifter og Vægt om Paavirkningen af det romerske Herredømme, der i Slutningen af det 2det Aarh. f. Chr. begyndte at udbredes over Gallien. Ved Siden af Typer, der slutte sig til dem paa de ældre, paa de græske og paa de nærboende spanske Folks Mynter, som Apollos Hoved, Heste, Ryttere og fl., findes hyppigt andre tagne fra de romerske, som Minervas Hoved efter den romerske Denar og Victorias Brystbillede efter Quinaren. Indskrifterne ere i Almindelighed latinske³⁾ og indeholde Navnene paa galliske Folkestammer, Hövdinge eller Stæder. De ere prægede, deels af Sölv, hvilke

den paa galliske Mynter ofte forekommende Hest med Menneskehoved, see Lambert a. St. pag. 83 f., Pl. III-IV.

¹⁾ Dyret paa \mathcal{R} . synes at være en Efterligning af den knælende Buk paa de ældste macedoniske Mynter (see I, A. Nr 87); paa de lign. af Potin, som ere afbildede hos Lambert a. St. Pl. VI, 1-2, har det mere Liighed med en löbende Hiort.

²⁾ See Lambert a. St. Pl. VI, 20, pag. 31.

³⁾ Sielent forekomme græske Bogstaver, som paa Nr 19-20.

oftest i Vægten svare til de romerske Quinarer, deels af Kobber. Prægningen af disse Mynter synes under de første Kaisere at være bleven fortrængt af den romerske.

VOLCÆ ARECOMICI.

- 14-15. (VOLCAE) Et qvindeligt Hoved, med en Krands foran. R. AREC En staaende Mand, indhyllet i en Toga; foran en Palmegreen. Æ. 2. ¹⁾

VERGASILLAUNUS. ²⁾

16. VERGA Et uskiægget Hoved. R. En gaaende Hest. Ovenover en Kreds med en Prik i Midten. Æ. 3.

ATEULA, ULATUS. ³⁾

17. ATEVLA Et qvindeligt Brystbillede med Vinger paa Skuldrene og den galliske Ring (*torques*) om Halsen. (Victoria.) R. VLATOS En staaende Tyr ⁴⁾. Ovenover Symbolet S (nedenunder en firbladet Blomst og et Ax). R. (Quin.)

DOCIRIX (?).

18. Q (DOCI) Et Hoved med Hielm (Minerva.) R. (Q) D(OCI) En løbende Hest. Nedenunder SAMI. R. (Quin.) ⁵⁾

¹ De arecomiske Volcer ved Middelhavet underkastedes Rom 120-112 f. Chr. Hovedet paa Adv. er en Efterligning af det paa Massilias Mynter (Artemis's), eller fremstiller Hovedstaden Nemausus's locale Nymphé eller Personification, Figuren paa R. det personificerede Folk eller romerske Senat. Jvfr L. de la Saussaye Num. de la Gaule Narb. p. 149-53.

² Arvernernes Hövding, der nævnes hos Cæsar (VII, 76).

³ Navne paa en eller to ubekjendte Hövdinger, der af Nogle henføres til Senones (Revue Numism. 1840, pag. 178 f., Akerman Ancient coins I, p. 162), af Duchalais a. St. p. 119-20 til Aulerci Diablintes.

⁴ En Hest, ifølge Lambert a. St. pag. 47 og 101.

⁵ De Mynter, til hvilke denne hører, ere i Almindelighed blevene henførte

LEUCI (?).

- 19-20. Minervas Hoved. R̄. KAA En løbende Hest. Neden-
under Δ, paa Siderne Spor af flere Bogstaver. R̄. (Quin.)¹⁾
21. Et uskiægget Hoved. Foran et utydelig Indskrift, bagved
en Zirat. R̄. En galopperende Hest. Oven og nedenfor en
Zirat. Æ. 3.²⁾

DURNACOS.

22. (DVRNACOS) Minervas Hoved. R̄. AVSCRO En Kriger
tilhest, galopperende med fældet Landse. R̄. (Quin.)³⁾

til Santonerne i det vestlige Gallien, idet Bogstaverne under Hesten læstes *SAN* eller *SANT* og det andet Navn ansaaes for en romersk Övrigheds-
persons *Q DOCIVS*; see *Revue Numism.* 1836, p. 316-17; 1838,
p. I f. Pl. I, 10. Da imidlertid Indskriften under Hesten ikke synes at
være rigtigt læst og indeholder forskellige Bogstaver paa forskellige Ex.,
og da disse Mynter overhovedet have megen Liighed med de østlige
belgiske Folks, navnlig med dem, der bære Navnet *Togirix*, ere de af
Duchalais (a. St. p. 234-37) med mere Grund, som det synes, antagne
at være fra denne Hövding. Navnet er da at læse *Q. Docirix*, en blö-
dere Udtale af *Togirix*, hvis Navn paa nogle Mynter findes med de
efter Romerne optagne Fornavne *Q. Julius*; jvfr *Lambert a. St.* p. 111.

¹⁾ Disse høre til de meget omtvistede Mynter, der ifølge Indskriften af
Nogle henføres til de ved Seinens Udløb boende *Caletes*, af Andre til
Staden *Caledunum* i Lingonernes Land, see *Revue Numism.* 1838, p.
302; 1840, p. 181; *Lambert a. St.* Pl. IX, 12-18. Da de især findes
i Lothringen, synes de snarere at tilhøre Leukerne, see *Duchalais a. St.*
p. 214-17.

²⁾ Denne Mynt synes ifølge Liigheden med de af Leukerne i Staden *Soli-*
mariaca prægede Mynter at høre herhen. See *Revue Numism.* 1838,
Pl. XVI, p. 405 f.

³⁾ Præget af en ubekendt Hövding *Auscro* i Staden *Durnacos*, hvilken
sædvanligt antages at være Nerviernes Hovedstad, senere *Turnacum*, af
Duchalais (a. St. p. 208-10) en Stad af s. Navn i de tilgrændsende
Eburoners Land, da dette Folks Navn læses paa R̄. af fl. lignende.

GERMANUS INDUTILII.

23. Et uskiægget Hoved med Diadem (?). R̄. (G)ERMANV(S)
(I)NDVTILII En stangende Tyr. Æ. 3. ¹⁾

ECCAIUS.

24. Et uskiægget Hoved med Laurbærkrands. (Apollo.) R̄.
ECCAIIO En galopperende Rytter, med en Pidsk hævet i den
h. Haand. Omkring 3 Kredse, bagved AR i Monogr. R̄.
(10 Gr. Kor. Didr.?) ²⁾

Barbariske Efterligninger af græske og romerske Mynter.

De fleste af disse ere Guld- og Sølv-Mynter, til hvilke Stemplerne ere udførte efter de macedoniske Kongers, især hos pannoniske Folk, som boede ved Grækenlands nordlige Grændser. ³⁾ Da saadanne Guldmynter tillige ere fundne i betydelig

¹⁾ Denne Mynt har tidligere været henført til *Indutiomar*, Allobrogernes eller Trevirernes Hövding, see Eckhel Doctr. n. v. I, p. 78. Duchalais (a. St. p. 254) anseer den for at være en Efterligning af en Kobbermynt med Augustus's Navn.

²⁾ Denne Mynt er ifølge Störrelsen, Præget og Monogrammet paa R̄. muligt at henføre til Pannonien, see Duchalais a. St. p. 396; dog findes det s. Navn ogsaa paa galliske Mynter, see s. St. p. 257. Rytteren har megen Liighed med den paa flere af Pharsalus's Mynter afbildede.

³⁾ Blandt de andre nordgræske Mynter, som bleve efterprægede hos de barbariske Folk, ere især Tetradrachmerne fra Thasos og Maronea og Lysimachus's Statere, af hvilke der ogsaa i denne Samling findes adskillige af meget raat Arbeide. Da disse imidlertid have rigtige Indskrifter og ikke ere af saa barbarisk Præg, at] de nok have kunnet udføres i de thraciske Stæder, hvor den græske Cultur ikke stod høit, ere de henførte til de græske Mynter, see I, B. Nr 724-26, 730 cg 742.

Mængde i de nordvestlige Egne af Gallien, maae de antages ogsaa at være fabrikerte hos de galliske Folk, efterat iblandt disse Philippeerne vare blevne den gængse Guldmynt, deels ved Handelen, deels ved det Bytte, som de fra Brennus's Tog til Macedonien (278 f. Chr.) hjemvendende Galler førte med sig.¹⁾

25. Efterligning af Philip II's Stater. Apollos Hoved. R. ΦΙΛΙΠΠΟΥ En veddekiørende Biga. Med et Overflødheds-horn som Mærke. A.
26. — S. Typer og Indskr. Af mere barbarisk Arbeide. A. $\frac{1}{2}$ Stater.
27. — S. Typer og Indskr. Ikkun den ene Hest er fremstilt, under denne et Dyr; istedetfor Indskriften en Zirat. A. Stater.
- 28-29. Efterlign. af Philip II's Didrachmer. Zeus's Hoved. R. En Veddeløbsrytter; uden Indskr. Af yderligt barbarisk Arbeide. A.
- 30-31. Efterlign. af Alexander d. Stores Tetradrachmer. Herakles's Hoved. R. Zeus Aëtophoros thronende. Uden Indskr. A. Skaalformede (*scyphati*).
- 32-33. Efterlign. af Alexander d. Stores Drachmer. S. Typer. Med forvanskede Indskrifter og en Drueklase samt Monogr. X paa R. A.
- 34-35. — Af mere barbarisk Arbeide. A.
-
- 36-38. Efterligning af Mynter fra Panormus. Jupiters Hoved med Laurbærkrands. R. LANOSTA (Bogstaverne vendte til forskellige Sider.) Mars staaende med en Offerskaal i h.

¹ Jvfr Revue Numism. 1836, p. 78 f., Pl. II. Duchalais a. St. pag. 307-18 og 351-58.

Haand, den v. Arm støttet til en Landse, Skioldet ved Foden.
(Ved Siden S.) Æ. 3.

39. Efterligning af de romerske Kaiseres Denarer. Hoved af en
Kaiser med Skiæg. R. En staaende Gudinde, med ukiende-
lige Attributer. Paa begge Sider smaae Streger sammenstil-
lede som en Omskrift. R.
-

III.

ROMERSKE COLONIER.

Denne Afdeling indbefatter de i de romerske Colonier og Provindser prægede Mynter, som have latinsk Skrift og ved Præg eller ved Vægt skille sig fra Romerstatens egne Mynter.

De ældste af de herhid hørende Mynter ere fra Italien, over hvilket Roms Herredømme først udbredte sig, fra de Stæder, der Tid efter anden bleve giorte til romerske Colonier. Disse henhøre for en stor Deel til det 3die Aarh. f. Chr. og aftage efterhaanden; i den romerske Republiks sidste Tid synes i de fleste af Italiens Stæder Prægningen af egne Mynter at være ophørt.¹⁾ Med Hensyn til Præget slutte de sig snart til de oprindelige italiske Mynter, snart til de græske, eftersom de ere udgaaede fra romerske Colonier i Stæder, der havde italisk (oskisk) eller græsk Befolkning. I de latinske Indskrifter, især paa de ældre Mynter, findes undertiden provindsiel italisk Skrivemaade eller Sprogform, ogsaa indblandede eiendommelige Skrifttegn og græske Bogstaver. Romerske Övrighedspersoners Navne forekomme i Slutningen af Republikens Periode.²⁾ Sölv-

¹ See Copia Nr 57-58 og Pæstum Nr 66.

² Ikkun fra nogle faae Stæder, som Pæstum og Panormus, Hayes enkelte Mynter, slagne under de første Kaisere.

mynterne ere prægede efter den særegne i Nedreitalien gieldende Fod, der findes i de græske og oskiske.¹⁾ Af Kobbermynterne have endeel, ifølge den italiske og romerske Skik, Værdien angivet i Unzer med Kugler.²⁾

Til et senere Tidsrum end den største Deel af de foregaaende høre de latinske Mynter, der prægedes udenfor Italien, i de Colonier, der efterhaanden vare blevne anlagte i Gallien, Spanien, Grækenland, Asien og Nordafrica. Ogsaa disse Mynter slutte sig med Hensyn til Præget i Almindelighed til de forskellige Landes og Stæders egne Mynter. Dog findes, især under Kaiserne, adskillige Typer, som ere eiendommelige og fælles for de romerske Colonier i forskellige, ogsaa fierntliggende Lande, saaledes: en pløiende Mand, som Antydning af de ved Coloniens Stiftelse brugelige Ceremonier³⁾; en Oxe, som Symbol paa Landets Opdyrkning, der ofte var Öiemedet for Coloniens Anlæggelse og deres vigtigste Beskiæftigelse⁴⁾; romerske Felttegn, for de militaire Colonier, der bleve grundede enten til Provindsens Beskyttelse eller til Belønning for udtiente Soldater⁵⁾; Silens Figur, som et Frihedens Emblem for de Colonier, der havde særegne Rettigheder eller en større Selvstændighed⁶⁾. I Slutningen af Republikens Periode sees Triumvirernes Hoveder paa Adversen, og under Kaiserne sædvanligt Hovederne af disse eller af Personer hørende til deres Familie.

¹ Jvfr Indledn. til I, A. og B., og til II, 3.

² I nogle af disse findes Duodecimalsystemet, ifølge hvilket 12 Unzer regnedes paa en As og den halve As betegnedes ved Semis-Mærket *S*, saaledes fra Brundisium Nr 54 f., i andre Decimalsystemet, hvorefter Assen deelt i 10 Unzer, saaledes fra Luceria og Orra Nr 49 f. og Nr 53.

³ Kun paa de egentlige Coloniers, ikke paa Municipiernes Mynter (jvfr følg. Side Anm. 1), see Cæsaraugusta Nr 109 Anm., Patræ Nr 134, Parrium Nr 151-52, Apamea Nr 165.

⁴ Især paa spanske Coloniers Mynter, see Nr 110-12.

⁵ See Philippi Nr 139, Berytus Nr 171.

⁶ See Berytus Nr 170 Anm.

Til Stadens Navn er hyppigt föiet *Colonia* eller *Municipium* efter dens forskellige politiske Forfatning og Forhold til Romerstaten ¹⁾, og een eller flere af de Ærestiteler, den havde antaget ²⁾, sædvanligt forkortede, ofte ikkun betegnede ved Begyndelsesbogstaverne. Foruden Navnene paa Roms Triumvirer og Kaiserne, findes hyppigt de Övrigheds personer anförte, som styrede Colonien eller som forestode Myntningen, i Almindelighed Duumvirer, sieldnere Quatuorvirer eller Ædiler. ³⁾ Kobbermynter udgiöre det overveiende större Antal, idet Prægningen af Sölv meest var den romerske Mynt forbeholdt; de have undertiden Værdien betegnet efter den romerske As-Inddeling. ⁴⁾ De faae hidhörende Sölvmynter, hvilke dog ikke bære Paaskriften *Colonia*, ere af den Myntfod, der var den herskende i de forskellige Lande. ⁵⁾ Coloni-Mynterne ophörte efterhaanden som egne

¹ *Municipier* vare meest fremmede Stæder, der, skiöndt de havde optaget romerske Nybyggere, beholdt deres egen Forfatning samt Lovgivning og vare i mindre Afhängighed af Rom, medens *Colonierne*, som Afödninge af Rom, havde reent romerske Love og Institutioner, dog med forskellige Rettigheder.

² See Indledn. til I, C. S 255, Anm. 1 og 3.

³ De romerske Coloniers Regiering var sædvanligt overdraget til *IIviri*, der svarede til Roms 2 Consuler og enten skiftede hvert Aar eller valgtes paa 5 Aar, hvilke sidste paa Mynterne ere betegnede ved Tilföielse af *Q(uinquennales)*, see Nr 116 og 120. I de spanske Colonier Clunia og Carteia bestod Regieringen af 4 Personer, *IIIviri*, see Nr 112 og 117. I nogle Colonier kaldtes den höieste Övrighed *Ædiles*; men denne Benævnelser maa dog sædvanligt forstaaes om underordnede Övrigheds personer, der havde en Embedsvirksomhed svarende til Roms Ædilens og dermed forbandt Opsynet med Myntprægningen, see Nr 79. Kaiserne eller Personer af deres Familie findes af og til anførte som *IIviri* eller *IIIviri* paa de coloniale Mynter, see Nr 116 og 117; de bleve beklædte med denne Værdighed af Stæder, der vilde indlægge sig Yndest hos dem, men Vicarer (*Praefecti*) besörgede Regieringen i deres Sted. Undertiden sees en Bemyndigelse af Coloniens Senat (*Decurionerne*) at have været nödvendig til Myntningen, idet Indskriften *EX D D* er tilföiet, see Nr 81, 83 og 119, ogsaa indslaaet bagefter med et Stempel, see Nr 77. Jvfr Eckhel Doctr. n. v. IV, Cap. 23, Sect. 5.

⁴ Saaledes S (o: Semis) nedenf. paa Nr 75 og 82.

⁵ See Nr 78, 101-2, 148-50.

romerske Myntsteder bleve grundede overalt i det romerske Rige, paa forskiellig Tid i forskiellige Lande; i Spanien og Gallien allerede under Augustus's nærmeste Efterfølgere, i Östen først under Gallienus.

A. Under Republikken.

Italien.

ALBA.¹⁾

- 1-2. Minervas Hoved med korinthisk Hielm. Æ . Jupiters Örn med Lynilden i Kløerne og udbredte Vinger. Æ . Hemiob.

ÆSERNIA.²⁾

3. Vulcans Hoved, uskiægget, med en Hue omgivet af en Laurbærkrands. Bagved en Tang. Foran VOLCANOM ³⁾.

¹⁾ Alba Fucensis i Æquernes eller Marsernes Land, hvor en romersk Coloni blev anlagt 301 f. Chr. (Liv. X, 1). Paa andre lign. Mynter findes Stadens Navn tilføiet med archaiske latinske Bogstaver, see Mionn. I, p. 106, Nr 77.

²⁾ I Samnium, romersk Coloni 259 f. Chr.

³⁾ Endelsen OM er ifølge Lepsius (Inscr. umbr. et oscæ p 119-21) at ansee for en rustisk Skrivemaade af Nominativ Sing., idet i det ældre Sprog baade Endelsen VM og VS udtaltes som O , og M derfor let af Ukyndighed kunde sættes til Nominativ, men ifølge Mommsen (Unterital. Dialekte p. 204) og Friedlaender (Oskische Münzen p. 23-24) for en latinsk Accusativ, styret af et underforstaaet Ord.

- Æ. AISERNINO ¹⁾ Jupiter med Lynilden hævet i den h. Haand, paa en Biga med galopperende Heste; over disse svæver Victoria med en Seirskrands. Æ. 4¹/₂.
4. En lignende med Indskr. VOLCANOM.
5. Apollos Hoved med Laurbærkrands. Bagved et Skiold som Mærke. Æ. S. Indskr. Bacchus som Tyr med Menneskehoved, over hvilken Victoria svæver med en Seirskrands. Imellem Tyrens Been ΙΣ. Æ. 4.
6. (Indskr. mangler. ²⁾) Minervas Hoved med korinthisk Hielm. Æ. En Örn kæmpende med en Slange, som den holder i Kløerne. Æ. 4.

SUESSA. ³⁾

- 7-8. Apollos Hoved med Laurbærkrands. Bagved paa Nr 8 en Hue (?). Æ. SVEIANO En Veddelöbsrytter med spids Hue og en med Seirsbind prydet Palmegreen i h. Haand, förende i langsomt Ridt en anden Hest ved Töilen. Æ. Dr.
9. S. Hoved. Bagved en Krands. Æ. S. Indskr. Tyren med Menneskehoved; bekrandsset af Victoria. Æ. 4.
10. En lign. med Indskriften paa Adv. Bag Hovedet N, imellem Tyrens Been M.
- 11-12. Mercur's Hoved med vinget Hat. Foran PROBOM ⁴⁾. Æ. S. Indskr. Hercules kæmpende med Löven; imellem hans Been sees Köllen. Æ. 4.

¹⁾ Endelsen *O* i dette og de fölg. Navne maa antages for en archaisk-romersk eller oskisk Genitiv Plur. til Betegnelse af Folket, see Mommsen, *Unterital. Dialekte* p. 204.

²⁾ Paa nogle Exemplarer læses *AISERNINO* (Mionn. I, p. 107, Nr 82), paa andre *AESERNIO* (Mionn. S. I, p. 223, Nr 185).

³⁾ Suessa Aurunca i Campanien, rom. Coloni omtr. 310 f. Chr.

⁴⁾ Det romerske Navn Probus. Ang. Endelsen *OM* see Nr 3 Anm. 3.

13. Minervas Hoved med korinthisk Hielm. R̄. S. Indskr.
En Hane med en Stierne bagved.¹⁾ Æ. 3.

CALES.²⁾

14. Minervas Hoved med en corinthisk Hielm, hvis Side er prydet med en Slange. Bagved en Vinge som Mærke. R̄.
CALENO Victoria paa en Biga. Hun holder i h. Haand en Styrestav (stimulus) ud over de galopperende Heste. R̄. Dr.
15. En lign. Minervas Hielm er uden Slangen; bagved en Kølge som Mærke.
- 16-18. CALENO Apollos Hoved med Laurbærkrands. R̄. S. Indskr. Tyren med Menneskehoved; ovenover en Stierne. Med følg. Mærker: paa Nr 16 bag Hovedet en Stierne, mellem Tyrens Been Σ (?); paa Nr 17 over Tyren en Stierne, mellem dens Been et utydeligt Bogstav; paa Nr 18 over Tyren en Lyre, mellem dens Been M. Æ. 4.
19. S. Indskr. og Typer. Bag Hovedet et Skiold. Tyren bekrandses af en Seirsgudinde. Æ. 4. B.
- 20-21. Minervas Hoved med korinthisk Hielm. R̄. CALENO
En Hane med en Stierne bagved. Æ. 4.
22. S. Typer, med Indskr. paa Adv. foran Hovedet, bag det A; paa R̄. Maanens Tegn og A foran Hanen. Æ. 4.

TEANUM.³⁾

23. Minervas Hoved med korinthisk Hielm. R̄. TIANO En Hane med en Stierne bagved. Æ. 4.

¹ Muligt Morgenens Stierne og en galende Hane, som Solgudens Symbol (see I B. Nr 986 Anm.), med mindre Hanen som det kamplystne Dyr (jvfr Paus. VI, 26) har Hensyn til Minerva.

² I Campanien, rom. Coloni omtr. 331 f. Chr. (Liv. VIII, 16).

³ Denne campaniske Stad blev underkastet Rom paa samme Tid som Cales, men modtog ikke strax en romersk Coloni. De af dens Mynter, som ifølge Typerne ere samtidige med Nr 16-19 fra Cales, have oskisk

CAPUA. ¹⁾

24. Bacchus's Hoved bekrandset med Epheu. R. En Panther, som i det v. løftede Forbeen holder en Thyrsus. Ovenover en Stjerne. Æ. 4.
- 25-27. S. Typer, uden Stienen. Æ. 4-2¹/₂.
-
28. ROMANO Apollos Hoved med Laurbærkrands og nedfaldende Baghaar. R. En fri løbende Hest med en Stjerne over. R. Dr. (Den.) ²⁾
- 29-30. Apollos Hoved omgivet af et Baand; det nedfaldende Baghaar er ombundet ved Enden. R. S. Indskr. En Löve, som i Gabet sønderbryder et Sværd, hvilket den holder med det v. Forbeen. Æ. 5.
- 31-32. Mars's Hoved, skiægget, med korinthisk Hielm. R. Hoved og Hals af en Hest med Tøile, paa en Basis med Indskr. ROMANO. Bagved et Ax. R. Dr. (Den.)
- 33-34. Minervas Hoved med en korinthisk Hielm, hvis Side

Indskrift (see II, 3, Nr 35-36) og bekræfte, at den i længere Tid har bevaret sin Forfatning og Myntret.

¹ Rom. Coloni 211 f. Chr. Paa Mynter af samme Præg som de følgende læses oftere i Exergen *CAE* eller *CAP*, see Mus. Hunter Tab. XIV, 19, Friedlaender Oskische Münzen (1850), p. 8, Nr 3-4. Da imidlertid nogle have Indskriften *CAI*, kunne de ogsaa henføres til den campaniske Stad Calatia, i den provindsielle Dialekt *Caialia* (nu *Caiazzo*), jvfr *Annali dell' inst. arch.* XII, p. 214.

² Denne og de følg. Mynter kunne, uagtet Indskriften, ikke være slaaede i Rom, fra hvis Mynter de ere aldeles forskellige, men slutte sig i Henseende til Præget og Myntfoden, endeel ogsaa ved Indskriften (med Endelsen *O*), til de foreg. fra Campanien, hvor de maae antages at være prægede, formodentligt i Hovedstaden Capua selv. Sölvmynterne ansees af Bøckh (*Metrol. Unters.* XXX) for at være de ældste Denarer, der prægedes for Rom, 5 Aar för den 1ste puniske Krig (ifølge Plinius) til Værdi af Libralassen, hvilken Myntfod derpaa efterhaanden blev reduceret.

- paa Nr 33 er prydet med et løbende Dyr, paa Nr 34 med en Slange. R. S. som foreg., med Indskriften bag Hestens Hals. Æ. 4.
35. Hoved af en uskiægget Heros med en Hielm, der har en takket Kam og foroven springer frem i et Örnehoved¹⁾. Bagved en Caduceus. R. S. Indskr. Victoria knytter en i et Baand hængende Krands til Enden af en Palmegreen, som hun holder foran sig. Foran T. R. Dr. (Den.)
36. Den ungdommelige Hercules's Hoved med et Baand om Haaret, Lövehuden knyttet foran Halsen og Köllen ved Siden. R. S. Indskr. Romulus og Remus, som dies af Ulvinden. R. Dr. (Den.)
37. ROMA En Örn staaende med en firbladet Blomst i Næbet. R. S. Typ som paa foreg. R. Paa begge Sider • • . Æ. 8. Sextans.
38. Et uskiægget Hoved, bedækt med en Vildsvinehud. R. (S. Indskr.) En løbende Tyr og en Slange. Ovenover et Ax.²⁾ Paa begge Sider • • • . Æ. 5. Quadrans.
39. Hoved af en ungdommelig Heros, med en korinthisk Hielm, der paa Siden har en løbende Gryph. R. ROMA Hoved og Hals af en Hest med Töile; bagved en Krumkniv (falx). R. Dr. (Den.)
- 40-41. S. Typer og Indskr. Hielmen er uden Gryph. Æ. 3.
42. S. Hoved, med en Kölle bagved. R. ROMA En Hest med Töile, løbende. Ovenover en Kölle. Æ. 3.

¹ Eller dannet af et Gryphhoved med det överste af Halsen. Anseet for den phrygiske Venus i Mus. Kircher. p. 51.

² Denne Typ sigter muligt til Mytherne om Jupiter, som i en Tyrs Skikkelse besvangrede Ceres, af hvilken Forbindelse Proserpina födtes, og som derpaa i en Slanges Skikkelse ligeledes besvangrede denne, der ved ham blev Moder til den tyredannede Bacchus. De hertil hörende Steder hos de gamle Forf. see Eckhel Doctr. n. v. I, p. 138. Jvfr dog ovenf. II, 3, Nr 13 Anm. Hovedet paa Adv. antages af Forf. til Æs grave Mus. Kircher. p. 25 at forestille Proserpina.

43. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. S. Typ som foreg. R. Æ. 3.
- 44-45. Hoved af s. Heros som paa Nr 35. R. S. Indskr. En Hund staaende med det ene Forbeen løftet.¹⁾ Æ. 2.
46. Hoved af en Stadgudinde med Taarnkrone. R. ROMA. En galopperende Veddeløbsrytter, med en Pidsk i Haanden. Æ. 4.
47. Et ungdommeligt Dobbelt hoved, smykket med Laurbærkrands. R. Jupiter med Lynilden hævet i h. Haand og Sceptret i v. Haand, paa en hurtigt kiørende Biga, der styres af Victoria. Paa Fodstykket ROMA. R. Dr. (Den.)
48. En lign. med Indskriften fordybet.

LUCERIA.²⁾

49. Minervas Hoved med korinthisk Hielm. Ovenover R. LOVCERI³⁾ skrevet mellem Egerne af et Hiul. Æ. 7. Quincunx.
50. Hercules's Hoved, bedækt med Lövehuden. Bagved R. S. Indskr. Hercules's Kogger, Bue og Kølle. Æ. 6.
51. Neptuns Hoved. Bagved R. S. Indskr. En Delphin med en Trefork over. Æ. 5.

VENUSIA.⁴⁾

52. Minervas Hoved med korinthisk Hielm. Ovenover . . . R. VE Uglen paa en Oliegreen. Æ. 4. Sextans.

¹ Ang. denne Hunds Betydning, jvfr II, 3, Nr 13 Anm.

² I Apulien, rom. Coloni 312 f. Chr. (Liv. IX, 26.)

³ Diphongen *OV* istedetfor *V* fandtes, ligesom i det græske og oskiske, ogsaa i det ældste romerske Sprog (see Scipionernes og Furiernes Gravskrifter).

⁴ I Apulien, rom. Coloni 291 f. Chr.

ORRA. ¹⁾

53. Et kvindeligt Hoved (Venus's), med Laurbærkrands, opheftet Baghaar, Ören- og Hals-Smykke. R. ORRA Amor, som gaaende spiller paa en Cithar. Æ. 4. Quincunx.

BRUNDUSIUM. ²⁾

54. Neptuns Hoved, bekrandset. Bagved: en Trefork og en lille Victoria, som svævende holder en Krands over Hovedet. Nedenunder S. R. BRVN Stadens Heros eller Genius ³⁾, ridende paa en Delphin, med en Cithar i v. Haand og en Victoria, som rækker ham en Krands, paa den udstrakte höire. Æ. 5. Semis.
55. S. Typer og Indskr. Paa begge Sider . . . Æ. 4. Sextans.
56. S. Typer og Indskr. Paa begge Sider Æ. 3. Quadrans.

COPIA. ⁴⁾

57. Minervas Hoved med korinthisk Hielm. R. (S. Indskr. som

¹ Denne rom. Coloni er formodentlig den samme som den græske Stad, der tidligere kaldtes Hyria eller Ouria, imellem Brundusium og Tarent, see Millingen Num. de l'anc. Italie p. 231.

² Rom. Coloni 245 f. Chr.

³ Denne Figur, der har været antaget for Arion, Taras eller Phalantus (Millingen Num. de l'anc. Italie p. 226), er formodentlig, i Overensstemmelse med den tilsvarende Typ paa Mynter fra Tarent (see I B. Nr 853 Anm.), Pæstum (nedenf. Nr 59-60) og Butuntón, at opfatte som en Personification af Folket (Demos) eller dets Genius, med forskellige til Staden og dens Cultus sigtende Attributer; den holder saaledes paa andre Mynter fra Brundusium en Cantharus og et Overflödighedshorn.

⁴ En af Romerne 192 f. Chr. i Thuriernes Distrikt anlagt Coloni, see Millingen Num. de l'anc. Italie p. 228.

fölg. Nr.) Et Overflödighedshorn.¹⁾ C. V. Q.²⁾ Paa begge Sider Æ. 4. Triens.

58. Hercules's Hoved med Lövehuden. R. COPIA Et Overflödighedshorn. L CAIO. Paa begge Sider Æ. 2. Quadrans.

PÆSTUM.³⁾

59. Neptuns Hoved, bekrandset. Bagved et utydeligt Mærke. R. ΓΑΙΣΤΑΝΟ En Yngling (det personificerede Folk), ridende paa en Delphin, med et Victoria-Billede paa den udstrakte h. Haand. Æ. 4.

60. S. Hoved. Bagved et utydeligt Mærke. R. S. Indskr. og Typ; men den paa Delphinen siddende Yngling er bevinget og holder i den h. Haand en Krands, i den v. Arm en Trefork.⁴⁾ Æ. 4.

61. S. Hoved. R. ΓΑΙΣ En Delphin med en Caduceus over. Paa begge Sider Æ. 3. Quadrans.

62. Bacchus's Hoved, bekrandset med Epheu. R. S. Indskr. Et Overflödighedshorn med en Palmegreen ved Siden. Paa begge Sider Æ. 3. Triens.

¹ En Allusion til Stadens Navn.

² c: C. Lucius, som Hvir Quinquennalis, jvfr Indl. S. 335, Anm. 3.

³ Den gamle græske Stad Posidonia (see I A. Nr 151 f., B. Nr 1010 f.), som, efter at være erobret i Midten af det 4de Aarh. af den samnitiske Folkestamme (Lucanerne), havde forandret sit Navn til Pæstum, blev under Roms Krig med Tarent 273 f. Chr. gjort til rom. Coloni. De første af de fölg. Mynter, hvis Indskrifter endnu bære Spor af den blandede græsk-oskiske Befolkning, ere fra Coloniens tidligste Periode og betydeligt ældre end Nr 64-66, der maae henføres til den rom. Republiks sidste Tid.

⁴ Denne Figur betegnes sædvanligt som Cupido, men denne er paa Nedre-italiens Mynter almindeligen fremstilt i Barne-Skikkelse (see Barion og Orra), og Analogien, der kan drages af foreg. Nr og andre Mynter fra Storgrækenland (see Nr 54 Anm.), taler for, at Folkets Personification eller Genius her er afbildet.

63. Dianas Hoved med Bue og Kogger bag Skulderen. R. S. Indskr. Et Ax. Ved Siden en Caduceus. •. Æ. 1. Uncia.
64. Ceres's Hoved, bekrandset med Ax. R. ΓAES Fordelen af et Vildsviin. • •. Æ. 2. Sextans.
65. Neptuns Hoved, bekrandset, med en Trefork bagved. S. R. ΓAES Et Anker og et Roer, anbragte krydsviis. Æ. 3. Semis.
66. ΓAE Mars's Hoved med Hielm. R. To i hinanden lagte Hænder. L. FAD (L) SAT^1 . Æ. 3.

VALENTIA. ²⁾

67. Junos Hoved, med en Pandekrone og opheftet Haar. R. VALENTIA To sammenföiede Overflödighedshorn. ³⁾ Paa begge Sider S. Æ. 4. Semis.
68. Minervas Hoved med korinthisk Hielm. R. S. Indskr. En staaende Ugle. Paa begge Sider • • • •. Æ. 3. Triens.
- 69-70. Hercules's Hoved, skiægget, med Lövehuden. R. S. Indskr. To sammenföiede Köller. Paa begge Sider • • •. Æ. 3 og $2\frac{1}{2}$. Quadrans.
71. Apollos Hoved med Laurbærkrands. R. S. Indskr. En Cithar. Med en Ploug, som Mærke. Paa begge Sider • •. Æ. 2. Sextans.

PANORMUS.

72. ($\Gamma\text{ANORMOS SIC}$ retrogradt.) Et uskiægget mandligt Ho-

¹ σ : L. Fadius og L. Saturninus, Coloniens Hivri Quinquennales, ifölge Indskr. paa andre pæstanske Mynter; jvfr Indl. S. 335 Anm. 3.

² Under dette Navn blev den græsk-oskiske Stad Hippon, Vibo (see I, B. Nr 1221 f., II, 3, Nr 49-50) Aar 194 f. Chr. omskabt til rom. Coloni.

³ Et for sin Natur-Skiönhed bekiendt Sted i Nærheden af Staden havde Navnet *Ἀμαθρείας κέρως*. Athen. XII, 59 (p. 542).

ved, med lokket Haar. R. HISPANORVM En Kriger tilhest, galopperende med fældet Landse. Æ. 4. ¹⁾

73. Jupiters Hoved med Laurbærkrands. R. NASO ²⁾ i en Laurbærkrands. Æ. 2.

ARIMINIUM. ³⁾

74. Et skjægget Hoved med en conisk Hue eller Hielm (omgivet af en Laurbærkrands). R. ARIM(N) En Kriger i angribende Stilling, rustet med Sværd, Landse og et stort aflangt Skiold. ⁴⁾ Æ. 4.

Gallien.

NEMAUSUS. ⁵⁾

75. Et uskiægget Hoved med Hielm. ⁶⁾ Bagved S. R. (NE)M CO(L) En qvindelig Figur med Hielm paa Hovedet, lænet til en Söile med en Offerskaal i h. Haand; foran hæve 2 Slinger sig. ⁷⁾ Æ. 3.

¹⁾ Denne Mynt sees af Indskr. paa R. at være præget af en Coloni af Spaniere, som, formodentlig for Handelens Skyld, havde nedsat sig i Panormus, see Sestini Medaglie Ispane p. 2.

²⁾ En romersk Övrighedsperson af Familien Axia. Ang. denne Mynts Henförelse til Panormus, see Eckhel Doctr. n. v. I, p. 233-34.

³⁾ Denne de senoniske Galler tilhörende Stad blev erobret af Romerne og omskabt til en Coloni 267 f. Chr.

⁴⁾ Rimeligt Vulcans Hoved og en gallisk Kriger. Jvfr Eckhel N. vet. anecd. p. 3.

⁵⁾ Romersk Coloni Aar 49 f. Chr.

⁶⁾ Mars eller det personificerede Folk.

⁷⁾ En Personification af Colonien, offrende til 2 Agathodæmoner eller Folkets gode Genier, ifölge L. de la Saussaye Numism. de la Gaule Narbonn. p. 165.

CABELLIO.

76. CABE Et kvindeligt Hoved.¹⁾ Om Randen en Laurbærkrands. R. COL Et uskiægget Hoved med Hielm.²⁾ Æ. 2.

Spanien.

EMPORIUM.

77. Minervas Hoved. R. EMPOR Pegasus flyvende. Paa Adv. 2 indslaaede Stempler, i hvilke en Delphin og D D. Æ. 7.³⁾

OSCA.

78. OSCA Et spansk Hoved, skiægget, med Halsring. R. DOM COS ITER IMP Pontificatets Insignier: Offerskee (*simpulum*), Lustrations-Redskab (*aspergillum*), Öxe og Præstehue (*apex*). R. Den.⁴⁾

OBULCO.

79. OBVLCO Et kvindeligt Hoved. (Ceres.) R. (L) AIMIL M IVNI AID Ovenover en Ploug, nedenunder et Ax. Æ. 7.⁵⁾

¹ Stadens locale Nympe eller Personification.

² See foreg. Nr Anm. 6.

³ En romersk Coloni blev af Cæsar grundet i den græske fra Massilia anlagte Handelsstad Emporion. Pegasus var Stadens gamle Mynttyp (jvfr I, B. 1452). D D 3: *Decreto Decurionum*, jvfr Indledn. S. 335 Anm. 3.

⁴ Præget af Cn. Domitius Calvinus, da han efter sit 2det Consulat Aar 40 f. Chr. havde erholdt Spanien til Provinds; af Typen paa R. sees, at han var Pontifex. See Eckhel Doctr. n. v. V, p. 203.

⁵ Præget i det rom. Municipium, til hvilket den spanske By af tilsvarende Navn var bleven omskabt, af to Ædiler L. Æmilius og M. Junius, jvfr

- 79 a. S. Indskr. En løbende Tyr. Æ. En Örn med udbredte Vinger. Æ. 5.¹⁾

IRIPPO.

80. IRIPPO Hoved af en Romer, uskiægget. Æ. En Gudinde siddende med et Overflødigedshorn i v. Arm og en Frugt (?) i den udstrakte h. Haand. Om Randen en Krands. Æ. 5.

CARTEIA.²⁾

81. CARTEIA Stadgudindens Hoved med Taarnkrone; bagved en Trefork. Æ. En Amor (Neptuns Genius) paa en Delphin IIIIVIR ÉX D D. Æ. 4.
82. Neptuns Hoved med Krands om Haaret. Foran S. Æ. CARTEIA En Delphin. Æ. 5.

83. C I N C Triumviren Lepidus's Hoved. Bagved en Labyrinth. EX D D. Æ. Octavians Hoved. M AIMILI T FV-FIO II VIR. Æ. 4.³⁾

Incl. S. 335 Anm. 3. At Mynten ikke er fra Republikens seneste Periode, sees af den ældre Skrivemaade *AI* for *AE*.

¹ See Florez Med. de Espana II, Tab. 34, 5.

² En romersk Coloni anlagt ved Gibraltarstrædet 171 f. Chr. Liv. XLIII, 3.

³ De Mynter, til hvilke denne hører, antoges tidligere at være prægede i Carthago Nova, idet Indskr. paa Adv. forklaredes: Colonia Julia Nova Carthago, see Eckhel Doctr. n. v. I, p. 43. Borrell (i Revue Numism. 1845, p. 340-44) har, især paa Grund af Labyrinthen, henført dem til Cnossus paa Creta, der (ifølge Strabo X, p. 374) havde en romersk Coloni, og foreslaaet at læse: Colonia Julia Nobilis Cnossus. Denne Mening er giendrevet af Du Mersan (Revue Numism. 1846, p. 5 f.), der anseer disse Mynter for at være fra en spansk Coloni, dog uden at bestemme hvilken.

Grækenland.

KORINTH.¹⁾

84. Neptuns Hoved. R̄. CORINT̄ En vinget Havhest.²⁾
Æ. 3.
85. En Trefork. R̄. COR Et Roer. Æ. 2.
86. En ubeklædt Yngling, som staaende holder et Roer i hver Haand.³⁾ R̄. COR Pegasus flyvende. Æ. 3.
87. COR Melicertes (Palæmon) ridende paa en Delphin med et Scepter i Armen.⁴⁾ R̄. COR Pegasus flyvende. Æ. 3.
88. Chimæra. R̄. COR Pegasus flyvende. Æ. 2.
89. COR(INT) En Delphin. R̄. En Laurbærkrands. Æ. 2.
90. COR SE En Delphin. R̄ Pegasus flyvende. Æ. 3.
- 91-92. Solgudens Hoved med Straalekrone.⁵⁾ F L AA REG
IIVIR.⁶⁾ R̄. COR SE Neptun, staaende med en Delphin
paa sin udstrakte h. Haand og en Trefork i v. Arm. Æ. 3.

¹⁾ I det af Mummius ødelagte Korinth blev af Cæsar Aar 44 anlagt en romersk Coloni, der til Ære for Stifteren fik Navnet *Laus Julia* (jvfr B. Nr 132). Nogle af de følg. Mynter henhøre muligt til Begyndelsen af Kaisernes Periode.

²⁾ Iblandt Statuerne i Neptuns prægtige Tempel paa Isthmen nævnes ogsaa en Havhest, jvfr Paus. II, 1, 8.

³⁾ En Personification af Korinth, der med sine 2 Havne Kenchrea og Lechæon omfattede 2 Have.

⁴⁾ Melicertes, med hvem Moderen Ino, da hun forfulgtes af den rasende Athamas, fra Isthmen styrtede sig i Havet, hvor han blev optaget af en Delphin, dyrkedes i Korinth som en Havgud under Navnet Palæmon, til hvis Ære ogsaa de isthmiske Lege feiredes.

⁵⁾ Ifølge Sagnet havde i den ældste Tid Helios stridt med Poseidon om Landets Besiddelse, hvilken Strid var bleven saaledes bilagt, at Solguden skulde have Bierghöiden over Staden, Havets Gud Landtungen Isthmos. Paus. II, 1, 6 og 4, 7. Solguden blev dyrket paa Akrokorinth og havde tillige flere Billedstötter nede i Staden. Paus. II, 3, 2 og 4, 7. Jvfr Philostr. Apoll. Tyan. VII, 10.

⁶⁾ I Mionn. II, p. 167, Nr 137-38 er Navnet læst: *P L M REG*.

- 93-94. P. AEBVTIO . SP . F . C . HEIO PAMPHILO i en Krands af Gran (?). R. COR Pegasus flyvende. Ovenover P P F ITER. Æ. 3. ¹⁾
95. CORINT Victoria, fremskridende med en Palmegreen i v. Haand og en Krands opløftet i den h. Haand. R. Chimæra. INST L . CAS IIVIR. ²⁾ Paa Adv. er et firkantet Mærke indslaaet, i hvilket S. Æ. 4.
96. CORINTHYM Bellerophon, som fører den tæmmede Pegasus ved Tøilen til Korinth, hvis Port er fremstilt til højre. R. Neptun siddende paa en Klippe med den opløftede v. Haand støttet til Treforken. CHIL - - IVIL . NICEP II . VIR. ³⁾ Æ. 6.
97. CORINT Et qvindeligt Hoved med Haaret ziirligt opbundet og flere Gange omslynget med Baand. ⁴⁾ R. Pegasus flyvende. Q CAECIL (NIGR) C HEIO (P M II VIR). ⁵⁾ Æ. 5.
98. S. Adv. R. Bellerophon paa Pegasus bekæmpende Chimæra. ⁶⁾ (S. Indskr.) Æ. 5.

¹⁾ Indskr. er urigtigt udg. i Mionn. S. IV, p. 52, Nr 352 efter Ramus Mus. reg. Dan. I, p. 166, Nr 28. Ang. Krandsen jvfr nedenf. Nr 123 Anm.

²⁾ De i Mionn. II, p. 168, Nr 148 (jvfr Nr 144) og S. IV, p. 54, Nr 365 beskrevne Mynter ere muligt de samme som nærværende.

³⁾ Disse aldeles tydelige Bogstaver stemme ikke med den i Mionn. S. IV, p. 54, Nr 366 efter Sestini anførte Indskrift: P . TADI . CHILA . C . IVLI . NIGER . II . VIR.

⁴⁾ Muligt Venus, hvis Dyrkelse paa Akrokorinth var berømt, eller snarere, paa Grund af det mere individuelle Physiognomi og Hovedpynten, den skionne Lais, idet samme Hoved findes paa en anden Mynt, hvis R. indeholder en Afbildning af hendes Gravmonument i Korinth, bekjendt af Beskrivelsen hos Pausanias II, 2, 4. Ang. denne Hetæres Berømthed blandt Grækerne, see Eckhel Doctr. n. v. II, p. 239-40.

⁵⁾ Ang. Indskr. jvfr Mionn. II, p. 170, Nr 166-67. Disse 2 Mynter ere muligt prægede under August, da Navnene paa de samme Duumvirer findes paa en Mynt med Augustus's Hoved paa Adv., see Vaillant Num. imp. colon. I, p. 3.

⁶⁾ Endnu i den romerske Periode havde den korinthiske Heros Bellerophon en hellig Plads i Korinth, og saavel af ham som af Pegasus fandtes

ZACYNTHUS.

99-100. ZA i Monogr. Hercules, baaren af et Sviin, med et Overflödighedshorn i v. Arm og et Drikkekar i den h. Haand. ¹⁾ R. Mercurius, staaende med en Pung i h. Haand og Caduceus i v. Arm. Bagved SEX. Paa begge Sider en Laurbærkrands om Randen. Æ. 4. (See Tavle IV.)

Asien.

ASIA PROCONSULARIS.

101. M. ANTONIVS. IMP. COS. DESIG. ITER ET TERT. Hoved af Triumviren M. Antonius som Bacchus, bekrandset med Epheu; nedenunder en Augurstav. Om Randen en Epheukrands. R. III VIR. R. P. C. Hoved af Cleopatra som Libera, over den bacchiske Cista, imellem to store Slinger med sammenslyngede Haler. R. Cistophor. ²⁾
102. S. Indskr. Hovederne af M. Antonius med Epheukrands og Cleopatra, ved Siden af hinanden, som Liber og Libera.

Billedstötter paa forskellige Steder i Staden. Paus. II. 1, 8. 2, 4. 3, 5. Jvfr I, A. Nr 18 Anm.

- ¹⁾ Svinet som Offerdyr, Skaalen (med Udödelighedens Drik eller som Symbol paa bacchiske Glæder) og Overflödighedshornet (Acheloo's Horn) betegne Dyrkelsen af den forgudede Heros.
- ²⁾ Disse 2 Sölvmynter, der ifölge Typerne og Vægten höre til Cistophorerne (jvfr I, B. Nr 1537 Anm.) ere prægede i Asia proconsularis til Ære for Triumviren M. Antonius, ikke efter Aar 34 ifölge det angivne Consulat. Antonius lod sig, som bekiendt, i Grækenland og Orienten vise Hyldest og afbilde som Bacchus; han blev saaledes i Ephesus (hvor muligt Mynterne ere slagne), da han efter Seiren over Brutus holdt sit Indtog der, modtaget som denne Gud af de som Satyrer, Paner og Bacchantinder forklædte Indbyggere i en höitidelig Procession. Cleopatra, hvis Börn med Antonius erholdt asiatiske Proviindser til Gave, maatte faae sin Andeel i denne Forgudelse. Jvfr Eckhel Doctr. n. v. VI, p. 64-65.

Perlerand. R. S. Indskr. Bacchus i lang Klædning med Thyrsus og Cantharus, staaende paa den mystiske Cista, imellem to store Slinger. R. Cistophor.

B. Under Kaiserdømmet.

Gallien.

NEMAUSUS.

103. IMP DIVI F Hovederne af Agrippa, skiægget og smykket med Corona rostrata ¹⁾, og af Augustus, uden Hovedprydelse; vendte hver til sin Side. R. COL NEM En Krokodil ved Siden af et Palmetræ, om hvilket et Seirsbind er bundet. ²⁾ Æ. 7.
104. S. Indskr. og Hoveder. Agrippa er uskiægget, Augustus prydet med en Laurbærkrands. Paa Siderne P P. ³⁾ R.

¹ En Laurbærkrands, hvis Fordeel er dannet af Skibsstavne: det gyldne Hæderstegn, som Octavian tildeelte Agrippa efter Söseiren over Sex. Pompeius. Jvfr Eckhel Doctr. n. v. VI, p. 164.

² Deene Fremstilling sigter til Ægyptens Erobring efter Slaget ved Actium og har muligt været Emblemet for en af de i Ægypten anvendte Legioner, som derpaa er bleven henlagt til Nemausus. En af Augustus i Rom præget Denar bærer Indskr. *ÆGYPTO CAPTA* ved en Krokodil.

³ *Patronus Parens*, en Ærestitel for Agrippa som Coloniaens Beskytter, paa Mynter fra Gades føiet til hans Navn. Muligt ere ogsaa P P at opfatte i Fleertallet som Titler for Agrippa og Augustus til sammen. Jvfr De la Saussaye Numism. de la Gaule Narb. p. 170-71.

- S. Indskr og Typ. I Palmetræet hænger en Seirskrands.
Æ. 7.
105. (Indskr. utydelig.) S. Hoveder. R. S. Indskr. og Typ.
Krokodilen er lænket til Palmetræet. Æ. 7. B.

VIENNA.

106. IMP CAESAR Hovederne af J. Cæsar og Augustus, vendte
hvert til sin Side; foran hiint (DI)VI IV(LI), foran dette DIVI
F. R. C. I. V ¹⁾ Fordelen af et Krigsskib med en Taarn-
bygning ²⁾ og Mast. Æ. 9.

107. CAESAR AVGVSTVS DIVI F PATER PATRIAE. Au-
gustus's Hoved med Laurbærkrands. R. Et udziret Altar
imellem 2 Victoriabilleder paa Söiler. Nedenunder ROM ET
AVG. Æ. 7. ³⁾

108. CAESAR DIVI F Augustus's Hoved. R. DIVOS IV-
LIVS Cæsars Hoved med Laurbærkrands. Æ. 9. ⁴⁾

Spanien.

CÆSARAUGUSTA.

109. C CAESAR AVG GERMANICVS IMP Caligulas Hoved

¹ a: *Colonia Julia Vienna*, kaldt efter J. Cæsar.

² *Propugnaculum*, hvorfra Stene og Pile udkastedes med Maskiner, (jvfr Æneiden VIII, 693).

³ Denne Mynt, paa hvis R. sees et til Roma og Augustus helliget Altar, er formodentlig præget i Lugdunum, hvor af 60 galliske Folk 10 Aar f. Chr. et pragtfuldt Altar blev reist for Augustus og en særegen Dyrkelse indstiftet med en Fest, der aarligt feiredes under stor Høitidelighed. See Eckhel Doctr. n. v. VI, p. 135-37. *Revue Numism.* 1836, p. 156.

⁴ Ogsaa denne Mynt synes ifølge Præget at maatte henføres til Gallien, see Eckhel a. St. p. 138.

med Laurbærkrands. R̄. C. C. A. ¹⁾ En pløiende Mand. ²⁾
 LICINIANO ET GERMANO II VIR. Æ. 8.

CELSA.

110. AVGVSTVS DIVI F Augustus's Hoved med Laurbærkrands. R̄. C. V. I. CEL. ³⁾ En staaende Oxe. L. BACCIO
 MAN. FESTO II VIR. Æ. 8.

CASCANTUM.

111. TI. CAESAR. DIVI. AVG. F. AV(GVSTVS) Tibers Hoved med Laurbærkrands. R̄. MVNICIP CASCANTVM En staaende Oxe. Æ. 8.

CLUNIA.

112. AVG . F . AVGVSTVS . IMP Tibers Hoved med Laurbærkrands. R̄. CLVNIA En staaende Oxe. M. IVL. SERAN. IIII VIR. Æ. 7.

¹ 3: *Colonia Cæsar-Augusta*, anlagt af Augustus efter den cantabriske Krig.

² En Betegnelse af Staden som *Coloni*, sigtende til den eiendommelige romerske Skik, der fandt Sted ved en Colonies Anlæggelse og antoges at være indført af Romulus. Coloniens Stifter, med Togaen kastet over Hovedet (see nedenf. Nr 134) og opheftet Klædning, i Spidsen for et høitideligt Optog af Nybyggerne, drog med en Kobberploug en Fure for at mærke Grændseskiellet; en Tyr og en Ko vare spændte for Plougen og bleve offrede, naar Handlingen var endt. See Eckhel Doctr. n. v. IV, p. 489-90.

³ 3: *Colonia Victrix Julia Celsa*. Oxen, der hyppigt findes paa de spanske Mynter fra de inde i Landet liggende Stæder, er formodentlig at opfatte som et Symbol paa Agerdyrkning (jvfr Indl. S. 334 Anm. 4). Af Andre sættes denne Typ i Forbindelse med Hercules's Dyrkelse og Sagnet om hans Tog gennem Spanien med Geryons Öxne, ifølge Diodor. IV, 18. Jvfr Eckhel Doctr. n. v. I, p. 40-41.

ILERCAVONIA.

113. TI . CAESAR . DIVI . AVG . F . AVGVSTVS Tibers Hoved med Laurbærkrands. R̄. M . H . I . ILERCAVONIA Et Skib for fulde Seil. Nedenunder DERT. Med et indslaaet Mærke. Æ. 6. ¹⁾

SEGOBRIGA.

114. TI CAESAR DIVI AVG F AVGVSTVS Tibers Hoved. R̄. SEGOBRIGA i en Egekrands. Æ. 8.
115. C . CAESAR . AVG . GERM Caligulas Hoved. R̄. S. som foreg. R̄. Æ. 7.

CARTHAGO NOVA.

116. (TI) CAESAR DIVI AVGVSTI F AVGVSTVS Tibers Hoved. R̄. NERO ET DRVSVS CAESARES QVIN(Q) (C VIN)C ²⁾ Hovederne af Nero og Drusus, vendte mod hinanden. Æ. 7.

CARTEIA.

117. GERMA(NICO) ET DRVSO Stadgudindens Hoved med Taarnkrone. R̄. CAESARIBVS IIII VIR CART Et Roer. Æ. 4. ³⁾

¹⁾ Denne Mynt sees af Indskr. paa R̄. at være præget af de 2 hinanden nærliggende Stæder ved Ebroflodens Udløb, Ilercavonia og Dertosa, i Forening. *M. H. I.* 3: *Municipium Hibera Julia*, hvilke Tilnavne læses fuldstændigere paa andre Mynter.

²⁾ 3: *Colonia Victrix Julia Nova Carthago*. Germanicus's Sønner Nero og Drusus ere anførte som Coloniens 5aarige Duumvirer, see Indl. S. 335, Anm. 3.

³⁾ Præget til Ære for Tibers Søn Drusus og Adoptiv-Søn Germanicus, som Medlemmer af det Quatuorvirat, der udgjorde Coloniens Regiering; see Indl. S. 335, Anm. 3.

EMERITA.

118. CAESAR AVGVS(T TRIBVNI) POTEST Augustus's Hoved. \mathcal{R} . (P C)ARISIVS LEG AVGVS(TI). \mathcal{A} . 8. ¹⁾

119. (C. I. N. C) Augustus's Hoved. \mathcal{R} . En Labyrinth. C PETRONIO (M ANT)ONIO (II)VIR EX D D. \mathcal{A} . 5. ²⁾

120. AVGVSTVS DIVI F Augustus's Hoved med Laurbærkrands. \mathcal{R} . Pontificatets Insignier som paa Nr 78. C. VAR. RVF. SEX. IVL. POL. II. VIR. Q. \mathcal{A} . 8. ³⁾

Grækenland.

KORINTH.

121. Augustus's Hoved med Laurbærkrands. (L R)VTILIO PLA(NCO). \mathcal{R} . COR. Victoria svævende paa Verdenskuglen med en Krands i den oprakte h. Haand og en Palmegreen i v. Arm. A VA(TRONIO LABE)ONE IIVIR. ⁴⁾
 \mathcal{A} . 4. B.

122. CORIN . . . Augustus's Hoved. CAESAR. \mathcal{R} . Hoveder

¹⁾ Denne Mynt er præget Aar 23 f. Chr. af P. Carisius, der efter at have beseiret Asturerne og Cantabrerne styrede Lusitanien som Kaiserens Legatus Proprætor. At Myntstedet har været i Emerita, som anlagdes strax efter Krigens Tilendebringelse af udtiente romerske Soldater og blev Provindsens Hovedstad, sees af de af Carisius slagne Denarer, der bære Navnet Emerita. Jvfr Eckhel Doctr. n. v. V, p. 164. VI, p. 92-93.

²⁾ Ang. denne Mynts Henførelse til Spanien, see ovenfor Nr 83 Anm.

³⁾ Denne Mynt maa ifølge Præg, Indskrift og Fundsted være slaaget i en spansk Coloni, hvis Regiering har bestaaet af 5aarige Duumvirer, muligt Carthago Nova, see Florez Medallas de Espana II, p. 652, Tab. LVI, 2.

⁴⁾ Jvfr Mionn. S. IV, p. 57, Nr 386; p. 58, Nr 393-94.

- Cæsarerne Caius og Lucius, Agrippas Sønner, vendte mod hinanden. F PRIMO M ANTON....¹⁾ Æ. 5. B.
123. Indskr. fortæret. S. Hoved (?). R. C HEIO POL-(LIO)NE ITER C MYSSID PRISCO IIVIR.²⁾ I en Krands af Selinon.³⁾ Æ. 5.
124. C CAESAR AVGVS C. Caligulas Hoved. R. COR Pegasus flyvende. (M B)ELLIO PROCVLO II VIR. Æ. 5. B.
125. S. Adv. R. COR. S. Typ. P VIPSANIO AGRIPPA II VIR. Æ. 5. B.
126. ANTONIA AVGV Hoved af Antonia, den ældre Drusus's Gemalinde.⁴⁾ R. S. Indskr.⁵⁾ To ved Enderne sammenföiede Overflödighedshorn. Æ. 5. B.
127. NERO CAE... Neros Hoved med Laurbærkrands. R. COR En togaklædt Statue i en Tempelbygning med 4 Söiler. P. VE. FRON(TO)NE IIVIR. Æ. 5.⁶⁾
128. Indskr. ukiendelig. S. Hoved. R. P VENTI(DIO) FRON(TO)NE IIV(IR) COR. Omgivet af en Grankrands (?). Æ. 4¹/₂.
129. NERO CAE(SAR) S. Hoved. R. TI CLA ANAXILAO IIV COR. Omgivet af en Grankrands (?). Æ. 4¹/₂.
130. (N)ERO CLAV CA.... Neros Hoved. R. COR

¹ Jvfr Mionn. S. IV, p. 61, Nr 410.

² Jvfr Mionn. II, p. 172, Nr 182.

³ Krandsen, som paa endeel af disse korinthiske Mynter omslutter Indskriften, betegner Kampprisen i de isthmiske Lege, hvilken, afvejlende i forskellige Tidsrum, bestod i en Krands af Petersilie (*σέλινον*), en Plante, der var helliget de underjordiske Guder, eller af Gran (*πίτυς*), fordi dette Træ var viet til Neptun og Melicertes's Liig var kastet i Land ved et Grantræ eller fundet tildækket med Grangrene (jvfr Nr 87 Anm.). See Krause Die Pythien, Nemeen und Isthmien, p. 197-203.

⁴ Denne Mynt er formodentlig præget under Caligula til Ære for den yngre Antonia, hans Faders Moder, der under ham fik Titlen Augusta. See Eckhel Doctr. n. v. VI, p. 181.

⁵ Jvfr Mionn. S. IV, p. 62, Nr 418.

⁶ Jvfr Mionn. S. IV, p. 72, Nr 484 f.

- ISTHMA i en Selinon-Krands. (TI CLAV)DIO OPTATO II VIR. Æ. 4¹/₂.
131. ANTONINVS AVG PIVS Antoninus Pius's Hoved med Laurbærkrands. R̄. ISTHMA i en Selinon-Krands. Æ. 6¹/₂.
132. IMP C AVR ANT Hoved af M. Aurelius som Cæsar, med Diadem og Straalekrone. R̄. C L I COR¹⁾ Bacchus, staaende, med den v. Arm støttet til en Thyrsus, udgyder sin Cantharus med den h. Haand; foran Pantheren opadseende.²⁾ Æ. 5. B.
133. M AVR ANT Brystbillede af M. Aurelius, skiægget, med Laurbærkrands og Krigsdragt. R̄. C L I COR En siddende Löve Æ. 7.

PATRÆ.

134. DIVVS A(VGV)STVS PATER Augustus's Hoved med Straalekrone og Diadem. R̄. COL . A . A PATRENS³⁾ Kaiseren som Coloniens Anlægger, med Togaen over Hovedet og et Feltegn, i v. Arm. drager Grændseskiellet med en Ploug. Æ. 7.
135. NERO CAESAR AVG GERM Neros Hoved med Diadem og Straalekrone. R̄. C P Et Skib med Aarer, bemanded. ADVENTVS AVGVSTI. Æ. 5.⁴⁾
136. IMP M AVREL ANTONINVS M. Aurelius's Hoved med

¹ *Colonia Laus Julia Corinthus*, det efter Coloniens Stifter J. Cæsar antagne Navn.

² Af Bacchus fandtes paa Antoninernes Tid to gamle ansete Billeder i Korinth. Paus. II, 2, 5—6.

³ *A. A.* betegne Coloniens Tilnavne *Augusta*, efter dens Stifter, og *Aroa*, Stadens oprindelige Navn, givet den ἐπι τῆ ἐργασίᾳ τῆς γῆς (Paus. VII, 18). Ang. Typen, see ovenfor Nr 109 Anm.

⁴ Ved R̄. sigtes til Neros Ankomst til Achaia Aar 67 paa den berygtede Reise, da han selv optraadte som Deeltager i de offentlige Lege og Skuespil. Til denne Reise findes Hentydninger paa Patræ's og Korinths Mynter, fordi Nero da proclamerede Grækenlands Frihed.

Laurbærkrands. R. . . . PATPE Neptun, staaende med den h. Fod paa en Klippe, holder en Delphin paa den udstrakte h. Haand, en Trefork i v. Arm. Æ. 4 $\frac{1}{2}$.

STOBI i Macedonien.

137. (M AV)REL ANTONINVS Caracallas Hoved med Laurbærkrands. R. MVNI(CIP) STOBEN Victoria, fremskridende med Palmegreen og Krands. Æ. 5.

PELLA.

138. IMP C M IV FILIPPVS Den ældre Philips Brystbillede, med Laurbærkrands og Kappe om Skuldrene. R. COL IVL AVG PELLA Pan siddende paa en Klippe med den h. Arm hvilende paa Hovedet og en Pedum i den v. Arm; foran en Syrix. Æ. 6. ¹⁾

PHILIPPI.

139. Victoria med en Krands fremrakt i h. Haand og en Palmegreen i v. Arm, staaende paa en Basis. VIC AVG. R. PHIL Tre romerske Felttegn. Paa Siderne: COHOR (PRAE). Æ. 4. ²⁾

DEULTUM i Thracien.

140. IMP CAES NERVA TPAIAN AVG GERM Traians Hoved

¹ Pella, der var bleven romersk Coloni under Augustus, førte formodentlig efter denne Tilnavnene *Julia Augusta*.

² Denne Mynt er formodentlig præget under Augustus, idet dennes berømte Seir ved Philippi er betegnet paa Adv. Den romerske Coloni i Philippi var ogsaa stiftet af Augustus og synes, ifølge Indskr. paa R., at have bestaaet af en udtient Cohors Prætoria.

- med Laurbærkrands. R. C F P D¹⁾ Et Oxehoved med Hals. Æ. 4.
141. IMP C M AVR SEV ALEXAND AVG Brystbillede af Sev. Alexander med Laurbærkrands og Kappe. R. COL FL PAC DEVLT Hygiæa, som staaende giver Føde til en Slange, hvilken hun holder i den h. Arm. Æ. 6.
142. IMP GORDIANVS PIVS FEL Gordian III's Brystbillede med Straalekrone og Kappe. R. S. Indskr. Apollo staaende med en Offerskaal i den h. Haand og en Laurbærgreen i den venstre. Æ. 6.

Moesien.

VIMINACIUM.

143. IMP CAES M ANT GORDIANVS AVG Brystbillede af Gordian III med Laurbærkrands og Krigsdragt. R. P M S COL VIM²⁾ Provindsen Mæsia som en Kvinde i lang Klædning, staaende med Hænderne udstrakte over en Löve og en Tyr, der staae hver paa sin Side. I Exergen AN I. Æ. 8.³⁾
144. IMP GORDIANVS PIVS FEL AVG S. Brystbillede. R. S. Indskr. og Typ. AN III. Æ. 8.
145. IMP M IVL PHILIPPVS [AVG Brystbillede af den ældre

¹⁾ a: *Colonia Flavia Pacensis Deultum*, efter Coloniens Stifter Vespasian, der i Rom opførte det prægtige Tempel til Fredens Gudinde.

²⁾ a: *Provinciae Moesiæ Superioris Colonia Viminacium*.

³⁾ Löven og Tyren vare, som det sees af de under Gallienus prægede Legion-Mynter, Emblemer for den 4de og 7de romerske Legion, der i dette Tidsrum havde deres Stationer i Mæsia Superior. De ere paa andre af Viminaciums Mynter anbragte paa Spidsen eller ved Foden af 2 Legion-faner (vexilla), som Mæsia holder. Aarene paa disse Mynter begynde fra 239 eft. Chr., hvilket Aar Colonien synes at være bleven anlagt af Gordian til Provindsens Forsvar mod de tilgrændsende Barbarer. See Eckhel Doctr. n. v. II, p. 8 f.

- Philip, med Laurbærkrands og Krigsdragt. R. S. Indskr. og Typ. AN VI. Æ. 7. B.
146. HER ETRVSCILLA AVG Brystbillede af Trai. Decius's Gemalinde Etruscilla. R. S. Indskr. og Typ. AN XII. Æ. 7.
147. C VAL HOS(T M) QVINTVS CAE Brystbillede af Decius's Søn Hostilian som Cæsar. R. S. Indskr. og Typ. AN XII. Æ. 6.

Asien.

ASIA PROCONSULARIS. ¹⁾

148. IMP CAESAR Augustus's Hoved. R. Et rundt med Girlander prydet Altar, paa hvis Forside to staaende Hiorte i op hævet Arbeide. Ovenover: AVGVSTVS. R. (Æg. Didr.)
149. S. Adv. R. AVGVSTVS Steenbukkens Tegn med et Overflödighedshorn ved Siden. Omgivet af en Laurbærkrands. R. (Æg. Didr.)
150. IMP CAES NERVA TRAIAN AVG GERM P M Traians Hoved med Laurbærkrands. R. COS III Den pergæiske Dianas Brystbillede i en paa to Söiler hvilende Tempelbygning med Indskrift DIANA PERG. ²⁾ R. (Æg. Didr.) Subærat.

¹⁾ At de fölg. Mynter ere prægede i Forasien, kan sluttes saavel af deres Störrelse og Vægt, der svarer til Cistophorernes (jvfr I, B. Nr 1537), som af Typerne. De 2 Hiorte paa det til August helligede Altar paa Nr 148 henvise til Ephesus. August's Horoskop paa Nr 149 findes især paa Mynter fra denne Deel af Asien, som Parium, Augusta o. fl. Nr 150 er vel ifölge Indskr. paa Templet præget i Perga i Pamphylien.

²⁾ Ang. den pergæiske Artemis's ansete og i Lilleasien vidt udbredte Dyrkelse, see Eckhel Doctr. n. v. III, p. 13.

PARIUM i Mysien.

151. AVG Augustus's Hoved. R. Indskr. utydelig.¹⁾ Tvende Mænd drage med en Ploug Furen til Coloniens Grændse-skiel. Æ. 3.
152. TI AVG Tibers Hoved. R. S. som foreg. R. Æ. 3.

ALEXANDRIA i Troas.²⁾

153. IMP CAI M AVR COMMOD AVG Brystbillede af Commodus med Laurbærkrands og Krigsdragt. R. G TROA En Örn flyvende med et Oxehoved i Kløerne. Æ. 6. B.
154. COMMODO CAE AVG . . . S. Brystbillede. R. COLO AVG TPO Apollo staaende med den ene Fod paa en Steen, i hvilende Stilling, med en Laurbærgreen i den h. Haand. Æ. 6. B.
155. Indskr. utydelig. S. Brystbillede. R. (CO)L AVG TPOA Billedstøtte af den sminthiske Apollo, staaende med Buen fremrakt i v. Haand og en Offerskaal i h. Haand, paa en Basis. Æ. 4 $\frac{1}{2}$. B.
156. IMP M AV ANTONINVS Brystbillede af Caracalla med Laurbærkrands og Krigsdragt. R. COL ALEX AVG

¹ Den romerske Coloni i Parium er paa Mynterne indtil Hadrian sædvanligt betegnet *C G I P* α : *Colonia Gemella Julia Pariana*.

² Alexandria med Tilnavnet Troas blev under August omskabt til en romersk Coloni og under Romerne, af hvilke denne Egn betragtedes som Moderlandet, meget udvidet og begunstiget. Af Coloniens Typer er Hesten optaget fra de tidligere Mynter (see I, B. Nr 1559). De apollinske Fremstillinger tyde paa den fra den ældste Tid her bevarede Dyrkelse af Apollo Smintheus, hvilket Navn er föiet til Billedstötter med meget forskellige Attribute ogsaa paa Kaisermynterne (see Mionn. II, p. 640, Nr 80; p. 644, Nr 106; S. V, p. 524, Nr 170; jvfr Eckhel Doctr. n. v. II, p. 480-81). Örnen med Oxehovedet, der er en paa de coloniale Mynter ofte forekommende Typ, er formodentlig et Jupiters-Varssel, der har staaet i Forbindelse med Sagnene om Stadens Anlæggelse, see Eckhel Doctr. n. v. II, p. 482.

- Apollos Billedstøtte som paa foreg. Nr, med en brændende Trefod foran. Æ. 5. B.
157. M.. AV ANTONINVS.... S. Brystbillede. R. COL AVG TPO... En Örn flyvende med et Oxehoved i Kløerne. Æ. 5¹/₂. B.
158. IMP CAE....GETA Brystbillede af Geta med Laurbærkrands og Krigsdragt. R. COL AVG TPOA En græssende Hest. Æ. 4. B.
159. ALEXANDRVS (sic) Brystbillede af Severus Alexander med Laurbærkrands og Krigsdragt. R. COL ALEX TPOA En græssende Hest. Æ. 5¹/₂.
160. (A)LE(X)AN(D)RV (sic) Sammes Hoved med Laurbærkrands. R. COL AVG (T)P(O) En Trefod. Æ. 2¹/₂.
161. (IVL) VE MAC(XI)MVS C Brystbillede af Cæsaren Maximus, i Krigsdragt. R. S. Indskr. En græssende Hest. Æ. 4¹/₂.
162. IMP C VIBI TREBO(NIA)NVS AVG Brystbillede af Treb. Gallus med Laurbærkrands og Krigsdragt. R. S. Indskr. En græssende Hest, ved Siden af hvilken en Vogter med en Pedum paa Skulderen. Æ. 6. B.
163. IMP LICI VALERIAN Brystbillede af Valerian med Laurbærkrands og Krigsdragt. R. S. Indskr. En Örn flyvende med et Oxehoved i Kløerne. Æ. 4. B.
164. Brystbillede af Coloniens Gudinde med Taarnkrone og en Vexillum bag Skulderen. CO ALEX TPO. R. COL AVG TPO En græssende Hest. Æ. 5. ¹⁾ B.

APAMEA i Bithynien.

165. (I)MP CAES TPAIAN HADRIA... Brystbillede af Hadrian med Laurbærkrands. R.(AP)AM AVG ²⁾ Colo-

¹ Denne Mynt hører, ifølge Præget, til det 3die Aarh.

² Den romerske Coloni i Apamea synes ifølge dens Tilnavne *Julia Augusta* at være anlagt af August.

niens Anlægger, som med en Ploug drager Furen til dens Grændseskiel. Æ. 3.

ANTIOCHIA i Syrien.

166. IM . NER . CLAV . CAE . . . Neros Hoved med Laurbærkrands; foran en Angurstav. R. S C i en Laurbærkrands. Æ. 7½.¹⁾
167. . . . CAESAR S. Hoved. S. R. Æ. 5.
168. (Indskr. bortslidt.) Othos Hoved, med Laurbærkrands. S. R. Æ. 8. B.
169. AN(TO)NINVS AVGVSTVS M. Aurelius's Hoved med Laurbærkrands. R. COS III Jupiter Ammons Hoved. Æ. 2. (Tyk.)²⁾ (See Tavle IV.)

BERYTUS i Phœnicien.

170. COL Silen staaende med en Viinsæk paa Ryggen og den h. Haand opløftet.³⁾ R. BER Forstavnen af et Skib. Æ. 2.
171. Indskr. bortslidt. Hadrians Brystbillede med Laurbærkrands. R. COL BER To Legiontegn. Omgivet af en Laurbærkrands. Æ. 5.
172. . . . SEVER . . . Brystbillederne af Sept. Severus og Caracalla, ligefor hinanden, med Laurbærkrands og Krigs-

¹ Ang. denne og de fölg. Mynters Henförelse til Antiochien, see Eckhel Doctr. n. v. III, p. 301-2

² Denne Mynt synes at være præget i Antiochien paa Grund af det lign. Ammonshoved, som findes paa andre antiochenske Mynter fra s. Tid, see I, C. Nr 213 og 215.

³ En saadan Statue af Silen, som Guden Lyæos's (Liber's) Tiener, synes at have været opstilt paa Torvet i de romerske Colonier, der vare begunstigede med særegne Rettigheder, til Betegnelse af borgérlig Frihed og Velvære. See Eckhel Doctr. n. v. IV, p. 493-96. Berytus synes först under August at være bleven omdannet til romersk Coloni, see Eckhel a. St. III, p. 355.

dragt. R. COL BER Neptun, staaende med den h. Fod paa Forstavnen af et Skib, holder paa den udstrakte h. Haand en Delphin; den hævede v. Arm er lænet til Treforken. Æ. 5.

173. CAESAR Augustus's Hoved. R. AVGVSTVS i en Laurbærkrands. Æ. 6. ¹⁾

¹ Denne Mynt er formodentlig at henhøre til Syrien, see Eckhel Doctr. n. v. VI, p. 139.

ANHANG.

ROM.

Under Republikken.

Mynter uden Magistrats-Navne. (<i>Numi consulares.</i>)	R.	Æ.
De ældste støbte. Nr 1-7.		7
Prægede. Nr 8-31.	14	10
Mynter med Magistrats-Navne. (<i>Numi familiarum.</i>)		
Acilia. Nr 32-33.	1	1
Æmilia. Nr 34-35.	2	
Antestia. Nr 36-37.	1	1
Antonia. Nr 38.	1	
Aquillia. Nr 39.	1	
Atilia. Nr 40.	1	
Aurelia. Nr 41.	1	
Cæcilia. Nr 42-44.	3	
Cæcina. Nr 45.		1
Cæsia. Nr 46.	1	
Calpurnia. Nr 47-49.	3	
Carisia. Nr 50.	1	

	R.	Æ.
Cassia. Nr 51-54.....	4	
Cipia. Nr 55.....	1	
Clodia. Nr 56.....	1	
Cœlia. Nr 57.....	1	
Cordia. Nr 58-59.....	2	
Cornelia. Nr 60-63.....	3	1
Crepusia. Nr 64.....	1	
Cupiennia. Nr 65.....	1	
Egnatuleia. Nr 66.....	1	
Fabia. Nr 67-68.....		2
Fabrinia. Nr 69.....		1
Farsuleia. Nr 70.....	1	
Fonteia. Nr 71-74.....	3	1
Fufia. Nr 75.....	1	
Furia. Nr 76.....	1	
Herennia. Nr 77-79.....	3	
Hosidia. Nr 80-81.....	2	
Julia. Nr 82-83.....	2	
Junia. Nr 84-86.....	3	
Lucretia. Nr 87.....	1	
Mamilia. Nr 88.....	1	
Manlia. Nr 89-90.....	2	
Marcia. Nr 91-97.....	7	
Memmia. Nr 98-99.....	2	
Minucia. Nr 100-101.....	2	
Nævia. Nr 102.....	1	
Plætoria. Nr 103.....	1	
Plautia. Nr 104-5.....	2	
Poblicia. Nr 106.....	1	
Pompeia. Nr 107.....	1	
Porcia. Nr 108-11.....	4	
Postumia. Nr 112.....	1	

	R.	Æ.
Procilia. Nr 113.....	1	
Quinctia. Nr 114-16.....	3	
Renia. Nr 117.....	1	
Rubria. Nr 118-22.....	4	1
Rustia. Nr 123.....	1	
Satrienus. Nr 124-25.....	2	
Scribonia. 126-27.....	2	
Servilia. Nr 128-29.....	2	
Sicinia. Nr 130.....	1	
Silia. Nr 131.....	1	
Titia. Nr 132-34.....	3	
Tituria. Nr 135-39.....	5	
Valeria. Nr 140.....	1	
Volteia. Nr 141.....	1	
<hr/>		
J. Cæsar. Nr 142-45.....	3	1
M. Jun. Brutus. Nr 146-47.....	2	
M. Antonius. Nr 148-50.....	3	

Under Kaiserdömmet.

	N.	R.	Æ. 1.	Æ. 2.	Æ. 3-4.
Augustus. Nr 151-71.....		4	1	9	7
Agrippa. Nr 172.....				1	
Den äldre Antonia. Nr 173.....				1	
Fiberius. Nr 174-81.....	1	1	1	5	
Den yngre Drusus. Nr 182.....				1	
Germanicus. Nr 183-87.....				5	
C. Caligula. Nr 188-94.....	1			2	4
Claudius. Nr 195-202.....			2	3	3

	A.	R.	Æ.1.	Æ.2.	Æ. 3-4.
Nero. Nr 203-13.....			2	4	5
Galba. Nr 214-16.....		1		2	
Vespasian. Nr 217-29.....		4		6	3
Titus. Nr 230-37.....		1	2	5	
Domitian. Nr 238-59.....		2	2	11	7
Nerva. Nr 260-64.....			1	3	1
Traian. Nr 265-87.....		11	5	2	5
Fra Flaviernes og Antoninernes Pe- riode, uden Kaiserens Hoved eller Navn. Nr 288-308.....					21
Hadrian. Nr 309-44.....		6	11	17	2
Sabina. Nr 345-46.....				2	
Antoninus Pius. Nr 347-87.....		7	12	20	2
Den ældre Faustina. Nr 388-403....		3	5	8	
M. Aurelius. Nr 404-34. ¹⁾	1	4	11	15	
Den yngre Faustina. Nr 435-46....			4	8	
L. Verus. Nr 447-51.....			2	3	
Lucilla. Nr 452-56.....		1	1	3	
Commodus. Nr 457-71.....		1	4	10	
Crispina. Nr 472-75.....		1	2	1	
Sept. Severus. Nr 476-82.....		2	3	2	
Julia Domna Nr 483-84.....			1	1	
Caracalla. Nr 485-87.....		1	1	1	

¹ Nr 426. **M ANTONINVS AVG TR P XXVI** Kaiserens Hoved. **Æ. IMP VI COS III** Kaiseren drager i Spidsen for den romerske Hær over en Skibsbro. Nedenunder **ADVENTVS AVG. A.** See Tavle IV. — Denne ikke forhen udgivne Mynt er præget 172 eft. Chr. under M. Aurels første Krig med Marcomannerne og andre germaniske Folk i Anledning af Kaiserens Overgang over Donaufoden. En Kobbermynt fra samme Aar med en lign. Fremstilling og Underskriften **VIRTVS AVG** forefindes i den kaiserlige wienske Samling (see Eckhel Mus. Cæs. Vindob. II, p. 230, Nr 306).

	<i>N.</i>	<i>R.</i>	<i>Æ.1.</i>	<i>Æ.2.</i>	<i>Æ. 3-4.</i>
Geta. Nr 488.....		1			
Alexander Severus. Nr 489-504....		1	9	6	
Julia Mamæa. Nr 505-15.....			6	5	
Maximin I. Nr 516-24.....			6	3	
Maximus. Nr 525-26.....			2		
Gordian I. Nr 527-549.....		1	15	7	
Philip I. Nr 550-61.....			7	5	
Otacilia. Nr 562-64.....		1	1	1	
Philip II. Nr 565-67.....			1	2	
Trai. Decius. Nr 568-70.....			1	1	1
Her. Etruscilla. Nr 571.....			1		
Treb. Gallus. Nr 572-73.....			1	1	
Volusian. Nr 574-75.....			2		
Gallien. Nr 576-78.....					3
Salonina. Nr 579.....					1
Aurelian. Nr 580-82.....					3
Severina. Nr 583.....				1	
Probus. Nr 584-85.....					2
Carus. Nr 586 ¹⁾	1				
Diocletian. Nr 587-90.....				3	1
Maximian. Nr 591-92.....				1	1
Constantius I Chlorus. Nr 593-94..				1	1
Galerius Max. Nr 595-96.....				2	
Gal. Valeria. Nr 597-98.....				2	
Maximinus Daza. Nr 599-604.....				1	5
Maxentius. Nr 605-8.....				3	1
Licinius den Ældre. Nr 609-11....				1	2

¹ Nr 586. **IMP M AVR CARVS P F AVG** Kaiserens Brystbillede med Straalekrone og Pantser. **R. FIDES MILIT** Den krigerske Troskab som en Kvinde, der staaende holder et Feltegn i hver Haand. **I Exergen R. N.** Ikke udg. See Tavle IV.

	N.	R.	Æ.1.	Æ.2.	Æ. 3-4.
Constantin d. Store. Nr 612-16....				1	4
Crispus. Nr 617-18.....					2
Constantin II. Nr 619-20...					2
Constantius II. Nr 621-22.....					2
Fra det 4de Aarh., uden Kaiserens Hoved eller Navn. Nr 623-26...					4
Constantius Gallus. Nr 627-28.....					2
Julian Apostata. Nr 629-31.....					3
Theodosius d. Store. Nr 632-34...				1	2
Magnus Maximus. Nr 635-36.					2
Fl. Victor. Nr 637.....					1
Honorius. Nr 638.....	1				
Valentinian III. Nr 639-40.....	2				
Maiorian. Nr 641.....					1

DET BYZANTINSKE KAISERDØMME.

	N.	R.	Æ.1.	Æ.2.	Æ. 3-4.
Arcadius. Nr 642-46.....	1				4
Theodosius II. Nr 647.....	1				
Marcian. Nr 648.....					1
Leo I. Nr 649-50.....	2				
Zeno. Nr 651.....	1				
Anastasius. Nr 652.....	1				
Justin I. Nr 653-55.....	1				2
Justinian I. Nr 656-59.....	1		2		1
Heraclius I og Heraclius Constantinus Nr 660.....	1				
Heraclius I og Heraclius II. Nr 661.			1		
Heracleonas, David Tiberius og Con- stans II. Nr 662.....					1

	N.	R.	Æ.1.	Æ.2.	Æ. 3-4.
Constans II og Constantin IV. Nr 663.				1	
Constantin IV Pogonatus. Nr 664-65.				1	1
Basilius I, Constantin VIII og Leo VI. Nr 666			1		
Leo VI, den Vise. Nr 667.....			1		
Constantin X og Zoe. Nr 668.....			1		
Johannes Zimisce. Nr 669.....			1		
Constantin XIII Ducas. (P) Nr 670. ¹⁾		1			
Nicephorus III Botaniates. Nr 671.			1		
Johannes II Comnenus. Nr 672....	1				
Manuel Comnenus. Nr 673.....	1				

¹ Nr 670. ΠΑΡΘΕΝΕ ΣΟΙ ΠΟΛΥΑΙΝΕ (*Jomfru, til din Ære, Høitpriste!*) Maria staaende med Christusbarnet paa Armen. Paa Siderne Μ Θ (α: Μήτηρ Θεού). R. ΟΣ ΗΛΠΙΚΕ ΠΑΝΤΑ ΚΑΤΟΡΘΟΙ (*Den, som haaber, fuldbringer alt lykkeligen.*) Kaiseren staaende med det christelige Kors i den h. Haand og Rigsæblet i den venstre. R. B. See Tavle IV. — Denne mærkelige, hidtil ubekjendte, Mynt synes at være præget af Constantin XIII Ducas ifølge Liigheden mellem Kaiserens Figur paa denne og andre af Sammes Mynter og Overeensstemmelsen med disse i Henseende til Kunststilen (see F. de Saulcy Numism. Byzantine Pl. XXIV, Nr 5). Indskrifterne paa Adv. og R. danne tilsammen et Hexameter, der formodentligt er taget af en Homerocenton.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be clearly documented, including the date, amount, and purpose of the transaction. This ensures transparency and allows for easy reconciliation of accounts.

Furthermore, it is noted that regular audits are essential to identify any discrepancies or errors early on. By conducting periodic reviews, the organization can maintain the integrity of its financial data and prevent any potential issues from escalating.

In addition, the document highlights the need for clear communication between all parties involved. Regular meetings and reports should be used to keep everyone informed of the current financial status and any planned changes. This collaborative approach is key to the success of the organization's financial management.

The second section of the document focuses on the implementation of budgeting and forecasting. It states that a well-defined budget is crucial for setting financial goals and measuring performance. By allocating resources effectively, the organization can ensure that it stays on track and meets its objectives.

Forecasting is also discussed as a vital tool for anticipating future financial needs and risks. This involves analyzing historical data and market trends to make informed predictions about the organization's financial future. Such insights allow for proactive planning and the identification of potential challenges before they arise.

Finally, the document stresses the importance of staying up-to-date with the latest financial regulations and industry standards. Compliance is not only a legal requirement but also a sign of good corporate governance. Regular training and updates ensure that the organization remains in full compliance and maintains its reputation in the market.

In conclusion, the document provides a comprehensive overview of the key principles and practices for effective financial management. It covers everything from record-keeping and auditing to budgeting, forecasting, and compliance. By following these guidelines, the organization can ensure its financial health and long-term success.

It is hoped that this document will serve as a valuable resource for all those involved in the organization's financial operations. Together, we can build a strong and sustainable financial foundation for the future.

IA.

78.

124.

IB.

18.

120.

183.

348.

371.

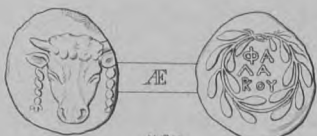
424.

456.

476.

497.

608.

804.

737.

829.

1015.

1150.

1190.

1201.

1716.

1485.

1556.

1573.

1653.

IC.

36.

32.

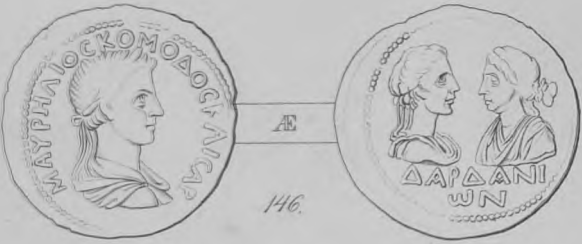
102.

132.

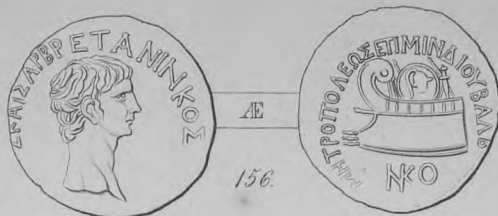
143.

146.

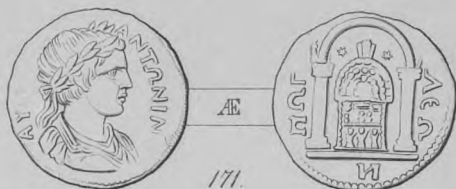

153.

Æ

156.

Æ

171.

III.

99

169

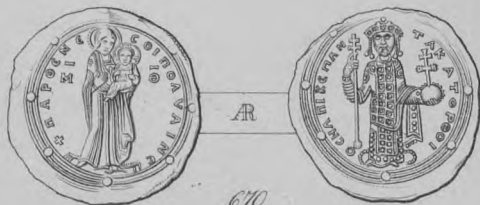
Anhang.

426.

586.

AR

670.

THORVALDSENS MUSEUM.

FIERDE AFDELING.

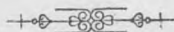
GIPS-AFSTÖBNINGER.

BESKREVNE

AF

LIC. L. MÜLLER,

Museets Inspecteur.

KIÖBENHAVN.

TRYKT I DET BERLINGSKE HOGTRYKKERI,

1850.

FORTEGNELSE

OVER

GIPS - AFSTÖBNINGERNE

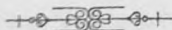
I

THORVALDSENS MUSEUM.

AF

LIC. L. MÜLLER.

Museets Inspecteur.

KIÖBENHAVN.

TRYKT I DET BERLINGSKE HOCHTRYKKERI.

1850.

Indhold.

I. AFSTÖBNINGER AF ANTIKE SCULPTURER.

1. STATUER.

	Side.
Ægyptiske. Nr 1-3	3.
Etruriske. Nr 4-5	4.
Archaisk-græske, fra det æginetiske Tempel. Nr 6-25	4.
Af Phidias eller hans Elever, fra Parthenon. Nr 26-29	5.
Græske og romerske efter Midten af det 5te Aarh. f. Chr.	
Nr 30-98	6.
Guddomme. Nr 30-45	6.
Af Menneskelivet. Nr 46-54	10.
Torsoer. Nr 55-64	12.
— Af Statuetter. Nr 65-68	13.
Lemmer. Nr 69-92	13.
Dyr. Nr 93-98	14.

2. BUSTER.

Græske og romerske efter Midten af det 5te Aarh. f. Chr.	
Nr 99-203	15.
Guddomme. Nr 99-121	15.
Heroer. Nr 122-136	17.
Portraiter af Grækere. Nr 137-151	19.
Portraiter af Romere. Nr 152-174	20.
Ubekjendte Portraiter. Nr 175-198	22.
Anhang. Nr 199-203	23.

3. RELIEFER.

Ægyptiske Koilanaglypher. Nr 204-255	24.
Græske og romerske Reliefer fra Midten af det 5te Aarh. f. Chr. indtil Kunstens Forfald i det 3die Aarh. efter Chr. Nr 256-354	27.
I archaiserende græsk Stil. Nr 256-265	27.
Græske, i ædel Stil, meest for det romerske Kaiser- dømme. Nr 266-277	28.
Græske og romerske, meest fra Kaiserdømmets Periode. Nr 278-340	30.
Over brændt Leer, af arkitektonisk Bestemmelse, meest efter græske Originaler fra Nedreitalien, Nr 341-351	37.
Anhang. Nr 352-354	39.

II. AF NYERE SCULPTURER.

Fra Middelalderen. Nr 1-17	40.
Fra den nyeste Tid. Nr 18-34	42.

III. AF SKAARNE STENE OG PASTER.

Antike og nyere. Nr 1-14	43.
------------------------------------	-----

GIPSAFSTÖBNINGER.

I.

Afstøbninger af antike Sculpturer.

1. STATUER.

og Dele af Statuer.

ÆGYPTISKE.

1. Phrao Menephta III., siddende, med Navneskiolde ¹ paa Skuldrene og en længere Hieroglyph-Indskrift paa Ryggen. Overdelen af en Statue, som bærer et lille Altar med et Vædderhoved paa Knæene, af en haard hvid Steen; funden ved Karnak af Belzoni. I det brittiske Museum ².
2. Overdeel af Phrao Amenophis III (Memnon). Colossal, af mørk Granit; funden af Belzoni i Memnons Tempel. I det brittiske Museum ³.
3. Det qvindelige Hoved af Laaget af en Steen-Sarkophag, dannet efter Mumien af den indsluttede Afdøde, med en Stribe Hieroglypher paa Hovedbedækningen.

¹ Jvfr Leemans Lettre à Salvolini sur les mon. egypt. portant des legendes roy. pag. 96. pl. XX Nr. 195-96.

² Nr. 26, af Mr. Salts Samling. See Gallery of antiquities, selected from the brit. mus. by Arundale, Bonomi & Birch, P. I, pl. 43, fig. 163.

³ Nr. 14 af samme Samling. Jvfr det i foreg. Anm. anf. Værk. p. 35, fig. 151, pag. 85.

ETRURISKE.

4. En etrurisk Kriger (Mars) i angribende Stilling. Statuette af Bronze, i det florentinske Galleri.¹
5. Ulvinden fra det ruminalske Figentræ. Denne mærkelige i Conservatorernes Palads paa Capitolium opbevarte Bronzefigur er formodentlig den samme, som med de diende Tvillinger blev opstilt paa Roms Forum i Aaret 296 f. Chr. af Ædilerne Cn. og Q. Ogulnius.²

ARCHAISK - GRÆSKE,

fra det æginetiske Tempel.

De mærkværdige og til Belysning af den ældste græske Kunstperiode vigtige Sculpturer, til hvilke de følgende Figurer og Fragmenter høre, bleve i Aaret 1811 fundne paa Ægina under Ruinerne af et Tempel (helliget Athena eller Zeus Panhellenios), hvis Gavle de havde tient til Prydelse. De fremstille Grækernes Kamp med Troianerne, i den ene Frontogruppe ført af Herakles og Æaciden Telamon om den dræbte Oikles, som det synes, i den anden under Anførsel af Athena selv og Ajax ved Forsvaret af Patroklos's Lüig. Ifølge Valget af Fremstillingen og Stilen i Figurerne hidrøre de formodentlig fra Tiden umiddelbart efter Seiren over Perserne ved Salamis 480 f. Chr. De bleve erhvervede af Ludvig af Baiern, restaurerte af Thorvaldsen og opstille i Glyptotheket i München.³

6-7. To smaae qvindelige Figurer⁴, der have været anbragte

¹ Micali Ant. Monumenti (1832) Tav. 39.

² Jvfr Beschr. Roms III B 1 Abth. p. 118. Micali Ant. Monumenti (1832) Tav. 42, fig. 1.

³ See Beschr. der Glyptothek von Klenze und Schorn, III Ægineten-Saal; O. Müllers Handb. der Archæol. § 90, 3; og a. St.

⁴ Formodentlig Seirs- eller Skiebne-Gudinder; af Andre kaldte Damia og Auxesia.

paa Siderne af det ene af Templets Akroterier. Hovederne og Hænderne tilligemed Blomsten ere nyt tilsatte.

8-9. Et Hoved og en Maske, med Hielme, af Fronton-Figurerne.

10-25. Fragmenter: Arme, Been, Hænder, Födder m. m. af Fronton-Figurerne.

AF PHIDIAS ELLER HANS ELEVER,
fra Parthenon.

De følgende Værker høre til de Grupper af fritstaaende Figurer, der vare opstillede i Gavlene af Athenas berømte Tempel i Athen og erkiendes for det ypperligste af hvad der er opbevaret af græsk Kunst, baade med Hensyn til den fortrinlige Udførelse, og til Stilen, i hvilken Høihed og Skiønhed er forenet med Natursandhed og Frihed for al Stræben efter Effect. I den østlige Gavl synes Athenas første Fremtræden blandt Guderne at have været fremstilt, i den vestlige Athenas Strid med Poseidon om Herredømmet over Athen. De fleste af disse Sculpturer, iblandt disse de efterfølgende Nr 26-28, bleve i 1814 af Lord Elgin førte fra Athen til London og erhvervede af Regieringen for det brittiske Museum.¹

26. Den forreste Deel af Overkroppen af en Gudinde, som hviler med den h. Arm i en anden Siddendes Skiød (een af Moererne). Af den østlige Frontongruppe.

27. Hovedet af den ene af Nattens i Oceanet neddukkende Heste. I det høire Hiørne af samme Fronton.

28. Torsoen af den liggende Flodgud Ilissos, i det venstre Hiørne af den vestlige Fronton. (Paa Afstøbningen fattes den v. Arm med Draperiet.)

¹ Ang. Forklaringen af de følg. Figurer, og de vigtigste Skrifter af den rige herhid hørende Litteratur, see O. Müller Handb. der Archæol. § 118, 2, c, Denkmäler Taf. 26-27.

29. Colossalt Hoved af en Gudinde, der synes at have hørt til een af Parthenons Frontonfigurer. Næsen, Læberne og Hagen ere restaurerte. I Venedig i Hr. Webers Besiddelse.¹

GRÆSKE OG ROMERSKE EFTER MIDTEN AF DET 5te

AARH. F. CHR.

Guddomme:

30. Den belvederiske Apollo. Guden har med et Skud af sin Bue nedlagt en Fiende (Slangen Python, Tityos eller Niobiderne) og skrider seirstolt bort. (Apollon Kallinikos.) Denne berømte Statue synes paa Grund af Marmoret (sandsynligt carrarisk) og den elegante Udførelse at være hugget i Italien under Kaiserne, efter et ældre græsk Værk, der formodentlig var af Bronze og ifølge Stilen ikke fra en tidligere Periode end Lysippus's (Midten af det 4de Aarh.). Den blev fundet i Ruinerne af det gamle Antium i Enden af det 15de Aarh. og af Pave Julius II. opstilt i Belvedere i Vaticanet. Den er paa flere Steder sammensat; den v. Haand med et Stykke af Armen og Fingrene paa den h. Haand ere nyere tilføiede.²
31. Apollo, af mere slank ungdommelig Legemsbygning, lænet til en Træstamme med den h. Arm over Hovedet; den venstre holdt formodentlig Buen. (Apollon Lykeios.) Begge Armene, Næsen og et Stykke af Stammen med Kogeret ere nyt tilsatte. Denne skionne Statue, bekiendt un-

¹ Af Cattaneo anseet for Heras Hoved af den vestlige Frontongruppe. Det er formodentlig af Venetianerne i det 17de Aarh. bragt fra Athen til Venedig, hvor det indtil den nyeste Tid har været indmuret i en Bygning. See Kunstblatt 1824 Nr. 23 og 64, jvfr O. Müller og Oesterley Denkmäler der alten Kunst I, Taf. 27. Nr. 122.

² Mus. Pio-Clem. I tav. 14-15. Jvfr Beschr. Roms II B. 2 Abth. p. 156-58, A. Feuerbach Der vaticanische Apollo, og m. A.

der Navnet *Apollino*, findes i det florentinske Galleries Tribune.¹

32. Den medicæiske Venus. Aphrodite, opstegen af Havet, i blufærdig Stilling; bag hende en Delphin med to smaa Eroter. Den berømte Marmorstatue er ifølge Indskriften paa Fodstykket et Værk af Athenienserens *Kleomenes*, Apollodors Søn, som hørte til den i det 2det Aarh. f. Chr. paany opblomstrende Kunstskole, der dannede sig efter Praxiteles's Mønstre, og bærer, især i Henseende til Hovedet, Præget af denne Tidsalders mere forfinede Kunst. Haaret var forgyldt og Örene bare Smykker. Den er sammensat af 11 Stykker; begge Hænderne og en Deel af Armene ere nyere tilföiede. I det florentinske Galleries Tribune.²
33. Den capitolinske Venus. I blufærdig Stilling, kommen fra Badet; bag hende en stor Salvevase, over hvilken et med Fryndser besat Klæde ligger. Af sværere Former og individuelle Ansigtstræk end den foregaaende. Statuen, af parisk Marmor og fortrinlig Udförelse, er funden i Subura i Rom; Næsen og Hænderne ere restaurerte. I Capitoliums Museum.³
34. Venus i Badet, knælende, for at lade sig overgyde; en Salvevase ligger bagved. Originalen til denne skönnne Statue er funden i Prato bagnato i Nærheden af Via Prænestina og antages ifølge Indskriften paa en tætved opdaget Basis at være et Værk af en Græker *Bupalos*. Armene og Issen med Haarene ere nyt tilsatte, Ansigtet overarbejdet. I det vaticanske Museum.⁴
35. Den buespændende Amor. Ved Siden er en Træ-

¹ Galleria reale di Firenze Ser. IV, tav. 154-55.

² Galleria reale di Fir. Ser IV, tav. 87-88.

³ Mus. Capit. III, tab. 19.

⁴ Mus. Pio-Clem. I, tav. 10.

stamme, over hvilken Hercules's Lövehud ligger. Hovedet, Vingerne, det meste af den høire og Underdelen af den v. Arm mangle. Denne i flere antike Gientagelser¹ forekommende Statue er muligt en Efterligning af Praxiteles's berømte Eros i Thespia, der af Kaiser Claudius førtes til Rom.²

36. Amor og Psyche, som staaende omarme og kysse hinanden. Marmorgruppen, funden paa Aventinerbierget i Rom, er formodentlig en Gientagelse af et ældre mere udmærket Værk, da Udførelsen ikke svarer til Compositionens Skiønhed. I det capitolinske Museum.³
37. Overdeel af en ubeklædt qvindelig Figur, nedadseende, uden Arme; anset for en Psyche. Af fortrinlig græsk Kunst, formodentlig fra Praxiteles's Tid. De fladt afskaarne Dele vise, at Marmorstatuen allerede i Oldtiden var præpareret til Restauration. Funden i Capua i Ruinerne af Amphitheatret og opbevart i det kongl. Museum i Neapel.⁴
38. Mercur, staaende, med sin Chlamys slynget om den v. Arm; den manglende h. Arm har formodentlig holdt Caduceus og Anklerne været forsynede med ombundne Vinger. Han er ifølge sin kraftige Legemsbygning og Palmestammen ved Siden nærmest fremstilt som Gud for Palæstra og Kampelege (Hermes Enagonios). Marmorstatuen, den fortrinligste blandt flere lignende, blev funden i Rom under Pave Leo X og af ham opstillet i Belvedere i Vaticanet; Benene have været itubrudte og synes at være eftergaaede med Meiselen af en nyere Haand (muligt foranlediget ved Borttagelsen af de Baand, der have holdt Vingerne), da de

¹ See Clarac Musée de sculpture, Pl. 281, 282, 642, 646 og 650-651.

² Pansan. IX, 27.

³ Mus. Capit. III, tav. 22.

⁴ Neapels Ant. Bildwerke von Gerhard u. Parofka I p 65 No. 203. Gerhards Ant. Bildwerke Taf. LXII pag. 306. Millingen Anc. unedited Monum. Ser. II pl. 8, pag. 15-16.

i Henseende til Udførelse staae meget tilbage for den skønne Overdeel. ¹

39. En lign. Statue, af muskuløsere Former, uden Kappe. Begge Armene og det nederste af Benene mangle.
40. Silen med Bacchusbarnet. Lænet til en Træstamme, over hvilken hans Dyrehud (Nebris) hænger, betragter han med Kiærlighed den ham anbetroede lille Gud, der hviler i hans Arme og kiærtegnende rækker Haanden op imod ham. Denne fortræffelige Marmorgruppe, der har Fortrinet for flere antike Gientagelser af samme Original, blev i det 16de Aarh. funden i de sallustiske Haver (eet af Kaisernes Opholdssteder) i Rom; Armene og fl. St. ere restaurerte. I Louvres Museum, tidligere i Villa Borghese. ²
41. En Muse, staaende, med den v. Arm løftet, den høire sænket. Af parisk Marmor. Restaurert af Thorvaldsen som Clio med Rulle og Griffel i Hænderne; ogsaa Hovedet med Halsen, den v. Forarm, og det meste af den h. Arm ere nye. I Glyptotheket i München. ³
42. Urania, siddende med en Himmelkugle i Haanden, paa hvilken hun peger med en kort Stav. Den originale Statue har vel snarere, ifølge Dragten, forestilt en tragisk Muse ⁴, idet begge Hænder med Attributerne ere nyere tilsatte, foruden den hele h. Arm; ogsaa Hovedet med Sirenefiedren har oprindeligen hørt til en anden antik Musefigur. I Vaticanet; funden i den saakaldte Cassius's Villa ved Tivoli. ⁵
43. Flora med en Blomsterkrands om Hovedet; muligt indeholdende Portraitet af en Romerinde. Overdeel af en Statue,

¹ Mus. Pio-Clem. I tav. 7. Jvfr Beschr. Roms II B. 2 Abth. p. 141-42. Tidligere kaldt Antinous fra Belvedere, af Winckelmann anset for Meleager.

² Clarac Musée du Louvre No. 709.

³ See Beschr. der Glyptothek von Schorn, Nr. 142. Clarac Musée de sculpture Pl. 498 B Nr. 991.

⁴ Jvfr. Beschr. Roms II B. 2 Abth. p. 169 Note.

⁵ Mus. Pio-Clem. I tav. 25.

funden i Hadrians Villa og formodentlig fra denne Kaisers Tid; den v. Arm med Blomsterne i Haanden synes at være nyere tilsat. I det capitolinske Museum. ¹

44. Hermaphrodit, liggende udstrakt. Marmorstatuen, den bedste af flere lignende, der formodentlig alle ere dannede efter en Original af den berømte Polykles (i Athen i Midten af det 4de Aarh. f. Chr.), fra hvem denne Kunstskaabning synes at hidrøre, er funden i Diocletians Thermer i Rom. Den v. Fod og Hænderne ere restaurerte; Matradsen er hugget af Bernini i Liighed med en antik, der er opbevaret med en anden Hermaphrodit. ² I Louvres Museum ³, tidligere i Villa Borghese.

45. Ganymedes som Barn, grebet af Örnen. De ved hans Födder anbragte Fiirbeen, det ofte forekommende Symbol paa den stille Dödssövn, betegne denne Gruppe som et Gravmonument, formodentlig over et Barn, der liig hiin Jupiters Yndling tænktes optaget hos Guderne. Restaurert. I Vaticanet. ⁴

Af Menneskelivet:

46. Hoved og Bryst af en Athlet eller Heros, som hæver den h. Arm. Af fortrinlig græsk Kunst og en strengere Stiil, som viser hen til Midten af det 5te Aarh. f. Chr.

47. En kæmpende Kriger eller Heros, den saakaldte *borghesiske Fægter*. Idet han söger at dække sig med Skiol-det, af hvilket Böilen sees paa den v. Arm, trækker han den h. Arm tilbage, for af al Kraft med sit Vaaben at føre

¹ Mus. Capit. III tab. 45. Jvfr Besch. Roms III B. I Abth. pag. 252 Nr. 8.

² See Clarac Musée du Louvre Nr. 461.

³ Clarac s. St. Nr. 527.

⁴ See Clarac Musée de sculpture Pl. 407 N°. 696.

et Stöd imod sin Fiende, der har befundet sig paa et høiere Standpunkt (en Rytter eller Amazone tilhest).¹ Ifølge Indskriften paa Træstammen et Værk af *Agasias*, Dositheos's Søn fra Ephesus (formodentlig fra det 2det Aarh. f. Chr.). Statuen er funden i Begyndelsen af det 17de Aarh. i Antium (Capo d'Anzo), hvor de romerske Kaisere havde et Palads. Den h. Arm er ny. I Louvres Museum.²

48. Discuskasteren. Denne Statue, der ansees for en Copi efter Naucydes's berømte Original, er funden i Ruinerne ved Via Appia og opstilt i det vaticanske Museum.³

49. Tornudtrækkeren. Af Bronze, en især ved sin Natursandhed udmærket Figur. Opstilt i Conservatorernes Palads paa Capitolium.⁴

50. Astragalspillersken. En ung Pige, som siddende paa Jorden spiller med Knokler som Tærninger (Astragaler); Hovedet synes at indeholde et Portrait. Marmorstatuen, der findes i det berlinske Museum⁵ og er den skiöneste blandt flere antike Gientagelser, har den h. Arm og Fod m. m. nyere tilsatte.

51. En Dreng, som siddende paa Jorden holder den v. Haand paa en And, idet han med livlig Bevægelse strækker den h. Arm ud. En oftere gientagen antik Fremstilling.⁶

52. En Dreng, siddende med Dru eklaser i Armene. Benene

¹ Denne Figur har været benævnt *Ajax* eller *Theseus*. I blandt andre Forklaringer er det ogsaa bleven fremsat, at den skulde forestille en Ballonspiller (Sphærist), eller en Seirherre i det bevæbnede Veddeløb (en Hoplitodrom), som ved Enden af Banen hæver Skioldet. Jvfr O. Müllers *Archæologie der Kunst* § 157, 3.

² Clarac *Musée du Louvre* Nr. 262.

³ Mus. Pio-Clem. III tav. 28.

⁴ Righetti *Descr. del Campidoglio* II Tav. 207.

⁵ Berlins antike Bildwerke von Gerhard I, Nr. 59. Jvfr Clarac *Musée de sculpture* Pl. 578, Nr. 1249.

⁶ Jvfr Mus. Pio-Clem. III, tav. 36. Galleria reale di Firenze Ser. IV, tav. 70-71.

fattes; den v. Arm er fladt afskaaret. I Kong Christian VIIIs Samling, forhen i Erkebiskoppen af Tarent, Capece Latro's Besiddelse.

53. En Drenge, spisende af Druer, som han holder med begge Hænder. Underdelen mangler.
54. Fragment. Symplegma af to mandlige Figurer.

Torsoer:

55. *Den belvederiske Torso*, af en siddende Hercules. Han var formodentlig fremstilt som den blandt Guderne optagne Heros, der i den h. Haand holdt en Skaal, i hvilken Hebe skiænkede Udødelighedens Drik, idet der paa det v. Laar sees Spor af Tilslutning til en anden Figur.¹ Lövehuden bedækker Klippen, paa hvilken Billedbuggerens Navn findes: *Apollonios*, Nestors Søn fra Athen, sandsynligt een af de Kunstnere, der i det 2det eller sidste Aarh. f. Chr. med Held traadte i Lysippus's Fodspor. Dette Mesterværk blev fundet under Pave Julius II i Rom, i Ruinerne af Pompeius's Theater, og opstilt i Belvedere i Vaticanet.²
56. En staaende Yngling med tilbagekastet Chlamys. Foruden Hovedet mangle Benene fra Knæene og begge Armene, af hvilke den venstre har været løftet og den høire har holdt en Flig af Kappen.
57. Kroppen og det halve h. Been af en staaende Yngling. Enderne af det lokkede Haar hænge ned paa begge Sider af Brystet; Armene have været sænkede. (Amor.³)
58. Kroppen og det överste af det v. Been af en staaende Yngling.

¹ See O. Müllers Handb. der Archæologie der Kunst § 411, 3. Beschr. Roms II B. 2 Abth. p. 119 f. Ifølge Raoul Rochette (*Mém. de numismatique et d'antiquités* p. 120 f.): Hercules med Auge.

² Mus. Pio.-Clem. II, tav. 10.

³ Jvfr. Clarac Musée de sculpture Pl. 649, Nr. 1487 og 1494; Pl. 650 B, Nr. 1504 B.

59. Kroppen og det halve h. Been af en løbende Dreng; den h. Arm har været løftet.
60. En staaende qvindelig Figur, klædt i en jonisk Chiton (Diplois), med et Skulderbaand. (Diana.) Foruden Hovedet mangle den v. Arm og det nederste af den h. Arm.
61. Torso af en qvindelig Figur, beklædt med en Diplois. Af parisk Marmor, funden af Brøndsted og hans Reiseselskab paa Ceos i Carthæas Ruiner.¹
62. Kroppen med det øverste af Armene og Benene af en ubeklædt qvindelig Figur, staaende. (Venus.)
63. Underlivet og Laarene af en lign. Figur.
64. Overkroppen med Skuldrene af en lign. Figur; den h. Arm har været hævet.

— Af Statuetter:

65. Kroppen af en liggende atletisk Figur (Hercules), der har hvilet paa den v. Arm.
66. Kroppen med det øverste af det h. Been af en staaende atletisk Figur.
67. Kroppen med det halve af Armene og Benene af en staaende Yngling; Haaret hænger ned paa Siderne af Brystet, den h. Arm er løftet. (Amor².)
68. Kroppen med Laarene af en Dreng, iilsomt fremskridende.

Lemmer:

69. Det nederste af Benene af Patroklos's Liig, af den bekiendte colossale Gruppe, forestillende Ajax med den faldne Patroklos i Armene. Funden i Hadrians Villa. I det vaticanske Museum.³
70. Ajax's v. Haand, der holder Patroklos's h. Arm, af samme Gruppe, som det synes.

¹ Udg. i Brøndsteds Voy. et rech. dans la Grece I. Pl. IX.

² Jvfr Nr 57.

³ Mus. Pio-Clem. VI, tav. 19. Jvfr Ajax's Hoved nedenfor Nr 125.

71. Födderne med ombundne Sandaler samt det nederste af Benene af en staaende Yngling (en Camillus¹).
72. En colossal mandlig Fod med en udziret Sko (*solea*).
73. Födderne og det nederste af Benene af en colossal mandlig Statue.
- 74-75. Fragmenter af mandlige colossale Födder.
- 76-78. Mandlige Födder; de to fragmenterte.
- 79-80. Qvindelige Födder.
- 81-83. To mandlige og et qvindeligt Been.
84. Et colossalt mandligt Knæ.
85. Den h. Arm af en colossal mandlig Statue. Den har været høit løftet og støttet til Enden af et Scepter eller en Landse. I Bronze, i Museo Gregoriano.
- 86-87. En mandlig og en qvindelig Arm.
88. En paa Jorden støttet höire Haand. Af den döende Gladiator (Galler). (?)
- 89-92. Mandlige Hænder, der holde et Stykke af en Landse eller et Scepter, af colossale Statuer.

Dyr:

93. Hoved og Hals af en Hest, med kort afskaaren Manke. Bringebaandet med Spændet er nyere tilsat. Af Bronze, i det florentinske Museum.²
94. Hoved og Hals af en Hest med Bidsel. Af den yngre Balbus's Rytterstatue, funden i Herculanium. I det kongl. Museum i Neapel.³
95. En colossal Örn. Siddende med udbredte Vinger, Hovedet til höire.
96. En colossal Örn. Med lidet aabnede Vinger og Hovedet til venstre.

¹ Formodentlig Statuen i Museo Borbonico, see Clarac Musée de sculpture Pl. 770, Nr. 1917.

² Galleria reale di Firenze Ser. IV, tav. 84.

³ Mus. Borb. II, tav. 38.

97. Statuette af en gaaende Tyr.¹ Benene afbrudte.
 98. Et Panther-Hoved. Tagzirat eller Vandtud.

2. BUSTER

og Hoveder af Statuer.

Guddomme:

99. Jupiter. Colossalt Brystbillede med Kappe over den v. Skulder. Funden i Otricoli; i det vaticanske Museum.²
 100. Neptun. Colossal Maske.³
 101. Serapis. Colossalt Hoved med Modius og en Ring, i hvilken Straaler have været indsatte.⁴ Afbrudt ved Halsen.
 102. Minerva. Colossalt Brystbillede med corinthisk Hielm.
 103. Et lign. Brystbillede, med Ægide og en Slange ovenpaa Hielen.⁵
 104. Den belvederiske Apollo.⁶
 105. Apollo, med Udtryk af Vrede. Efter samme Ideal og med lign. Haarsløife som det foreg. Hoved. I Grev Pourtalès Gorgier's Besiddelse⁷, tidligere i Paladset Giustiniani.
 106. Venus. Haaret er slynget i en Sløife over Issen og i Nakken.
 107. Venus, med lign. Haarsætning, men Sløifen over Issen

¹ Jvfr H. Meier Abbild. zu der Geschichte der bild. Kunst bei den Griechen, Taf. 9 C.

² Mus. Pio-Clem. VI, tav. 1.

³ Jvfr Neptuns Statue i Mus. Pio-Clem. I, tav. 33. Muligt Jupiter.

⁴ Afstøbning af, eller af megen Liighed med Brystbilledet i Vaticanet (Mus. Pio-Clem. VI, tav. 15), funden ved Via Appia, med nyere tilsat Modius.

⁵ Jvfr Statuen af Minerva fra Velletri i Louvres Museum og Minervabusten i Villa Albani, Millin Monum. ant. ined. T. II, pl. 23 & 24.

⁶ See Statuen Nr 30.

⁷ Antiques du cabinet Pourtalès, Pl. 14.

- afbrudt; Örene ere giennemborede til Smykker. Funden i Diocletians Thermer ved den pavelige Udgravning 1805.¹
108. Venus. Med lign. Haarsætning, under naturlig Størrelse. Baghovedet afbrudt.
109. Venus, af sværere og individuelle Træk end de foregaaende. Forhaaret er mindre ordnet og bølger rigeligere opad; Haaret i Nakken danner ikke en Sløife for sig, men er draget op til Sløifen over Issen. I det capitolinske Museum.²
110. Den skiæggede Bacchus; med en høi Haarsætning over Panden og en tynd Snor om Hovedet. Næsen og det v. Öre restaurerte. Herme i det vaticanske Museum.³
111. Den skiæggede Bacchus. Et Baand er draget over den frie Pande, ovenover hvilken to Drueklaser hæve sig af den Haaret omgivende Epheukrands.
112. Den skiæggede Bacchus. Haaret hænger ned over Panden og er omgivet af en Epheukrands med fremstaaende Blade ved Tindingerne. Herme.
113. Bacchus med qvindeligt Udtryk; smykket med et Pande-baand og en Epheukrands, under hvilken smaae Tyrehorn hæve sig. Næse, Læber og Bryst restaurerte. I det capitolinske Museum.⁴
114. En ældre Satyr med en Piniekrands om Haaret; opadseende, med den v. Skulder hævet.
115. En ungdommelig Satyr, leende. Brystbillede med det överste af Armene.

¹ See Guattani Monum. ant. ined. per l'anno 1805, tav. 19.

² Righetti Descr. del Campidoglio II, tav. 258.

³ Mus. Chiar. tav. 33.

⁴ Righetti Descr. del Campidoglio I Tav. 7. Tidligere almindeligen anseet for Ariadne, efter hvilken forudfattede Mening Busten er restaurert og overarbejdet. Af Winckelmann forklaret om Leucothea, Mon. ant. ined. Nr 55, pag. 68. Som Bacchus blev den först anerkjendt af Meyer i Propylæen II, 1, 63 og i Anm. til Winckelmanns Værker IV, 307 f. Anm. 367; jvfr Geschichte der Kunst I p. 301, II p. 243 f. Anm. 314.

116. En ungdommelig Satyr med ædle Ansigtsformer. Uden Baghoved.
117. En lignende Satyr, med smaae Horn, nedadseende. Brystbillede af halv naturlig Størrelse, i skiön Stiil.
118. En Bacchantinde, med Epheukrands om Haaret og Viindrueklaser hængende ned over Tindingerne. Den h. med en Kappe bedækte Skulder er høit løftet.
119. En skiægget Flodgud eller landlig Gud ¹; om Haaret en Bladekrands omsnoet med Baand. Maske.
120. En skiægget landlig Gud (Vertumnus), med en Frugtkrands. Maske.
121. Roma. Paa hver Side af Hielmen er Ulvinden anbragt med een af de diende Tvillinger. Colossal Buste af parisk Marmor, i Louvres Museum ², fra Villa Borghese.

Heroer:

122. Den farnesiske Hercules. Brystbillede af den berømte colossale Statue af Hercules, som hviler sig staaende, støttet til Köllen; ifølge Indskriften paa Fodstykket et Værk af *Glykon* fra Athen (i det 2det eller sidste Aarh. f. Chr.), formodentlig efter en Original af Lysippus. Funden i Caracallas Thermer i Rom. I det kongl. Museum i Neapel fra den farnesiske Samling. ³
- 123-24. Dioskurerne, Castor og Pollux. Hovederne af de saakaldte Hestebetvingere eller Colosser paa Monte Cavallo i Rom: to Heroer, der gribe hver en steilende Hest ved Töilen. Disse udmærkede Marmorværker, som synes igienem hele Middelalderen at have været opstillede i Rom paa forskellige Steder og som have været ansete for Arbejder af Phidias og Praxiteles, ere formodentlig udførte i Rom

¹ Muligt Hercules Silvanus.

² Clarac Musée du Louvre Nr 170.

³ Mus. Borb. III, Tav. 23-24.

- under Kaiserne i det 1ste Aarh. og huggede efter Originaler fra den græske Kunsts bedste Tid.¹
125. Den telamoniske Ajax. Colossalt Hoved af den berømte oftere gientagne Gruppe: Ajax, som staaende holder den dræbte Patroklos i Armene, idet han kalder Grækerne til Hielp (efter Iliaden XVII).² Meget restaurert, med Brystet tilsat. Funden i Hadrians Villa. I det vaticanske Museum.³
126. Achilles, med en Hielm prydet med Grypher og Ulve. Buste af pentelisk Marmor, i Louvres Museum.⁴
127. Paris. Brystbillede med phrygisk Hue.
128. Laokoon. Hovedet af den berømte i Aaret 1506 i Titus's Thermer fundne Gruppe, forestillende Laokoon i Døds-kamp med sine to Sønner, omslyngede af de fra den for-tørnede Guddom udsendte Slanges. Ifølge Plinius⁵ et Værk af Rhodierne *Agesandros*, *Athenodoros* og *Polydoros* (i det 2det eller 3die Aarh. f. Chr.). I Belvedere i Vaticanet⁶.
129. Hovedet af den ene af Laokoons Sønner, af foreg. Gruppe.
130. Niobe. Colossal Maske. Denne og de følg. 3 Hoveder høre til Statuerne af den i Oldtiden berømte og oftere gientagne Gruppe af Niobe med sine døende Børn, oprindeligen et Værk af *Skopas* eller *Praxiteles*, som paa Plinius's Tid forefandtes i den sosianske Apollos Tempel i Rom.⁷ De fleste af disse Statuer bleve fundne 1583 ved Porten S. Giovanni i Rom og opbevares i det florentinske Museum.⁸

¹ See Besch. Roms III B. 2 Abth. p. 404-415.

² Tidligere almindeligen anseet for Menelaos. See Brøndsted Bronzernerne fra Siris VI, og O. Müllers Handb. der Archæol. der Kunst § 415, 2, Anm. Fragmenter af samme Gruppe, see ovenfor Nr 69-70.

³ Mus. Pio-Clem. VI, tav. 18.

⁴ Clarac Musée du Louvre Nr 621.

⁵ H. N. XXXVI, 4, 11.

⁶ Mus. Pio-Clem. II, tav. 39.

⁷ Plinius H. N. XXXVI, 4, 8.

⁸ Galleria reale di Firenze Ser. IV, tav 1 f. Jvfr Righetti Descr. di Campidoglio II, tav. 237.

131. En af Niobes Döttre, nedadseende. Hoved af Statuen, som hæver Overgevandtet høit op med den v. Arm, i det florentinske Museum. ¹
- 132-33. Sønner af Niobe, opadseende. Hoveder af Statuerne i det florentinske Museum. ²
134. En Heros, med Udtryk af Vrede. Haaret kort og krøllet.
135. En Heros opadseende, med smerteligt Udtryk; anset for den døende Alexander. I det florentinske Galleri. ³
136. Maske af en Amazone (?).

Portraiter af Grækere:

137. Homer. Blindheden er kiendelig i de høit aabuede Öjne med den rynkede Hud omkring, og i Hovedets Stilling; Haarbaandet (Strophium) betegner den forgudede Digter. Brystbillede med en Kappe over den v. Skulder. ⁴
138. Et lign. Brystbillede med en Chiton foruden Kappen.
139. Euripides. Herme med Navnet paa Brystet. I det kongl. Museum i Neapel. ⁵
140. Comediedigteren Menander. Hoved af en siddende Statue i det vaticanske Museum. ⁶
141. Comediedigteren Posidippos. Hoved af en siddende Statue i det vaticanske Museum. ⁷

¹ Galleria reale di Firenze Ser. IV. Tav 3. Clarac Musée de sculpt. Pl. 581 Nr 1261.

² Galleria di Firenze Ser. IV Tav. 4, 6 & 12. Clarac Musée de sculpture Pl. 581, Nr 1254-55; Pl. 585, Nr 1265.

³ See Volpato & Raph. Morghen Principj del dis. Tav 4. Meier Gesch. der bild. Kunst bei den Griechen I p 301-2, Anm. 315.

⁴ Jvfr Visconti Icon. gr. Pl. 1.

⁵ See Visconti Icon. gr. Pl. 5, 3.

⁶ Mus. Pio-Clem. III, tav 15. Plinthen, der ikke er bevaret, har formodentlig havt Navnet indhugget, ligesom paa den fölg. Statue, Sidestykket til denne; der haves ogsaa en Buste med Navn. See Visconti Icon. gr. Pl. 6, 1-2; Beschr. Roms II B. 2 Abth. pag. 170-71.

⁷ Med Navnet paa Plinthen. Mus. Pio-Clem. III, tav. 16. Visconti Icon. gr. Pl. 6, 4-5.

142. Antisthenes, Cynikernes Stifter.¹ Herme, funden i Hadrians Villa. I det vaticanske Museum.²
143. Den aristoteliske Philosoph Theophrast. Maske af en Herme i Villa Albani.³
144. Stoikeren Posidonios. Buste med Navnet indhugget nederst paa Kappen. Næse og Ören ere restaurerte. I det kongl. Museum i Neapel, fra den farnesiske Samling.⁴
145. Taleren Lysias. Med Navnet paa Brystet. I det kongl. Museum i Neapel, fra den farnesiske Samling.⁵
146. Demosthenes. Den optrukne Overlæbe viser, at han havde havt Stammen at overvinde. Maske.⁶
147. Miltiades. Maske af en Herme med attisk Hielm.⁷
148. Themistokles. Herme af en skiægget Mand med corinthisk Hielm, i det vaticanske Museum.⁸
149. Perikles. Maske.⁹
150. Alexander den Store. Buste i naturlig Størrelse.¹⁰
151. Fragm. af et colossalt Hoved af Samme (?).

Portraiter af Romere:

152. L. Junius Brutus, Roms förste Consul. (Efter almin-

¹ En anden aldeles lignende Buste er betegnet med Navnet, see Visconti Icon. gr. Pl. 22. Tidligere anseet for Carneades.

² Mus. Pio-Clem. VI, tav. 35, 2.

³ Med Navnet paa Brystet. Visconti Icon. gr. Pl. 21, 1-2.

⁴ Visconti Icon. gr. Pl. 24, 1-2.

⁵ Visconti Icon. gr. Pl. 28.

⁶ Ang. Demosthenes-Busterne, der höre til de ofte forekommende, see Visconti Icon. gr. Pl. 29-30.

⁷ Anseet for Miltiades ifölge Liigheden med en anden Herme med Navn og paa Grund af den paa Bagstykket af Hielmen afbildede Tyr (Marathons Symbol); see Visconti Icon. gr. Pl. 13, 2-3.

⁸ Anseet for Themistokles ifölge Sammenligning med 2 lign. Brystbilleder paa Gemmer, det ene med en Delphin bagved, det andet med en Olivenkrands om Hielmen; see Visconti Icon. gr. Pl. 14, 3-4.

⁹ See Hermen med Navnet paa Brystet i Mus. Pio-Clem. VI, tav. 29. Visconti Icon. gr. Pl. 15, 1-2.

¹⁰ Jvfr Visconti Icon. gr. Pl. 39.

- deligt Antagende.) Bronzestatue, i Conservatorenes Palads paa Capitolium. ¹
153. M. Brutus, Cæsars Drabsmand. Herme, restaurert paa flere Steder, i det capitolinske Museum. ²
154. Augustus i yngre Alder. Denne Buste, der ansees for den bedste af de talrige Augustus-Buster, der ere opbevarede, er funden i Ostia i Begyndelsen af dette Aarh. I Museo Chiaramonti i Vaticanet. ³
155. Augustus. Hoved over naturlig Størrelse.
156. Samme (?). Hoved af naturlig Størrelse.
157. Augustus i ældre Alder. Hovedet er smykket med en flad Ring, der har en ophævet Laurbærkrands og en Camee (med Cæsars Portrait) over Panden. I det vaticanske Museum. ⁴
158. Cn. Dom. Corbulo, Proconsul i Syrien under Nero. En i Oldtiden oftere udført Buste. ⁵
159. Galba. Maske.
160. Traian. Hoved.
161. Samme. Colossalt Brystbillede med Kappe og Skulderbaand.
162. L. Ælius, den af Hadrian udnævnte Cæsar. Brystbillede.
163. Antinous. Colossalt Brystbillede, fundet i Hadrians Villa. I det vaticanske Museum. ⁶
164. Antinous som Guddom, af strængt og ophøiet Udtryk,

¹ Righetti Descr. del Campidoglio II Tav. 248. Denne Bustes Henførelse til Brutus, der alene støtter sig paa Sammenligning med Hovedet paa 2 antike Mynter, er tvivlsom; see Visconti Icon. rom. Pl. 2, 1-2.

² Righetti Descr. del Campidoglio I Tav. 7. Kiendelig af Brutus's Billede paa de af ham prægede Mynter. Jvfr Visconti Icon. rom. Pl 6, 2-3.

³ Indicazione ant. P. 4ta (1840) Nr 417.

⁴ Mus. Pio-Clem. VI, tav. 40.

⁵ Erkiendt for Corbulo's Portrait paa Grund af Fundstedet i Villa Gabii, see Visconti Icon. rom. Pl. 9. Mus. Pio-Clem. VI Tav. 61.

⁶ Mus. Pio-Clem. VI, tav. 47.

- med Epheuranker om Haaret. Öinene synes at have været indsatte af ædle Stene, ligeledes Druerne og Bladene tilføiede af et andet Stof, og en Lotusblomst eller Piniefrugt at have prydet Issen. Colossalt Brystbillede i Louvres Museum ¹, fra Villa Mondragone.
165. Antinous som Bacchus, nedadseende; med en svær Epheukrands som hænger ned over den mørke Pande. Buste i Vaticanet. ²
166. Antinous som ægyptisk Guddom. Hoved og Bryst af den colossale Statue, der 1738 opgravedes i Hadrians Villa. I det capitolinske Museum. ³
167. Antoninus Pius. Uden Baghoved.
168. M. Aurelius i yngre Alder. Brystbillede med Kæppe om Skuldrene, funden ved Via Appia. I det capitolinske Museum. ⁴
169. M. Aurelius, ældre. Uden Baghoved.
170. Samme. Brystbillede over naturlig Størrelse.
171. Et lign. mere colossalt Brystbillede med Kæppe.
172. L. Verus. Maske.
173. Samme. Colossal Maske.
174. Caracalla. Brystbillede med Pantser og en Kæppe heftet over den h. Skulder. I det vaicanske og neapolitanske Museum ⁵.

Ubekjendte Portraiter:

175. En græsk Philosoph, tidligere antaget for Aratus ⁶. Brystbillede med Kæppe i det capitolinske Museum.

¹ Clarac Musée de sculpture Pl. 1072 Nr 3294 B, Louvre Nr 126.

² See Volpato & Raph. Morghen Principj del disegno, Tav. 6.

³ Mus. Capit. III, tav. 75. Jvfr Beschr. Roms III B. 1 Abth. p 254 Nr 14.

⁴ Mus. Capit. II, tav. 40.

⁵ Mus. Pio-Clem. VI, tav. 55. Mus. Borbon. III, tav. 25.

⁶ Ifølge Sammenligning med dennes Hoved paa Mynter fra Soli i Cilicien. Mus. Capit. I, tab. 42.

176. En Philosoph, tidligere almindeligt anset for Seneca¹, ofte afbildet i Buste.
- 177-79. Portraiter af Mænd med Skiæg. Masker.
180. Portraitbuste af en skiægget Mand, opadseende, med Skulderbaand.²
- 181-82. Portraitbuster af unge Mænd med krøllet Haar og Kindskiæg.
- 183-85. Portraitbuster af ældre Mænd, uden Skiæg. Romere, ligesom de følgende.
186. Colossal Buste af en ældre Mand uden Skiæg, med krøllet Haar.
- 187-92. Portraitbuster af ældre Mænd, uden Skiæg, meer eller mindre skaldede.
193. Colossal Buste af en ældre uskiægget Mand, med Tunica og Kappe. Næsen restaurert.
194. Portraitbuste af en ældre uskiægget Mand, med en Ring eller tyk rund Snor om Haaret og Brystpantser.
195. Portrait af en skiægget Mand med Hielm. Maske.
196. Brystbillede af en Romerinde, fremstilt som Pudicitia, der med den h. Haand drager Sløret tættere til.
197. En Romerinde, med nedhængende Baghaar som i Begyndelsen af Kaisernes Periode.
198. En Romerinde fra det 2det Aarh., med opsat Baghaar. Buste i det capitolinske Museum.³
-
199. En skiön qvindelig Buste. Haaret er omslynget med 2

¹ Ogsaa af Visconti i Icon. rom. Pl. 14 p. 201 f. En fra denne, aldeles forskiellig Herme med Senecas Navn blev opdaget ved Udgravning i Villa Mattei i Aaret 1816; see Lorenzo Re: Seneca e Socrate Erme bicipete (Roma Fol.).

² Tidligere antaget for Solon.

³ Mus. Capit. II, tab. 47, hvor den er benævnt Lucilla, L. Verus's Gemalinde.

Baand, af hvilke det ene er draget over Panden, og hænger ned paa begge Sider af Halsen.

200. En qvindelig Herme af idealsk Charakteer. Baghovedet er efter græsk Skik indsluttet i en Hue (Opisthosphendone) og holdes af et Baand, der er knyttet i Sløife over Panden.¹
201. Et ungdommeligt Ansigt af idealsk Charakteer.
202. Et uskiægget mandligt Ansigt. Efter brændt Leer.
203. En africanisk Athlet, med negeragtigt krøllet Haar. Hoved af en Statue af sort Marmor, forestillende en Athlet i kæmpende Stilling ved Siden af en lille Herculesherme; tidligere i Villa Negroni, af Grev Fries bragt til Wien.²

3. RELIEFER.

ÆGYPTISKE KOILANAGLYPHER.³

- 204-22. Af Obeliskken paa Monte Citorio i Rom. Denne af Psammetich I (i det 7de Aarh. f. Chr.) i Heliopolis i Ægypten reiste Obelisk blev af Augustus bragt til Rom, hvor den opstilt paa Campus Martius og viedes til Solen; omstyrtet i Middelalderen laae den indtil Midten af det forrige Aarhundrede skiult i Jorden, hvorved Sculpturerne paa den opadvendte Side vare blevne aldeles ødelagte og paa de andre Sider meget beskadigede.⁴ Nr 204-6. Af Spidsen paa den

¹ Jvfr Mus. Pio-Clem. VI, tav. 4, hvor denne Herme kaldes Venus. Saa-danne Hoveder have ogsaa været ansete for Portraiter af Sapho.

² See Guattani Monum. ant. ined. per l'anno 1788, Genn. Tav. I.

³ Huulreliefer eller Reliefer i Fordybning ere i det følgende Figurerne af Guder, Mennesker og Dyr; de af livløse Gienstande tagne Hieroglyphtegn have i Almindelighed en lige Flade i den indhuggede Fordybning.

⁴ See Beschr. Roms III B. 3 Abth. p. 330 f. G. Zoëga de origine et usu obeliscorum Romæ 1797. Tab. Obeliscus Campensis.

vestlige Side: Fordelen af den liggende Sphinx, der rækker Billedet af Tme (Sandhedens og Retfærdighedens Gudinde) med Livets Tegn paa Knæet ud mod den thronende Phre (Solguden); dennes Høge-dannede Hoved med Solskiven over; den foran Samme anbragte Hieroglyph-Legende.

207. Af Spidsen paa den østlige Side: Osiris med Pschent paa Hovedet, thronende med Cucuphasceptret og Livets Tegn i Hænderne; foran en Hieroglyph-Legende. 208-22.

Følgende hellige Dyr og Symboler (eller Hieroglyphtegn): Fuglen Benno, 3 forenede Ibiser, Overdelen af en Høg og af en Grib, en And, 2 vingede Skarabæer (under Solskiven paa Obeliskens Spids), en Hvespe, en Uræusslange, en krybende Slange, en Slange i Bugter, Livets Tegn, samme Tegn, baaret af en fra Solskive nedhængende Uræus, Sceptret med Schakalhoved, to Stykker af en Jordhakke.

223-33. Af Obelirken i Have-Anlægene paa Monte Pincio i Rom. Af Indskrifterne paa denne Obelisk, der er fundet i Ruinerne af en Circus fra det 3die Aarh. udenfor Roms Mure, erfares, at den blev opreist i Ægypten af Kaiser Hadrian for hans afdøde Yndling Antinous, hvem han ophøiede til ægyptisk Guddom.¹ Nr 223. Et af de øverste Stykker under Spidsen.² Amon-Ra (Gudernes Konge), thronende med Livets Tegn i højre Haand og det krumme Scepter (Aarens Symbol) i den venstre, modtager Hyldest af Antinous, der bærer det osiriske Hovedsmykke Otf og holder Livets Tegn i Haanden. Med 2 Hieroglyph-Legender. 224. Et andet af de øverste Stykker.³ Ooh-Thot (Maaneguden) med Ibis-dannet Hoved, paa hvilket Maaneskiven over den tiltagende

¹ See Beschr. Roms III B. 2 Abth. p. 603-4. Zoëga a. St. Tab. Obeliscus Barberinus.

² Af den Side, der benævnes Latus II a. St. hos Zoëga, paa hvis Tid Obelirken endnu laae i Cortile della Pigna i Vaticanet, hvorfra den først 1822 af Pius VII blev ført til Monte Pincio.

³ Af Latus III hos Zoëga a. St.

Maane hviler, thronende med det samme Scepter i Haanden, modtager Hyldest af Antinous med samme Hovedprydelse. Med 2 Hieroglyph-Legender. 225-33. 9 Stykker af de dobbelte Hieroglyph-Striber, der bedække Obeliskens Sider. ¹ 234-52. Af Obelirken paa Piazza di S. Trinità de' Monti i Rom. Denne Obelisk, der er funden i de sallustiske Haver, hvor den formodentlig prydede Spinaen i en Circus, synes at være af romersk Arbeide fra Kaisertiden, idet de indhuggede Figurers og Hieroglyphers maadelige Udførelse, deres Sammenstilling og hele Beskaffenhed røber en senere og fremmed Efterligning af de gamle ægyptiske. ² Nr 234. Phre (Solguden) med Høgehoved, i halv Figur (nederst paa den sydlige Side). 235. Overdeel af en knælende Phraao, med to Symboler i de oprakte Hænder (foran Solguden nederst paa den vestlige Side). 236-37. En Phraao knælende med et Symbol i den oprakte Haand foran Osiris (?), der staaer med et langt Scepter i Haanden. (Af den nedre Deel paa den nordlige Side.) 238. Pharaos Hoved (af den nederste Deel paa den østlige Side). 239-40. En Tilbedende, som knæler med et Symbol i hver af de oprakte Hænder, foran den thronende Horus med Høgehoved. (Af Overdelen paa den sydlige Side.) 241. En Gud med Hovedsmykket Otf, thronende med Cucuphaseptret og Livets Tegn i Hænderne. (Af Spidsen paa den nordlige Side.) 242. En qvindelig Figur, gaende med en lang Stav i begge Hænder. 243. Et Hoved i en Runddeel. (Begge nederst paa den nordlige Side.) 244. En paa Hug siddende mandlig Figur. 245. Horus med Høgehoved i lign. Stilling. (Begge an-

¹ Nr 225 og 226 af det Øverste og af Midten paa Latus I hos Zoëga a. St.. Nr 227 og 228 af Midten paa Latus II. Nr 229-231 af det Øverste og af Midten paa Latus III. Nr 232 og 233 af Midten paa Latus IV.

² See Besch. Roms III B. 2 Abth. p. 597. Zoëga a. St. Tab. Obeliscus Sallustianus.

- bragte i Navneskiolde.) 246. Et forfra fremstilt Hoved (paa een af Spidsene). 247. En Oxe. 248. En And (?). 249. Scepteret med Schakalhoved. 250. En Vase. 251. Et ubestemt Hieroglyphtegn. 252. En lille Hieroglyph-Legende. 253. Fragment med en Uræus, en Hög og flere Hieroglyphtegn. 254. Fragment med 2 Navneskiolde¹, Symbolet de 2 Struds-fier m. m. 255. Fragment, paa hvilket Högen med Solskiven over Hovedet, og Solens Skarabæ. Af en meget forvittret Flade.

GRÆSKE OG ROMERSKE RELIEFER

fra Midten af det 5te Aarh. f. Chr. indtil Kunstens Forfald
i det 3die Aarh. eft. Chr.

I archaiserende græsk Stil.

256. 9 Brystbilleder af Gudetoget paa den capitolinske Brønd-Indfatning (Puteale), forestillende Hephæstos's Tilbageførelse til Olympen, nemlig af Hephæstos og de ham ledsagende Guddomme Poseidon, Hermes og Hestia, og af de imødekommende: Herakles, Apollo, Artemis, Ares og Aphrodite. Nyt tilsatte ere: Hovederne af Hestia og Aphrodite og Under-Ansigtet af Artemis. Dette Puteale blev fundet ved Rom udenfor Porta Flaminia.²
257. Et apollinsk Votiv-Relief. Seirens Gudinde skianker i en Skaal for Apollo Kitharoedos, der fremtræder med Lyren i Armen, ledsaget af sin Søster og Moder. Paa en Støtte til venstre sees en Trefod; Støtten tilhøire har baaret et Gudebillede (Apollo); i Baggrunden hæver Apollos Tempel sig, prydet med en Frise af Veddekiørselsvogne. Dette og de lignende oftere forekommende Reliefer vare formo-

¹ See Leemans Lettre à Salvolini, Pl. XVII, Nr 168 og 169, p. 92-93.

² Mus. Capitol. IV Tav. 21-22. Beschr. Roms III B. 1 Abth. p. 174-76.

dentlig Votivgaver af Chorager¹ eller af Seirherrer i pythiske Veddesange². I Villa Albani³.

258-59. En Seirsgudinde, som skiænker i en Skaal. Efter Fremstillingen i det foreg. Relief.

260-65. Jupiter, Juno, Mercur (som Offerets Indstifter), Minerva (med Borgslangen⁴), Mars og Venus (med en Blomst⁵). Disse 6 Reliefer findes paa Siderne af to⁶ triangulære Altre eller Fodstykker for Røgelsealtre (Thymiaterier), der nu udgiøre Underdelene af de store, saakaldte barberinske Candelabre i det vaticanske Museum⁷. De ere fundne i det 17de Aarh. i Hadrians Villa og ere formodentlig fra denne Kaisers Tid.

Græske, i ædel Stil, meest för det romerske Kaiserdömme.

266. Fragm. En Rytter af det panathenaiske Tog. Af Parthenons berömte Frise, *Phidias's* Værk. Af Venetianerne 1687 bragt fra Athen som en Trophæ til Dogen Marcant. Giustiniani; senere erhvervet af Maleren Camuccini; nu i Museo Chiaramonti i Vaticanet⁸.

¹ Ifølge Visconti og Clarac ere disse Reliefer at ansee for choragiske Monumenter og Deeltagerne i Chorene her fremstillede med Gudernes Dragter og Attributer. See Clarac Musée de sculpture II, Pl. 120 og 122, pag. 232 f.

² Jvfr Welcker Acad. Kunstmuseum zu Bonn Nr 172-73, hvor Skaalen, der fyldes af Nike, ansees for Kitharoedens Kamppriis.

³ Zoëga Bassirilievi ant. Tav. 99.

⁴ I Liighed med Athena Parthenos, der paa Athens Akropolis havde en hellig Slange (Erichthonios). Af Andre anset for Minerva Medica med en Lægeslange.

⁵ Af Visconti forklaret om Spes.

⁶ Der have vel oprindeligen existeret 4 saadanne Altre, der tilsammen indeholdt Billederne af de 12 store Guddomme.

⁷ Mus. Pio-Clem. IV, tav. 1-8. Jvfr Besch. Roms II B. 2 Abth. p. 178-80.

⁸ Indicazione ant. P. 4ta (1840), Nr 372 A. Pistolesi Il Vaticano descr. IV, tav. 59.

267. Fragm. Gæa overgiver den lille Erichthonios for at opdrages til Athena, af hvilken ikkun Underdelen er bevaret; ved Siden sees en Fod af den hosstaaende Hephæstos.¹ I det vaticanske Museum².
268. Gravmonument. En ung Mand, som siddende læser i en Rulle, han holder foran sig; under Stolen ligger en Hund. Ovenover Palmette-Zirater. Fra Grækenland. I Grotta Ferrata ved Rom.
269. Fragm. En Yngling staaende med en Offerkande og en Patera i Hænderne. Bagved sees Fordelen af en anden Person, der med v. Haand frembærer en Skaal med Laag, og med de to Fingre af den h. Haand synes at holde Røgelse til Offring.
- 270-71. Fragmenter. Tilhyllede Qvinder i rituel Dands. Een er heelt bevaret; af en anden fattes Hovedet og Fødderne; af en tredie sees kun Haanden, som liberer af en Kande. Af pentelisk Marmor, funden i Rom ved Villa Palombara. I det vaticanske Museum³.
- 272-73. To lignende Dandserinder. 2 sammensatte Fragmenter, i Villa Medici; den h. Arm paa Figuren tilhøre synes at være modern.⁴
274. Fragm. En Qvinde fører en modstræbende Offertyr; ved Siden sees Foden af en anden Qvinde. Hovedet m. m. er nyere tilsat.⁵
275. En Quadriga i Begreb med at begynde Veddekiørse-len. En Qvinde⁶ er Vognens Styrer; de fremspringende

¹ Jvfr Monum. dell' inst. archeol. di Roma Vol. I tav. 12. Annali I p. 298 f. Tidligere forklaret om Jupiters eller om Bacchus's Fødsel.

² Mus. Chiar. Tav. 44, pag. 106.

³ Mus. Chiar. Tav. 44, 1-2.

⁴ See Winckelmann Monum. ant. ined. Nr 147, pag. 199, hvor de 2 Qvinder forklares om Electra i Sorg og Clytemnestra i festlig Dands.

⁵ Jvfr det lign. Relief i Mus. Pio-Clem. V., tav. 9.

⁶ Den personificerede Veddekiørsel eller Seirens Gudinde.

Heste holdes endnu af en Opsynsmand med en kort Stav i Haanden.

276. En Quadriga i Veddekiørsel. Den langkiortlede Vognstyrer böier sig ud over de jagende Heste; en af de ved de offentlige Lege ansatte Opsynsmænd løber ved Siden.
277. To tilhyllede Qvinder, den ene siddende paa en Klippe, den anden staaende ved Siden. Hovederne og Armene ere nyere tilsatte. Forklaret om Juno Pronuba, der overtaler Thetis til Ægteskab med Peleus. I det vaticanske Museum. ¹

Græske og romerske, meest fra Kaiserdømmets Periode.

278. Tre græske Stadgudinder med Taarnkroner. De skride frem, forat lykønske en Seirherre eller udføre en Offring; den mellemste holder en Green i Haanden. Nyt tilsatte ere den Forrestes v. Haand og h. Arm, og den Bagestes Haand med Kanden. Dette i god Stil udførte Relief er funden i Ruinerne ved Via Appia. I Louvres Museum ², forhen i Villa Borghese.
279. Grav-Afsked. En Yngling synes at henvende opmuntrende Ord til en sørgmodig Qvinde, der staaer lænet til et Træ; i dettes Grene sees en Slange ³. S sammensat af to antike Fragmenter, med betydelige nye Tilsætninger, nemlig paa den qvindelige Figur Benene, paa Ynglingen: Hovedet, den udstrakte h. Arm, Sværdet i den venstre og Benene. I det vaticanske Museum. ⁴

¹ Mus. Chiar. Tav. 8.

² Clarac Musée de sculpture II, Pl. 222, Nr 301. (Louvre Nr 179.)

³ Ang. Slangens Betydning paa Grav-Monumenter, see Gerhards antike Bildwerke Taf. 76, 1, p. 315, og p. 258 Note 57.

⁴ Beschr. Roms II B. 2 Abth. p. 184 Nr. 66. Tidligere forklaret om Laodamia og Protesilaos. Jvfr Reliefet i Palazzo Ruspoli i Winckelmanns Monum. ant. ined. Nr 72.

280. **Votiv-Relief.** Til høire sees en Gud, thronende som Jupiter, der holder en Offerskaal i den h. Haand, og hvis v. Arm, der er nyere tilsat, har været støttet til et høit Scepter; antaget for den forgudede Kaiser Hadrian¹. I Midten staaer en Gudinde, der bærer Slør og Hovedsmykke, med en Offerkande i Haanden². Til venstre synes Donataren at være fremstilt, af mindre Skikkelse som Menneske. Originalen er af pentelisk Marmor og i nyere Tid bragt fra Grækenland til Rom. I det vaticanske Museum.³
281. **En Yngling i Hetærers Selskab.** Han staaer med en Lyre i Haanden lænet til Skulderen af en Qvinde i lang Klædning, der vender Hovedet om imod ham, idet hun med de udstrakte Arme formodentlig slaer to Cymbeler. Paa et Leie ved Siden sees to andre næsten blottede Qvinder i lidenskabelig Bevægelse; den ene griber Lyren i Ynglingens Arm, den anden synes at ville drage ham til sig ved Fligen af hans Kappe. Hovederne af Ynglingen og den ene Qvinde og flere af Armene og Fødderne mangle. I det kongl. Museum i Neapel.⁴ — Dette livfuldt componerte Relief saavel som de to følg. Fragmenter kunne paa Grund af den elegante Udførelse i Forbindelse med den smukke Stiil henføres til Hadrians Periode, hvilken Nr 284 tilhører.
282. **Fragm.** To bacchiske Masker, den ene bekrandsset med Epheu; paa Siderne en Syrinx og en Bue med Kogger.

¹ Denne, med hvis Ansigtstræk Gudens afslidte Hoved har nogen Liighed, blev dyrket i Grækenland med Zeus's Tilnavne; dog synes Stilen i dette Værk at vise hen til en ældre Tid.

² Forklaret om Hebe, eller om Athena, der bringer Kaiseren sin Hyldest som Athens Skytsgudinde. Af Andre ansees denne Figur ikkun for en Offrende eller Præstinde og den bag hende staaende Person for en lille Offertiener.

³ Mus. Pio-Clem. V, tav. 26. Jvfr Beschr. Roms II B. 2 Abth. p. 205 Nr 12.

⁴ Forklaret om Apollo med 3 Muser eller om Bacchus med Gratierner, see Gerhard u. Panofka Neapels antike Bildwerke p. 85, Nr 283.

283. Fragm. Et Medusahoved med Vinger og Slanger.
284. Fragm. Ansigtet af den forgudede Antinous, fremstilt i halv Figur med en Lotuskrands om Hovedet og en lignende i Haanden. I Villa Albani. ¹
285. Fragm. En Circus-Genius i Vedderiden. Jagende med en Hest ved Siden, som en af de romerske Desultores, der under Löbet svingede sig fra een Hest paa en anden. ²
286. Fragm. Et heroisk Hoved, uskiægget.
287. Fragm. Et qvindeligt Hoved, fremstilt forfra.
288. Fragm. Benene af to med hinanden kæmpende Heroer, af hvilke den ene er nedsunken paa det ene Knæ; bag dem en Muur. I det brittiske Museum. — Af god Stil og omhyggelig Udførelse ligesom det fölg. Fragment.
289. Fragm. Kroppen med det överste af Armene af en liggende mandlig Figur af blöde Former (Bacchus); den h. Arm har været hævet; en Kappe er kastet over den v. Arm.
290. Fragm. Kroppen med Skuldrene og det överste af Benene af en fremskridende atletisk Figur.
291. Tre græske Athleter, staaende som Scirherrer. Kampprisene, en Palmegreen, en Krands, en Vase og Vaaben, sees i deres Hænder eller ligge ved Siden af dem. Deres Navne ere anbragte ovenover: Demetrios, Menestheus; af det 3die ere kun de sidste Bogstaver levnede. De græske Skriftegn vise hen til det romerske Herredömmes Periode. I det vaticanske Museum ³.
- 292-93. De to Sider af et lavt fiirsidet Marmor-Altar, formodentlig Fodstykke til et Rögelsekar (Thymiaterion), med vingede Chimærer i Hiørnerne. Nr. 292. Bacchus's lyk-saliggjørende Besög hos Menneskene. Den skiæggede

¹ See Winckelmann Monum. ant. ined. Nr 180.

² Dette skiönne og ziirligt udförte lille Relief er muligt af nyere Arbeide; Afstöbningen synes tagen over en Leermodel.

³ Mus. Pio-Clem. V, tav. 35.

Bacchus træder med sit Følge ind i en menneskelig Bolig, hvor et Ægtepar ligger tilbords; en lille Satyr aftager Guden Sandalerne, medens en anden understøtter ham.¹ Nr 293 Sielens Renselse, fremstilt ved Billedet af en Sommerfugl (Psyche), der brændes af to grædende Eroter over to til et Røgelse-Altar stillede Fakler. Paa Siderne sees to Centaurer med bacchiske Attributer; den ene bærer en ung Zithar-spillende Satyr paa Ryggen, den anden bøier det ene Knæ og rækker en paa hans Ryg siddende Bacchantinde Haanden for at hjælpe hende ned.² I det vaticanske Museum fra Villa Negroni.³

294. En Vase, med en extatisk Dands af 6 Mænader. Nogle svinge Thyrsusstave og Kraudse, andre sønderskaarne Raadyr og Knive; en slaaer en Tamburin. I Villa Albani.⁴

295. En Vase med Dands af Satyrer og Korybanter. To Satyrer, af hvilke den ene slaaer Bækkener mod hinanden, den anden svinger en Thyrsus og en Krands, ere fremstillede paa de modsatte Sider af Vasen, hver imellem to dandsende Mænd med Hielm, Skiold og Sværd (i Cybeles Tieneste). I det vaticanske Museum.⁵

296. 4 Hoveder af den medicæiske Vase med Fremstilling af Iphigenias Offring, nemlig af Achilles (eller Diomedes, uskiægget, med Hielm), Menelaus (skiægget, med Hielm),

¹ Dette ofte forekommende Relief er sædvanligt forklaret om Dionysos's Besøg hos den attiske Konge Ikarios og hans Ægtefælle eller Datter Eri-gone, tidligere om Trimalchions Gæstebud. See Clarac Musée de sculpture Pl. 133 Nr 111 pag. 399 f.; Beschr. Roms II B. 2 Abth. p. 98-99.

² Ang. Betydningen af dette formodentlig til Mysterierne sigtende Relief og dets Sammenhæng med det foregaaende, see Zoëgas Abhandlungen herausg. von Welcker Nr 3, p. 76 og 362, og Beschr. Roms a. St. p. 99-102.

³ Mus. Pio-Clem. IV, tav. 25.

⁴ Zoëga Bassirilievi ant. Tav. 84.

⁵ Pistolesi Il Vaticano descr. VI, Tav. 47. Jvfr Gerhard Ant. Bildwerke, Taf. 106, 4.

Agamemnon (i Sorg, tilhyllet af Kappen) og en fjerde af de græske Anførere (skiægget og ubedækt). Agamemnons Hoved er en nyere Restauration. I det florentinske Galleri.¹

297. Jupiter, Minerva og Apollo. En lille svævende Seirsgudinde synes at føre den i Midten fremskridende Minerva hen imod Jupiter, der sidder paa en Thronstol til højre; Apollo er til venstre, lænet til en Søjle med Lyren i Armen. Med rundet Overflade. — Dette og de følg. Reliefer bære öiensynligt Præget af romersk Kunst.
298. En Bröndmunding, om hvis Runding Narcis's og Hylas's Skiebne er fremstilt i Relief. Narcis staaer hensenken i Beundring af sit Speilbillede, hvilket det af Kildenympens Urne udstrømmende Vand viser ham; den bag ham liggende Qvinde med en Laurbærgreen i Armen er formodentlig Localnymphen. Hylas, der er kommet for at öse Vand af Ascamusfloden, gribes af dens tvende Nympher; en paa en Klippe siddende Qvinde, der med Deeltagelse betragter Scenen, er vel ogsaa her snarere tilföiet som Stedets Genius end som en tredie Flodnymphe. Funden i Ostia.²
299. Giganternes Kamp mod Guderne. De slangeföddede Giganter have Dyrehuder viklede om v. Arm som Skiolde og ere væbnede med store Grene og Stene. Forsiden af en Sarkophag i det vaticanske Museum.³
- 300-1. Niobes Sönnner og Döttre, som ligge dræbte. Disse to Reliefer udgöre tilsammen den forreste Rand af Laaget af en Sarkophag, paa hvis Sider Apollo og Diana ere fremstilte, som med deres Pile nedlægge Niobiderne.

¹ Reale Galleria di Firenze Ser. IV, tav. 156-57.

² Udg. i Monumenti ant. ined. per l'anno 1805 Tav. 7 & 8; de locale Nympher, der adskille de 2 Scener, ere her anderledes forklarede.

³ Mus. Pio-Clem. IV, tav. 10.

Funden udenfor een af Roms Porte. I det vaticanske Museum.¹

302-3. Aarstiderne, personificerte ved liggende qvindelige Figurer med smaae Genier. Foraaret er karakteriseret ved Blomsterkurve; 2 Genier sysle med disse, medens en 3die i Hyrdedragt bærer et Kid paa Skuldrene. Den ligeoverfor liggende Vinter har Hovedet tilhyllet og holder en af de Sivplanter, der omgive hende, i Armen; bag hende griber en lille Genius efter en Hare. Sommeren er betegnet ved Ax, Efteraaret ved Viindrue, hvilke smaae Genier ere ifærd med at høste. Fragmenterte paa fl. Steder. Formodentlig af en romersk Sarkophag.

304. En Ko med sin diende Kalv staaer foran et Vandbækken, der overskygges af en Platan; ved Siden sees en Landmand, der holder en Krumstav med 2 Ænder paa den v. Skulder og et Bundt Qviste eller Urter i den h. Haand; i Baggrunden er et Tempel. Muligt en Lustrationsscene. Funden ved Otricoli. I det vaticanske Museum.²

305. Paa en Bierghøide sidder Silvanus (Hercules Silvanus) med en Grangreen i den v. Arm, over hvilken et Dyreskind (en Lövehud) hænger, ligeoverfor en Priapherne; imellem begge er et brændende Altar, ved Siden en Hund. Nedenunder, foran en af Klipperne dannet Hule, sees 4 Køer eller Öxne.³ I Palazzo Rondanini i Rom.

306. Amor kiørende med 2 Vildsviin; ved Siden et Altar. I det vaticanske Museum.⁴

¹ Mus. Pio-Clem. IV, tav. 17.

² Mus. Pio-Clem. V, tav. 33. Jvfr. Besch. der Stadt Rom II B. 2 Abth. p. 162.

³ Denne landlige Fremstilling er af Winckelmann forklaret om Hercules Silvanus med Geryons Öxne og Hunden Orthros, i Monum. ant. ined. Nr. 67, pag. 92. Jvfr. Monum. ant. ined. per l'anno 1788 Genn., tav. 2.

⁴ Mus. Pio-Clem. IV, tav. 12. Enten den altbeseirende Amor, der ogsaa

307. Fragm. En Nereide føres paa en Havhest med en Erot; to andre Eroter søge at bestige den.
- 308-21. 14 Hoveder af Romere smykkede med Laurbærkrandse, som Deeltagere i Triumphtog eller Offring. Noget under naturlig Størrelse, i fladt Relief. Af Titus's Triumphbue¹ og andre romerske Monumenter fra Kaisertiden.
322. Victoria, som optegner Romernes Bedrifter paa et Skiold, mellem to af daciske Vaaben opreiste Trophæer. Reliefet paa Midten af den endnu staaende Söile, som opreistes i Rom af Senatet og Folket for Traian til Minde om hans Erobring af Dacien.²
- 323-36. Hoveder og Overdele af Figurerne paa Traians Söile, hvis rundt opadløbende Frise forestiller Kaisereus Felttog mod Dacerne. Nr 323. Hoved af Donauflodens Gud, med Sivkrands.³ 324. Af Traian.⁴ 325. Af romerske Præster og andre Deeltagere i Offringer eller Triumphtog, med Laurbærkrandse om Haaret. 326. Af romerske Krigere, med runde Hielme, der ere forsynede med Kindklapper og et Bagstykke til at dække Nakken. Blandt disse Hoveder ere endeel af Veteraner med Laurbærkrandse om Hielmen⁵, og et af en Soldat, som holder en Dacers afhuggede Hoved ved Haaret i Munden. 327. Af romerske Fanebærere og Hornblæsere, bedækte med Dyrehuder; med Legiontegnene: en Örn og en Panther. 328. Af Romere uden Hovedbedækning. 329. En romersk Fange (næsten

betvinger de vilde Dyr, eller en af Circuskampenes Genier. Jvfr Clarac Musée de sculpture II, Pl. 162, Nr. 88-90, pag. 370 f.

¹ See Vet. arcus Augustorum triumphis insignes ed. Bellorius, tab. 4 & 5.

² See Colonna Traiana, des. et intagliata da P. Santi Bartoli Tav. 58.

³ See anf. St. Tav. 4.

⁴ Flere af de under Nr. 328 samlede Hoveder skulle muligt forestille Kaiseren.

⁵ A. St. Tav. 81 og 108.

- i heel Figur), som pines af daciske Qvinder.¹ 330. Hoveder af Dacere uden Hovedbedækning, kiendelige paa de raae uregelmæssige Ansigtstræk og det lange uordnede Haar og Skiæg; blandt disse ere nogle afhuggede Hoveder, som holdes af romerske Soldaters Hænder². 331. Af daciske Krigere med Huer; blandt disse flere som Fanger. 332. Af Dacere i Fredsdragt, med forskiellige Huer af særegen Form.³ 333. Af sarmatiske Ryttere med coniske Hielme og Skiælpantsere.⁴ 334. Af Ryttere, hørende til barbariske med Romerne forbundne Folk. To af Hovederne have særegne Physiognomier og Haaret i regelmæssige Krøller.⁵ 335. Af daciske Qvinder og Mænd med Börn, som komme for at bede om Naade.⁶ 336. Af Heste, Offerdyr og Qvæg. 337. Fragm. Hoved af en romersk Prætorianer med udziret Hielm. Noget over naturlig Størrelse, i fladt Relief. 338. Fragm. Hoved af en Romer. Over naturlig Størrelse; stærkt ophævet. 339. Portrait. Hoved af en Romer fra Antoninernes Periode, med en Epheukrands om Haaret. Tidligere antaget for Satirikeren Persius. I Villa Albani.⁷ 340. En Gryph, staaende med det ene Forbeen løftet. Architektonisk Fragment.

Over brændt Leer, af architektonisk Bestemmelse, meest efter græske Originaler fra Nedre-Italien.

- 341-42. Paa Nr 341 bliver en tilsløret Brud ført til Brudgommen af Juno Pronuba eller Peitho (Overtalelsens Gudinde);

¹ A. St. Tav. 33.

² A. St. Tav. 17 og 51.

³ A. St. Tav. 75.

⁴ A. St. Tav. 22, 27 og 46.

⁵ A. St. Tav. 43.

⁶ A. St. Tav. 28.

⁷ Zoëga Bassirilievi ant. Tav. 115.

deene vender sig om, som for at opfordre de bagefter kommende til ikke at forstyrre de Nyformælede. Paa Nr 342 bringer en Mand paa sine Skuldre en stor Tyrekalv, fulgt af en Kvinde, der bærer en Hare og Ænder paa en Krumstav og slæber et fældet Vildsviin med sig ved Benet (Vinterens Symboler).¹

343. Fragm. Foraaret som en Kvinde, der bærer en Kurv med Blomster og fører et Kid ved Haanden. Af den hende følgende Sommer ere kun Hænderne bevarede, den venstre med Valmuer og Ax, den høire med en Krands.²

344. Paris førende Helene bort som Brud paa en Quadriga.³

345. En Satyr i vild Dands med en Mænade. Hiin svinger i v. Haand en Drikkeskaal, i den høire en med Bielder besat Stok, og har paa Hovedet en Prydelse af 3 Grankogler (?); denne fører en Thyrsus og en Viinkande i Hænderne.⁴

346. Fragm. En Bacchantinde i extatisk Dands, svingende en Thyrsus. Ved Siden sees Armen med en Thyrsus af en dandsende Satyr.

¹ Herved er muligt den til Brylluppet hørende Offring og Vinteren som Tiden for dets Afholdelse betegnet. Af Andre ere disse oftere forekommende Terracotta-Reliefer, der høre sammen, forklarede om Thetis's Bryllup med Peleus, til hvem Hercules og een af Horaerne, Vinteren, bringe Gaver. Monumenti ant. ined. per l'anno 1785 Aprile, tav. 3. Campana Antiche opere in plastica, tav. 60-61. Jvfr Sarkophag-Reliefet i Villa Albani i Winckelmanns Monum. ant. ined. Nr. 111 p. 151 og Zoëga's Bassirilievi ant., tav. 52.

² Jvfr Zoëga Bassiril. ant. Tav. 94-95; Anc. Terracottas in the brit. mus. Pl. XIV, Nr 23; Canina Ant. Tusculo Tav. 52, 5; Campana Ant. opere in plastica Tav. 62, i Forbindelse med Bryllupsscenen ovenfor Nr 341.

³ Winckelmann Monum. ant. ined. Nr 117. Böttigers Kl. Schriften von Sillig II, p. 190 f. Anc. terracottas in the british Mus. Pl. 19 Nr. 34. Campana Ant. opere in plastica Tav. 66-67, hvor den antagne Forklaring finder sin Stadfæstelse ved Sidestykket: Menelaus, der bestiger Vognen med Helena.

⁴ Jvfr Winckelmann Monum. ant. ined. Nr 60 p. 73; Zoëga Bassiril. ant. Tav. 82, II, p. 174; Panofka Bilder ant. Lebens Taf. IX, 2.

347. En ung siddende Satyr leger med en Buk.
 348. Fragm. En dansende Qvinde, i lang folderiig Klædning med Overgevandt.
 349. Fragm. Overdeel af en skiægget bacchisk Figur i en Arabesk.
 350. Fragm. En langsomt kiørende Quadriga.
 351. Fragm. En Circus-Biga kiørende forbi Meta.

352. Den iliske Tavle, indeholdende den troianske Krig. Den var ved to Pilastre saaledes indeelt, at det af disse ndesluttede midterste Rum viste Troias Fald og Æneas's Udvandring efter Stesichoros, men Striberne ovenover og paa begge Sider Kampen for Troia efter Iliaden. I Striben over Midten ere Scener af den 1ste Sang fremstille; den 2den-12te Sang fandtes paa den venstre Side, der er gaaet tabt; den 13-24de Sang er afbildet paa den høire Side, betegnet med Bogstaver franeden opad. Pilastrene indeholdt, som det sees af den ene, der er bevaret, en Forklaring over de af Iliaden tagne Scener. Forbindelsen mellem Indfatningen og Hovedbilledet dannes ved de to under dette anbragte Striber, der fremstille den troianske Krigs Omvexlinger fra Hektors Død indtil Stadens Erobring, efter Arktinos og Lesches. Denne Tavle, som er af Stuk, blev formodentlig benyttet ved Ungdommens Underviisning for at anskueliggjøre den troianske Krigs Begivenheder. Den er fundet ved Via Appia og opbevares i det capitolinske Museum.¹

353. Aphrodites Besøg hos Anchises. Den troianske Prinds sidder i behagelig Hvile paa Toppen af Idabierget med sin Hund ved Fødderne. Gudinden, der har været optaget hos ham om Natten, synes, idet hun forlader ham, at

¹ Mus. Capit. IV, tab. 68. Beschr. Roms III B, I Abth. p. 177-184.

aabenbare sit Navn og paabyde ham Taushed; to Eroter (Eros og Himeros) ere ved hendes Side.¹ En dreven Bronzeplade af skiön græsk Kunst, der formodentlig har udgiort Laaget til en Speilkapsel, funden ved Paramythia (Janina) i Epirus. I det brittiske Museum.²

354. En Græker kæmpende med en Amazone tilhest. En anden Amazone iler tilhielp, en tredie ligger dræbt paa Jorden. Originalen formodentlig af drevet Metal; af skiönt Arbeide.

II.

Af nyere Sculpturer.

FRA MIDDELALDEREN.

1. Hoved af M. Angelo Buonarotti.
2. Relief. Maria, i hvilende Stilling, med Jesus paa Skiödet og Johannes foran. Medaillon af *M. Angelo Buonarotti*, ufuldendt. I Kunstacademiet i London.³
3. — Brystbillede af Cosmus af Medicis.
4. — Et phantastisk skiægget Hoved. Architectonisk Ornament i Renaissance-Stiil.

¹ Muligt er den her fremstillede Yngling Paris, hvem Aphrodite forinden Afgiörelsen af Striden med de andre Gudinder søger at indtage for sig, eller hendes Elskede, Adonis, idet den fyrstelige asiatiske Dragt passer til de nævnte Personer.

² Specimens of anc. sculpture T. II pl. 20. Millingen Anc. uned. Monum. Ser. II, Pl. 12, pag. 21-24.

³ Jvfr Waagen Kunstwerke und Künstler in Engl. u. Paris (1838) II, p. 155.

5. — Salome dandser for Herodes Antipas, hvem Johannes den Döbers Hoved bringes paa et Fad. I meget fladt Relief, over Bronze.
 6. — Christi Gang til Golgatha. I Midten knæler Veronika med Svededugen foran den under Korset segnende Christus. I Forgrunden tilhøre er Maria sunken i Afmagt; til venstre komme to Pharisæere ridende, af hvilke den ene er i Samtale med den romerske Centurion. I Hautrelief, over Bronze.
 7. — Et rundt Bækken. I den ydre Kreds sees Havet opfyldt med Tritoner, Nereider og Söuhyrer; indenfor ere 4 Flodguder fremstillede; i Midten er en Medaille indsat med Brystbillede og Omskrift af Hertug Carl I af Mantua (1628-37). Over Metal.
 8. — Et fladt rundt Fad, med Jagtscener i Arabesker. I Midten ere Dyr, Fugle og Frugter grupperte imellem 3 Englehoveder. Over Metal.
 9. — En Hielm fra det 16de Aarh. (kaldt Borgognotta). Paa den ene Side er Paris's Dom, paa den anden Helenas Bortførelse fremstillet; Hielmkammen er prydet med Vaaben og Rustninger.
-
10. Rund Figur. En svævende Engel, med den venstre Arm udstrakt, i naturlig Størrelse. Af Fr. du Quesnoy (*Il Flamingho*) eller i Sammes Smag, saavel som de fölg. Fremstillinger af Börn. *Vingerne mangle.*
 11. — Et Barn i svævende Stilling. Naturlig Størrelse.
 12. — Et Barnehoved, af en Figur som de foreg.
 13. — Brystbillede af et sovende Barn, som de foreg.
 - 14-15. — Masker af lign. Börn.
 - 16-17. — Smaae sovende Börn.
-

FRA DEN NYESTE TID.

18. Statuette. Thorvaldsen, staaende. Af *W. Matthiæ*.
19. Buste. Thorvaldsen. Af *W. Bissen*. Colossal.
20. — Thorvaldsen. Af *W. Matthiæ*. Med Indskrift: XIX
NOVEMBER 1833.
21. — Digteren Walter Scott.
22. — Digteren Schiller. Af *Chr. Rauch*.
23. — Digteren Goethe. Af Samme.
24. — Samme. Af *Chr. Fr. Tieck*.
25. — Samme. Af *P. J. David*. Colossal.
26. — Archæologen K. Bunsen. Af *Emil Wolff*.
27. — Pave Gregor XVI. Af *Jos. Fabris*.
28. — Improvisatricen Rosa Taddei.
29. — J. J. Rousseau, med Pelshue.
30. — Colossalt qvindeligt Hoved, modellert til Restauration af den antike saakaldte farnesiske Flora i Museet i Neapel, af *Fil. Tagliolini*.¹ (?)
31. Relief. Thorvaldsens Brystbillede. *F. Woltreck*. ROMA 1833.
32. — Thorvaldsen staaende med Hammer og Meisel lænet til Haabets Billedstøtte. Efter Thorvaldsens egen Portraitstatue (Nr 162), af *Chr. Christensen*, som Model til en Medaille, bestemt til at præges i Anledning af Thorvaldsens Museums Opførelse.
- 33-34. — Victoria paa en Quadriga. Skizzerte Modeller af Samme til Reversen af s. Medaille.

¹ Mus. Borbon. II, tav. 26. Gerhard u. Panofka Neapels ant. Bildwerke pag. 63, Nr. 200.

III.

Af skaarne Stene og Paster.

1. Den store antike Onyx-Camee i det kaiserlige wienske Cabinet. I överste Afdeling throner Augustus som den jor-diske Jupiter ved Siden af Roma og bekrandses af Jordens Gudinde (Oekumene), idet Tiberius ledsaget af Germanicus vender tilbage efter Seiren i Illyrien. I den nederste Af-deling opreises en Trophæ, til hvilken illyriske Fanger hid-slæbes.¹
2. 3 antike Onyx-Cameer i det kaiserlige wienske Cabinet. Hovederne af Ptolemæus II Philadelphus og hans Gemalinde. Brystbillederne af Kaiser Claudius, hans Gemalinde og For-ældre. Jupiter med Lynilden paa en Quadriga.² (I eet Futteral.)
3. En Samling af 500 Afstøbninger af antike og nyere skaarne Stene og Paster, meest med mythologiske Fremstillinger. Med en skreven italiensk Fortegnelse.
4. En lignende Samling af 500 Afstøbninger, med Fortegnelse.
5. En lignende Samling af 151 Afstøbninger, med Fortegnelse.
6. En lignende Samling af 315 Afstøbninger, med Fortegnelse.
De første 15 mangle.
7. En Samling af 100 Afstøbninger, meest Portraiter af ro-merske Kaisere og Kaiserinder, antike og nyere.
8. 12 ovale Medailloner med Hovederne af de 12 første ro-merske Kaisere. Nyere Copier.

¹ Eckhel Choix des pierres gravées du cab. imp. Pl. 1.

² Eckhel a. St. Pl. 7, 10 og 13.

9. En Samling af 200 Afstøbninger af nyere skaarne Stene og Paster, med Fremstillinger af antike og nyere Sculpturer, Malerier, romerske Bygninger, Portraiter af berømte Personer m. m., ordnede deels efter Museerne, i hvilke Originalerne findes, deels efter Indholdet. Med en skreven italiensk Fortegnelse.
10. 170 Afstøbninger af de af Joh. Pichler skaarne Stene. Med en skreven italiensk Fortegnelse.
- 11-14. Portraiter af Thorvaldsen.

THORVALDSENS MUSEUM.

FEMTE AFDELING.

BÖGER OG KOBBERVÆRKER.

ORDNEDE OG OPTEGNEDE

AF

LIC. L. MÜLLER,
Museets Inspecteur.

KIÖBENHAVN.

TRYKT I DET BERLINGSKE BOGTRYKKERI.

1850.

FORTEGNELSE

OVER

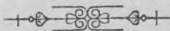
BÖGERNE

OG

KOBBERVÆRKERNE

I

THORVALDSENS MUSEUM.

KIÖBENHAVN.

TRYKT I DET BERLINGSKE BOGTRYKKERI.

1850.

Indhold.

BØGER OG KOBBERVÆRKER.

	Side
I. Thorvaldsen og hans Værker. Nr 1-18	3.
II. Kunst i Almindelighed. Ældre og nyere Kunstværker. Nr 19-53	4.
III. Antik Kunst. Nr 54-223	8.
IV. Nyere Kunst. Nr 224-370	21.
V. Oldtidens Skrifter. Nr 371-457	35.
VI. Mythologi og Archæologi. Nr 458-514	42.
VII. Historie. Nr 515-582	47.
VIII. Geographi, Topographi, Reisebeskrivelse. Nr 583-674.	53.
IX. Naturvidenskab. Nr 675-691	60.
X. Den nyere skiønne Litteratur. Nr 692-832	62.
XI. Sprog. Nr 833-845	72.

Indhold

BØGER OG TILSKRIFTER

* foran Numeret betegner de Bøger, der indeholde en Tilskrift fra Forfatteren til Thorvaldsen.

B. er tilføjet bagefter ved endeel Bøger, som have hørt til en af Archæologen Brøndsted efterladt Samling, der var i Thorvaldsens Besiddelse, men først efter Dennes Død blev optaget i Museets Bibliothek.

12	Historisk og æsthetisk	27 12-13
13	Historie	27 12-13
14	Geographi	27 12-13
15	Historisk	27 12-13
16	Historisk	27 12-13
17	Historisk	27 12-13
18	Historisk	27 12-13
19	Historisk	27 12-13
20	Historisk	27 12-13
21	Historisk	27 12-13
22	Historisk	27 12-13
23	Historisk	27 12-13
24	Historisk	27 12-13
25	Historisk	27 12-13
26	Historisk	27 12-13
27	Historisk	27 12-13
28	Historisk	27 12-13
29	Historisk	27 12-13
30	Historisk	27 12-13
31	Historisk	27 12-13
32	Historisk	27 12-13
33	Historisk	27 12-13
34	Historisk	27 12-13
35	Historisk	27 12-13
36	Historisk	27 12-13
37	Historisk	27 12-13
38	Historisk	27 12-13
39	Historisk	27 12-13
40	Historisk	27 12-13
41	Historisk	27 12-13
42	Historisk	27 12-13
43	Historisk	27 12-13
44	Historisk	27 12-13
45	Historisk	27 12-13
46	Historisk	27 12-13
47	Historisk	27 12-13
48	Historisk	27 12-13
49	Historisk	27 12-13
50	Historisk	27 12-13
51	Historisk	27 12-13
52	Historisk	27 12-13
53	Historisk	27 12-13
54	Historisk	27 12-13
55	Historisk	27 12-13
56	Historisk	27 12-13
57	Historisk	27 12-13
58	Historisk	27 12-13
59	Historisk	27 12-13
60	Historisk	27 12-13
61	Historisk	27 12-13
62	Historisk	27 12-13
63	Historisk	27 12-13
64	Historisk	27 12-13
65	Historisk	27 12-13
66	Historisk	27 12-13
67	Historisk	27 12-13
68	Historisk	27 12-13
69	Historisk	27 12-13
70	Historisk	27 12-13
71	Historisk	27 12-13
72	Historisk	27 12-13
73	Historisk	27 12-13
74	Historisk	27 12-13
75	Historisk	27 12-13
76	Historisk	27 12-13
77	Historisk	27 12-13
78	Historisk	27 12-13
79	Historisk	27 12-13
80	Historisk	27 12-13
81	Historisk	27 12-13
82	Historisk	27 12-13
83	Historisk	27 12-13
84	Historisk	27 12-13
85	Historisk	27 12-13
86	Historisk	27 12-13
87	Historisk	27 12-13
88	Historisk	27 12-13
89	Historisk	27 12-13
90	Historisk	27 12-13
91	Historisk	27 12-13
92	Historisk	27 12-13
93	Historisk	27 12-13
94	Historisk	27 12-13
95	Historisk	27 12-13
96	Historisk	27 12-13
97	Historisk	27 12-13
98	Historisk	27 12-13
99	Historisk	27 12-13
100	Historisk	27 12-13

BÖGER

OG

KOBBERVÆRKER.

I. THORVALDSEN OG HANS VÆRKER.¹

1. Le statue e li bassirelievi inv. e scolpiti in marmo dal cav. *Alb. Thorwaldsen*, incisi e pubblicati da *Ferd. Mori*. T. I. Rami 80. Roma 1811. Fol.
2. Il trionfo di Alessandro, inv. e scolpito dal celebre artista cav. *Alb. Thorwaldsen*, inciso a contorni da *Fr. Garzoli*, colle illustrazioni dell' Ab. *Misserini*. (Med 20 Tavler.) Roma 1829. Fol.
3. Intera collezione di tutte le opere inventate e scolpite dal cav. *Alb. Thorwaldsen*, incisa a contorni con illustrazioni dell' Ab. *Misserini*. T. I-II. (Med 116 Tavler.) Roma 1831-32. Fol.
- *4. Den danske Billedhugger *Bertel Thorwaldsen* og hans Værker. Ved *J. M. Thiele*. 1—4 Deel. (I 3 Bind med m. Kobbertavler.) Kiöbenhavn 1831—50. 4.
5. Leben und Werke des dänischen Bildhauers *Bertel Thorwaldsen*. Dargestellt von *J. M. Thiele*. 1-2 Theil. (Med m. Kobbertavler.) 1832—34 Leipzig. Fol.
6. *Thorwaldsens* Wercke. *Oeuvres de Thorwaldsen*. 1—4 Heft. (Med 21 Tavler, i 1 Bind.) Rom 1836. Tv. Fol.
7. *Thorwaldsens* Werke in einer Auswahl und in Umrissen. Nebst kurzer Erklärung und einer Lebensskizze des Verfassers. 3te Aufl. (Med 66 Tavler.) Stuttgart 1839. Fol.

¹ Flere hidhörende Suiter af Kobberstik og Lithographier findes i Kobberstiksamlingen I Nr 31 fölg. — Skrifter, som indeholde længere Meddelelser om Thorwaldsen og hans Kunst, ere i det fölgende: Nr 27, 239, 242, 279, 652, 827 og fl.

8. 12 Blade Figurer til Tegneøvelser efter *Thorvaldsen*, med poetiske Forklaringer af *Oehlenschläger*. Kbhvn. (Uden Aar.) 4.
- *9. Die Reiterstatue des Churfürsten Maximilian I von Bayern auf dem Wittelsbacher-Platze zu München. Nebst einer Abbildung der Statue. München 1840. 4.
10. L'Anacreonte di *Thorvaldsen* in XXIV bassorilievi, descritti dal cav. *A. M. Ricci*. (Med et Stik.) Rieti 1828. 4.
11. Anacreonte novissimo del Comm. *Alberto Thorvaldsen* in XXX bassorilievi anacreontici, tradotti dal cav. *A. M. Ricci*. (Dedicert til *Thorvaldsen*.) Roma 1832. 12.
- *12. Om den danske Billedhugger *Bertel Thorvaldsen*. Af *J. M. Thiele*. Udg. af Selsk. f. Trykkefrihedens rette Brug. Kiöbenhavn 1837. 8.
13. Om den danske Billedhugger *Bertel Thorvaldsen*, tilligemed en historisk ordnet Fortegnelse paa de Arbeider, han har udfört. Af *J. M. Thiele*. Kiöbenhavn 1849. 8.
14. *Alberts Thorvaldsens* æfisaga, gefin út af enu íslenzka bókmentafèlagi. (Med *Thorvaldsens* lithogr. Portrait.) Kaupmannahöfn 1841. 8.
15. *Thorvaldsensk* Album, samlet og udgivet af *Fr. Barfod*. Kiöbenhavn 1844 f. 8.
16. Forskiellige Smaaskrifter angaaende *Thorvaldsen* og hans Værker. 4 og 8.
17. Enkelte Numere og Hefter af Dagblade og Tidskrifter om *Thorvaldsen* og hans Værker. Fol., 4 og 8.
18. Sange til *Thorvaldsen*. 4 og 8.

II, KUNST I ALMINDELIGHED. ÆLDRE OG NYERE KUNSTVÆRKER.

19. *J. G. Sulzer*: Allgemeine Theorie der schönen Künste. 1-4 Th. 2te Aufl. Leipzig 1792-94. 8. B.

20. *Friedr. v. Blankenburg*: Litterarische Zusätze zu *Sulzers* allgemeiner Theorie der schönen Künste. 1-3 B. Leipzig 1796-98. 8. B.
21. *Fr. Milizia*: Opere complete riguardanti le belle arti. T. I-IX. Bologna 1826-27. 8.
22. *M. Misserini*: Sermoni sulle lettere e sulle arti. 4ta ed. Firenze 1835. 8.
23. *A. F. Büsching*: Historie om de tegnende skiønne Kunster samt et Tillæg om de skiønne Kunster i Danmark og Norge. Oversat. Kiöbenhavn. 1783. 8.
24. *W. Hogarth*: Zergliederung der Schönheit. Uebers. von *C. Mylius*. (Med Tavler.) Berlin u. Potsd. 1754. 4.
25. *C. A. Menzel*: Versuch einer Darstellung des Kunstsinnbilder. Berlin 1840. 8.
26. *Emeric-David*: Recherches sur l'art statuaire, considéré chez les anciens et chez les modernes. Paris. An XIII (1805). 8.
27. *Chr. K. F. Molbeck*: Om Billedhuggerkunsten og dens Poesie, oplyst ved Beskrivelser over plastiske Konstværker af Thorvaldsen og Freund. Kiöbenhavn 1841. 8.
28. Della pittura e della statua di *Leonbatista Alberti*. Ed. Giusti e C^o. (Med Tavler.) Milano 1804. 4.
29. Di *Cennino Cennini* trattato della pittura, messo in luce con annotazioni da *Gius. Tambroni*. Roma 1821. 8. B.
30. *G. E. Lessing*: Laokoon oder über die Gränzen der Malerey und Poesie. Neue Aufl. von K. G. Lessing. Berlin 1788. 8.
31. *Laurent Ravoire*: De la musique et de la peinture. 4me ed. Rome 1837. 8.
32. *P. H. Valenciennes*: Praktische Anleitung zur Linear- und Luft-Perspectiv für Zeichner und Mahler. Aus dem französ. übers. von *J. H. Meynier*. I-II B. (Med Tavler.) Hof. 1803. 8.

33. *G. M. Mazzetti*: Elementi di prospettiva lineare. Dal giornale Arcadico nel T. XLVI. (Med Tavler.) Roma 1830. 8.
- *34. *G. F. Hetsch*: Veiledning til Perspectivens Studium og Anvendelse. (Med Træsnit og et Stik i Fol.) Kbhvn 1839. 8.
-
35. *I. B. Fischer*: Entwurff einer historischen Architectur, in Abbildung unterschiedener berühmten Gebäude des Alterthums und fremder Völker. (Med Kobbere.) Leipzig 1742. Fol.
36. *Ant. Ginesi*: Nuovo corso d'architettura civile, dedotta dai migliori monumenti greci, romani e italiani del cinquecento. (Med 42 Tavler.) Firenze 1813. Fol.
37. Raccolta e parallelo delle fabbriche classiche di tutti i tempi, d'ogni popolo e di ciascun stile, di *I. N. L. Durand*, con Paggiunta di *J. G. Legrand*. (Italiensk og fransk. Med 260 Tavler. I 2 Bind.) Venezia 1833. Fol.
38. *C. Fr. v. Wiebeking*: Theoretisch-practische bürgerliche Baukunde. I-IV B. München 1821-26. 4. — Med 169 Tavler i 4 Bind i Fol., og et Hefte med forskiellige Registre og Tabeller i 4.
39. Vorbilder für Fabrikanten und Handwerker. Herausg. von der technischen Deputation für Gewerbe in Berlin 1821. Fortsetzung, 1836. (Tavler med Kobberstik, Lithographier og Farvetryk, i 2 Bind.) Fol. — Text. 1ster Theil, 1821-30. 2ter Theil, 1ste Lief., 1830-37. Berlin. 4.
-
40. Museo di pittura e scultura, ossia raccolta dei principali quadri, statue e bassirelievi delle gallerie pubbliche e private d'Europa, disignati ed incisi da *Reveil*, con le notizie di *Duchesne Primogenito*. Prima traduzione ital. Vol. I-IX. Appendice, vol. I. (Med stukne Omrids.) Firenze 1837-41. 8.
41. *G. A. Guattani*: Memorie enciclopediche Romane sulle belle arti, antichità etc. T. I-V. (Med Kobberstik.) Roma 1806. 4.

42. Memorie enciclopediche sulle antichità e belle arti di Roma per il MDCCCXVI-XVII. (2 Bind, med Kobberstik.) Roma 1817 & 1819. 4.
43. *M. Prunetti*: L'osservatore delle belle arti in Roma ossia Esame analitico de' monumenti antichi e moderni spettanti alla pittura, scultura e architettura etc. di Roma. T. I-II. Roma 1808-11. 8.
44. *A. Tofanelli*: Descrizione delle sculture e pitture, che si trovano al Campidoglio. Roma 1819. 8.
45. *P. Righetti*: Descrizione del Campidoglio. T. I-II. (Tav. 1-390, meest Omrids.) Roma 1833-36. Fol.
46. Reale galleria di Firenze illustrata. Serie I-V. (Med stukne Omrids. I 12 Bind.) Firenze 1817-31. 8.
47. Raccolta di sarcofagi, urne e altri monumenti di scultura del campo santo di Pisa, intagliati da *Paolo Lasinio*. (Tav. 1-157.) Pisa 1814. 4.
48. Real museo Borbonico. Vol. I-XIV. (Med Kobberstik, meest Omrids.) Napoli 1824-48. 4.
49. Le musée d'Aquitaine. Recueil uniquement consacré aux sciences, à la littérature et aux arts. T. I-III. (Med Kobberstik og Lithographier.) Bordeaux 1823-24. 8.
50. *F. Artaud*: Notice des antiquités et des tableaux du musée de Lyon. Lyon 1808. 8. B.
- *51. Engravings and descriptions of the Woburn Abbey marbles. (48 Tavler med stukne Omrids efter H. Corboulds Tegninger, og 2 antiquariske Afhandlinger.) 1832. Fol.
52. *Leo v. Klenze* u. *L. Schorn*: Beschreibung der Glyptothek des Königs Ludwig I von Bayern. München 1833. 8.
53. Dansk Kunstblad. 1-2 B. Udgivet af Kunstforeningen. Kbhvn. 1837-1838. 4.

III. ANTIK KUNST. ¹

54. *Joh. Winckelmann*: Geschichte der Kunst des Alterthums. Th. 1-2. (I 1 Bind. Med Kobberstik.) Dresden 1764. 4.
55. *Giov. Winckelmann*: Storia delle arti del disegno presso gli antichi. Tradotta dal Tedesco, corretta e aumentata da *C. Fea*. T. I-III. (Med Kobberstik.) Roma 1783-84. 4.
56. Opere di *G. G. Winckelmann*. 1ma edizione ital. completa. T. I-XII. Prato 1830-34. 8. Med 200 kobberstukne Tavler i Fol.
57. *Fr. Thiersch*: Ueber die Epochen der bildenden Kunst unter den Griechen. 2te Aufl. Mit 3 lithogr. Tafeln. München 1829. 8.
58. *C. O. Müller*: De Phidiæ vita et operibus. (Med en Tavle.) Gottingæ 1827. 4.
59. *I. Gurlitt* Allgemeine Einleitung in das Studium der schönen Kunst des Alterthums. Ueber di Gemmenkunde. Ueber die Mosaik. Ueber die Büstenkunde. (I 1 Bind.) Magdeburg 1798-1800. 4.
60. *Jac. Gronovius*: Thesaurus græcarum antiquitatum. Vol. 1-III. Ed. 2da. (Med Kobberstik.) Venetiis 1732. Fol.
61. Monumenti antichi inediti, spiegati ed illustrati da *Giov. Winckelmann*. Vol. I-II. (Med Kobberstik.) Roma 1767. 4.
62. *Stef. Raffeï*: Dissertazioni sopra alcuni antichi monumenti della villa Albani etc. (Med Kobberstik.) Roma 1772-79. 4.
63. Monumenti antichi inediti, spiegati ed illustrati da *Giov. Winckelmann*. 2da ed. aggiuntovi alcune erudite addizioni. Tomo I, II, Parte 1-2. Tomo di Suppl. contenente 7 Disserta-

¹ Endeel af de under Afsnit VI, Mythologi og Archæologi, anførte Værker kunne ogsaa henregnes hertil.

- zioni di *Stef. Raffei*. (I 3 Bind. Med Kobbere.) Roma 1821. 4.
64. Indicazione antiquaria per la villa Albani. Ed. 2da. Roma 1803. 8. B.
65. Monumenti antichi inediti ovvero Notizie sulle antichità e belle arti di Roma per l'anno 1784-89, 1805. 7 Bind. (Med Kobberstik.) Roma. 4.
- 66-69. Skrifter udgivne af Instituto di corrispondenza archeologica di Roma. Nr 66. Monumenti inediti. Vol. I-III. (I 2 Bind.) Tavv. Fol. Nr 67 Annali. Vol. I-XV. 8. Nr 68. Bulletino per gl' anni 1829-43. (15 B.) 8. Nr 69. Memorie. (2 B.) 8. Roma. 1829-43.
70. Monumenti inediti di antichità e belle arti, raccolti e dati in luce da una società archeologica. (Med 10 Tavler.) Napoli 1820. 4. B.
71. *J. Millingen*: Ancient unedited monuments. Series I-II. (Med Kobb. og Lithogr.) London 1822-26. 4.
72. *Vetera monumenta Matthæiorum*, collecta et illustrata a *R. Venuti et J. Chr. Amadutio*. Vol. I-III. (Med Kobberstik.) Romæ 1776-79. 4.
-
73. *P. E. Visconti*: Monumenti egiziani della raccolta del sig. Dem. Papandriopulo. (Med 14 stukne Tavler.) Roma 1828. Fol.
- *74. *Dem. Jefimoff*: Brevi cenni sull' architettura egiziana. (Med Kobberstik.) Roma 1838. Fol.
75. *Mich. Lanci*: Lettera sopra uno scarabeo fenico-egizio e piu monumenti egiziani. (Med en Tavle.) Napoli 1826. 4.
- *75. Supplement aux fragmens de Petude des hiéroglyphes. (33 lithographerte Tavler uden forklarende Text, med en Fortale, ifølge hvilken denne Samling ikke er bestemt til Offentliggiörelse.) Ud. St. og Aar. Fol.
-

77. Musei Kirkeriani ærea, notis illustrata. (Med Kobberstik.) Romæ 1763. Fol.
78. *G. Micali*: L'Italia avanti il dominio dei Romani. T. I-IV. Firenze 1810. 8.
79. — Antichi monumenti per servire all' opera intitolata L'Italia avanti il dominio dei Romani. Tav. 1-60. Fir. 1810. Fol.
80. — Storia degli antichi popoli italiani. T. I-III. Firenze 1832. 8.
81. — Monumenti per servire alla Storia degli ant. popoli italiani. Tav. 1-120. Fir. 1832. Fol.
82. *Fr. Inghirami*: Monumenti etruschi. T. I-VI. (I 10 Bind, med m. Tavler.) Fiesole 1821-26. 4.
83. *Dorow*: Voyage archéologique dans l'ancienne Étrurie. Traduit de l'allemand par *M. Eyriès*. (Dedicert til Thorvaldsen. Med 16 lithogr. Tavler.) Paris 1829. 4.
84. Notizie intorno alcuni vasi etruschi del dott. *Dorow*. Traduzione riveduta da L. Cardinali. (Med Lithogr.) Pesaro 1828. 8.
85. *Palin* und *Quaranta*: Zwei Sendschreiben an Dorow, ueber Ausgrabungen im alten Etrurien während der Jahre 1827-29. Mit einer Steindrucktafel. Berlin 1832. 8.
86. *L. Grifi*: Monumenti di Cere antica. (Med 12 stukne Tavler.) Roma 1841. Fol.
-
87. *F. Nardini*: Roma antica. Ed. 3za. (Med Tavler.) Roma 1761. 4.
88. — Roma antica. Ed. 4ta con osservazioni di *A. Nibby*. T. I-IV. (Med Tavler.) Roma 1818-20. 8.
89. Les plus beaux monuments de Rome ancienne, dessinés par *Barbault* et gravés en 128 planches avec leur explication. Rome 1761. Fol.

90. *G. A. Guattani*: Roma descritta ed illustrata. 2da ed. T. I-II. (Med Tavler.) Roma 1805. 4.
91. *L. Canina*: Descrizione storica del foro Romano e sue adiacenze. (Med Tavler.) Roma 1834. 8.
92. *Ang. Uggeri*: Della basilica Ulpia nel foro Traiano istoria e ristaurazione. Ud. St. og Aar. Fol.
93. Fregi trovati nel 1812 negli scavi del foro Traiano, disegnati e pubbl. da *F. Albertolli*, riprodotti in litografia da *G. B. Ferrari*. Tav. 1-21. Firenze 1833. Fol.
94. Colonna Traiana, disegnata et intagliata da *P. Santi Bartoli*, con l'esposizione latina d'*Alf. Ciaccone*, compendiata nella vulgare lingua da *G. P. Bellori*. Tav. 1-119. Ed. G. G. de Rossi. Roma. Ud. Aar. Tv. Fol.
95. Columna cochlis M. Aur. Antonino dicata, notis *J. P. Bellorïi* illustrata et a *P. S. Bartolo* ære incisa. Ed. J. J. de Rubeis. (80 Tavler.) Romæ 1704. Tv. Fol.
96. Colonna Onoraria di Foca Imperatore eretta in Roma. (Med 3 Tavler, stukne af *V. Feoli* efter *Gius. Valadier*.) Fol.
97. Il Palazzo de' Cesari sul monte Palatino, ristaurato da *C. Thon*, illustrato da *V. Ballanti*. Roma 1828. 4. Med et Kobberhefte i Fol.
98. Smaaskrifter angaaende Roms antike Bygninger, af forskielige Forfattere. 4 og 8.
99. *R. Fabretti*: De aquis et aquæductibus veteris Romæ. Ed. 2da. (Med Tavler.) Romæ 1788. 4.
100. Le pitture antiche delle grotte di Roma e del sepolcro de' Nasoni. Disegnate et intagliate da *P. S. Bartoli* e *Fr. Bartoli*, descritte et illustrate da *G. P. Bellori* e *M. Causei de la Chausse*. Roma 1706. 4.
101. Picturæ antiquæ cryptarum romanarum et sepulcri Nasorum, delineatæ et expressæ ad archetypa a *P.* et *Fr. Sancti Bartholi*, descriptæ a *Jo. P. Bellorio* et *Mich. Ang. Causseo*. Romæ 1791. Fol.

102. *P. Santi Bartoli*: Gli antichi sepolcri. (Med stukne Tavler.) Roma 1768. Fol.
103. Roma sotterranea, opera postuma di *Ant. Bosio*, compita e accresciuta da *G. Severani da S. Severino*. (Med Tavler.) Roma 1650. 4. B.
104. Roma subterranea, in qua antiqua Christianorum coemeteria etc. illustrantur, op. et studio *Pauli Aringhi*. T. I. (Med Tavler.) Romæ 1651. 4.
105. *L. Grifi*: Intorno ad un sepolcro disotterrato nella vigna del conte Lozano Argoli. (Med 3 Tavler.) Roma 1840. 4.
106. *A. Uggeri*: Journées pittoresques des edifices de Rome ancienne et dans les environs de Rome. 14 Bind. (Med Tavler.) 1ste B. Vol. I. Plan et description des edifices de Rome ancienne. 2det B. Vol. II. Iconographie des edifices. 3die-4de B. Vol. III. Détails des materiaux. 5te B. Vol. IV. Les trois ordres grecs. 6te B. Agg. al Vol. IV. I 3 ordini di Vignola e Palladio. 7de B. Vol. V, P. 1 & 2. Ornemens d'architecture. 8de B. Suppl. P. I. Edifices non publiés dans la serie preced., ou dècombrés et restaurés par Pie VII. 9de B. Suppl. P. II. Edifices de la decadence. 10de B. Edifices deblayés et reparés par Pie VII depuis l'an 1804-1816. 11te B. Edifices antiques dans les environs de Rome. 1re journée: Capo di Bove et vallée des Camènes. 12te B. Journée de Tivoli. 13de B. Journée du Tusculum. 14de B. Appendice di dissertazioni. P. 1. Rome 1800 f. 4.
107. — Della basilica di S. Paolo sulla via Ostiense. (Med 2 Tavler.) Roma. (1823.) 4.
108. — Trappezzofori antichi di greca scoltura. (Med 7 Tavler.) Roma 1831. 4.
109. Raccolta delle più insigni fabbriche di Roma antica e sue adjaceuze. Misur. e dichiarate da *G. Valadier*, illustr. con osserv. antiqu. da *F. A. Visconti*, pubbl. ed incise da *V. Feoli*. III-VII. (I 1 Bind.) Roma 1813-26. Fol.

110. *Ant. Nibby*: Viaggio antiquario ne' contorni di Roma. T. I-II. (Med stukne Tavler.) Roma 1819. 8. B.
111. — Analisi storico-topografico-antiquaria della carta de' dintorni di Roma. T. I-III. Roma 1837. 8.
112. I monumenti più insigni del Lazio, distribuiti in vie, del. ed incisi da *Giov. Angelini* ed *Ant. Fea*, e da questo illustrati con osserv. antiqu. I. Via Appia. II. Via Latina. Roma 1828. Fol.
113. *L. Canina*: Descrizione dell' antico Tuscolo. (Med Kobberstik, Lithographier og Farvetryk.) Roma 1841. Fol.
114. *P. Marques*: Delle ville di Plinio il giovane. (Med Tavler.) Roma 1796. 8.
115. *D. Domenico de Sanctis*: Dissertazioni sopra: I la villa d'Orazio Flacco, II il mausoleo de' Planzj in Tivoli, III Antino città municipio ne' Marsi. (Med Tavler.) Ravenna 1784. 4. B.
116. Il tempio della Fortuna Prenestina, restaurato da *C. Thon*, descritto da *A. Nibby*. (Med 5 Tavler.) Roma 1825. Fol.
117. Pianta della villa Tiburtina di Adriano Cesare, già da *P. Ligorio* disegnata e descritta, dopoi da *Fr. Contini* riveduta e data alla luce. Roma 1751. Fol. B.
118. *Agostino Penna*: Viaggio pittorico della villa Adriana di Tivoli. T. I-IV. (Med stukne Tavler.) Roma 1831 f. 4.
119. *Æg. et M. Sadler*: Vestigi delle antichità di Roma, Tivoli, Pozzuolo et altri luoghi. Tab. 1-49. Praga 1606. Fol.
120. Antiquités d'Herculanum. Gravées par *F. A. David*, avec leurs explications par *P. S. Maréchal*. T. I-XII. (Med Kobberstik.) Paris 1780-1803 (XI). 4.
121. (*T. Piroli*): Le antichità di Ercolano. T. I-VI. (Med Kobberstik.) Roma 1789-1807. 4.
122. *A. L. Millin*: Description des tombeaux qui ont été découverts a Pompei dans l'année 1812. (Med 7 Tavler.) Naples 1813. 8. B.
123. *Fr. Mazois*: Les ruines de Pompei, dessinées et mesu-

- rées pendant les années 1809, 1810 et 1811. T. I-II. (Med Kobberstik.) Paris 1812. Fol.
- *124. *P. Stancovich*: Dello anfitheatro di Pola e di alcune epigrafi e figuline inedite dell' Istria. Con 8 Tavole. Venezia. 1822. 8.
-
- 125-27. *Luigi Canini*: Architettura antica, descritta e dimostrata coi monumenti. Sezione I. Architettura Egiziana. II. Greca. III Romana. (I 6 Bind. Med stukne Tavler.) Roma 1832-44. Fol.
128. *C. L. Stieglitz*: Die Baukunst der Alten. Nebst einem architektonischen Wörterbuche. Mit 11 Kupfertafeln. Leipzig 1796. 8. B.
129. *H. Hübsch*: Ueber griechische Architectur. Mit 5 Kupfertafeln. Heidelberg 1822. 4.
130. *P. Marques*: Delle case di citta degli antichi Romani secondo la dottrina di Vitruvio. (Med 6 Tavler.) Roma 1795. 8.
131. *Neralco*: I tre ordini d'architettura, dorico, jonico e corintio, presi dalle fabbriche più celebri dell' antica Roma. (Med Tavler.) Roma. 1744. Fol.
132. *Gio. Battista Piranesi*: Della magnificenza e d'architettura de' Romani. (Med Kobberstik.) Roma 1761. Fol.
133. *Jo. P. Bellorius* et *Jo. J. de Rubeis*: Veteres arcus Augustorum triumphis insignes, ex reliquiis quæ Romæ adhuc supersunt restituti. (Med stukne Tavler.) Romæ 1690. Fol.
-
134. Il museo Pio-Clementino, descritto da *Giambattista e Ennio Quirino Visconti*. T. I-VI. (Med Kobberstik.) Roma 1782-96. Fol.
135. Il museo Pio-Clementino, illustrato e descritto da *Ennio Quir. Visconti*. Vol. I-VII. (Med Kobberstik.) Milano 1818-22. 8.

136. Il museo Chiaramonti, descritto e illustrato da *Fil. Aur. Visconti* e *Giuseppe Ant. Guattani*. (Med Kobberstik.) Milano 1820. 8.
137. Il museo Capitolino, illustrato da *M. Bottari* e *N. Foggini*. Con osservazioni ricavate dalle opere di *Winckelmann* e di *E. Q. Visconti* e con le tavole dis. ed inc. da *A. Locatelli*. T. I-III. Milano 1819-21. 8.
138. Il museo Capitolino, descritto da *P. P. Montagnani-Mirabili*. T. I-IV. (T. IV P. 2 da *M. Bottari* e *N. Foggini*.) (I 6 Bind, med Kobberstik.) Roma 1820-26. 8.
139. Sculture del museo Capitolino, diseguate ed incise da *Ferd. Mori*. Con riflessioni antiquarie di *Lorenzo Re*. T. I-II. (Med stukne Omrids.) Roma 1806-7. 4.
140. Les monumens antiques du musée Napoléon, dessinés et gravés par *Th. Pirolì*, avec une explication par *J. G. Schweighaeuser* et *L. Petit Radet*, publiés par *F. et P. Piranesi*. T. I-IV. Paris 1804-6. 4.
141. (*Lamberti*;) Sculture della villa Borghese detta Pinciana. P. I-II. (Med stukne Omrids.) Roma 1796. 8.
142. *Ennio Quir. Visconti*: Monumenti Gabini della villa Pinciana. (Med stukne Omrids.) Roma 1796. 8.
143. *A. Nibby*: Monumenti scelti della villa Borghese. (Med stukne Omrids.) Roma 1832. 8.
144. *T. Combe*: Description of the collection of ancient marbles in the british museum. With engravings. P. I-IV. (I 2 Bind.) London 1812-20. 4.
145. — Description of the collection of ancient terracottas in the british museum. With engravings. London 1810. 4.
146. Bassorilievi antichi della Grecia o sia fregio del tempio di Apollo Epicurio in Arcadia, disegnato da *G. M. Wagner* ed inciso da *F. Ruscheweyh*. Roma 1814. Fol
147. *O. M. Stackelberg*: Der Apollotempel zu Bassæ in Ar-

- cadien und die daselbst ausgegrabenen Bildwerke. (Med 31 Raderinger og Kobberstik.) Rom 1826. Fol.
148. *E. Dodwell*: Alcuni bassirilievi della Grecia, descritti e pubblicati in 8 Tavole. Roma 1812. Fol.
149. *G. M. Parascandolo*: Illustrazione di un marmo greco rappresentante le Cariatidi. (Med et Kobberstik.) Napoli 1817. 4. B.
150. (*G. B. Zannoni*:) Licurgo re di Tracia, bassorilievo su d'un antico vaso di Marmo. (Med 3 stukne Tavler.) Firenze 1826. Fol.
151. Admiranda Romanarum antiquitatum ac veteris sculpturæ vestigia anaglyphico opere elaborata, ex marmoreis exempl. quæ Romæ adhuc exstant. Del. et incisa a *P. S. Bartolo*, notis *J. P. Bellorii* illustrata. (Tab. 1-84.) Ed. D. de Rubeis Romæ 1693. Fol.
152. Calcografia di belle statue antiche che veggonsi a Roma. T. I-II. (96 Tavler.) Roma 1779. Tv. Fol.
153. Raccolta d'antiche statue, busti ed altre sculture antiche scelte, ristaurate da *Bart. Cavaceppi*. Vol. I-III. (Med Kobberstik.) Roma 1768-72. Fol.
154. *Lorenzo Re*: Seneca e Socrate, erme bicipite. (Med Kobberstik.) Roma 1816. Fol.
155. *G. Zoëga*: Li bassirilievi antichi di Roma. T. I-II. (I 3 Bind. Tav. 1-115.) Roma 1808. 4.
156. Principi del disegno, tratti dalle piu eccellenti statue antiche, pubbl. ed incisi da *G. Volpato* e *Raff. Morghen*. Tav. 1-36. Roma 1786. Fol.
157. Manuale di varj ornamenti tratti dalle fabbriche e frammenti antichi. Opera raccolta, dis. ed incisa da *C. Antonini*. Vol. I-II. Rosoni. III-IV. Candelabri e Orologgi solari. (I 1 Bind.) Roma 1781-90. Fol.
158. Raccolta di vasi antichi. P. I-III. (I 1 Bind. Kobberstik.) 1837. Ud. St. Fol.

159. Raccolta di ornati antichi. 25 lithographerte Tavler. *L. M. Valadier* dis. Roma 1829. Roy. Fol.
160. *P. Santi Bartoli* e *G. P. Bellori*: Le antiche lucerne sepolcrali figurate. P. I-III. (I 1 Bind. Med Kobberstik.) Roma 1729. 4.
- *161. *P. O. Brøndsted*: The bronzes of Siris. (Med Kobberstik.) London 1836. Fol.
162. Samme Skrift paa tydsk. Kopenhagen 1837. 4.
163. *E. Q. Visconti*: Lettera intorno ad un antica supellectile d'argento scoperta in Roma. (Med 25 Tavler.) Roma 1825. 4.
164. Afhandlinger ang. antike Sculpturer, af forskiellige Forfattere. (I eet Omslag.) 8.
-
165. Gemmæ et sculpturæ antiquæ depictæ ab *Leonardo Augustino*. Ed. 2da. Pars I-II. (I 1 Bind. Med Kobberstik.) Franequeræ 1694. 4.
166. *Dom. de Rossi*: Gemme antiche figurate. Colle esposizioni di *P. A. Maffei*. P. I-IV. (Med Kobberstik.) Roma 1707-9. 4.
167. *J. B. Passerius* et *A. Fr. Gorius*: Thesaurus gemmarum antiquarum astriferarum, cum Atlante Farnesiano, p. p. Vol. I-III. (Med Kobberstik.) Florentiæ 1750. 4. B.
168. *J. M. Raponi*: Recueil de pierres antiques gravées, avec leur description. (Pl. 1-88.) Rome 1786. Fol.
169. *E. Quir. Visconti*: Osservazioni sopra un antico cammeo rappresentante Giove Egiôco. (Med et Kobberstik.) Padova 1793. 4.
170. Gemme incise da *G. Girometti* con illustrazioni di *P. E. Visconti*. (Tav. 1-10.) Roma 1836. Fol.
-
171. *Ez. Spanhemii*: Dissertationes de præstantia et usu numismatum antiquorum. Ed. 2da. (Med Kobberstik.) Amstelod. 1671. 4.

172. *Jos. Eckhel*: Anfangsgründe zur alten Numismatik. (Med 6 Tavler.) Wien, ud. Aar. 8. B.
173. — *Doctrina numorum veterum*. Vol. I-VIII. (Med Tavler.) Vindob. 1792-98. 4.
174. *Chr. Ramus*: Catalogus numorum veterum græcorum et latinorum musei regis Daniæ. P. I-II. (Med Tavler.) Hafniæ 1816. 4. B.
175. *T. E. Mionnet*: Description de médailles antiques, grecques et romaines. T. I-VI. 1806-13. Suppl. T. I 1819. (I 8 Bind. Med Tavler.) Paris. 8.
176. *D. Sestini*: Classes generales, seu moneta vetus urbium, populorum et regum, ordine geographico et chronologico descripta. Ed. 2da. (Med 4 Tavler.) Florentiæ 1821. 4. B.
177. *Fr. de Dominicis*: Repertorio numismatico per conoscere qualunque moneta greca tanto urbana che dei re. T. I-II. Napoli 1826-27. 4.
178. *D. Sestini*: Lettere e dissertazioni numismatiche, le quali servir possono di continuazione ai 9 tomi già editi. T. I-VI. (I 2 Bind. Med Tavler.) Milano, Pisa, Firenze. 1813-1819. 4. B.
179. — *Sopra alcune medaglie rare della collezione Ainslieana e di altri musei*. Ed. 2da. (Med Tavler.) Firenze 1821. 4. B.
180. — *Descrizione d'alcune medaglie greche del museo particolare di Cristiano Federigo, Principe ereditario di Danimarca*. (Med 2 Tavler.) Firenze 1821. 4.
181. — *Descrizione d'alcune medaglie greche del museo di Fontana di Trieste*. P. I 1822. P. II 1827. P. III 1829. (I 1 Bind. Med Tavler.) Firenze. 4.
182. *M. Millingen*: Recueil de quelques médailles grecques inédites. (Med 4 Tavler.) Rome 1812. 4.
183. *Observations numismatiques dédiées à Thorvaldsen*. (Med en Tavle.) Rome 1833. 8.

184. *G. L. Castellus*: Siciliae populorum et urbium, regum quoque et tyrannorum veteres nummi. (Tab.1-107.) Panormi 1781. Auctarium I. (Tab. 1-9.) 1789. Auctarium II. (Tab. 1-9.) 1791. (I 1 Bind.) Fol. B.
185. *C. P. de Bosset*: Essai sur les médailles antiques des îles de Céphalonie et d'Itaque. (Med 5 Tavler.) Londres 1815. 4. B.
186. *D. Sestini*: Descrizione degli stateri antichi. (Med 9 Tavler.) Firenze 1817. 4. B.
187. — *Sopra le medaglie antiche relative alla confederazione degli Achei.* (Med 3 Tavler.) Milano 1817. 4. B.
188. — *Descrizione delle medaglie Ispane nel museo Heder-variano.* (Med 10 Tavler.) Firenze 1818. 4. B.
189. *Fr. Capranesi*: Medaglie inedite. (Med 4 Tavler.) Roma 1840. 8.
190. *C. W. Barth*: Das römische As und seine Theile in Abbildungen. (Med 6 lithogr. Tavler.) Leipzig 1838. 8.
191. *D. Sestini*: Descrizione della serie consolare del museo di Fontana di Trieste. (Med 3 Tavler.) Firenze 1827. 4.
192. *M. Seb. Erizzo*: Sopra le medaglie degli Antichi, con la dichiarazione delle monete consolari e delle medaglie degli Imperadori Romani. Ed. 4ta. (Med Træsnit.) Vinegia 1559. 4.
193. *Car. Patinus*: Imperatorum romanorum numismata ex ære mediæ et minimæ formæ. (Med Kobberstik.) Argent. 1671. 4. B.
194. *P. Pedrusi*: I Cesari in oro (T. I), in argento (T. II-IV), in medaglioni (T. V), in metallo grande (T. VI-VIII), raccolti nel Farnese museo e pubblicati colle loro congrue interpretazioni. *P. Piovene*: I Cesari in metallo mezzano e piccolo raccolti nel museo Farnese (T. IX-X). T. I-X. (Med Tavler.) Parma 1694-1727. Fol.
195. *F. Buonarroti*: Osservazioni istoriche sopra alcuni medaglioni antichi. (Med Kobberstik.) Roma 1698. 4.

196. *M. Beauvais*: Histoire abrégée des empereurs romains et grecs, des imperatrices etc., pour lesquelles on a frappé des médailles. T. I-III. Paris 1767. 8.
197. *G. Zoëga*: Numi ægyptii imperatorii. (Med 22 Tavler.) Romæ 1787. 4.
198. *A. Visconti*: Indicazione delle medaglie antiche di P. Vitali. P. I-II. Roma 1805. 4.
199. *T. E. Mionnet*: De la rareté et du prix des médailles romaines. Paris 1815. 8.
200. De plumbeis antiquorum numismatibus, dissertatio *Fr. Ficoronii*, quam latine vertit *D. Cantagallius* (Med Tavler.) Romæ 1750. 4. B.
201. Mindre numismatiske Afhandlinger af forskiellige Forfattere. (I eet Bind.) 4.
-
- *202. *C. A. Böttiger*: Ideen zur Archæologie der Malerei. 1 Th. Dresden 1811. 8.
203. Antiquités etrusques, grecques et romaines, tirées du cabinet de *M. Hamilton*. Par *d'Hancarville*. T. I-III. (Indeholende Vaser, med Kobberstik, tildeels colorerte.) Florence 1799-1806. Fol.
204. Peintures des vases antiques de la collection de *Hamilton*. T. I-IV. 1re ed. de Florence. (Tavler med Omrids, uden Text.) 1800. Fol.
205. *Ang. Clener*: Picturæ antiquæ vasculorum ex museo *Hamilton*. (6 Tavler med Omrids, uden Text.) Flor. 1803. Fol.
206. Pitture de' vasi antichi dalla collezione di *Hamilton*. Ed. romana trad. da *Fr. de Sanctis*. (Med 60 Tavler Omrids.) Roma 1814. 4.
207. Raccolta di Pitture Etrusche tratte dagli antichi vasi esistenti nella bibliotheca Vaticana ed in altri musei d'Italia. T. I-III. (300 kobberstukne Tavler uden Text.) Roma 1807. Fol.

208. *Fr. Inghirami*: Pitture di vasi fittili. T. I-IV. (Med 400 Tavler.) Poligrafia Fiesolana 1835-1837. 4.
209. (*A. A. Scotti*:) Illustrazione di un vaso italo-greco del museo di mons. arcivescovo di Taranto. (Med 2 Tavler.) Napoli 1811. 4. B.
- *210-12. Mindre Afhandlinger angaaende antike malede Vaser, af forskiellige Forfattere. Fol., 4. og 8.
213. *A. Visconti*: Lettera al sign. G. Carnevali di Albano sopra alcuni vasi sepolcrali rinvenuti nelle vicinanze della antica Alba-Longa. (Med 4 Tavler.) Roma 1817. 4. B.
- *214. *R. Gargiulo*: Cenni sulla maniera di rinvenire i vasi fittili italo-greci, sulla loro costruzione, sulle loro fabbriche piu distinte e sulla progressione e decadimento dell' arte vasaria. (Med 10 Tavler.) Napoli 1831. 4.
215. *A. de Jorio*: Scheletri Cumani. (Med 5 Tavler.) Napoli 1810. 8. B.
-
216. *Lor. Guazzesi*: Dissertazioni. 2da ed. Pisa 1761. 4. B.
217. Mindre archæologiske Afhandlinger af *C. Fea*. (1 eet Bind.) 8.
- 218-20. Mindre Skrifter henhørende til Kunst-Archæologien, af forskiellige Forfattere. (Med Tavler.) Fol., 4 og 8.
221. Mindre archæologiske Skrifter af forskiellige Forfattere. (Med Tavler. I eet Omslag.) 4. B.
222. *Winckelmann* und sein Jahrhundert. In Briefen und Aufsätzen herausg. von *Goethe*. Tübingen 1805. 8. B.
223. *F. G. Welker*: Zoëgas Leben. Th. I-II. Stuttg. u. Tüb. 1829. 8.

IV. NYERE KUNST.

224. *Raoul-Rochette*: Discours sur l'origine, le développement et le caractère des types imitatifs qui constituent l'art du christianisme. Paris 1834. 8.

225. *G. B. L. G. Seroux d'Agincourt*: Storia dell' arte, dimostrata coi monumenti dalla sua decadenza nel IV secolo fino al suo risorgimento nel XVI, trad. ed ill. da *St. Ticozzi*. Vol. I-VI. Prato 1826-29. 8. Atlas. Architettura, tav. 1-73. Scultura, tav. 1-48. Pittura, tav. 1-204. (I 2 Bind.) Fol.
226. *A. F. Gori*: Thesaurus veterum diptychorum consularium et ecclesiasticorum. Cum addit. *J. B. Passeri*. T. I-III. (Med Kobberstik.) Florentiæ 1759. Fol.
227. *Steph. Borgia*: De cruce Veliterna. (Med Kobberstik.) Romæ 1780. 4.
228. *Cam. Bonard*: Costumes des XIII, XIV et XV siècles, extraits des monumens de peinture et sculpture avec un texte historique et descriptif. 2de ed. T. I. II, livr. 1-8. (Kobberstik, med fransk og ital. Text.) Rome 1828. 4.
229. *Gio. Baglione*: Le vite de' pittori, scultori, architetti ed intagliatori, dal pontificato di Gregorio XIII del 1572 fino a' tempi di Papa Urbano VIII nel 1642. Con la vita di Salvatore Rosa, da *G. B. Passari*. Napoli 1733. 4.
230. *G. Vasari*: Le vite de' piu eccellenti pittori, scultori et architetti. P. I-III. (Med Portraiter i Træsnit.) Bologna 1647. 4.
231. — Vite de' piu eccellenti pittori, scultori e architetti. Vol. I-XVI. Milano 1807-11. 8.
232. *Lione Pascoli*: Vite de' pittori, scultori ed architetti moderni. Vol. I-II. Roma 1730. 4. B.
233. — Vite de' pittori, scultori ed architetti Perugini. Roma 1732. 4. B.
234. *Fr. Bartolomeo*: Le vite de' pittori, degli scultori e architetti Veronesi. Con la narrativa delle pitture et sculture, che s'attrovano in Verona e suo territorio. Verona 1718. 4. B.
235. (*Fr. Campe*:) Reliquien von Albrecht Dürer. (Med Kobberstik.) Nürnberg 1828. 12.

236. *C. F. v. Rumohr*: Italiaenische Forschungen. 1-3 Th. Zur Theorie und Geschichte neuerer Kunst-Bestrebungen. Berlin u. Stettin 1827-31. 8.
237. *M. Misserini*: Memorie per servire alla storia della romana accademia di S. Luca fino alla morte di Ant. Canova. Roma 1823. 4.
- *238. (*Frédéric*): Les arts italiens en Espagne ou Histoire des artistes italiens qui contribuèrent a embellir les Castilles. Ud. St. og Aar. Fol.
239. L'ape italiana delle belle arti, giornale dedicato ai loro cultori ed amatori. Anno I-V. (Med Kobberstik, meest Omrids. 5 Bind.) Roma 1835-1839. Fol.
240. Giornale di belle arti, ossia Pubblicazione mensile delle migliori opere degli artisti moderni. Anno 1. (Ital. og fransk. Med stukne Omrids.) Roma 1830. Tv. Fol.
241. Opere dei grandi concorsi premiate dall' accademia delle belle arti in Milano. Disegnate ed incise per cura degli architetti *F. Pizzagalli* e *G. Alvisetti*, e del pittore *Ag. Comerio*. Architettura Tav. 1-132. Pittura Tav. 1-87. Ornamenti Tav. 1-47. I 3 Bind. Milano 1824. Fol.
242. *Athan. Raczyński*: Histoire de l'art moderne en Allemagne. T. I. Paris 1836. T. II-III i tydsk Oversættelse af *F. H. v. der Hagen*, 1840-41. (Med Kobberstik, Lithographier og Træsnit.) 4. Med et Kobberhefte i Fol.
243. *Ad. v. Schaden*: Artistisches München im Jahre 1835, oder Verzeichniz gegenvärtig in Bayerns Hauptstadt lebender Architekten, Bildhauer etc. München 1836. 8.
244. *J. G. Schadow*: Wittenbergs Denkmäler der Bildneri, Baukunst und Malerei, mit historischen und artistischen Erläuterungen. Wittenberg 1825. 4.
245. *N. H. Weinwich*: Maler-, Billedhugger-, Kobberstik-, Bygnings- og Stempelskiærer-Kunstens Historie i Danmark og Norge samt Hertugdömmene. Kbhvn. 1811. 8.

246. Il Vaticano descritto ed illustrato da *Er. Pistolesi*. Con disegni a contorni diretti da C. Guerra et (Vol. 8vo) da Tomm. de Vivo. Vol. I-VIII. (Med Kobberstik, meest Omrids.) Roma 1829-1838. Fol.
247. La patriarcale Basilica Lateranense, illustrata per cura di *Ag. Valentini* e Com., descritta da *Fil. Girardi*. Vol. I-II. (Med Kobberstik, meest Omrids.) Roma 1832-1834. Fol.
248. La patriarcale Basilica Liberiana, illustrata per cura di *Ag. Valentini*. (Med Kobberstik, meest Omrids.) Roma 1839. Fol.
249. Raccolta delle migliori chiese di Roma e surburbane, espresse in tavole, disegnate ed incise da *Giac. Fontana*, e corredate di cenni storici e descrittivi. Vol. I-III (2 B.) Roma 1833 f. Fol.
250. *C. Fea*: Descrizione della patriarcal basilica e capella papale di S. Francesco d'Assisi. (Med 11 Tavler.) Roma 1820. Fol.
251. Stampe del duomo di Orvieto. (Tav. 1-38.) Roma 1791. Fol.
252. *M. Misserini*: Della capella de' sepolcri Medicei in S. Lorenzo di Firenze e della grande cupola ivi dipinta da *P. Benvenuti*. Firenze 1836. 8.
- *253. *Calcott*: Description of the chapel of the Annunziata dell' arena or Giotto's chapel in Padua. (Med Lithogr. og Træsnit.) London 1835. Fol.
254. Una visita alla Certosa presso Pavia. (Med Tavler.) Milano 1830. 12.
255. *M. Misserini*: Del tempio eretto in Possagno da Antonio Canova. Venezia 1833. 4. Med 14 Tavler i Fol.
-
256. *L. Canina*: Ricerche sull' architettura piu propria dei tempj Christiani. Ed. 2da. (Med 145 Tavler.) Roma 1846. Fol.

257. *G. Cordero di S. Quintino*: Dell' italiana architettura durante la dominazione Longobarda. Brescia 1829. 8.
258. Denkmale der christlichen Religion oder Sammlung der ältesten chr. Kirken oder Basiliken Roms vom 4ten bis zum 13ten Jahrh. Aufgen. u. herausg. von *J. G. Gutensohn* u. *J. M. Knapp*. Heft. I f. (Tydsk og italiensk.) Rom 1822 f. Fol.
259. Sammlung von Denkmalen und Verzierungen der Baukunst in Rom von 16ten Jahrh., gez., rad. u. herausg. von *G. Gutensohn* und *J. Thürmer*. Heft. I f. Rom 1826 f. Fol.
260. *L. Pungileoni*: Memoria intorno alla vita ed alle opere di Donato o *Donnino Bramante*. Roma 1836. 8.
261. *Fil. Scolari*: Della vita e delle opere dell' architetto *Vincenzo Scamozzi*. Treviso 1837. 8.
262. *Gabriel-Martin Dumont*: Details des plus intéressantes parties d'architecture de la basilique de St. Pierre de Rome. (Pl. 1-61.) Paris 1763. Fol.
- 263-64. Opera di *Franc. Boromino*, cavata da suoi originali, cio è la chiesa e fabrica della sapienza di Roma etc. Ed. Seb. Gianninus. (Tav. 1-46.) Roma 1720. Opus architectonicum *Franc. Boromini* ex ejusdem exemplaribus petitum, oratorium nempe ædesque rom. congregationis oratorii S. Phil. Neri. Ed. Seb. Gianninus. (Tav. 1-67.) Romæ 1725. (I 1 Bind.) Fol.
265. *J. Barozzio da Vignola*: Regola delli cinque ordini d'architettura. (Med Tavler.) Roma. Ud. Aar. 4. B.
266. Il *Vignola* illustrato, proposto da *G. Stanpani* e *C Antonini*. (Med Kobberstik.) Roma 1770. Fol.
267. Gli edifici della villa suburbana di Giulio III, misurati e delineati da *Giov. Stern*. (Tav. 1-30.) Roma 1784. Fol.
268. *L. Canina*: Le nuove fabbriche della villa Borghese denominata Pinciana. (Med 14 Tavler.) Roma 1828. Fol.
- *269. *P. Sangiorgi*: Idea di un teatro adattato al locale detto

- delle Convertite nella strada del Corso di Roma. (Med 5 Tavler.) Roma 1821. Fol.
270. *G. Valadier*: L'architettura pratica, dettata nella scuola e cattedra dell' accademia di S. Luca. Data in luce dall' incisori G. Rocruè ed E. Catesi. T. I-V. (I 2 Bind. Med stukne colorerte Tavler.) Roma 1829-39. 4.
271. — Opere di architettura e di ornamento. (Med Tavler.) Roma 1833. Fol.
- *272. Denkmale einer sehr ausgebildeten Holzbaukunst aus den frühesten Jahrhunderten in den innern Landschaften Norwegens. Herausg. von *J. C. Dahl*. 1-3 Heft. (Lithographier.) Dresden 1837. Fol.
-
273. *L. Cicognara*: Storia della scultura dal suo risorgimento in Italia fino al secolo di Canova. Ed. 2da. Vol. I-VII. Prato 1823-24. 8. Med Atlas, Tav. 1-185. Fol.
274. Scelta raccolta di monumenti sepolcrali, cibori ed altari, eseguiti in Roma nei secoli XV e XVI, misur. e dis. da *Fr. M. Tosi* ed incisi a cont. da *Al. Becchio*. Fasc. I f. Roma 1834 f. Fol.
275. *Lorenzo Ghiberti*: Die bronzerne Thüre des Baptisteriums S. Giovanni in Florenz. Gez. und radirt von *Feodor Iwanowitsch*, Kalmuk. (I Omrids. Taf. 1-12.) Herausg. in Rom von H. Keller, Bildhauer. 1798. Fol.
276. Abbildung und Beschreibung der 28 erzernen Statuen, welche das Grabmahl Keiser Maximilian I umgeben, in der Hofkirche zu Innsbruck. (Tydsk og fransk.) Innsbr. Ud. Aar. 8.
277. *Boffrand*: Description de ce, qui a été pratiqué pour fondre en bronze d'un seul jet la figure equestre de Louis XIV. (Med fransk og latinsk Text og 19 Tavler.) Paris 1743. Fol.
278. Le monument de Joseph II, erigé par *Fr. Zauner*, ex-

- pliqué par *J. Ellmaurer*. (Med et Stik.) Vienne 1807. Fol.
- 279 *Hawks le Grice*: Walks through the studios of the sculptors at Rome, with a brief historical and critical sketch of sculpture. Vol. I-II. (I 1 Bind.) Rome 1841. 8.
280. Della vita di *Antonio Canova*. Libri quattro compilati da *M. Misserini*. (1 Bind. Med 3 stukne Tavler.) Prato 1824. 8.
281. I Freggi del cav. *Gius. Alvarez* Spagnuolo, scultore. (4 Basreliefer i Omrids paa 15 Tavler.) *P. Guglielmi* dis. *Fr. Garzoli* inc. Tv. Fol.
282. *Danneckers* Werke in einer Auswahl. Mit einem Lebensabriss des Meisters herausg. von *C. Grüneisen* u. *Th. Wagner*. (Tydsk og fransk. Taf. 1-24.) Hamburg, Paris, London, Wien. Ud. Aar. Fol.
283. *Ludw. Schwanthaler*: (Werke 2te Abth.) Kreuzzug des Kaisers Friedrich Barbarossa. Fries in Gyps im Salbau der neuen königl. Residenz zu München. Nach der Originalzeichnung des Künstlers gestochen unter der Direction des Prof. *S. Amsler*. (18 Tavler med Omrids.) Düsseldorf 1840. Smal tv. Fol.
-
284. *J. D. Fiorillo*: Geschichte der zeichnenden Künste von ihrer Wiederauflebung bis auf die neuesten Zeiten. 1-3 B. Die Geschichte der italienischen Schulen und der Malerey in Frankreich. Göttingen 1801-5. 8. B.
285. Opere di *Fil. Baldinucci*. Vol. I. Cominciamento e progresso dell' arte dell' intagliare in rame. Vol. II-III. Vocabolario toscano dell' arte del disegno. Vol. IV-XIV. Notizie de' professori del disegno da Cimabue in qua. Milano 1808-12. 8.
286. Memorie Trevigiane sulle opere di disegno dal 1100 al 1800, per servire alla storia delle belle arti d'Italia. Vol. I-II. (1 B. Med Tavler.) Venezia 1803. 4. B.

287. *F. u. J. Riepenhausen*: Geschichte der Malerei in Italien, nach ihrer Entwicklung, Ausbildung und Vollendung anschaulich dargestellt. 1-2 Heft. (24 Tavler, meest med Omrids og stukne af *C. Barth.*) Fol.
288. Storia cronologica di 40 avvenimenti gli piu importanti della vita di Gesu Cristo e di Maria vergine, descritti da *Stef. Ticozzi*, con rami relativi incisi a contorni, tratti dalle piu celebri pitture delle scuole d'Italia. Milano 1826. Fol.
289. I piu celebri quadri delle diverse scuole italiane riuniti nell' appartamento Borgia del Vaticano, dis. ed incisi da *G. Craffonara* e descritti da *G. A. Guattani*. Roma 1820. Fol.
290. Raccolta delle piu celebri pitture esistenti nella città di Siena, dis. ed incise da valenti artisti con illustrazioni. (13 Tavler.) Firenze 1825. Fol.
291. Pinacoteca della Pontificia accademia delle belle arti in Bologna. Pubbl. da *Fr. Rosaspina*. Fasc. I-III. (18 stukne Tavler med kort Text.) Bologna. Ud. Aar. Fol.
292. (*G. Giordani*;) Catalogo dei quadri nella pinacoteca della Pontificia accademia delle belle arti in Bologna. Bol. 1826. 8.
293. Pinacoteca della accademia Veneta delle belle arti, illustrata da *Fr. Zanotto*. (Med Kobberstik.) Venezia 1833. Fol.
294. Le pitture della capella di Nicolo V, opere del beato *Giov. Angelico da Fiesole*, esistenti nel Vaticano. Dis. ed inc. da *Fr. Giangiacomo Rom.* in 16 rami. Roma 1810. Fol.
295. Le pitture di *Massaccio*, esistenti in Roma nella basilica di S. Clemente, colle teste lucidate da *C. Labruzzi* e pubblicate da *Giov. dall' Armi*. (Kobberstik.) Roma 1809. Fol.
296. The life of *Fra Bartolommeo della Porta*, a Tuscan painter, with his works engraved from the original pictures by *Thomas Patch*. (Engelsk og ital.) Firenze 1772. Fol.
297. Vita, elogio e memorie dell' egregio pittore *Pietro Pe-*

- rugino* e degli scolari di esso. (Med Pietro Peruginos Portrait.) Perugia 1804. 8.
298. Della vita e delle opere di *Pietro Vannucci* cogn. *il Perugino*, commentario storico del prof. *Ant. Mezzanotte*. (Med Pietro Peruginos Portrait.) Perugia 1836. 8.
299. Di *Bernardino Pinturicchio* pittore Perugino de' secoli XV, XVI memorie raccolte e pubbl. da *G. B. Vermiglioli*. (Med Bernardinos Portrait og en Tavle.) Perugia 1837. 8.
300. Vita di *Michelagnolo Buonarroti*, pubbl. da *Asc. Condivi*. 2da ed., accresciuta di annot. e rami. (Med Kobbere.) Firenze 1746. 4. B.
301. Pitture dipinte nella volta della capella Sistina nel Vaticano. *Michel Angelus Bonarotus* pinxit. *Adam Sculptor Mantuanus* incidit. Tav. 1-68. In Roma pr. C. Losi 1773. 4.
302. Propheterne, Sibyllerne og de øvrige Grupper i det sixtinske Capels Loftmaleri, af *Michel Angelo*, stukne af *Tom. Piroli*. Nr I-XIV. (Titelbladet mangler.) Fol.
303. Ueber das Leben und die Werke *Raphael Sanzios*. Eine Vorlesung von *H. H. Füssli*. (Med Kobberstik.) Zürich 1815. 4. B.
304. *Raphael Sauzio* aus Urbino von *Fr. Rehberg*. (Med 2 Lithogr.) München 1824. Fol.
305. Istoria della vita e delle opere di *Raffaello Sanzio* da Urbino, del S^{re} *Quatremère de Quincy*, voltata in italiano, corretta etc. per cura di *Fr. Longhena*. Adorna di 23 tavole e 1 facsimile. Milano 1829. 8.
306. Descrizioni delle imagini dipinte da *Raffaello* d'Urbino nel Vaticano e di quelle alla Farnesina di *G. P. Bellori*, colla vita di Raffaello scritta dal *Vasari* etc., per opera di *M. Missirini*. (Med Raphaels Portrait.) Roma 1821. 8.
307. Imagines V. et N. Testamenti, a *Raphaele Sanctio* Urb. in Vaticanani palatii xystis mira picturæ elegantia expressæ. Ed.

- Joh. Jac. de Rubeis. Tab. 1-52. *P. Aquila & Cæs. Fantectus* del. & sc. Romæ 1675. Tv. Fol.
308. Bibelske Fremstillinger i en Række af Friser, efter *Raphaels* Malerier i Vaticanet. 15 Tavler. *Petrus Sanctus Bartolus* del. et sc. Jo. Jac. de Rubeis formis Romæ. Ud. Aar. Tv. Fol.
309. Illustrazione storico-pittorica con incisioni a contorni delle pitture nelle stanze Vaticane di *Raffaello Sanzio* da Urbino. Data alla luce da *P. P. Montagnani*. Roma 1830. 4.
310. Illustrazione storico-pittorica con incisioni a contorni dei dipinti della gran sala detta di Costantino nel Vaticano. Da *P. P. Montagnani*. Roma 1834. 4.
311. Seconda Parte delle logge di *Rafaele* nel Vaticano, che contiene XIII volte ed i loro rispettivi quadri. Roma 1776. Tav. 1-13. *C. Savorelli* Pict. et *P. Camporesi* Arch. delin. *J. Ottaviani* sculp. Fol.
312. Raccolta di LII quadri incisi all' acqua forte, rappresentanti i fatti principali della sagra bibbia, dipinti da *Raffaello Sanzio* nel secondo loggiato del palazzo Vaticano. Roma 1838. Fol.
313. Teste scelte di personaggi illustri, dipinte nel Vaticano da *Rafaello* d'Urbino, ora disegnate ed incise in rame secondo la loro grandezza da *Paolo Fidanza*. T. I-V. (1 Bind.) Roma 1777. Fol.
314. Leonis X admirandæ virtutis imagines a *Raphaele* Urbinate expressæ, in aulæis Vaticanis textili monocromate elaboratæ. Tab. 1-14. *Petrus Sanctus Bartolus* del. & inc. Jo. Jac. de Rubeis formis Romæ. Ud. Aar. Tv. Fol.
315. Les celebres tapisseries (Arazzi) de *Raphaël* d'Urbin au Vatican à Rome, gravées par *Louis Sommerau*. Nr 1-20. Rome 1780. Fol.
316. Psyches et Amoris nuptiæ ac fabula, a *Raphaele Sanctio* Urbinate Romæ in Farnesianis hortis colorum luminibus

- expressa, a *Nic. Dorigny* del. et incisa, a *J. P. Bellorio* notis illustrata. Tab. 1-12. Sumptibus Dom. de Rubeis. Romæ 1693. Fol.
317. Ornati d'invenzione di *Raffaello Sanzio* esistenti nel coro di S. Pietro in Perugia. 20 rami. Roma 1811. Presso Ferd. Mori. Fol.
318. *Fr. Rehberg*: Lithographische Versuche nach *Raphael* und einigen seiner Vorgänger. München 1824. Fol.
319. Frise-Compositioner til Constantin den Stores Historie i Vaticanet. Tab. 1-10. *Julius Romanus* inv. *Petrus Sanctus Bartolus* sc. Jo. Jac. de Rubeis formis Romæ. Ud. Aar. Tv. Fol.
320. Parerga atque ornamenta, ex *Raphaelis Sanctii* prototypis, a *Jo. Nannio Utinensi* in Vaticani palatii xystis partim opere plastico partim co oribus expressa. *Petrus Sanctus Bartolus* del. & inc. Typis Jo. Jac. de Rubeis. Tab. 1-43. Romæ. Ud. Aar. Tv. Fol.
321. Sigismundi Augusti Mantuam adeuntis profectio ac triumphus. *Julius Rom.* inv. *Petrus Sanctus Bartolus* sc. Tab. 1-26. Jo. Jac. de Rubeis formis Romæ. 1680. Tv. Fol.
322. *Polydori Caravagiensis* Monocromata. Tab. 1-8. *P. Sanctus Bartolus* del. et inc. Typis Jo. Jac. de Rubeis Romæ. Ud. Aar. Tv. Fol.
323. Disegni di *Leonardo da Vinci*, incisi sugli originali da *C. G. Gerli*, riprodotti con note illustrative da *G. Vallardi*. (Med 61 Tavler.) Milano 1830. Fol.
324. *Gius. Bossi*: Del cenacolo di *Leonardo da Vinci*. (Med Tavler.) Milano 1810. Fol.
325. Le opere del pittore e plastificatore *Gaudenzio Ferrari*, dis. ed incise da *S. Pianazzi*, dir. ed descritte da *G. Bordiga*. Fasc. 1-18. (I 1 Bind.) Milano 1835-41. Fol.
326. La gran cavalcata di *Clemente VII* e *Carlo V* della sala

- Ridolfi, dipinta dal *Brusatorci*, incisa a contorno in 8 tavole da *Ag. Comerio*. Verona. Ud. Aar. Fol.
327. *Fr. Albanos* Fresco-Malerier i Palazzo Verospi (nu Torlonia) i Rom. 12 Tavler. *Petrus de Petris* del. *Jo. Hier. Frezza* sc. Romæ 1704. Fol.
328. Pinacotheca Farnesiana a *Carraccio* depicta. 21 Tavler samt 3 stukne Titelblade. *P. Aquila* del. et sc. *Jo. Jac. de Rubeis* ed. Romæ. Tv. Fol.
329. Le arti di Bologna disegnate da *Annibale Caracci* ed intagliate da *S. Guilini*, con notizie riguardanti li disegni e la vita di Annibale. Tav. 1-80. Roma 1776. A spese di G. M. Roisecchi. Roma 1776. Fol.
330. Raccolta di teste pittoriche, inventate e dis. a penna da *Gaëtano Gandolfi*, incise e pubbl. da *Luigi Tadolini*. Tav. 1-20. Bologna 1781. Tv. Fol.
331. Opere di *Ant. Raffaello Mengs*, pubblicate da *G. Niccola d'Azara*, corrette ed aumentate da *C. Fea*. (Med *Mengs's* Portrait.) Roma 1787. 4.
- *332. Delle pitture a fresco operate dal cavaliere *Pietro Benvenuti* nel. r. palazzo dei Pitti. Dichiarazione di *M. Missirini*. Pisa 1829. 8.
333. Elogio del pittore Milanese *A. Appiani*, scritto da *G. Longhi*. (Med et Kobberstik efter Thorvaldsens Monument over Appiani.) Milano. Fol.
334. *Michelangelo Prunetti*: Saggio pittorico ed analisi delle pitture piu famose esistenti in Roma etc. Roma 1818. 8.
335. Raccolta di quadri antichi esistenti in Roma presso *Giov. Maldura*. (Med 13 Kobberstik.) Roma 1820. Fol.
336. Sach- und Orts-Verzeichnisz der kön. Sächs. Gemäldegallerie zu Dresden. Dresden 1826. 8.
337. (*G. v. Dillis*;) Verzeichnisz der Gemälde der königl. Bildergallerie in München. 3te Aufl. München 1832. 8.

338. (*Muxel*;) Verzeichnisz der Bildergallerie des Prinzen Eugen Herzogs von Leuchtenberg in München. München 1833. 8.
339. *C. Fr. Storch*: Das Städel'sche Kunst-Institut in Frankfurt am Main. Frankf. 1819. 8.
340. Collezione di costumi sacri romani, tratti dai migliori quadri di autori moderni, incisi da *L. Barocci* e brevemente descritti da *Fr. Fabi Montani*. (13 kobberstukne Tavler.) Roma 1841. Tv. Fol.
341. Scene di società ossia piacevole collezione di rami e di analoghe illustrazioni desunte dagli umani costumi. Vol. I. (Raderinger af *V. Gajassi*, *B. Pinelli*, *F. Meli* og Andre.) Roma 1832. 4.
342. Les Argonautes, en 24 planches, inv. et dess. par *A. J. Carstens*, gr. par *J. Koch*. (I Omrids.) Rome 1799. Tv. Fol.
343. Leben und Tod der heiligen Genoveva in XIV Platten von *Fr. u. Joh. Riepenhausen*. Mit beygefügter Erläuterung. (Omrids.) Frankf. am M. 1806. Fol.
344. Gemaelde des Polygnotos in der Lesche zu Delphi, nach der Beschreibung des Pausanias gezeichnet von *F. u. J. Riepenhausen*. (15 Tavler med Omrids.) Göttingen. Ud. Aar. Tv. Fol.
345. Peintures de Polygnote à Delphes, dess. et gravées d'après la description de Pausanias par *F. & J. Riepenhausen*. La descente d'Ulysse aux enfers. Tab. 1-20. La prise de la ville de Troie et le départ des Grecs. Tab. 1-18. (Omrids. I 1 Bind.) Rome 1826 og 1829. Tv. Fol.
346. Vita di Raffaelle da Urbino, dis. ed inc. da *Giov. Riepenhausen*, in 12 tavole. Roma 1833. Tv. Fol.
347. *J. M. Wagner*: Das eleusische Fest, Schillers Dichtung, bildlich dargestellt. Gestochen von *F. Ruscheweyh*. Taf. 1-20. Rom 1817. Tv. Fol.

348. Umrizze zu Goethes Faust, gezeichnet von *Moritz Retsch*. (26 Tavler.) Stuttg. u. Tüb. 1816. Fol.
349. *C. Weitbrecht*: Die 4 Jahreszeiten, eine Folge ländlicher Darstellungen und grösztentheils in Basrelief ausgeführt als Fries in dem kön. Würtemb. Landhaus Rosenstein. (70 Blade, lithogr. af *C. Wengg.*) Stuttg. Fol.
- 350-51. The Iliad of Homer. The Odyssey of Homer. Engraved by *Thomas Piroli* from the compositions of *J. Flaxman*, Sculptor. (34 og 28 Tavler med Omrids.) Rome 1793. Tv. Fol.
352. Iliade d'Homere. Odyssee d'Homere. Gravée par *Thomas Piroli* d'après les dessins composés par *J. Flaxman*, Sculpteur. (34 og 28 Tavler med Omrids. 1 B.) Rome. Ud. Aar. Tv. Fol.
353. 11 Supplement-Tavler til den foregaaende Udgave af Flaxmans Iliade og Odyssee. Fol.
354. Compositions from the Tragedies of Aeschylus, designed by *John Flaxman*, engraved by *Thomas Piroli*. (31 Tavler med Omrids.) London 1795. Tv. Fol.
355. Compositions tirées des ouvrages des Jours et de la Théogonie d'Hésiode. Dessinées par *J. Flaxman*, gravées par *Piroli*. (37 Tavler med Omrids.) Tv. Fol.
356. La divina comedia di Dante Alighieri, cioè l'Inferno, il Purgatorio ed il Paradiso, composto da *Giov. Flaxman*, Scultore inglese, ed inciso da *Tomm. Piroli* Romano. 1802. (111 Tavler. Omrids.) Tv. Fol.
357. Atlante Dantesco ossia l'Inferno, il Purgatorio e il Paradiso, composti da *Giov. Flaxman*, già incisi da *Tomm. Piroli* ed ora rintagliati da *Fil. Pistrucchi* con aggiunta di nuovi intagli e di una breve descrizione. Tav. 1-120. (Omrids.) Milano 1823. Tv. Fol.
358. Of man six monograms, by *David Scott*. S. A. (6 Tavler med Omrids.) Edinburgh 1831. Fol.

359. Compositions in outline from Lord Byron's Manfred and Prisoner of Chillon by *Frederick Thrupp*, sculptor. (9 lithogr. Tavler.) London. Ud. Aar. Tv. Fol.
360. *C. G. Kratzenstein Stubs* Haandtegninger, udg. af C. Chr. Bang. (17 Tavler, meest Omrids.) Kbhvn. 1808. Tv. Fol.
361. Aehrenlese auf dem Felde der Kunst. Eine ausführliche Beschreibung von Originalhandzeichnungen u. s. w. 1-2 Abth. (1 Bind, med et Lithogr.) Leipz. 1836. 8.
-
362. *Leop. Cicognara*: Memorie spettanti alla storia della calcografia. Prato 1831. 8. Med 18 Tavler i Fol.
363. *G. F. Ursin*: Formskiaærerkunsten og Kobberstikkerkunsten. Med et Atlas indeholdende 8 Prøver. Kbhvn. 1844. 8.
- *364. — Bogtrykkerkunstens Opfindelse og Udvikling i 400 Aar. (Med Træsnit efter Thorvaldsens Monument over Guttenberg.) Kbhvn. 1840. 8.
365. *P. L. Möller*: Bogtrykkerkunstens Historie. Udg. af Selskabet for Trykkefrih. r. Brug. Kbhvn. 1841. 8.
366. Mindre Skrifter henhørende til den nyere Kunst, af forskellige Forfattere. Fol.
- *367. Mindre Skrifter henhørende til den nyere Kunst, af forskellige Forfattere. 4.
- *368-69. Mindre Skrifter henhørende til den nyere Kunst, af forskellige Forfattere. 8.
- *370. Nyere Kunstneres Biographier, samt Taler holdte over samme ved italienske Kunstacademier. 8.

V. OLDTIDENS SKRIFTER.

371. Biblia: das ist: Die ganze Heilige Schrift: Deudsch Auff New zugericht. *D. Mart. Luth.* (Med Træsnit.) Wittemberg MDXLI. Fol.

372. Biblia, det er den ganske Hellige Skriftes Böger. Kbhvn. 1806. 8.
373. *Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ*. Vetus Testamentum ex versione septuaginta interpretum. (Græsk.) T. I-II. Trajecti 1725. 8.
374. *Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ*. Novum Testamentum. (Græsk.) Patavii 1785. 12.
375. Vecchio Testamento secondo la volgata tradotto in lingua italiana e con annotazioni dichiarato da *A. Martini*. (Lat. og ital.) T. I-XVII. Roma 1784-86. 8.
376. Nuovo Testamento, secondo la Volgata tradotto in lingua italiana e con annotazioni dichiarato da *A. Martini*. (Lat. og ital.) T. I-VI. Roma 1787-88. 8.
-
377. *Homeri Opera omnia*. Ex recensione S. Clarkii, cura *J. A. Ernesti*. (Græsk og latinsk.) Vol. I-IV. Lipsiæ 1759-61. 8. B.
378. *Homers Werke von Joh. Heinr. Voss*. B. I-IV. (I 2 Bind.) 2te Aufl. Königsberg 1802. 8. B.
379. *Homers Iliade*, oversat af *Chr. Wilster*. 1-2 D. (I 1 Bind.) Kbhvn. 1836. 8.
380. *Homers Odyssee*, oversat af *Chr. Wilster*. 1-2 D. (I 1 Bind.) Kbhvn. 1837. 8.
381. L'argonauta di *Apollonio Rodio*, tradotta ed illustrata. (Med græsk Text, Kobberstik og et Kort.) T. I-II. Roma 1791-94. 4. B.
382. *Musæi de Herone et Leandro carmen. Coluthi raptus Helenæ. Arati phænomena et prognostica. Tryphiodori excidium Troiæ*. Græce et latine, cum versione italica *A. M. Salvini*. Rec. & illustravit *A. M. Bandinius*. (1 Bind.) Florentiæ 1765. 8. B.
383. *Hesiodi Ascraei quæ exstant, cum var. notis et scholiis etc.* Ed. *Chr. Fr. Loesner*. (Gr. og lat.) Lipsiæ 1778. 8. B.

384. *Hesiods* Werke und Orfeus der Argonaut, von *Joh. Heintz. Voss*. Heidelberg 1806. 8. B.
385. *Pindari* Carmina, cum interpr. latina, scholiis p. p. Vol. I-III. Vol. I iterum cur. *Heyne*. Gottingæ 1798-99. 8. B.
386. Poesie di *Anacreonte*, recate in versi ital. da *Eritisco Pilenejo*. Le poesie di *Saffo* di Lesbo. (Græsk og ital.) Roma 1793. 4.
387. *Saffo*: Odi e frammenti raccolti e tradotti da *A. M. Ricci*. (Dedicert til Thorvaldsen.) Livorno 1832. 4.
388. *Bionis* et *Moschi* reliquiæ. Ed. *Fr. Jacobs*. Gothæ et Amstel. 1795. 8.
389. *Theocriti* reliquiæ, utroque sermone cum scholiis græcis etc. Ed. *Joh. Jac. Reiske*. T. I-II. Viennæ et Lipsiæ 1765. 4. B.
390. *Aeschyli* Tragediæ septem. Cum vers. latina ed. *Chr. G. Schütz*. Vol. I-II. Halæ 1800. 8. B.
391. *Sophoclis* Tragoediæ septem. Cum versione et notis ex ed. *R. Fr. Ph. Brunck*. T. I-IV. Argent. 1786-89. 8. B.
392. *Euripides*, oversat af *Chr. Wilster*. (Dedicert til Thorvaldsen.) Kbhvn. 1840. 8.
393. *Aristophanis* Comediæ undecim. Cum latina interpretatione et scholiis var. Aureliæ Allobr. 1608. Fol. B.
394. *Menandri* et *Philemonis* reliquiæ. Græce et latine, cum notis *Hug. Grotii* et *Joh. Clerici*. Amstel. 1709. 8. B.
395. *Herodoti Halicarnassei* Historiarum libri IX. Gr. et lat. cum. interpretatione *Laur. Vallæ*, p. p. Industria *J. Gronovii*. T. I-II. Lugd. Bat. 1715. Fol. B.
396. *Erodoto* Alicarnaseo. T. I-II. Roma 1789. 4.
397. *Thucydidis* de bello Peloponnesiaco libri octo, græce et latine. Vol. I-VI. Biponti 1788-89. 8. B.
398. *Tucidide* Ateniese. T. I-II. Roma 1789. 4.
399. *Xenophontis* Opera, græce et latine. Ex rec. *Wells* cum

- var. notis ed. *C. A. Thieme*. Vol. I-IV. Lipsiæ. Vol. I, 1801; Vol. II-IV, 1763-64. 8. B.
400. *Senofonte*. T. I-III. Roma 1791-92. 4.
401. *Polybii* Historiarum libri qui supersunt, interprete *J. Casaubono*. Rec. *J. Gronovius*. T. I-II. (Gr. et latine.) Amstelod. 1670. 8. B.
402. *Polibio*: Dell' imprese de' Greci, degli Asiatici, de' Romani ec. T. I-II. Roma 1792. 4.
403. *Diodoro*: Storia universale. T. I-VI. Roma 1793. 4. B.
404. *Dionysii Halicarnassei* Romanarum antiquitatum pars hactenus desiderata, nunc denique ope codicum Ambros. ab *Angelo Maio* restituta. (Gr. og lat.) Mediolani 1816. 4. B.
405. *Dionigi Alicarnasseo*: Le antichità romane. Con note storiche, crit. e geogr. T. I-VI. Roma 1794-95. 4.
406. Des *Plutarchus* von Chäroneia vergleichende Lebensbeschreibungen. Aus dem griechischen übersetzt mit Anmerk. von *J. Fr. S. Kaltwasser*. 1-10 Th. Magdeburg 1799-1806. 8.
407. *Arriano* da Nicomedia: Le guerre di Alessandro Magno. Roma 1793. 4.
408. *Appiano Alessandrino*: Delle guerre civili de' Romani. T. I-II. Roma 1791-92. 4.
409. *Dione Cassio* Cocceiano. (Trad. da *G. Viviani*.) T. I-IV. Roma 1790-92. 4.
410. *Eusebii Pamphili* Chronicorum canonum libri duo. Ed. *Ang. Maius & Joh. Zohrabus*. (Gr. & lat.) Mediolani 1818. 4. B.
411. *Pausaniæ* Græciæ descriptio. Cum lat. *Rom. Amasæi* interpretatione et notis *J. Kuhnii* p. p. Lipsiæ 1696. 4. B.
412. *Pausania*: Viaggio storico della Grecia. T. I-V. Roma 1792-93. 4.
413. Géographie de *Strabon*, traduite du grec en français

- (par *De la Porte du Theil* et *Coray*, avec observations de *Gosselin*). T. I-V. Paris 1805-19. 4. B.
414. Opere di *Platone*, tradotte in lingua toscana. Vol. I-IX. Roma 1831-33. 8.
415. *Platons Phædros und Gastmahl*, uebers. v. *Fr. Ast*. Jena 1817. 8.
416. Opuscoli morali di *Plutarco*, volgarizzati da *Marc. Adriani* il giov. T. I-V. Firenze 1819-20. 8.
417. Le pitture dei *Filostrati* e le statue di *Callistrato*, fatte in volgare da *Fil. Mercuri*. Vol. I-II. Roma 1828. 8.
418. *Athenæi* Dipnosophistarum sive coenæ sapientum libri XV. *Natale de Comitibus* e græca in lat. linguam vertente. Lugduni 1556. 8.
-
419. *P. Virgilii Maronis* Bucolica, Georgica et *Æneis*. T. I-II. (Med Kobberstik.) Londini 1750. 8.
420. *Æneiden*, et Heltedigt af *Virgilius Maro*. Oversat ved *S. Meisling*. 1-2 B. Slagelse 1824-26. 8.
421. Le Georgiche di *Virgilio*, tradotte in versi italiani da *Cl. Bondi*. Vienna 1800. 4.
422. *P. Virgilii Maronis* *Æneis*. L'Énéide traduite en vers français, avec des remarques, par *J. Delille*. T. I-IV. (Lat. og fr. Med Kobberstik.) Paris 1804. 8.
423. 50 Bilder zu Virgils *Æneide*, gestochen unter der Leitung von *C. Frommel*. Texte explicatif par Dr. *Sickler*. Carlsruhe 1827. 8.
424. La Farsaglia di *M. Annæo Lucano*, volgarizzata da *Fr. Cassi*. T. I-II. Pesaro 1826-29. 4.
425. *P. Papinii Statii* Opera. Biponti 1785. 8. B.
426. Poesie di *C. Valerio Catullo* Veronese, scelte e purgate, volgarizzate da *T. Puccini*. (Ital. og lat.) Pisa 1815. 4.
427. *P. Ovidii Nasonis* Metamorphoseon libri XV. Cum appositis italico carmine (traduzione da *G. A. dell' Anguillara*),

- interpretationibus ac notis. Vol. I-V. (Med Kobberstik.) Florentiæ 1824. 8.
428. Verwandlungen nach *P. Ovidius Naso* von *Joh. Heinr. Voss*. 1-2 Th. Berlin 1798. 8.
429. *T. Lucrezio Caro*: Della natura delle cose libri sei, tradotti da *A. Marchetti* con le osservazioni di *D. Lazzarini*. T. I-II. Londra. Ud. Aar. 8.
430. *Q. Horatius Flaccus'* samtlige Værker. Oversatte og med en oplysende Commentar forsynede ved *M. J. Baden*. 1-2 D. Kbhvn. 1792-93. 8. B.
431. *Q. Horatii Flacci* Satyrarum libri I satyra V. (Med 20 Kobberstik.) Romæ 1816. Fol.
432. Di *Q. Orazio Flacco* Satira V. Traduzione italiana con rami allusivi. Parma 1818. 4.
433. *D. Junii Juvenalis* et *A. Persii Flacci* Satyræ. Ed. *C. Schrevelio*. Lugd. Bat. 1648. 8. B.
434. Satiri di *A. Persio Flacco*. Traduzione di *V. Monti*. (Med latinsk Text.) Milano 1803. 8.
435. *Juli Phædri* Fabulæ ineditæ XXXII, quas in codice biblioth. regiæ Neap. primus invenit, descripsit, edidit *J. A. Casittus*. Ed. 3tia. Neapoli 1811. 8.
436. *P. Terentii Afri* Comoediæ, *Phædri* Fabulæ *Æsopiæ*, *P. Syri* et aliorum veterum Sententiæ. Recensuit *R. Beptleius*. Ed. 2da. Amstelæd. 1727. 4. B.
437. *M. A. Plauti* Comediæ superstites XX, ad ult. editionem *Gronovii*. Amstelod 1721. 8. B.
438. *C. Julii Cæsaris* Commentarii de bello gallico et civili. Accedit *A. Nirtii* continuatio de bello gallico, bellum alex., afric. & hispaniense. Cum adnotationibus *Cellarii*. Patavii 1754. 8.
439. *Cornelii Nepotis* Vitæ excellentium imperatorum, quorundam iconibus ornatae et animadversionibus illustratae ab *A. van Staveren*. Lugd. Bat. 1755. 12.

440. *Darete Frigio*: Della guerra Troiana. Roma 1793. 4.
441. *C. Crispus Sallustius* et *L. Annæus Florus*. Birminghamiæ 1774. 8. B.
442. *T. Livii* Historiarum quod extat, cum perpetuis *Gronovii* et variorum notis. T. I-III. Amstelod. 1664-65. 8. B.
443. La storia Romana di *T. Livio* coi suppl. del Freinsemio tradotta da *L. Mabil*. Vol. I-XIV. Roma 1827-28. 8.
444. *C. Velleius Paterculus* cum selectis variorum notis. Ed. *Ant. Thysius*. Lugd. Bat. & Roterod. 1668. 8. B.
445. *Valerii Maximi* Factorum et dictorum memorabilium libri novem. Cum commentariis var. Venetiis 1569. Fol. B.
446. *C. Cornelii Taciti* Opera quæ exstant. *I. Lipsius* quartum recensuit et notas addidit. (2 Bind.) Antverpiæ 1588. 8. B.
447. *C. Cornelius Tacitus*. Af det latinske, med Anmærknin- ger, ved *Jac. Baden*. 1-2 D. Kbhvn. 1773-75. 8.
448. *Curzio Rufo*, coi supplementi di Freinsemio, su le im- prese di Alessandro il grande. Volgarizzato da *M. Mastrofini*. T. I-II. Roma 1809. 8.
449. *C. Suetonii* Tranquilli Opera. Cum *I. A. Ernestii* ani- madversionibus et *I. Casauboni* commentario edidit *I. A. Wolfius*. Vol. I-IV. Lipsiæ 1802. 8. B.
450. Historiæ augustæ scriptores sex. Vol. I-II. Biponti 1787. 8. B.
451. *M. Tullii Ciceronis* Opera omnia ex recensione *I. A. Ernesti* cum eiusdem notis et clave Ciceroniana. Vol. I-IV. (8 Bind.) Halis 1774-77. 8. B.
452. *M. Tullii Ciceronis* de republica quæ supersunt, edente *Angelo Maio*. Romæ 1822. 8. B.
453. *C. Plinii Secundi* Historiæ naturalis libri XXXVII. Cum interpretatione et notis *I. Harduini*. Ed. nova. T. I-II. (3 Bind.) Paris. 1741. Fol.
454. Des *M. Vitruvius Pollio* Baukunst. Aus der römischen

- Urschrift übersetzt von *A. Rode*. 1-2 B. Leipzig 1796.
4. B.
455. *Pomponii Melæ* de situ orbis libri III. Lugd. Bat. 1743. 12.
456. *Auli Gellii* Noctes atticæ. Cum commentariis & recensione *A. Thysi* & *I. Oiseli*. Lugduni Bat. 1666. 8. B.
457. Mythographi latini: *C. Jul. Hyginus*, *F. Pl. Fulgentius*, *Lactantius Placidus*, *Albricus Philosophus*. Ed. *Thom. Muncker*. T. I-II. (1 Bind, med Kobberstik.) Amstelod. 1681. 8.

VI. MYTHOLOGI OG ARCHEOLOGI.¹

458. *Chompré*: Dictionnaire portatif de la fable, pour l'intelligence des poètes, des tableaux, statues, pierres gravées, médailles et autres monumens relatifs a la mythologie. Nouv. edition par *A. L. Millin*. T. I-II. (1 Bind.) Paris 1801. 8.
459. Dizionario d'ogni mitologia e antichità, incominciato da *G. Pozzoli*, sulle tracce di *Fr. Noel*, continuato ed ampliato da *F. Romani* ed *A. Peracchi*. Vol. I-VI. Suppl. P. I-II. (8 Bind, med colorerte Tavler.) Milano 1809-27. 8.
460. *G. A. Guattani*: Lezioni di storia, mitologia e costumi. 1ma edizione corredata da *C. Cortini*. (Dedicert til Thorvaldsen.) Vol. I-III. Roma 1838-39. 8.
461. *M. G. Hermann*: Handbuch der Mythologie. 1-3 B. Berlin u. Stettin 1790-1800. 8.
462. *K. Ph. Moritz*: Götterlehre oder Mythologische Dichtungen der Alten. (Med stukne Omrids.) Berlin 1791. 8.
463. *K. W. Ramlers*: Kurzgefaszte Mythologie. Th. I-II. (1 B. med Kobberstik.) Berlin 1821. 8.
464. Allegorische Personen zum Gebrauche des bildenden Künstler. Als ein Anhang zu *K. W. Ramlers* kurzgefaszten Mythologie. Berlin 1791. 8.

¹ Jvfr III. Antik Kunst.

465. *Fr. W. I. Schelling*: Ueber die Gottheiten von Samothrace. Stuttg. u. Tüb. 1815. 4. B.
466. *Fr. Münter*: Religion der Karthager. Kopenhagen 1816. 8. B.
467. *G. Zoëga*: Om romerske Kunstmonumenter henhørende til den mithraiske Dyrkelse. Oversat ved *Degen*. (Med 2 Tavler.) Kbhvn. 1806. 4.
468. Symbolica Dianæ Ephesiæ statua a *Cl. Menetreio* exposita, cui accessere *Luca Holstenii* epistola de fuleris Dianæ Ephesiæ simulacro appositis et *I. P. Bellorii* notæ in numismata tum Ephesia tum aliarum urbium apibus insignita. (Med Kobberstik.) Romæ 1688. 4. B.
469. *Od. Gerhard*: Del dio Fauno e de' suoi seguaci. Napoli 1825. 8.
470. — Venere Proserpina. (Med Kobbere og Lithogr.) Fies. 1826. 8.
-
- *471. *F. C. Petersen*: Almindelig Indledning til Archæologiens Studium. Kbhvn. 1825. 8.
472. *L. A. Muratori*: Dissertazioni sopra le antichità italiane. Opera postuma data in luce da *G. S. Muratori*. T. I-III. Milano 1751. 4.
473. Dissertazioni dell' accademia romana di archæologia. T. I-X. (11 Bind. Med Tavler.) Roma 1821-42. 4.
474. *C. A. Böttiger*: Ueber Verzierung gymnastischer Uebungsplätze durch Kunstwerke im antiken Geschmacke. Ilithya oder die Hexe. Die Furienmaske im Trauerspiele und auf den Bildwerken der alten Griechen. (I eet Bind, med Kobberstik.) Weimar 1795, 1799, 1801. 8. B.
475. — Andeutungen zu 24 Vorträgen über die Archæologie. Iste Abth. Dresden 1806. 8. B.
476. — Amalthea oder Museum der Kunstmythologie und

- bildlichen Alterthumskunde. 1-2 B. Mit Kupfertafeln. Leipzig 1820-22. 8. B.
477. *G. I. Barthelemy*: Viaggio di Anacarsi il giovine nella Grecia verso la metà del 4 secolo av. l'era volg. Nuova ed. T. 1-12. Venezia 1825-26. 8. Atlante in fol.
478. *A. H. L. Heeren*: Ideen über die Politik, den Verkehr und den Handel der vornehmsten Völker der alten Welt. 1-2 Th. 3 Th., 1 Abth. Göttingen 1793, 1796, 1812. 8. B.
479. *Ioh. Potters* Griechische Archæologie. Aus dem engl. uebersetzt und mit Anmerkungen und Zusätzen vermehrt von *I. I. Rambach*. Th. 1-3. (Th. 3: Eigne Abhandlungen von Rambach.) (Med Tavler.) Halle 1775-78. 8. B.
480. *P. Fr. A. Nitsch*: Beschreibung des Zustandes der Griechen. Berichtiget und fortgesetzt von *I. G. Chr. Hopfner* und *G. G. S. Köpke*. 1-4 Th. Erfurt 1795-1806. 8. B.
481. *M. G. Hermann*: Die Feste von Hellas. 1-2 Th. Berlin 1803. 8. B.
482. *Aug. Böckh*: Die Staatshaushaltung der Athener. Vier Bücher. Mit 21 Inschriften in Fol. 1-2 B. Berlin 1817. 8. B.
483. *K. Ph. Moritz*: *ANΘΟΥΣΑ* oder Roms Alterthümer. Die heiligen Gebräuche der Römer. (Med Tavler.) Berlin 1791. 8.
484. *Reiz's* Vorlesungen über die römischen Alterthümer, nach *Oberlins* Tafeln. Leipzig 1796. 8. B.
-
485. Images des héros et des grands hommes de l'antiquité. Dessinées par *Jean-Ange Canini*, gravées par *Picart* etc. (Ital. og fr.) Amsterdam 1731. 4. B.
486. *Ennio Quir. Visconti*: Iconographie grecque. Partie I-II. (3 Bind, med Kobberstik.) Paris 1808. Fol.
487. *Ennio Quir. Visconti*: Iconografia greca, recata in ital. da *Giov. Labus*. Vol. 1-III. (Med Kobberstik.) Milano. 1823-25. 8.

488. *E. Q. Visconti*: Iconographie romaine. Partie I. (Med Kobberstik.) Paris 1817. Fol.
489. *E. Q. Visconti*: Icoognografia romana. Vol. I. (Med Kobberstik.) Milano 1818. 8.
490. *M. Dandr  Bardou*: Costume des anciens peuples. (Med Kobberstik.) Paris 1772-74. 4.
491. Nuova raccolta rappresentante i costumi religiosi, civili e militari degli antichi Egiziani, Etruschi, Greci e Romani. Trattati dagli antichi monumenti. Dis. ed incisa in rame da *Dom. Pronti*. Roma. Ud. Aar. Tv. Fol.
492. En Deel af foregaaende Værk med en Fortsættelse af tilsvarende Tavler, stukne af *P. Ruga* 1805-6 efter Tegninger af *L. Rocheeggiani*, og af 24 Tavler med Omrids, stukne af *Giov. Batta*. (I eet Bind.) Tv. Fol.
-
493. *C. Arbuthnotii* Tabulæ antiquorum nummorum, mensurarum et ponderum, pretiique rerum venalium. Ex anglica in linguam lat. conversæ opera *Königii*. Trajecti 1756. 4.
494. *Ant. Agostini*: Dialoghi sopra le medaglie, iscrizioni ed altre antichità, tradotti dalla lingua spagnuola, accresciuti ed illustrati da *D. O. Sada*. (Med Træsnit.) Roma 1736. 4.
495. *G. A. Oderici*: Dissertationes et adnotationes in aliquot ineditas veterum inscriptiones et numismata p. p. (Med Kobberstik og Træsnit.) Romæ 1765. 4. B.
496. *Gaët. Marini*: Iscrizioni antiche delle ville e de' palazzi Albani. (Med Kobberstik.) Roma 1785. 4.
497. *Ameilhon*: Éclaircissemens sur l'inscription grecque du monument trouvé a Rosette. (Med en Tavle.) Paris 1803. 4. B.
498. Nouvelles recherches sur l'inscription en lettres sacrées du monument de Rosette. Florence 1830. 8.
499. *E. Q. Visconti*: Iscrizioni greche Triopee ora Borghe-siane. (Med Tavler.) Roma 1794. 4.

500. *Al. Symm. Mazochii*: Commentarii in regii Herculanensis musei æneas tabulas Heracleenses. P. I-II. (Med Tavler.) Neapoli 1754-55. 4. B.
501. *Gio. B. Vermiglioli*: Antiche iscrizioni Perugine. Ed. 2da. Vol. I-II. (Med Tavler.) Perugia 1833-34. 4.
502. *G. Marini*: Atti e monumenti degli arvali. P. I-II. (Med Tavler.) Roma 1795. 4.
- *503. *Ant. de Rossi*: Illustrazione all' antico calendario romano conosciuto sotto il titolo di calendario de' Maffei. Roma 1827. 8.
504. *Sertorii Ursati* de notis Romanorum commentarius. Patavii 1672. 4. B.
505. *Ioh. Nicolai* Tractatus de siglis veterum. Lugduni Bat. 1706. 4.
506. *P. A. Galetti*: Inscriptiones romanæ infimi ævi Romæ exstantes. T. I-III. Romæ 1760. 4. B.
507. *L. Cantini*: Iscrizioni che si trovano negli atti dell' accademia colombaria di Firenze. T. I-II. Fir. 1800-1. 4.
508. Mindre Afhandlinger angaaende antike Indskrifter, af forskiellige Forfattere. 8.
-
509. *I. B. Möinichen*: Nordiske Folks Overtro, Guder, Fabler og Helte. Kbhvn. 1800. 8.
510. Edda eller Skandinavernes hedenske Gudelære. Oversat af *R. Nystrup*. Kbhvn. 1808. 8.
511. *Fr. Sneedorff Birch*: Udsigt over den nordiske Mythologi. Kbhvn. 1834. 8.
512. *Finn Magnussen*: Bidrag til nordisk Archæologie, meddeelt i Forelæsninger. Kbhvn. 1820. 8.
513. Nordisk Tidsskrift for Oldkyndighed, udg. af det kongl. nordiske Oldskrift-Selskab. 1-2 B. (Med Kobb.) Kbhvn. 1832-33. 8.

514. *I. J. A. Worsaae*: Danmarks Oldtid, oplyst ved Oldsager og Gravhøie. Udg. af Selskabet for Trykkefrih. r. Brug. (Med Træsnit.) Kbhvn. 1843. 8.

VII. HISTORIE.

515. *Johannes v. Müller*: 14 Bücher allgemeiner Geschichten besonders der europäischen Menschheit. Herausg. von *I. G. Müller*. 1-3 B. (2 Bind.) 2te Auflage. Tübingen 1811. 8. B.
516. *Biografia universale antica e moderna ossia storia per alfabeto della vita pubblica e privata di tutte le persone che si distinsero per opere, azioni, talenti, virtù e delitti. Opera compilata in Francia da una società di dotti e recata in italiano con aggiunte e correzioni. Vol. I-LXV. Venezia 1822-31. 8.*
517. *Ritratti et elogi di capitani illustri. Descritti da G. Roscio, A. Mascardi, F. Leonida, O. Tronsarelli et altri. (Med Kobberstik.) Roma 1646. 4. B.*
518. *C. Rollin*: Storia antica degli Egizi, dei Cartaginesi, degli Assiri, dei Babilonesi, dei Medi, dei Persiani, dei Macedoni e dei Greci. Tradotta dal Francese. T. I-XIII. (7 Bind. Med Kobberstik og Kort.) Roma 1784. 8.
519. — *Storia romana, dalla fondazione di Roma sino al fine della repubblica. Tradotta dal francese. T. I-XVI. (8 Bind. Med Kobbere og Kort.) Roma 1785. 8.*
520. *Storia degli imperatori romani. La quale serve di continuazione alla storia romana di C. Rollin. T. I-XI: Da Augusto sino a Costantino, di Crevier, tradotta dal francese. T. XII-XXVII: Continuazione o sia storia del basso impero, di Le-Beau, tradotta dal francese. T. XXVIII-XXIX: Continuazione originalmente scritta in italiano. T. XXX-XXXI: Continua-*

- zione fino alla presa di Costantinopoli, di *Ameilhon*, tradotta dal francese. (16 Bind. Med Kobb.) Roma 1785-88. 8.
521. *Goldsmiths* Geschichte der Griechen von den frühesten Zeiten bis auf den Tod Alexanders des Groszen. Aus dem engl. übersetzt von *C. D. Beck*. 1-2 Th. Leipzig 1792-93 8. B.
522. *B. G. Niebuhr*: Römische Geschichte. 1-2 Th. Berlin 1811-12. 8. B.
523. *Lebeau e Crevier*: Storia degli imperatori romani da Augusto sino a Costantino, tradotta in italiano. Vol. I-XXXVI. (12 Bind. Med Kobb.) Roma 1835-39. 8.
524. *Le-Beau e Oggeri-Vincenti*: Storia del basso impero, in continuazione alla storia degl' imperatori romani, da Costantino il Grande sino alla presa di Costantinopoli. Vol. I-LXIV. (21 Bind. Med Kobb.) Roma 1839 folg. 8.
525. Menologium Græcorum, jussu Basilii imperatoris græce olim editum, nunc primum græce et latine studio *Annibalis Tit. S. Clementis* presb. card. Albani. P. I-III. (Med Kobb.) Urbini 1727. 4. B.
526. Acta martyrum, *P. Theodorici Ruinart* studio collecta, selecta et illustrata. Veronæ 1731. 4. B.
527. *G. M. Travasa*: Storia critica delle vite degli eresiarchi dal 1mo al 4to secolo della chiesa. T. I-VI. (Med Kobb.) Venezia 1746-62. 8.
528. *G. B. Baldelli Boni*: Storia delle relazioni vicendevoli dell' Europa e dell' Asia dalla decadenza di Roma fino alla distruzione del califfato. P. I-II. Firenze 1827. 4.
529. *J. G. Eichhorn*: Geschichte der neuen Welt. 1-2 B. Gött. 1804. 8. B.
530. *Er. Pistolesi*: Storia di Europa dal 1700 al 1826. T. I-XV. Roma 1826-29. 8.
531. *Paoli-Chagny*: Histoire de la politique des puissances

de l'Europe depuis le commencement de la révolution française jusqu'au congrès de Vienne. T. I-IV. Paris 1817. 8.

532. *Fr. Guicciardini*: Storia d'Italia. Alla miglior lezione ridotta da *G. Rosini*. (Med Kobb.) Firenze 1835. 8.
533. *C. Botta*: Storia d'Italia continuata da quella del Guicciardini sino al 1789. P. I-II. (Med Kobb.) Capolago 1835. 8.
534. — Storia d'Italia dal 1789 al 1814. (Med Kobb.) Italia 1834. 8.
535. *C. Denina*: Delle rivoluzioni d'Italia libri 24. Vol. 1-4. Ed. 2da. Venezia 1784. 8.
536. Storia delle rivoluzioni accadute nel governo della repubblica romana. Dell' Ab. *Renato di Vertot*. Tradotta dal francese coll' aggiunta di molte note, da *D. A. Marsella*. T. I-IV. Roma 1785. 8.
537. Essai historique sur la puissance temporelle des papes et sur l'abus qu'ils ont fait de leur ministère spirituel. 4me ed. T. I-II. Paris 1818. 8.
538. *J. A. Llorenté*: Portrait politique des papes, considérés comme princes temporels et comme chefs de l'église. T. I-II. Paris 1822. 8.
539. *Gugl. Roscoe*: Vita e pontificato di Leone X. Tradotta e corredata da *L. Bossi*. Vol. I-XII. (Med Kobb.) Milano 1816-17. 8.
540. *C. Bromato*: Storia di Paolo IV, pontefice massimo. T. I-II. Ravenna 1748-53. 4.
541. L'histoire de la vie du pape Sixte V. Traduit de l'italien de *Gr. Leti*. T. I-II. Bruxelles 1717. 8.
542. I papiri diplomatici raccolti ed illustrati da *G. Marini*. (Med Tavler.) Roma 1805. Fol.
543. Quadro statistico generale dello stato Pontificio, pubbl. dal Cte *L. A. Senes Trestour di Antibo*. Roma 1822. Fol.

544. *G. M. Bruto*: Istorie Fiorentine, volgarizzate da *St. Gatteschi*. Libri 8. Vol. I-II. (Med Kobb.) Firenze 1838. 8.
545. *P. Giannone*: Dell' istoria civile del regno di Napoli libri XL. T. I-IV. Napoli 1723. 4.
546. Vite e ritratti di illustri Italiani. Vol. I-II. (Tav. 1-60.) Milano 1820. Fol.
547. Cento ritratti di illustri Italiani. (Kobberstik af forskiellige Kunstnere, uden Text.) Milano 1825. 4.
548. *Giov. Boccaccio*: Vita di Dante Alighieri. (Uden Aar og St.) 8. B.
549. *G. B. Baldelli*: Vita di Giov. Boccacci. (Med Kobb.) Firenze 1806. 8. B.
550. Manoscritti inediti di Torquato Tasso ed altri pregevoli documenti per servire alla biografia del medesimo, posseduti ed illustrati da *Mar. Alberti*, pubblicati con incisioni da *Rom. Gentilucci*. Lucca 1837. Fol.
551. Vita di *Vittorio Alfieri* da Asti, scritta da esso. Ed. 2da. Vol. I-II. Londra 1806. 8.
552. *G. Rosini*: Tributo di dolore e di lode alla memoria del prof. *Andrea Vacca Berlinghieri*. Pisa 1826. 8.
-
553. Victoires, conquêtes, revers et guerres civiles des Français, depuis les Gaulois jusqu'en 1792. Par une société de militaires et de gens de lettres. T. I-VI. Paris 1821-23. 8.
554. Victoires, conquêtes, désastres, revers et guerres civiles des Français de 1792 a 1815. (Avec planches.) T. I-XXVII. (T. XXV-XXVI: Appendice et Biographie militaire française. T. XXVII: Couronne poétique et Facsimile.) Paris 1818-21. 8.
555. *M. Gaillard*: Histoire de la rivalité de la France et de l'Angleterre. T. I-III. Suppl. T. I-IV. Paris 1771-77. 8.
556. *Ch. Lacretelle*: Histoire de France pendant les guerres de religion. T. I-IV. Paris 1814-16. 8.

557. *M. Aubery*: L'histoire du cardinal Mazarin. T. I-II. Paris 1695. 8.
558. *De Bausset*: Histoire de Fénelon archevêque de Cambrai, composée sur les manuscrits originaux. 3me ed. T. I-IV. Versailles 1817. 8.
559. *A. Fantin-Désodoards*: Histoire philosophique de la révolution de France. 4me ed. T. I-IX. Paris 1801. 8.
560. *Bertrand de Moleville*: Histoire de la révolution de France. 1re-3me Partie. T. I-XIV. Paris 1801-3. 8.
561. — Mémoires particuliers pour servir a l'histoire de la fin du règne de Louis XVI. T. I-II. Paris 1816. 8
562. *F. A. Mignet*: Storia della rivoluzione francese dal 1789 al 1814. Traduzione dal francese. P. I-II. Italia 1825. 8.
563. Collection complete des tableaux historiques de la révolution française. En 2 volumes. (1 Bind. Pl. 1-140.) Paris. An VI de la rep. Fol.
564. Tableaux de la revolution française, ou Collection de 48 gravures, accompagnées chacune d'un discours historique par *Cl. Fauchet*. Paris. (Ud. Aar.) Fol.
565. Dix-huit fructidor, ses causes et ses effets. T. I-II. Hambourg 1799. 8.
566. L'école des factieux, des peuples et des rois, ou Supplément a l'histoire des conjurations de Louis-Philippe-Joseph d'Orleans et de Max. Robespierre, par un témoin oculaire. T. I-II. Paris 1800. 8.
567. *Ségur*: Histoire de Napoléon et de la grande armée pendant l'année 1812. 6me ed. T. I-II. Paris 1825. 8.
568. *Gourgaud*: Napoléon et la grande armée en Russie, ou examen critique de l'ouvrage de Ségur. 3me ed. Paris 1826. 8.
569. Effemeridi di Napoleone Bonaparte raccolte da *Er. Pistolesi*. T. I-XIV. Roma 1828-33. 8.

570. Mémoires du docteur *F. Antommarchi*, ou les derniers momens de Napoléon. T. I-II. Paris 1825. 8.
571. *M. Raybaud*: Mémoires sur la Grèce, pour servir à l'histoire de la guerre de l'indépendance. Avec une introduction historique par *A. Rabbe*. T. I-II. Paris 1824. 8.
572. Campaigns of field-marshal the duke of Wellington. With engravings. Paris. (Ud. Aar.) Fol.
- *573. Feier des 25jährigen Regierungs - Jubiläums seiner Majestät Maximilian Joseph I, Königs von Baiern, in München. Der 16te Febr. 1824. (Med Kobberstik.) Fol.¹
-
574. *P. E. Müller*: Sagabibliothek med Anmærkninger og indledende Afhandlinger. 1-3 B. Kbhvn. 1817-20. 8.
575. Antiquitates Americanæ sive scriptores septentrionales rerum ante-columbianarum in America. Samling af de i Nordens Oldskrifter indeholdte Efterretninger om de gamle Nordboers Opdagelsesreiser til America fra det 10de til det 14de Aarh. Edidit societas regia antiquariorum septentr. (Med Tavler.) Hafniæ 1837. 4.
576. *C. C. Rafn*: Americas Opdagelse i det 10de Aarhundrede, efter de nordiske Oldskrifter. (Med Kobb.) Kbhvn. 1841. 8.
- *577. Danmarks Folkesagn, samlede af *J. M. Thiele*. 1-2 D. (1 Bind.) Kbhvn. 1843. 8.
578. Danmarks Krønike af *Saxo Grammaticus*, fordansket ved *N. F. S. Grundtvig*. 1-2 D. Kbhvn. 1818-19. 4.
579. Norges Konge-Krønike af *Snorre Sturlesön*, fordansket ved *N. F. S. Grundtvig*. 1-2 D. Kbhvn. 1818-19. 4.
580. *P. Fr. Suhm*: Historie af Danmark, fra de ældste Tider til Aar 1319. 1-11 Tome. Kbhvn. 1782-1812. 4. B.

¹ Foran findes en Tilskrift til Thorvaldsen fra Münchens Magistrat, hvoraf sees, at dette nitidt indbundne Værk er en Forøring fra denne til Thorvaldsen ved hans Afreise fra München i Marts 1830.

581. *Fr. Sneedorff's* Forelæsninger over Fædrelandets Historie. 1-2 D. (1 Bind.) Kbhvn. 1798. 8
- *582. *Fr. Cancellieri*: Notizie della venuta in Roma di Canuto II e di Cristiano I re di Danimarca negli anni 1027 e 1474, e di Federico IV giunto a Firenze con animo di venirvi nel 1708. Con la biblioteca degli scrittori delle cose Danesi. Roma 1820. 4.

VIII. GEOGRAPHI, TOPOGRAPHI, REISEBESKRIVELSE.

583. *Malte-Brun*: Geographia universale o Descrizione di tutte le parti del mondo. Traduzione dal francese. T. I-V. Milano. 1815-19. 8.
- 584 Nuovo dizionario geographico universale, statistico-storico-commerciale. Opera originale italiana di una società di dotti. T. I-IV. (11 Bind.) Venezia 1826-31. 8.
-
585. *M. d'Anville*: Mémoires sur l'Égypte ancienne et moderne, suivis d'une description du golfe arabique. (Med Kort.) Paris 1766. 4.
586. Description de l'Égypte ou Recueil des observations et des recherches qui ont été faites en Égypte pendant l'expédition de l'armée française. 2de ed. par *C. L. F. Panchoucke*. T. I-X Antiquités. T. XI-XVIII. État moderne. T. XIX-XXIII. Histoire naturelle. Paris 1821-28. (24 Bind.) 8. Atlas, 11 Bind i Eleph. Fol.
587. Viaggio nel basso ed alto Egitto, illustrato dietro alle tracce e ai disegni del sign. *Denon*. (1 2 Bind. Med 144 stukne Tavler.) Firenze 1808. Fol.
588. *G. Belzoni*: Voyages en Égypte et en Nubie. Traduits de l'anglais et accomp. de notes par *G. B. Depping*. T. 1-2. Paris 1821. 8.

589. Plates illustrative of the researches and operations of *G. Belzoni* in Egypt and Nubia. (44 colorerte Lithographier.) London 1822. Fol.
590. *D. Valeriani*: Nuova illustrazione istorico-monumentale del basso e dell' alto Egitto. T. I-II. Firenze 1836-37. 8. Atlante, diretta da *G. Segato*. Fir. 1835. Fol.
-
591. Il milione di *Marco Polo*, testo di lingua del secolo XIII, pubblicato ed illustrato da *G. B. Baldelli Boni*. T. I-II. Firenze 1827. 4. Med Kort i Fol.
592. *P. de Tournefort*: Relation d'un voyage du Levant. T. I-III. (Med Kobbere og Kort.) Lyon 1717. 8. B.
593. *André-Grasset Saint-Sauveur*: Voyage historique, littéraire et pittoresque dans les isles et possessions ci-devant Venetiennes du Levant. T. I-III. Paris, an VIII. 8. Avec un atlas en 4.
594. *R. Chandler*: Reisen in Kleinasien. (Med Kort.) Leipzig 1776. 8.
595. Die Ebene von Troia, nach dem Grafen *Choiseul Gouffier* und andern neuern Reisenden m. m., von *C. G. Lenz*. Mit Kupfern. Neu Strelitz 1798. 8. B.
596. Reise nach Troas oder Gemälde der Ebene von Troia in ihrem gegenwärtigen Zustande von *Lechevalier*. Nach dem französischen frey bearbeitet von *C. G. Lenz*. Mit Kupfern. Altenb. u. Erfurt 1800. 8. B.
597. *J. B. Lechevalier's* Reise durch den Propontis und Pontus Euxinus. Aus dem franz. übersetzt. Mit Charten. Liegn. u. Leipzig 1801. 8. B.
598. *R. Chandler*: Reisen in Griechenland. (Med Kort.) Leipzig 1777. 8.
599. *Pouqueville's* Reise durch Morea und Albanien nach Constantinopel und in mehrere andere Theile des ottomanischen

- Reichs in den Jahren 1798-1801. Aus dem französischen übersetzt von *K. L. M. Müller*. 1-3 B. (Med Kobbere og Kort.) Leipzig 1805. 8.
600. *W. Gell*: The geography and antiquities of Ithaca. (Med Kobberstik.) London 1807. 4. B.
601. *H. Holland*: Travels in the Jonian isles, Albania, Thessaly, Macedonia etc. during the years 1812 and 1813. (Med Kobb.) London 1815. 4. B.
- *602. *P. O. Brøndsted*: Voyages dans la Grèce, accompagnés de recherches archéologiques. Livr. I-II. (Med Kobberstik og Kort.) Paris 1826-1830. 4 & Fol.
-
603. *I. I. Volkmann*: Historisch-kritische Nachrichten von Italien, welche eine Beschreibung dieses Landes und insonderheit der Werke der Kunst enthalten. 1-2ter B. 2te Ausg. Leipzig 1777. 8.
604. *K. Ph. Moritz*: Reisen eines Deutschen in Italien, in den Jahren 1786 bis 1788. 1-3 Th. Berlin 1792-93. 8.
605. *F. I. L. Meyer*: Darstellungen aus Italien. Berlin 1792. 8. B.
606. (*v. Woyda*): Briefe über Italien, geschrieben in den Jahren 1798 und 1799, vom Verfasser der vertraulichen Briefe über Frankreich und Paris. 1-2 B. Leipzig 1802. 8.
607. *Barthélemy*: Voyage en Italie, imprimé sur les lettres orig. écrites au comte de Caylus. Publié par A. Séréys. (Med Tavler.) Paris 1801. 8.
608. *Creuzé de Lesser*: Voyage en Italie et en Sicile, fait en 1801 et 1802. Paris 1806. 8. B.
609. *A. W. Kephallides*: Reise durch Italien und Sicilien. 1-2 Th. (Med Kort.) Leipzig 1818. 8. B.
610. *M. Prunetti*: Viaggio pittorico-antiquario d'Italia e Sicilia.) T. I-IV. (1 Bind.) Roma 1820. 8.
611. Italien, von Lady *Morgan*. Aus dem engl. übers. Weimar 1821. 8.

612. *W. Menzel*: Reise nach Italien im Frühjahr 1835. (Dedicert til Thorvaldsen og Reinhart.) Stuttg. u. Tüb. 1835. 8.
613. Breve fra Italien, skrevne i Aarene 1828 og 1829. Kbhvn. 1837. 8.
614. *H. Svinburne*: Travels in the two Sicilies, in the years 1777-1780. 2d. ed. Vol. I-IV. (Med Kobberstik og Kort.) London 1790. 8. B.
615. *Fr. Münter*: Efterretninger om begge Sicilierne, samlede paa en Reise i disse Lande i Aarene 1785 og 1786. 1-2 D. Kbhvn. 1788-90. 8.
616. Viaggio alle due Sicilie ossia il giovine antiquario. Con note di *G. Orti*. Verona 1825. 8.
617. Viaggio per tutte le antichità della Sicilia, descritte da *Ignazio Paternó* principe di *Biscari*. 3a ed. (Med Kobb.) Palermo 1817. 8. B.
618. *D. Romanelli*: Napoli antica e moderna. P. I-III. Napoli 1815. 8.
619. *Friederike Brun*: Sitten- und Landschaftsstudien von Neapel und seinen Umgebungen, entworfen in den Jahren 1809-10. (Med Kobb.) Leipzig 1818. 8. B.
620. *A. de Jorio*: Indicazione del più rimarcabile in Napoli e contorni. (Ital. og fransk.) Napoli 1819. 8. B.
621. *C. d'Ancona*: Guide du voyageur pour les antiquités et curiosités naturelles de Pouzol et des environs, traduit de Pitalien par *Barles de Manville*. (Med Tavler.) Naples 1792. 8.
622. *A. de Jorio*: Guida di Pozzuoli e contorno. (Med Tavler.) Napoli 1817. 8. B.
623. *Alex. Donatus*: Roma vetus ac recens. Roma 1638. (Med Kort.) 4.
624. *Fr. de' Ficoroni*: Le vestigia e rarità di Roma antica (Lib. I). Le singularità di Roma moderna (Lib. II). (Med Kobberstik.) Roma 1744. 4.
625. *Gius. Vasi*: Monumenti sagri e profani delle quattro età

- di Roma, incisi in rame e divisi in X libri colle notizie più interessanti. (4 Bind.) Roma 1747-61. Fol.
626. *Chr. T. Weinlig*: Briefe über Rom, verschiedenen die Werke der Kunst, die öffentlichen Feste, Gebräuche und Sitten betreffenden Inhalts. (Med Kobberstik.) 1-3 B. Dresden 1782-87. 4. B.
627. *Mariano Vasi*: Itinerario istruttivo di Roma e delle sue adjacenze. T. I-II. (Med Kobb.) Roma 1791. 8.
628. *G. Melchiorri*: Guida metodica di Roma e suoi contorni. P. I-IV. (3 Bind. Med Kobb. og Kort.) Roma 1834. 8.
629. *Ant. Nibby*: Roma nell' anno MDCCCXXXVIII. Antica, P. I-II. Moderna P. I-II. (4 Bind. Med Kobberstik.) Roma 1838-41. 8.
630. Raccolta di 320 vedute, si antiche, che moderne, dalla città di Roma e di alcuni luoghi suburbani. Incise in 80 rami. Roma. (Ud. Aar.) Tv. Fol.
631. Nuova raccolta di 100 vedutine antiche della città di Roma e sue vicinanze, incise da *Dom. Pronti*. T. I-II. Roma 1795. 4.
632. Album, Views of Rome drawn from the originals and engraved by *Ant. Aquaroni*. (100 raderte Tavler, næsten i Omrids. Ud. St. og Aar.) Fol.
633. *C. Fea*: Il Tevere navigabile oggidì come ne' suoi più antichi secoli e la città d'Ostia emporio di Roma. (Med Kort.) Roma 1835. 8.
634. *G. A. Riccy*: Memorie storiche dell' antichissima città di Alba-Longa e dell' Albano moderno. (Med Kort.) Roma 1787. 4. B.
635. *C. Fea*: Varietà di notizie economiche, fisiche, antiquarie sopra Castel Gandolfo, Albano, Ariccia, Nemi, loro laghi ed emissarii. (Med Tavler.) Roma 1820. 8. B.
636. *F. P. Sperandio*: Sabina sagra e profana, antica e

- moderna, ossia raccolta di notizie del paese Sabino. (Med Kort.) Roma 1790. 4. B.
637. Voyage pittoresque des antiquités et curiosités qui se rencontrent de Rome à Tivoli et à la villa d'Adrien. En 24 gravures. (Uden Text.) Rome 1815. Fol.
638. (*P. Petrini*;) Memorie Prenestine disposte in forma di annali. (Med Tavler.) Roma 1795. 4. B.
639. *P. Pifferrì*: Viaggio antiquario per la via Aurelia da Livorno a Roma, con disegni analoghi di *C. H. Wilson*. (Med 12 Raderinger.) Roma 1832. Fol.
640. *Jacopo e Antonio fratelli Terreni*: Viaggio pittorico della Toscana. T. I-III. (Med Tavler i Aquatinta, og Kort.) Firenze 1801-3. Fol.
641. *G. A. Mancini*: Istruzione storico-pittorica di città di Castello. T. I-II. Perugia 1832. 8.
642. La città di Venezia. (Stukne Tavler uden Text.) Fol.
-
643. *F. v. Elsholtz*: Ansichten und Umriss aus den Reise-Mappen zweier Freunde. 1-2 Th. Berl. u. Stett. 1831. 8.
644. *E. Norder*: Janus oder Erinnerungen einer Reise durch Deutschland, Frankreich und Italien. 1-4 Th. Hamb. 1836-38. 8.
645. *J. W. v. Archenholz*: England und Italien. 1-2 Th. (1 B.) Leipzig 1786. 8. B.
646. *C. Ph. Moritz*: Reisen eines Deutschen in England im Jahr 1782. In Briefen an Gedike. 2te Aufl. (Med Kobb.) Berlin 1785. 8.
647. *J. M. Thiele*: Breve fra England og Skotland 1836. Kbhvn. 1837. 8.
648. Vues pittoresques de l'Ecosse, dessinées d'après nature par *F. A. Pernot*. (Lithographier.) Avec un texte explicatif par *A. Pichot*. Bruxelles 1827. Fol.
649. Alterthümer und Naturansichten im Moselthale bey Trier.

- Herausgeg. von *J. A. Ramboux*, mit einem erläuternden Texte von *J. H. Wytttenbach*. (16 Lithographier.) Trier u. München. (Ud. Aar.) Fol.
650. *Guide du voyageur en Pologne et dans la république de Cracovie*. (Med Kobb.) Varsovie 1820. 8.
651. *G. F. Ursin*: Reise i Sverrig Aar 1838. (Med Lithogr.) Kbhvn. 1839. 8.
652. *A. A. Feldborg*: Denmark delineated, or Sketches of the present state of that country. Illustrated with portraits, views and other engravings from drawings by eminent danish artists. 2d ed. Part I-II. (Dedicert til Thorvaldsen). Edinburgh 1823. 8.
653. — Denmark delineated or Sketches of the present state of that country. Illustrated with engravings from the designs of eminent danish artists. P. I-III. Appendix. Edinburgh 1824. 8.
-
654. *Gerardi Mercatoris et J. Hondii Atlas novus sive descriptio geographica totius orbis terrarum, tabulis  en. exornata*. T. I-III. Amstel. T. I-II 1638. T. III 1636. Fol.
655. 10 geographiske Kort over den antike Verden, af *d'Anville*. *Orbis veteribus notus*. 1763-79. Fol.
656. 5 Kort (Tab. 1, 2, 5, 7 og 8) af *Reichardi Orbis terrarum antiquus*. Ed. Norimb. 1818-19. Fol.
657. Kort over Kirkestaten. Eleph. Fol.
658. *Urbis Rom e sciographia ex antiquis monumentis accuratiss. delineata*. Udg. af *Steph. du Perac*. Rom e 1574. 8 Blade i Imp. Fol. til at s ette sammen.
659. *Carta topografica dell' antichità di Roma*. Presso V. Monaldini. Eleph. Fol.
660. *Carta topografica delle antichità di Roma*. *A. Manzale* inv. Rom e 1798. *D. Pronti* inv. Tv. Eleph. Fol.
661. *Vestigie di Roma antica*. Pianta delineata sec. le osser-

- vazioni di *Ant. de Romanis* e di *Ant. Nibby*. 1818. Eleph. Fol.
662. Nuova pianta di Roma, data in luce da *Giamb. Nolli*. 1748. Med Index. 19 Tavler i Eleph. Fol. til at sætte sammen.
663. Nova pianta topografica di Roma, cavata da quella del *Nolli* e aumentata. Imp. Fol.
664. Pianta di Roma 1814. 14 Kort i 4 til at sætte sammen, med Index.
665. Pianta di Roma, del., inc. e scritta da *Troiani*. 1835. Fol.
666. Roma veduta per profilo dal monte Mario. 1797. Kobberstik. Smal tv. Fol.
667. Vedute di Roma prese dalle quattro facciate della torre di Campidoglio. *Caffi* dis. Lith. Bianchi Napoli. 4 Blade i smal Fol. til at sætte sammen.¹
668. Carta fisica del suolo di Roma ne' primi tempi della fondazione di questa città di *G. Brocchi*.
669. Museo Vaticano. I Plan, Giennemsnit og Perspectiv. *Gau* e *Liman* fec. Roma 1817. Tv. imp. Fol.
670. Carta della Campagna di Roma. 1802. Imp. Fol.
671. Carta del monte Circeo e circondarj di S. Felice. *Cipriani* inc. Tv. Fol.
672. Pianta litorale e sue adjacenze da' confini del regno di Napoli fin a Pesto. Fol.
673. Carta della Sicilia. Rettificata nel 1818. Eleph. Fol.
674. La Veneta Laguna antica e moderna. 1820. Imp. Fol.

IX. NATURVIDENSKAB.

675. Dictionaire classique d'histoire naturelle. T. I-XVI. (Samt et Bind med stukne colorerte Afbildninger.) Paris 1822-30. 8.

¹ De af Piranesi og Rossini stukne Panoramer af Rom findes i Kobberstik-samlingen II Nr 128 og III Nr 737.

676. Le opere di *Buffon* nuovamente ordinate ed arricchite della sua vita e di un ragguaglio dei progressi della storia naturale dal MDCCL in poi, dal conte di *Lacépède*. 1ma ed. italiana adorna di incisioni. Vol. I-XL. Venezia 1820. 8.
677. *Carlo L. Bonaparte*: Iconografia della Fauna italica per le quattro classi degli animali vertebrati. T. I. Mammiferi e ucelli. T. II. Anfibi. T. III. Pesci. (Med colorete Lithographier.) Roma 1832-1841. Fol.
-
678. Di *Alberto Durer* della simmetria dei corpi humani libri quattro. Tradotti dalla lingua latina nella italiana da *G. P. Gallucci*. (Med Træsnit.) Venetia 1691. Fol.
- *679. *G. Sabattini*: Tavole anatomiche per li pittori e gli scultori. (26 stukne Tavler.) Bologna 1814. 4.
680. *C. Squanquerillo*: Trattato di anatomia pittorica, con analogia illustrazione. (64 lithogr. Tavler.) Roma 1841. Fol.
681. *S. A. W. Stein*: Haandbog i Menneskets Anatomi, udarbeidet med Hensyn til Maler- og Billedhugger-Kunsten. Kbhvn. 1841. 8.
-
682. *L. Marcucci*: Saggio analitico-chimico sopra i colori minerali e mezzi di procurarsi gli artefatti, gli smalti e le vernici. Roma 1813. 8.
683. *F. Corsi*: Delle pietre antiche. Ed. 2da. Roma 1833. 8.
684. Catalogo ragionato d'una collezione di pietre di decorazione, formata e posseduta in Roma da *F. Corsi*. Roma 1825. 8.
-
685. *D. C. L. Lehms*: Lehrbuch der Geometrie. 1-2 B. (Med Tavler.) Berlin 1818. 8.
686. — Lehrbuch der angewandten Mathematik. 1-3 B. (Med Tavler.) Berlin 1818.
687. — Lehrbuch der Zahlen - Arithmetik, Buchstaben-Rechnung und Algebra. Neue Ausg. Leipzig 1822. 8.

688. *Gius. Venturoli*: Elementi di Meccanica e d'Iraulica. 4a ed. Vol. I-II. (Med Tavler.) Roma 1826. 8.
689. *Gius. Oddi*: Schiaramenti alla Meccanica ed Iraulica di *Gius Venturoli*. Vol. I-II. (1 Bind. Med Tavler.) Roma 1826. 8.
690. *G. A. Fischer*: Anfangsgründe der Hydrostatik und Hydraulik. (Med Tavler.) Leipzig 1824. 8.
691. *E. F. F. Chiladni*: Traité d'acoustique. (Med Tavler.) Paris 1809. 8.

X. DEN NYERE SKIÖNNE LITTERATUR.

692. Udvalgte danske Viser fra Middelalderen, udgivne af *Abrahamson, Nyerup* og *Rahbek*. T. 1-4. Kiöbenhavn 1812-1813. 8. B.
693. Kjempeviser, samlede og udg. af *Chr. Winther*. Kbhvn. 1840. 8.
694. *Jens Baggesen*: Labyrinthen eller Reise giennem Tydskland. 1-2 D. Kbhvn. 1792-93. 8.
695. — Giengangeren og han selv eller Baggesen over Baggesen. Ved Forf. af Riimbrevene. Med et Tillæg. Kbhvn. 1807. 8.
696. — Rosenblade med et Par Torne. 1819. Kbhvn. 12.
697. — Parthenais oder die Alpenreise. Ein idyllisches Epos in 12 Gesängen. 1-2 Th. Mit 12 Kupfern. Leipzig 1819. 8.
- *698. — Poetische Werke in deutscher Sprache. Herausg. von den Söhnen des Verfassers Carl u. August Baggesen. Th. 1-5. Leipzig 1836. 8.
- *699. *C. Hauch*: Bajazet og Tiber. To Sörgespil. Kbhvn. 1828. 8.
700. — Gregorius den Syvende og Don Juan, to Dramaer. (Dedicerte til Thorvaldsen.) Kbhvn. 1829. 8.

701. *C. Hauch*: Hamadryaden. Et episk og dramatisk Digt. Kbhvn. 1830. 8.
702. — Maastrichts Beleiring, et Sörgespil i 5 Handlinger. Kbhvn. 1832. 8.
703. — Vilhelm Zabern. En Autobiographie fra Christian den Andens Tid. Kbhvn. 1834. 8.
704. *Ludvig Holberg*: Peder Paars, et heroisk comisk Digt. Udg. af K. H. Seidelin. (Med Holbergs Portrait.) Kbhvn. 1798. 12.
705. — Samtlige Comedier i eet Bind, udg. ved *A. E. Boye*. Kbhvn. 1843. 8.
- *706. *B. S. Ingemann*: Blanca. Et Sörgespil. Kbhvn. 1815. 8.
- *707. — Eventyr og Fortællinger. Kbhvn. 1820. 8.
- *708. — Reiselyren. 1-2 D. Kbhvn. 1820. 8.
- *709. — Holger Danske, et Digt. Kbhvn. 1837. 8.
- *710. — Salomons Ring. Et dramatisk Eventyr med et lyrisk Forspil. Kbhvn. 1839. 8.
711. *Adam Oehlenschläger*: Poetiske Skrifter. D. 1-2. Kbhvn. 1805. 8. B.
712. — Nordiske Digte. Kbhvn. 1807. 8. B.
713. — Den lille Hyrdedreng. En Idyl. Kbhvn. 1818. 8.
714. — Fyensreisen, Nytaarsgave. Kbhvn. 1835. 8.
- *715. — Örvarodds Saga, et oldnordisk Eventyr. Kbhvn. 1841. 8.
716. — Tragödier. 1-10 D. Kbhvn. 1831-43. 8.
717. — Digtværker. 1-10 D. Kbhvn. 1835-40. 8.
718. *C. Pram*: Stærkodder, et Digt i 15 Sange. Kbhvn. 1785. 8.
- *719. *Tyge Rother*s adspredte Skrifter, samlede af *Andr. Biörn Rothe*. 1-2 B. Kbhvn. 1799. 8.
720. *Joh. Herm. Wessel*: Samtlige Skrifter. 1-2 D. 3die Opl. (Med Wessels Portrait.) Kbhvn. 1817. 12.

721. *Friederike Brun* geb. Münter: Gedichte, herausg. durch Fr. Matthison. Zürich 1795. 8.
722. *G. A. Bürgers* Gedichte. 1-2 Th. Nebst Nachrichten von des Verfassers Lebensumständen. Karlsruhe 1823. 8.
723. *Chr. H. A. Clodius*: Eros und Psyche, ein Gedicht in 12 Gesängen. Den Freunden des verewigten Dichters gewidmet von *Wilh. Crusius*. (Med en Lithographi.) Leipzig 1838. 8.
- *724. *A. G. Eberhard*: der erste Mensch und die Erde. 2te Aufl. Halle 1834. 16.
- *725. — Hannchen und die Kühlelein. Mit 10 Stahlstichen von Otto Speckter. 8te Aufl. Leipzig 1840. 8.
726. *C. F. Gellerts* sämtliche Werke. 1-10 B. Karlsruhe 1818. 8.
727. *F. W. Gleims* sämtliche Werke. 1-4 B. Karlsruhe 1829. 8.
728. *Goethe's* Schriften. 1-4 B. (2 Bind med Kobberstik.) Leipzig 1787. 8.
729. — Propyläen, eine periodische Schrift. 1-3 B. (Med Kobberstik.) Tübingen 1798-1800. 8. B.
730. — Faust, eine Tragedie. Tübingen 1808. 16. B.
731. *J. G. v. Herders* sämtliche Werke. Zur schönen Literatur und Kunst. 1-16 Th. Karlsruhe 1821. 8.
732. *L. H. Chr. Hölty's* Gedichte. Besorgt durch seine Freunde Fr. L. Grafen zu Stollberg und J. H. Voss. Karlsruhe 1823. 8.
733. *Chr. Fr. Kleist's* Gedichte. Karlsruhe 1819. 8.
734. *Theod. Körner's* Gedichte. 1-2 Th. Wien 1817. 16. B.
735. — Prosaische Aufsätze, nebst einer Charakteristik des Dichters von C. A. Tiedge, und Gedichte an Körner gerichtet zur Feier seines Todes. Wien 1817. 16. B.
736. *J. L. Lavater*: Schweitzerlieder. 4te Aufl. Zürich 1775. 8. B.
737. *G. E. Lessing's* sämtliche Werke. Theater. 1-9 Th. Karlsruhe 1823. 8.

738. *Friedr. v. Matthisons Gedichte.* 1-3 Th. (1 B.) Wien 1815. 16.
739. *Jean Paul (Richter):* Vorschule der Aesthetik, nebst einigen Vorlesungen in Leipzig über die Parteien der Zeit. I-III Abth. Hamburg 1804. 8.
740. *Schiller's* sämtliche Werke. 1-12 B. Mit Stahlstichen. Stuttg. u. Tüb. 1835-36. 8.
741. Schillers Album. Eigenthum des Denkmals Schillers in Stuttgart. (Med Schillers Statue af Thorvaldsen, stukket af Schuler.) In der Cotta'schen Buchhandlung 1837. 8.
742. *Aug. Wilh. Schlegel* u. *Fr. Schlegel:* Athenæum, eine Zeitschrift. 1-3 B. Berlin 1798-1800. 8.
- 742 a. *C. A. Tiedge:* Urania. Wien 1817. 8. B.
743. *J. P. Uz's* sämtliche Werke. 1-2 B. Carlsruhe 1818. 8.
744. (*Wieland:*) Die Abentheuer des Don Sylvio von Rosalva. 1-2 Th. Leipzig 1772. 8. B.
745. — Geschichte des Agathon. 1-3 Th. Carlsruhe 1798. 8.
-
746. *Ossian's Works.* Vol. I-IV. (2 Bind.) Francfort and Leipzig 1777. 8.
747. — Gedichte. Rhythmisch übersetzt von *J. G. Rohde.* 1-2 Th. (Mit Vignetten und Titelkupfer.) Berlin 1800. 12.
- *748. *Armstrong:* La salute o l'arte di conservarla, poema in 4 canti, recato in verso ital. da *T. J. Matthias.* Napoli 1824. 8.
- *749. *Beattie:* Il Bardo-Citarista o Il progresso del genio, poema in 2 canti, recato in verso ital. da *T. J. Matthias.* Napoli 1824. 8.
750. *Byron's Works.* In four volumes. (2 Bind.) London 1815. 8. B.
751. *Will. Mason:* Sappho, a lyrical drama in 3 acts. Saffo, drama lirico in 3 atti, tradotto sul modello toscano da *T. I. Matthias.* (I eet Bind.) Londra 1809. 8.

- *752. *Will. Mason*: Carattaco, poema drammatico recato in verso ital. da *T. I. Matthias*. Napoli 1823. 8.
753. *John Milton*: Paradise lost, a poem in 12 books. 17th ed. Dublin 1765. 8.
- *754. *Sam. Roger's* Poems. London 1816. 8.
- *755. *Edm. Spenser*: Il cavaliere della croce rossa o La leggenda della santità, poema in 12 canti, recato in verso ital. da *T. I. Matthias*. Napoli 1826. 8.
- *756. *I. Thomson*: The seasons and Castle of indolence. Orr & Smiths Cabinet-Edition. London 1835. 12.
- *757. — Il castello dell' ozio, poema in 2 canti, recato in verso ital. da *T. I. Matthias*. Napoli 1826. 8.
758. Scelta di poesie de' piu celebri autori Inglesi, recate in versi Italiani da *Dom. Gregorj*. (Engelsk og italiensk.) T. 1-2. Roma 1821-22. 8.
-
759. *I. I. Barthélemy*: Oeuvres diverses. T. 1-IV. Paris. An 6 de la rep. 12.
760. *Jac. Delille*: I giardini, poema tradotto in verso sciolto italiano da *Eut. Carnevali*. Brescia 1808. 12.
761. *Lamennais*: Parole di un Credente 1833. (Overs. af fransk.) Italia 1834. 8.
762. *Le Monnier*: Fables, contes et épitres. Paris 1773. 8.
763. *Lesage*: Histoire de Gil Blas de Santillane. T. I-IV. Ed. stéréot. Paris 1812. 12.
764. *Michel de Montaigne*: Essais. T. I-IV. Ed. stéréot. Paris 1802. 8.
765. Oeuvres de *Regnard*. Nouv. ed. T. I-IV. Paris 1770. 8. B.
766. Oeuvres complètes de *I. I. Rousseau*, citoyen de Genève. Edition ornée de gravures. T. I-XXII. Paris 1818-20. 8.
767. Mad. de *Staël-Holstein*: Corinne ou l'Italie. T. I-II. Paris 1807. 8. B.

768. Mad. de *Stäil-Holstein*: De l'Allemagne. Nouv. édition précédée d'une introduction par Mr. Charles de Villers. T. I-IV. (2 Bind.) Paris & Leipzig 1814. 12.
769. Oeuvres complètes de *Voltaire*. T. I-LVI. (60 Bind.) Paris 1817-21. 8.
-
770. *Cervantes Saavedra*: L'ingegnoso cittadino Don Chisciotte della Mancia. Traduzione nuoviss. dall' originale Spagnuolo colla vita dell' autore. Vol. I-VIII. (Med Kobb.) Venezia 1818-19. 8.
771. *G. Tiraboschi*: Storia della letteratura italiana. T. I-X. (13 Bind.) Roma 1782-97. 4.
772. Parnaso italiano ovvero Raccolta de' Poeti classici italiani. T. I-LVI. I-II. *Petrarca*. III-V. *Dante Alighieri*. VI. Lirici antichi serj e giocosi fino al secolo XVI. VII-IX. Morgante maggiore di Messer *Luigi Pulci*. X. Poemetti del sec. XV & XVI. XI-XV. Orlando innamorato di *Matteo Mª Bajardo*, rifatto da *Fr. Berni*. XVI. Egloghe boscherecce del sec. XV & XVI. XVII. Teatro antico. XVIII-XXII. Orlando furioso di *Lod. Ariosto*. XXIII. Didascalici del sec. XVI. XXIV. Favole teatrali del sec. XVI. XXV. Marittimi e Pedanteschi del sec. XVI. XXVI. Canzonieri del sec. XVI. XXVII. Satirici e Burleschi del sec. XVI. XXVIII-XXIX. Gerusalemme liberata di *Torquato Tasso*. XXX. *Costanzo, Torqu. e Bern. Tasso*, Poetesse del sec. XVI. XXXI. Lirici misti del sec. XVI. XXXII. Lirici Veneziani del sec. XVI. XXXIII. Rusticali dei 3 primi secoli. XXXIV. Secchia rapita di *Aless. Tassoni*. XXXV. Pastor Fido di *Guarini*. Eurydice di *Rinnuccini*. XXXVI. Teatro pastorale drammatico del sec. XVII. XXXVII. Il Malmantile racquistato di *Lor. Lippi*. XXXVIII-XXXIX. Il conquisto di Granata di *Gir. Graziani*. XL. Dittirambici e Satirici del sec. XVII. XLI. Lirici misti del sec. XVII. XLII. Canzonieri di *Aless. Guidi* e de' due *Zappi*.

- XLIII-XLV. Il Ricciardetto di *Nicc. Fortequerri*. XLVI. Drammi scelti di *Ap. Zeno*. XLVII. Drammi scelti di *P. Metastasio*. XLVIII. Poemi georgici del sec. XVIII. XLIX. Poemi e sciolti del sec. XVIII. L. Teatrali del sec. XVIII. LI. Lirica del *Frugoni* e de' Bolognesi del sec. XVIII. LII. Anacreontici e Burleschi del sec. XVIII. LIII. Lirici filosofici, amorosi, sacri e morali del sec. XVIII. LIV. Drammatici sacri del sec. XVIII. LV-LVI. *Bertoldo Bertoldino* e *Cacasenno*. (Med stukne Vignetter.) Venezia 1784-91. 8.
773. Raccolta di varie poesie di celebri autori. T. I-V. (2 Bind.) Macerata 1833-35. 12.
774. *Gianbattista Agretti*: Piccola raccolta di poesie. Roma 1833. 8.
775. *V. Alfieri* da Asti: Il misogallo, prose e rime. Londra 1799. 8.
776. *Massimo d'Azeglio*: Ettore Fieramosca o La distida di barletta. Racconto. 3za ed. T. I-III. (1 Bind.) Macerata 1833. 12.
777. Raccolta universale delle opere di *Giorgio Baffo* Veneto. T. I-IV. Cosmopoli 1789. 8.
778. *Franc. da Barberino*: Del reggimento e de' costumi delle donne. (Ed. da *G. Manzi*.) Roma 1835. 8.
779. *G. B. Bazzoni*: La bella celeste degli Spadari, chronachetta Milanese del 1666. Macerata 1835. 12.
780. Il mio patacca o vero Roma in feste nei trionfi di Vienna, poema giocoso nel linguaggio Romanesco di *G. Berneri*. Ed. 2da con 52 tavole inv. ed incise da *Bart. Pinelli*. Roma 1823. Fol.
781. Opere burlesche di M. *Francesco Berni* e di altri. Lib. I-III. (6 Bind.) Leida 1823-24. 12.
782. *Giov. Boccaccio*: Il Decameron. Tratto dall' ottimo testo scritto da *Fr. d'Amaretto Mannelli* sull' originale dell' autore. 1761. (Ud. St.) Fol.

783. *Giov. Boccaccio*: La fiametta. Parma 1800. 8. B.
784. — L'Urbano. Parma 1801. 8. B.
785. *Giambatista Casti* Romano: Novelle. T. I-V. Parigi. Anno IX. 12.
786. — Il poema Tartaro. T. I-II. Milano 1803. 8.
787. *Dante Alighieri*: La divina commedia, novamente corretta, spiegata e difesa da F. B. L. M. C. (*B. Lombardi*, Minor Conventuale). Cantica I-III. (3 B.) Roma 1791. 4.
788. *Gius. Ercolani*, fra gli Arcadi *Nervalco*: Rime sacre. Edizione accresciuta. Roma 1834. 8.
789. *Cam. Federici*: Opere teatrali. 2da raccolta. T. I-V. Torino 1802-8. 8.
790. *Giac. Ferretti*: Bagatelle eroicomiche in versi. Roma 1830. 8.
791. *Nicc. Forteguerra*: Il Ricciardetto. T. I-IV. (2 Bind.) Pisa 1812-14. 12.
792. *Gaëtano Gucci*: Rime piacevoli. Vol. I-III. Roma 1833-34. 12.
793. Collezione completa delle commedie di *C. Goldoni*. T. 1-30. (Med Goldonis Portrait af Morghen.) Prato 1819-21. 8.
794. Memorie di *C. Goldoni* per l'istoria della sua vita e del suo teatro, traduzione sull' originale francese. T. 1-3. Prato 1822. 8.
795. Collezione di tutti i drammi e opere diverse di *C. Goldoni*. T. I-XVII. Prato 1823-27. 8.
796. Opere edite ed inedite di *Carlo Gozzi*. T. I-XIV. (7 Bind.) Venezia 1801-2. 8.
797. *Gaët. Guttierrez del Hoyo*: Le stagioni con altre poesie. Brescia 1760. 8. B.
798. *Luigi Lamberti*: Poesie. Parma 1796. 12.
799. *Teresa Bandettini Landucci*: La Teseide, poema. T. I-II. Parma 1805. 4.
800. — Poesie varie. T. I-II. Parma 1805-6. 4.

801. (*Lorenzo Lippi*;) Il malmantile racquistato, di Perlone Zipoli, colle note di *Puccio Lamone* ed altri. Ediz. conforme alla Fiorentina del 1750. T. I-IV. (2 Bind.) Prato 1815. 4.
802. *Giov. Batt. Marino*: L'Adone, poema. Con gl' argomenti, le allegorie e l'aggiunta di pezzi fuggitivi. Vol. I-IV. (Med Kobberstik.) Londra 1789. 8.
803. *P. Marocco*: Avventure di Clarice Visconti Duchessa di Milano. T. I-II. (1 Bind.) Macerata 1835. 12.
- *804. *T. I. Matthias* (Inglese): Poesie liriche Toscane. Firenze 1817. 8.
- *805. — Poesie liriche Toscane. Napoli 1818. 8.
806. Opere dell' abate *Pietro Metastasio*. T. I-XIV. (Med Kobberstik.) Prato 1820. 8.
- *807. *Gian Carlo di Negro*: Sermoni sacri I-II, Odi liriche, Anacreontiche e endecasillabi. (1 Bind.) Genova 1830-31. 8.
808. *M. Antonio Francesco Oliviero* Vicentino. La Alamma. Vol. I-II. (Lib. 1-24.) Carlo V in Olma. L'origine d'amore. Canzone. In Venetia appresso Vic. Valgrisi 1567. (Med Træsnit.) 4. v.
809. *Girolamo Orti* Veronese: Tragedie. Roma 1823. 8.
810. — Poesie. Ed. accresciuta. Verona 1822. 8.
811. *Enm. Paparo*: Il viaggio pittorico, canti. Messina 1833. 8.
812. *Silvio Pellico*: Le mie prigioni. Italia 1832. 12.
813. — Opere inedite. Vol. I-II. Torino 1830. 8.
814. Le rime del *Petrarca*. Edizione illustrata ed adornata da *Antonio Marsand*. Vol. I-II. (Med Kobberstik.) Padova 1819-20. 4. ¹
815. *Mario Pieri*: Operette varie in prosa. Milano 1821. 8.

¹ Nitid og med en trykt Dedication paa Bindet fra Udgiveren til Cardinal Consalvi.

816. *Angelo Politiano*: Rime. 2da ed. Firenze 1822. 8.
817. (*L. Raspi*): Museo drammatico italiano e straniero. Vol. I-II. (Fasc. I-VII.) Roma 1830-31. 12.
818. — Fascicolo V af foreg. Samling med en Dedicatiou til Thorvaldsen, trykt paa blaaf Papir.
819. *Angelo M. Ricci*: Cosmogonia Mosaica in sei meditazioni filosofico-poetiche. Il Filantropo di Appennino, in sei notte sulla creazione del mondo. Roma 1802. (I eet Bind.) 4.
820. — La georgica de' fiori. Poema. Pisa 1825. 12.
821. — Poesie varie. T. I-V. Rieti 1828. 12.
822. — Le conchiglie. Poema. Roma 1830. 8.
823. — Elegie in morte di D^a Isabella Alfani Ricci. (Med en Dedicatiou til Thorvaldsen og en Radering af det af Samme udförte Gravmonument.) Ancona 1830. 16.
824. — S. Skrift. Pisa 1830. 12.
825. *Giov. Rosini*: Luisa Strozzi, storia del secolo XVI. T. I-VIII. (4 Bind.) Macerata 1834. 12.
826. *B. Sestini*: La Pia, leggenda romantica. Roma 1822. 8.
827. *P. Sterbini*: Saggio di poesie. (Dedicert til Thorvaldsen. Med et Stik af Thorvaldsens Christus-Statue og en Ode over denne.) Roma 1829. 8.
828. Opere di *Torquato Tasso*. Vol. I-IV. Milano 1804-5. 8. B.
829. *Tasso*: Veglie. 2da ed. ital. Milano 1808. 8. B.
830. Alcune illustri prose di *Torquato Tasso*. Scelte da *B. Gamba*. Venezia 1825. 8.
831. *Aless. Tassoni*: La secchia rapita, poema eroico-comico. T. I-II. (Med Kobberstik.) Parigi 1766. 8.
832. (*Aless. Verri*): Le notti Romane al sepolcro de' Scipioni. P. I-II. Ed. 2da compiuta. Roma 1807. 12.

XI. SPRÖG.

833. *J. G. Schneider*: Griechisch-deutsches Wörterbuch. 1-2 B. 3te Aufl. Leipzig 1819. 4. B.
834. *Fr. Thiersch*: Griechische Grammatik, vorzüglich des Homerischen Dialects. 2te Aufl. Leipzig 1818. 8.
835. *C. E. Richter*: Wort- und Sach-Register zu *Thiersch's* griechischer Grammatik. Leipzig 1823. 8.
836. *J. J. G. Schellers* Lateinisch-deutsches Lexicon. 1-5 B. 3te Aufl. Leipzig 1804. 8. B.
837. *C. L. Bauers* Deutsch-lateinisches Lexicon. 2te Ausg. Breslau 1798. 8. B.
838. Vocabolario degli accademici della Crusca. T. I-VII, 1806. 4.
839. *Cr. G. Jagemann*: Vocabolario italiano-tedesco e tedesco-italiano. P. I-II. Lipsia 1799. 8. B.
840. *H. v. Aphelen*: Grand Dictionaire royal francois et danois. Kbhvn. 1759. 4.
841. *J. H. Kaltschmidt*: Wörterbuch der englischen und der deutschen Sprache. Stereotypausgabe. 1-2 Th. (1 B.) Leipzig. (Ud. Aar.) 8.
842. *C. G. Reisler*: Tydsk og dansk Haand-Lexicon. Kbhvn. 1793. 8.
843. — Dansk og tydsk Haand-Lexicon. Kbhvn. 1799. 8.
-
844. Allgemeine deutsche Real-Encyclopädie für die gebildeten Stände. (Conversations-Lexicon.) I-X B. 6te Aufl. Leipzig 1824. 8.
845. — Neue Folge. I B. 1-2 Abth. II B. 1-2 Abth. (XI-XII B.) Leipzig 1822-26. 8.

Alphabetisk Register.

- Aeschylus. Nr 390.
Agincourt, S. d'. 225.
Agostini. 494.
Agretti. 774.
Albani, Annibal. 525.
Albano. 327.
Alberti, Mar. 550.
Alberti, Leonbatista. 28.
Albertoli. 93.
Alfieri. 551. 775.
Aluisetti. 241.
Alvarez. 281.
Amadutius. 72.
Ameilhon. 497. 520.
Anacreon. 386.
Ancora, d'. 621.
Angelini. 112.
Antommarchi. 570.
Antonini. 157.
Anville, d'. 585. 655.
Aphelen. 840.
Apollonius Rhodius. 381.
Appian. 408.
Appiani. 333.
Aqaroni. 632.
Aquila. 307. 328.
Aratus. 382.
Arbuthnot. 493.
- Archenholz. Nr 645
Aringhi. 104.
Aristophanes. 393.
Armstrong. 748.
Arrian. 407.
Artaud. 50.
Athenæus. 418.
Aubery. 557.
Augustinus. 165.
Azara, Nicc. d'. 331.
Azeglio, Mass. d'. 776.
Baffo. 777.
Baggesen. 694-98.
Baglione. 229.
Baldelli Boni. 528. 549. 591.
Baldinucci. 285.
Ballanti. 97.
Bandettini, Teresa Landucci.
799-800.
Barbault. 89.
Barberino. 778.
Barfod. 15.
Barocci. 340.
Barth. 190.
Barthélemy. 477. 607. 759.
Bartoli. 94. 95. 100-102. 151.
160. 308. 314. 319. 320.
322.

Bartolomeo, Fr. Nr 234.
Bartolomeo, Fra, della Porta. 296.
Bauer. 837.
Bausset, de. 558.
Bazzoni. 779.
Beattie. 749.
Beauvais. 196.
Becchio. 274.
Bellori. 94. 95. 100. 101. 133.
151. 160. 306. 468.
Belzoni. 588-89.
Benvenuti. 332.
Berneri. 780.
Berni. 781.
Bion. 388.
Blankenburg. 20.
Boccaccio. 548. 782-84.
Böckh. 482.
Böttiger. 202. 474-76.
Boffrand. 277.
Bonaparte. 677.
Bonard. 228.
Bondi. 421.
Bordiga. 325.
Borgia. 227.
Boromino. 263-64.
Bosio. 103.
Bosset. 185.
Bossi. 324.
Botta. 533-34.
Bottari. 137-38.
Bramante. 260.
Bromato. 540.
Bröndsted. 161-62. 602.
Brun, Malte-. 583.
Brun, Friederike. 619. 721.
Brusaporci. 326.
Bruto. 544.

Bürger. Nr 722.
Büsching. 23.
Buffon. 676.
Buonarroti, F. 195.
Buonarroti, Mich. Ang. 300-
302.
Byron. 750.
Cæsar, J. 438.
Calcott. 253.
Callistratus. 417.
Campe. 235.
Cancellieri. 582.
Canina. 91. 113. 125-27. 256.
268.
Canini. 485.
Canova. 280.
Cantini. 507.
Capranesi. 189.
Caracci, Ann. 328-29.
Caravaggio, Polidoro da. 322.
Carnevali. 760.
Carstens. 342.
Castellus. 184.
Casti. 785-86.
Catullus. 426.
Cavaceppi. 153.
Cennini. 29.
Cervantes Saavedra. 770.
Chagny, Paoli-. 531.
Chandler. 594. 598.
Chiladni. 691.
Choiseul Gouffier. 595.
Chompré. 458.
Cicero. 451-52.
Cicognara. 273. 362.
Clener. 205.
Clodius. 723.
Coluthus. 382.

Combe. Nr 144-45.
Comerio. 241.
Condivi. 300.
Contini. 117.
Cordero di S. Quintino. 257.
Cornelius Nepos. 439.
Corsi. 683-84.
Craffonara. 289.
Creuzé de Lesser. 608.
Crevier. 520. 523.
Curtius. 448.
Dahl. 272.
Dandré Bardon. 490.
Dannecker. 282.
Dante. 787.
Dares. 440.
David. 120.
Delille. 422. 760.
Denina. 535.
Denon. 587.
Depping. 588.
Dillis. 337.
Dio Cassius. 409.
Diodor. 403.
Dionysius Halic. 404-5.
Dodwell. 148.
Domenico de Sanctis. 115.
Dominicis, Fr. de. 177.
Donatus. 623.
Dorigny. 316.
Dorow. 83. 84.
Dumont. 262.
Durand. 37.
Dürer. 678.
Eberhard. 724-25.
Eckhel. 172-73.
Eichhorn. 529.
Ellmaurer. 278.

Elsholtz. Nr 643.
Emeric-David. 26.
Ercolani. 788.
Erizzo. 192.
Euripides. 392.
Eusebius. 410.
Fabretti. 99.
Fantin-Désodoards. 559.
Fauchet. 564.
Fea. 112. 217. 250. 331. 633.
635.
Federici. 789.
Feldborg. 652-53.
Feodor Iwanowitsch. 275.
Feoli. 109.
Ferrari. 325.
Ferretti. 790.
Ficoroni. 200. 624.
Fidanza. 313.
Fiesole, Giov. Ang. da. 294.
Finn Magnussen. 512.
Fiorillo. 284.
Fischer, J. B. 35.
Fischer, G. A. 690.
Flaxman. 350-57.
Florus. 441.
Foggini. 137-38.
Fontana. 249.
Forteguerra. 791.
Frédéric. 238.
Fulgentius. 457.
Füzli. 303.
Gaillard. 555.
Galetti. 506.
Gandolfi. 330.
Gargiuolo. 214.
Garzoli. 2.
Gell. 600.

Gellert. Nr 726.
Gellius. 456.
Gentilucci. 550.
Gerhard. 469-70.
Gerli. 323.
Ghiberti. 275.
Giangiacomo. 294.
Giannone. 545.
Ginesi. 36.
Giordani. 292.
Girardi. 247.
Girometti. 170.
Giucci. 792.
Giulio Romano. 319. 321.
Gleim. 727.
Goethe. 222. 728-30.
Goldoni. 793-95.
Goldsmith. 521.
Gori. 167. 226.
Gourgaud. 568.
Gozzi. 796.
Grasset Saint-Sauveur. 593.
Gregorj. 758.
Grifi. 86. 105.
Gronovius. 60.
Grundtvig. 578-79.
Grüneisen. 282.
Guattani. 41. 90. 136. 289.
460.
Guazzezi. 216.
Guicciardini. 532.
Guilini. 329.
Gurlitt. 59.
Gutensohn. 258-59.
Gutierrez del Hoyo. 797.
Hamilton. 203-7.
Hancarville. 203.
Hauch. 699-703.

Hawks le Grice. Nr 279.
Heeren. 478.
Herder. 731.
Hermann. 461. 481.
Herodot. 395-96.
Hesiodus. 383-84.
Hetsch. 34.
Hogarth. 24.
Holberg. 704-5.
Holland. 601.
Hölty. 732.
Homer. 377-80.
Hondius. 654.
Horats. 430-32.
Hübsch. 129.
Hyginus. 457.
Jagemann. 839.
Jefimoff. 74.
Ingemann. 706-10.
Inghirami. 82. 208.
Jorio. 215. 620. 622.
Juvenal. 433.
Kaltschmidt. 841.
Kephalides. 609.
Kleist. 733.
Klenze. 52.
Knapp. 258.
Kock. 342.
Körner. 734.
Labruzzi. 295.
Lacépède. 676.
Lacretelle. 556.
Lamberti. 141. 798.
Lamennais. 761.
Lanci. 75.
Lasinio. 47.
Lavater. 736.
Le-Beau. 520. 523-24.

- Lechevalier. Nr 596-97.
 Lehmus. 685-87.
 Le Monnier. 762.
 Lenz. 595-96.
 Lesage. 763.
 Lessing. 30. 737.
 Leti. 541.
 Ligorio. 117.
 Lippi. 801.
 Livius. 442-43.
 Llorenté. 538.
 Locatelli. 137.
 Longhi. 333.
 Lucanus. 424.
 Lucretius Carus. 429.
 Maffei. 166.
 Maldura. 335.
 Mancini. 641.
 Marcucci. 682.
 Maréchal. 120.
 Marini. 496. 502. 542.
 Marino. 802.
 Marocco. 803.
 Marquez. 114. 130.
 Marsella. 536.
 Mason. 751.
 Massaccio 295.
 Matthias. 748 - 49. 751 - 52.
 755. 757. 804-5.
 Matthison. 738.
 Mazois. 123.
 Mazocchi. 500.
 Mazzetti. 33.
 Meisling. 420.
 Mela, Pomp. 455.
 Melchiorri. 628.
 Menander. 394.
 Menetreius. 468.
 Mengs, Raph. Nr 331.
 Menzel, W. 612.
 Menzel, C. A. 25.
 Mercator. 654.
 Metastasio. 806.
 Meyer. 605.
 Mezzanotte. 298.
 Micali. 78-81.
 Mignet. 562.
 Milizia. 21.
 Millin. 122. 458.
 Millingen. 71. 182.
 Milton. 753.
 Mionnet. 175. 199.
 Misserini. 2. 3.
 Missirini, M. 22. 237. 252.
 255. 280. 306. 332.
 Mönichen. 509.
 Möller. 365.
 Molbech. 27.
 Moleville. 560.
 Montagnani. 138. 309-10.
 Montaigne. 764.
 Montani. 340.
 Morgan, Lady. 611.
 Morghen. 156.
 Mori. 1. 139.
 Moritz. 462. 483. 604. 646.
 Moschus. 388.
 Müller, P. E. 574.
 Müller, Joh. v. 515.
 Müller, C. O. 58.
 Mänter. 466. 615.
 Muratori. 472.
 Musæus. 382.
 Muxel. 338.
 Nanni da Udine. 320.
 Nardini. 87. 88.

- Gellert. Nr 726.
Gellius. 456.
Gentilucci. 550.
Gerhard. 469-70.
Gerli. 323.
Ghiberti. 275.
Giangiacomo. 294.
Giannone. 545.
Ginesi. 36.
Giordani. 292.
Girardi. 247.
Girometti. 170.
Giucci. 792.
Giulio Romano. 319. 321.
Gleim. 727.
Goethe. 222. 728-30.
Goldoni. 793-95.
Goldsmith. 521.
Gori. 167. 226.
Gourgaud. 568.
Gozzi. 796.
Grasset Saint-Sauveur. 593.
Gregorj. 758.
Grifi. 86. 105.
Gronovius. 60.
Grundtvig. 578-79.
Grüneisen. 282.
Guattani. 41. 90. 136. 289.
460.
Guazzezi. 216.
Guicciardini. 532.
Guilini. 329.
Gurlitt. 59.
Gutensohn. 258-59.
Guttierez del Hoyo. 797.
Hamilton. 203-7.
Hancarville. 203.
Hauch. 699-703.
Hawks le Grice. Nr 279.
Heeren. 478.
Herder. 731.
Hermann. 461. 481.
Herodot. 395-96.
Hesiodus. 383-84.
Hetsch. 34.
Hogarth. 24.
Holberg. 704-5.
Holland. 601.
Hölty. 732.
Homer. 377-80.
Hondius. 654.
Horats. 430-32.
Hübsch. 129.
Hyginus. 457.
Jagemann. 839.
Jefimoff. 74.
Ingemann. 706-10.
Inghirami. 82. 208.
Jorio. 215. 620. 622.
Juvenal. 433.
Kaltschmidt. 841.
Kephalides. 609.
Kleist. 733.
Klenze. 52.
Knapp. 258.
Kock. 342.
Körner. 734.
Labruzzo. 295.
Lacépède. 676.
Lacretelle. 556.
Lamberti. 141. 798.
Lamennais. 761.
Lanci. 75.
Lasinio. 47.
Lavater. 736.
Le-Beau. 520. 523-24.

- Lechevalier. Nr 596-97.
Lehmus. 685-87.
Le Monnier. 762.
Lenz. 595-96.
Lesage. 763.
Lessing. 30. 737.
Leti. 541.
Ligorio. 117.
Lippi. 801.
Livius. 442-43.
Llorenté. 538.
Locatelli. 137.
Longhi. 333.
Lucanus. 424.
Lucretius Carus. 429.
Maffei. 166.
Maldura. 335.
Mancini. 641.
Marcucci. 682.
Maréchal. 120.
Marini. 496. 502. 542.
Marino. 802.
Marocco. 803.
Marquez. 114. 130.
Marsella. 536.
Mason. 751.
Massaccio 295.
Matthias. 748 - 49. 751 - 52.
755. 757. 804-5.
Matthison. 738.
Mazois. 123.
Mazocchi. 500.
Mazzetti. 33.
Meisling. 420.
Mela, Pomp. 455.
Melchiorri. 628.
Menander. 394.
Menetreius. 468.
Mengs, Raph. Nr 331.
Menzel, W. 612.
Menzel, C. A. 25.
Mercator. 654.
Metastasio. 806.
Meyer. 605.
Mezzanotte. 298.
Micali. 78-81.
Mignet. 562.
Milizia. 21.
Millin. 122. 458.
Millingen. 71. 182.
Milton. 753.
Mionnet. 175. 199.
Missirini. 2. 3.
Missirini, M. 22. 237. 252.
255. 280. 306. 332.
Möinichen. 509.
Möller. 365.
Molbech. 27.
Moleville. 560.
Montagnani. 138. 309-10.
Montaigne. 764.
Montani. 340.
Morgan, Lady. 611.
Morghen. 156.
Mori. 1. 139.
Moritz. 462. 483. 604. 646.
Moschus. 388.
Müller, P. E. 574.
Müller, Joh. v. 515.
Müller, C. O. 58.
Münter. 466. 615.
Muratori. 472.
Musæus. 382.
Muxel. 338.
Nanni da Udine. 320.
Nardini. 87. 88.

Negro, C. di. Nr 807.
Neralco. 131.
Nibby. 110. 111. 116. 143.
629.
Nicolaus. 505.
Niebuhr. 522.
Nitsch. 480.
Noel. 459.
Norder. 644.
Nyrup. 510.
Oddi. 689.
Odericus. 495.
Oehlenschlaeger. 8. 711-17.
Oggeri-Vincenti. 524.
Oliviero. 808.
Orti. 616. 809-10.
Ossian. 746-47.
Ottaviani. 311.
Ovid. 427-28.
Palin. 85.
Panckoucke. 586.
Paparo. 811.
Parascandolo. 149.
Pascoli. 232-33.
Passeri. 167.
Patch. 296.
Paternó, Pr. di Biscari. 617.
Patinus. 193.
Pausanias. 411-12.
Pedrusi. 194.
Pellico. 812-13.
Penna. 118.
Pernot. 648.
Persius. 433-34.
Petersen. 471.
Petrarca. 814.
Petrini. 638.
Phædrus. 435-36.

Philemon. Nr 394.
Philostrat. 417.
Pianazzi. 325.
Pichot. 648.
Pieri. 815.
Pietro Perugino. 297-98.
Pifferi. 639.
Pindar. 385.
Pinturicchio. 299.
Piovene. 194.
Piranesi. 132. 140.
Piroli. 121. 140. 302. 350-57.
Pistolesi. 246. 530. 569.
Pistrucci. 357.
Pizzagalli. 241.
Plato. 414-15.
Plautus. 437.
Plinius. 453.
Plutarch. 406. 416.
Politiano. 816.
Polo, Marco. 591.
Polybius. 401-2.
Potter. 479.
Pouqueville. 599.
Pozzoli. 459.
Pram. 718.
Pronti. 491. 631.
Prunetti. 43. 334. 610.
Pungileoni. 260.
Quaranta. 85.
Quatremère de Quincy. 305.
Raczynski. 242.
Radel, Petit-. 140.
Raffei. 62.
Rafn. 576.
Rahbek. 692.
Ramboux. 649.
Ramler. 463.

- Ramus. Nr 174.
Raoul-Rochette. 224.
Raphael Sanzio. 303-18.
Raponi. 168.
Raspi. 817.
Ravoire. 31.
Raybaud. 571.
Re. 139. 154.
Regnard. 765.
Rehberg. 304. 318.
Reichard. 656.
Reisler. 842-43.
Reiz. 484.
Retsch. 348.
Reveil. 6.
Ricci. 10-11. 819-24.
Rickey. 634.
Richter, Jean Paul. 739.
Riepenhausen. 287. 343-46.
Righetti. 45.
Rocheeggiani. 492.
Roger. 754.
Rohde. 747.
Rollin. 518-19.
Romanelli. 618.
Rosaspina. 291.
Roscoe. 539.
Rosini. 552. 825.
Rossi, Dom. de. 166.
Rossi, Ant. de. 503.
Rothe, Tyge. 719.
Rousseau. 766.
Ruinart. 526.
Rumohr. 236.
Ruscheweyh. 146. 347.
Sabattini. 679.
Sadler. 119.
Sallust. 441.
Sangiorgi. Nr 269.
Sapho. 386-87.
Savorelli. 311.
Saxo Grammaticus. 578.
Scamozzi. 261.
Schaden. 243.
Shadow. 244.
Scheller. 836.
Schelling. 465.
Schiller. 740.
Schlegel. 742.
Schneider. 833.
Schorn. 52.
Schwantaler. 283.
Schweighaeuser. 140.
Scolari. 261.
Scott, David. 358.
Scotti. 209.
Segur. 567.
Senes Trestour di Antibio. 543.
Sestini, Dom. 176. 178-81.
186-88. 191.
Sestini, B. 826.
Severani. 103.
Sickler. 423.
Sneedorff, Fr. 581.
Sneedorff Birch. 511.
Snorre Sturlesön. 579.
Sommerau. 315.
Sophocles. 391.
Spanheim. 171.
Spenser. 755.
Sperandio. 636.
Squanquerillo. 680.
Stackelberg. 147.
Staël-Holstein, Mad. 767-68.
Stancovich. 124.
Starck. 339.

Statius. Nr 425.
Stein. 681.
Sterbini. 827.
Stern. 267
Stieglitz. 128.
Strabo. 413.
Stub. 360.
Suetonius. 449.
Subm. 580.
Sulzer. 19.
Swinburne. 614.
Tacitus. 446.
Tadolini. 330.
Tambroni. 29.
Tasso. 828-30.
Tassoni. 831.
Terents. 436.
Terreni. 640.
Theocrit. 389.
Thiele. 4. 5. 12. 13. 577. 647.
Thiersch. 57. 834-35.
Thomson. 756-57.
Thon. 97. 116.
Thorvaldsen. 1-18.
Thrupp. 359
Thucydides. 397-98.
Thürmer. 259.
Ticozzi. 225. 288.
Tiedge. 742 a.
Tiraboschi. 771.
Tofanelli. 44.
Tosi. 274.
Tournefort. 592.
Travasa. 527.
Tryphiodorus. 382.
Uggeri. 92. 106-8.
Ursatus. 504.
Ursin. 363-64. 651.

Uz. Nr 743.
Valadier. 109. 159. 270-71.
Valenciennes. 32.
Valentini. 247-48.
Valeriani. 590.
Valerius Maximus. 445.
Vallardi. 323.
Vasari. 230-31.
Vasi, Gius. 625.
Vasi, Mariano. 627.
Velleius Paterculus. 444.
Venturoli. 688-89.
Venuti. 72.
Vermiglioli. 299. 501.
Verri. 832.
Vertot. 536.
Vignola. 265-66.
Vinci, Leonardo da. 323-24.
Virgil. 419-23.
Visconti, Giambatt. 134.
Visconti, E. Q. 134-35. 142.
163. 169. 486-89. 499.
Visconti, P. E. 73. 170.
Visconti, F. A. 109. 136. 198.
213.
Vitruvius. 454.
Volkman. 603.
Volpato. 156.
Voltaire. 769.
Voss, J. H. 378. 384. 428.
Wagner. 146. 282. 347.
Weinlig. 626.
Weinwich. 245.
Weitbrecht. 349.
Welcker. 223.
Wessel. 720.
Wiebeking. 38.
Wieland. 744.

Wilster. Nr 379-80.
Winckelmann. 54-56. 61. 63.
222.
Winther. 693.
Worsaae. 514.
Woyda. 606.

Wytttenbach. Nr 649.
Xenophon. 399-400.
Zannoni. 150.
Zanotto. 293.
Zauner. 278.
Zoëga. 155. 197. 467.

Trykfeil.

Side	5, Nr	22,	Linie	1 læs	<i>Missirini</i>
—	6,	—	40,	—	3.....	<i>disegnati</i>
—	14,	—	125,	—	1.....	<i>Canina</i>
—	21,	—	223,	—	1.....	<i>Welcker</i>
